

213 — Orationes Philippicae. [Edited by Franciscus Manturantius.] 78 leaves, Roman type, woodcut floriated initials and printer's mark.

Venice: Joannes Tacuinus de Tridino, 1494

Folio, half vellum (two or three wormholes at the beginning and slight fox-marks):

Hain-Copinger *5139; Proctor 5430.

FREDERICK
SPIEGELBERG

Rare Book Dept.

No. Q. 403.59



PURCHASED FROM THE INCOME OF THE
JOSIAH H. BENTON FUND

MARCI TVLII CICERONIS PHILIPPICAE
FRANCISCI MANTVRANTII ENARRATI
ONES IN PHILIPPICAS.



Non eo mi Aureole consilio postea hæc in oratoris optimi & cōsumatissimi orōnes: quas ille Philppicas appellauit: ut emitterentur: & in lucē prodirent: scripsimus commentaria. Quippe q̄ publica lectione in charissima patria bonis discipulis & optime de nobis meritis hunc laborem impenderamus: minime ab initio rati fore: ut pene singula illi exciperent uerba: & quantum nos dicendo: tantum scribendo consequerentur. Ad quam tñ rem suscipiendam nos concitauit: Angelus Cantagalina familiaris & conciuis noster: uere ad unguem factus homo: nec minus eloquētia: & humanioribus litteris: q̄ ciuilibus & pōiticiis iuris: quæ summa cum laude proficetur studiis insignis. Nā cū per autūnales ferias in quibus ab iis q̄ publice tradunt bonas artes. fieri profitendi solet intermissio: in optimi & præstantissimi Antistitis Fabritii Oddi Perusini apostolici protonotarii utriusq̄ nostrum amātissimi: forte suburbanum animi gratia nos recepissimus: tres aut summū quattuor dies illic futuri: nec librorū quicq̄ nobiscū attulissimus: teneri illico urbis desiderio & nostrā uicissim arguere ignauiam: cœpimus. Qui iocundum nobis quicq̄ uel paulū intermissis suauissimis studiis: fore usq̄ arbitraremur. Verā nimirū expti sapientis Senecæ sententiā: otium sine litteris mortē esse & uel hominis sepulturā. Itaq̄ redire illo ipso die in ciuitatē: quo profecti inde fueramus: inclinabat animus: nisi in Ciceronis philippicas incidissemus: Quas is quē dixi Fabritius minime ab humanitate alienus doctoz certe omnium studiosissimus superioribus secū mensibus illuc attulerat. Auide profecto legimus: utm simul & facundia eminentissimi oratoris: & beatissimi ingenii idētidē admirati. Cūq̄ aut occultior historia: aut dictio offerretur obscurior: aut deprauata & inuersa interdū occurrerēt uerba: ex quibus elici sensus aliquis haud facile poterat: Agere mecum Angelus cœpit pluribus: ut philippicas professione proxima interpretaret: & eloquentiæ studiosos: sed in primis fratris eius filios: & Vbaldinū meum: q̄ ad bonas artes instituerent: pro uirili mea iuuarem. Quod me facturū: si modo meis id placeret auditoribus: q̄bus obsequendū esset: recepi. Cūq̄ illi postea siue sponte sua: siue ab ipso: quod magis arbitror Angelo cohortati philippicas quadam quasi conspiratione postulauissent: p̄nus suscepti libens: susceptum absolui: satis me consecutū ratus: si nostra hæc industria: quantulacūq̄ fuerat: eoz es flagitauerant: & q̄b⁹ debebatur: id enim unum optaueram: satisfactū esset uoluntati: Sed tu Aureole optimē q̄ esse aliqd̄ putare soles meas nugas: Latere has Maturantii tui. nō pateris diutius enarrationes. Verū tanq̄ prodesse possint q̄ plurimis: & ad publicam latinæ linguæ aliqua ex parte conducant dignitatem tradere impressoribus festinas: age sane: geratur tibi mos. Sed da operam quæso: ut opus in lucem prodeat q̄ emendatissimum: Quod si modo animū Intenderis pro tua eruditione atq̄ solertia minime futurū ambigo: Mihi quidem per assiduas occupationes meas corrigendis impræssoz erroribus: q̄ plurimi solent esse: uacare non licet. Utināq̄ si qd̄ in tali occurrerit ædificatione: quod lectore offendat: tibi soli imputetur. Vnum latere uelim ne minem multa me consulto: quæ aliquam fortasse postulabant explicationem: prætermisisse: nec cōsecrari minima quæq̄ uoluisset. Sed illud affirmare profecto ausim: deprauatos locos ac mutilos cōplures emēdasse: obscuriores uero sic patefecisse: ut uel curiosus lector desiderare in his nihil possit: quod si laborem hunc nostrum haud contēnī omnino intellexerimus: Plura a nobis in diuersos auctores partim absoluta iam: partim inchoata daturus impressoribus pollicemur cōmentaria. Vale.

FRANCISCI MATVRANTII PERVSINI VIRI ERVDITISSIMI
ENARRATIONES. IN. M. T. CICERONIS PHILIPPICAS:



QVANTVM Demostheni consumato apud Græcos oratori tribuerit Cicero: uel hinc manifeste potest colligi: quod quas in. M. Antonium scripsit orationes: in quibus Demosthenem imitari præcipuæ nititur: qui aliquot orationibus est in Philippum Macedonum regem Alexandri patrem inuectus: philippicas appellauit. Eas tamen ex ueteribus complures: & in primis. A. Gelius Antonianas nonnunquam suo nomine uocauerunt: & Demosthenem quidem ad Brutum scribens: multa in dicendo perficere: se conari multa: posse illum: uelle se dicit. Exitii hæ orationes Ciceroni causa fuere: dicente etiam Satyro Poeta.

O fortunatam natam me confulam Romam

Antoni gladios potuit contēnere: si sic

Omnia dixisset: ridenda poemata malo:

Quam te conspicuæ diuina philippica famæ

Volueris a prima quæ proxima. Cum enim Triumuiratum inuassent Octauius: Antoni⁹: Lepidus: & atrocissimam illam proscriptionis tabulam Syllæ proponerēt exemplo. ante omnes Ciceronem ad necem postulauit Antonius: Quod ealege concessus est: ut. L. Cæsarem auunculum suum ipse cōcederet. Habita sunt hæ orationes a Cicerone partim in senatu: partim ad populum: post Iulium Cæsarem quattuor & .xx. uulneribus idibus Martiis confossum: Et hanc quidem primam kalendis Septembris Dolobella altero ex consulibus audiente: magna libertate: admirantibus cunctis: nec minore dixit facundia Culus argumentum huiusmodi est.

Argumentum Primæ Philippicæ.



CÆSARE Trucidato. M. Antonio & Dolobella Conss. & si primo collaudati a multitudine interfectores: eius tamen in constantiam & opes amicorum Cæsaris: ac fraudes ueriti Brutus & Cassius: Capitolium occuparunt: Idcirco timens Antonius cōsulatus abiectis insignibus & mutata ueste delituit. Verum quando nemini illos nocere accepit: tutaq; esse omnia: prodiit e latebris: Senatus in Telluris æde habitus est: Multa pro concordia facta sunt uerba: Cicero illico princeps in illo ordine apparuit: cum recuperata libertas uideret

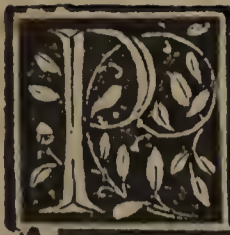
esse: pacem inter amicos & interfectores Cæsaris: qui Capitolium occupauerant: iuasit: Discordiarum memoriam sempiterna obliuione delendam censuit: Brutus & Cassius lætis omnibus e capitolio uocati: nō prius tamen descendere: q̄ Antonius & Lepidus uterq; filium suum obsides pro illis in capitolium mitterent. Et. C. quidem Cassium cœnæ die illo Antonius: Lepidus Brutum adhibuit. Postridie uero eius diei cum de obliuione discordiarum: de prouinciis diuidendis Antonius retulisset: summo studio ei senatus assensus est etiam ut Cæsaris acta rata manerent. Magnam tunc omnium iudicio laudem est Antonius consecutus: quod intestinum sua prudentia substulisset bellum: & recto consilio: acciui animo uisus fuisset: Sed mutata mox eius uoluntas est: resq; ad seruitutem rursus: & cladem spectare cœpit. Quare offerenti legationem Dolobellæ: qui proconsul in Syriam proficiscebatur assensus est Cicero: & secutus quidem illum fuisset: nisi Pansa & Hircius designati Conss. & kalendis Ianuarii consulatum inturi retinuisent: rogantes ne imitatores: ac discipulos suos desereret: ope ac consilio eius Antonium anno cōsulatus sui penitus euersuros pollicentes. Sed haud multo post Brutus & Cassius concitatae in se & ab amicis Cæsaris: & ab Antonio multitudinis furori & ueteranis quos timebant plurimum: cessere: Antium profecti: illicq; se continentes: neq; in urbem: quāq; licebat per Antonium redire uoluerunt. Quare cum omnibus: & sibi præcipue q; amicus interfectorum Cæsaris habebatur: formidolosus esset Antonius: ægreq; illius ferret impotentiam: abeundum omnino Cicero statuit: ea spe: eoq; consilio: ut Athenas nauigaret: toto reliquo tempore Antonii consulatus illic futurus: & tunc demum rediturus: cum Pansa & Hircius cōsulatum intulissent. Profectus itaq; est: & in Siciliam delatus: cum traicere in Græciam uellet: uento ad Leucopetram: p̄ montorium id Calabriae est: relatus fuit: ubi reuertendi in urbem nouum cœpit consilium: cum mutatam Antonii uoluntatem intellexisset: & repudiatis malis suatoribus sese ad senatus auctoritatem totum contulisse: Sed reuersus propere in urbem nihilo meliora offendit q̄ proficiscens reliquerat: mo aperte: iam tyrannidem affectabat Antonius: armatos milites inter subsellia collocabat: quotiens in senatum ueniebat omniaq; uenalia habebat: cui magnam Ciceronis reditus attulit suspicionem. Cumq; postridie eius diei quo rediit Cicero: senatus haberetur: & adesse recusaret Cicero: uel quia fessus e uia: uel quod indicio quodam paratas sibi comparisset insidias: iturum se cum fabris: & Ciceronis domum demoliturum audiente senatu minatus est: misitq; milites: qui aut illum ducerent: aut si uenire recusaret: pignora saltem caperent. Id quidem ab illis factum est: q; pro sua dignitate tulit Cicero iniquissime: Veniensq; postridie in senatum cum profectiois suæ & reuersionis: ne quis fortasse minaretur: causas explicuisset: de. M. Antonii iniuria questus est: De repu. uero ita libere & magno animo locutus: ut admirati sint omnes uehementissime. Quicquid in repu. a kalendis Martiis ad eam diem: quæ erat kalendæ Septēbris acciderat: differuit. Mutationem Antonii uoluntatis pluribus arguit. Quæ eius esset sententia de tota repu. audacter: & de suo periculo nihil ueritus aperuit. Qua oratione irritatus Antonius inimicitias Ciceroni denunciauit.

*Iste Liber e g^{tu} s. t. tunc de spaletto
Istrate pro aia. g. d. hieronimij de papalib
q. cu legauit. M. d. xxxvj.*

Qua denunciatōne tantum abest ut deterritus quisquam sit: aut urbe cesserit ut multo etiam audacior q̄ prius factus: & illius: quāuis insolentissimi & impotentissimi minas ultro pro utilitate reipū. irritare uisus sit. Postea. xiii. kalendas Octobris cum maxima armatorum caterua uenisset in senatum stipatus Antonius: & longa oratione: quam pluribus meditatō fūerat diebus: in Ciceronem esset inuectus: ideo non affu- it Cicero: cum mirum in modum cuperet: q̄ amici qui ad manifestū cognoscebant intentum proficisci retinere. Erant enim longe potentiora Antonii arma. Hinc summis uterq̄ uiribus ad opes augendas cō- uersus est: & Antonius quidem undiq̄ comparabat auxilia. Cicero. C. Octauium: qui postea Cæsar Au- gustus cognominatus est. ad quem propter Cæsaris auunculi eius nomen: & q̄ hæres relictus erat: uete- rani milites confluebant: sibi adiūxit. neq̄ difficile id sane fuit: cum & hæreditate & magna pecunia frau- datus: magnisq̄ ab Antonio contumeliis esset affectus. Huc accedebant aliæ causæ complures. & in pri- mis paterna quædā amicitia. Hac re ita Ciceronis factio superior facta est: ita Ciceronis auctoritate atq̄ opibus auctus: & sublatus est Octauius: ut territus tandem Antonius urbem reliquerit: & patriæ hostis iudicatus a senatu sit: In hac ergo Philippica: & quare ab urbe discesserit: & quamobrem redierit prius do- cet: deinde de iniuria Antonii queritur: cuius carpit impotentiam: studium suum: & operam omnem rei- pū. pollicens.

INDELIBERATIVO uero causæ genere uersari hæc oratio principaliter uidetur: cōtinet enim pri- mum consiliorum: quæ Cicero habuit & in proficiscendo & in redeundo expositionem. Et quæ sit eius de repu. sententia ac uoluntas. Incidit quidem demonstratiuum genus cum pluribus accusatur Antonius Rhetorice autem priusquam de repu. dicat: purgat obiecta: & quæ auditoribus possent suspitionem face- re: quo illis utatur æquioribus. Et est beneuolentiæ captatio. Fecit idem in oratione pro Milone. idem & Illione? præstat apud Virgilium in ea: quam ad Didonem habet. oratione: statim enim post breuissimū exordium purgat obstantia.

PHILIPPICA PRIMA



Patres conscripti: Romulus centū elegit senatores: quorum collegiū ab ætate: quoniā senes essent: senatū appellauit. Patres uero uocati sunt: uel q̄ si dūtaxat electi sunt qui patres essent q̄ illo tempore conueniente primū ad nouam urbem incolendam multitudine haud multis contingebat: uel a patrono quodā ex iis qui Euandrum secuti sunt: qui imbecilliorū olim curā gessisset: plebiq̄ præsidio extitisset: uel qd̄ Plutarcho maxīe placet q̄ primores ac potētes hūilliores paterno officio in suā fidē ac patrociniū suscipere oporteret id qd̄ etiā Salu. seq̄t.

MARCI TVLII CICERONIS IN. M. ANTONI- VMORATIONES Q̄ VAE DEMOSTHENIS IN REGEM PHILIPPVM MACEDONEM EXEM- PLO PHILIPPICAE NVNCVPANTVR PRIMA.



Ntequam de republica patres Conscripti dicam ea quæ dicēda hoc tempore arbitror: exponam uobis breuiter cōsiliū & profectiōis: & reuersionis meæ

Ego cum sperarem aliquando ad uestrum cōsiliū auctoritatemq̄. R. P. esse reuocatam: manēdum mihi statuebā quasi ī uigilia q̄dam Cōsulari ac Senatoria. Nec uero usquā discedebā nec

a. R. P. deiciēbam oculos ex eo die: quo in ædem Tulleris cōuocati sumus. In quo templo quantum in me fuit ieci fundamenta pacis: Atheniensiuq̄ renouaui uetus exemplum: Græcum etiā uerbum usurpauī: quod tum in sedandis discordiis usurpauerat ciuitas illa atq̄ omnem memoriā discordiarum obliuione sempiterna delendam censui. Præclara tum oratio. M. Antonii egregiaq̄ uoluntas: pax deniq̄ per eum: & per liberos eius cum præstantissimis ciuibus confirmata est. Atq̄ principiis his reliqua consentiebant. Ad liberationes eas quas

consare: & ut ois iniuriarū memoria senatus consulto & lege deleretur. Historia autem hoc habet: Bello Pelopōnesiaco multis censentibus delendū eē atheniensium nomen: urbēq̄ incēdio consumēdam: negātib⁹ Spartans alterum se græciæ oculū eruturos: sub conditione pax data est: ut demissa Pyreū uersus muri brachia deicerent: nauesq̄: quæ reliquæ forent: traderēt. resq̄ publica ex Lacedæmonis triginta rectores acciperet: Quod factum est iniuncto regi Lacedæmoniorū Lysandro formandæ urbis negotio. Sed rectores illi tyrāni facti sunt: qui oppressas seruitute tenebant athenas: ciues: q̄bus fortuna in bello peccerat: partim expulerunt: partim interfecerunt: plurimorū bona publicata inter se diuiserunt. Thrasylulus Lyci filius Philē confugit munitissimū in Attica castellum: habuitq̄ secum nō plures triginta ex suis. Cōparata inde multitudine haud sane magna. in Pyreū transiuit: Munitiāq̄ munit. Vnde bis tyranni q̄ oppugnare adorti erant turpiter sunt repulsi: protinusq̄ in urbē armis: atq̄ impedimentis amissis refugere: Critias in secundo prælio cecidit tyrānorū dux. Pax facta Pausaniæ lacedæmoniorū regis Interuentu: his conditionibus: ne q̄ præter triginta tyrannos: & decē qui postea prætores creati: pari crudelitate erant usi exilio afficerentur: Eleusinam iī in exiliū migrarunt: Interiectis diebus cū bellum intulisset atheniensib⁹ cuncti sunt trucidati. Thrasylulus insignē libertatis uictoriā clariorē aliquāto moderatiōis laude fecit: legem tulit ne q̄s ante actarū rerū accusaret: ne ue multaret: omnesq̄ in hāc legem quæ nullā præteritarum iniuriarum mentionē fieri permittebat: iurare coegit. Quo pacto labentē ciuitatis statū in pristinū hitum reuocauit. Lex uero illa uocata est obliuionis iniuriarum quā atheniēses ἀμνηστικὴν dicūt. Multi auctores Valerius libro quarto. titulo de moderatione. Probus Aemilius in uita Thrasyluli. Trogus libro quinto græcum uerbū ἀμνηστικὴ hoc est obliuio iniuriarum. Liberos eius: Brutus & Cassius cū multa pro cōcordia in æde Telluris uerba fecisset Antonius: uilissimū esset recto cōsilio ac ciuili animo uti cūq̄ oēs cel-

Qui patres a curæ similitudine tradit appellatos: ascriptis ide in eū ordinē plurib⁹: patres cōscripti dicti sunt: quod nomē & dignitatis plurimū & inuidiæ minimum præ se tulit: ut Plutarchus ait. Festus conscriptos sentit uocatos: q̄ ex equestri ordine patribus ascriberentur ut senatorum numerus expleret. Aliquando Cæsare occiso. Quasi ī uigilia: imago est: quam ἠκοντα dicūt græci tanq̄ in loco aliquo & statione: custodiæ causa cōstitut⁹.

Uigilia aliquo: & in loco significat: & ad locū. Terentius in eunucho: Occidi neq̄ uirgo est usq̄. In ædem Telluris: ubi habitus ē senatus post Iulii necem: neq̄ enim haberi nisi ī sacro loco senatus poterat: ex ritu & more romano. Fuit autē Telluris templū ad forum romanum & uiam sacram: nō peculiar a Capitolio & palatio: ideo frequenter illic haberi senatus solebat. Cælū autē & Ops: quæ & Tellus: est ut Samothracum docebant iniria: & Varro refert: magni erant dii & iidem apud ægyptios Serapis & Isis dicti. Ver⁹ exemplum: horatus ut nemo añ actarū regū ac

IN. M. ANTONIVM

laudassent: e Capitolio: quod occupauerant principū suāsu in forum descendere: missis prius ab' Antonio & Lepido liberis: qui obsides pro illis eēt. Cnq; unū dūtaxat filiū miserit Antonius: liberos dicit. nam quod A. Gellius quoq; docet liberi multitudinis numero ēt uno significat & tam foeminā q̄ marē, quod a Lepido quoq; factū est: uni tribuit Antonio. Domi: de actis & cōmentariis Cæsaris. Hunc or. senatorium. Res optimas: de quibus senatores deliberatēt. Cōmentariis Cæsaris: sunt cōmentaria libri: in quibus nudæ res signantur: & quædam initia dumtaxat. Seneca in declamationibus. Sine commentario nunquam dixit: nec commentario: contentus erat in quo nudæ res ponuntur. Cicero in Bruto. Non est oratio sed capita rerum & orationis commentarium. Dicit commentarium & commentarius. A.

Gellius. est adeo probi grammatici commentarius satis curiosæ factus. Num qui li ac si diceret nulli. plures enim postea sunt restituti. multi electi in cæsaris commentariis minime notati: & ut elicerentur descripti. Vnū: restitutum eē ex cæsaris cūmentariis. Nū imunitates datæ: sic ex Antonio q̄rebatur a quopiā. Seruio Sul. iuris prudentissimo & eloquentissimo. Decreti: quo aliqd alicui adimeret. Beneficii. quo aliquid alicui conferret: Vel decreti in repu. beneficii in priuata. Quæ uim iā: nā Sylla prius: inde Cæsar perpetuam sibi dictaturam assumpserunt. Obsederat: non potuit aptiore uti uerbo: hoc est occupauerat. Regno: cuius nomen & inimicum libertati: & romanis iuisum: nam re ue

habebat domi. de. R. P. Principes ciuitatis adhibebat: ad hūc ordinem res optimas deferebat: Summa cum dignitate & cōstantia respondebat: ad ea quæ quæsitā erant. Nihil tum nisi quod erat notam omnibus: in. C. Cæsar's commentariis reperiebatur. num qui exules restituti? Vnum aiebat: præterea neminem. Num imunitates datæ: nullæ respondebat. Assenti ri etiam nos. Ser. Sulpitio clarissimo uiro uoluit: ne qua tabula post Idus Martias ullius decreti Cæsar's aut beneficii figeretur. Multa prætereo: eaq; præclara: ad singularem. n. M. Antonii factum festinat oratio. Dictaturam quæ uim iam regiae potestatis obsederat: funditus ex Re. pu. substulit: de qua ne sententias quidem diximus: scriptum. S. C. quod fieri uellet: attulit. Quo recitato auctoritatem eius sūmo studio secuti sumus eiq; amplissimis uerbis per. S. C. gratias egimus. Lux quædā uidebatur oblata: nō modo regno quod pertuleramus: sed etiā regni timore sublato: magnumq; pignus ab eo Rei. P. datum: se liberam ciuitatem esse uelle: Cum dictatoris nomē quod sæpe iustum fuisset: propter perpetuæ dictaturæ recētem memoriam funditus ex. R. P. substulisset liberatus cædis periculo paucis post diebus senatus uncus impactus est fugitiuo illi qui

reipubli. discrimine creati dictator consueuit: statim te perfecta ob quam creatus fuerat dictatura se abdicabat: neque ultra sex menses retinere illam fas erat. Summa ei fuit potestas: a qua nulla erat prouocatio ad alium magistratum in caput cuius romani animaduerebat: omnisque res publica penes illam erat q̄ futuros dictaret magistratus appellatum esse dictatorem Varro ait. Alii q̄ eius dicto audientes essent omnes. Sæpe dictatura utilissima reipublice exitit: cum alicuius utri consilio & opera. metus discussus est sedato bello: hostesque repræssi. L. Quintius Cincinnatus: quem trepida ante boues dictaturam induit uxor. Bello Sabino & Volico obsessio ad Algidum Minutio Cons. uictis hostibus sextodecimo die: postquā acceperat dictaturam deposuit: ad agriculturam reuersus. Iterum uiginti annis postea dictator creatus difficillimo: & periculosissimo reipublice tempore. Spu. Melio oppresso qui regnū affectabat dictatura subito abiit. Idem & Camillus bello gallico: idem & alii complures uariis temporibus bellisque & periculis diuersis præstitere: semper utilis reipublice dictatura fuit: antequam. L. Sylla: & Iulius Cæsar sub dictatoris nomine tyrannidem arriperent & honestum prius nomen impotentia & diuturnitate corrumpent. Regno: regia præte: qua per oia usus est Cæsar. Regni timore: sublata penitus dictatura. Vncus impactus nā uncus tractus est: & in Gemonias abiectus: qui puniendi damnatos romāis mos fuit. Ouidius in Ibin. Perque uias urbis populo plaudente traheris. Infixusque tuis dentibus uncus erit. Tranquillus. Nemo punitorum non in Gemonias abiectus: uncoq; tractus in Tiberio. Erāt at scalæ Gemoniæ ad rupē Tarpeiā unde damnati in Tiberim deiciebatur: sic a Gemonio quodam dictæ: qui primus est deiectus. Per hunc autem: quē fugitiuum uocat. C. Amatium significat. qui humillimæ sortis homo: ut ait Lilius prioris Marri filium se falso prædicabat. Cunque ob hanc simulationem. C. Cæsar's putaretur affinis: nam. C. Marius Iuliam habuit uxorem Iulii Cæsar's amatam: & eius interitum ferret permolestē plebem: ad res nouas mollendas sollicitabat: & senatus cædem minabatur. Aram uero ante rogam Cæsar's in foro cōstituerat: colle etaq; audaciorum manu iis qui effugerant in Capitolium tremendum se præstiterat: quorum non

PHILIPPICA PRIMA

nulli in prouincias quas sortiti erant uluo Cæsare, abierunt. D. Brutus in cisalpinam Galliam: Trebonius in Asiam: quæ circa Ioniam est: Tullius Cimber in Bithiniam: Crassius & M. Brutus quibus senatus plurimum fauebat: sortiti & ipsi sequentis anni prouincias: Syriam Cassius. Macedoniam Brutus: Cum urbani prætores adhuc essent: necessitate adesse in urbe cogitabant. lege prohibuerunt: ne cui intra .xx. annum prouinciæ: administratio conferri posset. Exortus est rumor Amatum ipsum cum his agitare consilia: & Antonio una insidiari: quare motus Antonius in eos prius inuectus Amatum cepit & perdidit nullo iudicio exhibito audacter admodum. quod opus ut arduum iniquumque senatus admiratus est: hincque utilitatis ratione dissimulater tulit: intelligens absque huiusmodi audacia quæ ad Brutum pertinebant: & Cassium in tuto collocari non potuisse. Sed & milites & populus Amatii desiderio: ob quem re uera Antoni^o populo acceptus fuerat: dolore nimio affecti ut qui ab Antonio spernerent: forum clamoribus oppleuere: probra in Antonium iacentes: magistratus quoque adhortantes: ut Amatii loco aram quam dixi frequentarent: & cæsari ea sacra facerent: sed ab Antonii militibus foro sunt pulsi. Et ideo

C. Marii nomē inuaserat: atque hæc omnia cōmuniter cum collega: alia porro propria Dolobellæ: quæ nisi Collega abfuisset: credo eis fuisse futura cōmunia. Nā cum serperet in urbe infinitum malum: idque manaret in dies latius: iidem bustum in foro facerent: qui illam insepultam sepulturam effecerat: & quotidie magis magisque perditū homines cum sui similibus seruis tectis ac templis urbis minarentur: talis animaduersio fuit Dolobellæ: cum in audaces sceleratosque seruos: tum in impuros & nefarios liberos: talisque euersio illius execratae columnæ: ut mirum mihi uideatur tam ualde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse. Ecce. n. kal. Iunii quibus ut adessemus edixerat: mutata omnia: nihil pro Senatū: multa & magna pro ipso & abente populo & iuio

longe maiori affecti indignatione uociferabantur. Alii ex cæsaris amicis imagines eius proferebant & in ignem mittebant: quoad missis ab Antonio militibus: resistendum alii occisi: alii capti sunt sui quodam cruci affixi liberi nonnulli ex alto quodam loco precipites dati: quo pacto sedari tumultus sed odium ingens ex magna populi benivolentia in Antonium constat. hæc fere Appianus. Communiter cum collega: ab Antonio facta pariter cum collega Dolobella. Cum serperet: post trucidatum amatium. Iidemque bustum: qui amatium erant secuti. hoc propter cæsaris imagines dicit in foro concrematas. Qui illam sepulturam & cetera. nam quotidie aliquam cæsaris cremabant imaginem: tanquam crematus iam non esset. Quotidie: post crematum cæsarem. Talis animaduersio: Appianus Antonio tribuit: quæ Cicero Dolobellæ: Sunt alia quæ Dolobella fecit sine collega: quæ communia inquit fuissent cum Antonio nisi abfuisset Antonius Dolobella his quæ in Cæsarem coniurassent ignoscendum esse prædicauit: & dolore se quod ipse quoque manu a cæsaris caede quando uoluntate: minime abfuisset. Dolobellæ tunc maxime omnes confidebant: quem quia iuuenis & cons. aduersaturum Antonii conatibus existimabant: descendere e Capitolio Brutus & Cassius: & in media consistentes multitudine nihil timidum locuti sunt: populum uero adhortati: ut suos imitari maiores uellet: Qui reges non ut ut Cæsares: sed lenitate & legibus imperantes: passi tamen non fuerant. Hæc & plura cum dixissent confestim in capitolium. non satis fidentes rebus presentibus se recepere. Antonius uero: & Lepidus simulata cum interfectores concordia: & pacem pollicentes. sed ulcisci Cæsarem uehementer cupientes: effecerunt ut cæsaris testamentum. L. Pisonis socero eiusdem postulante aperiret: apertum recitatumque est in Antonii domo. Funus inuitis pluribus ex senatoribus: & in primis Cassio: & si Brutus non abnuebat: indictum est: Rogus in campo Martio exstructus iuxta Iuliae tumulum. pro rostris: aurata aedes: ac simulachrum templi Veneris generitricis collocata: intraque lectus eburneus auroque ac purpura stratus: ad caput tropheum cum ueste in qua fuerat occisus. Pronunciavit Antonius per præconem senatusconsultum: quo omnia simul ei diuina atque humana decreuit. Concrematum cadaver est in foro ante curiam congerente turba arida uirgulta cum subselliis & tribunalibus: Nam rogos in campo Martio exstructus fuerat: & eum uariæ essent sententiæ ubi cremandus Cæsares esset repente duo quidam gladiis succincti: ac bina iacula gestantes. ardentibus cæreis succenderunt. laudatione quam habuit sic plebem accendit Antonius: ut confestim a funere ad domum Bruti & Cassii retenderit: ægreque repulsa fuerit. Tunc mirifica apparuit Dolobellæ opera in reprimenda perditorum audacia. Illius execratae columnæ: quam solidam prope .xx. pedum lapidis Numidici illi tunc Amatii sectatores: & plebs in foro erexere: scripsereque parenti patriæ: apud quam longo tempore sacrificare: uota suscipere: controuersias quasdam: interposito pro Cæsare iureiurando distrahere perseverare: ut ait Tranquillus. Ab illo uno die: quo scelerati repræssi: & columna a Dolobella euersam. Ecce. n. Ciceronis est in rebus Improuisis hæc particula uti: ut in Verrè. Ecce autem repente ebrío Diomede: esurientibus cunctis Quod cum cura Virgili^o & legit & transtulit. ut ait Asconius: Ecce autem gemina a Tenedo: Et ecce manus iuuenem interea post terga reuinctum. Edixerat: Antonius: & proprio usus est uerbo: magistratum. n. edicere est: hoc est iubere: unde edicta consulum: ac prætorum. Per ipsum Antonium.

IN. M. ANTONIVM

Consules designati Hirtius & Panfa kalendis Ianuarii proximis consulatum inierunt. Patriæ libera-
tores: qui abierant in prouincias: ut dictum est. Cuius a seruicibus: effictio est: nam rei inanimatae dat
quod est animatae ceruices scilicet urbi. Et in contionibus: conuentu populi & multitudine in loco pu-
blico. In sermone in loco privato: & inter amicos: Veterani. Cæsaris milites qui eum in bellis se-
cuti fuerant: & tunc partim in Macedonia: partim ad Brundisium erant. Cauerat: prospexerat eorum
laboribus premis consulens: & assignatis agris. Quas habebant: possidebant assignatas a Cæsare & se-
naru. Lucitabatur: ab Anto-
nio & Lepido ad bona interse-
ctorum diripienda. Audire
mallem: nam quod ipse ait Ci-
cero in epistolis: Lentius in ani-
mum descendunt quæ audiun-
tur. quæ quæ uidentur: minusque
commouent. Ius legationis
liberum: oblatum a Dolobella:
qui in Syriam proficiscebatur.

Liberum potestatem. n. pro meo
arbitrio legatus proficisci: uel
non. Senatus cogendi: tunc
enim non cogebatur: nam pro sua
libidine cuncta gerebant Anto-
nius: fore uero sperabat Cice-
ro. ut Cons. Hirtio & Panfa:
& ipse aliquid in senatu aucto-
ritatis haberet & Senatus per
consules cogeretur: cum prius
domi Antonii absente senatu
& populo etiam inuito omnia
agerentur. Non sine causa:
timebat enim insidias & Cæ-
saris ueteranos. qui ad Brūdu-
sium ciuitatem Iapygiæ in Ca-
labria erant: quam Crentenses
habuisse memoriam proditum
est: Qui e Gnosso cum The-
leo discesserunt Portus brūdu-
sinus comodissimus est: multi
ore uno includunt: qui nulla flu-
ctuum agitatione turbantur: cum interim sinus excipiant: ut forma ipsa cerui cornibus simillima sit: un-
de nomen inditum. Locus enim cum urbe: ceruino capiti maxime est comparandus: & Messapioꝝ lingua
Brundisium Cerui caput nominatur: Strabo auctor. Brundisio soluebant Romani in Græciam & Asi-
am nauigaturi. redeuntesque inde Brundisiū appellabant. Syracusas: urbs est Siciliae: quæ Archias e Co-
rintho nauigans condidit: & agri felicitate: & naturali portuum commoditate insignis. Tribus annis ob-
sessas Marcus Marcellus expugnauit. & diripuit: tantum ut mulieribus & templis parceretur edixit.

Transmissio: transitus & traiectio: Transmittere transire. Virgilius. Alia de parte patentes. Transmittunt
cursu campos. Coniunctissima: omnis Sicilia fuit Ciceronis aut studiosissima: propter quaesturam illic
integerrime administratam. Necessarios: amicissimos Siculos. Leucopetram quod est promontorium
Agri Rhegini: Quid mirum si superior locus librariorum & litteratorum negligentia tam insigne men-
dum accepit: ut uinctus pro unctus scriberetur. Cum hic locus: quem etiam indoctis apertum esse conuenie-
bat: tam temere sit deprauatus. Quis enim ignorare potuit Leucopetram non Siciliae: sed Italiae & Cal-
abriae: atque Agri Rhegini promontorium esse: ipsa indicant Ciceronis uerba. Ait enim Leucopetram ex
Sicilia relatum se uentis: cum agri Rhegini scribendum fuerit: sicut & Cicero scriptum reliquit: Agrigē-
tini scriptum ab imperitis est. Leucopetra Calabriae est promontorium: sic a colore uocatū: Album enim
apparet: e Rhegio ad orientem nauiganti occurrit per stadia. L. ubi montis Appennini finem esse dicunt:
Strabo. Intempesta. inactuosa non habens idoneum tempus rebus gerendis. In uilla: quæ in agro
erat Rhegino. Comitibus: qui Ciceronis communes erat itineris: & idem familiaris atque hospes. Is est
P. Valerius: ad quem est Ciceronis epistola libro primo ad Lentulum. Cuius initium est. M. Tullius Ci-
cero. Publio Valerio iuris Consulto salutem dicit. Cur enim tibi hoc non gratificer nescio. Cum non esset.
quoniam parum peritus iuris: uideri tamen uolebat: & uocari iuris consultus: quod in epistola quæ est in
principio. iii. libri ad Appium pulchrū melius cognoscitur. Municipes Rhegini: ex rhegio municipio

Consules designati se audere negabant in Senatū uenire: patriæ
liberatores urbe carebant: ea cuius a ceruicibus iugum seruile
deiecerant: quos tamē ipsi Consules & in contionibus: & in ser-
mone laudabant. Veterani qui appellabantur: quibus hic ordo
diligentissime cauerat: non ad conseruationē earum rerū quas
habebant: sed ad spem nouarū prædarum incitabantur. Quæ
cū audire mallem: quam uidere: haberemque ius legationis liberū:
ea mente discessi: ut adessem kal. Ian. quod initium Senatus co-
gendi fore uidebatur. Exposui. P. C. profectiois consilium.
Nunc reuersiois quæ plus admirationis habet: breuiter expo-
nam. Cum Brundisium iterque illud quod tritum in Græciam
est: non sine causa uitauissem: kal. Sextilibus ueni Syracusas:
quæ ab urbe ea transmissio in Græciam laudabat. Quæ tamē mi-
hi urbs coniunctissima plus una me nocte cupiens retinere: non
potuit. Veritatem sum ne meus repetitus ad meos necessarios ad-
uentus suspitionis aliquid afferret: si essem comoratus. Cum autē
me ex Sicilia ad Leucopetram: quod est promontorium agri rhe-
gini uenti detulissent: ab eo loco conscendi: ut transmittere: nec
ita multum prouectus: reiectus austro sum in eū ipsum locū
unde conscenderam. Cūque intempesta nox esset mansissemque in
uilla. P. Valerii comitis & familiaris mei: postridieque apud
eundem uentum expectans manerem: municipes rhegini com

Consules designati se audere negabant in Senatū uenire: patriæ
liberatores urbe carebant: ea cuius a ceruicibus iugum seruile
deiecerant: quos tamē ipsi Consules & in contionibus: & in ser-
mone laudabant. Veterani qui appellabantur: quibus hic ordo
diligentissime cauerat: non ad conseruationē earum rerū quas
habebant: sed ad spem nouarū prædarum incitabantur. Quæ
cū audire mallem: quam uidere: haberemque ius legationis liberū:
ea mente discessi: ut adessem kal. Ian. quod initium Senatus co-
gendi fore uidebatur. Exposui. P. C. profectiois consilium.
Nunc reuersiois quæ plus admirationis habet: breuiter expo-
nam. Cum Brundisium iterque illud quod tritum in Græciam
est: non sine causa uitauissem: kal. Sextilibus ueni Syracusas:
quæ ab urbe ea transmissio in Græciam laudabat. Quæ tamē mi-
hi urbs coniunctissima plus una me nocte cupiens retinere: non
potuit. Veritatem sum ne meus repetitus ad meos necessarios ad-
uentus suspitionis aliquid afferret: si essem comoratus. Cum autē
me ex Sicilia ad Leucopetram: quod est promontorium agri rhe-
gini uenti detulissent: ab eo loco conscendi: ut transmittere: nec
ita multum prouectus: reiectus austro sum in eū ipsum locū
unde conscenderam. Cūque intempesta nox esset mansissemque in
uilla. P. Valerii comitis & familiaris mei: postridieque apud
eundem uentum expectans manerem: municipes rhegini com

Transmissio: transitus & traiectio: Transmittere transire. Virgilius. Alia de parte patentes. Transmittunt
cursu campos. Coniunctissima: omnis Sicilia fuit Ciceronis aut studiosissima: propter quaesturam illic
integerrime administratam. Necessarios: amicissimos Siculos. Leucopetram quod est promontorium
Agri Rhegini: Quid mirum si superior locus librariorum & litteratorum negligentia tam insigne men-
dum accepit: ut uinctus pro unctus scriberetur. Cum hic locus: quem etiam indoctis apertum esse conuenie-
bat: tam temere sit deprauatus. Quis enim ignorare potuit Leucopetram non Siciliae: sed Italiae & Cal-
abriae: atque Agri Rhegini promontorium esse: ipsa indicant Ciceronis uerba. Ait enim Leucopetram ex
Sicilia relatum se uentis: cum agri Rhegini scribendum fuerit: sicut & Cicero scriptum reliquit: Agrigē-
tini scriptum ab imperitis est. Leucopetra Calabriae est promontorium: sic a colore uocatū: Album enim
apparet: e Rhegio ad orientem nauiganti occurrit per stadia. L. ubi montis Appennini finem esse dicunt:
Strabo. Intempesta. inactuosa non habens idoneum tempus rebus gerendis. In uilla: quæ in agro
erat Rhegino. Comitibus: qui Ciceronis communes erat itineris: & idem familiaris atque hospes. Is est
P. Valerius: ad quem est Ciceronis epistola libro primo ad Lentulum. Cuius initium est. M. Tullius Ci-
cero. Publio Valerio iuris Consulto salutem dicit. Cur enim tibi hoc non gratificer nescio. Cum non esset.
quoniam parum peritus iuris: uideri tamen uolebat: & uocari iuris consultus: quod in epistola quæ est in
principio. iii. libri ad Appium pulchrū melius cognoscitur. Municipes Rhegini: ex rhegio municipio

PHILIPPICA PRIMA

quid sint municipes. A. Gellius docet. li. xv. cap. xlii. Rhegium uero chalcidenses condidere: qui cum ex oraculo deciani apollini oblatis fuissent: e delphis eum deduxisse coloniam ferunt aliis secum assumptis: sic dictum est quoniam eo loci conditum fuit ubi terremotu Sicilia est ab Italia auulsa interueniente angusto freto $\rho\eta\gamma\mu\iota\sigma\alpha\iota$ frangi est. Roma: hoc est a roma. Recentes: qui nuper uenerant ab urbe. Accipio: intelligo. Virg. Accipe nunc danaum insidias. Contionem: orationem habitam in senatu: qua sex pompeium ex hiberia acciri suauit: ubi aduersus Cæ. prætores bellum gerebat: eiq; pro paternis bonis in

plures ad me uenerunt: ex iis quidem roma recentes a quibus primum accipio. M. Antonii contionem: que ita mihi placuit ut ea lecta de reuerfione primum cœperim cogitare: nec multo post edictum Bruti afferet: Cassii: quod quidem mihi fortasse quod eos etiam plus Reipublice quam familiaritatis gratia diligo plenum ætatis uidebat. Addebant præterea sit. n. plerumque ut huiusmodi quod boni quod uolunt afferre: affingant aliquid: quo faciant id quod nuntiant: latini: Reipublice. cl. Sextilibus. Senatū frequētē fore. Antonium repudiatis malis suatoribus: remissis Gallis puertis: ad auctoritatem Senatus esse rediturum: tū uero tanta sum cupiditate incensus ad reditum: ut mihi nulli neque remi: neque uenti satisfaceret: non quo me ad tempus occursum putarem: sed ne tardus: qui cupere Reipublice gratularer. Atque ego celeriter Veliam deuectus Brutum uidi: quanto meo dolore non dico: turpe ipsi mihi uidebat in eam urbem me audere reuerti: Ex quo Brutus cederet: & ibi uelle tuto esse: ubi ipse non posset. Neque uero illum similiter: atque ipse erant: comotum esse uidi. erectus. n. maximi atque pulcherrimi facti conscientia: nihil de suo casu: multa de nostro querebatur: ex quo primum cognoui quæ kl. Sextilibus in senatu fuisset. L. Pisonis oratio: qui quamquam parum erat: id enim a Bruto audieram: a quibus debuerat adiutus: tamen & Bruti testimonio quo quid potest esse grauius: & omnium prædicatione quos postea uidi: magnam mihi uidebat gloriam consecutus. Huc igitur ut sequeretur perperam: quem patres non sunt secuti: non ut proficeret aliquid. neque. n. spem id: nec proficere poterat:

ciores solent esse: gratificandi potestate. Remissis Gallis: quarum Cisalpina. D. Bruto cum tribus legionibus. Transalpina munatio Planco obtigerat. Sed cisalpinam macedoniæ loco: quæ ei ob uenerat concedi a senatu postulabat Antonius: id animo agitans a Cæsare e gallia redeunte Pompeium oppressum: senatus periculum animaduertens sollicitus cepit esse: & subesse insidias intelligens misit qui nuntiarent. D. Bruto prouinciam retineret exercitum alium scriberet quo Antonio obsisteret. Veliam deuectus: oppidum in agro lucano Velia est: quam ex terra Phocide fugati ab Harpalo regis cyri prefecto condiderunt auctor. A. Gellius. græci heleam dicunt: quoniam intra paludes sita est: quas illi $\epsilon\lambda\eta$ uocant: cum insolentior fieret indies Antonius magis magisque timendus esset: Brutusque & Cassius tutum nihil intuerentur: etsi urbani prætores ueluti priuati tamen degebant inclinabantque ad fugam: quorum uoluntate cognita: senatus eis frumenti ex omnibus locis conuehendi curam iniunxit ut sub honoris pretexto urbe excederent: & minime uiderentur effugere: ergo Veliam Ci. offendit Brutum. Pulcherrimi facti conscientia. quod Cæsarem occiderat: & patriam seruitute & tyranni liberauerat. L. Pisonis: cuius filiam Calpurniam uxorem habuit Cæsar. Is. L. Piso suaserat deponenda arma: ad senatus auctoritatem omnia referenda: libertatem conseruandam: longa uero oratione Antonii accusauerat in potestatem: & de mutata uoluntate erat conuestus pluribus. Magno animo hortatus fuerat ut ei occurreret. Et ut. C. Octavius quem Iulius in familiam nomenque eius adoptauerat: reuocaret: Qui Antonii audaciæ & conatibus obiceret. In primis uel solus potius dissuasit paralia cum supplicationibus Iulio decernenda: quod rettulerat & uolebat Antoni magna contentione multis contra disseruit rationibus. Sed paginæ adiutus ab his a quibus uel in primis debuerat. Cicero in epistola ad Cassium. Ita nec Pisoni: qui in eum primum in uentus est: nullo assensente: nec mihi quod idem trigesimo per die feci: nec. P. Seruillo: qui meum consecutus tuto in senatum ue

publicum redactis: uicies & quinquagies. x. mille drachmas atticæ impendi: maris quoque presidium institui debere: quem admodum & patres eius olim extitisset: rebusque ingruentibus romanorum classe ubicunque ea esset uti posse. Senatus singula admiratus concessit: Antoniumque per uniuersam diem laudibus immensis extulit. non enim quispiam magno popularior fuisse uidebatur. quã obrem desiderabatur ab omnibus. Cassius porro & brutus qui ex pompeiana factione esse dicebant: Tunc quidem in honore habitis: salutem indubiam adipisci putabant. Senatui Antonio concessit ut contra uulgi insidias custodiam corpori adhiberet. Ille uero ad sex milia militum coegit: in quibus eos qui sub Cæsare militarant: & ordines dixerant: qua multitudine esse formidolosus postea cepit omnibus. Qua lecta: est enim in scriptis ad Ciceronem perlata.

Edictum Bruti & Cassii: quod prætores erant urbani. fuit autem hoc edictum: ne cui infra. xx. annum prouinciæ administratio dari posset: quod iniquo animo tulerat Antonius: erepta sibi adolescentibus: qui auda-

Cisalpinam. D. Bruto cum tri-

IN. M. ANTONIVM

nire licet: Cedem enim gladiator querit. Is tamen. L. Piso postea antonii absentis defensor contra Cicero-
nem extitit. Sed ut siquid mihi humanitus & cetera loci huius enarratio apud. A. Gelium est libro duo-
decimo. nocti. Atti. ca. primo. Considerandum is putat: an utrumque idem ualere uoluerit Cicero fatum at-
que naturam: an diuiserit separaueritque: ut alios casus natura ferre uideatur: alios fatum: & maxime inquire-
dum id qua ratione dixerit. Accidere multa humanitus posse preter fatum: quando scicatio & ordo & insu-
perabilis quedam necessitas facti constituitur: ut omnia intra fatum claudenda sint: nisi illud sane Homeri
secutus ē: ΜΗΚΑΙ ΥΠΕΡ ΜΟΙΡΑΝ

ΛΟΜΟΝΑΙ ΛΟΣ ΕΙΣ ΑΦΙΚΗΧΑΙ ΥΙΟ
lentam inquit idem mortem
significauit: que accidit preter
naturam: preterque fatum. Vir-
gilius de Elisa. Nam quia nec
fato merita nec morte peribat
Sed misera ante diem. Tan-
quam infaciendo uitæ sine:
quæ uiolenta sunt: non uideā-
tur e fato uenire. Demosthe-
nis uerba idem fere significāt
in oratione περὶ στεφάνου id est
pro corona ο μεντοῖσ γονευ
σὶ νομίζων μόνον γέ γέννησ
θχὶ τὸν τῆσ εὐμερ μὲν ἠσ καὶ
τὸν αὐ τομα τὸν θάνατ τὸν πε
ρι μὲν εὐ ο δεκατῆ ωα τριλι
υπερ το μὴ τῶ τῆσ εὐλσιν
λουλῶ οὐσῶ αὐ ἠσ κειν
εθελησῆσ: quod Ci. fatum atque
naturā uidetur dixisse: id mul-
to ante Demosthenes τὴν περ
γεννησ καὶ τὸν αὐ τομα τοῦ
θάνατ τὸν id est fatalem & spon-
tis suæ mortē appellauit Vir-
tusque consilii: profectiois & re-
uerstonis. Confido: credo: tū
in preterito ut hic: tum in pre-
senti: ut Cice. in principio de
offi. quæ a Cratippo nostro pri-
cipe huius memoriæ philoso-
phorum hæc te assidue audire
atque accipere confido: in futu-
ro ita fore confidimus.

De hesterna & cetera qui minatus in senatu est: cum rediisset Cicero: & in eo ordi-
ne non affuisset: missurum se fabros: qui domum demolirentur: & milites qui inuitum traherēt: postea ue-
ro acceptis pignoribus: relique ui abstinuit. Annibal credo & cetera: qui post Cāneniem pugnam castra
posuit ad Anienem ad tertium ab urbe lapidem. urbem obequitauit: & hastam intra romana mœnia iecit:
quo tempore magna Rome trepidatio fuit. De Pirrhi pace: hic epirotarum rex fuit accersitus a Taren-
tinis: pro illis aduersus Romanos uario euentu bella gessit ad. xx. ab urbe lapidem castrametatus est: cum
de pace cum eo ageretur & potentiorum per Cyneam legatum fauor quæreretur. Appius senex & cecus lei-
ctica in senatum latus: turpissimas condiciones magnifica oratione discussit. Usus uerbis quæ ex Ennio re-
citauit Cicero in Catone maiore: Quo uobis mentes rectæ: quæ stare solebant. Ante hac: precipiti sese
uertere ruina: Luminibus captus est quoniam potitios ut Hercules sacra publicos seruos edocerent persua-
sit. De supplicationibus: decernendis una cum parentalibus in honorem Iulii: cum tamen ex ueteri mo-
re & semper custodito duorum trium aut plurium dierum pro re ab aliquo bene gesta decerni solerent: &
præuiæ esse triumphii plerūque: ibant autem sacerdotes per urbem: templa adeuntes: supplicantes diis &
gratias agentes. Quotiens autem de supplicationibus referendum erat: ab amicis illius cuius gratiā decer-
ni postulabantur ipse supplicationes: in senatum precibus senatores conuocari solebant. Gratia: causa.

De triumpho: cuiuspiam decernendo. Sine cura: cogendi per uiatorem senatores: quando de supplica-
tionibus aut triumpho agendum: nam cogendi laborem illis ipsis relinquunt: quorum de honore agitur.

Ex uia languerem: ex itinere fessus essem. Fabris: demolitoriis. Multiplex enim faber est: li-
gnarius: ferrarius: lapidarius. Disturbaturum: demoliturum.

sed ut siquid mihi humanitus accidisset: multa autem impen-
dere uidebantur præter naturam etiam: præterque fatum: huius
diei uocem testem Rei publi. relinquerem meæ perpetuæ erga
se uoluntatis. Quoniam utriusque consilii causam. P. C. proba-
tam uobis esse confido: priusquam de Re. pu. dicere incipio: pau-
ca querar de hesterna. M. Antonii iniuria: cui sum amicus: id-
que me non nullo eius officio debere esse: præ me semper tuli:
quid tandem erat causæ cur in Senatum hesterno dietam acer-
be cogerer? Solus ne aberam? An non sæpe minus frequentes
fuiſtis? an ea res agebat? ut etiam ægrotos deferri oporteret?
Annibal credo erat ad portas: aut de pyrri pace agebatur? ad
quam etiam causam. Appium illum & senem & cæcum dela-
tum esse memoriæ proditum est: De supplicationibus refere-
batur: quo in genere Senatores deesse non solent: coguntur
enim non pignoribus: sed eorum quorum de honore agitur
gratia: quod idem fit: cum de triumpho refertur: ita sine cura
Consules sunt: ut pene liberum sit Senatori non adesse. Qui
cum mihi mos notus esset: cunctaque uia languerem: & mihi met
displicerem: nisi pro amicitia qui hæc ediceret. At ille uobis au-
diētibus cum Fabris se domum meam uenturum esse dixit: nimis iracunde
hoc quidem: & ualde itēpater: Cuius. n. maleficii ista poena est: ut
dicere in hoc ordine auderet: se publicis operis disturbaturum

PHILIPPICA PRIMA

Publice ex & c: infestante. P. Clodio Tribuno: & Pisonē ac Gabinio Conss. cum posset armis contra uim defendere se: cedere maluit Cicero: media nocte urbem egressus: exul factus est: Villæ eius incensæ: uastati agri: bona sub hasta uendita: domus diruta: & quo solum quoq; auferretur: Aedes libertatis i area exedificata. Restituta decimo & sexto mēse post: domus publica impensa reedificata: in quam & si numini sacrata fuerat Ciceronem pontifices: Conss. prætores collocauerunt: quod in oratione contra. L. Pisonē ipse ait. Aut quid: duobus modis cogi senator potest. ut uel pignus ab eo auferatur: uel mulcta: hoc est

publice ex Senatus sententiā ædificatam domum? Quis autē unquam tanto damno Senatorem coegit? aut quid est ultra pignus: aut mulctam? qui si scisset quam sententiā dicturus essem: remisisset aliquid profecto de seueritate cogendi. An me censetis. P. C. quod uos inuiti secuti estis: decreturum fuisse ut parentalia cum supplicationibus miserentur: ut inexpiabiles religiones in Rem pu. inducerentur: ut decernerentur supplicationes mortuorum: nihil dico: quis fuerit ille. L. Brutus qui & ipse regio dominatu Rem Pu. liberauit: & ad similem uirtutem: & simile factum stirpem in prope quingentesimum annum propagauit. adduci tamen non possem: ut quenquā mortuum coniungerem cum deorum immortalium religione: ut cuius sepulchrum nunquam extet ubi parentetur: ei publice supplicetur. Ego uero eam sententiā dixissem. P. C. ut me aduersus. P. R. si quis accidisset grauior Rei pu. casus: si bellum: si morbus: si fames: facile possem defendere: quæ partim iam sunt: partim timeo ne impendant. Sed hoc ignoscant dii immortales uelim: & Po. Ro. qui id non probat: & huic ordini qui decreuit inuitus. Quid de reliquis Rei pu. malis licet ne dicere? mihi uero licet: & semper licebit dignitatem tueri: mortem cōtemnere: potestas modo in hunc locum ueniendi sit: dicēdi periculum non recuso. Atq; utinam. P. C. kl. Sextilis adesse potuissem: non quo profici potuerit aliquid: sed ne unus modo Cōsularis: quod tum accidit: dignus illo honore: dignus. R. P. inueniretur. Quia quidem ex re magnum accipio dolorem homines amplissimos. P. R. beneficiis usos. L. Pisonem ducem

pecuniaria pœna irroget. Sānitum uocabulum mulctā dicit esse Varro: & specialis peccati esse: cuius animaduersio pecuniaria sit: cum pœna generalis existat. Ut parentalia cum supplicationibus miserentur: ut in Cæsaris honorem quot annis parentalia simul & supplicationes certo die celebrarentur. Sunt autem parentalia iusta mortuorum: & parentare est pro mortuis parētibus: omnes uero maiores in infinitum parentes uocari Cassius ait iureconsultus. Sacrificare apud ueteres romanos: sicuti nunc a nobis nouembri mense. xii. kalendas Februarii parentalia celebrari pro mortuis solita sunt: quod Ouidius tradit in fastis. Cum supplicationibus: quas item in Cæsaris honorem decerni uolebat: rāquā relatus in deos esset. Inexpiabiles: quæ explari nō possent nam non pro mortuis decerni supplicationes consueuerunt: sed pro uiuis: non pro re tristi: sed pro læta ut pro uictoria. Ille L. Brutus: hoc significare uult. ne. L. qdem Brutus a quo sunt exacti reges & parata ubi libertas: dignus est ad cuius sepulchrum supplicetur: multo minus cæsar: qui regio dominatu liberam urbem pressit: ille p fuit pellendo tyrannidem: hic obfuit exercendo: & est a maio

ri ad minus argumentum: Si non dignus Brutus: multo minus Cæsar. id honoris dumtaxat Bruto tributum: quod cadauer eius in foro positum collega Valerius laudauit. matrone anno luxerunt: corruptū scio locum & Iunium: non. L. Brutum legendum. Regio dominatu: electo Tarquinio Superbo & filiis. Stirpem. M. Brutum: qui Cæsarem occidit. Propagauit: extendit: sumptum a uitibus: unde & p pago. Cum deorum immortalium religione: ut ei ueluti diis immortalibus supplicemus: Nusquā: nullo enim loco Bruti sepulchrum ostendebatur. Si quis accidisset casus: propter hanc religionem & nouam & periculosam: & propter hoc piaculum deorum commoueretur ira: quia commissa in eos scelera: pestilentia: fame: bello solent ulcisci. Possem defendere: & dicere monui ego uos ne faceretis: ut dici solet. qñ quippiam accidit errore & peccato: quod nobis est prohibentibus commissum. Iā sunt: ut bellum qd adhuc in Hispania gerebat contra Sextum Pōpeiū filium a Petreio & Afranio prætoribus. Qui id nō probat decretas Iulio supplicationes. Huic ordini: senatorio. Mihi uero: qui libere semper dicere cōsueui: q nullius unquam subire inimicitias prep. neritus sum. Libertatē tueri: sine q nemo optet uiuere: qd ait Salustius. In hūc locū: senatū. Dicendi piculū: qd instat libere loquētib⁹ & aliquos in quos dī offendētib⁹. Kalēdis sextilis: qb⁹ relatū ab Antonio est de supplicatōib⁹ & pentilib⁹ Iulio decernēdis. Vn⁹ cōsularis. L. Piso: cōsulares erāt q cōsulatū gesserāt. Maiorib⁹ at hēbant auctoritatis & progatiuæ i senatu.

IN. M. ANTONIVM

Optimæ sententiæ: ne per cetera & supplicationes Iulio decernerentur. Pro nihilo: hoc est ut quid ac-
 cidat reip. non magnopere curemus. Vultu: annuendo & iudicando placere sibi illius sententiã. Malum
 interfectum est: frequens apud hunc auctorem & in hoc opere & in Verris: sicut nefas apud Virg. nonnunquam. Vo-
 luntaria seruitus: cui uestra sponte uos subicitis. nemo enim sua sponte seruus fit: & natura omnes liberi: & ad
 libertatem proni nascimur: hæcque appetitio non modo in homine est quæ rationis est particeps. sed in brutis etiam: nam
 quod ait Ouis. Cum bene sint cauea clausæ pandione natæ: Nititur in siluas quæque redire suas. Fuerit neces-
 saria: quæ necessitate: ut bello ser-
 uitudi subicitur: ipsa necessitate
 defenditur. Nec ego hoc. non ego
 inquit ab omnibus consulari-
 bus hoc regro: ut liber sit. L.
 Piso loquatur. Multi enim sunt
 quorum silentio ueniam do: cum aut
 Antonii necessitudine. aut Cæ-
 saris beneficiis loqui prohibeant.
 Sed eos libere non loqui doleo:
 quibus nulla cum Antonio neces-
 situdo: quæ nulla accipere a Cæsa-
 re beneficia. Video. n. eos in po-
 pulo Romano. suspicionem uenire &
 alium quidem alia causa uel metu
 .s. uel premio quid se dignum
 sit non efficere. Quare pri-
 mum maximas: dicimus ha-
 beo gratiam: ago gratias. sed
 cum utriusque uerbum iungimus
 ago & habeo gratias dicimus
 & non gratiam. Quid efficere pos-
 set: uidebat. n. paræ profutura
 sententiam suam: sed dignum se
 sic dicere intelligebat. Aucto-
 ritatem: sententiam & uoluntatem. Be-
 nigne audiat: est beniuolentie
 captatio: quam non in exordio so-
 lum. sed per totam orationem
 collegere studemus: Adhuc.

optimæ sententiæ non secutos. Iccirco ne nos. Po. Ro. consu-
 lares fecit: ut in altissimo amplissimoque gradu dignitatis locati
 Rem. Pu. pro nihilo haberemus? Non modo uoce nemo.
 L. Pisoni. Consolari: sed ne uultu quidem assensus est. quæ
 nam. malum: est ista uoluntaria seruitus? fuerit quædam ne-
 cessaria. Nec ego hoc ab omnibus uis desiderio: qui sententiã
 loco Consulari dicunt. Alia causa est eorum: quorum silentio ignosco. alia eo-
 rum: quorum uocem regro: quos quidem doleo in sumptione Romani po-
 uenire: non metu quod ipsum est turpe: sed alium alia de causa deesse di-
 gnitati suæ. Quare primum maximas gratias & habeo: & ago. L. Pi-
 soni: quæ non quod efficere posset cogitauit. sed quod ipse facere debe-
 ret. Deinde a uobis. P. C. peto: ut et si sequi minus audebitis orationem
 atque autoritatem meam: benigne tamen me: ut fecistis adhuc audiat.
 Primum igitur acta Cæsarum seruanda censeo. non quo probem. Quis
 enim id quidem potest: sed quia rationem habendam maxime arbitror pacis
 & otii. Vellem adesset Antonius modo sine aduocatis: sed ut
 opinor: licet ei minus ualere: quod mihi heri per illum non licuit:
 doceret me uel potius uos. P. C. quemadmodum ipse Cæsarum acta
 defenderet. An in commentariis: & chirographis: & libellis se
 uno auctore placet an ne prolatis quidem: sed tantummodo

hucusque. Primum igitur sententiã nunc dicit de actis Cæsarum & seruanda asserit quæ non seruari ab Antonio
 hoc docet argumento: qui leges Cæsarum non seruat is acta eius non seruat: antonius leges Cæsarum destru-
 it: ergo acta Cæsarum destruit. Non quo probem: non quod laudem & approbem seruanda Cæsarum acta esse: cum
 re uera non sint seruanda. Potest probare. Pacis cui uel imprimis prospiciendum consulendumque est.

Modo sine aduocatis: scilicet adesset: hoc est sine operis & militibus: quibus uelutis aduocatis & defen-
 soribus stipatus uenit in senatum: & causam suam tuetur Antonius: quemadmodum priuati causas suas per
 aduocatos agunt: quamquam inscitiam Antonii notat foras: qui sine aduocatis tueri se ac defendere ne-
 quiret. Sed ut opinor licet ei minus ualere: locus est cum amaritudine. quasi dicat non licet minus uale-
 re ei: quod mihi heri non licuit. Mihi non licuit afferre excusationemque languerem: & mihi met displice-
 rem: omnino enim pignora sunt accepta: nec Antonio licere debet aliquam afferre excusationem. quæ abes-
 se hodie debeat. Chirographis: Recitatio Cæsarum testamento & caduere in foro ante rostra cremato:
 acta eius seruari postulauit Antonius: eaque in commentariis relata penes se habebat: a Cæsare tradita: in
 quibus decreta iudicataque: & multa ad multorum gratiam erant scripta: Scribam Cæsarum Faberium no-
 mine fidum in omnibus atque obsequentem nactus urbibus & diuitibus scribebat: quibuscumque deposcenti-
 bus aliquid concedebat: quod libitum erat addens & detrahens: aliis magistratus: aliis immunitates dabat:
 multos senatores faciebat: plures ab exilio reuocabat: eaque omnia uelut a Cæsare ante decreta se facere
 prædicabat: quam obrem iocantes Romani Antonium & reliquos eiusmodi Cæsarum amicos Charontas
 appellabant: qui si quid obiectum esset: illico ad defuncti chirographa confugiebant: quo factum est ut
 Antonii opes auctæ plurimum essent: quibus territi Brutus & Cassius ab urbe cesserunt: Calpurnia ite-
 rum Cæsarum uxor mariti ad Antonium pecuniam transtulerat: erant autem talentorum. iiii. milia. L. Anto-
 nius frater Tr. pl. & Caius alter frater prætor designatus eius furoris socii erant. Syngrapha cautio est per
 contrahentium scripturam facta: cum uterque contrahentium scribit: Chirographum manus scriptura est:
 & sic interpretatur. Cicero ait epistolam misisse chirographo suo. i. manu sua exarasse non dictasse: quod quæ
 sua manu notauit: chirographum est. Se uno auctore: solus enim erat quæ Cæsarum esse diceret. Tantum

PHILIPPICA PRIMA

dictis: quia tantummodo penes se commentaria Caesaris diceret esse: non etiam ostenderet. Quae illae in aere incidit: in marmore dicimus incisae sunt litterae in gemma: non in marmor: & in aere: non in aere. In tabulis uero aereis leges scribebantur. Vetus aereis: quod ait Plinius ad perpetuitatem monumentorum iam pridem translatus est: Tabulis aereis: in quibus publicae constitutiones inciduntur. Et Ovidius inquit: Nec uerba minantia fixo Aere ligabantur: nec supplex turba timebat iudicis ora sui: sed erant sine iudice tui. Populi iussa: plebiscita & leges: nam lex est generale iussum populi rogantem magistratu. Pro nihilo habebuntur. quod d. minime decet leges Caesaris pro nihilo haberi & acta quae Antonius unus auctor profert: & non profert quod dicit: sed tamen dicit seruari. Equidem existimo: acta sunt publica. Iuuenalis: Cupient & in acta referri. Libri scilicet in quibus rerum publice gestarum sit descriptio: Unde actuarii quae acta in senatu scribebant. Tranquillus orationes aliquas reliquit: inter quas temere quaedam proferuntur per Qu. Merello: quam non immerito Augustus existimabat magis ab actuariis exceptam male subsequitur uerba dicitis: quae ab ipso aedita: Sunt & priuata: ut acta Pompei: acta Syllae: acta Caesaris: acta Marci. An si cui quod ille promissit id erat fixum: sic intendit argumentum: non est opus dicere in commentariis & libellis hoc uel illud annotauerat Caesar quod facturus erat & facere alicui promiserat: quoniam quod cuiquam promittebat: id ratum erat: & faciebat: quod uero non potuit: neque uoluit facere: id non fecit. Multa autem multis promissit Caesar: quae non impleuit. Multo plura: quam ipse promissit fortasse Caesar. Beneficia ut immunitates. Tributa: gratis. Data quibus dari conueniebat & merentibus. Pecunia utinam ad aedem operum quae marmore deum est: & cybelle deum: haec pecunia ex bonis redacta erat Pompeianorum occisorum & dandarum ac proscriptorum: idcirco cruentam uocat a nonnullis iniuste nimis & crudeliter extortam: & quae restituenda fuerat: iis quibus erat adempta. Sed eam M. Antonius interceperat: inferius philippica. viii. Postulat propterea ut chirographorum & commentariorum sua collegarum sui decreta maneat: quod laborant: ut habeat quod quisque mercatus est: si quod accepit habeat quod uendidit & ne tangant rationes ad opera. id est in sestertium septies milles recuperent: ne fraudi sit septem uiris quod egissent. Ad aedem: in aede. Si ita in actis fuit: ut effunderet: nam non ita in actis fuit ut Antonii fieret sed ut in templo operum seruaret. Et quod est: si nihil tam in actis alicuius quod reipublice administrauerit dici potest: qua lex aliqua ab eo lata: nihil in actis Caesaris numerari magis potest quam ab eo latae leges. sed has Antonius non seruat: ergo acta non seruat quae seruanda dicit. Quare acta: si quis inquit acta Gracchi & omnium ita ut sit: postulas tibi: proferunt & ostendunt leges ipsius Gracchi: quae semproniae uocantur: si acta Syllae: exhibent: corneliae leges: quia nihil magis in eius numerant actis: quod reipublice administrauit: quam ab eo latae leges. Tiberius Gracchus Tiberii Sempronii Gracchi filius Scipionis ex filia nepos plures tulit leges Tripartita. cum esset: inter quas ne quis plus mille agri iugera haberet & ut attali regis hereditas populo diuideret. L. Cor. Sylla dictator: & ipse multas leges tulit testamentariam de parricidis. de sica. & ut senatus contra legem curiatam: hoc est sine sorte: puincias cuilibet magistratu assignare posset & alias complures. In quibus actis consistit: legibus durat ab eo latis.

dictis: acta Caesaris firma erunt? Quae ille in aere incidit. in quo populi iussa perpetuaque leges esse uoluit pro nihilo habebuntur? Equidem existimo nihil tam esse in actis Caesaris quam leges Caesaris. An sicui quod ille promissit: id erat fixum: quod idem facere non potuit: ut multis multa promissa non fecit? Quare tamen multo plura reperta sunt illo mortuo: quam uiuo: beneficia per omnes annos tributa & data: sed ea non immo: non moueo. Summo & studio preclara illius acta defendo. pecunia utinam ad aedem operum maneret: cruenta quod illa: sed his temporibus cum iis quorum est: non reddit necessaria quae ea quoque sit effusa: si ita in actis eius fuit. Et quod est quod tam proprie dici possit actum eius: quod togatus in Re. pu. cum potestate ipsoque uersatus sit: quam lex? Quare acta Gracchi: leges Semproniae proferentur. Quare Syllae: Corneliae. quod Cn. Pompei tertius Consulatus in quibus actis consistit Nepe in legibus. A. caesare ipso si queres quid nam egisset in urbe & toga: leges multas tulerunt se & preclaras tulisse. chirographa uero ut mutaret: aut non daret: aut si dedisset: non istas res in actis suis duceret. sed ea ipsa concedo: quibusdam in rebus & conuenio: in maximis uero rebus id est legibus acta Caesaris dissolui: ferendum non puto. Quae lex melior: utilior: optima & in R. p. sepius flagi-

missit Caesar: quae non impleuit. Quae tamen promissa. Multo plura: quam ipse promissit fortasse Caesar. Beneficia ut immunitates. Tributa: gratis. Data quibus dari conueniebat & merentibus. Pecunia utinam ad aedem operum quae marmore deum est: & cybelle deum: haec pecunia ex bonis redacta erat Pompeianorum occisorum & dandarum ac proscriptorum: idcirco cruentam uocat a nonnullis iniuste nimis & crudeliter extortam: & quae restituenda fuerat: iis quibus erat adempta. Sed eam M. Antonius interceperat: inferius philippica. viii. Postulat propterea ut chirographorum & commentariorum sua collegarum sui decreta maneat: quod laborant: ut habeat quod quisque mercatus est: si quod accepit habeat quod uendidit & ne tangant rationes ad opera. id est in sestertium septies milles recuperent: ne fraudi sit septem uiris quod egissent. Ad aedem: in aede. Si ita in actis fuit: ut effunderet: nam non ita in actis fuit ut Antonii fieret sed ut in templo operum seruaret. Et quod est: si nihil tam in actis alicuius quod reipublice administrauerit dici potest: qua lex aliqua ab eo lata: nihil in actis Caesaris numerari magis potest quam ab eo latae leges. sed has Antonius non seruat: ergo acta non seruat quae seruanda dicit. Quare acta: si quis inquit acta Gracchi & omnium ita ut sit: postulas tibi: proferunt & ostendunt leges ipsius Gracchi: quae semproniae uocantur: si acta Syllae: exhibent: corneliae leges: quia nihil magis in eius numerant actis: quod reipublice administrauit: quam ab eo latae leges. Tiberius Gracchus Tiberii Sempronii Gracchi filius Scipionis ex filia nepos plures tulit leges Tripartita. cum esset: inter quas ne quis plus mille agri iugera haberet & ut attali regis hereditas populo diuideret. L. Cor. Sylla dictator: & ipse multas leges tulit testamentariam de parricidis. de sica. & ut senatus contra legem curiatam: hoc est sine sorte: puincias cuilibet magistratu assignare posset & alias complures. In quibus actis consistit: legibus durat ab eo latis.

Chirographa exhibita certis personis & propria manu scripta. Non istas: huiusmodi in chirographa & priuatas concessiones. Duceret: existimaret esse. Concedo: etiam si in actis habenda non sunt. Conuenio: consentior: oculos claudo: ita ut sit: quotiens quippiam non uidere simulamus. Tubero ut est apud A. Gellium de Marco Attilio Regulo: Palpebras quoque eius ne conuenere posset sursum ac deorsum ductas insuebant. Tranquillus in lutto: Delicta neque obseruabat omnia: ueque pro modo exequerebat: sed desertorum ac seditionum inquisitor ac punitor acerrimus: Conuebar in caeteris. Plinius: Viginti gladiatorum paria in C. principis ludo fuere: in his duo omnino qui contra comminationem aliquam non conuenere. xi. Quae lex melior: acta Caesaris seruanda Antonius dicebat: quae in legibus a Caesare latis consistere ostendit Cicero. Leges uero Caesaris ab Antonio sublatae: & primum quidem de praetoriis ac consularibus prouinciis: iudicariam ide-

& demū de ui & maiestate: Ideoq; & acta Cæsaris sublata: Prætoriae: in quas mitti prætores consueue-
re: consulares in quas proconsules. Prouinciarū ergo aliæ erant prætoriae: aliæ consulares. Hac lege:
quæ Iulia de prouinciis dicebat: Sublata: ab Antonio q; contraria quotidianis legibus & suadebat & faci-
ebat. Quid ea lege quæ promulgata ē de tertia: iudicia Iulius lege Iara ad duo genera iudicū redegit: Eque-
stris ordinis ac senatorii: tribunos ærarios: qd̄ erat tertiū substituit. Duæ prius hac Iulia lege eligebantur de-
curiæ iudicū: altera ex equestri ordine: ex senatorio altera. Sed Antonius tertiā centurionū adicere uole-
bat. Promulgata: lex ante p-
mulgabat: deinde si approba-
ta fuisset in æs incidebat & in
erario condebat: & tunc demū
lata dicebatur. Trinūdino autē
prius promulgabat. Est autē p-
mulgare quasi pmulgare: hoc
est in uulgus ædere: ut Pōpeio
Fe. placet. & trinūdino qdem
d̄ a ternis nundinis. Nundini-
ne uero mercatū significat: qm̄
viii. diebus rustici in agris uer-
sabant in opere faciundo occu-
pati: & ix. quoq; die in urbem
ueniebant: rex pmutatiōes fa-
cturi: lites cōposituri: aut suffra-
gia senatus consulto concessa:
si opus foret: laturi. Primis nū-
dinis & itē secundis lex pmul-
gabat: ut a singulis atq; uniuersis:
qd̄ ait Macro. facile noscitur:
Tertio foro seu mercatu
cū oīs & urbana & agrestis ad-

tata q̄ ne prætoriae prouinciæ plus q̄ annū ne plus q̄ biennium
Cōsulares obtinerent hac lege sublata uidentur ne uobis acta
Cæsaris seruari. Quid ea lege quæ pmulgata ē de tertia Decu-
ria iudicū: nō ne oēs iudiciariæ leges Cæsaris dissoluūt: & uos
acta cæsaris defēditis: q; leges ei⁹ euertitis: nisi forte si qd̄ mēo-
riæ cā retulit in libellū: id numerabit in actis: & quāuis iniquū
& inutile sit: defendet qd̄ ad populū cēturiatis comitiis tulit id
i actis cæsaris nō hēbit. At quæ ē ista tertia decuria: centurio-
nū inqt: qd̄ isti ordini iudicatus lege Iulia ēt añ pōpeia: Aurelia
nō patebat: Censuræ præfiniebat inqt: nō Cēturioni qd̄ solū:
sed eqtī ēt Romano. Itaq; uiri fortissimi atq; honestissimi q; or-
dines duxerūt: res & iudicāt & iudicauerūt. Nō quæro inquit
istos quicunq; ordinem duxit. iudicet. At si feratis quicunq;
equo meruisset: quod est laudatius: nemiui probaretis. In iu-

esset turba: rogatio fiebat: præco uerba legis scriba subiiciente recitabat: & si ppl's sciebat lex ferebat: hoc ē
in æs: ut dictū ē: incipiebat: & in ærario reponebat. Et primis qd̄ ac secundis nundinis intercedere hoc ē
contradicere: & impedire licebat: cū uero lata fuerat: minime. Hinc Ci. dicens aduersas duas leges: quas
post Cæsaris mortē Antonius promulgauerat: alterā de tertia decuria iudicū: alterā ut de ui dānati puo-
carent ad populū si uellent. De aliis tñ inquit legibus quæ pmulgatae sunt: saltē qri possumus: de his q; iā
late dicunt: ne illud qd̄ licuit illæ. n. pmulgatione late sunt añ q; scriptæ. ex quo oñdit trinūdino recitay-
tas ppl'o nō fuisse. neq; intercedere illis licuisse. Nec multo post ait loquor de legib⁹ pmulgatis: de qbus ē
integrū nobis. nō. n. late erant: sed tñ pmulgatae. Libellū: chirographū seu cōmentariū. Quod ad
populū & c. qcqd̄ Romæ statuebat: aut curiatis agebat comitiis: aut centuriatis: aut tributis: cū ex generi-
bus oīum comitia ferebant: Curia erāt cōitia: cū ex cēsu & ætate centuriata: cū ex regionib⁹ & locis tri-
buta. In cāpo Martio dūtaxat cēturiata hēbant cōitia: cū cētū ex oī tribu supiorū cēsu & ætate atq; honesti-
orū eligebant: q; aliq; de re iudicarent. De classib⁹ in q; diuisit populū Seruius Tullius: de cēturiis: de cōi-
tiis: & de ritu suffragii ferendi more romano: multa Liuius li. i. ab ur. cō. & Diony. lib. vii. tradit. Comi-
tia. qb⁹ coit ppl's ad danda suffragia in rē quāpiā uel iubendo uel uetando. unde cōitiales dies qbus agere
licet cū populo. Centurionū inqt: qb⁹ id honoris tribuere uolebat Ant. militū auxilio & eorū q; duxerant
ordines qcqd̄ uellet in rep. faceit. Quid? interrogat Ci. Isti ordinis: centurionū iudicatus: iudicandi facul-
tas. lege Iulia: qua duæ eligebantur decuriæ & ex eqstri ordine & ex senatorio. Pōpeia: Aurelius Cotta ali-
quot annis ante accusatū a Cicerone Verrē Prætor legē iudiciariā tulit: q; cōscata sunt iudicia senatorii: eque-
stri ordinis: & tribunis ærariis. Pōpetus postea i secundo consolatū tulit: ut amplissimo ex sensu ex Centu-
riis aliter q̄ antea lecti iudices: æque tñ ex illis trib⁹ ordinib⁹ res iudicareit. auctor Pædianus. Nō pate-
bat: ac si dicat patebat: nā & cēturionib⁹: & his q; duxissent ordines licet eē in iudicū decurtis: mō aplissimo
eēnt censu. Cēsus p̄finiebat inqt: Antoni⁹. s. cēsu p̄finiebat q; eligi possent: nec nisi aplissimo cēsu: & eque-
strib⁹ facultatib⁹ hoc ē q; dringentis sestertis eligebat: oēs aut cēturiones hoc censu nō erāt: & priuari eos
iudicandi honore uidebat indignū. Nō cēturioni solū: rñsio Ciceronis. s. p̄finiebat census. Itaq; q; ui-
ri fortissimi & eqtes & cēturiones: q; in eodē censent numero. Nō quæro inqt istos: inqt Antonius for-
tissimos & honestissimos. Quicunq; ordines duxit iudicent: siue sit aplo cēsu & p̄uecta ætate: siue nō mō
ordines duxerit: Ducere ordinē: ē magistratū i militia & in castris gerere: p̄esse decurie. centuriæ: manipu-
lis cohorti. At si feratis quicunq; equo meruisset: Cicero rñdet: nō solū qcūq; cēturio: sed quicunq; equo me-
ruit: sit inter iudices. Si feratis: qm̄ nō feratis & ferēdū minime cēt ut digni & indigni iudicēt: etiā q; equo
meruerint: hoc ē q; ex publico equū hūerint: dari. n. & ali iuuenturi equus solebat ex publico. Eques ex eq-
stri erat ordine. q; uero equū ex publico hēbat: eius nulla erat dignatio: tñ oportebat ut p̄sto cū equo esset:
quotiens resp. eius opera indigeret: equū adimere p̄nes censorē erat: si q; strigiosiorē habuisset: & A. Ge

PHILIPPICA PRIMA

lius & Valerius maxi. tradunt. Quod ē laudatius: ut iudicent quicunq; equo meruerunt: quod laudatius: quod ut iudicent quicunq; ordines duxerunt: ut decuriones. legi & latius. i. splendidius: Nemini pbaretis: nemo fieri cōsentiret. Fortuna: cēsus: ut sit amplissimo. Dignitas: ut amplū etiā gesserit magistratū: & dignus sit.

Nō quæro inquit ista: Antonius: Addo ē: Antonius & iis etiā elegi iudices uolo quod manipulares sūt: hoc ē manipulos ducūt externorū militū ipsi externi: & nō romani ciues. nā Cæsar unā legionē ex trāsalpintis conscriptā Alaudā uocabulo gallico appellauit quā disciplina cultusq; romano institutā & ornatā postea

uniuersam ciuitate donauit.

dice. n. spectari & fortuna debet. & dignitas. Nō quæro inquit ista Addo ē iudices manipulares ex legione Alaudarū. aliter. n. nri negāt posse se saluos eē: O cōtumeliosum honorē iis quos ad iudicādū nec opinātes uocatis. Hic ē. n. legis iudex: ut iū i tertia Decuria iudicēt: quod libere iudicare nō audeāt. In quo quānatus est error diū immortales eorū quod istā legē excogitauerūt. Vt. n. quisq; sordidissimus uidebit: ita libentissime seueritate iudicandi sordes suas eluet: laborabitq; ut honestis Decuriis potius dignus uideat: quod i turpes iur cōiect. Altera pmulgata lex ē: ut & di u & de maiestate dānati ad populū puocēt: si uelint. Hæc utrū tā dē lex eē: an legū oīum dissolutio? Quis. n. ē hodie cuius inter sit istā legē manere? Nemo reus ē istis legibus: nemo quē futurū putemus. Armis. n. gesta nunq; pfecto i iudiciū uocabunt. At res populares? Vtinā quod uelletis aliqd eē populare. Oēs. n. iā ciues de rei. pu. salute una & mēte & uoce cōsentient. Quæ igit ea cupiditas ei legis ferēdæ: quod turpitudinē summā hēat grām nullā? Quid. n. turpius quod quod maiestatem. P. R. pu minuerit: eū dānatū iudicio: ad eā ipsam reuertit: pp quā sit iure dānat? Sed quod plura de lege disputo? quod si uero id agat: ut quisq; puocet. Id agit: id fert ne quis oīo unq; istis legibus reus fiat. Quis. n. aut accusator tā amēs repiet: quod reo cōdēnato obiici se multitudinē conductæ uelit: aut iudex: quod reū dānare audeat: Vt ipse ad opas mercenarias statū ptrahat? Nō igit puocatio ista lege dat. sed due maxie salutare leges quōnesq; tollunt? Quid ē igit aliud quod adhortari adulescētes ut turbulētū & seditiosū: ut pntiosū ciues uelint eē. Quā autem ad. P. R. pestē furor Tribunitius impelli non poterit his duabus questionibus de ui & de maiestate sublati.

Alauda autē uocabulo gallico autē significat quā galeritā nos appellamus Trāgl. & Pli. auctores. Aliter. n. nisi. s. trāspadani iudicent in urbe & ironice dictū ē. Nri: ego Anto. intelligo & milites quod multa pu & contra maiestatem cōmiserāt O contumeliosum honorē: iis istis quibus defert quod ad iudicādū ne opinantes quoddem uocant.

Hic ē. n. legis iudex: hic lege a te lata Antoni iudex eligit: quod quā uilis conditionis & sortis iudicare libere non audeat: sed metu: aut alicuius sceleris conscientia oīa p tua libidine iudicet: sed decipis & tu & quicunq; legē hanc de tertia centuria adicienda excogitarunt: ut. n. quisq; sordidissimū uidebit se esse: ita libenter seueritate in iudicādo utet: existimabit. n. fore: ut sordes & turpitudinē suā purget: si libere loquat & iudicet. Quantus ē error: quod latus ē. i. quod late patet: & ad quā multos p tinet. Altera pmulgata & c. Cæsar legē tulerat de ui & de maiestate cōtra eos quod aut uim facerent: aut āplitudinē magistratus & rei pu. minuerent: Legis Iuliæ de maiestate meminerunt libri iuriconsultorum quæ in eos qui contra Imperatorem: uel rempu. aliquid molit essent: suū uigorem extendebat: cuius pœna animæ amī

sionem sustinebat: & memoria rei etiam post mortem damnabatur Subtulit autem Cæsar prouocationem. Noluit enim quempiam qui aut uim fecisset: aut maiestatem lesisset prouocare posse. Sed Antonius & Lepidus promulgauerant contrariam huic legi: nondum tamen tuleram cōtra hanc legē: ut de ui dānati: ac maiestate ad populū puocare possent: quo nihil pntiosius: hoīes. n. audaciores reddunt ad ppetranda scelera: spantes ipunitate: si uiderint eē ad quos dānati puocare possint. Cuius inter sit: cui uile sit. Nemo reus ē istis legibus: nemo dānabit de ui & maiestate cū sit ad populū puocatio. Nemo quē futurū putemus nemo. n. accusabit eū quē elabi iudicis posse uidebit puocatione. Armis. n. gesta: bello & ciuili discordia

At res populares: obiectio ē: si armis gesta in iudicium nō uocabunt: at res populares uocabunt: hoc ē in populo gestæ ac spectatæ ad populū. Vtinā uelletis: nriō ē Ciceronis: ut populare hoc ē liberæ & in populi arbitrio positū uelletis aliqd eē: quasi libertate sua pplis uterēt: oīa recte fierēt & una mēs ac snia populi de rep. eēt. Et legis: ut dānati de ui & maiestate ad populū puocēt. Dānat iudicio: p ipsam legē de ui & maiestate ad eā ipsam: maiestatem po. ro. Reuertit: p puocationē. Vt quisq; puocet: quod nō id agit ut puocet quod nūq; sed ut nemo accuset eū quē puocatione elabi posse uideat: quod & turpe accusanti eēt: & piculosum. Cōductæ: pecuniis corruptæ: & ueluti ad dandā operā cōductæ ac mercenariæ. Ad operas mercenarias: ad multitudinē quā reus mercede conduxerit. Protrahat: rationē iudicii redditurus & reuicta snia pœnā subiturus. Duæ maxie salutare: quod si dicat nihil aliud cū uideat patā puocationē: & ut iā ipuni

IN. M. ANTONIVM

ratē p corrupta populi suffragia consequēdi: Quā ad pestē: ac si dicat ad quā uis pestē & dānū: p se. n. tribuni seditionib⁹ alebant: unde & eorū furor dī atq; insania: Quid qd̄ uere oñdit acta Cæsaris destrui ab Antonio cū abrogat̄ legi ab eo latae: quæ iubet interdici aq̄ & igni dānato de ui & maiestate: qd̄ tollit̄ si licet puocare. Tātisp. n. & in urbe c̄ dānatus & interdici aqua & igni non pōt: donec populus ad quē puocatū c̄: aut dānauerit aut absoluerit. Interdicere quēpiā aqua & igne: ē phibere illū ab ulu a quæ & ignis qb⁹ duab⁹ reb⁹ maxīe humana contineēt uita. Abrogat̄ legi cū prsus tollit̄. Qōnib⁹: cū p tormēta & cruciatus quærīt qd̄ reus fecerit.

Rescindunt: irrita sūt & tollunt. Prolatas eē ī publicū.

Et fixas: in parietib⁹ & in erario: ac ī aēs icīsas. De exilio reducti sunt a mortuo: q̄a post Cæsaris mortē acta plata sūt: quæ Cæsaris esse dicebant: cū re uera nō essent qbus dicebat̄ uoluisse Cæsare aliquos exules reduci: id qd̄ ipse uolebat: & fingebat Antonius ut prius est dictū. Ciuitas data non solū singulis: sed nationib⁹: ut legioni alaudarū: Antonius quo si bi fauorē ciuitatū & nationū uendicaret: ciuitatē illis dedit. Natio genus hoīum ē q nō aliunde uenerūt: sed ibi nati sunt ou Toxθοναο græci uocant nos Indigenas appellamus.

Uectigalia. publici prouctus πῶπονο græci uocat: sunt etiā priuatorū. Cicero ī paradoxis Ex meo ānuo uectigali: ānuaducēria capio. Ergo hęc uno uiro optio: irōice: ergo q̄ unus Antonius pfert domo sua: quasi domi suæ cōposita defendimus q̄ Cæsar ipse & tulit: & gloriabat̄ tulisse euertim⁹. Ipse: Cæsar. Eas īq̄ Cæsaris leges hypbatō c̄: ī quo aut eadē uerba q̄ ī p̄cipio clausulæ sūt posita repetim⁹: aut diuersa q̄ idē ualeāt: ut ī rhetoricis ad Herēniū: Si p̄suasus auditor fuerit. i. si oīo aduersariorū fidē fecerit auditorib⁹. Et paulo post: Ergo si fidē factam putabimus.

Quæ pmulgatæ sūt: possum⁹ īqt̄ de his legib⁹ q̄ pmulgatæ sunt cōq̄ri: q̄a nō sunt adhuc latae: & ī aēs icīse: sed aliq̄ latae d̄nr ab ātonio. s. q̄ Trinūdino uti pri⁹ ē dictū: pmulgatæ nō sunt: de qb⁹ cōq̄ri nō possum⁹ Quærūt qd̄ sit: occurrit obiectō: & q̄rūt īqt̄ ātoni⁹ & ceteri ei⁹ amici atq; idē sentientes. Cur timeamus ue male ferant̄ leges: cū hēamus bonos tribunos q̄ uident: si id fiat: intercessuri: & sese opposituri. Paratos q̄ intercedāt: irronice: q̄ si dicat: minime habem⁹ Tribunos plebis q̄ intercedāt: si malas leges consules ferāt qd̄ pp. L. ātoniū dictū est. M. ātoniū fratrem: q̄ tribun⁹ erat eo tpe. Paratos q̄ rēp. religōe defendāt: pp angures hoc dictū: qb⁹ ius erat obnūciādi si auguria nō addicerent: aut si pluisset: aut tonuisset. Erat aut augur. M. ātoni⁹. Lex āt Fusia & Helia erāt q̄ uetabāt agere cū populo. nisi seruatū de cælo fuisset. In oratiōe cōtra. L. Pisonē q̄rit̄ Cicero obnūciatōem: q̄ p̄niciosi legib⁹ resistebat̄ Fusia & Helia legib⁹: q̄s ppugnacula murosq; trāqlitatis: atq; otit uocat: euersū eē obnūciatō āt auguris erat: q̄ obnūciabat: hoc ē nō posse p̄ auspicia fieri admonebat. Tribunorū plebis ea fuit auctoritas: ut qcqd̄ senat⁹ decreuisset: ita ratū eē: si tribuni approbarent: p̄cipue āt intercessiōe pollebāt. sese aliis magistratib⁹ opponendo: & p̄ eos uī fieri p̄hibēdo: adeo ut cū un⁹ Collegis repugnaret: facile īpedire oēs posset. Et sacrosci qd̄: atq; iuolabiles erāt Tribuni: Augures tātāe fuerunt auctoritatis: ut nihil neq; domi: neq; foris: nisi au spicatogereret. qd̄ Valeri⁹ maxi. docet de īstitutis antiq; Quas tu mihi intercessiōes īqt̄: ueluti dialog⁹: hoc ātoni⁹ r̄ndet Cicero: & qd̄ īdignatus. Intercessiōes: tribunitias. Religiones: augurū obnūciatōes. Eas. s. Cicero r̄ndet.

Negligim⁹ ista: Antonis. Forū sepier̄: & hic ātoni⁹. Quid tū? Cicero: & comit⁹ sermo ē. Id lex erit ac si dicat: nō erit. Cedo illa legitima: dic illa īqt̄ ātoni⁹ legitima: & q̄ sunt r̄ndet Cicero quæ more sūt a maiorib⁹ tradito: ut tū demū aliqd̄ ratū sit cū populus sciuerit. Qui populus: ātonius: populū dixisti sed quē nā populū: an illū intelligis q̄ uī & armis a nobis c̄ exclusus? Quo iure: qd̄ mihi ius cōmemoras.

PHILIPPICA PRIMA

An eo quod: eo iure quo omnia sunt sublata vi & armis scilicet. Atque ego hoc dico de futuris: quod superius de Caesaris actis dixit Ciceroni: ut rescinderent ab illis ipsis quae inuoluta manere uelle assererent. Si de legibus puincialibus Indiciariis: & de ut ac maiestate alter ferretur quam Iulius tulisset: ita ut leges omnes dissoluerent & ciuitas laberetur in deteriorem: futura quae erant: non facturi dicebantur Antonius & Dolabella: & integrum ipsis ac liberum fuerat adhuc non facere. Idcirco ne faciatur monet Ciceroni. postea continua oratione praeter Dolobellam alloquitur: multa de Antonio: plura de repudiatis. Quod est augur: quia fungor auguris officio: sic. non ut illi solent futura praedico: quoniam augur erat Ciceroni.

rogauerunt. Hoc. non a maioribus accepimus: ius rogandi populus quod iure scinit: quod populus: Is ne quod exclusus est: quo iure: an eo quod vi & armis omne sublatum est: Atque ego hoc dico de futuris quod est augur: aendicare ea quae uitari praeter: quae si facta non erunt: refelleat oratione mea. loquor de legibus promulgatis: de quibus est integre uobis. demostro uita: tollite: denuncio uis: arma remouete. irasci quod est mihi Dolobella per Reputa. dicenti non oportebit: quod quod quod te id facturum non arbitror. Noui. non. faelitate tua. Collega tuum aiunt in hac sua fortuna quae bona ipsi uis: mihi ne grauius quod propterea dicam Auorum & auunculi sui Consulatum si imitare fortunatior uideretur: sed eum iracundum audio factum. Video autem quod sit odiosum hunc iratum eundem & armatum. cum tanta praesertim gladio sit impunitas: sed proma ius ut opinor aequum: quod M. Antonium non arbitror repudiatum. Ego si quod in uita eius: aut in mores contumeliae dixerim: quo minus mihi inimicissimum sit non reculabo. si consuetudinem meam quam spiritus Reipublicae habui: tenuero. id est si libere quae sententiam de Reputa. dixerim: Primum deprecor ne irascatur: deinde si hoc non impetro: peto ut sic irascatur: ut quod quod armis utatur: si ita necesse est: ut dicit: sui defendendi causa: iis quod per Reipublicam. quod ipsi uisa erunt: dixerint: ista arma ne noceant. Quid hac postulatio dici potest aequum: Quod si: ut a quibusdam mihi eius familiaribus dictum est: omnes eum quae habet contra eius uoluntatem oratione: grauius offendit: et si nulla est contumelia: feremur amici naturam: sed iude illi ita mecum: non iude tibi aduersario Caesaris licebit: quod Pisoni locero: & simul admoneri quod danda. quod cauebimus. nec erit iustior. P. C. in Senatum non ueniendi morbi causa: quod mortis. Sed per deos imortales te. non. ita uis Dolabella quae es mihi carissimum: non possu: de utriusque uis errore reticere. Credo. non. uos homines nobiles magna quidem spectantes: non pecuniam ut quod nimis creduli suspicantur: quae spiritus ab aplissimo quoque clarissimoque cotempta est: non opes uoluntas & Po. Ro. minime ferenda potentia: sed charitatem ciuium: & gloriam concupiscere. Ea autem est gloria & laus recte factorum magnorumque in Reipublica. merito quae tum optimi cuiusque: tum est multitudinis testimonio comprobatur. Diceret Dolabella quae recte factorum fructus esset: nisi te paulisper

ausus: ut est prius deum: Admoneri quod danda: periculum esse ne occidat Antonium. Quod cauebimus: non in senatum non ueniemus: nec erit minus iusta causa non ueniendi in senatum mortis merito quam morbi: exculantur quod praedunt morbum multo magis ego excusandus uidebor: si mortis praedanda metu: & si Antonium tangit quod morbum praedens causam in senatum non uenerat: quo die hac Ciceroni. huius oratione. Quae spiritus ab aplissimo: Ciceroni ipse in officio: Quae uobis & haec uidebatur sunt & fugienda pecuniae cupiditas. Nihil est. non. tam augusti animi tamquam prauum quam amare diuitias. Nihil honestius magnificentiisque pecuniam contemere: si non habeamus. Si habeamus: ad beneficentiam liberalitatemque conferre. De utriusque uis errore: de mutatio uoluntatis: & actionum: quibus de rebus mox dicet. Credo. non. uos non credere simulat: quod maxime credit. Expiato foro: disiecta illa ara quam in foro amatum extruxerat & columna euerfa quae caesaria plebe

Refelleat oratione mea: dicar uanum fuisse & mendax uates. Loquor de legibus promulgatis: a te Antonium: sed non dum latis & ias in cisis. Integre uobis: liberum non ferre. Irasci: utriusque consulis & praesentis Dolobellae. & Antonium abniti rephesurus uita. Sed auaritia in primis: & dandi cupiditate: obiecturus quod per uis multa & contra leges faciant: ueniam dicendi postulat: & quasi nouo uis exordio. Amice utriusque & familiariter obiurgat: quod actionum eorum initio exitum non consentiat: & ut alia ratione gloriam & potentiam gratiam horrat. Facilitate: quae proprie est in admittendo audiendo: ignoscendo. Mihi: dicere uoluit pessima existimatur. Auorum: malorum: ut. M. Antonium oratoris: quae auus fuit Antonio Syllanas partes secutus: quae. C. Martius necauit: magnae in repu. auctoritatis Auunculus. L. Caesar Iulie: ex qua natus est & ipse consularis: & magni in republ. splendoris nec minoris integritatis. Cum tanta gladiatores sit impunitas: cum impune liceat gladiis uti. Proma: de proma: exhibebo. Translatio a penu: unde necessaria ad uictum depromuntur. Ut quod armis utatur: non offendit: sed sui defendendi causa: ut dicebat Antonium. Ut quod armis utatur si irascitur. Si ita necesse est: quae necesse ei minime est: & si hoc praedat audaciae: & furori suo: Iis quod per rep. sed iis & c. non uoceat & c.

Amici Antonium. Iude illi: Antonium familiares. Ita mecum: loquuntur. Licebat: libere loqui in Antonium: quoniam inimicum haberis caesaris & interfectorum amicorum. Pisoni locero: Caesaris quae in Antonium fuerat & solus libere loquitur

PHILIPPICA SECVNDA

In fabulis ipsis tragicorum poetarum apud Actium Atreus inducebatur dicens oderint dum metuant. Et ite apud Ennium ut refert Cicero: Pernitiosum fuisse: quonia aut occisi sunt. aut in exilium pulsi. Auu tuum. M. Antonium oratorem eloquentissimum qui multa & domi & militiae gessit preclara. Perit autem Mariano & Cinnano furore eius caput pro rostris est positum: Is. L. Cinna consul cum Octauium legem de exulibus reuocadis Mario. s. & caeteris tulit: prohibere a collega & honore priuatum ex urbe profugit: transiit ad presertim iunctus est Mario cum quo urbem ingressus & Octauium interfecit & plurimas addidit caedes & crudelitates. Exitus: finis & mors.

Quod si ita putas: totam ignoras uiam gloriae. Carum esse ciuem: bene de Re. p. mereri: laudari: coli: diligere: gloriosum est: Metui uero & in odio esse. inuidiosum: de testabile: inbecillum: caducum: Quod uidemus & in fabulis ipsis illis qui oderint dum metuant dixerint: perniciosum fuisse. Utinam Antonium auu tuum meminisses: de quo tamen multa audisti ex me saepissime: Putas ne illum immortalitatem mereri uoluisse ut pro armorum metuendorum licentiam metueret? Illa erat uita: illa secunda fortuna: libertate esse parum cum caeteris: principem dignitate. Itaque ut omittam res aui tui prosperas: acerbissimum eius diem supremum malum. quod L. Cinnae dominatum a quo ille crudelissime est interfecit. Sed quid oratione te flectam? si. n. exitus. C. caesaris efficere hoc non potest: ut malis carus esse: quam metui: nihil cuiusquam proficiet nec ualebit oratio: quem quod beatum esse putant: miserissimi ipsi sunt. Beatus est nemo: qui ea lege uiuit: ut non modo impune sed et cum summa interfectoris gloria interfici possit. quare flecte te quaelo: & maiores tuos refice. Atque ita gubernata Re. p. ut natum te esse ciuem tui gaudeant: sine quo nec beatus nec clarus esse. quicquam potest. Et P. quidem. R. iudicia multa ambo habetis: quibus uos non satis moueri pro moleste fero: Quid. n. gladiatorum clamores innumerabiliu ciuium? Quid populi uersus? Quid Pompeii statuam plausum infiniti? Quid ii. Tr. pl. qui uobis aduersant? parum ne haec significant incredibiliter consentientem. P. R. uniuersi uoluntatem? Quid Apollinariu ludorum plausus uel testimonia potius & iudicia. p. R. uobis primum esse uidebantur? O beatos illos qui cum adesse ipsis propter uiam armorum non licebat: aderant tamen & in medullis. pro. Ro. ac uisceribus habebant: nisi forte Actio tum plaudis: & sexagesimo post tum anno palmam dari putabatis: non Bruto: qui his ludis ita caruit. ut in illo paratissimo spectaculo studiium. p. R. tribuerit absentis: desiderium liberatoris sui perpetuo plausu & clamore leiret

& adiuuanda pronuntiatione sollicitatio. Apollinariu ludorum: Brutus ut dictum est proptor erat urbanus cum esse Caesar necatus & quonia nihil tutum Romae uidebat: discedere ex urbe statuerat: sciatum ne fugere uideretur ei & Cassio rei frumentariae curam demandauerat. Cum ergo abesset Brutus ludos quos addere in praetura constituerat: uoluit & iussit se absente addi: & magnifice & superuolente nimis: emerat. elephantes complures: quos exhiberi populo in spectaculis mandauit: profectum Neapolim cum histrionibus & mimis de Camico quodam qui in rescaenica habebat praestantissimum scripsit ad amicos ut non nisi uolentem illum adducerent: quia graecum quemquam uel cogi nefas esse dicebat. Scripsit & Ciceroni orationem: ut his ludis omnino interesset: Quibus in gressu plausus Bruto datus est. & si aberat: in gressu appuit populi studiium in libertatis auctores: in gressu beniuolentia: & in tyrannos odium Apolliares uero ludi: qui & scenici dicuntur: quoniam recitatione fabularum immedabant. T. Sulpitio potito: & C. Licinio Stolone cont. Cum toleranda uis pestilentiae urbem uexaret: iter alia celestis ire placamina institutum se accitis ex hebruria ludis obliuio: circi dum taxat primo spectaculum fuerat: quod Romulus raptis Sabi. primo omnium consualium nomine celebra. L. ui. ab ur. con. & Val. max. auct. O beatos: Cassium & Brutum. Actio: poetae cuius fabula recitabatur Atreus. L. Actio: tragae diu scriptor fuit: natus est Macino. & Serrano cons. non multo ante Ci. & Cn. P. genitus pentibus libertinis: Senia ianaciuo Tarenti sua scripta recitauit: Pisaurum inter colonos ex urbe deductus fuit: fundumque illic habuit qui Actianus est dictus. Nisi forte nomen nunc Actio pro annos. lx. quod scripserat illam fabulam sed Bruto & Cassio plaudebatur

Quem Caesar. Ea lege: eo pacto. eomodo. Cum summa gloria. sua. n. gloria est tyrannum occidere & ei qui facit praemia solent tribui.

Matores tuos refice: restitue: respice: redde. Sine quo si non ciuem beniuolentia. Quisquam tuorum quibus obdicitur es quasi tenebras & obliuionem si pges sic facere: uel quisquam nostrum omnium. Quid enim gladiatorum clamores: maxim. i. et quales gladiatorum solent esse. Historia autem hoc habet: Caesar. bellis omnibus ciuilibus confectis Romam rediit: formidabilis quae uniuersis se praebuit: omnes homines qui excogitori ab homine praeter: ei decreti sunt: sed aliquando eum salutantibus ut regem: in clamauit uehementer & in genuit populum ipse Caesar se esse non regem callide subiecit: lupcalibus ite cum diadema capiti ei in foro sedentis & spectantis unum ex luptis & currens auro. in posuisset: egit tulit populum: ite quae ac tertio in ponente illo: ac reticente caesare & omnino respuente clamore magno leticia perdidit: Caesar etiam sumis laudibus extulere omnes. Quid populi uersus: qui tribus Brutus: erat autem proptor urbanus: uersibus in hac sententiam nocte implebat: brute dormis neque uere es Brutus.

Quid Pompeii statuam plausum infiniti: a populo pari occiso Caesare et coronata est repta. quod tribus: qui omnes aduersabant Anr. & Dolobellae: propter unum Saluum qui auro. fauebat: & L. Antonium fratrem. Quid? suscipienda pericula

IN. M. ANTONIVM

Equidem is sum: occurrit: nō sunt magni faciēdi huiusmōi plausus: quoniā a paucis & iisdē popularib⁹ potētoꝝ fauorē aucupātib⁹ dari solēt. fateor īqꝛ Cicero & eos semp ego cōtēpsi. Sed qñ nō a paucis q̄ nihil aliud agūt & student: sed ab uniuersis tribuūtur: nō contēno: nec plausum eē: sed iudiciū puto: hoc est qd sentiant uniuersi de eo cui plaudunt: iudicare & demōstrare existimo. Popularibus ac si diceret uilioribus

Semp contēserim: nam quod ipse ait in officiis: Qui ex errore imperitæ uulitudis pender in magnis uiris non est habendus. Ii qui ante sequi: ut Antonius. Tam coram populo roma. uitā &c. nam satis ingꝛ

consideratis cuiusmodi populi sit iudiciū de uiris bonis & libertatis studiosis: & q̄ uoluntas in ipsa retinenda libertate. A. Hirtius uero consul designat⁹ & in iturus proxime consulatū cū Pansa: grauiter ægrotauit: & maximus fuit oīum timor: maxia sollicitudo ne decederet publice priuatimqꝛ suscepta uota. In quo mōninim⁹: ac si dicat in nullo qd̄ ipse sublungit.

Nō interpretamini: non itelligitis & q̄le sit iudicatis. De nī a uita: quos spant ob futurof reip. Extaret: apperet q̄si monumētū aliqd̄. Vel ad ætatem q̄ iā senex. Vel ad gloriā: qd̄ p̄ oēs decurrit magratus. Huc:



ad ætatē & glia
Aec ē sda philippica q̄. M. an
tōlū prior orōe
uehēnter omo
tū: sic ī Ci. accē
dit: ut leniri odii atrocitas p̄ ea
nūq̄ potuerit. Extitit at̄ exitiū
& mortis ciceroni causa: dicen
te etiam satyro poeta: ridenda

poemata malo: Quam te diuinæ miranda philippica famæ Volueris prima quæ pxima. Superiorem Cicero Antonio absente in senatu habuerat orōnem: qua ille irritatus inimicitias Ciceroni denunciauerat. Sed ea denunciatio nihil oīno deteritus est: nihil armari & potentissimi minas uertus: Cū deinde. xiiii. calendas octobris. quo die senatus habitus ē: magna armatoꝝ caterua stipatus in senatum uenisset Antonius & longa orōne: quā totos septem & decem dies in Tiburtino Scipionis meditatus fuerat: & postea ædidit: in Ciceronem iuect⁹ esset ire in senatū & corā rñdere cupientē amici retinere: quod & lōge potentiora essent Antonii arma: & ad manifestū tenderet interitū. Sed dū hæc Romæ gerunt. C. Octavius adolescens hæres a Cæsare ex Dodrante relictus & ī familiam nomēqꝛ adoptatus ex Apollonia rediit: primū omniū Antoniū paternū amicū: salutatū accessit: facta pecuniæ patris mēione quā Antonius tenebat: cū adita hæreditate uiritim tricenos sextertios: ut Cæsar legauerat: daturus: esset. Verū antonius aspernari illū: & insanū dicere: ac bonis carentē suatoribus: q̄ tā onerosam adire hæreditatē uellet: ac nō potius abstineret. Sed neqꝛ psuadere adolescentē potuit: & instare ille p̄ pecuniā uehementius cœpit. Antōius & iactare multa cōtumeliose. & facere: donec petenti tribunatū plebis & auream sellā patris sui ponenti ducturus se illum in carcerē nisi sollicitare plebem desineret minatus est: Quā cōtumelia irritatus cæsar: ad Curioem cōtulit se: totūqꝛ ei se pmisit & tradidit: breui p̄ eum senatū sibi cōciliauit: plebis uero & ueteranoꝝ sic in se ipse cōcitauit studia: ut p̄ oēs amicos de reconciliatōe egerit antonius: ogressi in capitolio in gratiā rediere: Sed sinulate qdem: nec multo p̄ maxie inter eos rursus exarsere inimicitia. uterqꝛ ad legiones sollicitādas p̄ Italiam discurrit: ab utroqꝛ p̄miis ueterani sunt allecti. Cicero ciuitatis eo tpe p̄nceps quacunqꝛ rōne poterat: omuel in antoniū mortales ocitabat: cuius factioni p̄iam uel superior potius ausus est uentre ī senatū: & hāc orōnē q̄ omnē antea cōtā Antonii uitā carpi: & lacerat. h̄re: ipso antonio p̄nte & audiente: Est at̄ ī demonstratiuo genere cāꝛ posita. Continet. n. uitupationē: p̄tim aut̄ purgationem h̄re: criminū q̄ obiecit aduersarius p̄tim relationē: nam & regerit maledicta & relaxat uehementissime & acerbissime iuect⁹: oīs ab ipso p̄ncipio ocitata est orō breuissimo qd̄ exordio: nā & rñdet: puocat⁹ uero cū se purgat satis beniuolos auditores habitu rus credit: & idignat⁹ est ut continere se nequeat qn erumpat q̄primū. Exordiū p̄ expositionē ī cōmodi factum est cum admiratione & idignatōe: dicit. n. nescire quo facto suo otingat ut. xx. annis qcūqꝛ reip. hostes fuerint etiam sibi bellū indixerint. Argūta a locis ofutationis & purgationis p̄ri⁹ deinde turpitudis ducunt.

Equidem is sū qui istos plausus cum a popularibus ciuib⁹ tribuerentur: semp contempserim. idemqꝛ cū a sumis mediis infimis: cum deniqꝛ ab uniuersis hoc idem fit: cūqꝛ ii qui ante se qui populi consensum solebāt: fugiunt. nō plausum illū sed iudiciū puto. Sin hæc uobis leuiora uidentur que sūt grauissima: num etiā hoc cōtēnitis. q̄ sensistis tam carā Po. Ro. uitā. A. Hircii fuisse: Satis enim erat p̄batum illū eē. P. R. Ut ē iucūdū. amicis ī quo uincit oēs carū: suis: qbus ē ipse: carissimū Tantam tamē sollicitudinē bonorū: tantū timorē omniū ī quo meminimus: Certe in nullo. Quid igitur hoc uos p̄ deo. īmortales quale sit. non interpretamini? Quid eos de uestra uita cogitare censetis: quibus eorum quos sperant Reip. p̄consulturos: uita tam cara sit: Cœpi. P. C. reuersionis meæ fructū quoniam ea dixi: ut quicumqꝛ casus consecutus esset: extaret conscientia meæ testimoniū. & sum a uobis benigne ac diligenter auditus. Quæ potestas si mihi sapius sine meo: uelstroqꝛ periculo fiet: utar. Sin minus: q̄tum potero non tā mihi me: q̄. Reip. reseruabo. Mihi sere satis est: quod uixi: uel ad ætatem: uel ad gloriā. huc si quid accesserit: non tam mihi q̄ uobis reip. P. accesserit.

PHILIPPICA SECVNDA

His annis. xx. ac si dicat a. xx. annis usq; huc. Indixerit denūclauerit. significat autē. L. Pisonē: Gabinium Vatiniū: Clodiū: Catilinā. C. Antoniū in quos Ciceronis extrāt oratōes. magis autē reip. q̄ priuata cā o dia cū illis & inimicitis exercuit. Illi in quos inuectus ē Cicero acerbissime. & quorū derexit scelera. Quo rum facta imittere: nā Catilinæ & Clodii scelera imitatis: exitū nō phorrescis. q̄ fuit scēdissimus & īfelicis simus. In aliis: q̄ mihi hostes fuere. Audacior: quæ. n. maior audacia quā cōtra patriā cōturare. Furiosior: magn⁹ Clodii furor fuit: q̄ ut rēpu. pturbaret: sese adoptādū dedit cuidā pl. belo. C. Fōteio: q̄ maior na tu erat: Mōstri autē simile uir: ut pater maior natu filio sit: mul tas leges substulit: & in primis Heliā & fusiā q̄ agere cū popu lo phibebant: nisi seruatū d' ce lo cēt deniq; Ci. sp. Clodii furo rē uocat. Vltro: tua spōte: nō laceffit a me. Ad ciues īpi os: tui similes & eiusdē furoris si bono uiro & libertatis ac pa triæ studioso: hostis fieres.

M. T. C. in. M. Antonium. Philippica. Secūda.



Quonā meo fato. P. C. fieri dicā: Vt nemo his an nis uiginti. Rei. p. hostis fuerit: q̄ nō bellum eodē tpe mihi quoq; idixerit nec uero necesse ē ame q̄n q̄ noīari uobis: cū ipsi recordemini: mihi penarū illi plusq̄ opta rē: dederūt. Te miror Antoniū quoq; facta imitere: eorū exitus nō phorrescere: Atq; hoc ī aliis minus mirabar. Nēo illorū mi hi inimicus fuit uoluntarius. Oēs a me Rei. P. cā laceffiti: Tu ne uerbo qdē uiolatus: Vt audacior q̄. L. Catilina: furiosior q̄ P. Clodius uiderere: ultro maledictis me laceffisti: tuāq; a me alienationē ad ciues īpios tibi gloriæ fore putauisti. Quid pu tē: cōtētū ne me: nō uideo nec in uita: nec ī grā: nec ī reb⁹ ge stis: nec ī hac mea mediocritate īgeniū qd despiciere possit An tonius. An ī Senatu facillime detrahi posse credidit: q̄ ordo cla rissimis ciuib⁹ bene gestæ Rei. pu. testimōiū multis: mihi unī cōseruatæ dedit: an decertare mecū uoluit cōtentioē dicendi? Hoc qdem beneficium ē. Quid. n. pleni⁹. Quid uberi⁹: quā mihi & p me & cōtra Antoniū dicere: Illud pfecto ē: non exi stit mauit sui similibus pbari posse se esse hostem patriæ. nisi mi hi eēt inimicus: Cui priusquā de cæteris reb⁹: rñdeo de amicitia: quā a me uiolatā eē criminatus ē: Quod grauissimū crimē iudico: pauca dicamus. Cōtra rē suā uenisse me nescio quādo quæstus est. An ego nō uenire contra alieū p familiari & ne cessario: & domestico meo: non uenirem contra gratiam non uirtutis specie sed ætatis flore collectam non uenirem contra iniuriā: quā iste intercessoris iniquissimi beneficio obtinuit: non iure prætorio. Sed hoc iccirco cōmemoratū a te puto: ut

Quid putē: multas enume rat cās qbus ipulsus uideri pos sit Antonius: ut tam acerbe ī se iuehere: multas refellit mi nus idoneas: unam subicit ad extremū: q̄ uera eē uidea. In uita: ī moribus. Gratia: ciuū beniuolētia. Detrahi: maledi cōdo mihi aliquid eorū q̄ dixi ī ea: gratiā: īgeniū. Mihi unī cō seruata: nā cū patriā a coniura torū audacia liberasset Ci. & di uiratis suppliciu sūptū eēt: alii urbis cōseruatore: alii cōditorem appellarūt: qd uiuerēt: q̄ īco lumes essent: uirtuti ei⁹ accep tū referentes. Marc⁹ Cato pa trem patriæ censuit appellan dū: qd ī libera ciuitate ei dūta xat trigit: hīc Satyrus ait poeta Roma patrē patriæ Cic. libe ra dixit. Illud pfecto est: hoc est illud postremū qd pbat.

Patriæ: quādo qdē q̄cūq; uiginti ānis patriæ hostis fuit: idē & Ci. bellū idixit Contra rē suā: Res sic hēt: Tres Ant. fue re uxores. Priā. M. Fūdi Bāba lionis filia. Scda. C. Antoniū ci

ceronis ī cōsulatu college: q̄ adulterā a Dolobella suspicatus repudiavit. Tertia Fulua. C. Curioni antea nu pra. ex priā illa libertini gn̄is: filiū substulit: quē p obside ī capitolium missum dixim⁹ hęc īferi⁹ patebunt & ī hac philippica & in tertia. d̄ re pecuniaria lis fuit amico Ci. & domestico cū. M. Fundo Bābalione hoī ne libertinæ cōditionis sed locupletissimo: p quo Ci. ī iudiciū ubires agebat uenit aduocat⁹: Ant. iniquo a nimo tulit: & illa orōe q̄ est in Ci. inuect⁹: q̄st⁹ fuit cōtra rē suā: hoc est soceri sui: Ciceronē uenisse aliqñ: qd Ci. nunc excusat: & cur non uenirem inq; cōtra socerū tuū: alienū mihi & cū quo aicitia aut cōsuetudo nō interce debat p familiari necessario & q̄st⁹ domestico: cōtra Antoniū fauorē & gratiā: q̄ nō uirtute: sed flagitio collegit. cōtra iniuriā hoc est iniquatē iudicis: q̄ Antoniū socerū auxilio & fauore intercessoris obtinuerat. Cū p̄serti eēt p̄ torio iure mihi uenire liceret. An ego nō uenirem: interrogatiue legendū. Grām: fauorē & beniuolentiā hoīum in anto. Non uirtutis spē & c. uirtutis spē dixit pulchritudinem & honestatē: uñ speciosa res d̄ honesta & pulchra: sic ait quoniam ætatis florem sublungit. significat autem rem scēdissimam Antonium ætatis flore multorum sibi gratiam conciliasse. Egregia fuit forma: ardentē a Curionis filio dilectus: qui ut obnoxium magis sibi redderet Antonium in amores libidines uariosque sumptus ipellebat. quare grā de æs alienum confluit: Cnuque. cc. l. milia deberet: idē pro eo intercessit Curio pater uero curionis ægre ferens: domo sua prohibuit Antonium: qui ad Clodium prius se contulit: inde in Asiam abiit:

IN. M. ANTONIVM

Cicero foeditissime actam obicit antonio pueritia: & se pluribus prostituisse illum ostedit. Insuperiam: Iniquitatem iudicis. Iste. Socer tuus. Intercessoribus Iniquissimi: aut antonii: aut curionis: quae magnam dicendo comperavit potentiam: Iniquum vero quipiam contra Ciceronis amicissimum obtinuerant. Non iure praetorio. scilicet uenirem. nam aut contra leges: aut dolo malo quippiam contra Ciceronis amicum statutum a iudice fuerat quod praetoris edicto & iure seruari non conueniebat: id quod secutus est Ciceroni. quicquid autem fuerit imaginari potius licet quam certum aliquid tradere. Infimo ordine: libertinorum. Comendares: gratum redderes: & ad amorem prouocares Libertinum generum: etc. scilicet. nam libertini locupletis filiam uxorem duxit antonio. Nepotes quoque fundi. M. Fundi Babalius: & quoque legatus est. Diffiniunt autem in iure civili libertini qui iusta fuitiute manumissi sunt. At. n. te in disciplina. & hoc obiecerat antonio. quod in Ciceroni disciplina sese adulescens tradidisset. uolebat autem uideri obuiaffe Ciceroni. contra Ciceronem. negat factum. nec per Curionem esse si uoluisset & optasset dicit facere licuisse: nam ut obsequentior adulescentem haberet Curio: a uirtute abducebat: & ad omnem turpitudinem impellebat. quod est prius dictum Ne tu si id fecisses. certe si id fecisses: graeca picula est uis habet asfirmata. Ter. in adria: Nae iste haud mecum scitit. Auguratus petitionem: & hoc obiecerat antonio. in petitione auguratus cessasse Ciceroni se hoc esse petente Cicerone honoris. & beneuolentiae causa petere desisse. Falsum ostendit Ciceroni. quoniam ne petere quod de legebat antonio. auguratum cum & daberet. etc. l. milia: & soluendo non esset: nam neque petere auguratum neque auguratum in demortui locum nominare licet: quod autem daturatum essent de reperiendis. aut creditoribus soluendo non essent sic. n. lege cautum erat. Et praeterea Curia cuius intercessio id antonio. comsequi posset aberat: quod praetor in Asia. is. n. Curio est. ad quem sunt plures Ciceroni epistolae: in principio secundi libri epistolae ad Leticium: Auguratum in Crassi locum optatum est: pro quo ille praetor in pthis: paulo ante quam praetor in Ciliciam proficisceretur. Nominauerunt praestantissimi uiri & in sua re publica. florētissimi. Cn. Pompeius. & Hortensius. orator. Aut cum esset: tunc inquit cum factus fuisset augur. unam tribum ad suffragia ferre & prouocare non potuisses sine Curionis auxilio ac si dicat non superabar tibi pecunia: quae unam tribum abires. fauore Caesaris. Iulii inquit Plurium. inter augures cooperatum fuisse Ant. Breui: quod ut pulso competitore superares fuisset. pro Ant. laborantes. At beneficio sui usus tuo: & hoc obiecerat antonio. suo usum beneficio Ciceroni: quod cum Brudus cum posset: non occidisset: ad quem respondet Ciceroni. Pompeius in Pharsalia superato cum Cato quae naualibus praeparat copiis: & Classe & exercitum Ciceroni. mittendum cesseret: oelque ut acciperet: hortarentur: ac unum illum sibi ducem in consilio salute deponerent: stant recusant sine sibi belli fecisse: & in otium praeparare palam respondit: quod ei dictum sic moleste quidam tulere ut parum abfuerit quod occideretur: quod prope in Italia reuersus: statuit Brudus in Caesarem. reditum in Asia & aegypto morantis praestolari. Erat autem Brudus Ant. quod Ciceroni quod in partibus fuisset Pompeianis occidere potuit: quod obiecit dicens suo beneficio uiuere uixque a Caesaris militibus defendisse. Spem pro me tulit: falsus sum spero ac si ita ut dicitur: esset. Minus prudenti. re ipsam ut est cognoscere. Ipse uictor: caesar. Eum tu occideres: quem saluum caesar uoluisset: ac si dicat minime. Quod si esset beneficium: non occidere cum possis: quoniam beneficium non est illi quod caesar non ademit uitam cum posset: non laudarentur quod eum interfecerint. sed ingrati haberentur & uituparentur: sed quia laudantur: ideo non adimere uitam non est beneficium. Illud. Caesarem. Seruati: non occisi: ut Brutus Cassius & reliqui: quod partes Pompeii secuti sunt quibus uictor caesar pepercit. Impium miserum. n. uideri debet te hominem nefarium tam humilem licentiae ut ciuem opti. & praestantissimum. necari posses si uelles

PHILIPPICA SECVNDA

De interitu: quæ Interit p te. Ne ingratus uiderer: In te qui nō ademisse factas uitam cum posses. In illa querela quæ ē in superiore orōne. Et quidē: & tñ nullus adco tēperans extitisset: qui de te cūquerēs abstinere a maledicto posset. Reliquas reip. propter interceptam pecuniam hoc ait: quæ fuerat ad ædē opis: & pp quatuor milia talēta: quæ a Calphurnia Cæsaris uxore accepit. Turpissimo mercato: tanq̄ in nudinis & mercato oīa antonius uendiderat: magistratus: imunitates Cum leges eas: ut prætoris prouincis plusquā ānū: cōsulares plusquā biēntū obtinerentur: ut duabus decurijis. tertia centurionū adderet: ut d

accipi nullum potuit. In quo potes me dicere ingratum? an de interitu. Reī. P. queri nō debui ne in te ingratus uiderer? At in illa querela misera quidē & luctuosa sed mihi p hoc gradu i quo me senatus. po. q3. R. collocauit necessaria: Quid ē dictū a me cū contumelia? Quid non moderate? Quid non amice Et qdem cuius temperantiæ fuit. D. M. Antonio querētē abstinere maledicto: presertim cū tu reliqas. Reī. pu. dissipauisses? cū domi tuæ turpissimo mercatu oīa essent uenalia? cū leges eas quæ nunq̄ pmulgatæ essent: & de te: & a te latas cōfiterere cum auspiciā: augur: intercessionē Consul sustulisses? cum es ses foedissime stipatus armatis: cū omnes impuritates publica in domo quotidie susciperes: Vīno lustrisq; Confectus: At ego tāq̄ mihi cū. M. crasso cōtētio esset: Quo cū multæ & magnæ fuerunt: nō cū uno gladiatore neq̄ssimo & de. R. p. grauitē q̄rens: de homīne nihil dixi. taq; hodie pficiā: ut intelligat q̄tū a me beneficiū tū accepit. At etiā litteras quās me sibi misisse diceret: recitauit. hō & humanitatis exps: & uitæ cōmunis ignarus. Quis .n. unq̄ q paulum mō bonorum consuetudinē nosset: litteras ad se ab amico missas offensione aliqua interposita in medium protulit: palamq; recitauit? Quid hoc ē aliud quā tollere e uita uitæ societate: tollere amicorū colloq̄ absentiu? q̄ multa loca solent esse in epistolis que prolata si sint: inepta cēuideant? q̄ multa seria: neq; tñ ullo mō diuulgāda. Sit hoc in humanitatis tuæ. stultitiā incredibile uidere. Quid habes qd mihi opponas hō disertæ ut Mustelæ: Thamylio. & Tyroni Numisio uideris. Qui cū hoc ip̄o tpe stēt cū gladiis i cōspectu Senat⁹: ego quoq; te disertū putabo: si oñderis quō sis eos iter

ui & maiestate dānatiliceret p uocare. De te: nam uolebat antonius licere sibi prouinciā p arbitrio suo retinere: Intercessionē: tribūitiā sustulisses cōsulari prāte & auctoritate. Oēs impuritates: oēs impuros & foedos hoīes aleatores ganeones: ut mox diceēt. Lustris: sunt & in siluis lustra ferarū bitacula. uirgi. Nō absunt illic saltus & lustra ferarum: & loca sordida at q̄ occulta in q̄s q uersantur gulae & luxuriæ operam dant: ac ipsa ē lupanaria. Plau. In asia. lustris studet. Confectus: at ego tanquam mihi: consumptus: exinanitus. Cum. M. crasso contentio esset: quo cū: hic est. M. crassus ille diues qui perit in Parthis: cū quo Ciceroni graues & diurnæ fuerūt inimicitia. Ea uero exitit cā: qd cū Catilina cōiurasse eum Cicerō istimulauit Et in orōne quā d cōsulatu suo habuit. crassum ad se noctu uenisse rettulit epistolā a Catilina missā tenentem: qua illū quasi cōsciū ad cōfirmādā cōiurationē horrabatur. Quod uero in Ciceronē æquior esset Crassus: ac nō ap te insectaretur: filius cā exitit: q̄ studiorū gratia Ciceronē assectabat: & sic obsequabat. ut eodā nato uestem mutauerit: idq; ut complures nobilissim i adolesecētes facerent: suaserit. Tandem uero patrem etiam reconciliauit Cicerōi. Tū. qñ habuit

primam illam orationē: quæ hāc pcedit. Vitæ cōmunis: ac si diceret humanæ cōsuetudis quā seq̄ solemus non enī si quid scriptū eut dictum ē nobis ab amicis prius: id cū inimici euadim⁹ diuulgare debem⁹. Nec prudēs quispiā facere auderet. nā si hoc fieret: abstinēt homines loq̄ multa cū amicis aut scribere absentes: q̄ppe q dicerēt: si forte Inimicitia Inter nos exortirent: quicquid dixerō: aut scripsero propalabitur: Aliqua defensione: id est si qua offensio interuenit: si displicuerunt. Vitæ societate: ut ad amicū non audeat qd quā scribere: aliqua de re: si dubitat eum aliqua offensione interueniēte proditurū. Inepta. ut ioci & dicta facta cetera ambigua & obscena non nūq̄: qualia sunt in Ciceronis epistolis illis ad Petū & alios nōnullos. Seria de repu. sed non diuulgāda qñ piculū ē inde. ei qui scripsit: ut cū tpe accusamus & principes carpsimus. Sit hoc: tu inqt in humanus: & uitæ cōis ignarus: hāc tuā incredibilem stultitiā uideas & consideres. Hō disertæ: ironice: ut tuis inquit uideris operis & affectis: hominibus impurissimis & scelestissimis. Mustelæ: thamylio: Tyroni: quos & inferius commemorat: si uini exhalandi non acuendi ingenii causa declamare dicitabant Ant. quod post dicitur. Inter sicarios defensurus. sed quid oppones tādē: quasi iocatur Cl. & tamē uerum obit cit crimen Antonio: quod & ipse & opere eius obnoxii essent legi de siccharis: quoniam armati uenerant in senatum. Lex uero Corne. de siccha. homicidas ultore ferro persequitur. uel eos q̄ hominīs occidendi causa cum telo ambulant. Sicha uero est quicquid teli hominīs occidendi causa fertur.

IN. M. ANTONIVM

An chirographo: ipsa m̄us meae scriptura. In quo habes &c. In effingendis scilicet chirographis: & scriptura manus alicuius ac characteribus ex quibus magnum capis fructum: adulterinis lris & testamentis: Quid possis. q. d. non uideo: non enim sunt mea: sed librarii mei manu. Iā inuideo &c. & hic locatur: sed cum felle & acri reprehensione: Curioni dicit inuidere se qui nihil Antonium sapere docuit tanta mercede: et enim se substrauerat Antonius: ut est dictum. Verbo uno: uerbo. Omne autem tuum crimen est omnis in tali re tua accusatio est: & in hoc me criminaris. Quēdā de exilio reducere. P. Clodii filiū intelli-

gim? quē exulē reductur? Antonius scripsit ad Ciceronē prius: se illū nisi Cicero ānueret n̄ reuocatur. Quid. n. interponere audaciā tuā: ac si diceret facturus oīno fueras: uellē nolē ego. Huius ordīs: senatoriū

Cæsaris lege: quā in actis & libellis cæsaris tu ipse eē dicebas Meā gratiā: meū beneficium.

Lege lata: n̄ si cæsar tulerat ut. P. Clodii filius restitueret: neq; Ciceronis consentientis: neq; Antonii reuocantis poterat beneficium esse. Attēte: quoniam magna & uera in illū dicā. Modestiā: i uita et morib?

Oblitū eē puteris mei: consuetudinis meae. Vel q. ita factus est consul: quartum cōsul Cæsar Antonium sibi collegam assumpsit: Cæsaris ergo arbitrio: nō populi suffragiis factus est consul: nō lege: non more: Ideoq; ait Cicero: uel q. ita factus e consul. Statuerat autem Cæsar se magistratu abdicare: ita ut i locū suū Dolabella subrogaret: quod prius e dictū.

Re uester: uobis. n. & publicae utilitati non meae & priuatae: ut antonius consul fui. nec q. nisi ex senatus auctoritate gessi aut cōstitui cū oīa antonius ex libidine agat. Tu hō. sapiēs: ironice. Fatum: ut quē admodū ille peas. C. Curionē: q. in Libyā contra Attilium Varū: qui pro Pōpeio ductabat exercitū: & Iubā Maurorū ac Numidarū regē q. Varo obsequabatur cū duabus missis legionibus pugnās apud Bragadā fluuiū cū oībus q. una erant trucidatus ē: quod Appianus & Lucanus scribunt pluribus.

Domī tuae: ut omnes ex ista familia ferro pereatis: sicuti & auus tuus perit. P. Seruilius est q. Isauros i Cilicia domuit: & Isaurici cognomē reportauit. L. Catulo. Q. Catulū potius legendū puto: q. cōsumptū i cēdito Iouis tēplū i Capitolio & refectū: dēdicauit. Duob?

sicarios defensurus. Sed quid oppones tandem? si ne gem me unq̄ istas litteras ad te misisse. Quo me teste conuincēs? an chirographo i quo habes scientiā q̄stuo? sam? qd possis? sūt enī librarii manu. Iā inuideo magistro tuo: q. te tanta mercede q̄tā iā proferā nihil sapere docuit. Quid ē minus nō dico oratoris: sed hoīnis: q̄ obicere aduersario: qd ille si uerbo negarit lōgius progredi non possit q. obiecerit. At ego nō nego: teq; in isto ipso cōuinco nō i humanitatis solū: sed et amētiae. Quod enī uerbū in istis litteris est nō plenū humanitatis: officii beniuolētiae? oē autē crimē tuū est: quod de te i his lris nō male existimē: q. scribā tāq̄ ad Ciue: tāq̄ ad bonū uirum. nō tāq̄ ad sceleratū & latronē: At ego tuas litteras & si iure poterā a te lacessitus: tñ nō proferā: q. bus petis ut tibi p. me liceat quēdam d. exilio reducere. Adiurasq; id te inuito me nō eē facturū: idq; a me impetras? Quid enī interponere audaciā tuā: quē neq; auctoritas huius ordīs: neq; existimatio. p. R. neq; leges ullae possunt coercere? Verū tamē quid erat: qd me rogares? si erat is: de quo rogabas. Cæ. lege reductus. Sed uidelicet meā gratiam uoluit esse in quo ne ipsius qdem ulla esse poterat lege lata. sed cū. p. C. mihi & p. me aliqd & in. M. Antonium multa dicenda sint: alterū peto a uobis: ut p. me dicētē benigne: alterū ipse efficiam. Ut cōtra illū cū dicā: attēte audiat. Simul illud oro si meā cū in omni uita tū indicendo moderationem: modestiā q. cognoscitis: ne me hodie cū isti ut puocatus respondebo: oblitū esse puteris mei. non tractabo ut Consulem: ne ille qdē me ut Consularem. & si ille nullo modo Consul uel quod ita uiuit. uel quod ita Rem. p. gerit: uel quod ita factus est Consul. Ego sine ulla controuersia Consularis. ut igitur intelligeretis: qualem me esse Consularē profiteretur: obiecit mihi Consulatum meum: qui Consulatus uerbo meus. p. C. re uester fuit. Quid enim constitui? qd gessi? nisi ex huius ordinis consilio: auctoritate: sententia? Hæc tu homo sapiens non solum eloquens apud eos quorum consiliū sapientiāq; gesta sunt: ausus es uituperare? Quis autē meum consulatum præter. p. Clodium q. uituparet. iuentus ē? Cuius qdem te fatū sicuti. C. Curionē manet: quoniam id domī tuæ ē: quod fuit illorū utriq; fatale. non placet. M. Antonio Cōsulatus meus. At placuit. p. Seruilio: ut eum primum nomīnem ex illius temporis consularibus: qui proxime est mortuus. placuit. L. Catulo: cuius singularis semper in hac Re. publi. uiuet auctoritas. placuit duobus

PHILIPPICA SECVNDA

Lucullis: Lucio & Marco: uterq; cōsularis fuit Lucius ætate Pōpeio grandior: res præclaras contra Mithridatem gessit: & ingentes possedit diuitias. M. Crasso: illi diuiti. Qu. Hortensio: oratori præstâtissimo.

C. Curioni: patri: cuius & alius in locis: & in libro meminit de claris oratoribus. Decessit nō multo ante quā in Ciliciā proficiscerē Cicero. M. Lepido: q; fuit triumuir: C. Pisoni: q; frater fuit Lucii Pisonis socii Cæsaris. M. Labeoni: is iure cōsultus fuit: cū Cæsare in Gallia militauit: & tñ in ciuilibus bellis Pōpeiū est secutus. L. Volcatio: huius meminit in epistolis. C. Figulo: ad hūc multæ sunt Ciceronis epistolæ: fuit autē eruditissimus.

Lucullis. M. Crasso. Q. hortensio. C. curioni. C. pisoni. M. labeoni. L. uolcatio. C. Figulo. D. Syllano. L. murenæ. qui tunc erant consules desī. Placuit q; idem consularibus. M. Catoni q; eū multa uita excedens prouidit: tū consulē non uidit. maxime uero consulatum meum. Cn. pōpeius pbauit: qui ut me primū decedens ex Syria uidit: complexus & gratulans: meo beneficio priam se uisurum esse dixit. Sed quid singulos cōmemoro frequentissimo Senatui sic placuit: ut esset nemo qui mihi non ut parenti gratias ageret: qui nō mihi uitam suam: liberos: fortunam. R. P. orbata est. ueniamus ad eos qui duo e cōsulari numero reliqui sunt. L. Cotta uir sūmo ingenio: sūmaq; prudentia: rebus his gestis: quas tu reprehendis: supplicationem decreuit uerbis amplissimis: ei q; illi quos modo nominaui: Consulares Senatusq; cunctus assensus est: qui honos post conditam hanc urbem habitus est togato ante me nemini. L. Cæ. auunculus tuus: qua oratione: qua constantia: qua dignitate sententiam in sororis suæ uirum dixit uiricum tuum? Hunc tu cum auctorem & præceptorem omnium consiliorum: totiusq; uitæ debuisses habere: uirici te similem q; auunculi esse maluisti: huius ago alienus cōsiliis Cōsul usus sum: tu sororis filius: qd ad eū de Re. pu. unquā retulisti? Ad quos refert dii imortales: ad eos. s. quoz nobis etiā dies natales audiēdi sunt. hodie n̄ descendit Antoni? cur? dat natalia i hortis: cui? neminē noīabo: puta tote eū Phormiōi alicui: tū Gnatonī: tū Ballionī. O fœditatē hoīs flagitiosā. O ipu detiā: neqciā: libidinē: nō ferendā. tu cū Prīcipē Senatorē ciuē singularē tā ppīquū hñs. ad eū d. R. P. nihil refers: ad eos refers q; domū suā nullā habēt: tuā exhauriūt. Tuus uidelicet salutaris Cōsulatus: pniciolus me? a deo ne pudorē cū pudicitia perdidisti? Ut hoc i eo templo dicere

stolæ: fuit autē eruditissimus.

D. Syllāo & L. Murenæ: horū & Salu. meminit in Catilina. Placuit: M. Caroni: q; consularis nō fuit: sed priorius. M. Cato q; se uicæ occidit ne Cæsare uictorem: priamq; seruentē uideret: & illi supplicare cogere: ac pro his rebus grās agere: quas contra leges & pinuriam fecisset: quē admodum ipse. L. Cæsar inq; Cæsaris p pinquo: qui a trecentis qui contra Cælarem lenierāt: p ueniam & salute impetranda: ad uictorem mittebatur: Cn. Pompeius: q; cū primū ex Asia sese in urbē recepisset grās Ciceroni egit: frustra se affirmās triumphū reportaturum fuisse: nisi urbs a Cicerone seruata esset: i qua posset triūphare. Ex Syria: quā prouinciā po. ro. fecit cū & Iudeā subegit direpto Salomonis tēplo: & Aristobolo iudeoz rege capto. Ut parēti: M. Catonis inia pater priæ est appellatus: qd prius dixim? Acceptū referret: a rōcinantibus & rōnibus hoc est suppurationibus tractatus est sermo: i quas cum pecuniam creditam accipimus: acceptā referre dicimur. cū uero reddimus: expensam. L. Cotta is supplicationē decreuit Cicerōi patefacta conturatiōe & supplicio de conturatis sumpto: cui senatus est assensus. Nemini autem contingit unquam talis honor togato. nam decerni supplicatiōes consueuere is qui extra urbem

bellum gerunt: In sororis suæ: Iulia ex Cæsaris familia. L. Cæsaris soror Antoni. M. Antonii oratoris filio nupsit. Fœmina primaria & nulli ætatis suæ pudicitia cedēs. post mariti mortē nupsit itez. P. Cor. Lentulo: q; cum L. Catilina coniurauit: & supplicio Cicerone consule & uindice coniurationis est affectus unde uehemens Antouli. in Ciceronem odiū: q; ppe qui dicere solebat uirici sui corpus non prius ad sepulturā concessum: q; id mater supplex a Ciceronis uxore impetrasset. sed falso hoc prædicabat: nā nemo supplicio affectoz ob eā conturatiōe sepultura est prohibitus. Allenus. non affinis: aut ppinquus. Sororis: L. Cæsaris. Ad quos: uilissimos & nefarios. Audendi sunt: & oñdit quo pacto quasi per dialogū uox. n. est cuiuspiam interrogantis cur in senatum aut forz non descendat Antonius: cui rīde. ur. Dat natalia: dat facultatem celebrandi natales dies in hortis suis: & ipse iterē. Neminem noīabo: cui det. Sed putatore: cogitate uos ipsi: & diuinate: Phormio & Gnato psonæ sunt parasitoz Terentianæ: Alter in fabula cui nomen dat alter in eunucho introducitur. Ballio lenonis nomen is in fabula est apud Plau. cui nomen pseudulus. Tuus uidelicet: hæc Antoni fuerant uerba quæ eleuat & contēnit Cicero: Scilicet & uidelicet derisum indicant cū amaritudine quadam pmixtum: ut Teren. Id populus curat. s. In eo tēplo

IN. M. ANTONIVM

cōcordiæ ubi habitus est senatus: qđ post apparet qđ in Cicerone dixit Antonius: aut certe in curia quæ sacra erat: non enim nisi in sacro loco haberi senatus poterat. Virgi. Hoc illis curia templū. Clivū Capitolinū: qđ ducebat ad Capitolium ex romano foro. Ut illa crædo: hæc ironice ait. ideo cliuum inquit capitolinum armatorū seruorū plenum fuisse ut tunc illa senatus consulta de conturatis fierent: cum tūm senatui afferebam: & ita ut uolebam sentire illū cogebam: qđ in diuersum accipiendū est: nā & salutaria referēte Cicerone senatus cōsulta facta sunt: quibus liberata ab interitu resp. & puniti nefarii hoīes cōiurati.

Præter te: qui Catiline p̄similis minime affuisti quasi in quo animo ferres talia in Catilinam statui. Quis nomē non dedit: interrogatus ita necenseret & quali p̄fitens se ī senatus uolūtate futurum. nam militaturū una cum aliquo consule seu impatore noīa dabāt.

Consciorū indicis: hæc oīa apud Crispum. Haberet ducem: me. Ad sepulturā: hoc quid sit prius est dictum. P. Clodius: cum accusator Ciceronis ad populum multa obiecit: sed illud in primis: qđ de in dēnatis ciuibus romanis suppliciu sup̄sisset. Disciplina educatio. Quāta tecū eēt cōtentio: dū minus coherētia dicis & a te ipso dissentis. Eū: me

Eos: senatores. In hac cella concordiæ: templū cōcordiæ in oliuo fuit Capitolino nō p̄cul a Iunonis moneræ templo quod illic fuit ubi domus. M. Mālii in Capitolio: qua diruta ædes Iunonis est extructa. Furius Camillus uouit bello uehiērano & posuit. Ouidius auctor ī fastis: Cella uero pars tēpli ē ubi res diuina sit ubi, simulachrū numinis: circa quā p̄cinationes colūnarū & in cellā ingredi omnib⁹ fās nō erat

Ab ithyreis: Ithiria regio ē palestīæ & iudææ ī qua Anto. sub gabino cōsule meruit. unde ēt multos abduxit qbus postea utebat seruis & ministris.

ausus sis: ī quo ego Senatū illū qđ quondā florens orbi terrarū præsidebat: cōsulebā: tu homines perditissimos cū gladiis collocauisti? At etiā ausus es quid autē est: quod tu non audeas? Clivum Capitolinū dicere me Consule plenū seruorū armatorū fuisse. Ut illa credo nefaria Senat⁹ Cōsulata tunc fierent: cū uim afferebā Senatui. O miserum siue illa tibi nota nō sunt nihil enim boni nosti: siue sunt: qui apud tales uiros tam impudenter loquere? Quis enim eques Romanus? quis præter te adolescens nobilis? Quis ullius ordinis: qui se ciuem meminisset: cū Senat⁹ ī hoc templo eēt: ī Clivo capitolino nō fuit? Quis nomen non dedit? quāquam nec scribæ sufficere: nec tabulæ nomina illorum capere potuerunt: etenim cum homines nefarii de patriæ parricidio confiterentur: cum consciorū indicis: sua manu uoce pene litterarum coacti se Urbem inflammare: ciues trucidare: uastare Italiam: delere Rem publicam consensissent: quis esset: qui ad salutem communem defendendam nō excitaretur? presertim cum. S. P. Q. R. haberet ducē: qualis si quidem nunc esset: tibi idem quod illis accidit cōtingisset. Ad sepulturam corpus uitrici sui negata me datum. Hoc uero ne. P. quidem Clodius dixit unquam? quem quia iure fui ei inimicus: doleo a te iam omnib⁹ uitiis esse superatum. Qui autem tibi uenit in mentem redigere in memoriā nostram te domi. P. Lentuli esse educatum? an uerebare ne nō putarem? natura te potuisse tam improbū euadere: nisi accessisset etiam disciplina? Tam autem eras excors: ut tota in oratione tecum ipse pugnares: ut non modo non coherentia inter se diceres: sed maxime disiuncta atq; contraria: ut non tanta mecū quanta tecum ibi esset contentio. Vitricum tuum in tanto fuisse scelere fatebare: pœna affectum quærebare? Ita quod proprium meum est laudasti: quod totius senatus est reprehēdisti. Nam cum compræhensio fontium mea animaduersio Senat⁹ fuerit: homo disertus non intelligit: eum quem contradicit: laudari a se eos apud quos dicit uituperari. Iam illud cuius est non dico audaciæ: cupit enim se audacem dici. sed quod minime uult: stulticiæ qua uincit omnes: Clui Capitolini mentionem facere? cum iuter subsellia nostra uersentur armati? Cum in hac cella concordiæ odii immortales in qua me consule salutare sententiæ dictæ sunt quibus ad hanc diem uixim⁹ cum gladiis homines collocati stent? Accusa senatum: accusa equestre ordinem: qui tum cum senatu copulatus fuit: accusa omnes ordines: omnes ciues dum confiteare hunc ordinem hoc ipso tempore ab Ithyreis circumsederi. Hæc tu non propter audaciam dicis tam impudenter: sed qui tantarum rerum repugnantiam non uideris: nihil profecto sapis. Quid enim est demētius? qđ cum ipse contra rempublicam pernitiōsa arma caperis

PHILIPPICA SECUNDA

Sunt itē Ithyrei ut cini ptis & arabib⁹ montanā incolentes regionē: hoies malefici. Virgi. Optimos arcus significare uolens Ithyraeos dixit in Georg. Ithyraeos taxi torquenti arcus. Alteri mihi. Salutaria q̄ salutē attulerunt. At etiā quodā in loco facetus eē uoluisti: nā quasi p iocū C. recitauerat uersum Cædāt arma Toge. Salis: facentia. Ter Qui habet salē qd̄ in te ē. Ab uxore mima: Antonio fuit uxor & eadē soror. C. Anto. filia Ci. college i cōsulatu: quā a Dolabella adulteratā suspicatus repudiavit: & Fuluiā accepit. C. Curioni pri⁹ nuptā: quæ sic iperiū i uiḡ exercebat: ut ei se grām h̄re aliqñ Cleopatra dixerit q̄ ita i

obiicere alteri salutaria. At & quodā in loco facetus eē uoluisti: quā id dii boni nō decebat: i quo ē tua culpa nulla. Aliqd. n. salis ab uxore Mima trahere potuisti. Cædant arma togæ. Quid tū nōne cesserūt? At postea tuis armis cessit toga: quæram⁹ igitur utrū melius fuerit libertati. P. R. sceleratorū arma. an libertatē nrām armis tuis cædere? Nec uero tibi de uersib⁹ rñdebo. tñ dicā breuiter: neq; illos: neq; ullas te oīno lrās nosse: me nec R. Pub. nec amicis unq̄ defuisse: & tñ omni genere monumentorū meorū p̄fecisse op̄i succisiuis: ut meæ uigiliæ meæq; litteræ & iuuentuti utilitatis & nomini Romano laudis aliqd̄ afferret. Sed hoc nō hui⁹ tp̄is ad maiora ueniamus. P. Clodiū meo cōsilio interfectū eē dixisti. Quid nā hoies putarent: si tū occisus eēt cū tu illū i foro spectante po. Ro. gladio stricto i secut⁹ es? negociūq; trālegisses: nisi ille se sub scalas tabernæ librariæ cōiecisset: hisq; oppilatū i petū tuū cōpressisset? Sed qd̄ ego fauile me tibi fateor: sualisse ne tu qd̄ dicis. At Miloni ne fauere qd̄ potui. prius. n. rē trālegit: q̄ qsq̄ tū suspicaret eū facturū eē. At ego suali. s. is animus erat Milouis ut p̄desse. R. P. sine suafore nō posset? At lætatus sum. qd̄ ergo in tanta læticia cūctæ ciuitatis me unū tristē eē oportebat? q̄q̄ de morte. P. Clodiū fuit qd̄ nō satis prudēter illa qd̄ cōstituta? Quid. n. attinebat noua lege quæri de eo: q̄ hoīem occidisset legibus qd̄ constituta? Quæsitū ē tñ qd̄ ergo? cū res agebat: nemo in me dixit & totānis post tu es inuētus qd̄ diceret? Quod uero dicere ausus es: idq; multis uerbis opa mea Pōpeiū a Cæsarī amicitia eē disūctū: ob eāq; cām mea culpa ciuile bellū eē natū: i eo nō tu qd̄ tota re. sed qd̄ maximū ē tp̄ib⁹ errasti. Ego. M. Bibulo præstantissimo siue cōsule nihil prætermisi quātū facere enitiq; potui: qn̄ Pōpeiū a Cæsarī cōiūctione auocarē: i quo Cæsar fuit fauilior. Ip̄e. n. Pōpeiū a mea familiaritate disūxit. Postea nero q̄ te totū Pōpeiū Cæsarī tradidit. Quid ego illū ab eo distrahe-

mus: quasi reipu. cā occiderit Clodium Milo qd̄ in illa orōne nititur pbare quæ pro Milone extat. At lætatus sum: diluit & hoc quod obiecerat Anto. In tāta lætitia: quæ fuit publica occiso Clodio. Quæstio: lege Pompei qui tulit ut de cæde in Appia uia facta quæreret. erat autē tum solus consul Pōp. ut Ci. & Pedi. Nā satis prudenter illa & c. nam ueteri lege. xii. ta: de morte hoīs qd̄ constituta est. Nemo in me dixit: me suafore aut impulsore cæsum Clodium. Quod uero dicere ausus est: diluit obiectum ab Antonio qui dixerat Ciceronis culpa ciuile bellū exortū. Temporibus quid enim quib⁹ egerim temporibus ignorasti. M. Bibulo: qui collega fuit cæsarī in consulatu in quo sic impotēter cæsar se gessit: ut uenire Bibulū in Senatum prohibuerit: & cōmunem magistratum pene solus administrauerit hinc duo illi uersus factati. non Bibulo quicquam nuper: sed Cæsarē gestum est. Nam Bibulo fieri consule nil memini. Tunc inita est concordia inter cæsarē: Pompeium: & Crassum: pro quorum arbitrio gubernabatur resp̄nb. Et Luca. att. Tu cā malorū facta tribus dñis cōis Roma. Pōpeius cæsarī tradidit: eius filia Tullia

stitutū ab ea accepisset Antoniū ut uxorib⁹ eē obnoxius didicisset. Hic uolūniā intelligit Mimā: q̄ ueluti uxor Antonio erat & quā tanq̄ nuz m̄ Antonio se q̄bat: ut mox diceēt. Successiuis opis: qd̄ tex. hoc n̄ h̄nt Successiua tpa uocat Plī. Sūt autē q̄ a reb⁹ necessariis succisa sunt & ab illo tpe qd̄ alicui certe rei destinatū est diuisa ut hore noturnæ q̄eris. Ci. li. de legib⁹. Successiua qd̄ tpa icurrūt quæ ego p̄ire nō parlor. A. Celt⁹. Quātū autē nitæ mihi deiceps deū uolūrate erit q̄tūcunq; a cura & a re familiari pcurandoq; cultu liberarū mearū dabit: octum oīa subcisiua & subsecūdaria tpa ad colligēdas hmōi memoriarū delectatiūculas cōferā. Meo cōsilio interfectū: id quod alii quoq; Ciceroni obcere: eius cōsilio & i pulsu a Milone. occisū Clodiū. Cū tu illū: Anto. ducēta qn̄quaginta milia debebat p̄ qb⁹ cū intercessisset Curio: cui⁹ erat scortū Curionis p̄ ægre ferēs domo phibuit Anto. is se ad Pu. Clodiū cōtulit: nec multo post ortis inter ip̄m & Clodiū inimicitias i Asiā ablit. Oppilatis: direptis nā tabernā illa librariā in qua delituit fugiens Clodiū Anto. etiam oppilauit. Est autem oppilare & compilare: furari. Sed ita ut ne pilus quidem remaneat: uel quoniam milites quæ rapiunt in pilæ figuram conferunt: ut ait Pædianus: Fauisse contra Clodium: Rē transegit: Clodium occidit in uia Appia: Scilicet is ani-

IN. M. ANTONIVM

in m̄rimoniū accepta. Vnū ne quinquenniū & c. post priuū cōsulatū socero. L. Pisone & genero. Cn. Pōpe. suffragantibus galliā Cisalpinā initio lege uatinia cū Illirico: mox p̄ senatū Comatā quoq; accepit: in quinquenniū & cū imperio: Sed cū. L. Domitius consularis candidatus adēpturum ei exercitū minaret cum Crasso Pō. q; Lucā urbem prouinciā suā accitis effectit ut detrudendi domitii cā alterum peterent consularum: & sibi in aliud quinquennium imperium prorogaretur Ci. quantum in eo fuit Pomp. psuasit id ne fieri pateretur. Alterum ne pateretur fieri. iam annos nouem galliam cum imperio tenuerat Cæsar cum. M. clau. Marcellus consul ad senatum rettulit ut Cæsar ante t̄ps succederet: qm̄ bello confecto pax esset ac dimitti deberet uictor exercitus & ne absentis rō cōitiis haberet. Miserat. n. cēturionem quēdā cæsar q cōsulari suo noīe & t̄ps prouinciā pro gaudū peteret: quē egrediente curiā senatu auditis quæ acta erāt posita ad ep̄lis capulū manu dixisse ferunt. At hic dabit si uos abnueritis. Pōp. aut legē tulerat de iure magistratū & eo capite quo a petitione honorū abentes submouebat: ne cæsarē qd̄ exceperat p̄ obliuionē. Ac mox lege in æs incisa & in erariū cœdita correxit errorē. Ci. duo hæc Pōpe. suasisse se n̄ negat. Pacis concordia: cum aduersantibus cæsarī Marcello ac Lentulo consulib; q̄ iā ab eo Pōp. penitus ab alienauerant id ageret ut & prouinciā & arma deponeret cæsar: depositurum se libenter arma p̄ curionē pollicitus est si id Pōp. quoq; faceret. nec multo post lras ad senatū misit & populū qb; petebat ut cisalpina tantū gallia illiricū q; sibi cū duab; legionibus cōcederet pauloante ex cilicia reuersus fuerat Ci. utriusq; amicos orans lenire pōp. non desistebat. sed is cū cætera nō abnueret exercitū nō cōcedebat. ad id aut cæsarī amicos impulerat Ci. ut p̄dictis contenti p̄ciis & una tantū legiōe inimicis depositis pacē agerent. Sed qui cū Lentulo sentiebant: nō sciueret pacis qdem suasor fuit Ci. qd̄ plurib; in locis ipse scribit. Cæsarē meo consilio interfectū: conspiratū est in Cæsarē a. lx. amplius. C. Cassio. M. q. & D. Brutis principibus conspirationis nemo inter coniuratos Ci. tradit fuisse: & ipse quodā loco dolet eius se rei consciū non fuisse Timuerunt fortasse lubricū in eo fidei coniurati cum aliis causis. Tum q; & a Cæsarē & ab eius amicis fiebat plurimi. Preuaricatorem apposuisse uidear: id est ut dedita opera Anto. ego in me dicere hortatus sim qui cum contra me dicere uideretur tamen pro me diceret. Laudi eōi sibi fore existiat si inter Cæsarī interfectores & libertatis assertores nominetur. Preuaricator uero eo differt a patrono q; is ea dicit quæ causæ conducunt. ille uero se causam simulans defendere quæ obsunt dicēdo causam prodit. Aliens Bruti & Cassii & cæterorum qui tyrānum substulerunt. Insignem merentur laudem. Iactasse: gloriatos esse. Partim obscuris: non ignobilibus. sed qui nullum gesserunt magistratum. Partim adolescentibus neminem occultantibus: nam inter coniuratos adolescentes fuere Cecilius & Buccolatius: Sestius Naso & alii nonnulli. Eius autem ætatis est nihil reticere. Impulssem ego inquit Brutos si conscius rei fuisssem & necesse uisum esset. Auctoribus. L. Bruto qui reges exegit & Po. Ro. primus libertatem peperit & C. Seruillo qui magister equitum iussu. Qu. Cincinati dictatoris Sp. Melium equitem Ro. frumentum populo in magna penuria sua impensa largientem: & ob id factum conciliata sibi plebe regnū affectantē interfecti: qd̄ L. uis scribit li. iiii. ab urbe cō. utriusq; Bruti. M. s. & Decimi: p̄nū genus ī Iunū Brutū referūt. a quo sunt ut dixim; electi reges. sed Seruiliæ m̄ris. M. i. C. Seruiliū halā ort-

PHILIPPICA SECVNDA

go referē plu. auctor. Alter: Marcus. Quid, C. Cassius: familia cassiorū per uetusta extitit: ab eo Cassio originem ducens qui cognomento Spu. & consularis regni crimine damnatus: necatusq; ē. Cæteri sue re p̄stantissimi & libertatis studi-ssimi. Sed insignis seueritatis ut ille. L. Cassius: qui quotiens alicuius iudici quæsitō esset In quo de homine occiso quæreretur suadebat iudicibus atq; sibat cui perire illum fuisset bono. & ille item qui filium Tr. pl. agrariam legem primus tulerat multos pro rebus aliis popularibus animos hominum deuictos tenebat postquam illam potestatem deposuit adhibito propinquoꝝ &

quorum uterq; L. Bruti imaginem quotidie uideret alter etiā Helæ. His igit̄ maioribus orti ab alienis potius consiliū p̄terrent: q̄ a suis & foris potius q̄ domi. Quid, C. Cassius i ea familia natus quæ non modo dñatum: sed ne potentiam q̄dem cuiusq; ferre potuit: me auctorem credo desiderauit? Qui & sine his clarissimis uiris hanc rem in Ciliciam ad hostiū fluminis Cydni confecisset si ille ad eam ripam quam constituerat: non ad contrariam nauis appulisset. Cn. Domitium non p̄ris interitū clarissimī uiri nō auunculi mors: nō spoliatio dignitatis ad recuperandā libertatem: sed mea auctoritas excitauit? An. C. Trebonio persuasi: cui ne suadere q̄dē ausus essem: quo & maiorem ei. R. P. grām debet: q̄ libertatē. P. R. uni⁹ amicitiaē p̄posuit: depulsorq; dñatus q̄ particeps eē maluit. An. L. Tulli⁹ Cimber me ē auctorem secutus? quem ego magis fecisse illam rem suam admiratus: q̄ facturū putauit? admirat⁹ enim sum ob eam causam q̄ immemor bñficioꝝ memor p̄riæ fuisset. Quid duos Seruiliōs Cascas dicā an Halas? & hos auctoritate mea censetis excitatos potius q̄ caritate. R. P. longum est p̄ se q̄ cæteros: idq; R. p. preclarum fuisse: tum multo ipsis gloriosius ē. At quēadmodum me coarguerit hō acutus recordamini. Cæsare statim interfecto inq̄t cruentum alte extollens. M. Brutus pugionem Ciceronem nominatim exclamauit: atq; ei recuperatam libertatem est gratulatus. Cur mihi potissimū qui sciebam: uide ne illa causa fuerit appellandi me q̄ cum rē gessisset cōsimilem rebus quas ipse gesseram me potissimum testatus est: se æmulum mearum laudum extitisse. Tu autem omnium stultissime non intelligis si id qd' me arguis uoluisse cæsarem interfici: crimen sit & lætatum esse morte Cæsaris crimen esse. Quid. n. interest inter suasorem facti & probatorem? aut quid refert utrum uoluerim fieri: an gaudeam factum? Et quis ē igitur: te excepto q̄ illum regnare gaudebas: qui illud aut fieri no-

tē Domitius p̄tor Cæsare abeuntem consulatu quem aduersus ausp̄cia legesq; gessisse existimabatur ad disquisitionem senatus uocauit. & mox consul imperatorem ab exercitibus gallicis retrahere tētauit. successorq; Cæsari p̄ factionem nominatus principio ciuili bellī ad Corsinium captus ē: in quē dimissus mafilienses subsidione laborantes cum aduētū suo cōfirmasset: repente destitit: acieq; demū pharsalica occubuit. Sed is quem Ci. nominat filius inter conscios cæsarianæ necis q̄q̄ inscius damnatus lege Plotia: ad brutum cassiūq; sibi propinqua cognatione coniūctos transiuit. Cassi p̄æfuit: quam partibus p̄figatis Antonio sponte tradidit: solusq; omnīū ex his q̄ pari lege dñati erant restitutus in patriam amplissimos honores p̄currit: postea ciuili redintegra discordia inter Augustū & Antoniū: legatus Antonio & summa imperii sibi cōmissa ad Augustū transiit & in diebus paucis obiit. Auunculi: Pōpei ex cuius sorore natus est. Spoliatio dignitatis: neq; n. ullā dignitatē eū adipisci passus est Cæsar. C. Trebonio is & Cæsaris p̄tes: secutus ē & in eius amicis semp̄ fuerat. L. Tullius cimber. & is i amicis fuit cæsaris. Duos uillos

amicorū cōsilio affectari regni crimine dānauit uerberibusq; affectum necari iussit ac peculiū eius Cereri cōsecrauit Ipse C. Cassius qd' i Bruto Plu. tradit ab iēute & tate tyrānos odit huius rei quam scribit Ci. ipse solus auctor cum fugiētē p̄p. persequeret Cæsar. & ad Hellespontū peruenisset: triremiū inopia scaphis exercitum traducere compulsus ē. Cassi⁹ uero fortuna quadam triremium p̄ ea cōitat⁹ obuiā scūs ē cū ad pharnacē p̄pararet. Et quis aduersus paruas naues magno triremiū numero tuto depugnare posset. Cæ. tñ foelicitate contentus impetrata uenia. ultro illi & se triremes cēs dedit q̄ erant. lxxx. Contigisse autem tunc arbitror ut Cæsarem occidere cogitauerit cum ab Alexandria in Syriam & in pontū transit cotra Pharnacem magni Mithridatis filium: quem quattuor quibus in conspectu uenerat horis nota prostrigauit acie: simul autē & Cassi⁹ erat.

Sine his clarissimis uiris. M. & D. Brutis & aliis plurimis.

Ille: cæsar. Cydni. per Ciliciam decurrit. cui⁹ auctore Solino incerta origo. alii ex monte tauro nasci. alii ex coaspidis alueo defluere tradunt per medīā fuit Tarsum. a qua tamen non procul esse eius ortū Stra. inquit. Aquā uero rapidissimā frigidissimāq; & ea grā hominibus ac bestiis auxiliari q̄ ner uos crassiores habēt. C. Domitiū. L. Domitii filiū q̄ adole scens in cōiuratione fuit. L. au-

IN. M. ANTONIVM

Casca. cognomēto cascas duos fratres dicit qui rectius Halæ q̄ Cascæ possunt cognominari q̄ progenitorem suum Seruiliū Halam sunt imitati. Alter ex Seruiliis. C. Seruilius Casca primus Cæsarem iuxta collum ense percussit. in quem Cæsar conuersus. eius apprchenso gladio Scelerate inquit Casca. Quid agis? Ille autem fratrem uocans inquit αλελφεβουθησον Plutarchus. Ergo ego sceleratus. merito stulticiæ Antonium arguit Cicero qui sceleratum se appellet q̄ uideatur conscius coniurationis fuisse. cū Brutus interfector qd' nemo negat honoris a te cā nominetur. Hic stupor. hæc allucinatio atq; error. Con

stitue. irrisiue. Tu inquit q̄ cōsul es quē decet constantē esse. statue utrū bonam an malam causam uelis interfectoz esse.

Edormi dormiendo effice & expurga. Terentianum autē est. ille enim. ait. Ibo in angulū. ibi interea hoc uilli obdormiscam. Crapula uero est ebrietass nimia & capitis ob ebrietatem attonitio. κραιπνο λην dicūt græci. An faces. qd' attonitis fit & stupidis aclethargicis. Ad punctū t̄pis: Nā fm geometras & Euclidē punctus ē cuius pars nō ē. Quicquam esse mediū tanq̄ tertium & alterutrū dumtaxat homicidas aut iudices. Patriæ parentem sic dicebat Antoni⁹ patriæ pentem Iuliū illos occidisse. sed tyrānus ille nō parēs fuit. Tu hō sapiens: ironice.

Te referente: te proponēte: legib⁹ cautū erat ne liceret prætori urbano plus decem dieb⁹ abesse ab urbe. Antonius in senatu rettulit ut Bruto quando rei frumentariæ ē p̄fect⁹ abeē liceret: & legibus soluit: nec uoluit illis esse obnoxiiū. Ludi Apollinares: de q̄bus plura diximus in prima philippica.

Prouinciæ: Macedonia: prius Bruto: Syria Cassio concessa fuerat. Sed cū Antonius Macedonia sibi: Syriā Dolobellæ assumplisset: & qui pro Cassio & Bruto aderant alias dari illis deposcerent prouincias: Cyrenæ ac Creta Cassio: Bythinia Bruto cōcessa ē. Additi quæstores: q̄ i prouinciā sequerēt:

Iā retexo & c. Cōuerto in cōtrariū muto: & q̄ dicebā inter cōiuratos nō fuisse: dico iā fuisse.

In equū troianū: in quo: qd' aiunt poetæ: nō nisi uiri principes clausi sunt: Cicero ait. Ex Isocratis ludo ueluti ex equo troiano meros principes exisse. Virgi. Huc delecta uirg sortiti corpora furtim: Includunt cæco lateri.

luerit: aut factū improbarit? Oēs enim in culpa Etenim oēs boni quantū in ipsis fuit Cæsarem occiderunt: aliis consiliū: aliis animus: aliis occasio defuit: uoluntas nemini. Sed stuporē hominis uel dicam pecudis attendite. Sic. n. dixit. M. Brutus. quē ego honoris cā nomino cruentum pugionem tenens: Ciceronē exclamauit ex quo intelligi debet eū consciū fuisse. Ergo ego sceleratus appellor a te: quē tu suspicatum aliquid suspicaris. Ille qui stillantem præ se pugionem tulit: is a te honoris cā noīat. Esto sit in uerbis tuis hic stupor quanto in rebus sententiisq; maior: constitue hoc consul aliquē: Brutoz. C. Cassii. Cn. Domitii C. Trebonii reliquoz: quam uelis cām esse: edormi crapulam inquā & exhala. an faces admouendæ sunt: quæ te excitent tantæ cause indormientem. Nunq̄ ne intelligis statuendū tibi esse utrum illi q̄ istā rē gesserunt homicidii rei sint an uindices libertatis? Attende. n. paulisp̄ cogitationēq; sobrii hoīs ad punctum t̄pis suscipe. Et ego q̄ snm illoz ut ipse fateor: familiaris: ut a te arguor: soci⁹ nego q̄c̄q; eē mediū. Cōfiteor cos nisi liberatores. P. R. cōseruatoresq; P. R. sint plusq̄ licarios: plusq̄ homicidas plus & q̄ parricidas eē. Si qdem est atrocius patriæ pentē: q̄ suum occidere. Tu hō sapiens & considerate qd' dicis? Si p̄ricidæ cur honoris cā a te sunt & in hoc ordine & apud. P. R. semp̄ appellati? Cur. M. Brutus te referente legib⁹ ē solutus? si ab urbe plusq̄. x. dies abfuisset? Cur ludi Apollinares incredibili. M. Bruti honore celebrati? Cur prouinciæ Cassio & Bruto datæ? cur quæstores additi? cur legatoz numerus addit⁹? Atq; hæc acta per te. Non igitur homicidæ. Sequitur ut liberatores tuo iudicio sint qn̄ quidem tertium nihil pōt esse. Quid est num cōturbo te? non euim fortasse satis quæ distinctius dicuntur intelligis? Sed tñ hæc est summa conclusionis meæ. Quoniam scelere a te liberati sunt: ab eodem te amplissimis præmiis dignissimi iudicati sunt. Itaq; iam retexo orationem meam. Scribā ad illos: ut si qui forte quid a te mihi obiectum est: quærent: sit ne uerum ne cui negent. Et enim uereor ne aut cælatum me ab ipsis illis non honestum aut inuitatum refugisse: mihi sit turpissimū. Quæ enim res unquam ph̄ scē Iuppiter non modo i hac urbe: sed in oībus terris ē gesta maior? quæ gloriosior? quæ cōmēdatior erit hoīum memoriæ sēpiternæ? In huius me. cōsiliū societate: tanq̄ i equū troianū icludi cū principibus nō recuso. Ago & grās quoquo aio facis. Tāta. n. res ē ut inuidiā istā quā tu in me uis cōcitare: cū laudē nō cōparē. Quid. n. beati⁹ illis:

PHILIPPICA SECVNDA

Sed regnum: quasi dicat te & ceteros qui regnum hic agitis: Meus stilus meus character. mea dicendi figura: in ea fabula fuisset. non incepissem solum sed etiam complevissem: Fabula ut tragœdia & comœdia quæ actibus absoluit: incipe nihil potest nisi compleas: Et in proverbium exit ut abesse extremum actum dicerent cum imperfecta res esset. Ci. Extremum actum: a quo ab inerti poeta esse neglectum. Hoc consilium: occidendi Cæsaris: Narbone: quæ civitas est galliæ. a qua nomen provinciæ: cuius amplissimum est emporium. supra exitum Aracis fluminis Narbonensium lacum iacet. Se uocari: cum quidam Antonium una cum cæsare trucidandum censerent: prohibuit Brutus dicens quod

quos tu expulsos a te prædicas & relegatos? Qui locus est: aut tam desertus: aut tam inhumanus qui illos quom accesserint: non afferrit atque appetere uideatur? Qui homines tam agrestes qui se cum eos aspexerint: non maximum capisse uitæ fructum putent? Quæ uero tam imemor posteritas: quæ tam ingrata læta reperient? quæ eorum gloriam non immortalitatis memoria persequantur? Tu uero ascribe me talem in numerum. Sed unam rem uereor: ne non probes. si enim fuissent: non solum regem sed regnum & de. R. P. sustulissent: Et si meus stilus ille fuisset ut dicit: mihi crede non solum unum actum: sed totam fabulam confecissem: quæ si interfici cæsarem uoluisse crimine est. Vide quæso Antonium quod tibi futurum sit: quæ & narbone hoc consilium cum. C. Trebonio uidimus seuocari: Ego autem uide quod tecum agam non inimice quod bene cogitasti aliquando laudo: quod non indicasti: gratias ago quod non fecisti ignosco: uirum res illa quærebat: quod si te in iudicium quis adducat: usurpetque illud Cassianum. cui bono fuerit uide quæso ne hæreas: quæ quidem illud fuit ut tu dicebas omnibus bono qui uni seruire nolebant Tibi tamen præcipue qui non modo non seruis: sed & regnas: qui maximo te ære alieno ad ædem Opis liberaisti: qui per easdem tabulas innumerabilem pecuniam dissipasti: ad quæ e domo cæsaris tam multa delata sunt: cuius domus quæstuosissima est falso rum commentariorum & chyrographorum officia: agrorum: oppidorum: immunitatum: uectigalium flagitiosissimæ nundinæ. Et enim quæ res ægestati & æri alieno tuo præter mortem Cæsaris subuenire potuisset? Nescio quid conturbatus mihi esse uideris: nunquid subtrimes ne ad te hoc crimen pertinere uideatur? Liberabo te metu: nemo credet unquam: non est tuum de. R. P. bene mereri. habet istius pulcherrimi facti clarissimos uiros. R. P. auctores. Ego te dico tantum gaudere: fecisse non arguo. Respondi maximis criminibus. Nunc & reliquis rudentibus

pro legibus ac iure suscipere id omni iniuria carere debere. Negotium tamen datum fuit Trebonio: ut ingrediente Senatui cæsare Antonio extra retineret seuocaretque: cum enim consul esset: eius timebant auctoritatem. Ci. inuit scilicet seuocatam a Trebonio quod conscius esset Cæsaris necis. Non iudicasti cum Brutus & Cassius ceterique occidendi cæsaris consiliū cepissent. illud agitauere inter se an ad eam rem proficiscenda Antonium esset uitandus: quod cum nonnullis placeret: contradixit Trebonius: inquit enim Antonium mentem iam antea terasse cum cæsare ex hispania reuertere: Antonium uero non esse assensum: non eum indicasse: Virum: tu autem uir non es sed timidus & mollis. Illud Cassianum cui bono fuerit: hoc & in oratione per Milonem: & superius est a nobis dictum. Hæreas: dubites. Ad ædem Opis. Intercepta quæ illic erat pecunia quod prius diximus. Per easdem tabulas. eorundem creditorum nam solutis nominibus & debitis ueteribus: easdem hoc est priores tabulas cum hisdem renouauit creditoribus: mutuatus rursus ab eisdem pecunias quas dissiparet. Tam multa: a Calpurnia cæsaris uxore quod prius diximus. Officina: ueluti officina quæ est ubi opera fiunt: ut statuarum: fusoris cum taberna sit ubi effecta ueduntur & si eadem potest esse & officina & taberna: ut sutrina. Nundinæ: mercatus proprie sunt feriarum dies: quo mercandi causa

rustici in urbem ueniunt: ut ait. Pompeius. Nescio quid conturbatus: quasi Cicero significare uelit conscium Iulii necis Antonium fuisse: Hoc crimen: Cæsaris nex. Clarissimos uiros. Brutum Cassium & ceteros coniuratos. Non arguo: non accuso fecisse. Castra Pompei: obiecit quod sero in Pompei castra uenisset & omnia improbis perturbasset consiliis: quo tempore Pompeius ueniente ex gallia cæsare urbem deseruit: Cicero cum facibus & lictoribus: quas populus romanus illi dederat se in prædijs suis circa campaniam oramque maritimam continebat: redire in urbem cum Cæsare post Pompeia Brundisio fugam hortaretur: recusauit: quia si accesserit: ea dicenda essent: quæ nullo modo tacere posset & Cæsare offenderat qui cum in hispaniam proficisceretur: ex itinere Ciceroni quem ad Pompeium nauigaturum satis constanti fama afferebatur: epistolam scripsit: ne ad aduersarios transiret hortatus: & ut ab omni abesset civili contentione: Sed cum puderet uigilantem bonum semper reipublice partes suscipere solitum non esse in his castris in quibus & pompeius optime de se meritus: & senatus ac Consules constiterent: minusque honestos in castris de se haberi acciperet sermo: tuto ocio periculosum prætulit bellum. . Occulte enim parata nauis: cum omnis maritima

ora a Cæsaris custodire, militibus: & Antonio in primis mādatum a cæsare eēt ut Ciceronē obseruaret: ad castra pōpei nauigauit: ubi cum peiora oīa opinione offendisset: & neq; gerendī belli consilium neq; pompeii copias pbaret: pacē priō: deinde q; pōmpe. ualde ad ea snīa abhorrebat ut bellum traheret suadere institit. Cūq; haud multum obtparet & multoz uaria offenderēt uitia: quos emendare non poterat: quasi pœnitentia adductus: q; eo accessisset: omnia dētere: & sese a rebus gerendis q̄tum poterat abducere cœpit

Nos liberi eēmus: facta pace & compositis inter cæsarem & pompeium rebus. Tot duces: pompeium

Scipionē: catonē: petreū: & afranium. Exercitus: in pharsalia: in Lybia Cōficeret angoribus: oppressa. R. P. & amissis ornamentis. Dimissa: ē. n. miseriarum oīum finis: mors. Tot consules. q; in pharsalico bello perire. At nō hī maxie & c. Pōpe. pharsalicā pugnā iuitul qdē suscepit nā trahere malebat bellum id qd ut faceret horraē. Ci. cū prœsertim cōmeatibus abūdaret: qbus carebat cæsar: magna senatoroz multitudo magna eqtū: q; superiores fore se credebāt: ut susciperet coegerit quod Appianus tradit plurib;

Elati spe uictoriæ: qui fore sibi persuadebāt ut uincerent. sicut ap̄ Dyrrachium ulcerāt.

At uero & c: & hoc obiecerat Antonius alienatū a Cicerōe fuisse pōpeū: Ciceronis ipsius dicacitate & accusationibus.

Contulit: cōcauit. De summa re: de tota rep. Spectarem q̄ si finē. Præsenti. s. dignitati: nō qd utile eēt: sed qd se deereret spectās. Quid sequerer: rōnes qbus uterq; suam firmaret snīam. Ille consularis uir pōpeius. Paphū: oppidū cypri ab agapēore conditum: quod distare ab Alexandria per tria milia & sexcēta stadia quidam dicunt. unde uenus paphia.

Sectorē: sector ut ait Pædianus. ē q; spē lucri sui secutus bona cōdēnatorum auctionabat hoc est in auctione uēdebat. Idem ait alio loco Sectorē eē aestimatorē redēptorēq; bonorum dānati atq; pscripti q; spē sectans lucri sui. i. secur⁹ spē aestimationes su

re: bōa oīa in auctione uendit Pli. li. xxxvi. uñ. n. illi uitricus Sylla & metelli mater proscriptionū Sectrix. Luca. Sectorq; fauoris Ipse sui populus: Antonius bona pompeii redempta a cæsare sub hasta uēdebat. Sed exigui redēptionis a se p̄ciū moleste ferebat atq; hāc sibi fuisse cām cur bello punico nō iter fuisset dicebat. q; parū uideret in his q; prius gesserat: gr̄æ consecutus. Cūq; Cæsar p̄ciū dom⁹ pompeianæ poposcisset: iratus uehemēter ē Ant. q; p̄ tāto eius in cæsare studio p̄ tantis sudorib⁹ ac periculis: pecuniā illā non remitteret. sed q; emerat uel dono acceperat pompeii bona ea uēdebat: Ant. ideo sectorē appellauit.

Ne iocis qdem: & hoc obiecit Antonius locari in castris solitum q̄nq; Ciceronē quasi parū prudētē & ineptum oīno: q; tam tristi & periculoso rei pub. tpe iocari posset. Facetissim⁹ fuit Cic. cuius facetiæ impatiens erat Pompeius: dicebatq; de eo quem fugiā habeo: quem sequar: non habeo. Cū i castra uenisset: dicentibus sero uenisse rñdit. mīme sero ueni: nā nihil hic pati uideo. Interrogāt deinde pompeio ubi gener ei⁹ esset Dolabella respondit cū socero tuo & cum donasset pompeius trāsfugā ciuitate romana. O hominem

dum Castra mihi pompeii atq; omne illud tempus obiecisti: quo quidem si ut dixi: meū cōsiliū auctoritasq; uoluisset: tu hodie egeres. Nos liberi eēmus. R. P. non tot duces & exercit⁹ amississet. Fateor. n. me cū ea q; acciderūt: puiderē futura: tanta in mœsticia fuisse: q̄ta cæteri optimi ciues si idem puiderēt: fuissent. Dolebā dolebā. P. C. R. P. quodā uestris meisq; conseruatā cōsiliis breui tpe cē piturā. Neq; uero erā tā idoct⁹ ignarusq; rerū ut frāgeret aīo pp uitaē cupiditatē: quæ me manēs cōficeret angorib⁹. dimissa molestiis oīb⁹ liberasset. Illis ego p̄stātissimos uiros lumia. R. p. uiuere uolebā: tot cōsules: tot prætorios. tot honestissimos senatores. Oēm p̄terea florē nobilitatis ac iuuentutis: tū optiorū ciuiū exercitus. q; si uiuerē quāuis iniq; cōditōe pacis. Mihi. n. oīs pax cū ciuib⁹ bello ciuili uti lior uidebat. R. p. hodie tenerem⁹. quæ snīa si ualuisset: ac nō hī maxie quorum ego uitaē cōsulebā: spe uictoriæ elati obstitissent. Ut alia omittā: tu nunq; in hoc ordie uel potius nunq; i hac urbe māsisse: At uero Gn. pō. uolūtate a me abalienabat orō mea. An ille quēq; plus dilexit: cū ullo aut sermōes aut cōsilia cōtulit sapius: quod qdē erat magnū: de sūma re dissentientes i eadē cōluetudie aicitia p̄maner. Sed & ego qd ille: e cōtra ille qd & ego sentire & spectare uidebat. Ego incolumitati ciuiū primū: & postea dignitati: ille præsenti potius cōsulebat qd aut hēret uterq; qd sequeretur: iccirco tolerabilior erat nostra dissensio. Quid uero ille consularis uir ac pene diuin⁹ de me senserit: sciunt q; cum pharsalica fuga paphum profecuti sunt. nunquam ab eo mentio de me: nisi honorifica: nisi plena amicissimi desiderii cum me uidisse plus fateretur se spauisse meliora. Eteius uiri nomine me insectari audes cuius me amicum te sectorem esse fateare? Sed omittatur bellum illud in quo tu nimium foelix fuisti: ne iocis quidem respon-

PHILIPPICA SECVNDA

bellum inqt Gallis ciuitatē pmittit alienā q nostrā nobis reddere nō pōt pp q merito uidebat dīxisse pōp. Cupio ad hostes Ci. transeat ut nos timeat. Aīs relaxant: remittūt aīos. Mestitiam meā: nā quod diximus cū uideret cōtēni snīam suā & multoz offenderēt uitia: quasi pnia ductus q in castra uenisset. Cīa negligere & sese a rebus gerēdis abducere coepit. In utroq; iocis & mæsticia. Hæreditatem &c. & hoc obiecerat Anro. Diuitē Ci. factū: & tñ nullā ei hæreditatē obuēnisse: ex quo uolebat colligi mali qppiā egisse Ci. & ipro be ditatū eē. Sal. in ea orōne q in Ci. inuehit: ex cōiuratis iqt alio pecunia cōdēnasset: alium ei thusculanū

debo: quibus me in castris usum esse dixisti. Frant quidem illa castra plena curæ. Verumtamen homines quāuis in turbidis rebus sint: tñ si mō hoīes sunt: iter dū aīs relaxant. Quod aut idē mæsticiā meam reprehēdit. idē ioco magno argumēto sit me in utroq; fuisse moderatū: Hæreditatē mihi negasti uenire. Utinā hoc tuū uerū crimē eēt. Plures aīci mei & necessarij uiuerēt. Sed q istuc tibi uēit in mētē? Ego. n. amplius sestertij ducēties acceptū hæreditatib; rettuli: q̄ in hoc genere fateor sceliciore eē te: Me nemo nisi aīc; fecit hæredē. ut cū illo cōmodo si qd erat aī qdē dolor iungeret: te is quē nūq; uidiisti. L. Rubrius Cassinas fecit hæredē: Et qdē uide: q̄ te amarit is q̄ albus ater ue fueris: ignorās frīs filiū p̄terit. Qu. Furiū honestissimi eqtis Ro. suiq; aīcissimi quem palā hæredē semp factitarat: ne nomen qdē p̄scripsit: quē nūq; uiderat: ac ne unq; salutauerat: fecit hæredē. Velim mihi dicas nisi molestū ē. L. Tursecius q̄ facie fuerit: q̄ statura. quo municipio: qua tribu. nihil scio iq̄es nisi q̄ prædia hūerit. Igit̄ frēm exhæredās te faciebat hæredē. In multas p̄rerea pecunias alienissimoz hoīnum eiectis ueris hæredib; tāq; hæres eēt: iuasit. Quāq; hoc maxie admirat; sū mētione te hæreditatū ausū eē facere: cū ipse hæreditatē pater nā nō a dīsses: Hæc ut colligeres hō amēnissime tot dies i aliena uilla declamasti: q̄ quā tu qdē ut tui familiarissimi dīctitat: uini exhalādi: nō acuendi ingenii cā declamitas. At uero adhibef ioci cā magistrū suffragio tuo & cōpotoz tuoz Rhetorem: cui cōcessisti: ut in te quæ uellet. diceret. Sallū oīno hoīnē: sed materia facilis in te & in tuos dīcta dicere. Vide autem inter te & auum tuum quid inter sit: Ille sensim dicebat: quod causæ prodesset. Tu cursim dicis aliena & quanta merces Rhetori data est: Audite audite. P. C. & cognoscite. R. Pub. uulnera. Duo milia iugerū cāpi Leōtini. Sex. Clodio rhetori assignasti & qdē imūia ut pro tāta mercede nihil sapere disceres. Nū & hoc hō audacissime ex cæsarīs cōmētariis: Sed dicā alio loco d

mōi dīcta & dīcteria maiores dixere. Ci. in epistola ad Corneliū nepotem Itaq; nostr i cum omnia quæ dixissemus dīcta essent: quæ faceret & breuiter & acute locuti essemus: ea proprio nomine appellari dīcta uoluerunt. Auum tuum. M. Antonium. Sensim paulatim & sedate. Aliena: abhorrentia a cā & penitus inuitia. Duo milia iugerū. actus quadratus undiq; centum. xx. pedibus p̄finitur Duplicatus iugerum facit: dīctū q̄ ex duobus quadratis actibus iunctum sit: ut Varroni uero & Plinio placet q̄ uno iugo bouū in die exarari potest. occupat ergo iugerum in longitudine pedes ducentos quadraginta. in latitudine centum. xx. Leontium mediterranea Siciliæ ciuitas: & in regione septemtrionali: cuius agri feracissimi: quod ait Ci. in Verrem actiōne quinta. Imunia: ut pro tanta mercede: nullum uectigal pendentia. Contra antiquam & Hieronis & romanorum legem qua Siciliæ agri decumani erant. hoc est decimam pendebant: cui colligendæ qui præerat: decumanus uocabatur. Sex. Clodium: hic est Sex.

aliū pōp. ædificasse. Utinam hoc. utinā quod mihi crimini das: nullam mihi obuēnisse hæreditatē id uerū tuū crimē esset ut nulla tibi obuenerit hæreditas cū obuenerit plurimæ. plures amici: quos mori tu fecisti ut eorum adires hæreditates. Amplius sestert. du. ac si diceret Sestertia plus quā ducenta. Acceptum rettuli: ex hæreditatibus q̄ mihi obuenerit accepti: & in meaz rōnū libris ex tali re habuisse aīnotauī. Aī dolor: q̄ aīco priuarer. L. Rubrius Cassinas: Cassinū cāpāiæ oppidū ubi latina uia contungit appiæ Syllius Nymphisq; habitata: casini Rura euastantur mox & uicinus agnas est & fluuius eiusdem noīs: Sira. Var. Castnatē ficū optimam. nqt p̄ducere. Fecit hæredē: ut tu inq; es q̄ eiusdē defuncti iuasisti falsis tabulis hæreditatē: Statura: longa uel breui. Quo municipio: qua patria. Qua tribu: qua p̄te municipii. Aliēissimorum: q̄ tibi nunq; fuerunt amici aī notī. Nō adīsses: quoniam soluendo creditorib; patris non eras quē & ipsū bonis supra modū erogādis tenuē factū legimus: In aliena uilla: in Tiburtino Scipiōis. Magistrū. Sex Clodium Rhetorē: d quo mox diceēt: hoc magistro utebatur dicendi: sed magis cōpotor erat. Suffragio tuo ut tibi in declamando suffragetur. Salsum: facetū: & q̄ falsis multū hēat. uñ salsa dīcta & insulsus i urbanus ac insipidus. Dīcta dicere iocari & mordere adhibita urbanitates locos aut eius

IN. M. ANTONIVM

Clodius Clodii familiarissimus: & oparum clodianarum dux: a quo illatum in curiam clodii cadaver est. & cum eo curia incensa. Etiam hoc ex caesaris commentariis. scilicet fecisse dicis ex Caesaris voluntate quod in commentariis appent.

De capano: quod publicus erat: quem Antonius largitus fuerat. Iniquavit foedavit. De ipso correctore: irrisive ipso Ant. Nouus: nouis criminibus. Praetextatum autem uirilem sumpsisti togam. nam praetextam quam uestis fuit regum & magistratum: a principio ab Haetruscis supra. diu puerilis usurpauit aetas. Decoxisse. creditore fidem sefellisse: & mercatorum intercaptis pecuniis: unde decoctores: de quibus iure consul. loquitur. Patris: quod & ipse prodigium fuit. Pietas

plena: ironice & irrisive. neque enim. pius est neque decet filium crimen suum in patrem transferre. In quatuordecim ordinibus. L. Roscius Orho consul legem tulit quae equitum ordinem priorem. xlii. assignauit ad spectandum sed is duxerat quod. xli. in casu haberent sestertia. Haec & theatralis lex uocata est. Decoctoribus: is qui decoxissent: sed fortunae uisio non scelere ut amissis naufragio mercibus & pecuniis quod accidere frequenter solet. Uirilem togam: quam sextodecimo anno liberalibus accipiebant deponentes praetextam. quod in factis tradit Oui. Muliebris stola: quam in muliebres abiisti mores: & uelut prostituta foemina ac uulgare scortum factus certam pro coitu mercedem postulasti. Curio: filius. Stola dedit: ut uiri solent uxoribus: ueteres non honestam solum uestem stolam dixere: sed omnem quam muliebri corpore teget Marcel. Sed pro honesta potius frequenter consuevit Vale. titulo de pudicitia. Te custode matronalis stola censeat. In domitii praetere: is est Domitius de quo supra diximus ad Corintium captus amator & corruptor pueritiae

Pater eius: Curio. Socia hortante libidine: quae te stimulabat & comitabat. Non potuit. nam omnino te Curio pro domo prohibuit. quod tunc accidit cum pro ar. quod ducere quinquaginta milia debebat intercessit. Sexagies sestertium: quod Curio filius ex pecunia patris pro Ant. effuderat pro quo intercesserat. Sestertius & sestertium dicitur: Dupondium uero fuit & semis. id est. duae librae & semis. Notat autem duplici LL. & S. unde incipit. Sexagies uero aduerbiu est: a sexaginta: ut si dicas mutuo tibi bis sestertium significas duo sestertia mutuare. Floridissima facta: Curionum. Aes alienum: debita filii tuo nomine contracta. Redimeret: quasi addictum creditoribus. Congressio: ut ne loqueretur quod de te. Ausus est: ac si dicat mihi

Leotino agro & de capano quos iste agros ereptos. R. P. turpissimis possessoribus inquinauit. Iam enim quoniam criminibus eius satis respondi: de ipso correctore & emendatore nostro quaedam dicenda sunt. Nec enim omnia effundam. ut si saepius decertandum sit. ut erit: semper nouus ueniam. quam facultatem mihi istius multitudo uitiorum peccatorum largitur. Vis ne igitur te inspiciamus a puero: sic opinor: a principio ordiamur. Tennes ne memoria praetextatum te decoxisse. Prius inquit ista culpa est. Concedo. Et enim est pietatis plena defensio. Illud tamen ad daciae tuae quod sedisti in quatuordecim ordinibus Cum esset lege Roscia decoctoribus census locus constitutus: quis quod fortunae uisio non suo decoxisset Sumpsisti uirilem togam quam statim muliebrem stolam reddidisti primo uulgare scortum: certa flagitii merces: nec ea parua: sed cito Curio interuenit: qui te a meretricio quaestu abduxit: & tanquam stolam dedit in matrimonio stabili & certo locauit. Nemo unquam puer emptus libidinis cauit tam in Domitii potestate: quam tu in Curionis. Quotiens te pro eius domo sua eiecit: quotiens custodes posuit ne limen intrares: Cum tamen tu nocte socia hortante libidine cogente mercede per tegulas dimittereris. quod flagitia domus illa diutius ferre non potuit: Scis ne me de rebus mihi notissimis dicere: Recordare tempus illud cum pro Curio merces iacebat in lecto: filius se ad pedes meos prosternens lachrymas te mihi commendabat: orabat ut te contra suum patrem: si sestertium sexagies peteret de federem. Tantum enim pro te intercessisse dicebat Ipse autem amore ardens confirmabat quod de siderium tui dissidii ferre non posset: se in exilium esse iturum. Quo ego tempore tanta mala floridissima familiae sedauit: uel potius sustulit: patri persuasi ut aes alienum filii dissolueret. redimeret adolescentem summa spe & animi & ingenii praeditum rei familiaris facultatibus: eumque a tua non modo familiaritate sed & congressione priore iure & parte prohiberet: Haec tu cum pro me acta meminisses: nisi illis quos uidemus: gladium consideres: maledictis me puocare aut dees: Sed iam stupra & flagitia omittam: Sunt quaedam quae honeste non possum dicere. Tu autem eo liberior quod ea in te admisisti: quae a uerundo inimico audire non posses. Sed reliquum cursum uide

Perstrigam. plestar Incidam: scidam & omittam. Intimor erat & cum amoribus libidibus uariisque sumptibus grade aes alienum classet Ant. & ducere illa quinquaginta milia deberet: intercessisset pro eo Curio. & Curio patre incirco Antonium domo prohibisset: ad P. Clodium Tr. pl. ea tempestate se contulit in cuius contubernio haud multum fuit: siue quod Inimicos Clodii formidaret: siue quod Clodiani furoris satietas eum coepisset: ut Plutarchus ait:

PHILIPPICA SECVNDA

Quidam iam tum molitus: Fulviam credo Clodii uxorem de coitu appellavit: aut eam adulteravit: postea eam ipse Ant. in matrimonio habuit. Inde itum Alexandriam: Antonius offensus amicitia ut diximus Clodii in Græciam abiit: ibique permanfit & corpus ad militaria certamina & linguam ad dicendum exercens. Contigit autem ut. A. Gabinius qui una cum. L. Pisone consulatum gesserat quo tempore accusante Clodio Trib. Ci. in exilium pulsus est: finito consulatu in Syriam prouintiam proficisceretur ad eam cum exercitu obtinendam: sicuti Pompeius Inuitis fere omnibus senatoribus uoluerat Anto. forte ira ut sit cum

te: quem quidē celeriter per stringam. Ad hæc. n. quæ in ciuili bello in maximis. R. p. miseris fecit: & ea quæ quotidie festiat animus: quæ peto ut quæ multo maiora uobis quam mihi sunt: tamen ut facitis attente audiatis. Debet enim talibus in rebus excitare animos: non cognitio solū rerū: sed & recordatio tam etsi incidamus oportet media: ne nimis sero ad extrema ueniamus. Intimus erat in tribunatu Clodio qui sua erga me beneficia commemorat cuius omnium incendiorum fax: cuius & domi quiddam iam tum molitus est. Quid dicam ipse optime intelligit. Inde itum Alexandriam contra senatus auctoritatem: contra religiones: Sed habebat ducem Gabinium: qui cum quiduis rectissime facere posset Qui tum inde reditus: aut qualis prius in ultimam Galliam ex ægypto quam domum: quæ autem erat domus. Suam. n. quæque domum tum obtinebat: neque erat usque tua domum dico: Quid erat in terris: ubi in tuo pedem poneres: præter unum Misenum: quod cum sociis tanquam Sisaponem tenebas. Venisti e Gallia ad quaesturam petendam. Aude dicere prius ad patrem tuum uenisse quam ad me. acceperam. n. iam ante Cæsaris litteras ut mihi satis fieri paterer a te: tu a me obseruatus in petitione quaesturæ. Quo quidem tempore. P. Clodium approbante. R. P. in foro es conatus occidere. Cumque eam rem tua sponte conarere: non impulsu meo: tamen ita prædicabas te non aestimare nisi illum interfecisses: unquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum. In quodemiror cur Milonem impulsu meo rem illam: egisse dicas cum te ultro mihi idem illud deferentem nunquam sim adhortatus: quæque si in eo perseverares ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam quaestor es factus deinde continuo sine senatus consulto: sine sorte: sine lege ad Cæsarem cucurristi. Id. n. unum in terris egestatis aeris alieni neque tiam perditis uita rationibus per fugium esse ducebas. ibi te cum &

offendisset ut secum proficisceretur hortatus est: negauit se priuatū iturū. profectus uero equibus secutus est. pugnavit contra Aristobolum iudeorum regem & fortiter & feliciter parua manu magnas hostium copias fudit ipsum Aristobolum una cum filio cepit. Cumque Ptolomeus cognemto Auleres a suis regno pulsus impetrare a romanis non potuisset ut restitueretur in regnum uenissetque ad Gabinium ingentem pollicitus pecuniam si cum restitueret. Dubitantibus cæteris & in primis ipso Gabinio: & si cupiditate regiae pecuniae erat accensus & ut reduceret Populum litteris hortaretur. Ant. reducendum esse persuasit ductoque per loca aspera & difficilia exercitu periculum peruenire ac cepere: inde de Alexandria profecti regem in regno unde exciderat reposuere contra populi uoluntatem & decreta scatu. Statuerat. n. ne omnino reduceretur: neglecta etiam religione uersuum sibyllorumque huiuscemodi fuerit. Si ægypti rex auxilio quodam indigens uenerit ei? amicitiam ne abnueritis: sed illum cum multitudine ne iueritis: quod si aliter factum fuerit: labores & pericula habebitis Reus deinde Gabinius factus est. sed tum pecuniarum: tum Populi. auxilio absolutus: iccirco profectum inquit Ci. Alexandriam Antonium contra senatus decreta & contra religiones. Itum: ab Ant. Gabinium: hominem sceleratissimum: cuius ubique ultam la

cerat Ci. Qui cum: cum quo: Rectissime: ac si diceret: cum nihil nisi flagitiose faceret. Inde: ex Asia, Qualis: ac si dicat minus honestus consuptis omnibus pecuniis quæ ex regis Ptolomei largitione acceperat. In ultimam: ad Cæsarem In tuo: ac si dicat nihil omnia. n. sibi uedicauerat creditores. Præter unum: profectum in Campania ad Misenum quod est criminis proximum promotorium ut ait Strabo. Cum sociis: cum legionibus mimis & palatis: aut certe creditoribus que parte occupauerat. Tandem Sisaponem: uilla erat Ant. Sisapo: quæ & ipsam cum sociis tenebat. Ad quaesturam. quæ magistratus dari adolefcenlibus solet. Prius ad: quam ad me prius uenisti quam ad patrem tuum. Satisfieri. i. ut tuam accipe expurgationem: nam is satis facere dicitur qui offedit quemptam cum ratum facit quantum læto & irato satis sit ad penam ut ait Pedianus. Tranquillus in Julio Valerium Cat. a quo sibi uersibus de Mamurra perpetua signata imposita non dissimulauerat: satisfaciens eadem die adhibuit cenam. De gratia: ut in gratiam redires mecum. Custodit. in honore hinc. Idem & c. Clodium occidere. Si ne senatus. com. n. n. quaestor in puiciam proficisceretur nisi eam ex senatus com. sentiret & lege. Ad Cæsarem in Galliam. Id unum Cæsarem. Ducebas: exitiabas: Ibi: apud Cæsarem in Gallia. Aduolas egens ad tribunatum: discordia in ciuitate exorta cum optiates Populi. hæreret populus in eam. eest propestor. C. Curio prius prius optiatus: mutata uoluntate popularis scus & Cæsarem largitionibus iuitat: fauens: gratia quam apud populum dicendo pauperat: effecit ut Tri. pl. Ant. crearet. n. multo post

IN. M. ANTONIVM

iter augures cooptavit Ant. uero simul atq; magistratū iniit & ptes & cām Cæ. plurimū inuit. nā Marcel. sū
le scriptas iam legiones. Pōp. decernente: & novos isup delectus habendi p̄tatem dante intercessit: rogatio
neq; ferens obtinuit plebiscito ut Bibulo in Syriā contra p̄thos bellū gerenti scripte legiones mitterent. q
uero deligerent Pōpe. non parerent. Cūq; eodem tpe senatus ps maxima neq; recipi missas a Cæ. litteras
ueller: neq; recitari pateret ui tribunitiæ p̄tatis fretus Anto. uenit in senatum & ipse recitauit. quibus audi-
tis cū æqua postulare uideretur. Cæsar multoz mutati sunt aī & uoluntates plurium q prius aduersabant
cæsari conciliatæ. Cū p̄trea
relatū in senatu cæsare ne pla-
ceret legiones & exercitum di-
mittere: an Pōpeiū cæsariq; ar-
ma dimittenda plerisq; censen-
tibus assurrexit Ant. rogauitq;
placeret ne utrūq; p̄ter ab ar-
mis discedere: quam sententiā
oēs pene alacriter excepe & sū-
mo studio comprobauerunt: an-
tonium uero collaudauerunt: &
ut legem ferret hortati sūt: qd
fieri ab eo Marcellus & Lentu-
lus consules phibuerunt: oblate sūt
& aliæ conditiones ab amicis
Cæ. q̄s. M. Cato & Lentulus
consules iprobantes e senatu
Ant. & cæteros q cæsari faue-
bant: eiecerunt. Abiens uero e
curia. Ant. multa in capita ini-
micoz impræcatus est. Muta-
ta mox ueste ex cōducto uehi-
culo ad Cæsarem fugit: cum.

Qu. Cassios & clamitans apd
illum nullas in urbe leges uale-
re sūs tribunitiū sublatum ei
se omnibus q æquum bonūq;
defendebant capitis piculum i-
minere: Cæ. impulsit ut cū ex-
ercitu in Italiā p̄pararet. & po-
stea patriæ arma iferrer. Vit-
trici. P. Lentuli: Fulcitre: firma-
re: sedatis discordiis inter sena-
torii ordinis homines q pom-
fauebāt populares q Cæsar erāt
studiosi. Ipsi. C. Cæsari ut de-
positis armis & relicta prouin-
tia Romā priuatus rediret: pri-
uarunq; splendorem cū omni-
um bñuolentia q tyrānidē cū
oīum odio mallet. Mancipa-
tum ueluti mācipium Cæ. ad-
dictum: ac si dicat ea fecit qbus
supplicio dignus erat ut securi
quæ admodum noxiū & dānati-
feriret. Luīaribus: principib;
uiris q uelut quædam lumina
erant. Quod in hostem to-

gatū decerni solitū est: nā interdīctum est ei sēatu ex quo ignominiose eiectus est: & ut in exilium abi-
ret coactus ac mox reip. hostis iudicatus id quod in catilinam quoq; adhuc togatum seruatum est: ut ex Ci-
orationibus intelligitur quæ in illum extant. Mos fuit maioribus interdīcere senatu primo: deinde urbe to-
gatis hostibus mox abeuntes hostes iudicare. Vendita: cæsari. Addicta: destinata. Illud uulnus inflīctū
q hostis iudicatus es: tibiq; aqua et igni interdīctum est: & permissum omnibus ut te impune occiderent.

Causam belli. cum seruili inductus ueste & meritoria uectus rheda te ei obtulisti: senatum accusasti & sua
sponte ad tyrannidem accenso occasionem & p̄textum arma sumendi. & milites adhortandi præbuisi: id

illius largitionibus & tuis rapis expleuisses si hoc ē explere qd
statim effundas. aduolas egens ad tribunatum ut in eo magi-
stratu si posses uitriciti tu in similis esses. Accipite nūc quæso
nō ea quæ ipse in se atq; indomesticū dedecus impure atq; in-
t̄panter: sed quæ in nos fortūasq; nostras id est uniuersā. R. P.
impie ac nefarie fecerit. Ab h̄. n. scelere omniū malorum p̄ri-
cipium natum reperietis. nā cum. L. Lentulo. C. Marcello cō-
sulibus Kl. Ian. labētem & prope cadentē. R. p. fulcire cupere-
tis: ipsiq; C. Cæsari si sana mente esset consulere uelletis: tum
iste uenditū atq; mancipatū tribunatum consiliis uestris
opposuit ceruicesq; suas ei subiēci securi: q̄ multi in minorib;
peccatis occiderūt. In te aut. M. Antoni id decreuit senatus &
qdē icolumis nondum tot luminaribus extinctis: quod hostē
togatū decerni est solitū more maiorū. Et tu apud. P. C. cōtra
me dicere ausus es cū ab hoc ordine ego conseruator essem tu
hostis. R. p. iudicatus: Cōmemoratio illius tui sceleris inter-
missa ē: non memoria delea. Dum genus hominum? dum. p.
R: nomen extabit. quod qdem erit si per te licuerit sempiter-
num tua illa pestifera intercessio nominabit. Quid cupide a
senatu: quid temere fiebat: cum tu unus adolescens uniuersū
ordinem decernere de salute. R. p. prohibuisti: neq; id semel
sed sæpius: neq; tu tecū de Senatus auctoritate agi passus es.
Quid autē agebatur nisi ne delere & euertere. R. p. funditus
uelles? Cū te neq; principes ciuitatis rogādo: neq; maiores na-
tu monēdo: neq; ro. eques aut senatus agēdo de uendita atq;
addicta fnia mouere potuit? Tū illud multis aī tētatis neces-
sario tibi uulnus inflīctū quod paucis ante te quorum incolu-
mis fuit nemo. Tū contra te dedit arma hic ordo consulib;
reliquisq; imperiis & p̄tibus: quæ non effugisses nisi te ad ar-
ma Cæsaris cōtulisses. Tu tu inq;. M. Antoni princeps. C. Cæ-
sari perturbare oīa cupienti causam belli contra patriam infe-
rendi dedisti. Quid. n. aliud ille dicebat: q̄ causam dementissi-
mi sui consilii & facti assererebat nisi q̄ intercessio neglecta: ius

PHILIPPICA SECVNDA

quod i Cæ. & Pōp. uita scribit Plu. pluribus. Circūscriptus & oppressus. Omitto q̄ hæc falsa: nā re uera captus ip̄i cōsuetudine: quod ait Trāgl. Pensitatisq̄ suis & inimicorū uiribus occasione rapiē-
dæ dñatōis usus ē: q̄ ætate prima cōcupierat: quod est iasse ut Ci. scribēs de of. li. iii. dicēs sp̄ cæsare hūisse
in ore eos q̄ sunt in phēisiis Euripidis uersus ΕΙΠΕΡ ΥΑΡ ΑΔΙΚΕΙΝ ΧΡΗΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΙΣ ΤΟΝ ΑΔΙ-
ΚΕΙΝ ΤΑΛΛΑΔΕΥΣ ΕΒΕΙΝ ΧΡΕΩΝ. quos sic Cicero ipse conuertit: nam si uolandū est ius. impij gratia uiolan-
dum est: aliis rebus pietatem colas. Cōstitisse. positā fuisse & hæsisse: Cōsules: Marcellū & lentulū ue-
niēte infestis signis ad urbem
cæ. Pōp. urbē est egressus & ca-
puā ad exercitū p̄fectus abeun-
tem consules sunt p̄secuti: po-
stero die maior senatus parī ad
Pō. discessit: Oēm sobolē:
oēm iuniorum multitudinem
& q̄si oēm scētū & sementē. R.
P. nam in adolescētibz spes ē
prolis sufficiēdæ ut in grege ui-
dem⁹: & Vir. ait Mō nāq̄ ge-
mellos spem gregis ha silice i
nuda cōnixa reliqt. Extermi-
natā: extra priæ termios & fi-
nes positā. Ut igit: pulcher-
rima similitudo. Cā ē arborz
quoniā ex semine nascunt. Se-
men cā & origo. uocabulū aut
retinuit similitudis Tres exer-
citus. in pharsalia Pō. & senat⁹
in hispania Petrei & affranni i
Africā Sciptonis & Iubæ regis
Clarissimos ciues. Pōpelum
Catonem Sciptonē & pluriōs
quos pharsalicū & Hispanien-
sem bellum assumpsit. Rōci-
nabimur: colligem⁹. Vni ac-
cepta referemus: uni Ant. i pu-
tabimus. Ut Helena tro. e cu-
ria pulsus Ant. mutata ueste &
meritoria uectus rheda qd̄ pri-
us sæpe diximus Cæsare ad ar-
ma contra patriā capiēda ac-
cendit. & iccirco ut Helena tro-
ianis: quoniam rapta a Paride
bello quo troianorū opes cor-
ruere repetita est. Sic po. rom.
Ant. omniū malorū cā fuit: id
quod falsum esse Plutarch⁹ pu-
tat: Quoniam nō ita ut inqt le-
uis Cæsar erat neq̄ sic ira p̄ce-
ps ruebat: & alias fuisse cās q̄ i-
pulerūt. An. q̄ Cæsari opranti
accommodissimā p̄buisse oc-
casionem. Rōcinabimur: col-
ligemus.

tribūitium sublatum circūscriptus esset Antonius? Omitto q̄
hæc falsa q̄ leuia præsertim cum oīno nulla cā iusta cuiq̄ esse
possit contra patriam arma capiēdi. Sed nihil de cæsare Tibi
certe cōfiteūdū cām p̄niciolissimī bellī in p̄sona tua cōstitisse.

O miserum te si intelligis hoc litteris mādari: hoc memoria p̄-
di. huius rei ne posteritatē q̄dem oīum seculorū unq̄ imemo-
rem fore. Consules ex Italia expulsos: cūq̄ is Cn. Pō. q̄ impiū
P. q̄. R. decus ac lumē fuit: oēs consulares q̄ p̄ualitudinē exe-
q̄ fugā illā cladēq̄ potuissent: prætores: prætorios. Tr. p̄l. ma-
gnā ptē senatus: oēm sobolem iuuentutis unoq̄ uerbo .R. P.
expullam atq̄ exterminatā suis sedib⁹. Ut igitur in seminib⁹
cā ē arborū & stirpiū. Sic h⁹ luctuosissimī bellī semen tu fui-
sti. doletis tres exercitus. p. R. interfectos: iterfecit Ant. Deli-
deratis clarissimos ciues: eos quoq̄ eripuit uobis Ant. Aucto-
ritas h⁹ ordinis afflicta est. Afflixit Antonius. Oīa deniq̄ quæ
postea uidimus si recte rōcinabimur uni accepta referemus a
tonio ut Helena troianis. Sic iste .R. pub. cā belli cā pestis: at-
q̄ exitiū fuit. Reliquæ partes tribunatus principio similes. Oīa
p̄fecit quæ senatus salua .R. p. ne fieri possent p̄fecerat: Cuius
tamen scelus in scelere cognoscite: restituebat multos calami-
tosos: In his patruī nulla mētio. Si sceuerus cur nō in oēs? Si
misericors cur non in suos: Sed omitto cæteros Licinium Lē-
ticolā de alea cōdēnatum collusorem suū restituit: q̄si uero lu-
dere cū cōdēnato nō liceret. sed ut quod in alea p̄diderat: bene-
ficio legis dissolueret. Quā attulisti rōnē po. ro. cur eum resti-
tui oporteret? Absentē credo in reos relatū: rem indicta cā iuz-
dicatam. nullum fuisse de alea lege iudiciū ui oppressum &
armis postremo quod de paruo dicebatur: pecunia iudiciū eē
corruptum nihil horum. At uir bonus & .R. p. dign⁹ nihil idq̄
dem ad rem. Ego tamen quoniam condemnatum esse pro ni-
hilo est si ita esset: ignoscerem. hominem uero omnium iā ne-

ligemus. Oīa p̄fecti: quæ Senatus fieri uetuerat: cum respublica adhuc staret. Scelus i scelere. ac si dice-
ret scelus maximū & iauditū. scelus fuit leges soluere scelus patruū nō restituere cū aliēos restitueret. Pa-
trui: C. Antonii. Si seuerus: qa occūrebat quoniā seuerus: ne patruū qd̄ restituere passus ē. at q̄ Lenticulā
collusorē iuū de alea cōdēnatū restituit. iccirco inqt restituit: qa oprabat cū eo ludē & cū cōdēnato ludere
nolebar: iocatur aut Ci. Perdiderat: lenticulā. & ut quod in alea perdiderat: hac cā restituiti ut beneficio le-
gis a te. de restitutione eius latae dissolueret: q̄ perdiderat. ut ludēs æs alienum quod p̄dēdo conflauerat lu-
crādo p̄solueret. Absentem credo: hæc inquit potuerunt afferri a te rōnes: qa absens cōdēnatus est. quia
indicta cā: quia nulla lex de alea prius lata qa ui & armis oppressus. hæc. n. ferme dici solēt cum iniuste q̄n-
piā cōdēnatū ostendimus & restituendum asserim⁹: Sed nihil horū afferre in cām potuit Ant. Aleā ab in-
uentore dictā tradūt qd̄. Est autem in tabula lusoria q̄ & latrūcularia & pyrgus & alueus & alueolus uoca-

ror: rotunda illa tabella rotulae instar: qua mouet hinc in proverbio est iacta alea est cum sic icepta res e ut d
 sistere integrum non sit: quod Iulius traiecturus rubiconem usurpauit pro euentu rei dubio ponit. Luca. Placet
 aleat fati Alterutrum merfura caput. De aleae usu & aleatoribus. titulus e li. xi. digestorum. Senatus consulto oli
 titum est ne in pecunia ludere pter q si qs cerret hasta uel pilo iaciendo uel currendo: saliendo: iustando uel
 pugnando q uirtutis ca fiat. Quod de patruo. C. Anto. iniuste dicebat danatus: pecunia corruptis iudi
 cibus: uir deide bono & rep. digno ferebat Sed nihil ap. Ant. efficiebatur: neq. n. qcq ad eum restituendu co
 mouebat. & tamen inqt Ci. i.

gnoscerem ego patruo si ita res
 ut dicit heret cu praesertim co
 denatum ee pro nihilo sit quo
 niam facile oes quis ca conde
 nati restituunt ab An. Hoine:
 Licinium lectulam. Vel: et. In
 integrum: i praestitum statum & lo
 cum. In eodem tribunatu. Po.
 ex Italia pulso cu optimatibus
 cum prius q eum persequeret
 in hispaniam proficisci statuisset
 Caesar oppresurus ut ipse di
 xit exercitum sine duce & mox
 ad ducem rediturus sine exer
 citu: nam Perreius & Afranius
 qui hispaniensis perat exercitui
 aut magnope rei militaris piti
 erant: Lepido ptori urbem Anto.
 Trib. Italiam custodiendam pfi
 diis mandauit. Conculcanda: n
 iustranda & custodienda sed ua
 standam potius q non fuit. erat
 enim in Pomp. castris Ci. Sci
 entiae uestrae cu plura uos me
 mineritis Antonii flagitia qua
 possim ipse meminisse. In es
 sedo: curru. Essedum uehiculo
 geus. apud Belgas gallos pri
 mo repertum. Virg. Belgica uel
 molli melius feret esseda collo.
 Trib. pl. eu stomacho dictum
 est. . Aperta: quod erat mu l
 to indignius ac minus feren
 dum uehebant. n. et clausa &
 Iuuenalis ait. Namq facit som
 num clausa lectica fenestra le
 gitur & in exedra sede aut significat & locum ad sedendum constitutum. graecum e. Necessario: necessitate q
 dam astricti ne iniquo aio ferret Antonium nisi ita fieret: Reda: uehiculo gen? & hoc gallicum ut ait Fa
 bius uocabulum quo Ci. utit: sicut ite petoritum quo Horatius Cu lenonibus comites nequissimi: Erat inter
 maxime familiares Sergius: & Citharis qdam ex eadem palestra multerculam amans. erant scorta aleatores
 & hoc comitatu Italiam peragrabat Antonius lectica delatus aureas pateras ueluti in popa circumferens: Du
 cebant & leones ad redam ligati. & quod maxie hoines torquebat: honestissime domo scortis & mimis p
 diuersoriis tradebant: p lucos & amniuripas prandia sumptuosissima parabant: plerisque indigne ferenti
 bus q Caesare periculosa gerere bella & labores maxios tolerare Antonius ta luxuriose Italiam calcaret: q
 re reuersus postea Caesar & ueniam Dolobellae dedit: qui Antonio erat inuisus & tertium consul creatus: non
 Antonium: sed Lepidum sibi collegam assumpsit. Foecunditatem calamitosam: Nam cum Antonium pepe
 rit Iulia calamitates peperit plurimas. Praefecturas: de municipiis & coloniis. A. Gellius. Praefectura
 uero prouincia est. Augustus in praefecturas. xi. totam diuisit Italiam: quas alit regiones uocant: graeci e
 παραχια Et praefecture quidem gubernandae: hoc est pluribus unius regionis ciuitatibus ac locis: aut p
 ror: aut proconsul praeficiebatur. Lubrice: inconstanter & uarie ac dubia fide. Lubricus pprie loc? e in quo
 nequeas insistere & lubrica res quam non facile teneas & quae de manibus labitur ut anguilla: Hic homo
 lubricus & Ciceroni legimus lubricum fidei fuisse obiectum. Dissimilimorum sui: ac si diceret optimo
 rum. Fuit foelix. quando uicit & res ei pro uoto successit. Cautum esse uoluit nam cautum ueteranis uo
 lebat esse senatus: quod in prima philippica dictum est. Secuti sunt. Caesarem in patriam ruentem

quissimum q non dubitaret uel in foro alea ludere: uel lege quae e
 de alea cōdemnatū q in integrū restituit; is nō aptissime studiū
 suum ipse pfitef: in eodem uero Tribunatu cū Caesar in His
 paniam pficiscens huic cōculcandam Italiā tradidisset: quae fu
 it eius pagratio itinerū: iustratio municipiorū: Scio me in re
 bus celebratissimis sermone oīum uersari: eaq; quae dico di
 cturusq; sum: notiora oībus esse q in Italia tum fuere q mihi:
 q non fui. Notabo tamen singulas res: & si nullo modo poterit
 oīo mea satisfacere scientiae uestrae. Etenim quod unq; i terris
 tantum flagitiū extitisse auditum est: tantam turpitudinē: tan
 tum dedecus: Vehabatur in Essedo. Tr. pl. lictores laureati a
 tecedebant: inter quos aperta lectica mimia portabatur: quam
 ex oppidis municipalibus homines honesti obuīam necessa
 rio prodeuntes non uero illo & mimico nomine, sed Volūniā
 salutabant: Sequebat rheda cum lenonibus comites nequissi
 mi reiecta māter amicam impuri filii tanq; nurum sequebatur
 Omiserā mulieres foecunditatem calamitosam horum flagi
 tiorum iste uestigiis omnia municipia. Praefecturas colonias
 totam deniq; Italiam impressit. Reliquorum factorū eius. P.
 C. difficilis est sane reprehensio & lubrice uersatus in bello est
 Saturauit se sanguine dissimilimorum sui ciuū fuit foelix si
 potest ulla esse in scelere foelicitas: Sed quonim ueteranis cau
 tum esse uolumus: qd dissimilis est militum causa & tua illi se
 cuti sunt. tu quasi uisti ducem: tamen ne apud illos me in inui
 diā uoces nihil de genere belli dicam. Victor Thessalia Brun

Necessario: necessitate q
 dam astricti ne iniquo aio ferret Antonium nisi ita fieret: Reda: uehiculo gen? & hoc gallicum ut ait Fa
 bius uocabulum quo Ci. utit: sicut ite petoritum quo Horatius Cu lenonibus comites nequissimi: Erat inter
 maxime familiares Sergius: & Citharis qdam ex eadem palestra multerculam amans. erant scorta aleatores
 & hoc comitatu Italiam peragrabat Antonius lectica delatus aureas pateras ueluti in popa circumferens: Du
 cebant & leones ad redam ligati. & quod maxie hoines torquebat: honestissime domo scortis & mimis p
 diuersoriis tradebant: p lucos & amniuripas prandia sumptuosissima parabant: plerisque indigne ferenti
 bus q Caesare periculosa gerere bella & labores maxios tolerare Antonius ta luxuriose Italiam calcaret: q
 re reuersus postea Caesar & ueniam Dolobellae dedit: qui Antonio erat inuisus & tertium consul creatus: non
 Antonium: sed Lepidum sibi collegam assumpsit. Foecunditatem calamitosam: Nam cum Antonium pepe
 rit Iulia calamitates peperit plurimas. Praefecturas: de municipiis & coloniis. A. Gellius. Praefectura
 uero prouincia est. Augustus in praefecturas. xi. totam diuisit Italiam: quas alit regiones uocant: graeci e
 παραχια Et praefecture quidem gubernandae: hoc est pluribus unius regionis ciuitatibus ac locis: aut p
 ror: aut proconsul praeficiebatur. Lubrice: inconstanter & uarie ac dubia fide. Lubricus pprie loc? e in quo
 nequeas insistere & lubrica res quam non facile teneas & quae de manibus labitur ut anguilla: Hic homo
 lubricus & Ciceroni legimus lubricum fidei fuisse obiectum. Dissimilimorum sui: ac si diceret optimo
 rum. Fuit foelix. quando uicit & res ei pro uoto successit. Cautum esse uoluit nam cautum ueteranis uo
 lebat esse senatus: quod in prima philippica dictum est. Secuti sunt. Caesarem in patriam ruentem

PHILIPPICA SECUNDA

sub quo militabant: Quæstiuisti: urbem egressus mutata ueste: & rheda meritoria in galliam uectus ad impellendum contra patriam Cæsarem. In inuidiâ: odium. Ibi me non occidisti: hoc obiecerat Antonius responderat: quidē Cicero: sed sibi ipsi minime satisfecerat: quare idem nunc repetit. Sanctus: inuolabilis: Præferim &c. nam cum meam nosse in dicenda sententiâ libertatem: & hæc mea in patriâ charitas te non lateret. Illo ipso tempore quo me: ut ais: seruasti: uidere & tibi persuaderi potuisti hæc facturum & dicturum quæ facio & dico: Mimulæ: uolūniæ. Quid c̄: sic ait quasi id negare uellet Antoni?

duisium cum legionibus reuertisti: ibi me non occidisti: magnum beneficium. potuisse enim fateor: quæ nemo erat eorum qui tunc tecum fuerunt: qui mihi non censeret parci oportere.

Tanta. n. est charitas patriæ ut uestris & legionibus sanctus essem quæ eam a me seruatam esse meminissent: Sed fac te dedisse mihi quod non ademisti: neque a te habere uitam: quia a te non sit erepta: Liceat nunc mihi per tuas contumelias hoc beneficium licet tueri at tuebar: Præsertim cum te hæc auditorum uideres: uenisti Brundisium in sinum quædam & complexum tuæ mimulæ

Quid est? Num mentior? Quam miserum est id negare non posse quod sit turpissimum confiteri. Si te municipiorum non pudebat ne ueterani quædam exercitus? Quis. n. miles fuit qui Brundisii illam non uiderit? quis qui nescierit uenisse eam tot dierum tibi uiam gratulatum? Quis qui non idoluerit tam sero se quem hominem secutus esset cognoscere? Italiæ rursus per cursatio eadem comite mimia in oppida militum crudelis & misera deductio in urbe auri & argenti maximeque uini fœda direptio. Accessit ut Cæsare ignaro cum eēt ille Alexandriae beneficio amicorum eius magister equitum constitueretur tum existimauit se suo iure cum Hippia uiuere & equos uectigales Sergio mimo tradere. quid ego istius decreta? quid rapinas? quid hæreditatum possessiones datas? quid ereptas proferam? cogebat ægestas: quo se uerteret non habebat. Nondum ei tanta a. L. Rubrio non a. L. Tursecio hæreditas uenerat: nondum in Gn. Pompeii locum multorumque aliorum qui aberant: repentinus hæres successerat: erat ei uiuendum latronum ritu ut tantum haberet. quantum rapere potuisset. Sed hæc quæ robustioris improbitatis sunt omittamus. Loquamur potius de iniquissimo genere leuitatis. Tu istis faucibus istis lateribus: ista gladiatoria totius corporis firmitate: tantum uini in Hippia nuptiis exhauseras: ut tibi necesse esset in po. Roma. conspectu uenire postridie. O rem non modo uisu fœdam: sed & auditu. Si inter cœnam in tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidisset: quis non turpe diceret? in cœtu uero populi negocium publicum Regens magister equitum? cui ructare turpe esset: uis frustis esculentis uinum redolentibus gremium suum: & totum tribunal impleuit. Sed hoc ipse fatetur esse in suis sordibus. Veniamus ad splendida. Cæsar Alexandriam se recepit fœlix ut sibi quidem uidebatur: mea autem sententia si quis. R. P. sit in fœ-

Si te: argumentum a maiori ad minus: municipiorum: quæ cum Mimia iustitiam: ut pudere debuisset: nec exercitus quæ te puduit ubi maior multo licentia: Tot diebus: ab urbe. Quæ hominem forte enim & continentem sequi crediderat utrumque inbecillæ & lasciuum cognouere. In oppida. in alienas possessiones & eorum in primis quæ prope & honorum partibus fauissent. Magister æquitum: cæsar enim dictaturam iam inuaserat

Suo iure cum Hippia: mimus hic erat & impurissimus quasi uero ad nomen aludit. nam ἵππιος equum significat: uñ hippias quasi fas esse magistro equitum cum eo suo iure uiuere cui equi nomen esset. Sergio mimo: de quo dictum prius.

Equos. legitur & aquinos hoc est Aquini oppidi municipes quod non placet: nam Aquares dicit inferius: Vectigales: qui ei uectigal penderent: & quos Sergius locaret: quibus uellet: Repentinus: subitarius & nulla causa. Tu istis faucibus: est hic prociatione amplificatione ut ad id quod extolli uoluit Cicero: rō adduceretur obiecturus enim Antonio mege & uomitum sic ait. Fauces uero & latera ad ebrietatem minime sunt ociosa: nam respicientes ad hæc possumus existimare quantum ille uini in Hippia nuptiis exhausit: quod ferre & coquere non posset sine gladiatoria corporis firmitate. Postridie uomeret: quodam ex amicis ut Plutarchus tradit togam subiciente: Immanibus. ingentibus: & hic quod idem ait amplificatione est: si quidem tanta uis fuit uini erumpentis ut non casum afferret aut uoluntatem: sed necessitatem ubi minime deceret eum mendi: & cibus non reces ut accidere interim solet redderetur. si qui in posterum diem redundaret.

Hasta posita: cui subiicie-

bant ea quæ publice uenuda
bant: & eorum bona q̄ hasta
hoc est bello superant. quia si-
gnum præcipuū est hasta. Pō
peius Fe. Ci. in officiis Nec ue-
ro unq̄ bellorum ciuiliū se-
mē & causa deerit dum homi-
nes perdit hastam illam cruc-
tam & meminerint: & spabūt:

Iouis statoris: quā Romulus
bello Sabino uouit: suis fugiē-
tibus & intra ueterē palatii por-
ram cōpulsis. illi q; ex ædifica-
uit. Stator aut̄ uocatus ē Iup-
piter: q; orantē Romulū: ut fu-
gam suorū susteret: audivit. Li-
uius auctor li. priō ab ur. con.

Tam demens uiuebant enī
pompeii filii: & redire ī priam
ac sua recuperare bōa posse cre-
debantur. Sectionis: uenditi-
onis. Hastā illam: Cæsaris
sub qua ciuium q̄ cōtrariæ fue-
rant factiōnis: bona uendebā-
tur. Alia oīa: præter Pompei
bona. Isto loco: ista familia.

Sector: emptor: nam utriq;
significat & emptorē & uendi-
torē. Heluo. ab heluēdo dict⁹
est heluo is q̄ bona sua imode-
rate consumit: quod aspiratur
ut auuiditas magis cōproberetur.
fit. n. uox icitator p̄ aspiratio-
nē. Pōpeius festus. Copias:
maxiās diuitias. Ingurgital-
set: imersisset tanq̄ gurgēs qdā
& uorago & cū felle hoc ait: si-
mul & magnitudinē diuitiarū
hoc uerbo significās pōpeii &
nimīā Antonii ac īportunam
auuiditatē. Persona de mimo:
ueluti p̄sona de aliquo Mimo
& histriōne assumpta: q̄ mō re-
ges agat: mō priuatos: mō do-
minū: mō seruū nūc lætum ali-
quē. nunc tristē alium. uaria e-
rat Antonii p̄sona: & p̄ fortunæ
cōditione: nunc tristis uult⁹ cū
egeret: nunc lætus cū abūdaret

Nūerus: mēsurā: quæ nūer⁹
& mēsurā significāt intūcē p̄
se pōi solent. Quæ charyb-
dis: de Tropis p̄cipiens Fabi⁹
crescere nō nunq̄ hyperbolem
inquit alia insup̄ addita: & hic
sequitur oceanus medi⁹ fidi⁹.

Apothecæ. loca in q̄bus ui-
num oleum triticum. & alia id
genus reponunt. Latine hor-

rea & repositoria possumus dicere: de apothecis uini Ply. loquitur: Hypotheca pignus est. Conchiliatis:

lix: fœlix esse non pōt: hasta posita pro æde Iouis Statoris bo-
na: miserum me consumptis enim lachrymis: tam enī fixus a-
nimo hæret dolor: bona inquam Gn. Pompeii magni uoce a-
cerbissime subiecta præconis una ī illa re seruitutis oblita ciui-
tas igemuit. Seruiētibuscq; animis gemitus tamen po. roma.
liber fuit: Expectantibus omnibus quis nam esset tam īpius:
tam demens: tam diis hominibusq; hostis: quī ad illud scelus
sectionis auderet accederē? Inuentus est nemo præter Antoni-
um: præsertim cum tot essent circa hastam illam qui alia om-
nia auderent. Vnus inuentus est qui id auderet: quod omni-
um fugisset & formidasset audacia. Tantus igitur te stupor
oppressit: uel ut uerius dicam: tātus furor: ut primum cum se-
ctor sis isto loco natus: deinde cum Pompeii lector: non te exe-
crandū po. roma. non detestabilem: non omnes tibi deos: om-
nes homines & esse inimicos & futuros scias? At quam insolē-
ter statim Heluo inualit in eius uiri fortunā: cuius uirtute ter-
ribilior erat po. roma. exteris gētibus iustitia carior? In eius igi-
tur copias cum se subito ingurgitasset: exultabat gaudio per-
sona de mimo modo egens: repente diuus. Sed ut est apud poe-
tam: nescio quem male parata male: dilabuntur incredibile ac-
simile portenti est: quo nam modo illa tam multa quam pau-
cis non dico mensibus sed diebus effuderit: maximus uini nu-
uerus fuit: permagnum optimi pondus argenti preciosa ue-
stis multa & lauta supellex & magnifica multis locis non illa
quidem luxuriosi hominis: sed tamen abundātis. Horum pau-
cis diebus nihil erat: quæ charybdīs tam uorax? Charybdin di-
co: quæ si fuit animal uiuum: oceanus mediū fidiū uix uidet⁹
tot res tam dissipatas: tam distantibus in locis positas: tam cito
absorbere potuisse: nihil erat clausum: nihil obsignatum: ni-
hil scriptum. Apothecæ tote nequissimis hominibus condom-
nabantur: alia mimi rapiēbant: alia mimæ: domus erat aleato-
ribus referta: plena ebriorum: totos dies potabatur: atq; id lo-
cis pluribus. Suggerebantur etiam sæpe: nō enim semper iste
fœlix: damna aleatoria conchiliatis Gn. Pompeii. peristroma-
tis seruorum in cellis lectos stratos uideres. Quamobrem desi-
nite mirari hætam celeriter esse consumptam: non modo unī
us patrimonium quamuis amplissimum ut illud fuit: sed ur-
bes & regna tanta nequitia deuorare potuisset. At eiusdē ædes
& hortos. O audaciam immanem: tu ingredi illam domum
ausus? tu illud sanctissimum limen intrare? tu illarum ædium
diis penatibus os importunissimum ostendere? quam domū
aliquā diu nemo aspicere poterat: nemo sine lachrymis præte-
rite. Hac te in domo tam diu diuersari non pudet? in qua q̄

PHILIPPICA SECVNDA

laudat hanc amplificationem Fabius. & Ciceronem inquit tantum de M. Antonii luxuria fingere non potuisse quatum ostendit dicendo Cōc hilaris peristromatis Cn. Pompeii lectos in seruoꝝ cellis fuisse stratos. Nam cum hoc ita esset: aliquid amplius in ipso dño necesse erat cogitare. Conchilia in genere sunt purpurarum: quarū furco purpureus tingitur color. unde Conchilata uestis. Et Iuuenalis ait cū Stomacho de græcis loquens horum ego non fugiam Conchilia hoc est Conchiliaras et purpureas uestes: quibꝫ sunt indignissimi. Peristroma græca dictio. Stragulam uestē significat & auleū. περὶ κύκλῳ στρωμνῶν

uis nihil sapias: tamen nihil tibi potest esse iucundum. An tu illa uestibula: rostra: spolia: cum aspexisti: domum tuam te introire putas: fieri non potest. quamuis enim sine mēte: sine sensu sis: ut es: tamen & te & tua & tuos nosti? Nec uero te unquam neque uigilantem: neque in somnis credo mente posse consistere: Necesse est quis sis ut es uinolentus: & furens cum tibi obiecta sit spēs singularis uiri: perterritum de somno excitari furere & sæpe uigilantem. Me quidem miseret pictum ipsorum atque tectorum. Quid enim unquam domus illa uiderat nisi pudicum: nisi ex optimo more & sanctissima disciplina: fuit enim ille uir P. C. sicut scitis: cum fortis clarus: tum domi admirandus. neque rebus exteris magis laudandus: quam institutis domesticis. Huius in sedibus pro cubiculis stabula: pro tricliniis popinæ sunt Et si negat: iam nolite. nolite quærere: frugi factus est. Illam suam. suas res sibi habere iussit. Ex. xii. tabulis causam addidit: exegit: quam porro spectatus ciuis quam probatus: cuius ex omni uita nihil est honestius. quam quod cum Mimam fecit diuortium. At quam crebro usurpat & consul & Antonius: hoc est dicere & consul & impudicissimus & cōsul & homo nequissimus. Quid enim est aliud Antonius: nam si dignitas significaretur in nomine dixisset aliquando credo auus tuus & consulem & Antonium nunquam dixit. dixisset & collega meus patrius tuus nisi solus esses Antonius. Sed omitto ea peccata quæ non sunt earum partium propria quibus tu. R. P. uexauisti. ad ipsas tuas partes redeo. id est ad ciuile bellum

uero extēdo sterno. quod circumsternunt huiusmodi uestes quæ et peripetasmata noīantur. da tiuus & ablitus nūeri multitudinis in his noībus in bus exeūt: & in is: ut poematibus. & poematis. Plau. Lectū inquit est in poematis. Ades. Pompeii. Hortos pompeanos. Tu ingredi repetitio est aptissima contentioni & inuectioni. habet .n. a crimonia plurimum. Rostranulum quæ per foribus erāt affixa maritimarū uictoriarum monumenta. quas pompeius de piratis adeptus fuerat: Postibus hæc affigēdi romāis mos fuit: quæ Virg. ad regem Latinum transtulit dicens: Multaque præterea sacris in postibus arma Captiui pendent currus: curuæque secures: Et crista capitum & portarū Ingētia clastra Spiculaque clipei: que ereptaque rostra carinis. Et te. pompeio dissimilimū & illa domo indignissimum. Tua: tenuissima. Tuos: nulla in re cum pompeio conferendos Consistere: que escere: quoniam agiteris & prurberis

cauponibus loquunt & stabulariis. Tricliniis: qui est locus discumbendi: a tribus toris seu mensis dictus ibi enim comedebant præcipue in conuiuium accepti: cui apparando qui præerat: architriclinus uocabatur Podinæ sunt in quibus cocti quippiam uenditur: ubi qui uersarentur gulæ indulgentes popinones sunt appellati: quod Marcellus ait Tiber. cæsar quod inquit Tranquillus: ædilibus negocium dedit popinas ganeasque usque eo inhibendi: ut ne opera quidem pistoria proponi uenalia sinerent. Frugi: modestus ac temperans: & iocatur Illam suam: uolumniam Mimam. Suas res sibi haberi iussit. ac si dicat fecit cū illa diuortium. nam quod ait Paulus titulo de diuortis: in his & repudiis his utebam uerbis: Tuas res tibi habeto. item Tuas res tibi agito. Ex. xii. tabulis: ex lege. xii. tabularū. quæ uult ex causa fieri diuortium: & nisi adiecta causa. Sint autem plures ratum non esse: nullum autem diuortium ratum erat: nisi septem ciuibꝫ romanis puberibus adhibitis. Exegit: expulit hinc dicuntur exacti reges. Spectatus: ipse interpretatur subiungens & probatus. Virgilius. Et rebus spectata iuuentus. At quem crebro usurpat & consul & Antonius frequenter hoc usurpabat Antonius: & consul & Antonius iubet: uel edicit non consul Antonius: quasi emphasis quædam. & uis atque auctoritas suo inesset nomini proprio: Sed insolenter & superbe nimis: quod reprehendit & insectatur Cicero. Auus tuus. M. Antonius orator qui consul fuit dixisset se & consulem & Antonium. Collega meus: in consulatu. C. Antonius. Solus esset Antonius: hoc est impudicissimus & nequissimus. Earum partium propria: ac si diceret earum actionum. Opera tua: per te & tua causa. Natum ordo naturalis nascitur quippiam coalescit & augetur: in usum inde deducitur. Et bello africanum intelligit: quod cum Scipione & Iuba ac reliquiis pompeanis in

africa gestū est. Ante signanus: custodiendis signis & uexillis præpositus. Qnem locum obtinisti: ac si dicar: uilem locum & cōditionem. Antonius hāc sibi dicebat causam fuisse: cur bello africano non interesset: quod parum gratiæ in his quæ prius gesserat uideretur consecutus: cum domus pompeianæ præcium ab eo exegisset cæsar: qui reuersus ex africa quasi parum æquus antonio: Dolobellæ enim inimico eius ueniam dedit: & tertium consul factus Lepidum non Antonium collegam uoluit. Quo numero: quo ordine & honoris gradu. Pro domo .pompeiana. Pro sectione: emptione bonorum pompeii.

A me: C. Cæsar pecuniam: scilicet postulat: & sunt Antonii uerba. Ne potuit quidem. sine uincere. Rogauit cum Tri. pl. essem: rogādo tuli: leges in populo libero ut Romæ quondā in iustū populi lata: ratae n̄ erant: & quoniam rogari hoc est interrogari populus solebat: rogationes dicebantur. Acteius Capito legē diffiniuit generale iustū populi aut plebis rogante magistratu. Ius postulabas: nūc Cicero quod ius erat & æquū petebas Antōi. Præclara illa tabula prolata qui risus hominum: in qua bona quæ tua esse asseuerabas & diuendebas descripta erant: & sic inquit deridendo. Præter partem miseni nihil erat: quod is qui: prædia ad miscenum: quod dictum est: obtinebat Antonius cum sociis. Auctionaretur. uenderet: nam bona pompeii a Cæsare empta non per soluto præcio rursus uēdere coactus est Antonius. Auctio uēditio quædam est in loco celebri: hinc auctionari publici: & sub hasta aliorum bona uendere: Deserre præcium in auctione licitari est: qui uero defert licitor dicitur: & quoniam in huiusmodi uenditione alius alio maius præcium pollicetur auctio nominatur. Maculosa eiusdem quædam argentea: uaria: ut in auleis uidemus maculas & colorum uarietates Virg. aut maculosæ tegin. inælyncis: aut scædata. nam seruorum & impurissimorum lectos ea sterni & ornari passus erat Antonius. L. Rubrii decreto Cæsaris prohibuerunt: cuius dolo & callide hæreditatem: quod prius dictum est: inuasit Antonius: quare ueri hæredes fieri hanc auctiōnem prohibebant decretum Cæsaris interponentes: quod scilicet ipsis si qua essent Antonii bona deberentur: a quo Rubrii hæreditate esset priuari.

Hærebat nebulo: dubitabat incertus animi: Nebulo. Pompeius Fe. nebulo inquit est qui non pluris est quam nebula: aut qui non facile perspici potest qualis sit: nequam & nugator. scio aliter &

Quod natum conflatum susceptum: opera tua est. Cur hi in bello tum propter timiditatem tuam & propter libidines defuisti? Gustaras ciuem sanguinem uel potius exorbueras: fueras in acie pharsalica ante signamus. C. Domitium nobilissimum & clarissimum uirum occideras: multos qui de prælio effugerant: quorum Cæsar nonnullos fortasse seruasset crudelissime persecutus trucidaras. Quibus rebus tantis talibus gestis quid fuit causæ cur in africam cæsarem non sequerere? cū præsertim belli pars tanta restaret Itaq; quem locum apud ipsum cæsarem post eius ex africa reditum obtinisti? quo nūc ro fuisti? cuius tu imperatoris quæstor fueras: dictatoris magister equitum: belli princeps: crudelitatis auctor: prædæ locius testamenti: ut ipse dicebat: filius appellatus est de pecunia quam pro domo: pro hortis pro sectione debebas. Primo respondisti plane ferociter: & ne omnia uidear contra te: prope modum æqua & iusta dicebas. A me. C. Cæsar pecuniam: cur potius q̄ ego ab illo? an ille sine me uicit? an ne potuit quidem. Ego ad illum belli ciuiliis causam attuli: ego leges perniciosas rogauit: ego arma contra consules imperatoresq; populo. Ro. contra senatum. P. q. R. contra deos patrios arasq; & focos: contra patriam tuli? Num sibi soli uicit: quorum facinus commune: cur non sit eorum præda communis? Ius postulabas? Sed quid ad rem? plus ille poterat: itaq; exclusis tuis uocibus. & ad te & ad prædas tuas milites misit. Cum repente a te præclara illa tabula prolata qui risus hominum de te erat? tantam esse tabulam: tam uarias: tam multas possessiones ex quibus præter partē miseni nihil erat: quod is qui auctionaretur posset suum dicere. Auctionis uero miserabilis aspectus: uestis Pompeii non multa: eaq; maculosa eiusdem quædam argentea uasa collisa. Sordidata mancipia? Ut doleremus quicquam esse ex illis reliquiis: quod uidere possemus. Hanc tamen auctiōnem hæredes. L. Rubrii decreto Cæsaris prohibuerunt: hærebat nebulo quo se uerteret non habebat.

Quippe in his ipsis temporibus domi Cæsaris percussor ab isto missus depræhensus dicebatur esse cum licha. de quo Cæsar in senatu aperte in te inuehens questus est: pro

PHILIPPICA SECVNDA

Donatum & Marcellum dicere. Sica: sicarios per abusione n̄ uocamus q̄ eadē telo quocūq; cōmiserint: inquit Fab. Tā bonus gladiator: ueluti gladiator q̄ Cæsare quocūq; ibat comitabat: & ad id alius q̄ in ciues romanos Antoni⁹ saepe gladios strinxerat. Rude uacationē & cessationem ab arte gladiatoria nā rudis foeminino genere uirga est qua donati gladiatores emeriti erant: & cogi ad certamen & pugnam amplius non poterant. Iuuenalis: Hic Sergius olim Accepta rude cepisset uegento uident. Hic Herati⁹ de se per similitudinem ait: Spectatum satis & donatum iam rude quæris

ficiscitur in Hispaniam Cæsar paucis tibi ad soluendum propter inopiam tuam prorogatis diebus: ne tum quidem sequeris: tam bonus gladiator Rudem tam cito accepisti: Hūc igitur quisquam qui in suis partibus: id est in suis fortunis tam timidus fuerit: pertimescat? profectus est tamen aliquando in Hispaniā: sed tuto ut ait peruenire nō potuit. Quonāmo igit Dolobella puenit? aut nō suscipienda fuit ista cā Antoni: aut cū suscepisses: defendēda usq; ad extremū. Ter depugnauit Cæsar cū ciuib⁹ in Thessalia: Africa: Hispania. Oib⁹ affuit his pugnis Dolobella. In hispaniēsi & uuln⁹ accepit. Si de meo iudicio quæris: nollē. sed tñ consiliū a principio reprahendēdum: laudanda constantia. Tu uero quis es? Cn. Pompei liberi primum patriam repetebant. Esto fuerit partium hæc causa communis: repetebant. Præterea deos penates patrios: aras: focos: larem suum familiarem: in quæ tu inuaseras. Hæc cum peterent armis hi quorum erant legibus: & si in rebus iniquissimis quid potest esse equi? Tamen erat equissimum contra Cn. pompeii liberos Cn. Pompeii pugnare sectorem. An tu Narbonæ in mensas hospitem cum uoueres Dolobella pro te in Hispania dimicaret? Qui uero Narbona reditus? & tamen quærebat: cur ego ex iplo cursu tam subito reuertissem? Exposui nuper, P. C. causam reditus mei. Volui etiam si possem ante kal. Ianu. prodesse reipubli. Nam quod quærebas: quo modo redissem? primum luce: non tenebris. Deinde cum calceis & toga: nullis nec caligis nec lacerna. At etiam aspicias me & quidē ut uideris iratus ne tu mecum iam in gratiam redeas: si scias: q̄ me pudeat iniquitæ tuæ cuius te ipsum non pudet. Ex omnium omnibus flagitiis nullum turpius uidi: nullū audiui: q̄ q̄ magister eqtū fuisse tibi uiderere: in pximū añū cōsulatū peteres:

cludere ludo. Et Qui. Me quoq; donariam rude repus erat.

Aliquando sero. s. Ut ait præterdit. n. hanc cām ignauia. Ista cā: Cæsaris. Ter in Thessalia cum Pōpeio: in Africa cum Scipione & Iuba: in Hispania cum Pōpei liberis.

In hispaniensi: quæ ad Cordubam & Mundam pugnata est. Tāto Cæsaris periculo ut desperatis rebus: etiam de conciscenda sibi morte cogitauerit graue tunc Dolobella uulnus accepit. Si de meo iudicio quæris affuisse oibus pugnis Dolobellam. Principia saepe possunt reprahendi. & tamen constantia ac perseuerantia laudatur: id quod in re desiderat Antoni. Tu uero quis es: si de te inquit quæramus qualis es. Cn. Pompei liberi. Cn. & Sextus. Hæc: patria. nam utriq; partium Pompeianis & Cæsarianis cōs erat patria: ac si diceret: nō qd̄ cum aliis cōe illis erat repetebāt tantum sed priuata etiā quæ tenebas tu.

Deos penates patrios q̄ fuerint dii penates & Macrobius: & Dionysius inuestigant. Focos: ubi sacra fiunt. Larem suum familiarem quem singulæ uenerabatur familiæ: & cui ad focum rem diuinam facebāt. Plautus in aulularia. Ego sum lar familiaris: qui sint lares docet Ouidius i fastis. Hi: Pōpei liberi. Tamē ærat æq̄simum: putabatur non iniquū pro rebus pugnare quas iā tibi uendicasses ne eriperent.

Sectorem: in auctione uendētem: quæ a Cæsare redemerat Pompei bona: Qui uero Narbona reditus: inhonestus scilicet: qualē infra describit. nā digredit interim Antonio rñdēns: quæsiat. n. cur tā subito ex iplo cursu: cū in græciā nauigaret: redisset. id qd̄ in prima philippica dictū ē luū cū illius cōparat habitu: quo in reditu uterq; usus ē dicēs: Cū nunciatū romæ eēt: Cæsare ex Hispania ut cōrē aduētare: ciuitatis primores fere oēs obuiā pdiere: Cūq; Anto. eēt q̄ lōgissime processisset: & exortus rumor eēt Cæsare occisum eē hostesq; in Italiā ppare: ilico i urbē Antoni⁹ rediit: famuli ueste idut⁹: noctu domū uenit & sese Fuluie uxori talē exhibuit: qualē Cicero p notationē describit. Nō tenebris: ut tu Narbona redisti.

Cū calceis & toga: q̄ ciuilib⁹ habit⁹ ē. Caligis: quæ sunt militares & castrēses unde. C. Cæsar Caligulæ cognomē traxit: q̄ p uulnus manipulario habitu iter milites educat⁹ ē: qd̄ ait Tranql. unde caligati armati ea pre corpis q̄ tibialib⁹ muniē. Nec lacerna q̄ & ipsa militaris est uestis: minor caplio: ut ait Fest⁹ qd̄ sic dī qm̄ pectus capit & indutiū opit id qd̄ irra oēs uestes corpi adhæret. Var. Auctor. Quisq; irra capitū & rogā hoc ē uestē exteriore sumebāt: fere subuculā dixerunt. Ne tu mecū: certe aut ualde: Ex omnium: ea

gratia in Galliam profectus erat Antonius cum aduentare Cæsar nunciaretur: ut consulatum ab eo fauore municipiorum & coloniarum galliæ rogaret: erat enim initurus quartum consulatum Cæsar: & dignū se consulatu iudicabat Antonius: quod magister equitum extitisset. Municipia uero & Coloniae ius habebant ciuitatis romanæ: & dandi suffragii comitiis consularibus. Ad quæ caligatus & lacernatus cucurrerat Antonius: rogaturus ut pro se ad Cæsarem intercederent: quod uehementer reprehendit Ci. nam neque sic eundem fuerat: neque rogandis consulatus: sed petendus: & olim inquit cum petebatur cōsulatus per uirtutem & bonas artes: non autem un-

Cæsar rogabatur: petere solebamus consulatum: quasi tūc cum rogauit Antonius: ideo nō peteretur: quod unus rogandus esset Antonium Iulius in quarto d quo diximus cōsulatu col legam sibi assumpsit. Fere decima: circa meridiem. nam diei initium romani a media nocte est: ut. A. geli: & Macrobius docent. Meridie cibum sumebant hora decima. Martialis. Hora libellorum decima ē eupheme meorum Temperat ambrosias cum tua cura dapes. Ad saxa turba: Locus in uia cassia inter urbem & uicos quorum Liutus meminit li. ii. ab ur. condit: decens ita fusi retro ad saxa rubra ubi castra habebant: Illic perierunt fabii illi trecenti. Cassia uero uia erat quæ in Liguriam per Thusciam ducebat a. L. Cassio Lōgino strata qui Tri. ple. C. Mario & C. Flacco consulibus plures leges ad minuendam nobilitatis potentiam tulit consul. postea a Tigurinis gallis in finibus allobrogum cum exercitu cæsus est. Delittui: ut cognosceret re uera tanti per quid in urbe ageretur. nunciatum enim fuerat: Cæsarem interfectum ut uelle uidetur Ci. quo se componeret: et ueluti tabellarij ab

Antonio missus uxori se exhiberet. Ianitor quis tu? scilicet inquit. A Marco. s. Antonio. Ad eam fuluiam. Caput autem litterarum: initium litterarum hoc continebat. Illinc a mimia uolumnia. Hæc: fuluiam. Neque quæ ne tanti quidem est: quæ quod habere minimi quasi ne quæ. Ut catamitum: mollem & effœminatū Catamitū inquit Pōp. Fe. pro Ganymede dixerunt: quod fuit Iouis concubinus: & nos sic uocamus scorta mascula. Terrore nocturno: Rumor. n. falsus de Cæsaris cæde exortus erat: & Anto. noctu urbem ingressus trepidationem auxerat. Multorum diebus metu creditū. n. ē cæsarem occisum. quod Antoni ex medio itinere retro erat cōuersus. Domi apud uxorem. L. Plancus. C. Munatili Plancifrater: & Ciceroni amicissimus. Prædes tuos: cum. L. Plancus Tri. pl. quia multa Antonius debebat populo pro re. ab eo empta: & soluendi tempus erat transactū: prædes hoc est res pro Antonio in sponsione obligatas: uenditū se minaret: productus in cōtionem Antoni: id est se inquit rediisse ut res suam ageret inuehi in eum illico cœdit populus: quippe quod nouerat alia causa rediisse rumore illo de Cæsaris cæde exorto. Prædes autem quæ populo se obligat: interrogaturque a magistratu: si prædes sit: ille respondet prædes. Festus & Varro idem Prædes autem hic accipias non sponsores: sed rem sponsione a prædibus obligatam. Dicacem: conuiciatē. dicax. n. mordax est. Cæsari ex hispania redeunti: quo tempore omnes ciuitatis primores obuiam Cæsari prodire: & Antonius quam longissime. sed celeriter & iuit & rediit: exorto quod prius dictū est de Cæsare interfecto rumore. Rursus inde processit obuiam: tanti a Cæsare factus: ut in eodem curru ueheret. Strennuū diligētē: & rei gerendæ auidū. Rursus nescio: quo modo infensus enim prius ei uisus fuerat Cæsar. Habebat: erat hac natura: & moribus. Quem plane perditū: sciebat. n. nihil non aulurum eum qui ære alieno eēt oppressus: Cupiūt namque huiusmodi homines res nouas sp.

uel potius rogares: idque pro municipia: coloniasque Galliae: a qua cum consulatus noster petebatur: non rogabatur. Petere consulatum solebamus: cum caligis & lacerna cucurristi. At uide te leuitatem. Cum hora diei fere. x. ad saxa rubra uenisset. delittui in quadam Cauponula: atque ibi se occultans proptauit ad uesperum: inde Cassia celeriter ad urbem aduectus domum uenit capite inuoluto. Ianitor tuus a Marco tabellarius confestim ad eam cuius causa uenerat: deducitur: cuique epistolam tradidit quam cum illa legeret flens: erat. n. amatorie scripta. caput autem litterarum: sibi cum illa mimia post hac nihil futurum: omnem se amore abiectis illinc: atque in hanc transsudisse. Cum mulier fleret uberius: homo misericors ferre non potuit: caput aperuit: in collo euasit O hominem neque quod. n. aliud dicam magis proprie: nihil aliud possū dicere. Ergo te ut catamitum neque oppiato cum ondis ses propter spem mulier aspiceret. Idcirco urbem terrore nocturno: Italiā multorum diebus metu perturbasti. Et domi quod eam amoris huiusmodi foris & turpiore. Ne. L. Plancus prædes tuos uenderet productus in cōtionem a Tri. pl. cum redisses te reitua causa uenisse populum in te dicacem etiā reddidisti. Sed nimis multa de nugis: ad maiora ueniamus. Cæsari ex hispania redeunti obuiam longissime processisti Celeriter isti & redisti ut cognosceret te si minimus fortis: attamen strenuum: factus ei rursus nescio quomodo familiaris: habebat hoc omnino Cæsar: quem plane perditum ære alieno egentemque si eundem nequam hominem audacemque cognouerat: hunc in familiaritatem libentissime recipiebat.

PHILIPPICA SECVNDA

His rebus: ironicos q̄ perditus & egens: Cum ipso: Cæsare Nihil quaero ac si dicat nihil dico: Impulsus: a Cæsare ad petendum consulatum. Ille Cæsar. Interuertit: fraude abstulit: & per translationem locutus est: nam interuertere est rem commodatam aut depositam aut creditam callide doloq̄ ne domino restituatur efficere. Ascripsisti: addidisti. In istum: Antonium: Hic Antonius: Cum primum: hoc in prima philippica dictum est. Cæsarem quartum consulem cum Antonio: se magistratu abdicare constituisse & suum in locum Dolobellam inuito Antonio cui erat inimicus renunciari consulē iussisse: Antonium uero arguerē obiectisse auguria. Tunc in Antonium est inuectus Dolobella acerbissime: nec pauciora ab eo audiuit. Senatus autem re infecta est dimissus: occiso postea Cæsare insignia consulat⁹ Dolobella suo iure accepit: & se consulem gessit: Antoni⁹ uero collegam sibi esse depositis inimicitias passus est. Proficisceretur: in Parthos Getasq̄: contra quos expeditionem apparabat Getis ut insultantibus Parthis ut Crassi uelisceret in iuriam: illaturus bellū. Instruēto iam exercitu sex & decem legionum pedum: equitum decem milium: & tonium trāsmittere iussit: quod scribit Appianus. Quem negant regē scilicet Cæsarem: & tamen reuera rex erat cum faceret semp̄ pro iure suo omnia & diceret.

His igit̄ reb⁹ præclare cōmēdatus iussus ē renūciari Cōsul & qdē cū ipso nihil quaero de Dolobella: q̄ tū ē ipulsus: clusus: inductus: Quāta ī re: quāta fuerit utriusq̄ uestrū p̄fidia in dolobellā q̄s ignorat? Illa īduxit ut peteret: p̄missū & receptū interuertit: ad seq̄ trāstulit. Tu ei⁹ p̄fidia uolūtātē tuam ascripsisti. Veniūt kl. Iān. cogit̄ in senatū inuectus est copiosi⁹ multo in istū & pati⁹ Dolobella q̄ nunc ego. Hic autē iratus quæ dixit dii boui. Cum primum Cæsar ostendisset sapius q̄ proficisceretur Dolobellam consulem esse iussurum: quem negant regē qui & faceret semp̄ eiusmodi aliqd & diceret. Sed cū Cæsar ita dixisset tum hic bonus augur eo se sacerdotio præditum esse dixit: ut comitia auspiciū uel impedire uel uitiare posset: idq̄ se facturum esse asseuerauit. In quo primum incredibilem stupiditatem hominis cognoscite: etenim istuc quid te sacerdotii iure facere posse dixisti: si augur non esses: & consul esses: minus facere potuisses? Vide etiā ne facilius. nos enim nunciationem solum habemus? Consules & reliqui magistratus etiā in inspectionē. Esto hoc ipite. Nec. n. ab hoīe nūquā sobrio postulāda prudētia. Sed uidete ī pudētiā multis añ mēsi⁹ in Senatū dixisse Dolobellæ comitia: aut phibitur⁹ auspiciis: aut id facturū eē qd̄ fecit. Quisq̄ ne diuina re pōt qd̄ uitii auspiciis futur⁹ sit: nisi qd̄ dælo seruare cōstituit? qd̄ neq̄ licet comitiis p̄ leges & si q̄s seruauit n̄ habitis comitiis: sed priusq̄ hēant̄ debet nūciare: uer⁹ implicata īscitia impudētia est si nescit quod augur nec facit quod pudentem decet. Atq̄ illo die recordamini eius usq̄ ad idus Martias consulatum. Quis unquā apparitor

Bo sacerdotio: auguratu. Comitā Dolobellæ creandi consultis. Auspiciis: iure auspiciorum per Fustiam & Heliam leges: quas Fustius & Heli⁹ tribuni tulere: ne agi cum populo liceret: nisi de cælo prius seruatū esset: hoc est nisi captis pri⁹ auspiciis. Agere uero cum populo est rogare populū ut suis suffragiis inbeat aliquid aut ueret. Quod si aues nō admitterebant obnunciabāt augures: hoc est non esse agendum

quippiam significabant. Et sicut ī recessio tribunorum est: hoc est impedimentum rei agenda: quod a tribuno magistratui affertur: ita obnunciatio augurum. Vel impedire. antequam haberentur. Vel uitiare: postq̄ habita sint uitio factum consulē ostēdere: quod seruatū de cælo nō sit & aut tonuerit: aut pluerit. Stupiditatem: īsensibilitatem q̄ nihil sentit oīno. Minus facere potuisses: ac si dicat multo plus impendere cōsul comitia potuisses. Vide ne facilius: hoc est multo facere potuisses facili⁹. Nos: augures. Nunciationē: ut mox docebit. Etiā inspectionem: ius inspiciendi & p̄ntiam exhibendi auspiciis. Nūquā sobrio: sic distinguendū. Impudentiā: temeritatē. Est aut̄ impudentia hm̄ oī dixisse in senatu multis mensib⁹ añ se Dolobellæ aut phibitur⁹ comitia auspiciis: aut īpeditur⁹: id qd̄ fecit. Quisq̄ nā ne: īpediti comitia: añq̄ auspicia capiant̄. nō p̄nt: qm̄ qd̄ uitii in auspiciis futurū sit: diuinari nō pōt: nec nisi uitii acciderit: phiberi ipsa p̄nt comitia. De cælo seruare: auspicia cælū obseruādo captare. Quod neq̄ licet comitiis p̄ leges: heliā & Fustia: comitiis seruare de cælo nō licebat: donec scilicet cū populo agebat̄ añ fieri id conueniebat. Non habitis: nō cōpletis comitiis. Mūciare: qd̄ acciderit: aut pluisse: aut tonuisse. Nā ioue tonāre agere cū populo uō licebat: nisi id p̄ sudū hoc ē sereno cælo fieret. Hinc ait Virgi. Læuū significās auguriū cæli d̄ præ serena intonuit Læuū. Ver⁹ īplicat: īpe declarat qm̄ de auspiciis loquēs ritū ignorat auspicior⁹: nec scit phiberi p̄ augurē comitia n̄ posse: e⁹ tm̄ nūciare sit aut pluisse aut tōnisse: & uito creatū oñdere: si aut tale aliqd̄ acciderit: aut seruatū d̄ cælo p̄ usq̄ cōitia hēent̄ n̄ fuerit. īpudētia uero ī eo ē: q̄ ea īpeditur⁹ miaba: q̄ īpedit̄ nisi cā adeēt: n̄ potat: & sic d̄ futuris: ac si explōata ea h̄ret loq̄bat̄. Appitor: m̄st̄

quod ad idus Martias consulatum. Quis unquā apparitor

IN. M. ANTONIVM

apparere. praesto esse magistratui & regi: significat ad quandam dignitatem ac ueram ostentationem. Virgi. Haec lous ad solium: scilicet ad limina regis apparent. Rogabat Caesarem. In aduersam lecticam: Caesaris qua ille uehebat. Inferens: imittens dum illi supplicat. Beneficia: gratias. ut uulgus dicit. A collega: Caesare. Ecce Dolobellae: cum abdicare se magistratu Caesar uellet: & Dolobellam consulenti renunciarum iussisset. Sortitio praerogatiuae: creandis consulibus comitia habebantur centuriata: populus in classes erat diuisus. Classes uero in centurias: quae per magistratum addenda suffragia conuocabantur: Praerogatiua uero suffragiorum erat cum tribus aut centuriae obtrinebant: sed sorte: ut primae suffragium ferret. Nam quod ex Liuio & alijs scriptoribus licet cognoscere: nomina tribuum in urnam cohibebantur: & cuius nomen eductum prius fuisset: illa praerogatiuam habebat. hoc est prius de candidatis iudicium ferebat: & suam aperiebat sententiam: & aut dignos magistratu quem petebant aut indignos renuntiabat. Eratque ueluti scrutinium quoddam: caeterae fere semper sequebantur. Praerogatiua enim quod ex Praedicatione licet colligere: duo significat: & cum quospiam qui benefactorum nobis est adhuc integro beneficio aut dicto: aut facte aliquid praesignificat de sua in nos uoluntate & studio & sunt tribuum praerogatiuae: quae primae suffragium ferunt:

ante iure uocatas: mos enim fuerat quo facilius in comitijs concordia populi firmaretur: bina de iisdem candidatis comitia fieri: quorum tribus primae praerogatiuae dicebant: quos uellent magistratus fieri: Secundae iure uocatae quae in his sequente populo: ut saepe corrigunt: praerogatiuarum uoluntatem iure omnia complerentur. Ergo praebant iudicio & sententia quae per sortem habuerant praerogatiuam: sequebantur reliquae: & fere semper ille obtrinebat magistratum in quem tribus primae praerogatiuae inclinassent. Quiescit: Antonius. Renunciatur: Dolobella a centurijs: quae primam noctem erant praerogatiua. Tacet Antonius. Prima classis Centuriae primae classis iure uocatae: post uoluntatem & iudicium tribuum hinc praerogatiua: in classes populum diuisit Ser. Tullius. quod tradit Liuio lib. i. ab urbe condita. Suffragia omnium centuriarum ut fieri solet creandis consulibus. Confecto negotio: cum renunciatus consul esset suffragio omnium Dolobella. Bonus augur: ironice. Laelium dices: eam praese ferens grauitatem: qua Laelium quondam fuisse legimus: alio inquit die: hoc est non licet hodie consulere renunciare Dolobellam & uitio electus est: nec consentiunt auspicia. Laelii duo fuere illustres codem. C. proinde: alter Scipionis superioris: alter posterioris amicus: sed is in primis eloquens fuit: sapientis adeptus nomen: de quo plura Cicero de claris oratoribus Ad Brutum libro de amicitia: sic ad eum Fanianus gener loquitur. Unum te sapientem & appellant & existimant. Et paulo post: Te autem alio quodammodo non solum natura & moribus: uerum etiam studio & doctrina esse sapientem. Quid uideras: speret aues aut oscines. Quid senseras: ut pluuias. Quid audieras ut tenetna: Nec enim nihil profecto aut uideras: aut senseras: aut audieras. Nec de caelo seruasse dixisti: sed tamen non hoc die: Neque hodie dices: te de caelo seruasse cum quippiam fieri prohibes: sed tamen pro iure tuo: & insolenter ac impotenter loquaris dices non hodie. Id igitur obuenit uitium: Caesar quod saepe diximus quartum consul creatus: Antonium sibi collegam assumpsit. Statuerat autem consulatum simul atque inisset deponere: ita ut in suum locum Dolobella subrogaretur: eumque renunciari a classibus & centurijs consulere kalendis ipsis Ianuarii iussit: Antonium obiecit auguria. Inuectus autem in Dolobellam: dixit non posse illum sine magna reipublicae calamitate neglecta religione auspicioque consulere fieri: euenit inquit C. uitium quod tu prauidisti. sed illa a te praedicta calamitas in te potius quam in reipublica futura est. Spero: credo. Ementita auspicia: quae ementitus tu es nulla. non erant quae Dolobellae comitia impediret. Populum: ferentem suffragia creando consule Dolobella. Obstrinxisti: alligasti & impedisti. Auguri: caesari: quae & ipse augur erat. Nunciasti: obiecisti auguria & intercessisti. Ne acta Dolobellae uidear conuellere: tanquam irrita esse dicere: quoniam tu uitio creatum nunciasti. Ad nostrum collegium: ut decernat fuerit ne uitio creatus: an contra: & sint ne eius acta stabilia & rata. nam postquam aduersum fuerit etiam finito magistratu quae praedicta: ut apud Liuium & alios historicos legimus: uitio fuisse creatum: & contra auspicia: acta eius omnia irrita habebantur & rescindebantur. Neque enim uerus magistratus fuerat: non rite creatus. Neque constituere ea poterat quae ad eiusmodi magistratus ius & praeterea spectabant. Quoad tu uoles: uiuere Caesare Dolobellam consulere fieri passus non est: eo mortuo collegam sibi esse uitro uoluit: id quod in prima philippica est dictum.

PHILIPPICA SECVNDA

Sed si nihil est: causa enim aliqua adicienda fuerat. Confitere te & c. ideo dixisse: non hoc die: quoniam sobrius tunc non esses: & in alium differri diem uelles quo sobrius esses. Augur: ego A Collega: te. erant enim in eodem augurum collegio Antonius & Cicero. Pulcherrimam: ironice: ac si dicat flagitiosissimam. Ad lupercalia: De origine: appellatione: ac cursu lupercorum. multa Plutarchus in Romuli uita: multa item Ouidius fastorum libro secundo. Historia uero hoc habet. Cæsar triumphali amictus ueste Lupercaliorum die pro rostris sedens currentes spectabat. Erant autem adulescentes nobiles nudi atque

les: saluis auspiciis creatus. Sed si nihil est: cum augur his uerbis nunciat: quibus nunciasti: Confitere te cum alio die dixeris sobrium non fuisse. Sin est aliqua uis in istis uerbis ea quaerit. Augur a Collega requiro. Sed ne forte multis rebus gestis: M. Antonii rem unam pulcherrimam transfiliat oratio: ad Lupercalia ueniamus; non dissimulat. P. C. apparet esse commotum: sudat: pallet: quidlibet: modo ne nauseam faciat: quod in porticu Numicia fecit: quaerit esse turpitudinis tanta defensio: Cupio audire ut uideam ubi Rhetoris tanta merces: ubi campus Leontinus appareat. Sedebat in rostris Collega tuus amictus tota purpurea: in sella aurea coronatus: ascendis: accedis ad sellam: ita eras Lupercus. ut te esse consulem meminisse deberes. Diadema ostendis: gemitus toto foro: unde diadema. Non enim abiectum sustuleras: sed attuleras domo menditatum & cogitatim scelus. Tu diadema imponebas cum plangore populi. ille cum plausu reiciebat. Tu ergo unus scelera te inuentus es qui cum auctor regni inuentus esses: eum quem collegam regni habebas: dominum habere uelles: & idem temptares: quid. P. R. ferre & pati posset. At & misericordiam captabas. Supplex te ad pedes abiiciebas: quid petens? ut seruires: tibi uni peteres: qui ita a puero uixeras ut omnia patere ut facile seruires. a nobis. P. q. R. mandatum id certe non habebas. O praecelaram illam eloquentiam tuam cum es nudus concionatus: quid hoc turpius: quid foedius: quid supplicis omnibus dignius? Num expectas dum te stimulis fodiam. Haec te si ullam partem habes sensus: lacerat: haec cruentat oratio. Vereor ne imminuam uirorum inimmorum gloriam: dicam tamen dolore commotus. Quid indignius quam uiuere eum qui imposuerit diadema: cum omnes fateantur iure interfectum esse qui abiecerit. at & inscribi iussit in fastis ad lupercalia. C. Cæsari dictatori perpetuo. M. Antonium consulem populi iussu regnum detulisse: Cæsarem uti uoluisse. Jam iam mime miror te ocium perturbare: non modo urbem odisse: sed & lucem cum perditissimis latronibus non solum de die sed & in die uiuere. Vbi. n. tu in pace consistes: quod locus tibi in legibus & iudiciis esse potest:

ud: n. corona: aliud diadema. Corona datur priuatis: Diadema uero est insigne regum: Fascia quae circumligatur coram aut capiti regio Διαλεω circumligo est. Vt te esse consulem: nam quod lupercum decebat hoc est nudum & currentem: consul esse non decebat: Collegam: quem pariter haberes: querebas habere superiorem. Te temptares: expereris neque. n. populus id pati poterat. Ad pedes: caesaris: Tibi uni peteres: ac si dicat tolerabile id fuisse: si tibi uni petisses seruire. Haec cruentatorum: stimulos habet & pugnat ipsa. In fastis: in quibus festo um dierum ac totius anni sit descriptio. De die in luce uersari. In pietate: pietatis diei habere rationem de crastino nihil cogitare: quod correptissimi & imprudentissimi faciunt

uncti: loris albis obuios cedere: inter quos Antonius & consul & lupercus. Is propius ad Cæsarem accedens diadema capiti eius imposuit: quod detorquens caput semel ille & secundo reiecit: non sine maxima totius romani populi laetitia & plausu: quippe qui regium nomen & habitum ferre non poterat. Cumque idem diadema Cæsaris statuam imposuisset Antonius Cæsarius & meryllus tribuni ple. abstulere: suntque a populo collaudati. A Cæsare uero ob id dumtaxat non multo post magistratu priuati: quaerit causa Bruto & Cassio: caeterisque coniuratis maturandi de Cæsaris nece consilium: extitit auctor Plutarchus Hoc Antonii factum: Cicero insectatur acerbissime. Sudat: quod accidit his: quibus id obicitur crimen quod & graue est & dissimulari non potest. Iuuenalis. Ruber auditor cui frigida mens est Criminibus: tacita sudant praecordia culpa. & sudat quidem uerecundia & pallet reprehensionis timore. Aristoteles: cur & pudore erubescimus? & timore palleamus quaerit in problematis: utrunque eodem: pro uario animi affectu sere contingit tempore. Ne nauseam faciat: ne enomat quod facere solent hi quibus sentinae nauis fetor stomachum mouit. Iuuenalis. Illa maritum nauseat: inde nautea herba granis nigris qua corsarii utuntur. T. in. S. mutato: ut Festo placet. In porticu Numicia: quam Numice extruxit: in qua uiri principes conuenire nonnumquam solebant. Illic autem quando Antonius nauseam fecit. Rhetoris: Sexti Clodii. Collega tuus: Iuli? Coronatus: laurea. Ali

IN. M. ANTONIVM

Quæ tu quæ tū: sic legendū. Ne ideo de his omnibus nota historia. Quid egisses: nam contra te dicturus Cæsar erat. Paratum: ad respondendum mihi: quem audieras contra te dicturum: & ementita te auspicia: quibus tū parendum a nobis fuerat: uellemus: nollemus. Incidi: nolens & præter cōsiliū

Quæ tua figura: nam occiso Cæsare abiectis consulatus insignibus & mutata ueste: delituit Antonius ac mox prodiit cum nihil hostile fieri audisset: & sese in Capitolium recepisse coniuratos: ad quos filium pro obside misit ut descenderent hortatus: quæ prius sunt a nobis dicta. Eorū: coniuratorū. sed in pri-

mis Bruti: q Antonium occi-
di uerit. Similem tui: ad na-
turam & mores rediturū. In
ædem telluris: ubi habitus ē se-
natus de præsentī rerum statu
ac repub. componenda. A tū:
præsentibus interfectōrib⁹: q
missis in capitolium oblidib⁹
descenderant. Subito: quia
rēp. & libertatem defendebat
Cicero. Quod tibi uideris:
fuisse enim in repu. cum om-
nium grā princeps: nisi ad tyrā-
nidem animum contecisses: &
sempiternam laudem tibi uen-
dicasses. Mentem: consiliū:
& uoluntatem. Per obsidem
puerum nobilem: per filiū. M.
Antonii: & si Lepidi quoq; fili-
um ī Capitolium p obside mis-
sum legimus. & nobile īqt. Ci-
cero ironice: seq̄. n. Bābalionis
nepotē: Nō diuturni magi-
ster officii: q̄a timor facit nos
in officio ec̄: sed nō diuturno.

Dū timor abē: quæ semp co-
mes ē: nisi cum times. Tua
illa pulchra laudatio: ironice:
quā in Cæsaris funere habuit
Antonius: qualis aut fuerit ap̄
Appianū licet cognoscere: cū
Cæsarem laudasset Antoni⁹:
eiusq; indignā mortem deplora-
rasset: acerbe in interfectores ī-
uectus. Studiū uero populi in
celebrando funere laudasset: ac
iusturādum recitasset: quo Cæ-
sari fidelitatē erant polliciti ue-
hementer circumfusam multi-
tudinē cōmouere uisus est. Cū
aut imaginē Cæsaris quæ ma-
china quadā circūagebatur: ex
certa facta: ad caput iacētis po-
sita: & uulnera illa qb⁹ ē cōsol-
sus p se ferens: qdā substulisset:
sese cōtinere uulg⁹ ulterius nō
ualuit: Cadauer in rogū cremā-
dū cōiecit: ad interfectōrū ædes
cucurrit: Cinnā quēdā tribunū

noīs similitudine deceptū: & Cinnā illū ec̄ ratū: q̄ p̄tor in occisum Cæsarem fuerat iuectus trucidauit.
Domū. L. bellieni senatoris combussit: a Dolobella altero consule ægre repulsa: fugere ex urbe percusso-
res ac in puincias pleriq; abiere: a Cæsare uiuo decretas. Illa miseratio: cum uestem a pectore discidit: &
in lachrymas cōuersus Cæsaris corpus nudū prulit: & ei⁹ uulnerib⁹ p̄cissā ac sanguīe fœdatā uestē. Sem-
iustū lat⁹: accēsa Antonii orōne & actōe discurreē cepit ad p̄cussōrū domos multitudo sic ut sēiustū cadauer
relinq̄ret. Fulgine absteria: q̄ denigrat⁹ fueras ī cæsaris cremādo cadauere ut dolorē tuū populo indica-

quæ tu quæ tū dñatu regio sustulisti? Ne ideo ne. L. Tarquini-
us regno exactus. Sp. Cassius. Sp. melius. M. Manlius necati⁹
ut multis post sæculis a. M. antonio qd fas nō ē: rex Romæ cō-
stitueret. Sed ad auspicia redeamus: de quib⁹ reb⁹ idib⁹ mar-
tiis fuit in senatu Cæsar acturus. Quæro tū tu qd egisses? andi-
ebā qdē te patū uenisse: q̄ me de mentitis auspiciis qb⁹ tū pa-
rere necesse erat: putares ec̄ dicturū. Sustulit illū diem fortuna
po. ro. Tū & tū de auspiciis iudiciū interitus Cæsaris sustu-
lit. Sed incidi in id tps: qd his de reb⁹ in quas ingressa erat orō.
Prætereundū nō sit quæ tua fuga: quæ formido illa die: quæ p
pter conscientiam scelerū desperatio uitæ: Cum ex illa fuga be-
neficio eorū q te: si sanus esses: saluum esse uoluerunt. Clam te
domum recepisti? O mea semper frustra uerissima auguria re-
rum futurarum. Dicebam illis in capitolio liberatorib⁹ nostris
cum me ad te ire uellent: ut ad defendendam. R. P. te adhorta-
rer: quo ad metueres: oīa te p̄missurum: simul ac tūere desisses
similem te futurum tui. Itaq; cum cæteri consulares irent & re-
dīrent: in sententia mansi: neq; te illo die neq; postero uidi: neq;
ullam societatem optimis ciuib⁹ cum importunissimo hoste
fœdere ullo confirmari posse credidi. Post tertium diem ueni
in ædem telluris: equidem inuitus: cum omnes aditus armati
obsiderent. Qui tibi ille dies. M. Antonii fuit: quāquam mihi
subito inimicus extitisti: tum me tui mise. et: qd tibi inuideris.
qui tu uir diū immortales & quantus fuisses? si illius diei mentē
seruare potuisses Pacē hremus: q̄ erat scā p obsidē puerū nobi-
lē. M. Antonii filiū. M. Bābalionis nepotē: quāquā te bonū ti-
mor faciebat: non diuturni magister officii: improbū fecit ea
quæ dum timor abest: ate non discessit audacia. & si tū cū opti-
mū te putabant: me dissentiente funeri tyranni illius sceleratī
sime præfuisse. Tua illa pulchra laudatio: tua miseratio: tua co-
hortatio. Tu tu illas faces incendiisti: & eas quibus semiustum
latus illius est: & eas quibus incensa. L. Belliēi domus deflagra-
uit. Tu illos impelus perditorum hominum: & ex maxima
parte seruorum: quos nos uī manuq; repulimus: in nostras do-
mus immisisti. Idem tamen fulgī: ne absterfa reliquis dicib⁹ in

PHILIPPICA SEC VNDA

res. Præclara. s. consulta fecisti: hæc omnia sunt prius dicta
manent: ac si diceret: si durant diutius quæ facit Antonius.

quod domi agit: in quo oia uendit. Vbi est: hanc pecuniam interceperat Antonius ut e iam dictum
Funestæ: ex bonis interfectorum & proscrip̄torū redactæ. Attributis: quæ utritim p̄dimus. Vin-

dicare: ut imunes a tributis essemus. Nō insciente te: ac si diceret te conscio: & uolēte. Sed unum egre-
gium: Deiotarus Terrarcha gallogræciæ & paphlagōiæ: senatui po. q̄ ro. amicissimus: & rex a Cicerōe
capitolio præclara. S. C. fecisti: ne qua post idus martias imu-
nitatis tabula ne ue cuiusq̄ bñficii figeretur meministi ipse de
exulib⁹: scis de imunitate qd dixeris. optimū uero q̄ dictaturæ
nomē ip̄petuū de. R. P. sustulisti: quo qdē factō tātū te cepisse
odiū regni uidebat: ut eius omnē p̄pter proximū dictatorem
tolleret metū. Constituta. R. P. uidebat aliis: mihi uero nullo
modo qui omnia: te gubernante: naufragia metuebā. Nū me
igit̄ fefellit: aut nū diutius potuit sui eē dissimilis? Inspectanti-
bus uobis toto Capitolio tabulæ figebant: neq; solum singulis
ueniebāt imunitates: sed etiā populis uniuersis. Ciuitas nontū
sigillatim. sed puinciis totis dabat. Itaq; si hæc manēt: quæ stā-
te. R. P. manere non possūt: puicias uniuersas. P. C. pdidistis
Neq; uectigalia solū: sed & imperiū po. ro. Huius domesticis
nūdinis dīmunutū ē. Vbi est septies milies sestertiū: quod ī ta-
bulis quæ sūt ad ædē Op̄is patebat: funestæ quidem illi⁹ pecu-
niæ: Sed tamē si his quoq; erat non reddet: quæ nos attributis
posset uindicare. Tu aut̄ sestertiū q̄dragetis quod idib⁹ Mar-
tiis debuisti: quonam modo ante kalendas Aprilis debere desit-
isti? Quid ego de cōmentariis infinitis: Quid de innumerabili-
bus chirographis loquar: sunt ea quidem innumerabilia: quæ
a diuersis emebantur nō insciente te. Sed unū ægregium de re-
ge Deiotaro. P. R. amicissimo decretum in capitolio fixū: quo
proposito nemo erat qui in ip̄so dolore risum posset cōtinere.
Quis. n. cuiq̄ inimicitior q̄ Deiotaro Cæsar: æque atq; huic or-
dini ut equæstri: ut massaliensibus ut omnibus quibus. R. P.
populi romani charam esse sentiebat. Igit̄ a quo uiuo nec præ-
sens nec absens q̄c̄q; eq̄ boni ue ip̄etrauit: apud mortuū sc̄us
ē grat⁹: cōpulerāt hospite: p̄ns cōputarat: pecuniā ip̄parat. Me-
diæ tetrarchiā ex græcis cōitib⁹ suis colla carat Armeniā abstu-
lerat a seatu datā. Hæc uiu⁹ jeripuit: reddidit mortu⁹. At qb⁹

posito: in pariete ue in omnibus legi posset. Huic ordini: senatorio. Massaliensibus: quos uehementissi-
me odit Cæsar q̄ in partibus senatus: & Pōpeti fuissent: q̄ obsidionem: & extrema omnia passi essent: id
quod & Lucanus scribit: & in Cæsaribus legitur commentariis. Hinc postea triumphans Cæsar portari ī tri-
umphī pompa etiam Massiliam uoluit & si minns licebat q̄ Sotia semper fuerat populi Romani: hinc il-
la Ciceronis in officiorum libris lamentatio. Itaq; uexatis & perditis exteris nationib⁹ ad exemplū amif-
si imperii portari in triumpho Massiliam uidimus: & ex ea urbe triumphari: sine qua nunquam nostri im-
peratores ex transalpinis bellis triumpharunt. plura de massalia q̄ narbonensis prouinciæ metropolis
quondam fuit commentario quarto Strā. scribit. Terrarchiam: gēs quæ unius esset linguæ diuisa olim in
partis quatuor in totidem scissa dicebatur Terrachia: quarum singulæ suum habebant Terrarcham & iu-
dicem & ephorum Terrarchæ ipsi subiectos: auctor Strabo. Hæc uiuus eripuit: si uiuus eripuit: nunquā
reddidit mortuus. Quibus uerbis: sequens erat in decreto: quod Antonius fixerat ex cōmentariis ut

Veniebant. uendebantur. Si hæc

Domesticis nundinis: mercatu ac foro

senatus populi q̄ ro. noie adie-
cta Armenia appellatus: ī par-
tibus fuit pōpeianis cū auxiliis
in Pharsaliā uenit. Victo po-
stea pōpeio: Cæsarī satissedit:
equites quos imperauit & pe-
cuniam misit diuertentē apud
se in Luceio castello: cū aduer-
sus pharnacem proficisceretur
hospitio suscepit: rursusq; po-
stulatam pecuniā Cæsarī nu-
merauit. Accusatus deinde est
a Philippo quodā medico ser-
uo suo: Castore nepote labor-
nante: & alioq; criminū: & q̄
diuertentem apud se Cæsarē
occidere cogitauerat: Cicerō p̄-
clara illa orōne: quæ est in ma-
nibus defendit Cæsar indigna-
rus Deiotarū ad ueterē tetrar-
chiam redegit: adempta me-
dia: & quibusdam græcis q̄ co-
mitati in bellis eum fuerāt tra-
dita ac item Armenia ablata:
quam senatus concesserat. Cæ-
sare mortuo quicq; ereptum
fuerat ilico recepit. Sed Anto-
nius cum legatis ei⁹ q̄ Romæ
erant: inscio tamen rege & Re-
gis hospitib⁹: quoq; unus erat
Cicerō dissuadentibus: pact⁹
est si certam pecuniam accepe-
ret a Deiotara: edictum se pro-
laturum: quo adempta ex Cæ-
saribus uoluntate restituerent. ī se
ctat̄ hoc: & irridet Cicerō. Et
meditare īquit Antoni de Syn-
grapha hoc est de cautione: p̄-
tuā & contrahentiū tecū leg-
toꝝ scripturā facta. nam quæ
amiserat Deiotarus ea recepit
& sine ullis Cæsaribus cōmenta-
riis tenet: & iure q̄dem tenet:
quod ostendit Cicerō. Pro

IN. M. ANTONIVM

dicebat Cæsaris: æquum est restitui Deiotaro Armeniam: non iniquum Medice tetrarchiam reddi: & similia: quam uerborum complexiōnem hoc est implicatiōnem deridet Cicero. Affui semper: defendi

Æquum dixit: quoniam & si defendebat crimen Deiotarus: de peccatione tamen utebatur: & fateor: dicebat peccasse: nec æquum quicquam postulare a Cæsare: & tamen ut ignoscat postulo: & quæ peto pro sua summa humanitate concedat. Sestertii centies: sic pactus cum deiotari legatis fuerat. Antonius ut centies daret sestertium. Sua regis. Hospitum: quos plures Romæ habebat Cicero & Pompeius hospites suæ uerbis: modo æquū sibi uideri: nō inon iniquū: mira uerborū cōplexio. At ille nunq̄ semp. n. absentī affui deiotaro: q̄c̄q̄ sibi qd̄ nos p̄ illo postulare^m æquū dixit uideri syngrapha sestertii centies p̄ legatos uiros bonos: sed timidos & impitōs sine sua sine reliquorū hospitū regis Inia facta in gynæceo: quo in loco plurime res uenire & ueneunt: q̄ ex syngrapha qd̄ sit auctur⁹ meditare cēleo. Rex. n. ip̄e sua spē nullis cōmentariis cæsaris simul atq; audiuit ei⁹ iteritū suas suo Marte res recupauit. Sciebat hō sapiēs ius sup̄ hoc fuisse: ut q̄ tyrāni eripuissent ea tyrānis interfectis: hī qb⁹ erepta eēt recuperēt. Nemo igit̄ iure cōsult⁹ p̄ quē hæc agis ex ista syngrapha deberi dicit p̄ his reb⁹ q̄ erant añ syngraphā recuperatæ. Nō. n. a te emit: sed prius q̄ tu sum sibi uēderes: ip̄e possedit Ille uir fuit: nos qd̄ e cōtēnendū q̄ auctore odimus acta defendimus. Quid ergo de cōmentariis infinitis. Quid de innumerabilib⁹ chyrographis loquar quorū & imitatores sunt: q̄ ea tāq̄ gladiatorū libellos palā uēditet. Ita q̄ tāti acerui nūmorū apud istū cōstruunt: ut iā appendant: n̄ numerent pecuniæ. Atq; cæca auaritia ē nup̄ fixa tabula ē q̄ ciuitates locupletissimæ Cretesū uectigalib⁹ liberant: statuit q̄ ne post. M. Brutū p̄cōsulē sic Creta puicia. Tu mētis es cōpos tu non cōstringendus in Cæsaris decreto: Creta post. M. Bruti decessum potuit liberari: Cum Creta nihil ad Brutum Cæsare uiuo pertineret. At huius uenditione decreti: ne nihil actū putetis prouinciam Cretam perdidistis Omnino illius rei nemo fuit emptor: cui defuerit hic uēditor: & de exulibus legem quam fixisti Cæsar tulit: Nullus insector calamitatem: tantū

ædilis Cæsar ludis & reliqua munificentia adiecit gladiatorū munus aliquanto paucioribus q̄ destinauerat paribus: nam cū multiplici undiq; filia cōparata aduersarios exterruisset: cautū est de numero gladiatorū quo ne maiorem cuiq̄ nā Romæ habere liceret: ut Traquil. ait. Vel libellos gladiatorū cōpositiones. Cū in epistola ad Cæliū Quid enim me hoc tibi mandasse existimas: ut gladiatorū cōpositiones. Nā. libellus etiam duorū plurium uel significat pactionem. Oul. Dum loquitur tangitq; magnum: poscitq; libellū. Possimus etiā eos accipere libellos in qbus pugnae gladiatorū erant descriptæ: qbus legēdis uulgus oblectabat. Venales aut̄ ab his q̄ inde lucrum quærebant: circūferēbant: Appēdant: qd̄ fieri solet quotiens maximus numerus est: prius cum signata adhuc pecunia nō esset: pendebant aēs nō numerabant: & hoc graue uocabat: sicut qd̄ numerabat signatum. uñpendere tributa: & pendere pœnas. Post. M. Brutū q̄ p̄cōsul Cretā obuenebat. Ne prouincia: ut desineret tributum pendere: & libera esset: nec amplius puicia & uectigalis haberetur. Cōstringendus: argrendus & conuincendus hoc decreto qd̄ tu dieis Cæsaris rē dicebat. n. Antonius Cæsarem hoc decreuisse. Et die mihi inq̄t Antoni Creta non potuit liberari nisi Cæsare: Si hæc Cæsaris uoluntas fuisset. Nā ad Brutū qd̄ tunc nihil p̄tinebat: uer statim postq̄ illic discederet Brutus. liberā esse uoluisti? Certe apparet neq; cogitasse: neq; uoluisse hoc Cæsarem. Sed id agit. P. C. ut hoc decreto Antonius a Cretenibus pro immunitate pecuniā accipiat: res publica Crete pro uinitiam amittat. Omnino: nihil quiq; uoluit emere: quod hic non fuerit paratus uendere. De exulibus: legē p̄posuerat qua exulibus sub certa pecuniæ pactione reditus liber eēt in p̄fiam. Cicero nō dolere

PHILIPPICA SEC V NDA

se dicit quenq̄ restitui in patriam. Sed id ferre p̄ moleste & repræhendere: quod idem pari conditione omnibus reditus patet: cū dispar cā exilli fuerit. Et inquinatos: confusos cōmixtos ac ueluti sœdatos: tanq̄ par omnium fuerit causa. Simili: in qua reliq̄ restituti. Loco patruī. C. Antonii q̄ fuit in partibus Pōpetianis: & iccirco exul a Cæsare factus: de cuius reditu ferre distulit Antonius: cū de aliis Cæsare occiso: referret: Eundē restitutū postea Antonius ad Censuræ petitionem impulit: subornatis uilissimis & indignissimis q̄busdā: q̄ cōpetitores fierent: id quod & risus hominum mouit: eiusmodi p̄sonas censuræ candidari fieri: & quærelas q̄ uir clarissimus & consularis honestissimus: sic ludibrio eēt Ant. & tñ haberi ea comitia postea non est passus. Cōparasti: cōstituiisti dedita opera. Fulmē sinistrum: fulminibus qd̄ aut faciendum esset aut cauēdū: moueri se a Ioue putabant hoīes. Sinistrum fulmē uitiū erat committis. Cicero li. ii. de diuinatione Comitiorū solū uitiū ē fulmen: qd̄ idem oīb⁹ rebus optimū auspicium habemus nisi sinistrum fuerit. Cum sis religiosus: qm̄ augur tu es & religiosus: tuos auspiciis subesse non existias: & te ac tuos extra oīa auspicia positos esse tibi persuades: ironice aut loquitur. In septēuiratu: petierat: C. Antonius septēuiratū. M. Antonio ad petitionem impellente: ab eodē repente destitutus est. Septēuiri epulones dicebantur. Septē. n. erant collegæ in hoc magistratu qd̄ ad sacra ptinebat. Datū aut̄ is ē nomē: qm̄ indicē di Ioui cæteri s̄q̄ diis epulas potestatem haberēt: auctor Pōpei⁹ festus. Eorū filiæ a uestæ sacerdotio excusationē merebātur: qd̄. A. Gellius tradit. Interuenit: tanq̄ ad rē certam affuit.

quæror primū eorū reditus inquinatos quorū causam dissimilē Cæsar iudicauerit. Deinde nescio cur reliq̄ idem non tribuas: neq̄ enim plus q̄ tres aut quattuor reliq̄ sunt: q̄ simili in calamitate fuerunt: cur tua misericordia simili non fruuntur? cur eos habes in loco patruī? de quo ferre cū de reliq̄ ferres noluisti? Quem etiā ad censuram petendā impulisti: eāq̄ petitionē cōparasti: quæ & risus hominum & quærelas moueret. Cur aut̄ ea comitia nō habuisti? An q̄ Tr. pl. fulmen sinistrum nunciabat? Tua quid interest? nulla auspicia tuorū sunt cū sis religiosus. Quid eundem in septēuiratu nōne destituiisti? Interuenit enim. Quid metuisti? credo ne saluo capite negare nō posses: omnibus cum contumeliis onerasti: quē patris loco: si mentī ulla pietas esset: colere debebas: filiam eius sororem tuam eiecisti alia conditione quæ sita: & ante p̄specta. Nō est satis p̄bri insimulasti pudicissimā fœminam. Quid est quod addi possit? cōtentus eo nō fuisti frequentissimo senatu kl. Ian. sedente patruo hanc tibi esse cum Dolobella odiū causam ausus es dicere q̄ ab eo sorori & uxori tuæ stuprum oblatum eē comperisses. Quis iterptari pot̄: ipudētior ne q̄ i senatu: an improbius q̄ i Dolobella: an ipurius q̄ p̄re audiēte an crudelior q̄ in illā miserā tā spurce: tā ipie dixeris. Sed ad chyrographa redeam⁹ quæ fuit tua cognitio. acta. n. cæsaris pacis cā cōfirmata sunt a senatu q̄ qd̄ cæsar egisset: nō ea quæ cæsare egisse dixisset Antoni⁹ unde ista erūpūt: quo auctore p̄ferūt? si sunt falsa cur approbantur: si uera: cur ueneunt? at si placuerat ut ex kl. Iuniis de cæsaris actis cū cōsilio cognosceretis: qd̄ fuit cōsiliū? quē unq̄ aduocasti? q̄s kl. Iunias expectasti? An eas ad q̄s te pagratis ueteranorū coloniis stipatū armis retulisti? O p̄clarā illā p̄cursationem tuā mēse Aprilī atq̄ Maio tū cū capuā deducere conat⁹ es quē admodū illā adieris: uel pot⁹ pene nō adieris scim⁹. Scim⁹. n. cui tu uerbi minitaris. utinā conere aut aliqñ illud pene tollat. Ad quā nobilis ē tua illa p̄grinatio? Quid p̄radiorū apparat⁹? Quid furiosam uinolentiā tuā p̄ferā. Tua ista detrimēta sunt? illa n̄ra: agrū cāpanū qui cū de uectigalibus extimebat ut mi-

didari fieri: & quærelas q̄ uir clarissimus & consularis honestissimus: sic ludibrio eēt Ant. & tñ haberi ea comitia postea non est passus. Cōparasti: cōstituiisti dedita opera. Fulmē sinistrum: fulminibus qd̄ aut faciendum esset aut cauēdū: moueri se a Ioue putabant hoīes. Sinistrum fulmē uitiū erat committis. Cicero li. ii. de diuinatione Comitiorū solū uitiū ē fulmen: qd̄ idem oīb⁹ rebus optimū auspicium habemus nisi sinistrum fuerit. Cum sis religiosus: qm̄ augur tu es & religiosus: tuos auspiciis subesse non existias: & te ac tuos extra oīa auspicia positos esse tibi persuades: ironice aut loquitur. In septēuiratu: petierat: C. Antonius septēuiratū. M. Antonio ad petitionem impellente: ab eodē repente destitutus est. Septēuiri epulones dicebantur. Septē. n. erant collegæ in hoc magistratu qd̄ ad sacra ptinebat. Datū aut̄ is ē nomē: qm̄ indicē di Ioui cæteri s̄q̄ diis epulas potestatem haberēt: auctor Pōpei⁹ festus. Eorū filiæ a uestæ sacerdotio excusationē merebātur: qd̄. A. Gellius tradit. Interuenit: tanq̄ ad rē certam affuit.

Cædo: id ne metuisti ne nō posses negare saluo capite. i. uiuus: ac si diceret ne non posses negare qñ uelles. qm̄ qñ uoluisset negare oīno potuisset. uel saluo capite salua & integra fama. C. Antonii: quē iccirco ad esse uoluisti ut maiore afficeretur dedecore: cū negare septēuiratū ei itegra posses fama. Sorore: patruelē. Alia conditione: alia uxore Calphurnia.

Probri: adulterii cū Dolobella. Insimulasti: accusasti.

Tua cognitio: quæ tu solus notasti & nouisti. Pacis causa: id quod in prima philippica est dictū. Si sunt falsa: diadema. Cū cōsilio: aliis adhibitis. Percursationē: cū mortuo Cæsare ueteranorū colonias iustrasti: ut eorū studia tibi cōsiliares id qd̄ fecisset Antoni⁹: nisi Octauius ipedisset. Capuā deducere. s. Coloniā: uoluit illuc coloniā deducere. sed cāpani phibere: & paḡ absuit qn̄ occideret: nō ergo adiit: sed pene adiit: hoc ē paḡ absuit qn̄ adiret. Vel capua deducere: ueteros. s. & secū ducere. Illud pene: ut ad eas & pereas nō pene adeas. Simile ē illud Proprii: Quod quæris q̄re nō hēt ullus amās. Cui urbi. q̄li: & q̄ cōtra te iratæ Capuæ. Tua ista: ac si diceret i te ip̄m hæc admittis: & dedec⁹ priuatū tuū. Qui cū ducet

et galibus: semper enim publicus fuit & uætgai populo romano pependit. Glandiferæ: ipse iter præ-
ratur & fructuosæ subiungens. Cassilinum campaniæ oppidum ad flumen uulturnum situm: in quo
prænestini milites quingenti & xl. & una nonnulli perusini sic obstinare Annibalis obsidionem pertulere:
ut fame uexati lora ac pelles scutis betractas: & mures item essent: nucibus quoq; a romanis p uulturnum
amnem missis uixere: auctor Liutus libro. xxiii. ab urbe condita. Consulisti me de Capua & c. posses
ne capuam coloniam deducere: ego inquit idem respondi: quod de Cassilino responderam. De Capua
negauit posse illuc Coloniam

nouam deduci: quo auspiciato
& rite deducta antea eēt: & in-
columis maneret: dixissem qd
de Cassilino dixeram addi no
uos colonos ueterib⁹ extinctis
posse: hoc enī significat ascri-
bi aliis addi & adiungi. Ut
uexillum uideres: ideo nouam
coloniam Cassilinum deduxi
sti: ut inter ueteres & novos co-
lonos ortis discordiis & bellis
cinitas uastaretur & desolaret:
uel potius ut tu hostiliter inua-
deres oppidum & euerteres: si-
cuti aratro condētes urbes pri-
sci designabant. unde ait Vir-
gilius. Interea Aemeas urbem
designat aratro. Sic delentes
ubi cauri fueratur aratrum cir-
cūducebant: auctores Porphi-
rio & Acron. Horatius libro
primo carminum: Iræ altis ur-
bib⁹ ultimæ steterē causæ cur-
periant fundit⁹: Imprimeret-
q; muris hostile aratrum exer-
citus insolens. Pene perstri-
xisti: quia parum absuit quin
Capuam ipsam euerteret: et ul-
timum territorio: quod ē cir-
cūcūct⁹ uerbi cuiusdam ager.

Perturbaturum: cum spræ-
ta auspiciatorum religione illuc
nouam duceres coloniā: quo
antea auspiciato dncta ē. M.
Varronis. qui fuit togatorum
litteratissim⁹: & quo nemo un-
quam doctior: nec apud græ-
cos quidem fuit: ut ait Lactan-
tius. Decem ante Ciceronem
annis natus est: cui scriptōs de
latina lingua dedicauit libros
in partibus fuit Pompeianis:
eo mortuo Antonius fundum
elus Cassinatē occupauit: ue-
nisse sibi a Cæsare dicens: qd
factum negat Cicero. Et si
ab hasta: esto inquit tabulæ em-
pionis sub hasta factæ ualeāt

nunc: hoc est uim & robur obtineant: qare uera nō obtinent: & tabulæ inquā nō tuæ: & a te factæ: sed Cæ-
saris in quibus debitor tu apperebas: non hæ quas tu cōmentus es: & falso Cæsaris eē asseris: qbus te libe-
rasti: & alienum æs dissoluisti. Varronis tamen Cassinarem fundum uenisse sub hasta a Cæsare nemo di-
cit. Nullius: q Varronis scilicet. Rē ullā esse detractam. s. dictis. Quid. s. dices. nā scripsit ad te Cæ-
sar ut redderes Cassinat in fundū: quē interceperas. Domus: Varro. Ab hora tertia: statim post mediā
noctē. Quā dispari dño: Cicero lib. i. de offi. odiosum inqt ē: cū a prætereuntibus dī O domus antiqua

litibus daretur: tamen infligi magnum. R. P. uulnus putaba-
mus. hunc tu compransoribus tuis & collusoribus diuidebas.
mimos dico & mimas in agro. P. C. Cāpano collocatos. Quid
iam quærar de agro Leontino: quando quidem hæ quondam
arationes Campani & Leontani in. P. R. patrimonio glandife-
ræ & fructuosæ ferebantur. Medico. iiii. milia iugerum quasi te
sanum fecisset. Rhetori duo quasi disertū facere potuisset. Sed
ad iter italiāq; redeamus. Deduxisti Coloniā Cassilinum: quo
Cæsar ante deduxerat. Consulisti me per litteram de Capua:
tu quidem sed idem de Cassilino respondissem: posses ne ubi co-
lonia esset: eo coloniam nouā iure deducere? Negauit i eam co-
loniam quæ esset auspiciato deducta dū esset incolumis coloni-
am nouam iure deduci: colonos novos ascribi posse: rescripsi.
Tu autē insolentia elatus omni auspicioꝝ iure turbato Cassi-
lino coloniā deduxisti: quo erat paucis annis ante deducta: Ut
uexillū uideres & aratrū circūduces. cuius qdē uomere por-
tam Capuæ pene pstruxisti: Ut florentis colonie territoriū mi-
nueretur. Ab hac religionū pturbatione. ad uolas in. M. Varro-
nis sanctissimi: atq; itegerrimi uiri fundum Cassinatē. Quo
iure: quo ore: eodē inqes quo in heredum. L. Rubrii: quo i he-
redum. L. Tursecii prædia: quo in celiqas innumerabiles pos-
sessiones. & si ab hasta ualeant tabulæ inō: Cæsaris nō tuæ. q-
bus debuisti: non quibus tu te liberauisti. Varronis quidē Cas-
sinatē fundū qs uenisse dicit. Quis hastā istius uenditionis
uidit: quis uocē præconis audiuit? Misisse te dicis Alexandriā
q emeret a Cæsare. ipsum. n. expectare magnū fuit. qs uero au-
diuit unquā nulli⁹ aut sal⁹ curæ plurib⁹ fuit: De fortunis Var-
ronis rem ullā eē detractā: Quod si etiā scripsit ad te Cæsar ut
redderes. Quid satis pōt dici de tāta ipudētia? Remoue gladi-
os illos parūp: quos uidemus: Iā itelliges aliā cām eē hastæ Ce-
saris: aliā cōfidētiæ & temeritatis tuæ. Nō. n. te dñs inō illis sedi-
b⁹: sed quis amicus uicinus hospes procurator arcebit. At quā
multos dies i ea uilla turpissime es pbacchat⁹: Ab hora tertia
bibebat: ludabat: uomebat. O te ceta ipla misera q dispari dño

PHILIPPICA SEC VVDA

heu q̄ dispāri dño dominari: quod his temporibus in multis licet dicere? Inquillino: domus in suo habitat: inquillinus in alieno priuato: & proprie in conducto: siue in urbe: siue ruri. Salustius tamen. M. Tullium Romæ inquillinum dixit. Cū meritoris: non liberis scilicet masculis scortis: nā illa tēpestare pueros nō liberos mangones: aut uendebant: aut cōmodare etiam precio abutendos solebant: siue etiam ipsi pueri permissu dñorum: siue suo iure prostabant: meritorii uocabantur. Scorta: meretrices. nō autē sicut dicimus meritorium puerum: sic meritoriam puellam sed meretricem: Interamne: ab interamne: quod est cāpaniæ oppidū: non pcul ab Antonio: sic dictum q̄ inter duos amnes iacet in unum confluentes Melpim & Lirim: auctor Strabo. Obsolebant turpia & fœda erant: obsoleo inquinor est: ex obluetoleo est & obsoleō deficere. Cicero hoc uero a plerisq; eorum desertū obsoleuisse. Vñ obsolei squalidi & fordidi. Hortatius: Carret obsolei fordibus tecti.

quāq̄ quō iste dñs: sed tñ q̄ a dispāri tenebātur. Studiōꝝ. n. suorū. M. Varro ualuit esse illud nō libidinū diuersoriū. Quæ illa uilla ante dicebant? Quæ cogitabant? Quæ litteris mandabant. Iura. P. R. monumenta maiorꝝ. oīs sapientiæ rō: oīsq; doctrīna. At. n. te inq̄lino: nō. n. dño psonabant oīa uocibꝝ ebriorū: natabant pauimenta uino: madebant parietes. Ingenui pueri cum meritoriis: scorta inter matres familias uersabantur. Cassilino salutatum ueniebant: A quo: Iteramne: admissus est nemo. iure id quidem. in hoīe. n. turpissimo obsolebant dignitatis insignia. Cum inde Romā pficiscens ad Aqnū accederet obuiā ei processit: ut est frequens municipiū: magna sane multitudo. At iste opta lectica latus est p oppidū ut mortuus. Stulte Aqnates: sed tñ in uia habitabant. qd Anagnini: qui cū eēt deuii obuiā ei descenderūt: ut istū tanq̄ si esset cōsul salutarēt. Incredibile dictu. Sed tū nimis inter oēs constabat neminē eē resalutatū. Præsertim cū duos secū anagninos haberet. Mustelā & Leonē: quorꝝ alter gladiatorꝝ ē princeps. alter poculorum. Quid ego illas istius minas. contumeliasq; cōmemorē quibus inuectus est in Sidicinos: Vexauit Puteolanos: q. C. cassium q. Brutos patronos adoptasent. Magno qdem iudicio: studio: beniuolentiā: caritate: non ut te ut Basilum uī & armis & alios uestri similes: quos clientes nemo hñe uelit non mō eē illoꝝ cliens. Interea dū tu habes: q̄ dies ille Collegæ tuī. Cum illud qd tu uenerari solebas bustū in foro euertit. Quare tibi nunciata ut cōstabat inter eos: q̄ una fuerunt: cōcidisti. qd euenerit postea: nescio. metū credo ualuisse: arma. Collegā qdē de cœlo detraxisti: effectiq; non tu qdā etiā nūc ut sit similis tñi: sed certe ut dissimilis eēt sui. Qui uerō reditus inde Romā? Que per turbatio totius Urbis: memineras Cīnā nimis potentem. Syllā postea dñantē. cæsarē regnantē uideramus. crāt fortasse gladii. Sed tñ absconditi nec ita multi. Ista uero quæ & quanta barbaria ē: Agmine q̄drato cū gladiis sequunt. Icutati milites. Lecticas portari uidemus: atq; his qdē iā inueteratis. P. C. consuetudine obduruimus: kl. Iun. cū in Senatū ut erat cōstitutū uenire uellemus: metu pteriti repente diffugimus. At iste q̄ Senatu non egret: neq; desiderauit quēq;. & potiꝰ diceflu nostro

bus Persas & siculos usos tradit: & maiorem fere græcorum partem: confisos eas & posse componi facillius: & equitandi societatem: expeditionisq; usum seruare multis in rebus præstantius. Onofander q̄ ad anastadium Cæsarem pulcherrima de re militari scripsit commentaria cōtractione quadratoꝝ agmine mouere exercitum q̄ alio modo satius & tutius putat. Lecticas: quibus gestabatur Antonius cū suis similibus.

Stulte aquinates: scilicet egere: qni obuiam processere. Anagnini insignis in Campania: olim urbs fuit Anagnia qd ait Strabo: de qua Maro: Quos diues Anagnia pascit. Deui: extra uiam: Sidicinis: ciuitas oscorū in Campania Theanum est: Sidicinum uocatum auctor Strabo. Puteolos: in campania maritimū oppidum est puteoli cumano rum olim emporium: in supelio quodam constructum: dicearchia priꝰ uocatum: Romani frequentes Annibale italiā bello uexante habitauere: & a puteorum frequentia puteolos appellauere. Sūt q̄ ab aquarum putore quæ sulphuratae & maleolentes per totum illū & batarum & cumarū sunt tractum dictos malint. Ut basilū fuit hic in partibus Cæsarianis: & postea Autonianis cuius & Lucanus meminuit.

Dum tu abes: aberat Antonius ut Colonias circuiret ueteranorum: & eos sibi cōciaret quod est prius dictum. Collegæ tuī: Dolobellæ. Metū & arma: hoc est territorium a te Dolobellam mutasse uoluntatem. De cœlo: de summa laude qua in cœlum usq; perueniebat. Erant gladii: Cynnæ: Syllæ: & Cæsaris dominatu. Agmine quadrato: Helianus quadratis acie-

Leges Cæsaris: de quibus dictum philippica prima. Annorum numerum: ut prætoris plus quàm annis consulares plus quam biennium tenerentur. Sine promulgatione: priuata auctoritate: re ad populum minime relata. Ut tolleret: latis illas a Cæsare: promulgauit contrarias. Testamentum: Cæsaris.

Signa tabulas. signa statuæ sunt & sculptorum artificum. Tabulæ uero picturæ: & pictorum opera.

In uillam Scipionis: quæ erat in Tiburtino. Is: Cæsar. Puluinar: hæc omnia tribuebantur deorum immortalium honori: puluinar: simulachrum: fastigiū: puluinnaria lecticæ erant deorum & lectuli qui in templis sterni cōsueuerunt unde puluinnaria festa Horatius. Nunc scilicet ornare puluinnaria deorum.

Fastigiū: replū & altius ædificiū. Est flamē Cæsari Antonius: cū stomacho inquit: quàm ei imitabat tyrānidē: & uelut minister erat illi cōsuetudinis.

In augurare: cur nō pauguria cōsecrari: sacerdotio p̄ futurum. nā inaugurari hoc ē augurio cōsecrari sacerdotes futuri solebāt: & itē loca quæ numini dicabant. Exaugurari uero cōtra cū extra faciū & phanaticā cām ponebant: & in p̄sanū usum reuocabant. Sume diē: elige diē quo inaugureris. Vide quæ inauguraret: quæ. s. nullus futurus ē. Quæro deinceps: cū mortuo cæsari diuinos honores tribui uellet Antonius: tulerat ad populum: ut quinto die ludorum Romanorum cæsari sacrificaret: id quod scitū fuerat: & tñ honorem Cæsari Antonii lege concessum nō exequabant: id quod Cicero: Cū ludī romani celebrarent: quo tpe hanc hēbat orōnē & Quirinus eēt eorum dies fortasse inquit ignoras heri diē quartū fuisse. hodiernū quartū eēt: hoc ē diē Cæsari lege tua decretū. Cur nō sumus prætextati: in prætexta ludos & sacrificia celebrabāt. Ludī romani magnique uariæ appellati annui fuerunt. Equigilesque certabant a Tarquinio Prisco instituti designato circo quod postea maximus ē dictus. Fiebant hi ludī mēse aprili: initiū erat sexto idus.

An supplicationes: Cæsari parentalia & supplicationes decreueret Antonius: quod postea diē addiderat in auspiciato: quære piaculū cōmissum erat: id quod obiicit Cicero. Puluinnaria noluit: respuit cū cōcederet.

Acta Cæsaris: cū acta cululplā nō solū quæ ille egerit: sed quæ ei honori tributa fuerint etiā intelligamus. Apertiorē propter id quod nudato pectore contionatus est.

lætatus est statimque illa mirabilia facinora effecit. quod chyrographa Cæsaris defendisset. Lucris sui cā: is legē Cæsaris etque præclaras: ut. R. P. concutere posset euertit. Numerū annorum prouinciis prorogauit. Idēque cū auctorū Cæsaris defensor esse deberet: & in publicis & in priuatis rebus acta Cæsaris rescidit. In publicis actis nihil est lege grauius. In priuatis firmissimū ē testamentum. leges alias sine promulgatione substulit. alias ut tolleret promulgauit. Testamentum irritum fecit. Quod etiā infimis ciuibus semper obtentū ē. signa tabulas quas populo Cæsar una cum ortis legauit eas hic partim in hortos Pōpeii deportauit partim in uillā Scipionis. Et tu in Cæsaris memoria diligēs. Tu illū amas mortuū. Quē is maiore honore cōsecutus erat. quā ut haberet puluinnaria: simulacrū: fastigium: flaminem. Est ergo flamen ut Ioui: ut Marti ut Quirino sic diuo iulio. M. Antonius. Quid igitur cessas? Cur nō in augurare? sume diē: uide qui te inauguret. Collegæ sumus: nemo negabit. O detestabile hominem. siue quod Tyranni sacerdos es: siue quod mortui. Quæro deinceps nū hodiernus dies quod sit ignores? ne scis heri quartū in Circo diem ludorum Romanorum fuisse? te autem ipsum ad populum tulisse ut quintus præterea dies Cæsari tribueret? Cur non sumus prætextati? Cur honore Cæsaris tua lege datum deferri patimur? An supplicationes addendo diem contaminari passus es. Puluinnaria noluit: aut undique religionem tolle aut usquequaque conserua. Quæres placeat ne mihi puluinnaria esse: fastigium: flaminem? Mihi uero nihil istorū placet. Sed tu qui acta Cæsaris defendis quid potes dicere: cur alia defendas: alia non cures? nisi forte uis fateri te oīa quæstuo tuo: non illius dignitate: metiri. Quid ad hæc tandem? Expecto eloquentiam tuam: desertissimum cognoui Auum tuum: at te etiā apertiore indicendo. Ille nunquam contionatus est nudus: tuum hominis simplicis pectus uidimus. Respondebis ne ad hæc? aut omnino hiscere audebis? & quid reperies ex tam longa oratione cui te respondere confidas? Sed præterita omittamus. hunc unū diem hunc unū inquam hodiernum diem hoc punctum temporis: quo loquor: defende si potes. Cur armatorum corona Senatus septus est? Cur me tui satellites cum gladiis audiunt? cur ualuarum concordia non patent? cur homines omnium gentium maxime barbaros Ithyreos cum sagittis deducis in forum? prælidii sui causā se facere dicit. Non ne igitur milies perire est melius: quam in sua ciuitate sine armatorum

PHILIPPICA TERTIA

præsidio nō posse uiuere? Sed nullū est istuc: mihi crede: præsidium: Caritate & beniuolentia ciuiū septum oportet eē: nō armis. Eripiet: extorquebit tibi ista. P. R. utinam saluis nobis. sed quoquomodo nobiscum egeris: dum istis consiliis uteris non potes esse: crede mihi: diuturnus. Etenim ista tua minime auara coniunx quam ego sine contumelia describo nimium debet diu. P. R. pensionem tertiam. habet. P. R. ad quos gubernacula. R. p. deferat qui ubicūq; terrarum sunt: Ibi est omne. R. p. præsidium: uel potius ipsa. R. p. quæ se adhuc tantū modo ultra est: nondum recuperauit. Habet quidem certe. R. p. adulescentes nobilissimos paratos defensores q̄ uolent illi cedant ocio. consulentes tamen a. R. p. reuocabuntur. Et nomen pacis dulce est: & ipsa res salutaris. Sed inter pacem & seruitutem plurimum interest. Pax est tranquilla libertas: Seruitus postremum malorum omnium non modo bello: sed morte etiam repellendū. Quod si se ipsos illi nostri liberatores e cōspectu nostro abstulerūt: At exemplum facti requirunt. Illi quod nemo fecerat fecerunt: Tarquiniū Brutus bello est persecut⁹: qui tñ Rex fuit cū cē Romæ Regē liceret. Sp. Cassius. Sp. Meli⁹ M. Manlius propter suspicionem regni appetendī sunt necati. Hi primī cum gladiis non in regnum appetentem Sed in regnantem impetum fecerunt. Quod cum ipsum factum per se clarum: atque diuinum est: tum expositum ad imitandum præsertim cum illi gloriā consecuti sunt quæ uix cælo capi posse uideatur. Et si enim satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat. tamen immortalitatem non arbitror cōtemnendam. Recordare igitur illum. Mar. Antonī diem quo Dictaturam sustulisti. Pone ante oculos lætitiā Senatus Populi. q̄. Roma. confer cum nummatione tua tuorumque: tum intelliges quantum inter laudem & luctum interfit: Sed nimirum ut quidam morbo aliquo & sensus stupore suauitatē cibi non sentiunt: Sic libidinosi auari facinorosi ueræ laudis gustum non habent. Sed si te laus allicere ad recte faciendum non potest: ne metus quidem a cœdissimis factis potest auocare: Iudicia non metuis si propter innocentiam laudo. si propter uim: non intelligis ei qui isto modo iudicia non timeat: quid timendum sit. Quod si non metuis uiros fortes egregiosque ciues q̄ a corpore tuo prohibentur armis Tui te crede mihi: diutius non ferent. Quid est autem multos dies & noctes timeri a suis: nisi maioribus habes beneficiis obligatos: quam ille quosdam habuit ex iis a quibus est interfectus. An tu es ulla re cum eo comparandus? fuit in illo ingenium ratio memoria litteratura cogitatio diligentia res bello gesserat: quibus. R. P. calamitosas: attrahent magnas: non multos annos regnare ē meditat⁹ magno la

Describendo: designo. Et enim: duos prius habuerat maritos Fulvia. P. Clodii. & C. Curionē filiū: quod antea dixim⁹: ambo pierāt. alter a Milone occisus: alter cū exercitu in Africa circūuentus: uerq; reip. impensus: quoniā uerq; hostis: tertia pensio dicebatur M. Antonius ut periret. Hęc popu. Roma. Octauū significat. Exēplū facti requirunt ut quod egerūt ipsi: alii imitentur & te occidant. Hi primī Brutus & cassius. Confer. cōpara. Cū nummatione: cū copia nūorum & lucro. Si propter innocentiam. s. non metuis innocens enim iudicia non timet. Nisi maioribus: quod non est ira. Quid timendum sit: ut occidat. Quid est autē multos & c. ac si dicat periculosissimū est diu a suis timeri. A quibus est interfectus: nam & decimus Brutus & Cassius. C. Trebonius Tulli⁹ cimber Cæsari fuere amicissimi pluribusq; ab eo affecti beneficiis

Cum illo: Cæsare. Litteratura: scientia litterarū atq̄ eruditio uaria: quæ in Cæsare fuit. Non multis annis regnare: meditatū quidē est regnare sed non multos annos: quia non ea egit quibus durare ī regnos: & ferri posset diu. Monumentis: edificiis. Congiariis: mensuræ genus conglus ē chus item dicitur sex capit sextarios: quicquid liberalitatis erogabant: ueteres congiarium prius dixere: Tenuit idē cōsuetudo ut pecuniam significaret: quam imperatores militibus: principes uiritim gratuitam distribuebāt Tranquillus in Iulio. Ex reliquo quoq̄ ordinū genere uel inuitatos: uel spōre ad se cōmeantes uberrimo cōgiario prosequabatur. Idē in octauiō. Cōgiaria populo frequenter dedit: sed diuersæ fere sūmæ modo q̄dragenos: modo tricenos: non nūq̄ ducenos quinquagenosq̄ nūmos. Macrobius. Augustus cū ab eō paccuuius taurus congiarium peteret: diceretq̄ iā hoc hoīnes uulgo loqui non paruā sibi ab illo pecuniam datam: sed tu inquit noli credere. Inusta: inflicta īpressa. Prositeor: apte eloquor quid facturū sim. Resentari: renouari & restitui in præsens tempus possit. Qd iam parturiit: parere est in lucē aēderæ: & enixam: esse. parturire uero desiderare eniri & parere: Ab hinc annos. xx. cū de coniuratis actum est. Consulari: mihi. Ut ita &c. bene merentibus recte male merentibus: ut Antonio: male.



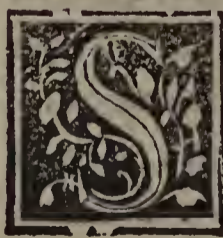
Vm expeditio nem Cæsar dictator in Dacos & idē i Parthos destinaret . C .

Octauiū Actia Iuliæ sororis filia: & CN. Octauiō natum: quem ī familiam nomēq̄ adoptauerat Apollōiam s̄misit. Vbi cū occisus Cæsar ē: studiis uacabat adolescēs Postq̄ uero rē accepit: ac heredē se relictū comperit: urbē repetiit: & hæreditatē adiit: multis qdē de hortantibus: & Antonio ad quē ut p̄num amicū primū rediens se contulerat: d̄ sipe affirmatē q̄ tam onerosā adiret hæreditatē: & non potius abstineret. Petente autē Octauiō tantū ex Cæsaris pecuniis: oēs. n. interceperat Antonius & tenebat: quantum ad dissoluēdos tricenos sestertios satis esset: quos publice & priuatim Cæsar legauerat. & negante Antonio graues iter eos inimicitæ ortæ sunt. Sed redire tñ n̄ multo p̄ ī grām: actūq̄ ē p̄ cōes amicos ut ī Capitolio ingrederentur: multa ultro citroq̄ hīta uerba: acriterq̄ ab utroq̄ ex postulatū ē: nec multo post hostes rursus facti uariisq̄ ab Antonio contumeliis Octauiō affect⁹: Erāt ī macedonia legiones qnq̄ illuc a Cæsare ad Particham ex

bore: multis periculis quod cogitauerat effecerat: muneribus: monumentis: cogitariis epulis multitudinē imperitā lenierat: suos præmiis aduersarios clemētiae specie deuinxerat. Quid multa? Attulerat iam liberæ Ciuitati partim metu: partim patientia consuetudinem seruiendi: Cum illo ego te dominandi cupiditate conferre possum: Cæteris uero reb⁹ nullo mō es cōparādus. Sed ex pluribus malis quæ ab illo. R. P. sunt inusta: Hoc tātum bōi est: quod dicit iam. P. R. quātū cuiq̄ crederet quib⁹ se cōmittere: a quibus caueret. Hæc igitur non cogitas: nec intelligis satis eē uiris fortibus didicisse q̄ sit pulchrum beneficium gratum. fama gloriosum: Tyrannum occidere: & cū illum homines non tulerint te ferent. Certatim post hac: mihi crede: ad hoc opus curretur: nec occasionis tarditas expectabitur. Respice quæso aliquando. R. P. M. Antoni: quibus ortus sis: non quibus cum uiuas: considera: mecum ut uoles. Cum R. P. redi in gratiam: Sed de te tu ipse uideris: Ego d̄ me ipso p̄fitebor: Defendi. R. P. adolescēs. non deseram senex. Contēpsi Catilinæ gladios. non pertimescam tuos quin etiam corpus libenter obtulerim si representari morte mea libertas Ciuitatis potest. Utinā aliquādo dolor. P. R. pariat: quod iam parturiit Etenim si ab hinc ānos prope. xx. hoc ipso in tēplo negaui pos. se mortem immaturā eē cōsulari: quanto uerius nunc negabo seni? Mihi uero. P. C. iam etiam optanda mors ē perfūcto rebus eis quas adeptus sum: qualq̄ gesi. Duo modo hæc opto. Vnum ut moriens. p. R. liberum reliquam. hoc mihi maius a diis immortalibus dari nihil potest. Alterum ut ita cuiq̄ eueniat: ut de Repu. quisq̄ mereatur.

Finis philippicæ Secundæ:

M. T. C. in. M. Antonium Philippica tertia.



Erius omnino. P. C. Quam tempus. R. p. postulauit: aliquādo tamen conuocati sumus: Quod flagitabam equidem quotidie. Quippe cum bellū nefariū cōtra aras & focos: cōtra uitā: fortūalq̄ n̄ras: ab hoīe p̄fligato ac pdito n̄ cōparari: sed geri iā uiderē.

Sed redire tñ n̄ multo p̄ ī grām: actūq̄ ē p̄ cōes amicos ut ī Capitolio ingrederentur: multa ultro citroq̄ hīta uerba: acriterq̄ ab utroq̄ ex postulatū ē: nec multo post hostes rursus facti uariisq̄ ab Antonio contumeliis Octauiō affect⁹: Erāt ī macedonia legiones qnq̄ illuc a Cæsare ad Particham ex

PHILIPPICA TERTIA

peditionē pmissæ: antonius uero Macedonia sortitus q̄ in eā getæ excursuri nunciabantur & illis prefectus legionibus ut tñ in Italiā traduceret meditatus est. & p. L. fratrem Brundisium euocatas sibi adlunge re conatus: Galliā autē quæ Cisalpis ē: & a. D. Bruto a Cæsare decreta & postea a senatu cōfirmata tenebatur: tradi sibi macedoniæ loco postulauit. meminerat. n. redeuntē a gallia Cæsarem p̄petū supasse: res a senatu negata ē: publice priuatimq; ad decimum missi qui & prouiciā retinere: & aliū paret exercitū hortarent: Tantisper Octavius uidens nō mō se ut puerū ab antonio cōtenti sed et po. ro. libertatē eripi: oēs

Expectant. Kl. Ian. quas nō expectat Antonius. q̄ in prouiciā Bruti sumi & singularis uiri cū exercitū ipetū facere conatur: Ex qua se instructū & paratū ad Urbē ueturū esse minitatur. Quæ igitur expectatio: aut quæ uel minima dilatio tēporis: Quāq; enī ad sunt. Kl. Ian. tñ breue tēp⁹ longū ē iparatis. dies enim affert & hora potius: nisi puilum ē. magnas sæpe clades Certus autē dies nō ut sacrificiū: sic consilii expectari solet. Qd si aut Kl. Ian. fuissent eo die quo primū ex urbe fugit Antonius aut hæ nō essent expectate bellū iā nullū haberem⁹. Auctoritate enī Senatus cōsensūq; P. R. facile hoīnis amētis fregissem⁹ audaciā. Quod cōfidē eqdē Consules designatos simul ac magistratū inierit: eē facturos: Sunt .n. optimp aīo lūmo cōsilio: singulari cōcordia. Mea autē festinatio nō solū uictoriæ uida ē: sed et Celeritatis. quousq; enī tātū bellū tā crudele tā nefarium: priuatis consiliis propulsabitur: Cur nō q̄ primū publica accidit auctoritas: C. Cæsar adolescens: p̄ene potius puer in credibili ac diuina quadā mente atq; uirtute tū cū maxime furor arderet Antonii: cūq; eius a Brūduisio crudelis & pestifer reditus timeret nec postulantibus: nec cogitantibus: nec opinantibus quidē nobis: q̄ fieri posse nō uidebat: firmissimū exercitū iuncto genere ueteranorū militū cōpauit: patrimoniūq; suum effudit: Quāq; nō sumus uli eo uerbo: qd̄ decuit. Nō. n. effudit: sed i salutē. R. P. collocauit. Cui q̄q; grā referri tāta nō pōt q̄ta debetur: tñ ē quāta maxiam aī nostri capere possunt. Quis .n. ē tam ignarus rerū: tā nihil de. R. P. cogitās: q̄ hoc nō intelligat: si. M. Antonius a Brundisio cū his copiis quas se habiturum putauerat Romā: ut minabat̄ uenir̄ potuisset: nullū genus crudelitatis eum prætermisurum fuisse: Quippe q̄

militū ueteranorū colonias lustrauit: qbuscūq; reb⁹ ac muneribus, potuit & milites & plebē sibi cōcilians se ad senat⁹: & ciceronis q̄ princeps in rep. tunc erat auctoritatē contulit. Cūq; postea Antonius cū quatuor legionibus ueteranorū & aliis militibus. In galliā p̄fisceretur: Octavius suadente & hortate Cicerone: quia alia uia obfisti facilius Antonio posse nō uidebat: honorificis decretis ē ornatus & p̄p̄tor cū nouis cōsulibus Mutinā intra quā Decimus ab Antonio obsidebatur: ire iustus: Antonius uictus fugatusq; ē: Decimus oblidione liberatus: Cū ergo designati cōsules Pāsa & Hirrius cal. Janu. cōsulatū inturi esset & hñdus tunc demū scatus: nō expectatis ipsis cal. id egit Cicero ut senatores cogerentur: & hñc hñt orationē q̄ & ipsa i deliberatio uo genere ē. oēs in. M. Ant. accedit: & ut hostis patriæ qñ qd̄. D. Bruto eripe puiciā uolebat: iudicet. Suadet se C. Cæsare adolefcētē laudat: aliqua eius in ordiem illū merita commemorat: ornādūq; auctoritate aliqua hortatur: in edicō adducit Antonium cū Targnio Subo collatū multo crudeliore imaniorēq; eē ondit: q̄ loc⁹ cōpatōis ē pulcherrim⁹. Galliā p̄ uinciā laudat: & Decimū tollit uerbis: obiectā ab Antonio. C. Octauio generis obscuritatem purgat. De turpissima puincia

rum sortitiōe & pluribus Antonii sceleribus uerba facit: suāq; de tota re in fine orōnis profert Inīam. Serius: cū excessissent urbe Antonius & Octavius p̄ Italiā discurrerent. coloniam lustrarent. ueteranos præmissis allucerent: legionesq; sollicitarent: neq; multis diebus habitus senatus eēt: neq; conuocari quod aberant consules: Antonius & Dolabella possent expectarenturq; calendæ Ian. qbus inituri magistratum noui erant consules. Cicero tamen id egit ut ante Ian. cal. senatus cogeretur: & ne ulterius differetur quin de summa rep. referretur & statueretur effecit: Exorditur uero per metum quem iniecta periculo expectationis & dilationis dicens non ut sacrificiū sic consilii & rei agendæ in qua ualet occasio tempus certum esse:

Tempus: occasio rei gerendæ. Profligato & perditio: Peditanus perditū dicit esse qd̄ inueniri nō potest profligatū quod potest. utrūq; ad corruptissimos mores refertur: dicimus. n. profligatum & perditū adolefcētē: q̄ sic uitiis fertur p̄ceps ut nullus speretur ad uirtutem reditus: Verbum uero profligo qd̄ significet A. Gellius docet li. xlii. c. v. Expectant: cū dolore hoc inquit & stomacho. Breue tempus: nocuit sp̄ differre partis. Fugit: non reuera significat: sed. C. Cæsaris metu a quo strui sibi insidias palā dicebat: ad ueteranos sollicitandos: & legiōes accesserat. Priuatis. C. cæsaris. Pestifer: si legiōes illas q̄ ex macedōia brūduiū redierāt sibi cōciltasset & obsequētes habuisset. Nō. n. effudit: cū effudere ianiter & iutiliter sit p̄itce

IN. M. ANTONIVM

In hospitii tectis: ubi hospitii, reuerentia abstineret a tali crudelitate d'buisset: d' his paulo post dicitur, e' Cl. O. uxoris Volumiae Mime qua quocunq' ibat: secum ducebat Antonius: & si etiam Fulvia possim accipere: magna uero Antonii exprimitur crudelitas qui in uxoris conspectu ciues romanos sic iusserit iugulari. Ci. philippica. viii. Brundisii in sinu non modo avarissime: sed etiam crudelissimae uxoris dilectos Martiae legionis centuriones trucidauit. Priuato consilio: cum certior factus esset Octavius Antonium Brundisium profectum esse ueritus ne cum quattuor illis rediret legionibus: & se praesidio destitutum opprimeret. in campaniam abiit colonias a praese missas & deductas: ut secum militarent sollicitauit. singulis qui se sequerentur drachmas pollicitus quingentas: decem hominum contraxit: Explorata eius uoluntate Senatus quod Antonii hostis ueniret: ingredi urbem permisit. In templo Castoris constitit reliquis dimissis: tria milia retinuit: interim exercitus contumax cepit esse: qui intelligens quae ab Octauius & Romae & in coloniis fierent: reliquum exercitum prope Ariminum iussit: ipse una tantum cohorte assumpta: Romam uenit: ubi legiones Martiam & quartam ex his quae Brundisii erant: octauius se adiunxisse: & Martiam quae Albam esse accepit: qua re uehementer commotus & si de his quae egerat Caesar & agebat: uenerat uerba facturus. Senatus enim iam coegerat tamen pauca locutus de prouinciis: & supplicatione M. Lepido decernenda omnino intactum linguens Octauium abiit ad portas & urbem egressus Albam contedit: ut Martiam legionem si posset a proposito abduceret ac sibi reconciliaret. Sed ab Albanis muris repulsus est. ab eadem legione quam nunc laudat Cicero idem Tybur: nec multo post Ariminum ubi gallicae prouinciae initium olim fuit: profectus est. bellum contra Decimum qui prouinciam non deponere gesturus. Legionibus uero imponi ab imperatoribus nomina solebant. uel ab ordine ut prima secunda & deinceps. uel a robore: ut Martia uel ab alia quibus causa. Logo iter uallo: nam senatus a calendis Iunius. usque ad. xiii. calendas Iana. haberi libere non potuerat. Opportunior est: quoniam in loco nam munitissimo sita est. in excelsa saxo & prope in urbis conspectu. Caesaris Octaui. Edictum Deum Bruti: quod ille proponi mandauerat. quo uoluntatem & studium declarabat. Sui nominis Iunii bruti qui exactis

in hospitii tectis Brundisii fortissimos uiros ciues optios: iugulari iussit: quorum ante pedes eius morientium sanguine os uxoris respersum esse constabat. Hac ille crudelitate imbutus cum multo bonis omnibus ueniret iratior quam illis fuerat quos trucidarat. Cui tandem uestrum aut cui omnino bono percussisset. Qua peste. R. P. priuato consilio. Nec enim fieri potuit aliter: Caesar liberauit: qui nisi in hac. R. P. natus esset. R. P. scelere Antonii nullam habemus. Sic. n. prospicio sic iudico: nisi unus adolescens illius furentis impetus crudelissimosque conatus cohibuisset. R. P. funditus interituram fuisse: cui quidem hodierno die. P. C. nunc. n. primum ita conuenimus: ut de illius beneficio possemus quae sentirem libere dicere. tribuenda est auctoritas: ut. R. P. non modo a se susceptam: sed etiam a nobis commendatam possit defendere. Nec uero de legione. Martia quoniam longo interuallo loquor nobis d. R. P. licet: sileri potest. Quis. n. unquam fortior: quam amicitior unquam. R. P. fuit: quam legio Martia uniuersa: quae cum hostem. P. R. M. Antonium iudicasset: comes eius esse amicitiae noluit reliquit Consullem. quod profecto non fecisset: si cum Consullem iudicasset. quem nihil aliud agere nihil moliri: nisi eadem ciuium atque interitum Ciuitatis uideret: atque ea legio contedit. Albam. quam potuit Urbem eligere. aut opportuniorum ad res gerendas: aut fideliorum: aut fortiorum uirosum: aut amicitiorum. P. R. ciuium: huiusce legionis uirtutem imitata. iiii. legio duce. L. Egnatuleio Quaestore Ciue aptimo & fortissimo Caesaris auctoritatem atque exercitum persecuta est faciendum est igitur nobis. P. C. ut ea quae sua sponte clarissimus adolescens atque omnium praestantissimus gessit & gerit: haec auctoritate nostra comprobentur: ueteranorumque fortissimorum uirosum: tum legionis Martiae. Quartaque mirabilis consensus ad. R. P. recuperandam laudetur: & testimonio nostro confirmetur: eorumque commoda: honores: praemia: cum Consules designati Magistratum inierint: curae nobis fore hodierno die spero deamus: atque ea quidem quae dixi de Caesare de eius exercitu. Iam diu nota sunt nobis. uirtute enim admirabili Caesaris: constantiaque militum ueteranorum legionumque earum: optio iudicio quae auctoritatem nostram libertatemque P. R. uirtutum. C. Caesaris secuta sunt. A ceruicibus nostris est depulsus Antonius. Sed ut dixi: haec superiora: Hoc uero recens edictum. D. Bruti: quod paulo ante propositum est: certe silentio non potest praeteriri: pollicetur enim se prouinciam Galliam retentum.

PHILIPPICA SECVNDA

rum in Senatus. P. q. R. potestatem. O ciuem natum. P. R. memorem sui nominis: imitoremq; maiorum. Neq; n. Tarquinio repulso maioribus nostris tam fuit optata libertas: quam est repulso Antonio retinenda nobis Illi Regibus parere iam cōdita Verbe didicerant. Nos post reges exactos seruitutis obliuio cœperat Atq; ille Tarquinius quē maiores nostri non uulerunt non crudelis: non impius: sed Supbus habitus est & dictus. quod nos uitium in priuatis sæpe tulimus: id maiores nostri ne in Rege quidem ferre potuerunt. L. Brutus Regem superbum non tulit. D. Brutus fœderatum atq; impium regnari patietur Antonium? Quid Tarquinius tale qualia innumera bilia & fecit: & fecit Antonius? Senatum etiam Reges habebant: nec tamen ut Antonio Senatum habenti in consilio Regis uerlabantur Barbari armati: seruabant auspicia Reges: q̄ hic Consul: Augurq; neglexit: neq; solū legibus contra auspicia ferendis: sed etiam Collega una referēte: quē ipse euentus auspiciis uitiosum fecerat. Quis autem Res unq̄ fuit tam insigniter impudens: ut haberet omnia commoda: beneficia: a: regni: uenalia: quam hic immunitatem: quam ciuitatem: qd̄ præmium non uel singulis hominibus: uel Ciuitatib⁹. uel uniuersis puinciis uendidit: Nihil humile de tarquinio: nihil sortidum accepimus. At uero huius domi inter ciues illius appēdebatur aurum: numerabatur pecunia una in domo: oēs quorum itererat: totum imperium. R. P. nūdinabantur. Supplicia uero in ciues. R. nulla Tarquiniū accepimus. At hic & Suesse iugulauit eos: quos in custodiam dederat & Brūdasii. ccc. fortissimos uiros ciuesq; optimos trucidauit. Postremo Tarquinius pro. R. P. bellū gerebat: tum cum expulsus est: Antonius cōtra. P. R. exercitum educebatur: tum cum a legionibus relicto nomen Cæsaris exercitumq; pertinuit. neglectisq; sacrificiis solemnibus ante lucem ea uota quæ nunq̄ solueret: nuncupauit. Et hoc tempore uis prouinciam. P. R. conatur inuadere. Maius igitur beneficium a. D. Bruto. P. R. & habet & expectat: q̄ maiores nostri acceperūt a. L. Bruto principe huius maxime conseruandi generis & nominis. Cum autem est omnis seruitus miserat: tum uero intolerabile est seruire impuro: impudico: effœminato. nunq̄ ne in metu quidem sobrio Hunc igitur qui Gallia prohibet priuato præsertim consilio iudicat uerissimemq; iudicat non esse Consulem: Faciendū est igitur. P. C. nobis ut. D. Bruti priuatum consilium auctoritate publica comprobemus. Nec uero. M. Antonium Consulem post Lupcalia putare debuistis. quo enim ille die. P. R. inspectante nudus unctus: ebrius: cōciōatus est. & id egit ut college diadēa ipōert eo die nō Cōsulatu: sed et libertate se abdicauit. Esset. n. ipi certe statū seruiēdū si Cæsar ab eo regni isigne accipe uoluisset

regibus libertate po. ro. pepit. Illi regibus parere potuerimus hoc cōpactis p. uentionē & rerū & uerborū. Sed inph⁹ huius ē: qd̄ cognomē facta idē disse tradit. Li. ex monit⁹ danti tradit Flor⁹: & i oēs enī inph⁹a crassa tūc inq; crudelitate graui orē eē. Barbari: inhyteos prius dixit. Neglexit: at ē supra dictū. Collega: Dolobella. In signiter. notabiliter & apte: Vnicuique puinciis in Cæsar Humile uille: Quæq; inerat: qbus uide erat. Nūdinabatur. ueluti nūdinis & publico mercatu ac foro crebāt. Suesse: quæ uollicorū quondā metropolis fuit ut Strabo ait. eā pomeriū colebāt: qd̄ pomeriū cognomē est: nec quā & formis & iustitiam fuit. sic a Senno lina iuxta q̄ sita est uocata. Eos: cines roma. Quæ in custodia dederat: hos octauus ad sollicitandas colonias miserat: quos deprehētos Antonius custodiēdos prius dedit Suesse: deinde iugulauit. Trecentos uero Brūdasii trucidatos milites significat: ex quatuor illis legionib⁹ quæ ex Macedonia Brūdasii redierāt: quas indignatas q̄ centū dūtaxat singulis drachmas dōnū pollicitus esset. & simul iridentes atq; oīa perturbantes pitos a tribuno trucidauit: qd̄ Appianus scribit. Pro. R. P. cōtra hostes po. ro. A legionibus Maria & Quarta. Relictis sacrificiis: quæ facere solent in puincias prefecturi magistrat⁹. Anteluse: nam uenit in urbē ut dictum ē: & pauca locutus in senatu cucurrit ad portas: & urbem ante: lucē ē egressus. Nūcupauit: nominatim & p. palā uouit. cum prætor aut consul exercitum aduersus hostes ducturus: eo iustrato prius nominatim uota facit: nuncupat uota dicitur. Cum uero tantum mente promittit non etiam p. fert: & pronunciat: Concipere unde. nuncupata & cōcepta uota. Ne in metu quidē. neq; n. maximo metu abstiebat quin & potaret: & scortaretur: ac secum sedissimis hominibus & mima uoluntia oblectaret.

IN. M. ANTONIVM

Qui decimus. Qui consequi regnū & tyrānidem: Cōspirasse; consensisse. Quāobrem: Tri. pl. cum abessent consules retulerunt de senatu habendo: & præsidiū statuendum cē censurūt: quo haberi cal. Iañ. tuto posset. Cicero hac sententia statuedi p̄sidii interpretatur p̄tātē de tota repu. dicendi: & quoddam præsudicium de Antōio fieri metuendum. s. esse. Tan- tisper autē Cicero quid facien- dum sibi uideatur docet: dan- dam auctoritatē ducib⁹ Octa- uo & Decimo: spem præmio- rum militibus Martiæ & quar- tæ legionis ostendendam: An- toniū hostem non uerbo: sed re iudicandum. Consules: noui. Nam si ille consul si An- toniū inq̄ cōsulem fatemur ei se peccasse legiones Martiā & quartā confiteamur necesse est quæ eū securæ non sunt: & fla- gris dignos atq; animaduersione more romano Fustuari⁹ au- tem is est q̄ flagris cedit: & ob a- liquod cōmissū scelus militem uerberat. Maledicta congest: quem Cæsaris iactabat uis- se concubinū id qd̄ re uera eri- am fuit. Cicero in epistola ad C. ip̄m Octauum. Cui nulla uirtus non ullæ subactæ & ad imperium adiunctæ prouin- ciæ: nulla dignitas maiorū cō- ciliasset opem potentū. sed for- ma per dedecus pecuniam: & nomen nobile consceleratum impudiciæ dedisset. De- prompta: qualis ipse fuit in pu- eritiā & adolescentia talē Cæ- sare mētiens. C. Cæsaris: dictatoris adoptiuo filio.

Naturalis. GN. Octauio: q̄ decedens Macedonia quam p̄ uinciam ex prætura sortit⁹ fue- rat: pri⁹ q̄ profiteri se consula- tus candidatū posset: morte ob- litrepentina. ut Tranq̄lī⁹ ait.

Aricina mater: obiiciebat Antonius q̄ Aricina matre: na- tus eēt. q̄si Trallianā aut Ephe- sinam diceret cū Aricinam di- cebat: quasi in pari dedecore esset Aricinos parentes: a Tral- lianos seu ephesinos: habere eū barbaræ sint urbes tralles & e- p hesus. & Iuue. cum stomacho & p̄ ifamia dixerit. Hic Tralli-

Hunc igitur ego Consulem: hunc ciuem. R. hunc liberum: hunc deniq; hominem putem: qui fœdo illo & flagitioso die & quid patia Cæsare uiuo posset: & quid eo mortuo consequi ipse cuperet ostendit. Nec uero de uirtute constantia gravitate prouinciæ Galliæ taceri potest. Est enim ille flos Italiæ. illud firmamentum Imperii. P. R. illud ornamentum dignitatis. tā- tus autem consensus municipiorum coloniarūq; puinciæ Gal- liæ: ut omnes ad auctoritatem huius ordinis: maiestatemq; P. R. defendendam conspirasse uideantur. Quamobrem. Tr. pl. q̄ quam uos nihil aliud: nisi de præsidiō ut Senatum tuto consules Kl. Iañ. habere possent retulistis: tamen mihi uidemini ma- gno consilio: atq; optima mente potestatem nobis de tota. R. P. fecisse dicendi. Cum enim tuto senatum haberi sine præsi- diō non posse iudicauistis: istud etiam statuistis: intra muros Antonii scelus audaciamq; uersari. Quamobrem omnia mea sententia complectar: uobis ut intelligo non inuitis: & ut præ- stantissimis ducibus a nobis detur auctoritas & fortissimis mi- litibus spes ostendatur præmiorum: & iudicetur nō uerbo sed re: non modo non Consul: sed etiam hostis Antonius. Nam si ille Consul: fustuarium meruerunt legiōes quæ Consulem re- liquerunt. sceleratus Cæsar: Brutus nefarius. qui contra Con- sulem priuato consilio exercitus comparauerunt. Sin autem militibus exquirendi sunt honores noui propter eorum diui- num atq; immortale meritum: ducibus autem ne referri qui- dem potest gratia. Quis est q̄ eum non hostem existimet: quē qui armis persequuntur Conseruatores. R. P. iudicantur? At quam contumeliosus in edictis? Quam Barbarus? Quam ru- dis? Primum in cæsarem maledicta cōgessit deprompta ex re- cordatiōe impudiciæ & stuprorum suorum. quis enim hoc adolescente castior? Quis modestior? Quod in iuuentute ha- bemus illustrius exemplum ueteris sanctitatis? Quis autem illo maledico impurior? ignobilitatem obiicit. C. Cæsaris filio cuius etiam naturalis pater si uita suppeditasset: consul factus esset. Aricina mater trallianam aut ephesinā dicere putes. Vi- dete quam despiciamur omnes qui sumus e municipiis idest omnes plane: notus enim quisq; non est. Quod autem muni- cipium non contemnit is: qui Aricinum tantopere despicit? Vetustate antiquissimum? Iure fœderatum? propinquitate pe- ne finitimum? splendore municipum honestissimū? hinc Vo- conia. hinc Scatinia leges? hinc multæ sella curules & patrū memoria & nostra: hinc equites. R. lautissimi plurimi & ho- nestissimi: Sed si aricinam uxorem non probas. cur probas Tusculanam quanquam huius sanctissimæ fœminæ atq; opti- mæ pater. M. Accius Balbus in primis honest⁹ Pratorius fu- it: tuæ coniugis bonæ fœminæ locupletis quidem certe Bāba-

PHILIPPICA TERTIA

bus aut Alabandus exquillas dictūq; petunt a uimine collem. Aricia est Italiae ciuitas insignis in Appia uia: romanum municipium: & stadiis centum sexaginta ab urbe distās: Ab Archilocho & ab Aricia puella arica sic dicta: Hippolyti postq; reuixit uxor Tralles ciuitas est in Phrygia Meandru trāseunti occurrēs i uertice quodā plano sita: Ephesus ciuitas & ipsa Asiae in Ionia Amazonum opus. Oēs q; sumus e municipiis romani principes ex municipiis originē trahebāt. Fœderatum: socia enim populi ro. ciuitas Aricia fuit. Propinquitatē: proximū enī urbi est. Voconiae. C. Voconius Aricinus fuit: is qui Tr. pl. plures leges tulit: inter quas ne q; census hoc est pecuniosus hæredem unicam reliqueret filiā

lio quīdem pater homo nullo numero nihil illo contemptus: Qui pp hæsitantia linguæ stuporēq; cordis cognomen ex contumelia traxerit. At auus huius nobilis. Tuditanus nepe ille q; cum palla & cothurnis numos populo de rostris spargere solebat. Vellē hanc cōtēpūonē pecuniæ suis reliquisset: haberetis nobilitatē generis gloriosam: Qui autem euenit ut Iulia natus ignobilis uideat; cum tu eodē materno genere soleas gloriari Quæ porro amētia sunt: eū dicere aliqd de uxorū ignobilitate: cuius pater Numitoria Fregellana pditoris filiam habuerit uxorē. ipse ex libertini filia suscepit liberos. Sed hoc Clarissimi Viri uiderit. L. Philippus q; hēt Aricinā Vxorē. C. Marcellus q; Aricinæ filiā: quos certe scio dignitatis optimæq; fœmiæq; nō pœnitere. Idē ē. Q. Ciceronē fratris mei filium cōpellat edicto: nec scit amēs cōmēdatōem eē cōpellatōem suā. Quid. n. accedere huic adolescētī potuit optati? quā cognosci ab oibus Cæsaris cōsiliorū eē socius? Antonii furoris inimicus? At etiā gladiator ausus ē scribe: hunc de patris & patruī parricidio cogitasse: O admirabilē ipudētia: audaciam: temeritatē i eū adolescētē hęc scribere audere: quē ego & fr̄ meus pp eius suauissimos atq; optimos mores pstantissimūq; ingenium certatim amamus: omnibus horis oculis: aurib; cōplexu: tenem;? Nā iēisdē me edictis nescit ledat: an laudet: Cum idē supplicium minatur optimis ciuibus: quod ego de sceleratissimis sumpserim. Laudare uidetur quasi imitari uelit. Cum autem illam

Ille autē census erat qui cētum milia in professione detulisset sestertia: quam legen Cato ille Censorius magna uoce: & bonis lateribus iam annos septuaginta natus suauit. Scatiniae leges: Scatinus & ipse Aricinus Tr. pl. legē iter cæteras tulit q; pucrorum concubitores quos ἀρσενοκοιτοσ græci uocant: graui supplicio afficerentur: quam legem tū mox in se expertus est: Cū. M. Claudii Marcelli ædilis Curulis filium de stupro appellasset: neq; sacrosancta dignitas plorato frustra collegarū auxilio quorum nemo intercedere uoluit iudicio eripuit: estq; uno teste. illo ipso q; tentatus fuerat conuictus & dānatus. auctor Valerius. Hinc multæ Sellæ curules: multi patritii magistrat; qui Sella sup curū sedentes uehebantur. nam a curru curulis sella & magistratus dñr: de tracto altero. r. unde & corripitur syllaba. plebei magistratus pedibus ibant Parrum: maiorū Latissimi splendissimi Thusculanam. prima antonii uxor: tres. n. ut dixim; habuit: Thusculana fuit: & .M. fundi bami

balionis filia hominis thusculani & libertinae conditionis: Thusculū urbs olim clara in urbis conspectu sita. Scissimæ fœlæ: Acciæ matris Octauii. Tranql. Accia. M. Accio Balbo & Iulia sorore .C. Cæsaris genita ē. Balbus paterna stirpe Aricinus: multis in famalia senatoriis imaginibus a matre magnū pompium arctissimo. contingebat gradu: functusq; honore r. pæturæ inter. xx. uiros agrū campanum plebi Iulia lege diuisit: Tuæ coniugis: primæ illius thusculanæ Bambalio. M. Fundus cognomento Bābalio. Nullo numero: uilissimus: Hæsitantia. uitiū linguæ: & erat balbutiens: Stuporem insaniam

Ex contumelia: & ex contēptu q; eū contēnebant hoies sic uocabant. At auus huius occurrit dices Bābalionis huius auum nobilē fuisse: respondet. Stultūq; fuisse dicit Tuditano illi similit: de quo Valerius maximus: q; certæ: q; etiam notæ insaniae Tuditanus utpote qui populo nūmos spargit: togāq; uelut tragicā uestem in foro trahens maximo cum homium risu conspectus fuerit: ac multa his consentanea fecerit.

Cum palla & coturnis: tragico habitu: Vellem hanc contēptionē: uellē ira contēneritis & uos pecuniā: sicuti ille cōtempserit uxoris tuæ auus: stulti omnes essetis: ut ille fuit: ironice enim loquit. Iulia nat; Octauius iuliæ nepos: sororis Iulii Cæsaris fuit ex Iuliorum familia. Natus: Antonius. Cuius pater: anteq; Iuliam duceret: Fregellæ ciuitas est Campaniæ in uolscis: quas Liris præterfluit q; ad minturnas erumpit. Magna prius: inde cum defecisset. deleta a romanis & in uicum redacta. Ipse. Antonius: Libertini. M. Fundi Bābalionis. Philippus: primores hi erant ciuitatis ea tempestate. Non pœnitere: non pudere. Idem etiam: Antonius quintum Ciceronē Quinti. Ciceronis filium edicto quod contra Octauium pposuerat: accusabat: q; Octauiō gæreret: eūq; sequeretur. Cōpellationē. accusationē. Gladiator: cū stomacho hoc inqt. Hunc: Quintū Ciceronē. De patris: Quinti. Patruī: mei Cicerōis. Idē supplicium

minabat enim Ciceroni: & reliquis bonis qui contrariæ erant uoluntatis id supplicium quo Cicero con-
 iuratos affecerat. & laudare uidebatur Ciceronē quasi imitari uellet. Cum uero factū Ciceronis in puni-
 dis conturatis cōmemorabat fore existimabat ut inuidiā in Ciceronē hac cōmemoratione seueritatis ei⁹
 concitaret. Refricat: repetit & inouat: & a cicatrice ē translatio quam si quis iterum atq; iterū fricat recru-
 descit uulnus. In extremo in ultima edicti parte. Quæ sunt perdita consilia. propter Ciceronē seipue
 ea uerba edicto adiecerat in fine Antonius quē timore arbitratur non astuturum. Et Cæsaris: Octa-
 uii. Atroci. crudeli. Tristi

graui. Terentius: Tristis seue-
 ritas in est in uultu Si epulæ:
 Quæ honestæ: sunt & hone-
 stis apparantur cū popinæ im-
 pudicorum sint: & scēdissimo
 rum ganeorum. In quod tē-
 plum: Capitolium. Per gal-
 lorū cuniculum: per uiam sub
 teraneam a gallis senonib⁹ oli
 effossam: dū Capitoliū obste-
 rent Cuniculi leporū gen⁹ sūt
 Inq; Plinius. quos hispania sic
 appellat: hi terram sub qua ha-
 bitant assidue effodiunt: a qb⁹
 fossæ subterraneæ cuniculi sūt
 dicti: Marialis: Gaudet i effos-
 sis habitari cūculus antris mō
 strauit tacitas hostibus ille uias

Corrogari: præcibus astri-
 cti. Dignitatis suæ: si. n. me-
 ministrant q nam essent. exora-
 ri se ab Antonio non fuissent:
 neq; cōuenissent oīo: & timuis-
 sent cū timendum esset: cūq; d
 Antonio ea excitata fama esset
 ut nihil non hostile expectari
 ab eo possit: Consularis qui
 dā unus ex his q conuenerant:
 non ignoras relaturum & di-
 cturū de Octauio Antonium
 scriptū attulerat quid dicere:

Quid est aliud. rōcinatio
 pulchra: q non audet de eo re-
 ferre qui cōtra se cōsulē exerci-
 tum ducit: is se cōsulē nō es-
 se. sed hostem indicat: Antoni-
 us non est ausus cōtra Cæsare
 hæc agentē referre. ergo se ho-
 stem indicat Antonius: Alte-
 rum: aut Cæsare: aut Antoni-
 um. Ille. Octauius. Quē
 in edictis Spartachum: Sparta-
 chus Chrysus & Oenomaus
 gladiatores effracto Lētuli cu-
 iusdā cognomēto Bartiani lu-
 do cū triginta haud āplius ei⁹
 dē fortunæ uiris erupe Capua
 seruiq; ad uexilla uocatis decē
 miliū statim cōtraxerant exer-
 citū: Cōplures contra hos mis-

si imperatores. omnes superati sunt. Clodius. P. Vatinius: Gellius & Lentulus consules a Crasso tandem
 utri & deleri: ipse Crassus omnes est urbē ingressus: In rebus tristissimis: moestissimis: rebus nostris in
 qbus ridere nemo debeat: risus tamen concitat ea est in uerbis ineptitudine: An ulla contumelia est quā
 facit dignus: Hæc est illa sententiola in edicto Antonii. Dicere autem uolebant Antonius: Neq; octauio.

pulcherrimam facti memoriā refricat: tū a sui similibus iuidi-
 am aliq in me cōmoueri putat. sed ipse qd fecit: Cū tot edicta
 posuisset: edixit: ut adesset Senatus frequens ad. viii. Kl. Decē-
 bris. eo die ipse non affuit. At quomō edixit. Hæc sunt ut opi-
 nor uerba in extremo. Si quis non affuerit hūc omnes existiā-
 re poterunt & interitus mei: & perditissimorū cōsiliorū aucto-
 rem fuisse. Quæ sunt perdita consilia: an ea quæ pertinet ad li-
 bertatem Po. Ro. recuperādam: quorum consiliorum & cæsa-
 ris me auctorē & hortatorē & esse & fuisse fatcor. q̄q̄ ille non
 eguit cōsilio cuiusq;. Sed tamē: ut dicit: currētē icitauit. Nā in-
 teritus qdem tui quis bonus nō esset auctor: cū i eo salus & ui-
 ta optimi cuiusq; & libertas Po. Ro. dignitasq; cōsisterent. Sed
 cū tā atroci edicto nos cōcitauisset: cur ipse nō affuit: nū puta-
 tis aliqua re tristi & seuera: uino & epulis retētus & alea ē: si
 epulæ potius q̄ popinæ noiandæ sunt diē edicti obire neglexit
 & ante diem quartā Kl. Decē. distulit. adesse in Capitolio ius-
 sit quod in templam ipse nescio q̄ per gallorū cūculū. ascēdit
 Cōuenerūt corrogati qdē āpli qdē hoies: sed imemores digni-
 tatis suæ: Is. n. erat dies ea fama. is ipet⁹ eius q̄ senatū uocarat:
 ut turpe senatori esset nihil timere Ad cos tñ ipsos q̄ cōuenerāt
 ne uerbū quidē ausus ē facere de Cæsare cū de eo cōstituisset
 ad Senatū referre: ascriptā attulerat Cōsularis quidā sententiā
 Quid ē aliud de eo referre nō audere qui cōtra se Cōsulē exer-
 citū duceret: nisi se ipsū hostē iudicare: Necessē. n. erat alterū
 esse hostē. nec poterat aliter de aduersariis duicib⁹ iudicari. Si
 igit. C. Cæsar hostis. Cur Consul nihil refert ad Senatū? Si il-
 le a Senatu notandus nō fuit: quid pōt dicere: qui cū de illo ta-
 cuerit: se hostē eē cōfessus sit? Quē in edictis Spartachum ap-
 pellat: hūc in Senatu ne i probū quidē dicere audet. At i reb⁹
 tristissimis quātos excitat risus: sententiolas edicti cuiusdā me-
 moriæ mādaui: quas uideat ille peracutas putare. Ego autē qui
 intelligeret qd dicere uellet: adhuc neminē inueni. An ulla cōtu-
 melia est quam facit dignus primum quid est dignus: nam ēt
 malo gigni multi: sicut ipse an quam facit: is qui cum dignita-
 te est: Quæ autem potest esse maior? Quid est porro facere

PHILIPPICA TERTIA

neq; cuiq; se facere contumeliã q; digne & iure faceret: dictum irridet Cī. q; dignus i utraq; partem accipit bonã & malã: & fortasse inq; Antonius dignũ pro eo posuit sic locutus: q; eēt i dignitate: quoniam ipse cōsul. Quid ē porro: ac si diceret: & hoc ignoras nam contumelia quod Labeo ait Iureconsultus a contēno dicit: & ē spālīs cū iniuriã sit generalis potius ergo Antonio dicēdum fuerat an ulla ē iniuriã quã facit dignus. Nec timor quem denunciat inimicus: Alia edicti antoniani sententiola inepra sane. neq; enī inimicus denunciat timorem: sed facit. & sic inq; Antonius quasi amicus denunciat timorem nam si non ē timor

contumeliã? Quis sic loquitur? Deinde nec timor quem denunciat inimicus. quid est ergo? Ab amico timor denunciari solet. horum similia deinceps. Deinceps. Nonne satius ē mutum esse q̄ q; nemo intelligat: dicere? Hem cur magister eius ex oratore arator factus sit. ut possideat in agro publico. P. R. campi leontini. ii. M. iugerum imunia ut hominē stultū magis etiam infatuet mercede publica. Sed hæc leuiora fortasse: illud quæro cur tam subito mansuetus in senatu fuerit cū i edictis tam fuisset ferus? Quid autē attinuerit. L. Cassio. Tr. ple. fortissimo & constantissimo ciuī mortem denunciare si i senatum uenisset. Darulenum bene de. R. P. sentientem a senatu uī & minis mortis expellere? Tiberinum canutiū a quo erat honestissimis contentionibus & sæpe & iure uexatus non tēplo solum: uetum etiam aditu prohiberi Capitoliū? Cui. S. cōsul. ne intercederent uerebatur de supplicatione credo. M. Lepidi clarissimi uiri atq; id erat periculum de cuius honore extraordinario quotidie aliquid cogitabam? ne cuius uilitatus honos impediretur: ac ne sine causa uideretur edixisse ut senatus adefset: cū de rep. relaturus fuisset allato nuncio de legione Quarta mente concidit effugere festinans. S. C. De supplicatione p discessionem fecit cum id factum esset antea nunquã. quæ uero profectio postea quod iter paludati? quæ uilitatio oculorum lucis: urbis: fori? q̄ misera fuga: q̄ foeda: q̄ turpis? præclara tamen. S. C. in illo ipso die uespertina prouinciarū religiosa sortitio diuina uero opportunitas: ut quæ cuiq; apta esset: ea cuiq; obueniret: præclare igitur facitis Tri. ple. qui de præsidio Con

quē inimicus denūciat: quæri pōt sit ne timor quē amicus denūciat: Magister tu? Sex. Clodius Ex oratore arator hoc ideo ait: quoniam ei Antonius duo milia iugera agri leontini assignauerat: ut tanta mercede nihil sapere disceret quod inq; prius. Infatuet: fatuum reddat: Est autē fatuus qui inepra loquitur. ut ait Dōatus. uel plene insipiens: ut aliis placet.

Tractū uerbū a cibus: qui cum non sapiunt. fatui dicuntur.

Quid attinuerit: qd necesse fuerit. L. Cassio: hi quos enumerat uiri boni erant: & de repute optime meriti: quos repugnantes libidini suæ oderat Antonius. Cui senatus cōsulto: quærit cur uentre in senatum hos phibuerit: & cui inq; senatus cōsulto ne se oblicerent: & impedimento essent timebatur.

De supplicatione fortasse. M. Lepidi de qua referendum fuerat: id inq; erat piculum: ac si diceret minime: nam ironice ait: cū oēs etiam sua sponte aliquid honoris extraordinariū M. Lepido decerni cogitarent. M. Lepidus magister equitum Cælaris dictatoris fuerat tunc & pōt. max. erat & quatuor pferat legionibus: in hiberiã cui puiciæ præfectus a Cæsare fuerat pfecturus i gallia aut substiterat transalpina non procul

a Planco cuius hæc erat prouincia. Lepido inde uictus Antonius se coniunxit. Supplicationem decerni Lepido amici eius & propinqui: ut mos erat: postulauerant: & quoniam exercitui præesset ac rempu. probe gereret: & quoniam erat ponti. max. solitus erat decerni hęc honor & nemo inquit Cicero impedisset: ideoq; hos prohibitos senatu ab Antonio q; uereretur ne senatus cōsulto de tali re intercederent: tredere non possumus. De legione quarta: quæ ad. C. Octauii transferat auctoritatem. De supplicatione. M. Lepido decernenda. Per discessionem: in senatu de diuinis prius rebus q̄ humanis referebatur: & aut in finite de re publica gerendum ne esset bellū agenda pax: aut de singulis rebus finite ut idicendū ne eēt bellum carthaginensibus: hostis ne esset iudicandus Antonius. Tunc cum relatum sic fuisset: senatus cōsultum fiebat: sed duobus modis: aut per discessionem si cōsentiretur: aut si res dubia esset per singulorum sententias exq; sitas. Singuli autem gradatim consulebantur. auctor. A. Gellius. De supplicatione cum referebatur singuli consulebantur semper. Sed quasi ad Antonii factum alludit Cicero. nam statim sese proripuit. & urbem egressus est: quod prius diximus: Paludati: paludamenta omnia insignia sunt & militaria ornamenta. Cum enim exit ad bellum prætor aut consul: Lictores mutauerint uestem. & signa inclinuerint paludatus dicitur proficisci: quod conspiciuntur qui paludamenta habent. ac siunt palam sic dicuntur auctor Varro. paludati ergo ad bellum proficiscentis Lucis: noctu enim abiit. Præclara tamen: ironice. Religiosa: minime religiosa. neq; .n. sorte diuise sunt prouinciæ sed quã quisq; uoluit occupauit.

Ille Antonius his omnibus quos enumerat prouincias decreuerat Antonius: quas non rite concessas:

IN. M. ANTONIVM

& ab eo q̄ cōcedere neq̄ret acci-
pere uoluerāt. & senitui se ob-
tēperaturos cē p̄fessi sunt. De
L. Cīna: Hic prātor erat quā-
do occisus est Cæsar: in quē fu-
erat inuectus uestē uero mili-
tarē quē præbuerat Cæsar .re-
iecerat. Erat aut̄ affinis: militi-
bus uero quibūdā insequentib⁹
& domū in quā cōfugerat suc-
cēdere parantibus: ægre a Le-
pido est seruatus. Cum postea
Cæsaris cadauer cōbureretur.
& Antonii oratione concitata
a plebs ad p̄cussorū curreret do-
mos: Cinna alter Tri. fl. q̄ hic
esse credebatur nominis simi-
litudine errorē faciente: furore
multitudinis occisus ē: auctor
Applanus: Sors diuina. iro-
nice: aut̄ quia sic uocabat Anto-
nius. L. Antonius: Antonii
frater. C. Antonius patrius
uticæ: quæ ciuitas fuit Africæ
in eodē sinu sita quo carthago
secūda post illā & auctoritate:
& magnitudine. Carthagine
excisa metropolis & receptacu-
lū romanorū ad res in Libya
gerendas. Duarum: Siciliae
& Hispaniæ: qui enim eas sor-
titi fuerant. M. Ircius &. Qu.
Cassius in Antonii uoluntate
non erant: Adolescentē: ne
uideretur Cæsarē Iulium ap-
pellare. Qui. n. hæc fugiēs
re ita prouincias disturbatas.
Ouiū ut aiunt lupum. Teren-
tius ouem lupo cōmisisti.

Pro æde castoris: quæ fuit in
foro romano. Qui fui: qua-
lis fui: & ipse respondet. Con-
glutinatus: compositus & com-
pactus. Ingenuū: liberale
Paternum: patrum &
maiorum nostrorum.

sulum; Senatusq; referatis: meritoq; uestro maximas gratias
uobis omnes & agere & habere debemus. Qui enī carere me-
tu & periculo possemus in tanta hominū cupiditate & audacia
ille autē homo afflictus & perditus quæ de se expectat iudiciā
grauiora q̄ amicorum suorū familiarissimus eius mihi homo
cōiunctus. L. Lentulus & P. Naso oī carens cupiditate nullā
se habere prouintiam nullā Antonii sor̄itionem fuisse iudica-
uerunt. Quod idem fecit. L. Philippus uir auo patre moribus
q; suis dignissimus. In eadē sententia fuit homo sūma integri-
tate atq; inocentia. M. Anturanius: idē fecit. P. Appius: ipsi ēt
qui amicitiam. M. Antonii ueritū plus ei tribuerunt: q̄ fortasse
uellēt. M. Piso & meus necessarius & uir & Ciuis egregius pa-
riq; inocentia. M. Vebilius Senatus auctoritatē se obtempera-
turos esse dixerūt. Quid ego de. L. Cīna loquar? cuius specta-
ta multis magnisq; rebus singularis itegritas minus admirabi-
lem facit huius honestissimi facti gloriā q̄ oīno prouinciam ne-
glexit: quam itē magno animo & constanti. C. Cesseduis repu-
diauit? Qui sunt igit̄ reliqui quos sors diuina delectet. L. An-
tonius & M. Antonius: o felicē utrūq; nihil enī maluerunt. C.
Antonius Macedoniam: hunc quoq; sc̄licem hanc. n. semper
habebat in ore prouintiam. C. Caluissius Africā: nihil sc̄licius:
mō. n. ex africa decesserat: & quasi diuinans se rediturū duos le-
gatos Uticæ reliquerat. Deinde. M. Ircius Siciliam. Q. Cassi-
us hispaniam. nō hēo qd suspicer duarū credo prouinciarum
sortes min⁹ diuicias fuisse. O. C. cæsarem: o adolescentem te ap-
pello: q̄ tu salutem. Reipub. attulisti q̄ improuisam q̄ repenti-
nam? Qui enī hæc fugiēs fecerit: quid faceret insequens?
Etenim in contione dixerat se custodem futurum urbis: usque
ad Kl. Maias ad urbem exercitum habiturum. O præclarum
custodem ouium ut aiunt lupum. custos ne urbis; an direptor
& uexator esset Antonius? Et quādem se introiturum in urbē
dixit exiturumq; cum uellet. Quid illud? Nonne audiente po-
pulo sedens pro æde castoris dixit nisi qui uicisset uicturū ne-
minem. hodierno die primum. P. C. longo interuallo in posses-
sionem libertatis pedem ponimus: cuius quidem ego quoad
potui: non modo defensor sed etiam conseruator fui. cum au-
tem id facere non possem: qui fui? nec abiecte nec sine aliqua
dignitate: casum illum temporum & do'orem tuli. Hanc ue-
ro teterrimā beluam quis ferre posset? aut quomodo? quid est
in Antonio præter libidinem? crudelitatem? petulantiam? au-
datiam? Ex his conglutinatus est. nihil apparet i eo igenuū: ni-
hil moderatū: nihil pudēs: nihil pudicū. quapropter quoniam
res i id discrimē adducta est utrū ille pœnas Reipub. luat ānos
seruiamus: aliquando per deos immorales. P. C. Paternum a-
nimū uirtutēq; capiam⁹: aut libertatē ppriā Romani ḡntis &

PHILIPPICA TERTIA

nominis recuperemus. aut mortem seruituti anteponamus. Multa quæ in libera ciuitate ferenda non essent tulimus: & perpeffi sumus: alii spe recuperandæ libertatis: alii uiuendi nimia cupiditate. Sed si illa tulimus quæ necessitas ferre coegit: uisq; quædam pœna fatalis quæ tamen ipsa non tulimus: etiam ne huius impuri latronis feremus teterrimū crudelissimūq; dominatū? Quid hic faciat si potuerit iratus: qui cum succensere nemini posset: omnibus bonis fuerit inimicus? Quid hic uictor non audebit: qui nullam a septus uictoriām: tanta scelera post Cæsaris interitum fecerit? Refertam eius domum ex hauserit? hortos compilarit? Ad se oīa ex his ornamenta transtulerit? Cædis & incendiōrum causam quæsierit ex funere? duobus aut tribus Senatus. C. e. R. P. benefactis reliquas res ad lucrum prædamq; reuocauerit? uendiderit? immunitate ciuitates liberauerit? prouincias uniuersas ex imperii. P. R. iure sustulerit? exules reduxerit? falsas leges. C. Cæsaris nomie: & falsa decreta in æs incidenda: & in Capitolio figenda currauerit? earumq; rerum omnium domesticum mercatum instituerit? P. R. leges imposuerit? Armis & præsiidiis. P. R. & magistratus foro excluserit? Senatum stipauerit armis? Armatos in cella Concordiæ cum Senatum haberet: incluserit? ad legiones Brundisium cucurrerit. ex his optime sentientes Centuriones iugulauerit? Cum exercitu Romam sit ad interitum nostrum & ad disperditionem urbis uenire conatus: atq; is ab hoc impetu abstractus consilio & copiis Cæs. consensus ueteranorum: uirtute legionum? Nec fortuna quidē fractus minuit audaciā? Nec ruere demens. nec furere desinit. In Galliam mutilatum ducit exercitum. cum una legione: & ea uacillante. L. fratrem expectat? quo neminem reperire potest sui similiorem. Ille autem ex Mirmillone dux & gladiatore Imperator quas fecit strages ubicunq; posuit uestigia? Cædit greges armentorum: reliquiq; pecoris quodcūq; nactus est: epulantē milites? ipse autem se ut fratrem imitetur obruit uino. uastantur agri? diripiuntur uillæ. matres familias: pueri ingenui arripiuntur: militibus traduntur. Hæc eadē quacunq; exercitum duxit fecit Antonius. his uos teterrimis fratibus portas aperietis? hos in quam in urbem recipietis? Non tēpore oblato ducibus paratis: animis militum incitatis. P. R. conspirante: Italia tota ad libertatem recuperandam excitata: deo: um immortalium beneficio utemini: nullum erit tēpus hoc amisso. a tergo a fronte: a laterib; tenetur. si in Galliam uenerit: non ille armis solū: sed etiam nostris decretis urgendus ē. Magna uis est magnum numē unum & idem sentientiū Senatus: uidetis ne refertum fore. P. R. ad spem recuperandæ libertatis erectum. q̄ longo iteruallo cum frequentes hic uidet nos: tum spatium

Si illa tulimus: pp̄ Iuliū hoc dicit. Pœnæ fatalis: quod factō quodam populi romani ut ferremus decretum erat. Nō tulimus aliquando enim a nobis depulimus Iulio occiso.

Huius: Antonii Succensere ex iusta cā irasci. *μικροσυν* dicunt. Eius: Cæsaris: Hortos: quo circā tiberim publice reliquerat Iulius. Ex his: hortis. Ornamenta: statuas tabulas abacos. mensas: Exfunere: a Iulii funere. Ere publica. e ex rei publice utilitate.

Prouincias: cretam Cæsaris. C. Octauii. Fortuna: reb; ad uotum non fluentibus.

Mutilatum: iminutum Martia & Quarta legionibus destituentibus: Ex mirmillone: nā Mirmillo prius fuerat: qui aduersus retjarium pugnabat: in cuius galea piscis effigies erat Retjario uero aduers^o mirmillonem pugnante: cantabatur: non te peto: piscem peto: quid me fugis galle. Hoc genus pugnae instituit Pictatus mithyleneus. auctor Pompeius Festus. Cædit greges armentorum. ac si dicat ipsos ditiores & potentiores Spoliat ipse reliquos tenuiores operis & scatoribus suis prædæ relinquit. Et grex quidem generalius nomen est: armentū specialius: & pro omni multitudine pōitur tam hoīnum q̄ brutorum: & tam maiorum q̄ minorum: Vastatur: uacui redduntur. Vestris decretis: ut is publicā addamus auctoritatē qui sua sponte persequuntur.

Longo iteruallo: diu enim

quod prius dictum: nō conue-
nerunt senatores. Querenti:
tunc cum in Ciceronem dixit.
& Cicero in senatum non
uenit. Statim: subito. neque
enim differret cuius q̄ optimi i-
teritum. Si Galliam teneret
paulo post: cum rediret scilicet
Signum dare: ostendite & p̄-
uobis ferte. Ille: populus. Ho-
nesti non cedentes neq; fugiē-
tes: sed pugnantes. In utran-
q; partem: & bonam & malā.
Cicero in epistola. Iam iidem
illi & boni & mali ciues uiden-
tur: qui uideri solent. Nunc in-
quit quo animo quisq; scit co-
gnoscutur cupiat ne libertatem
an seruire malit. Consules.
Pansa & Hirrius. In postere
in ea quæ futura coniectam?
Cicero in epistola ad Cæliū
Sed ut ab homine longe in po-
sterum prospiciente: a te futu-
ra expecto. Seruitutis recor-
datio: quæ fuit durū pati me-
minisse dulce est: inquit Sene-
ca & Aeneas Virgilianus: For-
san & hæc olim meminisse iu-
uabit. Quas ob res: conclu-
sio in qua de tota re suam pro-
fert sententiam. Quoq; edi-
ctum: ordo & q̄ edictum pro-
positum est Decimi Bruti con-
sulis designati ita. s. censeo Bru-
tum & reliqua. & ita censeo ad
summā reip. pertinere. Sena-
tum arbitrari obtineri provin-
cias ex lege Iulia a Decio Bru-
to & reliqua. Decimus Brutus
& GN: Plaucus: consules erāt
designati. consulatū finito Pā-
sæ & Hirrii magistratu initurū
& GN. qdē planius alteriorē
Galliam cum Imperio obtine-
bat: & tribus legionibus. Ad
hæc Ciceronis epistolæ lib. x:

liberos conuenisse: hunc ego diem expectans. M. Antonii sce-
lerata arma uitauit: tum cum ille in me absentem inuehens: nū-
intelligebat ad quod tempus me & meas uires reseruarem. Si
enim illi tum cædis inītiū a me quærenti respondere uoluiss-
sem: nunc. R. P. consulere non possem. Hanc uero nactus fa-
cultatem: nullum tempus. P. C. dimittam neq; diurnum noc-
turnum: quin de libertate. P. R. de dignitate nostra: quod co-
gitandum sit: cogitem: quod agendum sit atq; faciendum: id nō
modo non recusem: sed appetam etiam atq; deposcam. Hoc se-
ci semper dum licuit. intermisi quod non licuit. iam nō solum
licet sed necesse est & nisi seruire malumus: q̄ ne seruiamus a-
nimis armisq; decernei. Diū immortales nobis hæc præsidia d-
derunt. Urbis Cæsarem Brutum Gallia. Si enim ille urbem op-
primere uoluisset statim: si Galliam teneret. paulo post optimo
cuiq; pereundum reliq; esset seruiendum. Hæc igitur occasio-
nem oblatam tenete per deos immortales. P. C. & amplissimi
orbis terræ consilii principes uos esse aliquando recordamini.
Signum date. P. R. cōsiliū uestrum non deesse R. P. quoniā
ille suam non defuturam esse profitetur. Nihil ē quod moneā
nemo ē: tam stultus: qui nō intelligas si dormierim hoc tēpore
non modo crudelē supbamq; dominationem nobis: sed igno-
miniosam & flagitiosam esse ferendam. Nostis insolentiā An-
tonii: nostis amicos: nostis totam domū libidinolis: petulanti-
bus: impuris: impudicis aleatoribus ebris seruire: ea summa
miseria ē: sūmo decore cōiuncta. Quod si iam: quod diū om-
nem auertant: fatum extremum. R. P. uenit quod gladiatores
nobiles faciunt ut honeste decumbant: faciamus nos Princi-
pes orbis terræ: gētiumq; omnium. ut cum dignitate potius
cadamus: q̄ cum ignominia seruiamus. Nihil ē detestabilius
dedecore nihil foedius seruitute. ad decus & libertatē nati su-
mus. aut hæc teneamus. aut cum dignitate moriamur. Nimi-
um diū teximus: quid sentiremus. Nunc iam aptum: ē omnes
iam patefecerunt: in utranq; partem quid sentiant: quid uelit.
sunt imp̄i ciues sed pro caritate. P. r. nimum multi. pro multū-
tudine bene sentiētium admodum pauci: quorum opprimen-
dum diū immortales incredibilem. p. r. potestatē & fortunā
dederūt. Ad ea enim præsidia quæ habemus: iā accedunt Cō-
sules sūma prudētia uirtute concordia: multos mēses d. p. R.
libertate cōmentati atq; meditati. his auctorib; & ducib; diis
iuuantibus: nobis uigilantibus & multū imposterū prouidēti-
bus. p. R. consentiēte erimus profecto liberi breui tempore iu-
cūdiore aut faciet libertatē seruitutis recordatio. Quas ob res
q. Tr. pl. uerba fecerūt ut Senat; Kl. Ian. tuto hri sētētiæq; de
sūma Repu. libere dici possint: d. ea re ita censeo ut. C. pansa.
A. Hirri; Cōsules designati dēt opam ut Senatus Kl. Ian. tuto

PHILIPPICA Q VARTA

haberi possit q̄q̄ edictū. D. Bruti impatoris cōsulis designati optimæ de. R. P. meriti propositū sit Senatū existimare. D. Brutum Imperatores consulem designatū optime de Repnb. promereri. cū Senatus autoritatē populiq; Ro. libertatē Impēriūq; defendat. quodq; Gallā puiciā ceteriorē optimorū & fortissimorū uiroꝝ amicissimorū. P. R. ciuiū exercitū ī Senatus ptāte retineat id eū exercitūq; ei⁹ municipia colonias puincia Gallia recte atq; ordine; exq; R. p. fecisse & facere. Senatum ad summā. r. p. ptinere arbitrari a. D. Bruto & ab. L. plancō Imperatoribus Conf. designatis Itēq; a ceteris q; prouincias obtinēt obtinere ex lege Iulia: quoad. S. C. cuiq; eorū successum sit. eolq; dare operā ut hæ puincia Galliaq; exercitus ī Senatus. p. q; r. potestate: præsidioq; r. p. sint. Cumq; opera uirtute consilio C. Cæs. rummoq; consensu militum ueteranorum; qui eius autoritatem secuti. r. p. præsidio sunt & fuerunt; & a grauissimis periculis. p. r. defensus sit; & hoc tempore defendatur. cūq; legio Martia Albæ constiterit in municipio fidelissimo & fortissimo se seq; ad Senatus auctoritatem. P. q; r. libertatē contulerit q; pari cōsilio eadēq; uirtute legio Quarta usa: L. Egnatuleio duce ciue egregio Senatus autoritatē. p. q; r. libertatem defendat ac defenderit; Senatui magnæ curæ esse ac fore; & ut p tantis eorū meritis honores eis habeant gratiaq; referantur. Senatui placere; ut. C. panfa. A. Hirici⁹ Cōsules designati; cū magistratū inierint: si eis uidebit: primo: quoq; tpe de his reb⁹ ad hunc ordinē referāt: ita uti de repub. fideq; sua censuerint.

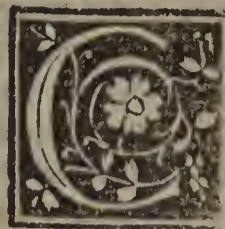
M. T. C. in. M. Antonium ad Quirites

Philippica Quarta.

Frequentia uestrū incredibilis contioq; tāta Quirites: quantam meminisse non uideor; & alacritatem mihi summā affert. R. P. defendēdæ & spem recuperandæ libertatis. quanquā animus mihi quidem nunquā defuit. tempora defuerunt: que simul ac primū aliquid lucis ostendere uisa sunt: princeps uestræ libertatis defendendæ semper fui. quod si ante facere conatos essem; nunc facere non possem. Hodierno enim die Quirites ne mediocrē rem ectam arbitremini; fundamenta sunt iacta reliquarū actonum. Nam est hostis a senatu nondum uerbo appellatus: sed re iam iudicatus Antonius. Nunc uero multo sum erectior: q; uos quoq; hostē illū eē tanto consensu; tantoq; clamore approbauistis: nec. n. fieri pōt: ut nō aut ū sint ipii qui contra Cōsulē exercitum cōparauerunt: aut ille hostis cōtra quem iure arma suscepta sunt. Hanc igit dabitatiōē; quanq; nulla erat; tñ ne q

eri p̄t: rōclnatio: aut sunt ipii q; cōtra cōsulē arma cōparūt: aut ille hostis cōtra quē sūt arma suscepta. sed illi q; arma cōparūt p̄ ū s̄t: qd̄ multis rōib⁹ pbat: ergo ato. hostis. ad ueritatē d̄siūctiē suffic̄ alterā ptē uerā eē.

Lege Iulia: quia Decimo & Bruto Iustus puincias assignauerat. Cūq; ordo est. Cetero senatu esse magnæ curæ & c.



Ieronis d. C. Cæsare orādo Decimo Bruto: Gallia prouincia: Martia & Quarta legionibus: quæ Antonium deseruerant: sententiam senatus uniuersus comprobauerat: decretumq; fuerat: ut quicquid ille censuerat: id feret. Frequens & cupidus cognoscendi ante curiam populus cōstiterat. ad quem egressus Cicero: Quid actum in Senatu sit: refert: & Antonium iudicatum hostē. & si re magis q̄ uerbo ostēdit. Cum enim Octauium ornandum: Decimum laudandum: q; Antonium prouincia Gallia excluderet: legiōes comprobandas q; deseruerint dicit cēuisse senatum: manifeste asserit colligi posse: non consulem illum: sed hostem putari. Ad libertatem recuperādum populum hortatur: in Antonii uero odium omnes accēdit. In deliberatiuo genere posita ē oratio. Suadet enim rempu. defendendam: & libertatem recuperandam: & si incidit maiore ex parte demonstratiuum genus uituperatur enim Antoni⁹: exorditur per spem quam ex populi colligit frequentia: quem ueluti cupidum recuperandæ libertatis conuenisse uult intelligit: suū sed modeste laudat studium. Contio: in unum cōuentus. Animus: semper speraui: & consequi optaui. Tēpora occasio rei gerendæ.

Lucis: nā ueluti ī tenebris eram⁹ pri⁹: ac si diceret: post q̄ min⁹ turbulēta nobis ceperūt eē.

Ant̄ facer̄: cū īportunū erat: & r̄sisti ātonio. nā poterat. Nūc n̄ possē: n̄ piussē. Reliq; actiōnū ut trāsigi reliq; facile possint: post q̄ n̄ uerbo: adhuc: re tñ hostis ē iudicat⁹ Anto. Erectior: excitator: & magis ī spe: sicuti cōtra cadere aius iis d̄t: q; extra spem sunt. Nec enim si

Patrimonio: qđ effudit: ut supra dictum est. Laudo laudo: cōduplicatio quā ΠΛΟΚΝΥ græci dicunt. multum uero habet uehementiæ. Vel pueri potius: correctio: ut sit admirabilior: qđ hæc puer fecit. Im mortalitatis: ac si dicat diuinitatis cuiusdam. Multa: repetitio. Indies: quotidie. Ex hispanis militibus: qui habent robustissimi de quibus Sillius Prodigia gens animæ & pperare facillima mortem. Namqđ ubi transcendit florētes uiribꝰ annos. Impatiens æui spernit uenisse senectā: Et fati modus in dextra ē. Cōducere: quadringentas drachmas singulis pollicitus. Reditum: Brundusio. Præsidium: ad Antonii furorem depellēdū. Sui patris. C. Cæsaris dictatoris.

Quem hostem. s. dūtaxat. Ab ipso deo: Marte. P. R. generatum: propter Romulū qui ex rhea Silua: & marte natus traditur. Nam: ratiocinatio. Luculenta: clara. Auctoritatem: consensum & uolūtatem. Opportuna: & ad lacessendum: & ad se tutandum: est enim in excelso locata saxo qua p noxiorum custodia usi olim romani sūt: ut Strabo ait.

A te accersitur: cum essent i Macedonia. Nisi forte uos Quir. Hic coniciimus aut uoce: aut mutu: aut quouis alio si gno populum: hostem Antonium: nel potius priꝰ acclamatione iudicādum significasse.

posset esse: Senatus hodierno die sustulit: C. Cæsar qui. R. P. libertatemqꝰ uestram suo studio: cōsilio: p̄monio deniqꝰ tutatus ē: & utatꝰ: maximis Senatus laudibus ornatꝰ est: laudo laudo uos. Quirites cum gratissimis animis prosequimini nomen clarissimi adolescentis uel queri potius. Sunt. n. facta eius immortalitatis: nō etatis. multa nemini: multa audiuī: multa legi: nihil ex omnium seculorꝰ memoria tale cognoui. qđ cum seruitute præmeremur: & in dies malum cresceret: præsidii nihil haberemus: capitalem & pestiferum Brundusio. M. Antonii reditū timeremus: hoc insperatū omnibus consiliū: incognitum certe cœpit: ut exercitum inuictum ex Hispanis militibus conduceret. Antoniiqꝰ furorem crudelissimis cōsiliis incitatum a perniciē. R. P. auerteret. Quis est enim qđ hoc nō intelligat: nisi Cæsar exercitū parauisset: nō sine exitio nostro futurum Antonii reditū fuisse? Ita. n. se recipiebat ardens odio uestri: cruentus sanguine ciuium Ro. quos Sueffæ: quos Brundusii occiderat: ut nihil nisi de p̄niciē. R. P. cogitaret. Quod autē erat præsidium salutis: libertatisqꝰ uestræ si. C. Cæsaris fortissimorū suiꝰ patris militū exercitus nō fuisset? Cuius de laudibus & honoribus qui ei pro diuinis & immortalibus meritis diuini immortalesqꝰ debentꝰ: mihi Senatus assensus paulo ante decreuit: ut primo quoqꝰ tpe referretꝰ. quo decreto qđ nō prospicit Antonium hostē esse iudicatum? Quem enim appellare possumus eum: cōtra quē qđ exercitus ducunt: iis Senatus arbitratꝰ singulares exquēdos honores? Quid legio Martia? quæ mihi uidetꝰ diuinitꝰ ab ipso deo traxisse nomē a quo. P. R. generatū accipimꝰ? nō ne ipsa suis decretis priusqꝰ Senatus hostē iudicauit Antonium? Nā ille si nō hostis: qđ Cōsulē reliquerūt: hostes necesse ē iudicemꝰ præclara & luculēta reclamatione uŕa factū pulcherrimum Martialium cōprobastis: qđ se ad Senatus auctoritatē: ad libertatē uŕam: ad uniuersā. R. P. cōtulerūt. Hostē illū & latronē & p̄cidā priæ reliquerūt: nec solū ad aiose & fortiter: sed cōsiderate ēt: sapiēterqꝰ fecerūt. Albæ cōstitērūt i urbe oportuna: munita p̄pinqꝰ: fortissimorꝰ uiroꝰ fidelissimorꝰ ciuium atqꝰ optimorꝰ. Huiꝰ Martiæ legionis legio. iiii. imitata uirtutē duce. L. Egna- ruleio quē Senatus merito paulo añ laudauit. C. Cæsaris exercitū p̄lecuta ē. Quæ expectas. M. Antonii iudicia grauiora? Cæsar fertꝰ i cælū qđ cōtra te exercitū cōpauit. laudantꝰ exq̄litissimis uerbis legiones quæ te reliquerūt. quæ a te accercitæ sunt: quæ tuæ eēt: si te cōsulē qđ hostē maluissent. qđ rū legionū fortissimūqꝰ uerissimūqꝰ iudiciū confirmat Senatꝰ. cōprobat uniuersus. P. R. nisi forte uos Quirites Cōsulē: nō hostē iudicatis Antonium? Sic arbitrabar Quirites uos iudicare ut oñditis. municipia: colonias præfecturas: Num aliter iudicare cēletis? omnes mortales una mente cōsentiunt. oīa arma eorꝰ qđ hæc salua

PHILIPPICA Q VARTA

uelint contra illam pestem esse capienda. Quid. D. Bruti iudicium Quir. qd ex hodierno eius edicto perspicere potuistis? Num cui tandem contemnendum uidetur? Recte & uere negastis. Quir. est enim quasi deorum immortalium beneficio & munere datum. R. P. Brutorum genus. & nomen ad libertatem. P. R. uel constituendam uel recuperandam quid igitur. D. Brutus de. M. Antonio iudicauit? excludit prouincia. exercitu obstitit. Galliam totam hortatur ad bellum. ipsum sua sponte suo quoq; iudicio excitatam. Si Consul Antonius. Brutus hostis. Si conseruator. R. P. Brutus; hostis Antonius. Num igitur utrum horum sit dubitare possumus? Atqui ut uos una mente unaq; uoce dubitare uos negastis; Sic modo decreuit Senatus D. Brutum optime de. R. P. meriti; cum Senatus auctoritatem Pq; R. libertatem; imperiumq; defenderit. a quo defenderit? Nempe ab hoste. quaest enim alia laudanda defensio? Deinceps laudat prouincia Gallia. meritoq; ornatur uerbis amplissimis a Senatu; q; resistat Antonio. quem si consulem illa prouincia putaret neq; eum reciperet; maguo scelere se astringeret Omnes enim sub Consulis iure; & imperio debet esse prouincia; Negat hoc. D. Brutus Imperator consul designatus natus R. p. cuius negat Gallia. negat cuncta Italia. negat Senatus; negatis uos. Quis igitur illum Con. nisi larrones putant? quanquam ne ii quidem ipsi quod loquuntur. id sentiunt. nec a iudicio omnium mortalium quamuis impii nefariiq; sint; sicut sunt; dissentire possunt. Sed spes rapiendi atq; praedandi occaecat animos eorum; quos non bonorum donatio; non agrorum assignatio non illa infinita Pompeii hasta satiauit; q; sibi Urbem; qui bona & fortunas ciuium ad praedam proposuerunt. q; dum lit; quod rapiant; quod auferant; nihil sibi de futuro arbitrantur? Quibus. M. Antonius odii imortales auertere & detestamini quaeso hoc omen; Urbem se diuisurum esse permisit. Ita uero Quiri. ut praecamini ueniat quo huius amentiae poena in eum familiamq; eius recidat. quod ita futurum esse confido. Iam. enim non solum homines; sed etiam deos imortales Ad. R. P. conseruandam arbitror consensisse. Si. n. prodigiis atq; portentis dii imortales nobis futura praedicunt; ita sunt aperte decuntata; ut & illi poena; & libertas nobis appropinquet. Si. n. tantus consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit; quod est; q; de uoluntate caelestium dubitare possim? Reliquum est; Quir. ut uos in ista sententia quam pra uobis fertis; perseueretis. Faciam igitur ut Impatores instructa acie solent; quam paratissimos milites ad praedandum uideant; ut eos tum adhortentur; Sic ego uos ardentes & erectos ad libertatem recuperandam cohortabor. Non est; non est uobis Quir. cum eo hoste certamen; quo cum aliquo pacis conditio esse possit. Neq; n. ille seruitutem uestra ut antea. sed iam iratus sanguinem concupiscit. Nullus ei ludus uidetur esse iucundior. quam cruor; quam caedes quam ante oculos

Illam pestem: Antonium;
 Recte & uere negastis. s. contemnendum. D. Bruti edictum quod ille propractor Galliae; & consul designatus proponi curauerat: non cessurum Antonio prouincia: cumq; pro senatus arbitrio retenturum. Vel constituendam: ut Iunius Brutus fecit exactis regibus. Vel recuperandam: ut paulo ante. M. & D. Bruti egerant. Cef. trucidato. Quae enim alia laudanda defensio. quam eius qui ab hoste defenderit. Infinita Pompei: indeficiens Pompei bonorum uenditio. Quibus: latronibus. Si enim consentire deos imortales ad remp. conseruandam sic colligit: Dii imortales euentura prodigiis & portentis denunciant: Consensus & conspiratio omnium ad eandem rem: sine deorum impulsu esse non possunt. & haec prodigiorum atq; portentorum loco accipere debemus: deosque uelle ut Antonius hostis iudicetur: libertas reciperetur. Cicerone libro de diuinatione. Quia enim ostendunt: portendunt: monstrant: praedicunt: ostentata: portenta: monstra: prodigia dicuntur.

In foueam: ut lup⁹: ursus: foueis enim terra optis decipi solent. Noui consules: Pansa & Hirrius. Incubite: in state totis uiribus. Quāq̄ mortē: qua si ulri sint ad mortem intrepidī. & saepe nō mortem ipsam: sed genus mortis deuitare. studeant. Aeneas apud Virgiliū: Nō mortē timer: sed mortis genere tristis ē. Naufragio. n. qd̄ ait Hestodus: perire graue est.

Quæ propria ē romani generis: Liuius: Romanorum iquit est fortia facere: fortia pati. Quāq̄: ac si diceret etiam si maiores uestri uirtutem uobis non reliquissent: sua sponte uos ad eam complectādā ciuismodi est: potest allicere.

Exciderunt: sustulerunt: penitus tertio punico bello. Numantiam: Vracoz in Celtiberia ciuitas hæc fuit lumū si uires existimes hispaniæ decus: de cuius noīe dnm taxat posterior triumphauit Scipio. se. n. & sua ferro & igni perdidit Numantini. Cum eo: tali.

Qui haberet: hæc oīa. s. ut Tarentinus: Carthaginensis.

Si res ita tulisset: si uicti fuissent maiores nostri. Hic uester hostis: Antouius. Aeriarium: ubi publicæ seruabantur pecuniæ: quod Romæ fuit in æde Saturni. Nā concordia ciuium: ubi ciuitas est: hoc est ciuium multitudo: illic concordia potest esse: si consentiant. & discordia si dissentiant. Excursore: q̄ uagatur & huc: atq̄ illuc excurret. Conflauit: cōtraxit. Quē accepit: a rep. quinq̄ illas significat legiones quæ in Macedonia fuere Antonii prouincia. Equidem: suum pollicetur studium. Id sine scelere facere possit: premittere. s. quod ad libertatem pertinere uidebatur. M. huic Seruilio: Tribunus hic erat plebis. Collegis: aliis tribunis: Lōgo interuallo: diu. n. sub Iulio seruitutem passi erāt & tūc pariebant sub Antonio.

trucidatio ciuium. Non esse nobis Quir. res cum scelerato homine atq̄ nefario: sed cum imani terraq̄ belua. quæ quoniam in foueam incidit: obruatur. Si enim illinc emerferit: nulli⁹ supplicii crudelitas recusanda erit: sed tenetur præmitur. urgetur: Nunc his copiis quas iam habemus: mox his quas paucis diebus noui Consules comparabunt. Incubite in causam Quir. ut facitis. Nnnquam inter Senatum & uos consensus maior in ulla causa fuit. nunquam tam uehementer cum Senatu consociati fuistis. nec mirum. Agitur enim non qua conditione uicturi. sed uicturi ne simus. an cum supplicio ignominiaq̄ perituri. quanquam mortem quidem omnibus natura proposuit Cruelitatē mortis & dedecus uirtus propulsare solet: quæ propria est Romani generis & seminis. Hæc retinete quæso Quirites: quam uobis tanquam hereditatem maiores uestri reliquerunt. Quāquam omnia alia falsa. incerta sunt: caduca mobilia. Virtus est una altissimis defixa radicibus quæ nunquam ulla uilabefactari potest. nullo unquam dimoueri loco. Hac uirtute maiores nostri: primum uniuersam Italiā deuicerūt. Deinceps Carthaginem exciderunt. Numantiam euerterunt: potentissimos reges bellicosissimas gentes in deditiōem hui⁹ Imperii redegerunt. Ac maioribus quidem uestris Quir. cum eo hoste res erat: qui haberet. R. P. curiam ærariū: consensum & concordiam ciuium: rationē aliquam: si res ita tulisset pacis & fæderis. hic uester hostis uestram. R. P. oppugnat. Ipse habet nullā. Senatum idest orbis terræ cōsiliū delere gestit. Ipse cōsiliū publicum nullum habet. ærariū uestrum exauit: suum nō habet. Nam cōcordiam ciuium qui habere pōt nullam q̄ habeat ciuitatem: pacis uero quæ pōt cum eo eē rō: in quo ē incredibilis crudelitas: fides nulla. Est igit̄ Quir. P. R. uictori omnium gentium omne certamē cum excursore: cum latrone. cum Spartaco. Nam q̄ se similem Catilinæ esse gloriari solet: scelere par est. belli industria inferior. Ille cum exercitū nullum haberet: repente cōflauit. Hic eum ipsum exercitum quē accepit. amisit. Ut igitur Catilinam diligentia mea Senatus auctoritate: uestro studio & uirtute fregistis: Sic Antonii nefarium latrocinium uestra cum senatu concordia: tāta quāta nūq̄ fuit: fœlicitate & uirtute exercituum: ducumq̄ uestrorum breui tempore oppressum esse audietis. Equidem quantum cura: labore: uigiliis: auctoritate: consilio eniti atq̄ efficere potero: nihil prætermittam quod ad libertatem uestram pertinere arbitror. Neq̄ enim id pro uestris in me amplissimis beneficiis sine scelere facere possum. Hodierno autem die primum referente uiro fortissimo uobisq̄ amicissimo. M. hoc Seruilio collegisq̄ eius ornatissimis uiris: optimis ciuibus longo interuallo me auctore & principe ad spē libertatis exarsimus.

PHILIPPICA QUINTA



Exercitum Antonius ariminum præmiserat: & subsequutus ipse fuerat: in prouinciãq; Galliam uenerat: quam tradi sibi a Decimo postulauerat: Recusantem intra Mutinam obsederat. Res nunciata Romæ est: Noui consules Pansa & Hirrius Ianuarii mensis initio ilico Senatum in Capitolium inter ipsa quæ pro se faciebant sacrificia conuocâr De Mutinæ referunt obsidione: Cic. & qui eiusdem erant factionis id agere conantur: ut patriæ hostis iudicetur Antonius: q; Galliam prouinciã ad patriæ oppugnationem inuito senatu inua-

M. T. C. i. M. Antoniuũ. Philippica Quinta.



Nihil unquam longius kl. Ian. mihi uisum est. P. C. quod idem intelligebam per hos dies unicuiq; uestrum uideri. Qui enim bellum cū R. P. gerunt: hunc diem non expectant. Nos autem tum cum

maxime consilio uestro subuenire communi salutis oporteret: in Senatum conuocabamur. Sed quærelam præteritorum dierum sustulit oratio Consulũ. qui ita locuti sunt: ut magis exoptent kl. Ian. q; seræ esse uideantur: Atq; ut oratio Consulũ animum meum erexit: spemq; attulit non modo salutis conseruandæ: uerum etiam dignitatis pristinæ recuperandæ: Sic me perturbasset eius sententiã: qui primus rogatus est: nisi uestræ uirtutis constantiæq; confiderem. Hic enim nobis. P. C. dies illuxit: hæc potestas data est: ut quantum uirtutis quantum constantiæ: quantum grauitatis in huius ordinis consilio esset. po. Ro. declarare possentis. Recordamini qui dies nudius tertius decimus fuerit: quantus consensus uestrum: quanta uirtus quanta constantia quãtam sitis a R. P. laudem: quãtam gloriam gratiam consecuti. Atq; illo die. P. C. ea constituistis ut uobis nihil iam sit integrum: nisi aut honesta pax: aut bellum necessarium. Pacem uult. M. Antonius: arma ponat. roget. deprecetur. ne minem æquiores me reperiet: quãquã dum se ciuibus impiis

fuisset: q; exercitum contra Gertas in Macedoniam missum in Italiã reuocasset: q; stipatus armatis p urbẽ incessisset: donũ munisset: & omnib; supior q; annua potestas postularet: uisus esset. L. uero Piso uir cõsularis & magnæ auctoritatis qui absentẽ Antonium defendebat: uocandum ad disquisitionem censeret: & causa indicta minime dãnandum. Assẽsum tñ Ciceroni fuisset: ut hostis iudicaret Antonius: nisi Tr. pl. Saluius intercessisset: & in sequentem diem differẽdã rencessisset. Is quo minus & contra Antonium: & de. D. Bruto decerneretur quippiam: tam diu obsticit: quoad a senatu est prohibitus: Tunc & decimus colaudatus: q; Antonio pulcra non cessisset. & Octauio honores decreti: ut una cum consulibus exercitũ ducere: ut consulatum. x. annis anteq; per leges liceret: petere posset: decretum præterea ut militibus q ab Antonio ad eũ transfissent: tantũdem a populo impenderent: quantum ipse uictoribus erat pollicitus: ex quo senat; decre-

to re ipsa hostis Antonius e iudicatus: sed cum matris: uxoris: ac paruuli filii tota nocte discurrentium: & potentioribus supplicantium lacrymis flecti cepissent: oronem habuit Ci. qua labãtes aios retinuit: ea ap Appianum e. in qua oblique multa dit. in Salulum Tribunũ in Antonii odiũ ocs rursus accendit: contradicit. L. Piso. pluribus: obiecta Antonio a Cicerone diluit. Multa ipse obiicit: efficitq; hostis patriæ tuc iudicet. Legatos mittendos luader: dehortat Cicero & nõ mõ nõ faciendũ censer: sed inutile de turpe dicit eẽ romano iplo ad eũ legatos mittere: quẽ supplicẽ deposit; armis ueniã petere: p tot peccatis & scelerib; cõueniret: Acta ei; censer rescindẽda: nec consulẽ: sed hostẽ habendũ. Nihil illi credendũ monet: q utiliter latus a Cæ. dictatore leges puerterit: & nefarias ipse prius tulerit q scripserit aut pmulgauerit. Multa & uera in eũ congerit crimina: fœde ac turpiter ab eo facta cõmemorat. D. Brutũ laudat: ut ei. M. Lepido Octauio: & L. Aegnatuleio honores decernantur hortat: suã de pmiis Martiæ & Quartæ legioni: ac militi q ad consules cõuenisset distribuendis pfert sniam. exordit aut p locũ expectationis kalendarũ Ian. Statim aut suadet nõ eẽ iis assentiendũ q legatos ad Antoniuũ mittendos: & de pace cũ eo agẽdũ retulissent. Est ut supiores in deliberatiuo genere hæc orõ. & si maiore ex pie uituperat Antonius. Nihil unq; longius: nã expectanti animo: quod ait Seneca: Omnis celeritas mora est. Qui enim bellum: Antonium significat: & inuidiose ait: ut Venus apud Virgi. Nauibus infaudum amissis: unius ob iram. una enim dũtaxat pierat. Nõ expectat: sed re agũt clauso itra Mutinã Decimo. Nos aut: ac si diceret: cũ agẽdũ erat delibe rabam; & ipsõ cõsulãdo cõterebam; q Demosthẽis loc; e. Magis exoptet: neq; n. leg; uidebat cõtra Antoniuũ & decernere & agere cõsulib;: qppe q & aio erant pnti & certã assumebãt spem cõseruãdæ honorũ salutis & libratũ tecupandæ. Ei; L. Pisonis. Cõsiderẽ: fore nihil psuadẽs: ut ei; d mittẽdis ad Ant. legatis sniam minie seqmini. Nudi; tertius decim;: nũc dies e tertius decim;: quo die Cicero duas pxias hũit orõnes ad. P. C. & ad Quirites. Ea cõstituistis: laudãdũ Decimũ: & puiciã Galliã Octauio honores decernẽdos: legionib; Martiæ & Iuniæ pmiã pmittẽda. Integrũ: libez. Honestã pag;: si Antoni; armis depositis pro peccatis & facinoribus suis ueniam supplex petat. Pacẽ uult: hoc L. Piso eius noie dicebat.

IN. M. ANTONIVM

Cōmendat: illis gratificando & omnia quæ uelint indulgendo: Grauiſſimum iudicium: quicquid ageret contra ueſtram agere amplitudinem: & qui ei aduerſantur recte face- re. Eos duces: Octauium: Decimū Brutum. in colonias: in campaniam & alia loca. Ab Antonio: quem Iulius deducēdis præfecit colonis. Nō dū haberetis: qui nondū magistratum inierant. Imperatorum: Octauij & Decimi. Dieſ. xli. ex quo quæ dixit decreta erāt:

Cotylam: is unus erat ex im- puris & nefariis q̄ Antonium ſequebantur. Meum: ironice: & piocum ſic ait. Patronus cōſulares: defenſores: & L. Piſo- nem t̄git. Eſt enim opinio id enim ab Antonij amicis iactabatur. Decreturū aliquē aut Saluū Tr. pl. aut L. Piſonē ſignificat. Neros belli: ſic ap- pellāt pecuniam belli neruos:

Tu: aperte in L. Piſonem & Saluū dicit. quorū uterq̄ iō ſe dicebat Antonium defendere q̄ amicus ille eſſet: Quā patriæ: quæ una oēs omnium cā- ritates cōplexa eſt: ut ait Ci. in offi. Mihi pecuniam attribuit: uerba ſunt Antonij defenden- tis: ideo defendo qm̄ mihi pe- cuniam tribuit. Cicerō uero ſu- bicit Cupio uidere qd̄ ad hæc audeat r̄ndere: ac ſi dicat nega- re nō poterit. At nō cadunt & c. obiectio eſt cui r̄ndet Cice- ro: ne Cotyla quidē Antonij aſſecta hæc diceret. Eas leges de quibus in prima philippica ē dictum. Ille Iulius. Palu- des: pontinas: qd̄ in ei⁹ uita in- quit Tranquillus. Moderato homini: ironice. L. Antonio: fratri: quem Tr. pl. diuidūdis p̄ totam italiā agris ꝑfecit.

Hanc legem: de triuuiris di- uidēdorū agrorū. neq̄. n. roga- tus fuerat populus. & cum legē tulit Antonius: agi cum popu- lo propter tonitrua: & imbres effuſiſſimos non poterat. Fer- ri potuit: ac ſi dicat mime.

Augur uerecūduſ: ironice:

Interpretatione: declaratōe augurū: cum apta ſint per ſe.

cōmendat: inimicus eſſe: q̄ amicus mauult. Nihil eſt proſecto quod dari poſſit bellum gerenti. erit fortaffe aliquid: quod con- cedi poſſit roganti. legatos uero ad eum mittere: de quo grauiſ- ſimū iudicium nudius tertius decimus feciſtis: nō iam leuitatis ē: ſed ut quod ſentio: dicā: dementiæ. primum enim eos duces laudauiſtis: qui contra illum bellum priuato conſilio ſuſcepit- ſent. Deinde milites ueteranos: qui cum ab Antonio in coloni- as eſſent deducti: illi⁹ beneficio libertatem. P. R. antepoſuerūt. Quid legio Martia? Quid Quarta? cur laudantur? Atqui cū Conſules: non dum haberetis: decreuiſtis: ut & de præmiis mi- litum & de honoribus Imperatorum: primo quoq̄ tempore re- ferretur. Placet eodem tempore præmia conſtituere iis qui con- tra Antonium arma ceperunt. & Legatos ad Antonium mitte- re? ut iam pudendum ſit: honeſtiora eſſe legionum decreta: q̄ Senatus. Si quidem legiones decreuerunt Senatum defende- re contra Antonium Senatus decreuit Legatos ad Antonium mittere. Vtrum hoc eſt confirmare militum animos? an debi- litare uirtutem? Hoc dieſ. xlii. profecerunt ut quem nemo præ- ter Cotylam meum inuentus ſit: qui defenderet: is habebat iā patronos etiam Conſulares. qui utinam omnes ante me ſenten- tiam rogarentur: quanq̄ ſuſpicor quid diſturi ſunt quidam eo- rum: qui poſt me rogabantur: Facilius contra dicerem: ſi quid uideretur. Eſt enim opinio decreturum aliquem. M. Antonio illam ultimam Galliam quam Plancus obtinet. Quid hoc ali- ud eſt: q̄ ad bellum ciuile hoſti arma largiri? Primum neruos belli pecuniam infinitam qua nunc eget: deinde: equitatū quā- tum uelit: equitatum dico. Dubitabit credo gentes Barbaras ſe- cum adducere? hoc qui non uidet excors: qui cum uidet decer- nit: impi⁹. Tu ciuem ſceleratum & perditum gallorum & ger- manorū exercitu pecunia pediatu eq̄tatu copiis: iſtrues? Nul- læ iſtæ excuſationes ſunt. me⁹ amicus ē. ſit priā prius. meus co- gnatus: an pōt cognatio ulla ꝑpior eē: q̄ patriæ: in q̄ etiā paren- tes continent? Mihi pecuniā attribuit. cupio uidere qd̄ audeat dicere? qd̄ aut agat? cū apuero: facile erit ſtatuerē quā ſniam di- catis aut ſequamini. Agit utrū. M. Antonio facultas det oppri- mendæ. R. P. cædis faciendæ: bonorū diripiendōrū: Vrbes: agros ſuis latronib⁹ cōdonandi Populū Ro. ſeruitute opprimendi: An horū nihil facere ei liceat. Dubitate qd̄ agatis: at nō cadunt hæc in Antonium? hæc ne Cotyla qd̄ dicere auderet. Quid. n. in eū nō cadit? q̄ cui⁹ acta ſe defendere dicit: eius eas leges per- uertit: q̄s maxime laudare poteram⁹. Ille paludes ſiccare uolu- it. Hic omnē Italiā moderato homini. L. Antonio diuidendā dedit. quid hanc legem. p. r. accedit? Quid ꝑ auſpicia ferri po- tuit. Sed augur uerecundus ſine Collegis de auſpiciis non in- terpretaretur: quāquam illa auſpicia non egent interpretatione

PHILIPPICA QUINTA

Ioue tonante: hoc Idem Cicero ipse libro de diuinatione Tribuni pl. præcipue propter L. Antonium dicit quo tribuno factum est. Contra acta Cæsaris: quibus uoluit ne prætoriarum prouinciarum plusquam annum: Consulares plusquam biennium obtinerentur. Ille Iulius: Isti tribuni. Hanc legem de prouinciis

Ante lata quam scripta: scribebat. n. prius: trinundino promulgabat: in æs inde incidebat: & tunc demum lata dicebatur. Sed hæc neque scripta: neque promulgata: lata ab Antonio asserbat. Vbi lex Cæcilia & Didia: quas Cæcilius & Didius tulere de rogandis legibus: ut nullam uim haberent nisi magistratus populum ro-

augurum. Ioue enim tonante cum P. R. agi non esse fas: quis ignorat? Tr. ple. tulerunt de prouinciis contra acta Cæsaris ille bienni: isti sexenni. Nunc etiam hanc legem P. R. accedit? Quid promulgata fuit? quid non ne antelata quam scripta? nonne ante factam uidemus: quam futuram quæquam est suspicatus? Vbi lex Cæcilia & Didia? Vbi promulgatio. trinundinam? Vbi poene recentis lege iunia & licinia? possunt ne hæc leges ratae esse sine interitu legum reliquarum? & cui potestas in forum introeundi fuit? Quæ porro illa tonitrua? quæ tempestas? Aut si auspicia M. Antonium non mouerent: sustinere eum aut ferre posse tantam uim tempestatis hymbri ac turbinum mirum uideretur? Quam legem igitur se Augur dicit tulisse? Non modo tonante Ioue: sed prope celestis clamor prohibente? Hanc dubitabit contra auspicia latam confiteri? Quid quod cum eo collega tulit? quem ipse fecit sua nunciatione uitiosum? Nihil ne ad auspicia bonus Augur arbitratus est pertinere? sed auspiciorum nos fortasse erimus interpretes: qui sumus eius? Collegat. Num etiam armorum interpretes querimus? Primum omnes fori aditus ita septis ut etiam si nemo obstaret armatus: tamen nisi septis reuulsis introiri in forum nullo modo posset. sic uero erant disposita prælidia: ut quomodo aditus hostis prohibetur a Castellis & aggeribus: ita ab ingressione fori populum Tr. q. Pleb. propulsari uideres. Quibus de causis eas leges quas M. Antonius tulisse dicitur: omnes censeo per uim & contra auspicia latas. hisque legibus P. R. non teneri. Si quam legem de actis Cæsaris confirmandis: deue Dictatura in perpetuum tollenda deue Colonia in agros deducendis tulisse. M. Antonius dicit: easdem leges de integro ut populum teneant: saluis auspiciis ferre placet? Quauis ergo bonas leges uitiose per uimque tulerit: tamen ex lege non sunt habendæ: Omnisque audacia gladiatoris amentis auctoritate nostra repudianda est. Illa uero dissipatio pecuniarum publicæ ferenda nullo modo est per quam species milias falsis percriptionibus donationibusque uertit: ut potentis simile uideatur: tantam pecuniam. R. p. tam breui tempore perire potuisset? Quid illi immunes quæstus? ferendi ne? Quos M. Antonii tota excusat domus: decreta falsa uidebat. regna. ciuitates. immunitates in æs accepta pecunia iubebat incidere. Hæc se ex commentariis Cæsaris quorum ipse auctor erat agere dicebat. In interiore ædium parte: totius. R. p. nundinæ mulier libi felicior quam uir actiorem prouinciarum regnorumque

garet: & populus sciret: nisi inter trinundino promulgarentur proscriptæ: hoc est tribus nudinis recitarent: cum ois etiam ex agris adesset multitudo ut si quis uellet intercedere posset. Vbi promulgatio: hic distinguendum.

Trinundinum: ubi trinundinum.

Pœne: statuta. s. Recenti: nuper lata: Iunia & Licinia: quam Iunius & Licinius tulerunt: superiores leges a Cælio & Didio prius latam confirmantes: grauiores poena adiecta.

Hæc leges: latae ab Antonio de prouinciis: Cui: nulli.

Quæ porro: & prohibuit intrare forum Antonius & tonante Ioue tulit leges. Hunc dubitabit: ac si dicat dubitare non poterit: Cum collega: Dolabella. Eius collegæ in augurato. Septis reuulsis: repagulis & cancellis: quibus undique foris septum fuerat: quod fiebat comitali die. Ouidius: Est quoque quo populum fas est includere septis. Videres: uideret quæspia.

Non tenent: non esse obnoxium. De integro: denuo ut iterum rogentur: ac si rogare nondum essent Septies milites: hæc pecunia ad ædem fuerat optis: quam translatam uocat Tranquill. Hoc est cœm & in medio positam.

Falsis percriptionibus donati onibus: dicens a Cæsare in commentariis prescriptum hoc est assignatum donatumque cuiuspiam esse.

Verita possessione reipublice ad possessionem usumque priuatum per fraudem transtulit. alii percriptionibus legant: hoc est per scribendis & in exilium mittendis romanis ciuibus: eorumque hominis publicandis ac uendendis ut per scriptio legat hoc est rei uendicatio non procedit. Immunes quæstus: lucrum factum ex immunitatibus publicis: ciuitatibus & priuatis hominibus concessis. In æs: ut rata essent. Exhaustis: oibus concedens quæ emere quæpiam uellent. Mulier: Fulvia.

Sibi felicior quam uir: quæ. n.

ex beneficiorū uenditionibus accipiebat etiam conseruabat: cum uir ipse effunderet illico. Quasi lege: quia dicebatur lege Cæsaris restitutus: quæ esset in commentariis: cum tamen nulla esset. Quæ: omnia ab Antonio acta Cōmentitiis. fictis. Cōminisci fingere est. Falsa: quæ senatus neq; decreuerat neq; uouerat. Syngraphæ: Cautiones p̄ contrahentium scripturam factæ. Senatus consulta tanquam facta: ac si re uera senatus fecisset: in ærarium referebantur: ubi & leges & senatus decreta in æs incisa reponerentur. Etiam exteræ nationes: quibus beneficia & priuilegia concedebantur. Hoc genus: pecuniæ. Legem iudiciariam: de qua in prima philippica est dictum. Homo castus ironice. Antesignanos: centuriones & qui ordines duxerant. Antesignani uero ante signa collocabantur: ut primipili manipulares: qui præerant duabus centuriis hoc est ducentis quinquaginta sex. Alaudas: ex illa legione Alaudarum: de qua prius est dictum. Cōfessum duo significat: cōfessus locum & multitudinē: ut senatus ^{συνε} ^{Λπιον} græci dicunt. Pauet animus: eorū qui causas orant dicere pro reo apud illud concilium & apud Cydam Cretensem: qui insulæ Cretæ portentum est. Num ex iudiciū & c. scilicet est ex his qui delicti iudices solent. Leges: quæ scriptæ sunt. Mores: qui sunt in consuetudine: nam quod ait Vulpianus: Inueterata consuetudo p̄ lege non immerito custoditur & hoc ius est quod dicitur moribus constitutum. Etiam nostris ciuibus: qnt multi nota alia qua digni non ducuntur. Cortynium: ex ciuitate Cortyna: quæ illustris fuit in Creta insula. abest autem ab Africano litore stadiis nonaginta in cāpo sita: auctor Strabo. Nam Lyfiadem: & hunc in iudicium numerum elegerat Antoni: corruptissimis & frædissimis moribus: & si Phedri philosophi epicurei insignis ea tempestate: filius erat Lyfiadem hunc iocatur Cicero. Festiuus: iucundus & lepidus. Cum. M. Curio: is scurra erat: aleator & impurissimus: unus ex iudicibus Ab Antonio delectis. Conuenire: consentire & cōgruere: nam magna inter molles concordia. Citatus iudex ut in confessum ueniat iudicium per uatorem uocatus. Areopagites esse: iccirco adesse non debere: nec cogi posse quod Areopagites hoc esse atheniēsis iudex sit. Areopagus locus fuit iudicii athenis in quo primum capituli iudicium actum est: quod ait Plinius: & ubi de cæde iudicabatur. & quoniam in eminenti loco situs erat: πρυγοσ composito nomine cum ορνισ qui Mars est pugnæ & cædis deus appellabatur. Aeschylas iccirco hoc loco nomen dixit esse: q̄ ad eum usq; locum Amazones duxere exercitum: quæ Martis fuere: uel quoniam illis sedentibus diis a Neptuno accusatus est Mars q̄ Allirothoum eius filium occidisset: quod ille fecit compressa per uim ab eo alcipe filia sua & Agraules Cecropis filia: qua de re extant declamationes apud græcos. Is qui quæstioni præerit: Antonius: qui indagandæ rei p̄positus: & excusationi munus reiicientiū. Modo palliati: pallio ueratis: quo habitu græci utunt. unde palliata eloquētia: & fabula palliata hoc ē græca dī. Toga. n. romanorū uestis fuit. Et Virg.

faciebat. Restituebantur exules quasi lege. sine lege. quæ nisi auctoritate Senatus rescindant: quoniā ingressi in spem. R. P. recuperandæ sumus: imago nulla liberæ ciuitatis relinquet. Neq; solum cōmentariis cōmentitiis chyrographisq; uenalibus innumerabilis pecunia cum gesta in illam domum est: Cū quæ uēdebat Antonius ea se exactis Cæsaris agere diceret. Sed Senatus etiam Consulta pecunia accepta falsa referebat. Syngraphæ ob signabantur. S. C. tanq̄ facta ad ærarium referebantur. Huius turpitudinis testes erant etiā exteræ nationes: fœdera interea facta. regna data. populū prouinciæq; libertatæ: earum rerū falsæ tabulæ gemente. P. R. toto capitolio figebantur. Quibus rebus tanta pecunia una in domo coaceruata est: ut si hoc genus in unum redigat: non sit pecunia. R. p. defutura. Is etiā legem iudiciariam tulit: homo castus atq; integer iudiciorum & iuris auctor: in quo non sefellit. Antesignanos & Manipulares & Alaudas iudices se cōstituisse dicebat. At ille legit aleatores. legit exules: legit græcos. O cōsensum Iudiciū præclatum o dignitatē consilii admirandam: Pauet animus apud illud cōsiliū pre reo dicere: Cycā Cretensem: portentū insulæ: hoīem audacissimū & p̄ditissimū. sed fac ita nō eē: Nū latinæ scit: nū ex iudiciū genere & forma: nū leges n̄ras mores ue nouit: num deniq; hoīes: Est. n. uobis Creta notior: q̄ Roma Cydæ. Delectus aut & notatio Iudiciū etiā in n̄ris ciuib; h̄ri solet. Cortynium uero Iudicē qs nouit: aut qs nosse potuit: Nam Lyfiadem atheniensem pleriq; nouimus. Est. n. phedri philosophi nobilis fili: hō p̄terea festiu: ut ei cū. M. Curio cōfessore eodē & collusore facillime possit cōuenire: Quæro igit si Lyfiades ciuitatis iudex nō responderit: exculere Areopagites eē nec debere eodē tpe Romæ & Athenis res iudicare: accipiet ne excusationē is q̄ quæstioni præerit: Græculi Iudicis mō palliati modo

PHILIPPICA QUINTA

ait Romanos rerum dños gentemq̄ togatam. An athenensium antiquissimas leges negligat quibus cauebatur ut qui Areopagites esset: aliis iudiciis adesse iudicaturus non posset. Tantū. n. faciebant in Areopago iudicare ut turpe ducerere si quis alibi iudicaret: qui iudex in eo iudicio fuisset. Cretēsis iudex: Cydas. Alleget: ius sum explicet. Papintus: Allegentq̄ suos uterq̄ a sanguine diuos. Accedatur: Cydas.

Dura: difficilis inexorabilis. Natio: cretēsis. Periculū fortunæ q̄ fortunæ uarietatē experiunt̄ quotidie: hi solent eē humaniores: sed iocāt & periculū significat pecuniarū & bonorū: qđ in alea Curio faciebat.

rogati? An athenensium antiquissimas leges negliget? Qui porro ille concessus dñi boni: Cretēsis iudex: ilq̄ nequissimus quē admodū ad hunc reus alleget? quomodo accedatur. dura. natio est. at athenienses misericordes. puto ne Curium qđem eē crudelem: qui quotidie periculū fortunæ faciat. Sunt item lecti iudices: qui fortasse excusabuntur. habent. n. legitimā excusationem: exiliū causa solum uertisse. nec esse postea restitutos. Hos ille demens iudices legisset. Horū nomina ad ærarium detulisset. His magnam ptem. R. P. credidisset. si ullam speciem. R. P. cogitauisset. atq̄ ego de notis iudicibus dixi. quos minus notis: nolui noiare. Saltatores Citharistas: totū deniq̄ comelationis antonianæ chorū in tertiam decuriā iudicum scitote esse collectum. Hæc cā cur lex tam egregia tāq̄ præclara maximo hinc tempestate: uentis procellis: turbīnibus inter flumina & tonitrua ferret̄. ut eos iudices haberem? quos socios ad epulas hñe hospites nemo uelit. Scelex magnitudo: cōscientia maleficorū: direptio eius pecuniæ cuius rō in æde opis confcā est: hanc tertiam decuriā excogitauit nec ante turpes iudices quæsitū q̄ honestis iudiciis nocentiū salus desperata ē. sed illud os: illam impuritātē cenī fecissent: ut hos iudices legere auderet: quorū lectione duplex imprimeret̄. R. P. dedecus. Vnum q̄ tam turpes iudices essent. Alter q̄ patefactā cognitūq̄ esset q̄ multos in ciuitate turpes haberemus. Hanc ergo & reliquas eiusmodi leges etiam si sine uī saluis auspiciis essent rogatæ: censerem tñ abrogandas. Nunc uero cur nō abrogandas censcā: quas iudicio nō rogatas. An illa nō grauissimis ignominiiis: monumentisq̄ hui? ordinis ad posteritatis memoriā sunt notandæ: q̄ unus M. Antonius in hac urbe post cōditā Urbē palā secum habuit armatus: qđ neq̄ Reges fecerunt neq̄ ii q̄ Regibus exactis regnū occupar̄ uoluerūt. Cinnā meminī: uidi Sillā: mō Cæsare. Hi. n. tres post ciuitatē a. L. Bruto libertā plus potuerūt: q̄ uniuersa Respu. Nō possum affirmare nullis telis eos stipatos fuisse. hoc dico: nec multis & occultis. & hæc pestē agmen armatorū sequebat̄. Classitius mustela Tyro gladios ostentātes sui similes greges ducebāt p̄ forū. certū agminis locū tenebāt Barbari sagittariū. Cū aut̄ erat uentū ad ædē cōcordiæ: gradus cōplebant̄. lecticæ collocabant̄. nō q̄ ille scuta uellet occulta eē: sed ne familiares si scuta ipsi ferrēt laborarēt. Illud uero teterrimū auditū nō mō aspectu. In cella Concordiæ collocari armatos latrones sicarios. e tēplo carcerē fieri. aptis ualuis cōcordiæ

Solū uertisse locū mutasse: & in exilium q̄ soluendo non esset: abiisse: Ille demens: Antonius. Horum noīa iudicū. n. noīa in æs incidebātur & ierarium deferebant̄. Saltatores: tripudiantes. salto. n. tripudio est: & saltatio tripudium. Cōmessationis: lasciuior cōuict? & amatorius cōmessatio dñi a uicis: quos græci κοσμοῦ uocant. in his enim habitauerunt priusq̄ oppida conderent̄: qb? in locis aliis alios conuictus grā inuitabant. In tertiam decuriā ex centurionib? uoluit deligi.

Scelex magnitudo hæ causæ Antonio fuere decuriā illā eligendi ut eius bñificio tutus eēt: & si forte scelex suorū accusaretur iudiciū elabereēt. Nec ante: tunc demū turpes quæsiuit iudices Antonius: cū aī aduertit p̄ honestos iudices obtineri nō posse: ut nocētes & scelerati salui eēt. nā boni uiri q̄ prius iudicabāt. minime Antōio d̄ improbis gerebant: quos libere & audacter cōdēnabant. Et illud. impudentissimū. Cenī fecissent: honesta iudicia. p̄ uilissimo & sordidissimo habuissent: Notanda locutio facio te cenī: ut si dicas facio te stercoris. Cenū aut̄ lutum est.

Vt audiret: ab honestis speratus iudicis. Imprimeretur: ueluti cauterio equo nota inuritur. Cinnā & Syllā: quorū uterq̄ dictator & insigni crudelitate. Hæc pestē: Antonium. Classitius Mustela Tyro: Antonii affecclæ: scelerati & impuri ac ueluti duces agminis nefariorū quos armatos habebat Antonius. Barbari sagittarii: ithyrei. Ad ædē Cōcordiæ ubi senatus habebat̄. Lecticæ collocabantur: in quibus repositam erant arma. Subsellia: ut subsipit̄ iquit. Varro dñi quod nō plane sapit: sic quod nō plane erat sella subsellium: Tribunorū Triuiroꝝ Quæstorū: & minora iudicia exercē

rium Subsellia dicit esse Alconius: qui non in sellis currulibus: nec tribunalibus sedebat.

Huc etiam nisi uenire hoc i prima philippica. Fecerat enim hoc idem: hæc omnia sunt prius dicta. Agmine quadrato ueluti ilico pugnaturus. A me quia me occidisset. Mirmilloni laetis satis ausim affirmare corruptum esse locum: & Mirmillo mylasis legendum. Mylasis genere neutro numero multitudinis: Aliæ ciuitas est i Ionia in campo iacens admodum fertili: cui supra uerticem mons iminet: in quo albus lapis effoditur: Mylasis mirmillo. L. Antonius hoc est tanquam mirmillo pugnauit. In illa gladiatoria pugna: pugna mylasis.

Hic L. Antonius. Aestimabat: quantum pendere tribuni deberent. nam estimare est ære obligare uel punire unde aestimata poena ab antiquis est dicta. Possessiones: usum agri: aut fundi: non etiam dominium. Huius mendicantis: nam & mendicus erat hoc est tenuissimus: & auidus natura alieni appetentissimus. Mendicum dicit Verrius purar a mercede quæ se fellerit fortuna: uel quæ precetur quemque ut uitæ suæ medeatur cibo: ut Festus tradit Varro inquit a minus dicit. cui cum opus est minus est. Priuato: homini a quo adiri se non sinebat. Diuisor Antonius: L. a fratre Marco præfectus.

Nisi uictorem: nefaria uox.

Magistratu: consulatu. Iter Brundisium: ad accipiendas legiones quæ ex Macedonia redierant. Centurionum: quos necaret: Impotentes: insolentes.

Cum inter subsellia Senatus uersarentur latrones. P. C. Sententias dicere: Huc etiam nisi uenire kl. Septembris: sabros se missurum: & domum meam disturbaturum esse dixit: magna res credo agebatur. de supplicatione referebat. Veni postridie: ipse non uenit. locutus sum de Re publico minus. equidem libere quam mea consuetudo liberius tamen quam pericula minaque postulabant. At ille homo uehemens & uiolentus qui hanc consuetudinem libere dicendi excluderet: Fecerat enim hoc idem maxima cum laude. L. Piso. xxx. diebus ante me: inimicitias mihi denunciauit. adesse in Senatu iussit ad. xiiii. kl. Octobris. Ipse interea decem & septem dies: ut digestio potius quam declamatio uideretur: de mei Tyburtino Scipionis declamauit. sitim quærens. Hæc. n. ei causa esse solet declamandi. Cum is dies quo me adesse iusserat: non iisset: Tum nero agmine quadrato in ædem Concordiæ uenit: atque in me absentem orationem ore impurissimo euomuit. quod die si per amicos mihi cupienti in Senatum uenire licuisset: cædis initium fecisset a me. Sic. n. statuerat: Cum autem semel gladium scelere imbuisset. nulla res ei finem cædendi nisi defatigatio & satietas attulisset. Etenim aderat. L. frater gladiator Asiaticus: qui Myrmillo mylasis depugnarat: sanguinem nostræ sitiebat. suum in illa gladiatoria pugna multum profuderat. Hic pecunias uestras aestimabat: possessiones notabat & Urbanas & rusticas. huius medicitas audita cum coniuncta in fortunas uestras iminebat. diuidebat agros. quibus & quos uolebat. nullus aditus erat priuato nulla æquatis deprecatio. tantum quæque habebat possessor: quantum reliquerat diuisor Antonius. Quæ quamquam si leges irritas feceritis: rata esse non possunt: tamen separatim suo nomine notanda esse censeo. iudicandumque nullos Septem uiros fuisse. nihil placere ratum esse: quod elegissent: aut quod ab his actum diceretur. M. uero Antonium. quæ est quæ uel possit iudicare potius: quam teterrimum & crudelissimum hostem. Qui pro æde Castoris sedens audiens. P. R. dixerit: Nisi uictorem uicturum neminem. Num putatis. P. C. dixisse eum minatus quam facturum fuisse. Quid uero quod in contione dicere ausus est: Se cum magistratu abisset: ad Urbem uenturum cum exercitu. introiturum quotiescumque uellet. Quid erat aliud nisi denuntiare. P. R. seruitutem. Quod autem eius iter Brundisium. Quæ festinatio: quæ pes: nisi ut ad Urbem potius exercitum maximum adduceret. Qui autem delectus Centurionum. Quæ effrenatio impotentis animi. Cum eius promissis legiones fortissimæ reclamassent: domum ad se uenire iussit. Centuriones quos bene de. R. P. sentire cognouerat. eosque ante pedes suos uxorisque suæ quam secum grauis Impator ad exercitum duxerat: iugulari coegit. Quo animo hunc cæletis futurum in nos: quos oderat: cum in eos quos nunquam uiderat: tam crudelis fuisset. & quam audum in pecuniis locupletum: quam pauperum sanguinem concupisset: quorum ipsorum bona: quæ tunc erant. statim suis comitibus copatori

PHILIPPICA QUINTA

busque descripsit. atque ille furens infesta iam patriae signa Brundisio inferebat: Cum Caesar deorum immortalium beneficio diuini animi ingenii consilii magnitudine cum sua sponte eximiaque uirtute tum approbatione autoritatis. meae Colonias prius adiit. ueteranus milites conuocauit. Paucis diebus exercitum fecit. incitatos latronis impetus retardauit. Postea uero quae legio Martia Duce praestantissimum uidit: nihil egit aliud: nisi ut aliquando liberi essemus. quam est imitata. Quarta legio. Quo ille nuntio audito: cum Senatum uocasset: adhibuissetque Consularem: quae sua sententia. C. Caesarem hostem iudicaret: repente concidit. Post autem neque sacrificiis solennibus factis: neque uotis nuncupatis profectus est. & profugit paludatus. At quoque in puincia firmissimorum & fortissimorum ciuium. quae illum ne si ita quidem uenisset: ut nullum bellum inferret: ferre potuissent impotentem: iracundum: contumeliosum: superbum: semper poscentem: semper rapientem: semper ebrium. At ille cuius ne pacatam quidem neque iam quae ferre posset: bellum intulit puincia Galliae. Circum sedit Mutinam firmissimam & splendidissimam. P. R. Colonia oppugnat. D. Brutum Impatorem: Consulem designatum: ciuem non sibi sed nobis R. P. natum. Ergo Hannibal hostis: cuius Antonius: quid ille fecit hostiliter: quod hic aut non fecerit aut non faciat aut non molitur: & cogitet? Totum iter Antonii quod habuit: nisi depopulationes: uastationes: caedes: rapinas: Quae non faciebat Hannibal: quae multa ad usum reseruabat. Haec uero quae in horam uiueret: non modo de fortunis & de bonis ciuium. Sed ne quidem de utilitate sua cogitauerunt. Ad hunc dii boni legatos mitti placet: norunt isti homines formam. R. P. iura belli. exempla maiorum: Cogitant quod P. R. maiestas: quod Senatus seueritas postulet: Legatos decernitis. si ut deprecantur: continent. si ut imperetis non audiet. denique quauis seuera legatis mandata dederimus: nomen ipsum Legatorum: hunc quem uidimus restinguet ardore municipiorum: atque Italiae fraget auios. ut omittam haec quae magna sunt: certe ista Legatio moram & tarditatem afferet bello. Quauis dicant: quod quosdam audio dicturos: Legati proficiscantur: bellum nihilominus patet. Tamen legatorum nomen ipsum & animos molliet. & belli celeritatem morabitur. Minimis momentis. P. C. maximae inclinationes temporum fiunt. Cum in omni calu. R. P. tum in bello & maxime ciuili. quod opinione plerumque & fama gubernatur. Nemo quare quibus cum mandatis legatos miserimus: nomen ipsum legationis ultro missae timoris esse signum uidebitur. Recedat a Mutina. desinat oppugnare Brutum. decedat ex Gallia. non est uerbis rogandus. cogendus est armis. Non enim ad Hannibalem mittimus: ut a Sagunto recedat: ad quem miserat olim Senatus. P. Vallerium Flaccum & Q. Fabium pamphilum qui si Hannibal non pareret. Carthaginem ire iussi sunt. Nostros legatos quo iubebimus ire: si non paruerit Antonius: Ad nostrum ciuem

Quorum ipsorum: Centurionum quos iussit occidit. Caesar: Octavius. Patruus: Iulius.

Consularem. L. Pisonem arbitror: uel. Q. F. Calenum.

Neque sacrificiis: ut profecturi in bellum: uel in prouinciam solent: Impotentem: superbum. Hi: Antoni & eius affectae. In horam: sicut in diem dicimus uiuere: hoc est praesentis diei habere rationem: & crastino nihil cogitare: sic in horam. Dii boni: interpositio qua utimur & cum dolemus: & cum deridemus aut gaudemus. Isti homines: similes Antonii ac si dicat minime.

Continent: eorum more qui deteriores fiunt rogati. Ardorem municipiorum: in Antonium suscitatum. Quauis dicant. L. Piso. & Saluus Terentius. Minimis momentis: Nocuit semper differre paratis. Opinio: non rectitudine tempore ciuili belli Pompei aut: multi: non quae ita facere conueniret Caesarem sequerentur: quem audere Pompeium deserebant: quem timere aduertebant. Non enim ad Hannibalem mittimus: hostem & externum ducem sed ad Antonium ciuem. Saguntus celtiberiae ciuitas est a Zacynthiis condita: quae adhiberi exitum pugnae occurrit. hanc Hannibal contra populi romani foedera diruens belli punici secundi suscitauit incendia. Couenerat. n. foedere priore punico bello icto ut Saguntus libera esset. Hos legatos romanorum auditos esse ab Hannibale: uanaque ab eo retulisse responsa Polybius refert. Liuius nec in castra admissos scribit: ambo in eo conueniunt. Carthaginem profectos ut lenatus mandauerat: ad ducem ipsum pro uiolato foedere deducendum. Sed expositis mandatis sic aduersam habuisse Barcinam factionem: ut neglecti despectique re infecta Romanam redierint.

Pro Hannibale: de poscēdo
 Aut uolumus aut possumus
 quasi discat minime aut uelle
 debemus aut posse: cum ea cō
 tra eū decreuerim⁹. Ad ur
 bem: Brundisio enim urbem
 oppugnātū uētebat: nisi Octa
 uis terruisset. Edicto alla
 to: de uoluntate ipsius. Ve
 xillū: quod tollet Antonius: quo
 tiens noui aliquid moliri ciues
 uoluerint Peregre: ī Asia my
 lasis. Familiā: gladiatores.
 Ipse per se sanus: esto per se
 sapiat Antonius per Lucium
 & alios sanus nunq̄ erit. Te
 retur: inaniter consumetur.
 Vnde est adhuc: nam si len
 si & pigri in decernēdo quod
 prius est dictum non fuissent:
 bellum non esset: Tarditate se
 natus abusus erat Antonius.
 Omne malum nascēs: Qui
 dūs. Principiis obsta sero me
 dicina patur Cum mala per
 longas conualuere moras.

mīttimus ne Imperatorē: ne Coloniā. R. p. oppugnet. Ita ne
 uero hoc p legatos rogandus est: Quid interest p deos īmorta
 les: Vtrum hanc Urbē oppugnet: an huius Urbis ppugnacu
 lum: Coloniāq; p. R. præsidiū cā collocata: Belli punici secūdi
 quod contra maiores nostros Hannibal gessit: cā fuit Saguntī
 oppugnatio. Recte ad eum legati missi. mittebātur ad penum
 mittebantur pro Hannibale. hostibus nostris. & sociis quid si
 mile tandem: Nos ad Ciuem mitemus: ne Impatorem. P. R.
 ne exercitum: ne Coloniā circūledeat: ne oppugnet: ne agros
 depopulet: ne sit hostis: Age si paruerit: hoc Ciue uti aut uo
 lumus: aut possumus: Ante diem. xiiii. kl. Ian. decretis uestris
 eum concidistis. constituistis ut hęc ad nos kl. Ian. referrentur
 quę referri uideris. de honoribus & præmiis bene de Repub.
 meritoꝝ & merentium: quoꝝ principem iudicauistis eum: qui
 fuit. C. Cesarem: Qui. M. Antonii impetus nepharios ad Vr
 bem: in Galliam uertit deinde milites ueteranos q; primi Cæsa
 rem secuti sunt. tū illas cælestes diuinasq; legiones Martiā &
 Quartā: qb⁹ cū Consulē suū nō mō reliquissent: sed bello etiā
 psequerent: honores & præmia spopōdistis: eodemq; die. D.
 Bruti præstantissimi ciuis edicto allato atq; pposito factū ei⁹
 collaudauistis. quodq; ille bellum priuato consilio suscepit:
 id uos autoritate publica comprobauistis. Quid igitur illo die
 aliud egistis: nisi ut re hostem iudicaretis Antonium: His ue
 stris decretis aut ille uos æquo animo aspicere poterit: aut uos
 illū sine dolore summo uidebitis: Exclusit illum a R. P. distra
 xit segregauit non solum scelus illius: sed etiam: ut mihi uidet:
 fortuna quædam. R. P. qui si legatis paruerit: Romamq; redie
 rit: Num quando perditis ciuibus uexillum quo concurrant
 de futurum putatis: Sed hęc minus uereor: Sunt alia ob quę
 magis nunq̄ parebit ille legatis. Noui hominis insaniam arro
 gantiam: noui perdita consilia amicorū: quibus ille est deditus.
 Lucius quidem frater eius utpote qui peregre depugnauit: fa
 miliam deducit: si per se ipse sanus: qd nunq̄ erit: p hos esse ta
 men ei non licebit. Teretur interea tempus: belli apparatus re
 frigescent. Vnde est adhuc bellum nisi ex retardatione & mo
 ra: Ut primum post discessum latronis uel potius desperatam
 fugam libere Senatus haberi potuit: semp flagitauit: ut conuo
 caremur. quo die primum conuocati sumus: cū designati Con
 sules non adessent. Ieci sententia mea maximo uestro cōsensu
 fundamenta. R. P. serius oīno q̄ decuit. nec. n. ante potui. Sed
 tñ si ex eo tempore dies nullus intermissus esset: bellum profe
 cto nullū hēremus. Omne malū nascēs facile opprimit: iuete
 ratū fit plerūq; robusti⁹. Sed rū expectabant. kl. Ian. fortasse
 n̄ recte. Verꝝ præterita omittamus. Etiā ne hęc morā afferam⁹
 dum proficiscantur Legati: dum reuertant quorū expectatio

PHILIPPICA QUINTA

Tumultum: bellum propinquum ac periculosum declarari esse: Sic enim appellabatur uicina bella & Italica: ut gallicum. Iustitium: quod in magnis periculis & timore reipublicae iudicari solebat: hoc est iuris dicendi intermissio: ut apud Livium saepissime legitur: Est iustitium quidem dictum: quoniam ius stat. Saga uel stimenta militaria: unde Sagatus. Cicero in epistola Sagati in forum descendimus. Sublatis uenditionibus. ut nulla sit culpa uacatio & excusatio a bellis: Praeter Galliam totam: comatam & Cisalpinam. Contentionem: non contra se dicebat bellum parum: sed partium esse contentionem. hoc est dissensionem. Sed

dubitationem belli afferet. bello autem dubio quod potest studium esse dicitur lectus: Quamobrem. P. C. legatorum mentionem nullam censeo faciendam rem administrandam arbitror: sine ulla mora: & confestim gerendam censeo: tumultum decerni. iustitium iudicari. Saga summi dico oportere. delectum haberi. sublatis uocationibus in Urbe & in Italia praeter Galliam totam: Quae si erunt facta: opinio ipsa & fama uestrae seueritatis obruet scelerati gladiatoris amentiam. Sentiet sibi bellum cum R. P. esse susceptum. Experietur consentientis Senatus neruos atque uiros. Nam nunc quidem partium contentionem esse dicitur: quarum partium alteri uicti sunt: alteri sunt in medijs. C. Caesaris partibus. Nisi forte Caesaris partes a Pansa & Hircio Con. & a filio. C. Caesaris oppugnari putamus. Hoc uero bellum non ex dissensione partium: sed ex nefaria spe perditissimorum Ciuium excitatum quibus bona fortunaeque nostrae nota sunt. & iam ad cuiusque opinionem distributa. Legi epistolam Antonii: quam ad quemdam in P. Septimum capitalem hominem Collegam suum miserat. Quid concupiscas tu uideris. quod concupiueris certe habebis. Hec ad quem legatos mittamus cui bellum moremur inferre quae ne lo. tu quidem fortunas nostras destituit: sed libidini cuiusque nos ita addixit: ut ne sibi quidem quicquam integrum: quod non alicui promissum iam sit reliquerit. Cum hoc. P. C. bello inquam certandum est. idque confestim: legatorum tarditas repudianda est. Quae prope ne multa nobis quotidie decernenda sint. Consulibus totam R. P. committendam censeo usque promittendum ut Reipublica defendant. prouideantque ne quod R. P. detrimenti accipiat. Censeoque ut iis qui in exercitu Antonii sunt: ne sint ea res fraudi si ante Id. febru. ab eo discesserint. Haec si censueritis. P. C. breui tempore libertatem. & P. auctoritatemque uestram recupabitis. Si autem lenius ageris: tamen eadem. Sed forsasse serius decerneretis. de R. P. quoad retulistis: satis decreuisse uideor. Altera res est de honoribus: de quibus dei ceps intelligo esse dicendum. Sed qui ordo in sententijs rogandis seruari solet. eundem tenebo in uiris fortibus honorandis. A Bruto igitur Consule design. more maiorum capiamus exordium cuius ut superiora omittam: quae sunt maxima illa quidem. sed ad huc hominum magis iudicijs. quam publice laudata: quibus nam uerbis eius laudes huius ipsius temporis conlequi possumus? Neque enim ullam mercedem tanta uirtus: propter hanc laudis gloriaeque desiderat. qua et si careat: tamen si se ipsa contenta. quanquam in memoria grauiorum Ciuium: tanquam in luce posita laetetur. Laus igitur iudicium. testimoniumque uiri tribuenda Bruto est. Quamobrem his

earum inquit partium quas Antonius dicit alteri uicti sunt hoc est Pompeiani: alteri in partibus Caesaris sunt: nisi fortasse quispiam sibi persuaderet Caesaris partes dictatoris a consulibus Hircio & Pansa: quae Caesarianae fuerunt: ac C. Octauii Caesaris filio oppugnari: quod credibile non est ergo non contentio partium est sed ipse oppugnatur Antonium

Ad opinionem. pro uoluntate & desiderio cuiusque. Septem uirum: aut ab ipso diu dundis agriscum. L. fratre praefectum: aut septentrinum: epulonem significat

Capitale hominem: flagitiosum: & cuius caput peti debeat ad poenam. Cicero: Capitalis ereocles: uel potius Euripides Fruttum ac peccatum capitale dicitur propter quod committentis caput peti ad supplicium debet: aliter capitale odium capitale morbum dicimus. quod alterius caput petunt. Alii septimum legunt. Quod concupiscas tu uideris: uerba Antonii Tu cogita & elige quod uelis nullam pati re repulsam. Ne fortit quidem: ante bona uestra promissit quae ea fors & fortuna diuideret & fierent uictoris occupantis. Ne quid respu. Hoc uti uersiculo reipu. periculosis temporibus solebat: quod ait saepe Livius. Fraudis dano & periculo. Etiam in ueteri iure lectum est: erit ea res fraudi. Cf. in epistola ad Leticum. Maiori illis fraudi quam tibi futurum. Sed quod ordo in sententijs rogandis: A. G. libro quarto ca. x: Qui obseruatum sit ordine rogandarum sententiarum ante legem de senatu habendo quae postea fuit lata: scribit. Primum tamen fere consules designati rogare solebant. Salustius in Catilina. Tum Syllanus sententiam rogatus. quod eo tempore consul designatus erat.

Se ipsa. nam uera uirtus sua ipsius conscientia contenta est. etiam si a nullo laudetur: quod ait alio loco Cicero: Muro: quod sunt ueluti murus: & in portu habuere maiores Alpes ab antebale prius: deinde a Cimbris esse superas: quod Plinius scribit.

Præsides: ad opem ferendam & defensionem praestant: nam id significat praesidere. unde praeses auxiliator: & defensor. Antonio diadema Caesari imponente: supercalibus quod dictum est prius. Illa: sub Caesare seruitutem, Moderatione: cum in prius Caesari & magister eorum illius esset: exercitum haberet: plebe quod de uociferante: & ut Caesaris necesse uiscerem obtestante: faciendum esse dissuasit: quod Appianus scribit. Pietas: quod cum patre senserunt: & contra Caesarem paterna pietate ducti arma sumpserunt. Fraus dano, Sex. Pompeium: is ab omnibus fere diligebatur: Lepidus suadet acciri ex Iberia: ubi contra Caesaris protores bellum gerebat: et quod patris bonis in publicum redactis uicies & quinquagies decem milia drachmas atticis rependi Maris quoque imperium dari quod admodum parum ei omnino habuisset: ut ingrumentibus casibus romano classe ubicumque ea esset: uti posset: quod senatus concessit & si Appianus hoc Antonium tradit suadisse.

uerbis. P. C. Senatus. C. faciendum cenleo; Cum. D. Brutus Imp. Cos. desig. provinciam Galliam in Senatus. Po. quod. Ro. potestate teneat. cumque exercitum tantum breui tempore: summo studio municipiorum: coloniarumque prouinciae Galliae optime de. R. P. meritis merentisque conscripserit compararit: id eum recte & ordine ex quo. R. p. fecisse: idque. D. Bruti praestantissimum meritum in Rempublici. Senatui populoque Roma. gratum esse & fore itaque Senatum populoque. Ro. existimare. D. Bruti Imperatoris Cos. desig. opera: consilio uirtute. incredibili studio & consensu. prouinciae Galliae. Reipublici. difficillimo tempore esse subuentum. Huic tanto merito Bruti. P. C. tantoque in. R. P. quis est tantus honos qui non debeat? Nam si. M. Antonio patuisset Gallia. si oppressis municipiis: & Colonis imparratis: in illam ultimam Galliam penetrare potuisset: Quanta Reipublici. terror impenderet? dubitaret credo homo amentissimus atque omnibus consiliis praecipuus & deuius: non solum cum exercitu suo sed etiam cum omni immanitate Barbariae bellum inferre nobis. Ut eius furorem ne alpium quidem muro cohibere possemus. Haec igitur habenda gratia est. D. Bruto: qui illum nondum interposita auctoritate uestra: suo consilio atque iudicio: non ut consulem recepit: sed ut hostem arcuit: Galliam seque obsideri: quod hanc urbem maluit. Habeat ergo huius tanti facti tanque praecleari decreto uestro testimonium sempiternum Galliaque quae semper praesidet atque praesedit huic imperio libertati que: merito uereque laudet quod se suasque uires non tradidit: sed opposuit. Atque etiam. M. Lepido pro eius egregiis in Rempublici. meritis decernendos honores quam amplissimos cenleo. Semper ille populum Ro. liberum esse noluit maximamque signum illo die dedit uoluntatis & iudicii sui. cum Antonio Diadema Caesari imponente se auertit: gemituque & moestitia declarauit quantum haberet odium seruitutis: quam Populum Ro. liberum cuperet: quod illa quae tulerat temporum magis necessitate: quam iudicio tulisset. Quanta uero is moderatione usus sit: in illo tempore ciuitatis: quod post mortem Caesaris consecutum est: quis nostrum obliuiscipotes? magna haec. Sed ad maiora properat oratio. Quod enim odii imortales admirabilius omnibus gentibus: quod optatius Populo Ro. accidere potuit: quam cum bellum ciuile maximum esset: cuius belli exitum omnes timeamus: sapientia & iam id potius extingui quam armis & ferro rem discrimen adducere? Quod si eadem ratio Caesaris fuisset: in illo tetro misereque bello. ut omittam patrem: duos Cn. Pompeii summi & singularis uiri filios incolumes habemus: quod certe pietas fraudi esse non det. Utinam omnes. M. Lepidus seruare potuisset. facturum fuisse declarauit: in eo quod potuit: cum Sex. Pompeium restituit ciuitati maximum ornamentum. R. P. clarissimum monumentum cle-

PHILIPPICA Q VINTA

mentiae suae. Grauis illa fortuna .p.r. graue fatum pompeio enim patre quod Imperii .P.R. lumen fuit extincto. Interfectus est patris simillimus filius. Sed omnia mihi facta uidentur deorum immortalium iudicio & pietate. Sex. Pompeio .R.P. co seruato. Quam ob causam iustam atque magnam & quae periculosissimum ciuile bellum maximumque humanitate & sapientia sua. M. Lepidus ad pacem concordiamque conuertit. S.C. his uerbis censeo praescribendum. Cum a. M. Lepido. Imp. pontifice Max. Saepenumero Repu. & bene & feliciter gesta sit populusque .R. intellexerit ei dominatum Regium maxime displicere. Cumque eius opera uirtute consilio singularique clementia & mansuetudine: bellum accerbissimum ciuile sit restinctum. Sex. que. Pompeius. Cn. F. Magnus huius ordinis auctoritate ab armis discesserit. & a. M. Lepido Imp. pont. Max. summa Senatus: populi que Romani uoluntate ciuitati restitutus sit Senatui po. que. Ro. pro maximis plurimisque in Rempub. M. Lepidi meritis: magnam spem in eius uirtute auctoritate felicitate reponere: oculi pacis concordiae libertatis: eiusque in Rempu. meritoque Senatui Populumque Ro. memorem fore. Eique statuam equestrem in aedem in rostris aut quo alio loco in foro uellet: ex huius ordinis sententia statui placere. Qui honos P.C. mihi maximus uidetur. Primum quia iustus est: non enim solum datur propter spem temporum reliquorum: sed propter amplissimis meritis redditur. Nec uero cuiquam possumus commemorare hunc honorem nisi a Senatu tributum iudicio Senatus soluto & libero. Venio ad. C. Caesarem .p.C. qui nisi fuisset: quis nostrum esse potuisset? Aduolabat ad Urbem a Brundisio homo impotentissimus: ardens odio: animo hostili: in omnis bonos cum exercitu Antonius. Quis huius audaciae & scelerari poterat opponi? nondum ullos duces habebamus: non copias: nullum erat consilium publicum: nulla libertas: dandae ceruices erant crudelitati nefariae: fugam quaerebamus omnes quae ipsa exitum non habebat. Quis tum nobis? quis Po. ro. obtulit hunc diuinum adolescentem deus? qui cum omnia ad perniciem nostram praestituro illi ciui paterent: subito: praeter spem omnium exortus prius confecit exercitum: quem furori. M. Antonii opponeret: quae quisquam hoc eum cogitare suspicaret Magni honores habitus Cn. pompeio cum esset adolescens: & quidem iure: subuenit enim Reipublici. sed aetate multo robustior: & militum ducem quaerentium studio paratior: & in alio genere belli. Non enim omnibus Syllae causa grata: declarat multitudo proscriptorum: tot municipiorum maximae calamitates. Caesar autem annis multis iunior ueteranos cupientis iam requiescere armauit eam complexus est causam: quae esset Senatui: quae Populo quae cunctae

Patris simillimus filius Cn. Pompeius is apud mundam uictis Pompeianis clam fugit: crucifaucio & deserta ac auita perit apud Lauronem oppidum a Caesare pugnas occisus est. Solutus & libero: Tributus fuerat hic honor fortasse aliis: sed dum ante Caesarem: ac minime libero senatu: Simile est illud Iuuenalis de Cicerone. Roma patrem patriae Ciceronem libera dixit. Non in potestissimus: insolentissimus. Quae ipsa exitum non habebat: quam non inueniebant cum omnia essent interclusa. Magni honores habitus: pulcher locus compositio: Cynnano & Syllano tumultu Pompeius in Piceno erat ubi agros habebat & relictas a patre clientelas: cum quae plerisque optimos & clarissimos ciues ad Syllam proficisci animaduerteret: indignum ratus: si solus ipse quae ageret: ac non potius cum copiis ad Syllam iret: Picenum omne commouit tertium & uiginti simul annis agens: praeterea auxiliis propria auctoritate insignibus Auxilium delectum militum habuit legiones tres conscripsit. cum quibus ad Syllam contedit: omnes quocumque ibat: sollicitas: ut a Carbone deficeret Qui caeso Cynna partibus successerat: & multo in potestior erat. Ad Syllam proficiscens tres simul duces circumuenire in itinere adortos: Carinam: Caelum: Brutum supauit: Victor tandem ad Syllam ueniens imperator salutat: & in maximo honore habitus: moxque in Celtiberiam missus: & inde in Sicilia & Africam ex quibus praecipue uictor rediens magnus cognominatus. nec multo post etiam triumphauit: Adolescens: septuaginta & uiginti annorum. Multo robustior: quam Octavius: qui erat octo & decem Paratior: expeditior quoniam milites ultro deposcebant: cum Veterani inuiti Octavianum sequerentur. quippe quae quiescere iam optabant. In alto genere belli: pro causa senatus contra Carbonem Perpernam. Sertorium: qui erat senatus & reipublicae hostes. Non enim omnibus: sicuti nunc senatus: & si cum Sylla tunc sentiret senatus: Multitudo

IN. M. ANTONIVM

proscriptorum . proposuit illam ingentem tabulam Sylla. & ex ipso equestris ordinis flore ac senatu duo milia elegit: qui mori iuberentur. Ille: Pompeius. In aduersariorū partibus: Carbonis & cærerorum qui agrum Picenum municant: & in sua habere potestate supabant: sed ab eis auocauit Pompeius. Eo ad eum locum: ire in galiam contra Antonium. Quo cuiq; optimo. scilicet eundem est. Itaq; illa quæramus: demus imperium & auctoritatem. C. Cæsari: quod uix consequemur hoc est uix efficiemus ut antonium coerceamus. Pontificem: pro patre & si Lepidus inualerat pontificatum. Proprætor. decretis a senatu fascibus Eiusq; honoris: lex erat Romæ q̄ ei q̄ quæstor fuisset: licebat sequenti anno tribunatū plebis: præiurā: & alios magistratus petere. Cēset ergo Cicero Sic Octauii rationem habēdā: & si quæstor non fuerit: quemcūq; honorē petat: ac si lege petat: idq; agit ut legibus soluantur annalibus: neq; illis sit obnoxius: Leges uero annalibus plures fuere & a pluribus latæ quibus ætas præscribebatur: cui petendorū magistratuū ptās fiebat legib; enim annalibus. ac si dicat iō ætas præscribebatur. quia temeritatem timebant. quæ propria e adoleſcētiae. Et Cicero ait in Catone maiore Temeritas e florentis ætatis: prudentia senectutis: nō q̄ inueniri non queat adoleſcens q̄ prudentia senes anteeat: Nā de Ascanto iqt Virgilius ante ānos animū q̄ gerens: curamq; utrilem. Aristoteles nihil interesse iqt ætate quis iuuenis sit an morib; neq; in ānis culpā esse: sed i ut uēdo & perturbate singula psequendo. Progressum ætatis. ut per ætatem petere honores: & legibus possit: Itaque maiores nostri. ostēdit admodum uetustas ānales leges non eē: & ambitione. quadā latas: dum scilicet ægre ferrent qdā homines æquari sibi honoribus q̄ minoris existeret ætatis ideoq; uoluisse ut quidā grad; essent petitionis. Verbi gratia Qui. xx. annū agerent: ædilitatem petere possent: Qui q̄dragesimū Quæsturā & Præturā: Qui quadagesimū tertium. Consularū. & obfuisse dicit has leges. Quoniā multi q̄ petiissent pdesse reipu. Si gerere magistratū potuissent: ante q̄ in ætate cēt: qua petere liceret: extincti sunt. Magna i doles: ac si diceret specimen & apparentia non significatio solum uirtutis idem i officiis in quibus est uirtutis indoles cōmouentur. Et si indoles tunc proprie dicitur: cum maior in pueris elucet uirtus: quæ ætati conueniat. Rulli: Decili Corutni multiq; alii: uirpat pluralem numerum. Rullus uero est Qu. Fabius Rullus primus ex

Italiæ: quæ diis omnibus gratissima. Et Pompeius ad. L. Sylle maximū iperium: uictorēq; exercitū accessit. Cæsar se ad neminem adiunxit: ipse princeps exercitus faciendi & præsidii comparandi fuit. Ille in aduersariorum partibus agrum Picenū habuit munitum. Hic ex Antonii amicis sed amiciciōribus libertati contra Antonium confecit exercitum: illius opibus Sylla regnauit: huius præsidio Antonii dominatus oppressus e. Demus igitur imperium Cæsari: sine quo res militaris administrari: teneri exercitus: bellum geri non potest: & pro populo ro. eo ire quo cuiq; optimo: qui honos: quanq̄ est magnus illi ætati: tamen ad necessitatem rerum gerendarum non solum ad dignitatem ualet. Itaq; illa quæramus quæ uix hodierno die consequemur. sed sæpe spo fore huius adoleſcētis hortandi honorandiq; & nobis & Populo Ro. potestati. Hoc autem tempore ita censeo decernendum. q̄. C. Cæsar. C. F. Pontifex Proprætor summo Reipu. tempore milites & ueteranos ad libertatem Populi ro. cohortatus sit: eosq; cōscripserit: quodq; legio Martia Quartaq; summo studio optimoq; in Rempu. cōsensu. C. Cæsare duce & autore Rempu. libertatem .P. R. defendāt defenderint: & quod. C. Cæsar proprætor Gallia p̄uincia cum exercitu subsidio pfectus sit: equites: sagittarios: elephantos: in suam populiq; Ro. potestati redegerit: difficillimoq; R. p. tempore salutis dignitatiq; populi Ro. subuenerit. Ob eas causas Senatui placere. C. Cæsarem. C. F. pontificem proprætorē Senatorem esse: sententiamq; loco .pr. dicere: eiusq; honoris rationem quēcūq; appetet ita haberi: put haberi lege liceret: si anno spio. e. Quæstor fuisset. Quid est enim. p. C. cur eum non q̄primum amplissimos honores capere cupiamus. Legibus enim annalibus cum grandiore ætate ad Consulatum constituebāt: adoleſcentiæ temeritatem uerebantur. C. Cæsar ineunte ætate docuit ab excellenti eximiaq; uirtute progressū ætatis expectari non oportere. Itaque maiores nostri ueteres illi admodum antiquas leges annales non habebant. quas multis post annis attulit ambitio: ut gra. uis essent petitionis inter æquales. Ita sæpe magna indoles uirtutis priusquam Reipub. prodesse potuisset: extincta fuit. At uero apud antiquos Rulli

PHILIPPICA Q VINTA

ea familia ob uirtutes maximas cognominatus. qui magister equitum Papyrio dictatore pene est securi percussus quod contra eius edictum cum Sanitibus & si prope pugnauerat solutus legibus consul ante tempus factus est. De quo multa Liuius. ylt. & xi. ab ur. con. Decii: P. Decii bello Sanitico tribunus militum Aulo Cornelio consule exercitum in locum iniquum coniectum seruauit: collē. n. occupauit imminere ei in quo Ianites coniderant: Consuli occasione euadendi dedit: ipse ab hostibus circumseptus erupit. Sequenti anno ante tempus consul creatus cum. T. Manlio bello latino se deuouit. Coruini. M. Valerius Tr. militum bello gallico: gallum a quo

Decii Coruini multiq; alii recentiore: autem memoria superior Africanus. T. Flamini admodum adulescentes Consules facti tantas res gesserunt: ut Po. R. impium auxerint: nomen ornauerint.

Quid Macedo Alexander cum ab iuente aetate res maximas gere re cepisset: nonne tertio & trigesimo anno morte obiit: quae est aetas nostris legibus. decem annis iunior quam Consularis: ex quo iudicari potest: uirtutis esse quam aetatis cursum celeriore. Nam quod ii qui Caesari inuidet: simulant se timere: ne uerendum quidem est: ut tene re se possit ut moderari: ne honoribus nostris elatus imperanti suis opibus utatur. Ea natura rex est. P. C. ut qui sensum uerae gloriae ceperit: quod se ab Senatu ab Equitibus. R. Po. q. R. uniuerso senserit Ciuem clarum haberi salutarēq; R. P. nihil cum hac gloria comparandum putet. Vtinam. C. Caesari patri dico contigisset adulescenti. ut esset Senatus atque optimo cuique carissimus: quod cum consequi neglexisset: omnem uim ingenii quae summa fuit in illo: in populari leuitate consumpsit. Itaque cum respectum ad Senatum & ad bonos non haberet: eam sibi uiam ipse patefecit ad opes suas amplificandas: quam uirtus liberi populi ferre non posset. Eius autem filii longissime diuersa ratio: quae cum omnibus est: tum optimo cuique carissimus: in hoc spes libertatis posita est. ab hoc accepta iam salus: huic summi honores & exquirunt & parati sunt. Cuius igitur singularem prudentiam admiramur: eius stultitiam timemus. Quid enim stultius: quam in utilem potentiam inuidiosas opes cupiditatem dominandi precipitem & lubricam anteferre uerae graui solidae gloriae: an hoc uidit puer: si aetate processerit non uidebit? At est quibusdam inimicus clarissimis atque optimis ciuibus: nullus iste timor esse debet. Omnis Caesar inimicitias Reipublicae condonauit. hanc sibi iudicem constituit: hanc moderatricem omnium factorum. Ita enim ad. R. p. accessit: ut eam confirmaret: non ut euerteret. Omnis habeo cognitos sensus adolescentis: nihil est illi reipublicae carius: nihil uestra auctoritate grauius: nihil bonorum uirorum iudicio aptius: nihil uera gloria dulcius. Quamobrem ab eo non modo nihil timere: sed maiora & meliora expectare debetis: neque in eo quod ad. D. Brutum obsidione liberandum profectus sit

prouocatus fuerat insidere galea Coruo & unguibus rostro quae in festate hostem iterem: Coruini sibi posterisque ea causa uidecavit cognomen: consul proximo anno creatus est ob uirtutem: cum xxiii. ageret annum. Liuius auctor li. vii. ab ur. con. & Valerius ti. de his quae magnifica cuique contingere. Superior africanus hic & aedilis ante annos factus est: & praetor cum ageret. xxiii. annos: & consul tunc cum concedente collega in africam traiecit. Valerius max. Superiori inquit africanum consulatus ceterior legitimo tempore datus est: quod fieri oportere exercitus legis senatum admonuit. ita nescias utrum illi plus decoris patrum conscriptorum auctoritas: an militum consilium adiecerit. toga. n. scipione ducem aduersus poenos creauit. arma poposcerunt. T. Flaminius. T. Qu. Flaminius tempore belli Macedonici: & ipse solutus legibus est consul. n. factus aduersus Philippum macedoniae regem foeliciter pugnauit in faucibus epiri: fugatum coegit in regnum reuerti. Iunior quam consularis quam. xliii. anno licet petere: iunior & senior communis sunt generis: & Cicero ait Seniore republica. Cursum celeriore. saepe enim anteit aetatem uirtus. Nam quod ii: Haec Octauii obiciebant aduersarii quibus occurrit: Nihil cum gloria. quam falleris Cicero: & contra te sunt quae scribis in officio libro primo. Sed illud odiosum est quod in hac elatione & magnitudine animi facillime praecia & nimia cupiditas inuisatur principatus: & totus locus qui sequitur: & aliud est experere ueram gloriam aliud simulare: Multis enim quod ait Cicero: Simulationum in uoluptatibus obtegatur: & quasi uelis quibusdam obumbratur unum

cuiusque natura: frons: oculi: saepe mentiunt: oratio uero saepissime. Adulescentia. fuit. n. lubrica adulescentia corrupta: & ad omne scelus: sed praecipue seditiones pro a appetens uero principatus. iam tunc maxime extitit Iulius. Leuitate: furor populi: ubi largitibus & malis artibus conciliato. Non posset: sicut tradit non tulit. sed extinxit. Hoc uidit:

hoc animaduertit ut uerā gloriam adipisceretur Memoria domestici doloris. Iulli patris occisi: id quod multi iactabāt: non confidendum Cæsari qui priuatum accepisset uulnus: & ulturus crederetur. Facere nō auderē: si quid scilicet timēdū esset. Qui ager coloniis esset Cæsar dictator bellis confectis legē tulit: qua ueterāis præmia distribuit: deductis enim in colonias agrorum certum modum uirū assignauit: Si quis plus occuparet adimi: & distribui aliis ueteranis qui prius missis adderentur: uoluit.

Quo ad quas colonias.

De agro cāpano: qui semper po. ro. fuisset & diuisus nūq̄ extitisset quod multi in locis dicit Cicero. Secūda & .xvi. s. legio: & sic habet uera & antiq̄ lectio. Extra: præter



Pisonis ac nō nullorum qui Antonio fauebant in senatu uicit sentētia dimitēdis ad Antonium legatis. Fuere autem Seruius Sulpitius. L. Cæsar. L. Piso. L. Philippus: quib⁹ hæc mandata Cicerone præscribere & si inuito eo legatio erat decreta a senatu data sunt ad Antonium: ut Mutina confestim discederet. ut Decimo Gallia p̄uincia cederet: quæ intra alpes & Rubiconem atq̄ nē ē. ut exercitum citra flumē educeret ita tamen ut non propius urbem ducetis milibus admoueret: Præsinus item dies est: quo si non pareret hostis resp. haberetur. Iam profecti erant legati. Quid ergo in senatu actū sit frequenter populum: scire

timere ne memoria maneat domestici doloris: quæ plus apud eum possit q̄ salus ciuitatis. Audebo etiam obligare fidem meam .P. C. uobis: populoq; R. q̄ profecto cum me nulla uis coheret: facere non aderem. pertimescerēq; in re maxīma periculosa opinionem temeritatis: p̄mitto recipio sp̄o deo .P. C. C. Cæsarem talē semper fore Ciuem: qualis hodie sit: qualem eū maxime uelle eē & optare debemus. Quæ cum ita sint: de Cæsare satis hoc tempore dictū habeo. Nec uero d. L. Egnatuleio fortissimo & cōstātissimo Ciue amicissimoq; R. Pu. silendum arbitror. Sed tribuēdum testimonium uirtutis egregiæ: q̄ is legionē Quartam ad Cæsare adduxerit: quæ præsidio consulib⁹ Senatui populoq; R. Recipere esset ob eam cām placere uti. L. Egnatuleio tricēnium ante legitimum tēpus Magistratus petere capere gerere liceat. In quo. P. C. non tantum cōmodum tribuitur. L. Egnatuleio: q̄tum honos. In tali enī re satis est nominari De exercitu autem. C. Cæsaris ita censeo decernendum. Senatui placere: militibus ueteranis: qui cæsaris Pontificis auctoritatēq; huius ordinis defenderint atq; defēdant: iis liberisque eorum militiæ uacationē cē. Vtiq; C. Pansa. A. Hircius cōn. alter ambo ue cognoscerēt: q̄ ager coloniis eēt: quo milites ueterani deducti essent. qui contra legē Iuliā possideret: ut is militibus ueteranis diuideret De agro cāpāo separatim cognoscerēt: inirētq; rationē de cōmodis militum ueteranorum augēdis: legioniq; Martiæ & legioni Quartæ: & iis militibus q̄ de legionē Secūda & .xvi. ad. C. Pansam. A. Hirciū cons. uenissent suaq; nomina dedissent. q̄ iis Senatus populiq; Romani libertas carissima sit: & fuerit: uacationē militiæ ipsis: liberisque eorū esse placere: extra tumultum Gallicum Italicumq; easq; legiones bello confecto missas fieri placere. Quantamq; pecuniam militibus earū legionū in singulos. C. cæsar pontifex p̄p̄tor pollicitus sit: tantam dari placere. Vtiq; C. pansa. A. Hircius consules alter ambo ue rationem agri habeāt. qui sine iniuria priuatoꝝ diuidi possit isq; militibus legionis Martiæ & legionis Quartæ ita darēt: assignarēt: ut quib⁹ militib⁹ amplissime dati assignati eēt Dixi ad ea oīa consules de quibus retulistis: quæ sine mora matureq; decreta: facilius apparabitis: ea quæ tēpus & necessitas flagitat. Celeritate autem opus ē: quasi essemus usi: bellū: ut sape dixi: nullū haberemus.

.M. T. Ciceronis. in. M. Antonium ad

Quirites Philippica Sexta.



Vdita uobis esse arbitror Quirites quæ sint acta in Senatu: quæ fuerit cuiusq; sētētia. Res enim ex Kl. Ian. agitata: paulo ante confecta est: minus q̄dem illa seuer q̄ decuit non tamen omnino dissolute: Mora est allato bello: non causa sublata:

PHILIPPICA SEXTA

cuplêrem: & uoce. P. Apulei sciscitâtem docet Cicero Dilatum dicens esse non sublatū bellum. Facit autē præiudicium re infecta legatos redituros: & antonium neq; pariturum senatui: neq; si uellit posse. Atq; te circo hortatur ut paratis sint ad rem animis dū redeant. Inuehitur p̄ occasionē in. M. & L. Antōius Quædam in. L. Trebellium & T. Plancum: improbos & nefarios qui ad Antonium se se contulerant suis cietī sceleribus: maledicta cōgerit. populi in se cōmemorat beneficia: & suā opā suūq; studiū pollicet. In eo sc̄ipue laborat: ut suspitionē populo adimat: aut timoris senatus obmissos legatos aut futuræ cū Antonio concordiaē. Minus se uere: nam pro dignitate & seueritate senatus non decernēda legatio: sed ilico hostis iudicandus fuerat Antonius: Dissoluite: molliter & remisse. Mora donec legati reuertantur. Nō cā sublata: quoniā ut dicturus paulo post ē: non parebit Antonius. P. Apuleius is Trib. pleb. erat: cuius meminit Appianus. Ex eo: ac si dicat propter id Quod senatus decreuit. quid autē decreuerit prius est dictum: Lōgo interuallo: p̄ longū interuallū: diu. n. liber n̄ fuerat. xiiii. cal. Ian. coepit esse

Quāobrem q̄ quæsiuit me. P. Apuleius homo & multis officiis mihi & summa familiaritate coniunctus & uobis amicissimus ita respondebo: ut ea q̄bus non interfuistis: nosse possitis. Causa fortissimis optimisq; Cōsulibus Kl. Ian. de Repub. primum referendū fuit: ex eo q̄. xiiii. Kl. Ian. Senatus me autore decreuit. Eo die primū Quir. fundamenta iacta sunt Reipu. fuit. n. longo interuallo ita liber Senatus: ut uos aliquando liberi essetis. Quo quidem tēpore etiam si ille dies uitæ finē mihi allaturus esset satis magnū cœperā fructū cū uos uniuersi una mente atq; uoce iterū a me conseruatam esse Rempu. conclamastis. Hoc uestro iudicio tanto tamq; præclaro excitatus: Ita Kl. Ian. ueni in Senatū: ut meminissem quam personam ipositam a uobis sustinerem. Itaq; bellum nefarium illatū Reip. cū uiderem: nullā moram interponendā insequendi. M. Antonium putauī. hominēq; audacissimum: qui multis nefariis rebus ante cōmissis hoc tempore imperatorem Populi Romani oppugnaret: Coloniam uestram fidissimam fortissimāq; obsideret: bello censui persequendum: tumultum esse decreui: iustitium ī dici: saga sumi: dixi placere: in quo omnes acrius grauiusq; incumberent ad ulciscendas Reipu. iniurias: si omnia grauissimī belli insignia suscepta a Senatu uiderent. Itaq; hæc sententia sic per tridū ualuit: Vt quanq̄ discessio facta non esset: tñ præter paucos: omnes mihi assensuri uiderentur. Hodierno autem die non est pene scio q̄ obiecta re remissior Senatus fuit: nam plures eam sententiam secuti sunt: ut quantum Senat̄ auctoritas uesterq; consensus apud Antonium ualiturus esset Perlegatos experiremur. Intellego Quir. a uobis hanc sententiam repudiari. neq; iniuria. ad quem enim legatos: ad eum ne qui pecunia publica dissipata atq; effusa: per uim & contra auspicia impositis Reipu. legibus: fugata contione: oblesso Senatu: ad opprimendam Rempu. Brundisio legiones accerserit. ab hic relictus cum latronum manu in galliam irruperit: Brutum oppugnet. Mutinam circumsedeat. quæ uobis potest cum hoc gladiatore conditionis. æquitatis: legationis: esse cōmunitas: Quanq̄ Quir. non est illa legatio sed denūciatio belli: nisi paruit. Ita. n. ē decretū: ut si legati ad Hannibalem mitterent. Mittuntur. n. qui nuncient ne oppugnet Consulē design.

Etiā si uitæ finē allaturus ceter: p̄ ea quæ in: M. Antonium dixi: & q̄bus horatus sū: ut honores & præmia Decimo et Octauiō decerneretis: & oibus q̄ cōtra Antonium pro rep. quipiam fecissent. Vna mēte: una uoluntate. Cōtingit autē hæc populi acclamatio: cū illam ad populū habuit orōnē. xiiii. cal. Ian. catus initium ē. Frequentia uestrum incredibilis: cōtlo q̄ tāta Quirites. Quā p̄sonam: quā grauitatē & cōstatiā ab histrionibus tract̄ ē sermo q̄ quā p̄sonā ab initio fabulæ suscepit: seu liberi: seu serui: seu regis: seu priuati: eā ad extremū usq; tū dictis: tū factis fuāt

Putauī: calēdis ian. qd̄ præcedenti appet orōne. Impatorē Decimū: Coloniam: Mutinā Discessio: Senatus cōsultū p̄ discessionē: quoniā non oēs assentirent: nec iter oēs d̄ mea sententia costaret: Hodierno nec hodie inq̄t remissio ac minus promptus. senatus est ad id quod tunc suasi: quam re obiecta ac subito & quasi præter opinionem a me propositam extitit. Illud ē interpositum.

Pene scio: ac si dicat: ausim affirmare hoc: non esse remissioem senatum: quam tunc fuit. Pecunia publica: quæ

fuit ad ædem Opis: Per uim: hæc omnia prius dicta sunt a Cic. & enarrata. Ad Hannibalem. ad hostem: non ciuem: qui denunciant confestim Saguto discederet. Consulē designatum: Decimum.

Facile uero: q non est in sua potestate hoc est sibi ipsi nō cōstat: & conuenit multo minus alijs. Quid enim ille unq̄ & c. qui rōni obrēpauit nunq̄: & sc̄ per appetitui paruit: nec sui cōpos unquam fuit. Dissimilia. qd. n. lenoni cum latrone. ille mācipiis quæstuaris lenocinium facit. hic ex insidijs inuadit: & rapto uiuit. Forensib⁹ in foro a dicitis. Mulieri auarissimæ: Volumiæ Mimæ.

Citra flumen Rubiconem is inter Rauennā & Ariminū fluit: in adriaticū uero mare excurrit: De quo Lucanus: Fonte cadit modico paruisq̄ ipelli tur undis Puniceus Rubicondum feruida canduit æstas: p̄ q̄ imas serpit ualles: & gallica certus Limes ab Ausonijs disternat arua colonis. Finis est galliæ super Rubiconis pōre incisum in marmore edictū fuit: his uerbis. Imperator: miles: tyro: armatus quisq̄ es: hic sistito. uexillū figito: arma deponito: Nec ultra hunc annē rubiconē. Signa: arma exercitum ue traducito. Si quis aduersus præcepta ierit: fecerit ut ad iudicatus esto hostis po. ro. ac si cōtra patriam arma tulerit: sacrosq̄ penates e pene rali b⁹ asportarit. Ut ab urbe: nam ita a Murina auocabatur: ut ei non concederetur Romam reuertī. Procrastinatio. cū dies d̄ die ducitur Horam eximere: horam differre: At ille non potuit: occurrit obiectioni: ac si dicat. sed cuius bonus faciedum non iudicauit. Primus nam consul erat designatus. & primus fere designatus consul rogari sententiam solebat:

Legiones. quæ oppugnarent Properent: legati. Hoc: quod sequitur. Nunq̄: & est ordo non uereor ne uertat se.

ne mutinam obsidiat. ne prouintiam depopuletur. ne delect⁹ habeat. si in Senatus atq; populi Roma. potestate. Facile uero huic denunciatiōi parebit: ut in patrum. C. atq; in uestra potestate sit: qui in sua nunq̄ fuerit. Quid. n. ille nūq̄ arbitrio suo fecit: semper eo tractus: quo libido rapuit quo leuitas. quo furor. quo uinolentia. semper eum duo dissimilia genera: lenonū & latronum ita domesticis stupris: forensibus parricidijs delectarunt: ut mulieri citius auarissimæ paruerit q̄. Senatuū Populoq; R. Itaq; qd̄ paulo ante feci in Senatu faciam apud uos: testificor denunciatio ante prædico. nihil. M. Antonium eorū quæ sunt legatis mādata facturum. uastatur⁹ agros. mutinam obsessurum: delectus qua possit habiturū. Is est enim ille qui sep̄ senatus iudiciū & auctoritatem: semper uoluntatem uestrā potestatēq; cōtēplerit. An ille id faciat quod paulo ante decretū est: ut exercitum citra flumen Rubiconem qui finis est Galliæ educeret dum ne propius Urbem Romā. cc. mil. admoueret: Huic denunciatiōi ille pareat: ille se fluuio Rubicōe. cc. milia circumscrip̄tum esse pariat: nō is est Antonius. Nam si esset non cōmisisset ut ei Senatus tanquam Hannibali initio belli Punici denunciaret: ne oppugnaret Sagūtum Quod uero ita auocatur a mutina: ut ab Urbe tanquam pestifera flamma arceatur: quam habet ignominiam: Quod iudiciū Senatus: Quid q; a Senatu dantur mandata legatis: ut. D. Brutū militesq; eius adeant. iisq; demonstrēt sua in Rep. merita beneficisq; eorum grata esse Senatuū. Po. q; Ro. iisq; eam rem magne laudis magnoq; honoris fore. passurum ne censetis Antonium introire Mutinam legatos: exire inde tuto: nunq̄ patietur mihi credite. Noui uinolentiam: noui impudentiam: noui audaciam: ne uero de illo sicut de homine aliquo debemus: sed ut d̄ importunissima belua cogitare. Quæ cū ita sint. non omnino dissolutū ē quod decreuit Senatus. habet atrocitatis aliquid legatio. u. tinam nihil haberet moræ. Nam cum plerisq; in reb⁹ gerēdis tarditas & procrastinatio odiosa: ē tum hoc bellū indiget celeritatis. Succurrēdum est. D. Bruto: omnes undiq; copiæ colligēdæ: horā eximere ullā i tali ciue liberādo sine scelere nō possumus. An ille nō potuit si Antonium Con. Si Galliam Antonii puiciā iudicasset: legiōes Antonio & puiciā tradere: domū redire: triūphare: prim⁹ i hoc ordine eē quoad magistratū iniret: qd̄ negocii fuit: Sed cū se Brutū eē meminisset uestræq; liberati natū: Quid egit aliud: nisi ut p̄ene corpore suo Gallia phiberet Antonium. Adhūc utrū legatos. an legiōes ire oportebat: Sed p̄terita omittam⁹ p̄pent. qd̄ uideo eē facturos. uos saga parate interea ibit. nō parebit. nos amissos tot dies rei gerēdæ queremur. Nō metuo Quir. ne: cū auderit Antonius me hoc i Senatu & in cōtione confirmasse: nūq̄ illū futur⁹ i Sena

PHILIPPICA SEXTA

Refellendi mei causa: ut refellat: & mentitum ostendat: Nō inuidebit huic meae gloriæ: ut sapiens dicere præuiderim quæ Antonius esset facturus. Passurum: ut pareat senatui. Labare: nutare inclinareque ad senatus uoluntatē. Secerni: abesse a fratre & ab illo distungi. Africanus: ueluti quidā Africanus Scipio Inter illos: in conuētū illo flagitiosissimorum. Quā. L. Trebellius q̄. T. Plancius: hi erant sceleratissimi: cūque ob uaria flagitia esse in urbe impune non possent: ad Antonium confugerant: & T. quidē Plancius us populi dānatus sententiis ad Antonium cum quo prius fuerat. sic redierat: quasi cūctus esset: idque in

tus potestate: refellendi mei causa: ut ego nihil uidisse uidear: uertat se: Senatui pareat nunq̄ faciet: non inuidebit huic meae gloriæ: malet me sapientem a uobis: q̄ se modestum existimari. Quid ipse si uelit? Nūc ē. L. fratrem passurū arbitramur: nuper quidē dicitur ad Tibur: ut opinor cum ei labar. M. Antonius uideretur: mortem fratri esse minatus. Etiam ne ab hoc Myrmillone Asiatico Senatus mandata: legatorum uerba audientur? Nec enim secerni a fratre poterit tanta præsertim auctoritate. Nam hic inter illos africanus est. pluris habet. q̄. L. Trebellius. pluris q̄. T. Plancius adolescens nobilis: qui omnibus sententiis maximo uestro plausu condemnatus: nescio quomodo se coniecit in turbam. atque ita maestus rediit. ut retractus: non reuersus uideretur. Sic contemnit tanq̄ si illi aqua & igni interdictum sit. aliquando negat ei locum esse oportere in Curia: qui incēderit curiam. Nam Trebellium ualde iam diligit: aderat tunc cum ille tabulis nouis aduersabatur. Iam fert in oculis postq̄ ipsum Trebellium uidit sine tabulis nouis saluū esse non posse. Audisse enim uos arbitror. Quir. quod etiam uidere potuistis quotidiē sponsores & creditores. L. Trebellii cōuenire. O fides hoc. puto: Trebellium sumpsisse cognomē. Quæ potest esse maior fides: quam fraudare creditores? domo profugere: propter æs alienum uenire ad arma? Vbi plausus ille in triumpho est spe ludī: ubi ædilitas dāta summo studio bonorū? Quis est qui hunc non casu existimet recte fecisse? nequitia scelus est. Sed redeo ad amores deliciasque nostras. L. Antonium: qui uos omnes in fidem suam recepit. Negatis Num quisnam est uestrum qui tribum non habeat: at qui certe nemo. illum quinque & triginta tribus patronum adoptarūt. Rursus reclamatis: a sinistra illā equestre statuā iauratā: in qua inscriptū ē: quinquaginta & xxx. tribus patrono. Po. R. Igitur ē pronus. L. Antōi

uitus faceret. Sic uero ab Antonio contēnebatur: ut non rediisse sua sponte: sed retractus putaretur cum retrahi fugitiui ad supplicium soleant. Sic contemnit: T. Plancium Antonius tanq̄ exulem & hostem publicum. Nā hostibus iudicatis aqua & igni interdicti solebat: is Cæsare occisio & tumultuante plebe: cū facibus ad curiam ipsam currit: cui contumeliolē obiciebat Antonius q̄ curiā incendisset: & merito ex curia & urbe pulsum. Aderat tunc cum ille tabulis nouis aduersabatur Plutarchus in Antonio a Dolobella tradit adolescente tribuno pl. nouam rerum cupido remissum a Cæsare post pharsalicā pugnam Antoniū & ipsum tribunū amicū & populare rogatū ut adiutor sibi uellet esse in pferenda lege de nouis tabulis: hoc est ære alieno dissoluēdo: cui Asinius & Trebellius intercedebāt: & Antonium quidem adulteratam ab eo uxorem suam. C. Antonii patris filiam suspicatū: aduersarū esse: partesque Asinii & Trebellii suscipisse. Dolobellā quoque foro quod armis occupauerat expulisse: Cōtraria hic dicit Cicero: & Antoniū: nō Dolobellam ferre legem illam uoluisse: Trebelliū intercessisse: eam causam odii Antonio fuisse: amasse postea: cum æs alienum ingēs Trebellius confuisset: quo dānatus ad eum cōfugisset: & nisi lege lata de nouis tabulis ære alieno rescisso saluum eē nō posse: Nouæ ta-

bulæ dicebant: quotiens æs alienū dissoluebat: & ueteres creditorū tabulæ abolebant: Traquillus in Iulio. De pecuniis mutuis disticta nouarū tabularum expectatōe quæ crebro mouebat. Iam fert in oculis: amat precipue. Sponsores. qui pro eo se obligarunt: creditores. qui pecuniā mutuatū sunt. O fides exclamatō cognomen inquit fidei accepisse arbitror. Trebellium: ut fides ipsa uocet & irrisiue hæcat. Vbi plausus ille cū triumphauit Trebellius. Spe ludī: obiecta spe non uirtutis. sed ludī: ut nos delude res: & aliū quem speraremus te exhiberes. Quis est qui hunc &c. quasi dicat quæ prius recte fecit: non uirtute: neque uolens: aut sciens: sed fortuito fecit: Nequitia iā scelus ē: casu bonus fuit: iam peccat nequitia quæ ē scelus cū quicquid uolēs malus est: nō casu. Ad amores: ironice. L. Antonius poni sibi statuā curauerat. cui inscripserat. L. Antōio p̄no. po. ro. quinquaginta & xxx. tribus posuere: in qua iuehit Cicero: quæ ex populo eius ne sit patronus. L. Antonius: & posuerint ne statuā quinquaginta & xxxiii. Negatis: uerū esse non conceditis patronum uobis esse: patronus in fidē recipit cliētē: ut tueat & cām defendat: sed accusati nō erant accusantis: At qui

certe nemo: si est qui tribum nō habeat. singuli enim estis in aliqua tribu quæ sunt quinque & .xxx. ergo omnes optastis patronum. Malam quidem illi pestem: scilicet opto & uerum esse nō dubito quod dicitis uestrum patronum neque esse: neque fuisse: Hic latro. L. Antonius. In foro. L. Antonii. statuam uidemus quasi dicat indignissimum est, Sicut illam. Q. Tremuli: Sic habet hic locus non autem. Q. Trebellii. Q. u. Marius Tremulus consul cū. P. Cornelio Aruina de hernicis triumphauit: statua equestris in foro ei decreta est. & ante Castoris templum posita: quod Liuius scribit ab ur. con. Hernici populi fuere La

uino: Albæ & ipsi Romæ uicini quorū oppida Alatriū Ferentium Verulæ. Altera equestris ratōis: altera in foro hoc est secunda statua erat. L. Antonii: quam equestris ordo posuere: & item patrono inscripserat. Equo publico equitibus romanis: quem publice equites posuisse titulus & inscriptio iudicabat: quod refellit Cicero. Me: equestris ordinis fuit Cicero: & rēp. seruauit in, quæ gratus esse ordo debuisset.

Quæ censorem? scilicet sibi ad optant patronū: quod licet facere debuisset. quia senatus equitūq; regimen penes censes esset cum equos sibi adimere soli possent. ac notam uere siquid displicissent cum urbem trabeati ipsi lustrarēt eques. quod bis singulis faciebant annis lupercalibus & Idibus Iulii: ut Valerius maxi. tradit:

Quem nuper agrum iis diuisit: ac si dicat quem diuidere nefas erat: & quem iniuria possessoribus intercæpat. Sordidos: auaros: qui acceperunt illum agrum. Qui dederit. L. Antonius. Statuerat: iocatur Cicero quod mox ipse indicat & hæc uelut nugæ reprehendit: secundam statuam equestrē una cū equitibus romanis posuerat Antonio duo qui cæsaris exercitu bis fuerant tribuni militares: quibus Antonius Semurium

diuiserat. Quis est iste ordo: cū duo fuerit sic ait: Multis legiōib;: nā quælibet legio duos habebat tribunos militares: minorem qui perat cohorti quingintariæ quem græci uocant ΠΕΝΤΑΚΟΣ ΤΑΡΧΗΝ: & maiorem qui millenariæ præpositus erat cohorti a græcis uocatus ΜΗΡΑΡΧΗΝ: his tribunis militaribus quoque duobus fuerunt in exercitu Cæsaris Semurium: agrum secus urbis muros: ideoque subiungit Campus martius restabat. s. diuidendus. L. Cæsaris qui fuit. M. & L. Antoniorum auunculus. Senia: quam dixit in senatu. Hic: L. Cæsari. Septemuirum. L. Antonii & collegarum. quos Antonius diuidendi agris profecit. Iacent: irrita sunt beneficia collata nuculæ: & ager ei ab Antonio diuisus. Is autem Nucula unus ex Antonii fuit satellitibus. Friget: quia uidet quæ decreuit irrita esse: Possessores. illi quibus. L. Antonius agros diuisit: Illa statua palmaris: ille prior cui inscriptum erat. L. Antonio patrono po. ro. qnq; & .xxx. tribus posuere. Palmaris palma digna. Ter. in eunucho. Id uero est quod ego puto mihi palmariū. Iano medio: hoc est in medio Iano: Basilicam Paulus Aemilius in foro romano extruxit: mille & quingentis talentis quæ pecunia consul una cū Calidio Marcello corruptus est a Cæsare ut faueret: Hæc iter admirabilia urbis opera a Plinio laudatur: prope eam locus fuit Ianus nomine: duæ enim: illic Iani statuæ fuere: in summo una: in imo altera: Eum uero in locum foeneratores conueniebant: auctores Porphyrio: & Acron. Horatius. Hoc Ianus summus ab imo Perdocet. Ita ne Ianus medius: cum stomacho hoc inquit: etiam medius Ianus ubi erat posita statua sic in. L. Antonii clientela: Sed nullus unquam in eo loco iuenit Luclius qui mille ei nummos mu-

malam quidem illi pestem. clamori enim uestro ascentior. Nō modo hic latro: quem clientem habere nemo uelit. Sed quis unquam tantis opibus: tantis rebus gestis fuit: qui se. Po. R. uictoris dominiq; cū gentium tutorem dicere auderet. In foro. L. Antonii statuam uidemus. sicut illam. Q. Tremuli qui Hernicos deuicit ante Castoris. O impudentiam incredibilem. tantum ne sibi sumpsit: quia mylassis Myrmillonem Thracem iugulauit familiarem suum? Quoniam modo istum ferre possem? si in hoc foro spectantibus uobis depugnasset? Sed hæc una statua: altera Equitibus. R. equo publico qui item ascribunt patrono. quem unquam iste ordo patronum adoptauit: si quæquam debuit me. sed me omitto: Quæ censorem? quæ nuper agrum iis diuisit. O sordidos qui acceperunt: improbum qui dederit. Statuerunt etiam Tribuni militares qui in exercitu Cæsaris duobus fuerunt Quis est iste ordo? multi fuerunt multis in legionibus per tot annos: iis quoque diuisit Semurium: Campus Martius restabat? nisi: prius cum fratre fugisset: Sed hæc agrorum assignatio paulo ante Quir. L. Cæsaris clarissimi uiri & praestantissimi Senatoris sententia dissoluta est huic. n. assensu: Septemuirum acta sustulimus: Iacent beneficia Nuculæ: friget patronus Antonius. Nam possessores animo æquiore discedent. nullam impensam fecerant: nondum instruxerant: partim quia non confidebant: partim quia non habebant. Sed illa statua palmaris de qua si meliora tempora essent: non possem sine risu dicere. L. Antonio Iano medio patrono: ita ne Ianus medius in. L. Antonii clientela sit: Quis unquam in illo inuentus est qui. L. Antonio mille nummum ferret expensum? Sed nimis

PHILIPPICA SEXTA

multa de nugis : Ad causam bellumq; redeamus quanquam non alienum fuit personas quasdam a uobis recognosci: Vt quibus cum bellum gereretur possitis tacite cogitare. Ego autem uos hortor Quir. ut etiam si melius aliud fuit tamen legatorum redditum expectetis animo æquo: celeritas detracta de causa est boni tamen aliquid accessit ad causam. Cum enim legati renunciarint: quod certe renunciabunt non in uestra potestate: non in Senatus esse Antonium. Quis erit tam improbus ciuis qui illum ciuem habendum putet? Nunc enim sunt pauci illi quidem: sed tamen plures quam. R. P. dignum est qui ita loquantur: ne legatos quidem expectabimus? Istam certe uocem simulationemq; demerita extorquebitis res ipsa publica: quo etiam ut confitear uobis Quir. minus hodierno die contēdi: minus laboraui: ut mihi Senatus assētiens tumultū decerneret: Saga sum iuberet: malui. xx. diebus post sententiā meā laudari ab omnibus quam a paucis hodie uituperari. Quapropter Quir. expectat legatorum redditum: & paucorum dierum molestiam deuorare: quod cum redierit: si pacem afferent: cupidum me: si bellum: prouidum iudicatote. An ego non prouideam meis Ciuibus non dies nocet: et quod de uestra libertate: de reipublice salute cogitēs: quod enim non debeo uobis Quir. quem uos a se omnino: hominibus nobilissimis omnibus honoribus prætulistis? An ingratus sum? Quis minus? Qui partem honoribus: eosdem gessi in foro labores: quos in petēdis: radis in Rem publicam. Quis exercitior: qui uiginti iam annos bellum geram cum improbis Ciuibus? Quod a obrem Quirit. consilio quantum potero: labore plus pene quam potero excubabo. uigiliam laboremque pro uobis. Etenim quis est Ciuis præsertim hoc gradu: quo me uos esse uoluistis: tam oblitus beneficii uestri: tam in memor patriæ: tam inimicus dignitati suæ: quem non excitet: & non inflammet tantus iste uester consensus. Multas; magnasque habui Consulutiones: multis interfui: nullam unquam uidi tantam: quanta nunc uestra est. Vnum sentitis omnes: unum studetis. M. Antonii conatum auertere: a. R. P. furorem extinguere: opprimere audaciam: idem uolunt omnes ordines. Eodem incubunt municipia: Coloniae cuncta Italia. Itaque Senatum sua sponte bene firmum firmiorem uestra auctoritate fecistis. Venit tempus ferius omnino: quam dignum. R. P. fuisset: tamen ita maturum: ut differri iam hora non possit. Fuit aliquis casus fatalis: ut ita dicam: quem tulimus: quoquo modo ferendus fuit. Nunc si quis erit uoluntarius: P. R. seruire fas non est. quem dii immortales omnibus imperare uoluerunt. Res in extremum est adducta discrimen. De libertate agitur. aut uincatis oportet: quod profecto & pietate uestra & tanta concordia consequemini: aut quod uis potius: quam seruiatis. A aliarum nationum seruitutem pati possunt. P. R. est propria libertas.

tuaret quasi dicat nullus ei: unquam credidit quoniam fallere & decoquere consueuerat Ferre uero acceptum & expensum pecuniam: Sermones sunt a ratiocinantibus & mercatoribus sumpti: quod tradita ab alio pecuniam a norant ut acceptam: data uero aliis ut expensam. Mille uero numeri est singularis pro eo positum: quod χιλιασ græce dicitur & ut μία χιλιάσ και δύο χιλιάδες ita unum mille & duo milia dicuntur: recteque & probabiliter dici solet: mille denarium in arca est: & mille equum in exercitu. Cicero ite pro Millone: Ante fundum Clodii quo in fundo propter insanas illas substructiones facile mille hominum uersabantur: A. Gelius noctium at ritarum lib. primo. ca. xvi. Etiam si melius aliud fuit: non mittere legatos: neque bellum differre. Pauci: L. Saluius & alii nonnulli. Istam uocem. expectandos legatos. Tumultum: bellum periculosum & propinquum.

A se ortum: Cicero in Salustium: Ego meis maioribus uirtute mea præluxi: ut si prius non fuerint a me accipiant in initium memoriam suam. Fuit. n. honou: & tamen uirtute nobilissimam uiris est æquatus: Eosdem gessi in foro labores: nullus. n. dies erat quod ipse ad Quintum fratrem scribit: quo pro reo non diceret.

Quos in petendis. s. gessi.

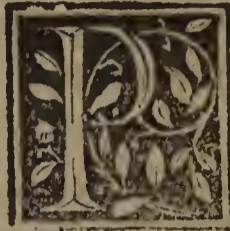
Rudis in republicam. s. sum

Viginti annos: quod in principio secundae Philippicæ dictum est.

IN. M. ANTONIVM



Voluntarius: scilicet erit q̄ noluerimus nos seruitute liberare cum potuerimus. Legati cū senatus mandatis ad Antonium p̄fecti erant: nondū qd actū ab illis eēt audiebat. & qd nam allaturi essent: omnino incertū uidebat. Qui uero Antonio fauebant & ei⁹ sangebant postulata ac responsa: & suo arbitrio interpretabant. ī Ciceronē uero oblique inuehebant non oportuisse dicentes irritari Antonium. Verit⁹ igit̄ Cicerone ad pacem cū eo faciendam senatus inclinaret: si forte ad æquas Antonius condiciones descenderet: rursus nullo pacto pacem cū Antonio habēdā suadet quoniā turpis: quoniā piculosa & ne fieri qdē possit oīno. Primū cōtra ea dicit q̄ Antonii fautores cōminiscebantur. Cōsulares ad quos scribebat Antonius: apte tangit. Et quoniā q̄busdā de reb⁹ a cōsule Pansa relatū in senatu fuerat quæ & si ad repu. p̄tinebāt: facileq̄ explicari poterāt: nō tñ ad eas applicare animū maioribus detentū curis poterat Cicerone: p̄ occasionē exordii Parua sed utilia dicēs eē reip. quæ a cōsule relata sūt & tribūtis: & tñ a ferenda de his sn̄a aberrare animū curis maioribus impli citū repu. in maximū piculum adducta. Cōsulimur: rogamur. De Appia uia: quā Appius Claudius cæcus ab urbe Brundisium usq; stravit. iōq; est Appia appellata: & de uia qdē Appia instaurāda. nā pontinis paludibus p̄xima: sæpe multis ī locis euertebat: consu lerat Pansa cōsul: Romæ autē q̄ tuor uiri fuere quāsi curā agebāt. Idē Pansa de moneta retulerat: quā uictiarisim⁹ & adulterari nō nūq; ac iccirco mutari: & nouā fieri: x̄tere ī urbe olitres uiri monetales: auri & argenti flatores: q̄b⁹ curæ erat nūmismata ex auro atq; argento cudere. De lupcis: de q̄b⁹ diximus ī secūda philippica. Retulerāt autē de iis tribui fortasse quoniam quæ ad corū p̄tinebant ritum aliqua ex p̄te mutabant: & emēdatōe idigebāt ut quia uectigalia illis a Iulio cōcessa fuerant adempta. A sententia: de his reb⁹ ferenda Suspensus: dubius: Virg. Suspēsi eurypilū scitarū oracula phœbi Mittimus. ī Pisonē rāgit. Auctoritatis pristinae: quā obtinebat ante occupatā a Iulio repu. Cōspiratē: idē sententiē Italiā. Expeditos p̄mptos & paros Octauium & cōsules: Oēs: Planci: Lepidi: Octauii: suus ipsius Antonii Scilicet: derisionē habet hæc p̄tula cū p̄tula cū amaritudie p̄mixtā. s. is sup̄is labor ē. Reserare: si exercitus dimittem⁹ libere. n. & audacter ruerēt. Remittere: tāq; iuris ei⁹ sit: & tāq; bñficiū cōcedat. Ultimā ulteriorē q̄ Plancus tenebat. Præclare: irōice. Cai⁹ frater: ipsius Antonii. ac si dicat iccirco idē Calū reuocauimus: ut Antonium mitterem⁹. Sed q̄ puicia: esto Macedoniæ teneat & nō galliā: q̄ tñ puicia ē: ex q̄ excitare bellū & iccētū nō ualeat. Idē illi: q̄ hæc de Antonio fingūt. Quasi p̄uidi: irōice. Bellicū me cecinisse uelut tuba sonū dedisse quo bellū excitat. Partis: factōis cui⁹ sūt ipsi. Neq; ē hō: dicēs. s. n̄ fuisse irritādū Antonium: qm̄ neq; hō ē: Cōfidēs audax nimis. Multi p̄terea improbi: idē. s. dicūt quos igit̄ Cicerone a se īcipiēs: nā & ipsi improbi sūt cōnūerari p̄nt. Vtrū igit̄: ac si dicat magis ulcisci debemus: quando possu-



M. T. C. in M. Antonium Philippica Septima
Aruis de rebus sed fortasse necessariis cōsulimur P. C. de Appia uia & de Mōeta Cōsul: de lupcis Tr. pl. referūt. Quarū rex̄ c̄si facilis explicatio uidet̄: tñ aius aberrata sn̄a suspēsus curis maioribus. Adducta ē. n. P. C. res ī maximū piculū: & extremū pene discrimē. Nō sine cā Legatorū istā missionē semp̄timui: nūq; p̄bauī: quorū redit⁹ qd sit allaturus: ignoro. Expectatio qdē q̄tū afferat lāgoris aīs: q̄s nō uidet̄? Nō. n. se tenēt ī qui Senatū dolent ad auctoritatis pristinae sp̄e reuiuiscere cōiunctū huic ordini. P. R. cōspiratē Italiā: paratos exercitus: expeditos Duces. Iā nūc fingūt Antonii respōsa: Eadēq; defēdunt. Alii postulare illū: ut oēs exercitus dimittant̄: Scilicet legatos ad eum misim⁹: nō ut pareret: & dicto audiēs eēt huic ordini? Sed ut cōditōes ferret: leges īponeret: reserare nos exteris gentibus Italiā iuberet: se p̄serti ī columi a quo maius piculū q̄ ab ullis nationibus extimescēdū ē. Alii remittere eū nobis Galliā citeriorē: illā ultimā postulare: p̄clare ex qua nō legiōes solū: sed et nationes ad Urbē conēt adducere. Alii nihil eū iā nisi modesti postulare. Macedoniā suā uocat oīno: quoniā. C. frater ē inde reuocatus. Sed quæ puincia ē ex qua illa fax excitare nō possit ī cēdiū: Itaq; iidē quasi p̄uidi Ciues & Senatores diligētes bellicū me cecinisse dicūt. Suscipiūt p̄tis patrociniū q̄ sic disputāt Irritari Antonium nō oportuit: nequā ē hō ille atq; cōfidēs. Multi p̄terea improbi quos qdē a se primū nūerare p̄nt: q̄ hæc loquuntur: eos eē cauēdos denūciāt. Vtrum igit̄ in nefariis Ciuib⁹ ulciscēdis cū possis: an p̄timescēdis: diligētior cā ē: atq; hæc illi loquūt̄ q̄ quondā p̄leuitatē populares: hēbant̄. Ex quo intelligi pōt: aīo illos abhorruisse semp̄ ab optio ciuitatis statu: n̄ uolūtate fuisse populares. Qui. n. cōuenit ut q̄ ī rebus improbis

PHILIPPICA SEPTIMA

populares fuerint: iidem in re una maxime populari q̄ eadē salutaris. P. R. sit: improbos se: q̄ populares eē malint. Me q̄dem semp ut scitis aduersatum multitudinis temeritati. Hæc fecit præclarissima cā popularē. & q̄dē dicuntur: uel potius iidē ipsi se dicunt Consulares quo nomine nemo est dignus: nisi q̄ tātī honoris nomen pōt sustinere. Faucas tu hosti: litteras tibi ille mittat de sua spe rerum secundarum suarū: tu eas læt⁹ proferas: recites: describendas etiā des: improbis Ciuib⁹ furorem augeas: animos bonorū spem uirtutemq; debilitas: & te Consularē aut Senatorem aut deniq; ciuem putes? Accipiet ī optimā ptē C. Pansa fortissimus Consul atq; optimus. Etenim dicam aīo amicissimo hunc ipsum hoīem mihi familiarissimū: nisi talis Consul esset: ut oēs uigilias curas cogitationes in. R. P. salu te configeret. Consulē nō putarem: quāq̄ nos ab ineunte ætate illius usus: cōsuetudo: studiorū etiā honestissimorū societas similitudoq; cōiunxit: eius deniq; curā incredibilē in asperrimis belli ciuiliis periculis p̄spexi nō mō salutis: sed etiam dignitatis meæ tñ eūdem: ut dixi: nisi talis Consul esset: negare esse Consulem auderem: Idem nō mō Cōsulem esse dico: sed etiam memoria mea præstantissimum atq; optimū Cōsulem: nō q̄a non pari uirtute & uoluntate alii fuerint: Sed tantā cām nō habuerunt in qua & uirtutem & uoluntatem suā declararent. Huius magnitudinī animi: grauitati: sapiētīæ: tempestas ē oblata formidolosissimi t̄pis. Tū aut illustrat Cōsulatus: cum gubernat Rē pu. si nō optabili: at necessario t̄pe: magis aut necessarium P. C. nullū tēpus unq̄ fuit. Itaq; ego ille qui semp auctor pacis fui: cuiq; pax præsertim ciuiliis: quāq̄ oībus bonis: mihi tñ ī primis: fuit optabilis. Omne. n. curriculum industriæ nostræ: in foro: in curia: in amicorū periculis propulsandis elaboratum ē: Hic honores amplissimos: hinc mediocres opes: hinc dignitatem: siquam habemus: consecuti sumus. Ego itaq; pacis: ut ita dicā: alūnus: q̄ quantuscūq; sum: nihil. n. mihi arrogo: sine pace Ciuili certe nō fuisset: periculose dico. quemadmodū accipiturī. P. C. sitis horreo. Sed pro mea p̄petua cupiditate uestræ dignitatis retinendæ & augendæ quæso oroq; uos. P. C. ut primo: si erit uel acerbū auditu uel incredibile a. M. Cicerone esse dictū: accipiatis sine offensione: q̄d' dixero. nē ue id prius q̄ q̄le sit explicauero: repudiētis: Ego ille dicā læpius: pacis semp laudator: semp auctor: pacē cū. M. Antonio eē nolo. Magna spe ingredior in reliquā orōnē. P. C. quoniā periculosissimū locū silencio sum præter uectus. Cur igit' pacē nolo? q̄a turpis est: quia periculosa: quia esse nō potest. Quæ tria dum explico: peto a uobis. P. C. ut eadē benignitate qua soletis. uerba mea audiat. Quid est inconstantia mobilitate leuitate cum singulis hominibus: tum uero uniuerso Senatui turpīns? Quid

mus: q̄ p̄mescere: & diligentiores sunt qui ulciscuntur: q̄ q̄riment. cum possint ulcisci.

Populares: commodorum populi: & cōmanis utilitatis studiosi. In re una: in Antonio defendendo: quem impugnari populo gratissimū est.

Præclarissima cā: Antoniū persequendi & opprtmendi.

Se consulares: L. Piso præcipue tangitur. Tātī honoris: ut omnia ex cōmodis reipubli. & dignitate nihil ex se metiatur. Hosti: Antonio.

Ille: Antonius. Improbis ciuib⁹ furorem augeas: sic est legendum: nō aut' forum.

Tantam: quanta hæc est cōtra Antonium. Tempestas perturbatio reipu. Curriculum: spacium & ueluti stadiū.

In foro: causis forensib⁹ accufando & defendendo: sed defendendo poti⁹ quod fecit Cicero diutissime. In curia dicendi sententia. Elaboratū labore perfectum. Pacis alūnus: quem pax aluit: nam q̄ ab alio educatus est: alūnus dicit' & Cicero sine pace: & subiungit ciuili: esse q̄d' fuerat nō potuisset. Arrogo: assumo: est autem arrogare audacter & īsolenter sibi ipsi attribuere.

Periculose: præfatur suafurus contra institutum suum bellum & reddit attentos. Auctor: suafor. Silētio: uestro: nemo enim reclamauerat: q̄d' argumento erat nō improbari. Cur igitur pacem nolo: diuisio est. nam capita proponit earum rerum de quibus est dicturus: Quid est & c. dissuadet pacem habendam cum Antonio a turpitudine: est autem locus comparatiōis: si singulis hominibus turpis est leuitas: senatui: quem præcipue grauitas decet: turpissima: q̄d' leuitas futura sit senatus: si cū Antonio pacem egerit: ostendit per ea quæ prius fecit: cum quibus nisi sequentia congruant non potest suam tueri grauitatem senatus.

Cum esset hostis: quia re uera hostis erat. Vacationes ut emeriti eēt postea: uacationem haberent: nec cogi amplius ad stipendia possent. Meus collega: i auguratu. Quasi imbecillitate: grauissime enī ægrotauerat: ut prius diximus.

Votis publice enim pro eo populus uota suscepit. Vacationes omnes sustulistis: ut cogi ad dāda nomina omnes possent. Specie: ut uideatur.

Nobis: senatui. At legatos misimus: obicit hoc ex senatus persona. Cui: sententiæ meæ non tamen omnes erant assensu Ciceroni suscipiendū bellum: & hostem iudicandum Antonium. Postridie: quo die de legatis decreuistis mittendis. Oppressis: a Cæsare dictatore. Iusta: neque enim obsisti adhuc tyrāno poterat. Liberati: Cæsare trucidato. Armis domesticis: cōjuratorium: nulla extrinsecus adhibita ui.

porro inconstantius: quā quem modo hostem nō uerbo: sed re: multis decretis iudicauistis: cum hoc pace uelle subito coniūgi: Quasi uero cum. C. Cæsari meritos quidem illi honores & debitos: Sed tñ immortales & singulares decreuistis: unam ob causam quæ contra. M. Antonium exercitum comparauisset: nō hostem Antonium iudicaueritis: nec tum hostis est a uobis iudicatus Antonius. Cum laudati auctoritate uestra ueterani milites qui Cæsarem secuti essent: nec tū hostem Antonium iudicauistis: cū fortissimis legionibus quæ illū qui Cōsul appellabatur: cū esset hostis: reliquissent: uacationes: pecunias: agros: spopondistis. Quid cum Brutū hominem quondā illius generis: & nominis natū ad Rē pu. liberandā exercitūque eius pro libertate. P. R. bellū gerentē cū Antonio prouinciāque fidelissimā atque optimā Galliā laudibus amplissimis affecistis: tum non hostem iudicastis Antonium? Quid cū decreuistis ut Cōsul alter: ambo ue ad bellū proficiscerent: quod erat bellum: si hostis Antonius nō erat? Quo igitur profectus ē uir fortissimus meus Collega & familiaris. A. Hiricius Cōsul: aut qua imbecillitate qua macie? Sed animi uires corporis infirmitas non retardauit: æquū credo putauit uitā: quā. P. R. uotis retinuisset: pro libertate. P. R. id discrimē adducere. Quid cū delectus haberi tota Italia iussistis? Cū uacationes oēs sustulistis: tū ille hostis nō est iudicatus? Armorum officinas in urbe uidetis. Me Milites cū gladiis sequuntur. Consilii præsidio sunt: specie Cōsuli re & ueritate nobis oēs sine ulla recusatione: summo etiā cum studio noīa dant: parent auctoritati uestræ nō ē iudicatus Antonius hostis? At Legatos misimus heu me miserū cur Senatū cogor: quē laudauī semp: reprehendere? Quid uos censetis. P. C. Legatorum missionē. P. R. probauisse? Nō intelligitis? nō auditis meā inīam flagitari? quæ cū pridie frequentes essetis assensu: postridie ad spem estis inanem pacis deuoluti. Quam turpe est porro legiones ad Senatū Legatos mittere Senatū ad Antonium? quāquā illa: Legatio non est: denūciatio est: paratum illi exitium nisi paruerit huic ordini: quid refert? tamen opinio est grauior: missos enim Legatos omnes uident: decreti uestri non omnes uerba nouerunt. Retinenda est igitur uobis constantia: grauitas. perseverantia: repetenda est uetus illa seueritas. Siquidem auctoritas Senatus decus honestatem laudem dignitatem desiderat: quibus hic ordo nimium caruit diu: sed erat tunc excusatio oppressis. Misera illa quidem: sed tamen iusta: nūc nulla ē. Liberati tum regio dñatu uidebamur: armis domesticis ea ipsa depulimus: nunc quidē uī extorquenda sunt. Quod si nō possumus facere dicā. quod dignū est Senatore & romano homine: moriamur. Quanta illa erit. R. P. turpitude: quantum dedecus: quanta labe dicere in hoc ordine sententiā. M. Antonium Cōsulari loco:

PHILIPPICA SEPTIMA

Adduxit: adfecit: quibus uoluit & uendidit. Hostis iudicatus: rem tamen non uerbo. Quod pposuit: secundo loco. Offendit animos magis: plures enim periculo mouentur quam turpitudine. Exploratum certum. Ne. C. quidem fratrem. M. antonii. Est enim patronus: iocatur cum stomacho: tamē & hæc in superiore philippica dicta sunt. Sua lege: ac si dicat nulla lege: id enim propria auctoritate & sine uilis populi suffragiis egit Lucius tribunatum plebis sullo occiso arripuit. C. uero frater præturam assumptis: uisq; sunt hoc pacto sortiri magistratus sua lege: hoc est forte præturam & tribunatum inter se diuide

Cuius ut omittam innumerabilia: scelera. Urbani Consulatus in quo pecuniam publicam maximam dissipauit: exules sine lege restituit: uectigalia uendidit: prouinciales. de. R. P. imperio sustulit: regna addidit pecunia: leges ciuitati primum imposuit: armis obfedit: aut exclusit Senatū. Ut hæc inquam omittam: ne hoc quod cogitatis: eum qui Mutinam Coloniam. P. R. & Consulē designatum obfederit: depopulatus agros sit: Hunc in eum ordinem recipi: a quo totiens ob has ipsas causas hostis iudicatus sit: Quam scedum flagitiosumque sit: uideatis. Satis multa & turpitudine. Dicam deinceps: quod pposui: de periculo: quod si minus est fugiendum quam turpitudine: tamen offendit animos maioris partis hominum magis. Poteritis igitur exploratam habere pacem cum in ciuitate Antonium uideatis: uel potius Antonius: nisi forte contemneris Lucium. Ego ne Caium quod: sed ut uideo dñabitur Lucius est. n. patronus. xxxv. tribuum: quarum sua lege qua cum. C. Fratre Magistratum sortitus est: suffragium sustulit: patronus Centuriarum equitum: quas idem sine suffragio esse uoluit patronus eorum: qui Tribuni militares fuerunt: patronus Iani medii: Odii quod huius potentiam poterit sustinere: præsertim cum eosdem ministros etiam deduxerit: quod unquam omnes tribus: quod Equites. R. quod. Tr. militares: Gracchorum potentiam maiorem fuisse arbitramini quam huius gladiatoris futura sit: quem gladiatorē non ita appellauit: ut interdum etiam. M. Antonius gladiator appellari solet. Sed ut appellat ut qui plane & latine loquuntur. Myrmillo in Asia depugnauit cum ornasset Theciditis comitem & familiarē suum: illum miser fugientē iugulauit. Luculentam tamen ipse plagam accepit: ut declarat cicatrix: qui familiarē iugularat: quod hic occasione data faciet inimicus: & qui illud animi causa fecerit: quod facturum putatis: Non rursus improbos decuriabit: non sollicitabit rursus agrarios: non queret expulsos: M. uero Antonius non is erit ad quem omni motu concursus fiat ciuium perditorum: ut ne sit alius nisi ut qui una sunt: & ut qui nunc apte fauent: parum ne erunt multi: præsertim cum

re: quo facto & plebs & equestris ordo: qui in centurias diuidebatur: cum ueniebant ad danda suffragia: priuari iure suffragiorum nisi sunt. Marcus Lucius & Caius Antonii tres fratres fuere: Marcus consul erat cum Iulius necatus est. Lucius tribunus ple. Caius prætor est factus: auctor Plutarchus.

Eosdem magistratos: eosdem improbos & sceleratos: quibus magistris utitur. Terentius. Tum si quis magistrum ad eam rem coeperit improbum. legitur & ministros. scelerum. Quis unquam omnes tribus: scilicet deduxit Gracchorum: Tiberii & Caii: qui turbulentos & seditiosos gesserunt tribunatus: alter a Scipione Nasica: alter ab Opinio consule oppressus: Nasica appellat: ut gladiatorem dicere solemus crudelē & facile in quemuis gladios nudantem: etiam si gladiator professione nunquam fuerit: & hoc modo. M. Antonium gladiatorē uocat Cicero. Sed uere & serio gladiatorem appellat Lucium Myrmilloe nimirum Mylasis depugnauerat. Latine: aperte ut res habet. Marcialis. Siquis autem tam ambitiose tristis est ut apud eum in nulla pagina latine loqui fas sit: idem qui tristis uerba latina legis. est igitur latine loquax: & nulla uti obscuro: aut circuitu. Cum ornasset: Theciditis cuiusdam Ianistæ comitem amicū suū ornauit: & per retatio instruxit: cum eo depugnauit: & fugientē in hanc cōfodit. Nasica sequebat alē fugiebat al-

ter. unde securor dicit: Iuuenalis. cum Graccho iussus pugnare secutor. Idem ait: Lustrauitque fuga mediā gladiator harenā. Luculentam plagam: in facile uulnus cuius cicatrix appet & in apto ac luce est. Qui familiaris: similis locus comparationis apud Terentium est in re dissimili. nam si illum obiurges: uitæ qui auxiliū tulit: quod facies illi quod dederit dānū aut malū? Animi causa: delectatōis gratia. Decuriabit: qui denis equibus pœnit decuriones sunt dicti primi singulorum decuriarum: tres. n. erant in una turma: quæ ex duobus & xxx. constabat: unus decurio maior cognominatus anteibat: ille etiam decanus & dux primus & præstes nūcupabat: auctores festus: Marcellus Fronto. Erant & domi principum decuriones: aliis præpositi & in municipiis quidē ac colonis idem quod Romæ senatores. Inde decuriare est decuriæ in militia ascribere uel presicere. Agrarios: eos quibus diuisi sunt agri aut diuidendi. Expulsos: ex agris suis ad eos repetendos. Omni motu: quicquid motus & perturbatio in repu. fuerit. Ut nemo sit alius. etiam si alius quispiam improbus non fuerit.

IN. M. ANTONIVM

Bellum gerendum est: nam quod ipse ait Cicero in offi. bellum gerendum est ut in pace ut uatur. In specula: in ædificissimo loco unde longe lateque in tueri possimus. Virgi. Specula misenus ab alta Sine culpa senatus: qui negligēs in occurrendo malis imminentibus fuerit. Coagmentari: coaptari & quodammodo colligari: translatio est ab ædificiis: in quibus coagmenta dicuntur arctæ commissiones & compares a cogendo hoc est constringendo: Cicero de senectute: Viuedi finis est optimus: eum inregra mente: certisq; sensibus ipsa suum eadem quæ coagmentauit natura dissoluit: Age uos ille solus: ac si dicat ferri possit si solus esset. Amplectetur amicus ne erit equitibus romanis. Occulta. q. d. minime occulta. Bis: quoniam habuit illas orationes ad Quirites quas interpretari sumus. Duce: preit enim uobis. Cum immunicipiis: quæ erunt in auctoritate senatus. hæc autem quæ scribit Cicero ultro contra Antonium senatui & pollicebantur & agebant. Cura in qua sic sua sponte omnia faciunt ut publica cura opus non sit. Firmant: insignis Piceni ciuitas est firmum: Marrucini populi sunt supra pelignos iacetes uelut in finitimi eorum metropolis. Thegeate: quæ ciuitas & Theate dicitur a Sillio: Qui militiam subterfugissent: quod dare nomina recusassent. L. Nasidius: fuit is Asculanus municipio: romanus eques: Cicero noster hospes & amicissimus: cui egregiam contra Catilinam nauit operam: & nunc contra Antonium non Asculanos solum apud quos auctoritate pollebat: sed & uicina municipia ad danda nomina sollicitabat.

bonorum præsidia cesserint: illi parati sint ad nutum futuri. Ego uero metuo si hoc tpe consilio lapsi erimus: ne illi breui tpe nimis multi nobis esse uideantur. Nec ego pacem nolo: sed pacis nomine bellum inuolutum reformido. Quare si pace frui uolumus: bellum gerendum est. Si bellum omitemus: pace nunquam fruemur. Est autem nostri consilii. P. C. in posterum quam longissime prouidere. Idcirco in hac custodia tanquam si specula collocati sumus ut uacuum metu populū. R. nostra uigilia & prouidentia redderemus: Turpe est summo consilio: orbis terrarum præsertim in res tam perspicuas consilium intelligendi defuisse. Eos Consules habemus eam. P. R. alacritatem: eum consensum Italiae: eos duces: eos exercitus: ut nullam calamitatem. R. P. accipere possit sine culpa Senatus. Equidem non deo: monebo: prædicabo: denunciabo: & testabor semper deos hominumque quod sententiam. Nec solum fidem meam quod fortasse uidetur satis esse: sed in principe siue non satis est: curam: consilium: uigilantiamque præstabo. Dixi de periculo: Docebo ne coagmentari quod posse pacem: de tribus. n. quæ pro populi: horum extremum est. Quæ potest esse pax. M. Antonio primum cum Senatu: quo ore ille nos poterit: quibus illum uicissim nos oculis intueri: quis uestrum illum: quem ille uestrum non oderit: age uos ille solum: & uos illum: quod in Mutinam circumsederit qui in Gallia delectus habent: quod in nostras fortunas imminet: amici nobis unquam erunt: aut nos illis: an equites. R. amplectetur: Occulta. n. fuit eorum uoluntas: iudiciumque de M. Antonio: quod frequentissimi in gradibus concordie steterunt: quod uos ad libertatem recuperandam incitauerunt: arma signa: bellum flagitauerunt: me una cum. P. R. in cōtione uocauerunt: hi Antonium diligent: Cum his pacem seruabit Antonius: Nam quod ego de uniuerso. P. R. dicam: quod pleno ac referto foro bis me una mente: atque uoce in cōtione uocauit declarauitque maximam recuperandam libertatis cupiditatem. Itaque quod erat optabile antea ut. P. R. comitem haberemus: nunc habemus ducem. Quæ est igitur spes: quod mutinam circumsedent Impatorē. P. R. exercitumque oppugnantes. Pacem cum. P. R. habere possunt. An cum municipiis pax erit: quorum tanta studia agnoscunt in decretis faciendis militibus dandis pecuniis pollicendis. ut in singulis oppidis curam. P. R. non desideretis. Laudandi sunt ex huius ordinis insignia Firmantini quod principes pecunie pollicendæ fuerunt: reddendum honorifice est marrucinis: qui ignominia notandos censerunt eos: qui militiam subterfugissent. Hæc iam tota Italia sunt. Magna pax Antonio cum eisdem: his cum illo: quæ potest maior esse discordia: In discordia autem pax ciuilis esse ullo modo potest: ut omittam multitudinem. L. Nasidius Equitum. R. homini in primis ornato atque honesto cuique semper egregio: cuius ego excubias & custodias mei capitis cognoui in consulatu meo: quod uicinos suos non cohortatur esse solum ut milites fieret: sed & facultatibus suis subleuauit: Huic inquam tali

PHILIPPICA OCTAVA

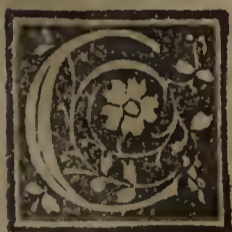
Interdicta: uectura. Induxerit: perinde habeatur: ac si induxerit. Quo: ad quam fortunam & uita.



A uectoribus: iis qui uehuntur: utrumque tamen significat uector: & qui uehit: & qui uehitur. Vperiorē Cicero habuerat orationē: & ut contra Antonium qui Mutinā obsidebat: & D. Brutū consulem designatum oppugnabat. bellum tandem decerneretur suaserat. Cūq; eorū ualuisse sententia: qui non bellum appellandum: sed tumultum potius censebant: hac oratione & L. Cæsaris sententiam cur: sit dicta uidetur iterpræitari: & illorum arguit ac de-

uīro quem nos Senatus Consulto collaudarimus: poterit ne eē pact⁹ Antonī⁹? Quid Cæsari q̄ illū urbe. q̄d. D. Bruto. q̄ Gal-
lia phibuit? Iā uero ipse se placabit & leniet prouintia Gallia a
q̄ exclusus & repudiatus ē. oīa uidebitis. P. C. nisi p̄spicitis ple-
na odiorū: plena discordiarū: ex qb⁹ oriunt⁹ bella ciuilia. Nolite
igit̄ uelle: quod fieri nō pōt. & cauate p̄ deos immortales. P. C.
ne spe p̄ntis pacis: p̄petuā pacem amittatis. Quorsum hæc oīs
spectat orō: q̄d. n. Legari egerint nō dū scim⁹: at uero erecti:
citati: parati: armati animis iā eē debemus: ne blāda: aut suppli-
ci orōne: aut æqtatis simulatione fallamur. Oīa fecerit: oportet
quæ interdicta: & denūciata sunt: prius q̄ aliqd postulet: Bru-
tū exercitūq; eius oppugnare: urbes & agros prouintia Gallia po-
pulari destiterit: Ad Brutū adeūdi Legatis potestātē fecerit: ex-
ercitū citra flumē Rubiconē eduxerit: nec p̄pius urbem milia
passuū ducēta admouerit: fuerit in Senatus. P. q; R. ptāte. hæc
si fecerit: erit itēgra ptās nobis deliberādi. Si Senatuī nō parue-
rit: nō illi Senat⁹: Sed ille. P. R. bellū idixerit. Sed uos moneo.
P. C. libertas agit. P. R. quæ ē cōmēdata uobis: uita & fortuna
optimi cuiusq;: quo cupiditatē īfinitā cū īmani crudelitate iam
p̄ridē intendit Antonius. Auctoritas uestra quā nullā hēbitis:
nisi nūc retinueritis: tetram & pestiferā beluā ne inclusam & cō-
strictā dimittatis: cauate. Te ip̄m moneo Pansa. q̄q; nō egēs cōsi-
lio: quo uales plurimū: tñ & sūmi gubernatores ī magnis tēpe-
statib⁹ a uectorib⁹ admōeri solēt. hūc tuū tātū apparū tāq; p̄-
claz: ne ad nihilū recidere patiāre. T̄ps hēs tale: q̄le nemo hūit
unq̄. Hac grauitate Senat⁹: hoc studio Equestris ordinis: hoc
ardore. P. R. potes ī perpetuū metu & piculo Rē pu. liberare.

M. T. C. in. M. Antonīū Philippica Octaua.



Confusius hesternō die ē acta res. C. Pansa q̄ po-
stulabat institutum Consulatus tui: parum mihi
uisus es eos quibus cedere non soles: sustinere.
Nam cum Senatus ea uirtus fuisset: quæ solet: &
cum re uiderent omnes esse bellum: quidamq; id uerbum re-
mouendum arbitrarentur: tua uoluntas in dissensione fuit ad
lenitātē p̄p̄sior. Victa igitur ē propter asperitatem te auctore

uius ostendit & bellum omnino esse. Exorditur autem statim per exostulationem cum consule Pansa: &
ad ipsam rē q̄ primū accedit. Cōfusius p̄turbatus. Pax sustinere: statim. n. inclinasti: & ueluti uictus ter-
ga dedisti: sustinemus. n. in bellis irruētū īpetū. Ea uirtus: fortitudo & cōstātia. Id uerbū: belli. In dissē-
sione: mulroq; cōcertatione. Ad leuitatē: ad eos q̄ leuis se putabāt uerbū q̄rere. Prop̄sior. Inclinatior.

ridet īscitiam. qui aliud tumul-
tum esse q̄ bellum interpreta-
bantur: cum bellum possit sine
tumultu esse: sine bello tumul-
tus esse nō possit. differunt. n.
qd' genus & species & qd' ani-
mal & homo: nam ut homo
omnis animal est: sic omnis
tumltus bellum quod idē non
erit si conuertas: ut omne ani-
mal sit homo: & omne bellum
sit tumultus: ea enim dum ta-
xat bella quæ uicina essent: tu-
multus uocauerē Romani: in
quibus periculi uicinitate ti-
mor esset multus. Bellum igitur
& quidem grauissimum p̄-
bat esse. Confutatis autem ali-
orum sententiis & in primis.
Qu. Fusit calens: suam in exi-
tu orationis: q̄ sit ostendit. Est
autem hic finitionis status
qui coniecturam sequitur: nā
qui non potest dicere non fa-
ctum aliquid proximum ha-
bet: ut dicat non hoc nomi-
ne appellādum quod factum
est: est autem finitio rei propo-
sitæ propria & dilucida ac bre-
uiter comprehensa uerbis enū-
ciatio. constat enī genere: sp̄e:
differentiis: propriis: & in hac
quidem causa sic precedit fini-
tionem contestura. hostis est:
Antonius non est hostis: sed
hostem esse probatum est plu-
ribus coniecturis q̄ laudatæ le-
giones quæ eis deferuerunt: q̄
laudatus & honoratus Octauī-
us q̄ commendatus Decius &
prouincia Gallia: q̄ consulem
designatum & coloniā popu-
li ro. oppugnaret: prouiciāq;
uastaret: sequebat̄ reprimēdū
esse: Cicero dicebat bellum cō-
tra hostem decernendum: si q̄
bus aspectū nimis hoc uldebat̄
& q̄ Antonio fauebāt: nō bel-
lū eē. sed tumultū cēsebāt ap-
pellādū q̄si tumult⁹ leuius qd'
dam bello esset. Ci. multo gra-

IN. M. ANTONIVM

Nostra sententia: ut bellum diceretur. Propinquitatem cum Antonio: cuius erat auunculus. Iuliae matris eius frater

Viro: P. Lentulo qui cum Catilina contraxit. Praecipit: monuit. Eamque se ac reipublicam dignam. scilicet dicturum fuisse.

Illi: L. Caesari. In sententia: ut dicerent decernendum quidem esse non bellum. sed tumultum. Potest enim bellum esse sine tumultu: nam genus est & comprehenditur: non autem comprehenditur: ut omnis homo est animal: non autem omne animal est homo. Quid est enim tumultus: haec est definitio quae constat ex genere quod est perturbatio: & differentia quae est timor tantus ut maior esse non possit. Domesticus: pene domesticus timor. Gallicum: Cisalpinae Galliae. Praeterea: praeter domesticum & finitimum. Hic ex hac causa. Gallico: transalpinum & longinquo. Vacantes: beneficio senatus & populi publice uel priuatim concessae. Medium nihil sit: nam induciae pax sunt: sed temporaria: ne quis de illis forte obiciat. ostendit per differentiationem aliud tumultum: aliud bellum esse: nunc autem argumentatur a consequenti detrimento: Si bellum non uocetur. Descendit in causam: In eam in qua nos sumus: & idem sentit quod nos. Quae potest pax esse certior: ironice.

Fortissimum uirum alterum consulem Hirium. Eius aetatis: pene puer. Decernendi statuendi cum senatu. In pace uersantur: quasi dicat minime: nam est hostis Antonius.

Cliterna sic arbitror legendum: nam Claterna oppidum est appuliae: Claterna uero in medio Parmae & Bononiae exiguum oppidum fuit. Cicero in epistola ad C. Cassium: Paruis omnino iam copiis obsidebat quod magno praesidio Bononiam tenebat Antonius: Erat autem Cliternae noster Hirtius: ad forum Cornelium Caesar. Ex collegae litteris: sic enim Hirtius scripserat.

nostra sententia. Vicit. L. Caesaris amplissimi uiri: quod uerbi atrocitate dempta: oratione fuit quae sententia lenior: Quae quae is quidem antequam sententiam diceret. propinquitatem excusauit: idem fecerat ne Consul in sororis uiro: quod hoc tempore in sororis filio: ut & luctu sororis moueret: & salutem reipublicae prouideret. Atque ipse tamen Caesar praecipit uobis quodammodo. P. C. ne sibi assentiremini Cum ita dixit: aliam sententiam se dicturum fuisse: Eamque se ac reipublicam dignam: nisi propinquitate impediretur. Ergo ille auunculus: num etiam uos auunculi: qui illi assensu estis? At in quo fuit controuersia? belli nomen in sententia ponendum quidam non putabant: tumultum appellare malebant ignari non modo rerum: sed etiam uerborum. Potest enim esse bellum sine tumultu: Tumultus esse sine bello non potest. Quid est enim tumultus nisi perturbatio tanta: ut maior timor oriatur? Unde etiam nomen ductum est tumultus. Itaque Maiores nostri tumultum Italicum quod erat domesticus. tumultum Gallicum quod erat Italiae finitimis: Praeterea nullum tumultum nominabant: Grauius autem esse tumultum: quod bellum hinc intelligi potest: quod bello Gallico uacationes ualent: tumultu non ualent: Ita sit quemadmodum dixi: ut bellum sine tumultu possit. Tumultus sine bello esse non possit. Etenim cum inter bellum: & pacem medium nihil sit: necesse est tumultum: si belli non sit: pacis esse: quo quid absurdius dici aut estimari potest? Sed nimis multa de uerbo: res potius uideamus. P. Conscripti quam quidem intelligo uerbo fieri interdum deteriorem solere: uolumus hoc bellum uideri. Quae igitur municipiis & coloniis ad excludendum Antonium auctoritatem damus quam ut milites fiant sine ui: sine tumultu: studio & uoluntate: quam ut pecunias in. R. P. polliceantur? Si enim belli nomen tollitur: municipiorum studia tolluntur consensus. P. R. qui iam descendit in causam: si nos languescimus: debilitetur necesse est. Sed quid plura? Dum Brutus oppugnat non est bellum: Mutina obsidetur: nec hoc quidem bellum est: Gallia uastatur quae potest pax esse certior: illud uero quis potest bellum non esse dicere: quo fortissimum uirum cum exercitu misimus qui cum esset infirmus ex graui diuturnoque morbo nullam putauit sibi excusationem esse oportere: cum ad. R. P. praesidium uocaretur. C. quidem Caesar non expectauit nostra decreta praesertim cum esset illius aetatis bellum contra Antonium sua sponte suscepit: decernendi enim tempus non dum nouerat: belli autem gerendi tempus si praetermisisset: uidebat R. P. oppressa nihil decerni posse. Ergo illi nunc & eorum exercitus in pace uersantur: non est hostis is cuius praesidium Cliterna deiecit. Hirtius: non est hostis qui armatus consulem designatum oppugnat: nec illa hostilia uerba nec bellica quae paulo ante ex collegae litteris passa recitauit: deiecit praesidium. Cliter

PHILIPPICA OCTAVA

Quæ pax potest esse maior: cum derisu pronuntiandum. Saga militaris habitus ab omnibus sumitur: sic enim decretum fuerat. Consul Hirtius. Descensurus: ex cliverna Mutinam. Cum praesidio: quo tutus ab Antonio esset. Sylla cum Sulpitio intelligit res possit facilius: repetendus est aliter: post sortiale bellum: cum mithridates Pontifex Bithyniam & phrygiam aliasque romanorum in Asia provincias inuaderet. L. Sylla consul cum Qu. Pompeio declaratus: mithridaticum bellum sortitus est: ad quem anhelans Marius cupiditate accensus. P. Sulpitium Tripl. multis sollicitationibus sibi concillauit: & ut consequeretur quod optabat facilius posset: nouos ciues qui minus possidebant: & ideo ultimi suffragium ferebant inutilesque fere erant: ad id impellit: ut admisceri tribus postulent: legem ferre uolenti Sulpitio repugnatum a ueteribus ciuibus est: & in nouis lapidibus legitur depugnatum. Res est per consules dilatoribus impedita per multas tamen contentiones lex placata est. Qu. Pompeio altero consule e foro fugiente eiusque necato filio: ac Sylla omnia timore concedere coacto. Horum nouorum ciuium suffragiis qui numero ueteribus longe erant superiores lata a Sulpitio lex qua praesentia mithridatica adempta Syllae: & Mario adiecta: Sylla tamen ueluti contra mithridatem profecturus: Capuam concessit ad exercitum se contulit apud quem pluribus de iniuria conuestus est: & Romam reuersus atque hostiliter ingressus est: Marius cum eo. xii. pulsus & hostes iudicatus: Sulpitius interfectus. Fugiens Marius in minturnensi palude delituit: captus est a minturnensibus: & in custodia apud fanniam mulierem datus: moxque emissus in Africam nauigauit. historiam Appian. & Plinius scribunt pluribus. Legimus: & aliarum & eius quae tribus admixtae sunt: & inter eius quae decreta Syllae praesentia: Mario data est. Cinna cum Octauio de nouorum suffragiis: exul

na potius sum fugati equites: prelium commissum: occisi aliquot quæ pax potest esse maior: delectus tota Italia decreti sublatis uacationibus: saga cras sumentur: Consul se cum praesidio descensurum dixit: utrum hoc bellum non est? An etiam tantum bellum quantum nunquam fuit? Caeteris enim bellis maximeque ciuilibus contentionem. R. P. causa faciebat Sylla cum Sulpitio de iure legum quas per uim latas Sylla dicebat. Cinna cum Octauio de nouorum ciuium suffragiis: rursus cum Mario & Carbone Sylla: ne dominarentur indigni: & clarissimorum hominum crudelissimam meditentur necem. Horum omnium bellorum causa ex R. P. contentione natae sunt: de proximo bello ciuili non libet dicere: ignoro causam: detestor exitum: hoc bellum quantum ciuile geritur atque omnia in nostram aetatem inciderunt. Primum non modo in dissensione & discordia ciuium: sed in maxima consensione: incredibilique concordia omnes idem uolunt: idem defendunt: idem sentiunt. Cum omnes dico: eos excipio quos nemo ciuitate dignos putat. Quæ est igitur in medio belli causa posita? Nos deorum immortalium templa: nos muros: nos domicilia sedesque. P. R. penates aras focos sepulchra maiorum: Nos leges: iura: libertatem: coniuges: liberos: patriam defendimus Contra. M. Antonius id molitur id pugnat: ut haec omnia perturbet euertat: praedam R. P. causam belli putat: fortunas nostras partim dissipet partim disperdat parricidis. In hac tam dispari ratione belli illud miserimum est: quod ille latronibus suis pollicetur primum domos: Urbem enim se diuisurum confirmat: deinde omnibus portis quo uelint deducturum

amici Cinna consule post Syllam declarato cum Octauio: rursus nouos ciues abrogatis per Syllam Sulpitii legibus: ad idem petendum: ut tribus admiscerentur: impellunt. Et nouis quidem Cinna: ueteribus Octauius fauebat. Vincit Cinna: pellit urbem: fugit ad praesentem: redit Marius Carthagine: Cinnae iungitur: adduntur Sertorius: Carbo: Romam ingrediuntur: plurimas addunt caedes: exul fit Sylla: qui uictor postea ex Mithridatica reuersus praesentia: afflictis aduersarius: dictaturam inuasit. De proximo: Pompeiano. Hoc bellum ciuile quintum geritur: Primum fuit Syllae: contra Marium & Sulpitium: quo Marius fugit: Sulpitius perit: Cinnae & Octauii: consulum: quo superior Octauius Cinnae expulit: qui confugit ad praesentem: Secundum Cinnae: Marit: Sertorii: Carbonis: qui quadruplici agmine in urbem rediere: & plures ex romanis principibus trucidare: inter quos Octauium consulem. M. Antonium oratorem. M. Crassum una cum filio: Fimbriam: Bebium: Numitorium Merulam: Anacharium: & alios nonnullos. Tertium Syllae ex Asia reuertentis consulibus Norbano & Scipione: cum Norbani ad Capuam fudit exercitum: & apud Sacriportum debellauit omnes hostium copias: Totum tamen in praesentibus: tamen in urbe: & inermes occidit: quot numerare difficile est: proposito illa ingenti proscriptionis tabula: qua duo milia ex ipso equaestris ordinis flore: ac senatu: electi: qui mori iuberent. Quartum Caesaris & Pompeii. Quintum intelligit quod geritur contra. M. Antonium Ignoro causam non quod reuera ignoret sed praedolore non libet dicere. Exitum: quo perit Pompeius. Quintum: cum. M. Antonio. In nostram aetatem: superiora sicut hoc praesentibus. Primum: caetera ex dissensione nata sunt: & ciuium contentione: in hoc uero omnes consentiunt: & idem uolunt. scilicet persequendum est Antonium Eos: sceleratos & impuros: qui Marco herent & Lutio. Quæ est igitur: nobis causa belli est ut defendam? qui euertere optat & querit Antonium. Praedam: ut reipublicam diripiat. Omnibus portis: quibus uelit portis urbis. Quo uelit: ad quascunque optent uillas ac praedia & quicunque concupi

erit in ciuibus bona. Capho Saxa: gladiatores fortasse: certe in
pbissimi Antonii sectatores:
Tusculana Albana: uillas &
pda in Tusculano & Albano.

Ad aquas puteolanas: ac si
diceret puteolanum litus: ad quod
prouehant hoc e pduceban
tur spe obiecta: ut illic pda ha
berent: qd aliis adimerent: uel
aquas calidas intelligit: qd in toto
illo balaz cumaz & puteolo
tractu existunt. Hasta Cæsa
ris: hoc idem Cicero ipse in offi
ciis. Quintus Fufius Cale
nus: is senator erat & sub pacis
suadendæ ptextu Antonium de
fendebat. Fuit autem in pib⁹ Cæ
saris bello ciuili & Ciceroni pa
rum amicus ut in epistolis ad At
ticum pluribus cognoscitur locis.

Semel. n. pacem defendi: quasi
dicat non semel: sed pacem sem
per defendi: & ocio studui: p
bat errare calenum: quoniam ea pax
quam suadet: seruitus potius sit.

Posse. s. iniustum esse. Antea
dum ante Cæsarem cui charus fuit
Fufius. De illo homine: Cæsare.
De belua: Antonio. At
qui es: sic dicebat Calenus:

Quid interest inter te & il
los: quod malis fauet: is non nisi ma
lus censeri potest. P. Nasicus
is est qui optimus a senatu est
iudicatus: & ob insignem prudē
tiam Corculum appellatus. P. Sci
pionis africani superioris pa
truelis frater: CN. Scipionis qui
in Hispania uua cum Pu. fratre
cecidit filius: Tiberium Gracchum
africani ex filia nepotem tribu
num. ple. qui pnitiosas leges tulerat:
& progare sibi magistratum
uolebat: omniaque aduersus nobili
tatem moliebatur. Multo consu
le segniter cessante: pferat ut se
quēque saluam respu. ueller: seque
retur: persecutus in capitolium op
pressit. Num aliter: quia pferat tu
& dicebat & sentiebat. Non
omnes: quia uoluisset pferre Tibe
rium. Quod. L. Opimius: cum
T. gracchus & ipse Tr. ple. ea
crassaret uia qua frater Tiberi
us Crassatus fuerat: & de ea re
L. Opimius consul rettulisset: cense
ruerunt senatores ut uideret
ne quod respu. detrimere caperet
is Calum qui armata familia auen
tinum occupauerat inuasit: & su

omnes Caphones: omnes saxa: Cæteraque pestes quæ sequuntur Anto
nium: ædes sibi optimas: hortus: Tusculana: Albana definiunt.
atque etiam homines egestes: si homines sunt illi potius quam pecudes: Inani
spe ad aquas usque puteolanas prouehuntur. Ergo habet Anto
nium quod suis polliceatur. Quid nos: nunquam tale habemus: dum me
liora. id. n. ipsum agimus: ne quis posthac eiusmodi quicquam possit
polliceri. Inuitus dico: sed dicendum est: hasta Cæsaris. P. C.
multis improbis & spem affert & audaciam: uiderunt enim ex mo
dicis fieri repente diuites. Itaque hastam semper cupiunt uidere ut quod
nostris bonis iminent: quibus omnia polliceatur Antonium. Quid nos
nostris exercitibus: quod pollicemur: multo maiora atque melio
ra: scelerum. n. promissio: & iis qui expectant: pniciosa est: & iis
qui promittunt. Nos libertatem nostris militibus: iura: leges: iudicia: impē
riū orbis terræ dignitatem: pacem: ocius pollicemur. Antonium igitur p
missa cruenta: tetra: scelerata: diis hominibusque iniusta: nec diutur
na: neque salutaria. Nra contra: honesta: integra: gloriosa: plena læ
ticia: plena pietatis. Hic mihi est. Q. Fufius uir fortis ac stren
uus amicus meus pacis comoda commemorat: quasi uero si lau
danda pax esset: ego idem facere comode non possem: semel. n. pa
cem defendi: non semper otio studium: quod cum omnibus bonis utile est: tum
præcipue mihi. Quæ. n. cursum industria mea tenere potuisset
sine forensibus causis: sine legibus. sine iudiciis: quæ esse non possunt ciui
li pace sublata. Sed quaeso Calene quid tu seruitutem pacem uocas.
Maiores quidem nostri non modo ut liberi essent: sed etiam imperarent:
arma capiebant: at tu arma abiicienda censes: ut seruiam. Quæ
causa iustior est belli gerendi: quam seruitutis depulsio: in qua & si
non sit molestus dominus: tamen est miserrimum posse: si ue
lit. Imo alia causa iusta ac necessaria est: nisi forte ad te hoc non
putas pertinere: quod te socium fore speras dominationis Antonium
in quo bis falleris: primum quod tuas rationes communibus ante
ponis: deinde quod quicquam stabile in regno: aut iucundum putas: non
si tibi antea profuit: semper proderit. Quin etiam de illo homine
queri solebas: quid te facturum de belua putas: atqui es qui
semper pacem optaris: semper omnes ciues saluos uolueris: ho
nesta ratio: sed ita si bonos & utiles & R. P. ciues sint eos qui na
tura ciues sunt: uoluntate hostes: saluos uelis: Quid tandem in
terest inter te & illos: Quid pater tuus quo utebar sene adole
scens: homo seuerus & prudens non primum omnium ciuium
P. Nasicum qui tyberium gracchum interfecit dicere solebat: Eius uir
tute: consilio: magnitudine animi: liberata. R. p. arbitrat. Quid
nos a partibus num aliter accepimus: Ergo is tibi ciuis: si tem
poribus illis fuisset: non probaretur: quia non omnes saluos esse
uoluisset quod. L. Opimius Consul uerba fecit de R. P. de ea re ita
censuerunt uti Opimius Consul. R. P. defenderet. Senatus hæc
uerbis: Opimius armis. Num igitur eum: si tum esset: temerarium ciuem

PHILIPPICA OCTAVA

gientē uel sua uel serui manu interfecit. Aut Qu. Metellum: si oēs armati cum. L. Opinio Gracchum persecuti sunt. Qu. Metellum: qui a deuicta Macedonia Macedonicus est cognominatus quattuor fillorū pater supremo tempore habueris eorū ad sepulturā latus est: ex quibus p̄tor unus: duo consulares: duo triumphales: unus censorius: auctor Pli. P. Lentuli libro de claris orationibus meminit Cl. M. Fuluius soterius eiusdem furoris. Eius: Fului Flacchi. C. Mario: qui fuit septies consul & arpinas. L. Apuleius: Saturninus seditiosum egit tribunarum: multas inuito senatu leges tulit: Nonium competitorē occidit.

aut crudelē putares? Aut Q. Metellū: Cui⁹ quattuor filii Cōsules. P. Lentulū principē Senatorē. Quid cōplures alios sumos uiros q̄cū. L. Opinio Cōsule armati Gracchū i Auentinū p̄secuti sunt: quo i plio Lētulus grauē uulnus accepit iterfect⁹ ē Gracch⁹. & M. Fului⁹ cōsulares. Eiusq; duo adolescētuli filii. Illi igit̄ uiri uituperādī: nō. n. ciues oēs saluos eē uoluerunt. Ad ppiora ueniam⁹. C. Mario. L. Valerio Cōsulib⁹ Senatus. R. P. defendendā dedit. L. Saturninus Tr. pl. Glaucia Prætor ē interfectus: oēs illo die Scauri: Metelli: Claudii: Catuli: Sceuolæ: Crassi: arma sumplerunt: nū aut̄ Cōsules illos: aut clarissimos uiros uituperādos putas? Ego Catilinā p̄ire uolui: nū tu q̄ oēs saluos uis: Catilinā saluū eē uoluisti: hoc interest Calene inter meā Inīam: & tuā. Ego nolo quēq; cōmittere: ut morte multat⁹ sit: tu et̄ si cōmiserit cōseruādū putas. In corpore siquid eius modi ē: qd̄ reliquo corpori noceat: uiri ac secari patimur: ut mēbroꝝ aliqd̄ poti⁹ q̄ totū corpus itereat. Sic i. R. P. corpore ut totū saluū sit: q̄cqd̄ ē pestiferū aputet. Dura uox: multo illa durior: salui sint improbi: scelerati. ipii. deleant̄ innocētes: honesti: boni: tota. R. P. uno i hoīe. Q. Fusi fateor te uidisse plusq̄ me. Ego. P. Clodiū arbitrabar p̄niciosū ciuem sceleratum libidinofum impiū audacē facinorosum. Tu cōtra sanctū tēpātū innocentē modestū: retinēdū ciuē & optādū. In hoc uno te plurimū uidisse: multū me errasse. cōcedo. Nā me tecū iracū de ager dixisti solere. n̄ ē ita. Vehemēter me agere fateor: iracū de nego: oīo irasci amicis nō temere soleo: ne si merent̄ q̄dem. Itaq; sine uerboꝝ cōtumelia a te dissentire possū: sine animi sumo dolore nō possū. parua ē. n. mihi tecū haud parua de re dīfētio. Ego huic uel illi uidelicet faueo. Tu illi imo uero ego. D. Bruto faueo: tu. M. Antonio: Ego cōseruare coloniā percupio: tu expugnare studes. an hoc negare potes q̄ oēs moras iterpōnis: qb⁹ infirmet̄ Brutus? Melior fiat Antoni⁹: quousq; n. pacē dicis uelle te? Res gerit̄: cōductæ uineæ sunt: pugnat̄ acerrime: q̄ itercurrerēt: milimus tres Principes ciuitatis. Hos cōtēplīt: reiecit: repudiāuit Antonius: tu tñ p̄manes cōstantissimus defensor Antonii. Et qd̄ quo melior Senator uideat̄: negat se illi amicū eē deberē: cū suo magno bñficio reū uenisse eū cōtra se. Vide quanta caritas sit patriæ: cū hominī sit iratus: tñ. R. P.

ademerat repetitū uenerāt a senatu: Cicero ad Atticū i eplā. Massiliētib⁹ sua reddis: hæc armis q̄ q̄ firma hēam⁹: ignoro: restitui fortasse p̄nc̄: aucte nō p̄nt. Qui⁹ Fusi⁹ ipugnabat: Cicero Massiliētib⁹ aderat & defendebat ac iuuabat q̄tū poterat: iccirco acerbitate nūc Fusi i amicissimā Po. R. ciuitatē iuadit. Hōi

Qu. Metellum Numidicum q̄ in suas leges non iuraret in exilium abire cōpulit Tertio tribunus resectus est: A Mario consule tandem senatus auctoritate armato in capitolio una cum Glaucia eiusdem furoris socio obseſsus est: cūq; se eidē Mario dedidisset. minime seruata fides est: Glaucia fracta ceruix: Apuleus cum in curiā fugisset: lapidibus & regulis interfectus est: caput eius a Rabirio quodam senatore in ludibrium per conuulsa circulatū est. Omnes illo die: hæc oēs nobillissimæ & illustrissimæ romæ fuere familiæ. Cōsules illos. C. Mariū & L. Valerium. Vni secari patimur: Qui. Sed imedicabile uulnus ænse recidendum est: ne pars sincera trahatur. Dura uox hæc mea. Vno i homine: P. Clodio. tot⁹ autem hic sermo ironicus est: Vehementer: cū contentione: & dicendi genere concitato: animo uero sedato & leni. Tu illi Antonio Coloniā: Mutinā: Vineæ instr̄m militare uinea ē: Crates. s. uimineæ terra & arborū ramis optæ: sub qb⁹ milites latent: muros hostiles ariete demolientes & ab saxis tuti: quæ ex propugnaculis deliciuntur. Tres principes: tres legatos de qb⁹ tā dictum. Et quidē quo melior ad. P. C. conuertitur: quo melior senator uideat̄ Fusi⁹: negat se Antonio amicū esse: dicēs eū. s. Antonium uenisse contra se reū hoc ē accusatum aliquē & reū factū cū suo magno ipsius Antonii. s. beneficio: q̄ subornatus in Fusiū. & productus: magnificē aliquid cōsecutus eēt. Vide quanta sit caritas priæ: oīa ironice & cū derisu: in cōtrariū. n. uertit̄ sensus uerboꝝ Massilienses Cæsare occiso quæ uictor ille

IN. M. ANTONIVM

Antonio q̄ contra eum reum uenerat. Triūphus de quo inquit in offi. Cicero. Itaq̄ uexatis & pditis caeteris nationibus ad exemplū amissi imperii porrari in triūpho Massiliam uidemus: & ex ea urbe triūphari: sine qua nunq̄ nostri impatores ex transalpinis bellis triumpharunt: Illis massiliensibus. Remittebat: quoti die leuior fiebat Popularis: populo fauens: & eius grām colligere studens. Ut nunc sis popularis: rem populo gratam facias: & in Antoniū quē populus odit potius dicas q̄ defendas. Generi: Pansā consulis: qd̄ ex epistola ad Brutū colligo ubi inquit Cicero: Erat praeterea in senatu Pansā satis uehemens & acer: cū i caeteros huius generis: tum in socerū. conquestus in senatu lōga oratione de Caleno fuerat Pansā q̄ Antonio faueret. Iterum legatos: scilicet censuerunt mittendos ut tēretur: possent ne proficere qui mitterent: postq̄ nihil profecerant qui missi prius fuerant. Quid? suspendendum est: & cum indignatione pronuntiandum. Ille: Antonius: quasi dicat minime facerent inducias. Ante cons. Hirrii. Respirauit: intermissa est.

Adhuc legatos: scilicet mitemus. Sibi ipsis legatis:

Conueniendi: colloquēdi.

.L. Cæsar: unus ex legatis.

Ser. Sulpitius: qui mortuus est in legatione. Atribus: nobis quā a nobis omnibus.

Nullum unquam timorem attulerunt: nam hęc praeuideram: & timueram mea sponte prius. C. Pompilius: is a senatu egatus ad Antiochū missus ut bello quo Ptolemæum laceffabat abstinere cū ad eum uenisset atq̄ is prompto aīo & amicissimo uultu dextrā ei porrexisset: iuicē illi suā porrigere noluit. Sed tabellas senatus cōsulū cōtinentes tradidit: q̄s ut legit Antioch⁹: dixit se cū amicis collocutur⁹: indignat⁹ Pompilius q̄ aliquā morā iterposuisset: uirga solū quo insistebat denotauit: & prius inq̄t quam hoc circulo excedas: da respon-

cā defendit Antoniū. Ego te cū i Massiliēses tā sis acerb⁹ Fusi nō animo æquo audio: quousq̄ enim Massiliam expugnabis? ne triumphus qd̄ finē fecit belli: p̄ quem sublata est urbs ea sine qua nunq̄ ex Trāsalpinis gentib⁹ maiores nr̄i triūpharunt. Quo qd̄ tpe. P. R. igemuit: quāq̄ pprios dolores suarū rerum oēs habebāt: tñ huius ciuitatis fidelissimæ miserias: nemo erat ciuis q̄ a se aliēas arbitraret. Cæsar. ipse q̄ illis fuerat iratissim⁹ tñ pp̄ singularem eius ciuitatis grauitatem & fidē quotidie aliqd̄ iracundiæ remittebat. Te nulla calamitate Ciuitas sua satiare tā fidelis pōt: Rursus iā me irasci fortasse dicis. Ego aut̄ sine irracūdiā dico: ut omnia: nec tamen sine dolore. Neminem illi ciuitati inimicum esse arbitror: q̄ amicus sit huic ciuitati. ExcoGITAR q̄ tua rō sit Calene nō possū: antea deterrere te ne popularis esses nō poteram⁹: ut nūc sis popularis exorare nō possum⁹ Satis multa cū fusio: ac sine odio oīa: nihīl sine dolore. Credo aut̄ q̄ generi q̄relā moderate ferat: æquo aīo latur⁹ amici. Vēio nūc ad reliquos cōsulares: quorū ē nēo: iur̄ meo hoc dico: q̄ nō mecū hēat aliquā cōiunctionē grā: alii maximā alii mediocrē: nemo nullā: q̄ hesternus dies nobis cōsularib⁹ dico turpis illuxit. Iterum legatos. qd̄ ille faceret inducias: ante Cōs. oculosq̄ legatorū tormentis. Mutinā uerberauit: opus ostendebat: munitionēq̄ legatis ne punctū qdem temporis cū legati adessent oppugnatio respirauit. Ad hunc legatos: cur? an ut meorū reditu uehementius pertimescatis? Eqd̄ cū antea legatos decerni nō censuissē: hoc me tñ cōsolabar: quod cū illi ab Antonio cōtēpti & relictī reuertissent dixissentq̄ Senatui nō mō illū e Gallia non discessisse ut censuimus sed ne a Mutina qd̄ recessisse: potestatem sibi. D. Bruti conueniendi non fuisse fore ut omnes inflammati odio excitati dolore armis æquis uirib⁹. D. Bruto subueniremus. Nos & languidiores facti sumus. Postq̄ Antonii nō solum audaciam & scelus. sed etiam insolētiā superbiamq̄ perspeximus. Utinā. L. Cæsar ualeret. Seruius Sulpitius uiueret: multo melius hęc agerentur a trib⁹: q̄ nūc aguntur ab omnibus. Dolenter hoc dicam: potius q̄ cōtumeliose deserti: deserti inq̄ sumus. P. C. Principibus: sicut iam sepe dixi: omnes in tanto periculo: qui recte & fortiter sentient erunt cōsulares. Animum nobis afferre legati debuerunt: timorem attulerunt: quanq̄ mihi quidē nullū unquā timorem? quāuis de illo ad quem missi sunt bene existiment: a quo etiā mandata acceperūt. Pro dii imortales ubi est ille mos. uirtusq̄ maiorum? C. Pompilius apud maiores nostros cū ad Anthiochū Regē legatus missus esset & uerbis Senatus nunciasset: ut ab Alexandria discederet quam obsidebat: cum tempus ille differret: uirgula stantē circumscripsit: dixitq̄ se non antea renunciaturum Senatui: nisi prius sibi respōdisset: qd̄ facturus eēt: q̄ ex illa cir-

PHILIPPICA OCTAVA

cūscriptōe excederet. Præclara. n. Senat⁹ facie secū attulerat au
ctoritatē. R. P. Ciuīs q nō paret; n̄ ab eo mādata accipiēda sūt.
Sed ip̄e ē tot⁹ repudiādus. An ego ab eo mādata acciperē sena
t⁹ mādata cōtēneret? aut ei cū Senatu qcq̄ cōe iudicārē q Imp
atorē. P. R. Senatu phibēte obsideret? At quæ mādata? q̄ arro
gantia? quo stupore? quo sp̄ritu? Cur aut ea legatis nr̄is dabat
Cum ad nos Cotulam mitteret Ornamentum atq; arcem amī
corum suorū hoīem ædilitium. Si uere tū fuit ædilīs; cū eū iussu
Antonii ī cōniuiō serui publici locis ceciderunt. Atq; modesta
mādata fert? iis sumus. P. C. q qcq̄ huic negemus? Vtrāq; p
uintiā iqt remitto; exercitū depono. Priuat⁹ eē nō recuso? Hæc
sunt. n. uerba; redire ad se uideat? oīa obliuiscor; in grām redeo.
Sed qd adiungit? si legionib⁹ meis & si eq̄tib⁹; & si cohorti p
torix prædā agrūq; dederitis. His etiā præmia postulat qb⁹ ut
ignoscat? si postulet ipudētissimus uideat? Addit p̄terea quos
ipse cū Dolobella dederit agros teneant iī qb⁹ dati sunt. Hic ē
Cāpanus ager & Leōtinus; quæ duo Maiores nostri annonæ
p̄fugia ducebant. Cauet mimis aleatorib⁹ lenonib⁹ Cafoni ēt
& Saxe cauet; quos centuriones pugnaces; & lacertosos inter
mimorū & mimarum greges collocauit. Postulat p̄terea ut
Chyrographorū & cōmentariorū sua collegeq; sui decreta ma
neāt; qd laborat? ut habeat q̄ q̄sq; mercat⁹ ē; si qd accepit; ha
beat q̄ uendidit; & ne tangerent rōnes ad opis; idest ne sestertiū
septies miles recuperet? ne fraudi sit. Septē uiris quod egissent.
Nucula hoc credo admonuit. Verebat̄ fortasse ne amitterēt tā
tas clientelas. Gaueri etiā uult iīs q̄ secū sunt; qcq; cōtra legē.
commiserint. Mustelæ & Tyroni p̄spicit; de se nihil laborat.
Quid. n. cōmisit unq;? unum aut pecuniā publicā attigit? aut
hoīem occidit? aut secū habuit armatos? Sed qd est; q̄ de iīs
laboret? Postulat. n. ne sua iudiciaria lex abroget̄ quo ipetrato
qd ē qd̄ metuat an ne suorū aliq; Acidalisia decurio condēnet?
Neq; tñ nos urget mandatis plurib⁹ remittit aliquantum; & re
laxat. Galliā inquit remitto. Comātā postulo; ociosus uidelicet
eē malo; cū sex legionibus inqt iīs q; suppletis ex. D. Bruti exer
citu; nō mō ex delectu suo tādūq; ut obtineat q̄diu. D. Brutus
C. Cassius cōsules pro ue Cōsules p̄uintias obtinebunt; uel p
consul hui⁹ comitiis. C. frater eius; ē. n. annus ut repulsam tu
lit; ipse aut ut qnquenniū inqt obtineāt. At istud uetat lex Cæ
sarīs & tua. Hæc tu mandata. L. Piso. & tu. L. Philippe Princi
pes Ciuitatis nō dico quo aīo ferre uerū aurib⁹ accipere potui
stis? Sed ut suspicor; terror erat quiddam; nec uos ut Legati
apud illū fuistis; nec ut cōsulares; nec uos uestrā nec. R. P. di
gnitatē tenere potuistis; & tñ nescio quo pacto sapiētia q̄dam
credo qd̄ ego nō possū nō mirari nimis irati reuertistis uobisq;
M. Antonius nihil tribuit? Clarissimis uiris legatis. P. R. Nos

sū qd̄ senatus referā. Cōtinuo
rex affirmauit fore ne amplius
de se Ptolemæus cōquereret:
actū demū manū eius Pōpili
us tanq̄ sortis ap̄phēdit. Liui⁹
auctor lib. xlv. ab urbe cōdita
Valerius lib. vi. titulo de graui
ter dictis aut factis. Cotulā:
hūc in epistolis quoq; ad Atti
tū noīat & cū stomacho ædili
tiū uocat. Serui publici: qb⁹
in munere ædilitio utebat̄ res
publica. Vtrāq; galliā Cisal
pinā & Macedoniā. Remit
to: q̄si suluris eēt. Impudēs
is sit: qm̄ cōtra rēpu. arma sum
psere. Dederit: pri⁹. nā agros
diuiserat qb⁹ uoluerat. Ca
uer: p̄spicit: cōsulit. cautū uult
eē illis qb⁹ agros assignauerat.

Pugnaces: ironice. Mane
ant: rata sint. Septē uiris quos
diuidūdis agris præfecerat.

Nū aut: ironice & cū derisu.

Iudiciaria: qua ēt cēturioni
b⁹ iudicata cōcauerat. Coma
tā: quæ ē transalpis in tres p̄es
Gallia diuisa ē: Belgicā: Celti
cam: quæ & Lugdunēsis d̄r: &
aq̄taniā quæ quōdā Aremoni
ca uocata ē Narbonēsis. n. q̄ in
terno mari alluit: amne Var
ro ab Italia discreta: alpiūq; lu
gis a reliqua gallia: Brachata
noīat: subiecta ipsis mōtib⁹ &
Ranēnā usq; p̄ducta togata ē.

Acidalisia: lege de reb⁹ ue
nereis nā Acidalisia Venus ē di
cta ab Acidaliō fonte ī orcho
meno Macedoniæ: q̄ ei & mu
sis dicatus ē quāq; & ppriū pōt
eē decurionis cuiuspiam corru
ptissimi. Esse malo: q̄ aliqd
dicere. Pro ue cōsules & p̄cō
sules postq̄ finito cōsulatu ab
ierūt in puincias. Procōsul
hui⁹ comitiis. C. frater ei⁹ quē
Antonius comitiis suis p̄cōsu
lē fecit: hoc ē cui puinciā dedit
Macedoniā sua auctoritate: &
religiosa illa puiciag sortitio
ne: ut tertia philippica dictū ē.

Repulsam: cōsularis: & tñ
puiciā ei. M. Antoni⁹ cōsula
rē dedit. Lex Cæsarīs de p
uincis de qua dictū prius. Et
tua: q̄a Antonius spatū ei pro
gabat. sed nō qnquenniū. L.
Piso: & L. Philippe: si legatū
L. Cæfare & Seruio Sulpitio
ad Antonium missi fuerant.

Tēplū: ubi hēbat senatus;
 Referebāt. q̄ Antonio faue
 bāt: senatoꝝ sn̄as referebāt in
 codicillos hoc ē libellis māda
 bāt & describebāt: dabātq; An
 tonii ad senatū legato cotulæ.

Sūmis honorib⁹ .s. functi.

Hi Antonio fauētes. Vēdi
 tabāt: uēdere & addicere quo
 dāmō uidebant. Personā: de
 cog. Legatū: Cotulā. Redu
 cere: honoris grā & deducim⁹
 domo ī fog: & reducim⁹ do
 mū. Alterꝝ liberratē adīpisci

Nā illud qdē: occurrit qōnt:
 & fieri hoc t̄more dicit suspi
 cari: n̄ inuidia aliqua ī se Qu.
 Sceuolā: is est de quo ī Lælio.
 Qu. mutius augur sceuola. su
 it aut. P. filius: eo p̄ceptore iu
 ris cīnīlis usus ē Cicero qd̄ ip̄e
 tradit li. d̄ claris oratorib⁹: An̄
 Syllā & Q. Pōpetū cū Cras
 so cōsulatū gessit: quo cū ēt cē
 sura funct⁹ ē. Pōri. erat maxi.
 cū mariana clade ī senatu occi
 sus ē: & fluuio īmersus. Lūius
 li. lxxxvi. ī uestibulo Vestæ dū
 fugeret tradit necatū. Bello
 marsico: qd̄ cōtra Marfos ge
 stū ē tpe: belli socialis: qd̄ & ita
 licū d̄r: cū diuersis ī locis bella
 Italiæ populi ob negatā ciuita
 tē cōcitauerunt. Marsis & Latinis
 duce Popedio Intriū faciētib⁹
 ultra Picenū sūt Marfi & Peli
 gni: de q̄bus plura Strabo. Al
 terius: meo. Iam sexēnio: iā
 sūt anni sex ex quo pugnari cū
 Iulio ceptū a Pōpeio & bonis
 omnib⁹ pro libertate: cōposi
 tis rebus trib⁹ auis impault ce
 sar: paulo amplius q̄tuor sup
 stes Pompeo fuit. Diutius:
 tres ānos & āplius. Captiui
 frugi: nam captiui si frugi & īn
 dūstrii fuerint: etiam citius so
 lēt dimitti & liberi fieri. Hoc
 honor: q̄ cōsulatū gesser: nam
 mutāte uestē populo & saga su
 mēre. cōsulares togā retiebāt:
 idq; eoz honorī tribuebat.

Nostri honoris insignia: nos
 aliis sagatis ī cōsulari ueste.

Hic hosti: Antonio. Præ
 se ferat: apte oñdāt: ac minime
 dissimulēt. Legatū Antonii.
 L. Variū q̄ & ip̄e uenerat cū
 Cotula: Prohiberi: hoc. n. su
 adebat Cl. n̄ pmittēdū ut r̄dīr̄t
 Vari⁹: q̄ Cotula cognoībat.

qd̄ non legato Antonii Cotule concessimus: cui portas huius
 urbis patere ius nō fuit: huic hoc tēplū patuit. Huic aditus in
 Senatū fuit: huic externo sn̄as n̄as ī codicillo & oīa uerba re
 ferebant: huic etiā se sūmis honorib⁹ hi cōtra dignitatē suā uē
 ditabant. Odii īmortales q̄ magnū est p̄sonā in. R. P. tueri p̄ri
 cipis: quæ nō animis solū debet: sed oculis seruire ciuiū domū
 recipere legatū hostiū: in cubiculū admittere: & reducere ho
 minis ē nihil de dignitate: n̄miū de periculo cogitantis. Quod
 aut est periculum: Nā si maximū īdiscrimē ueniet: aut liber
 tas parata est uictori: aut mors exposita uicto: quoz alterꝝ opta
 bile est: alterꝝ effugere nemo pōt: turpis autem fuga mortis
 omni est morte peior. Nā illud qd̄em nō adducor credam: eē
 quosdā qui inuideant alicui⁹ constantiæ & laboribus: qui ei⁹
 perpetuam in. R. P. adiuuanda uolūtatem & a Senatu: & a R.
 P. probari moleste ferant. Omnes qd̄em id facere debebamus
 eaq; erat nō modo apud maiores nostros. sed etiam nuper sum
 ma laus consularium uigilare cogitare: adesse animo. semper
 aliquid pro. R. P. aut facere: aut dicere: Ego. Q. Sceuolā Au
 gurē memoria teneo bello Marsico: cū esset summa senectute
 & perdita ualitudine quotidie simul atq; luceret: facere omni
 bus conueniendi sui potestatem: neq; eū quisq; illo bello uidit
 in lecto: senexq; & dedilis primus ueniebat in curiam huius īn
 dūstriam maxime equidem uellem. ut imitarētur ii: quos oport
 tebat. Secundo autem loco ne alterius labori inuiderent: Etenī
 P. C. cum in spem libertatis sexennio. simus ingressi diutiusq;
 seruitutem perpeffi q̄ captiui frugi & diligentes solent quas ui
 giliis: quas sollicitudinē: quos labores liberandi. R. P. causa
 recusare debemus. Equidem. P. C. quanq; hoc honore usi toga
 ti esse solent cum est in sagis ciuitas: statui tamen a uobis cate
 risq; ciuib⁹ in tanta atrocitate temporis: tantaq; pertn̄batōe.
 P. R. non differre uestitu. Non enim ita gerimus nos hoc bel
 lo consulares ut æquo animo. P. R. uisurus sit nostri honoris ī
 signia: Cum partim e nobis ita timidi sint: ut omnem ii. P. R.
 beneficiorum memoriā abiciērint: partim ita a. R. P. auerſi
 ut huic hosti se fauere præ se ferant. Legatos nostros ab Anto
 nio despectos esse & irrisos facile patiantur. Legatum Antonii
 subleuatum uelint. Huic enim reditū ad Antoniiū prohibe
 ri negabant oportere: & in eodem excipiēdo sententiam me
 am corrigebant: quibus geram morem: Redeat ad Imperato
 rem suum Varius: sed ea lege ne unquam Romam reuertatur.
 Cæteris autem si errorem suum deposuerint: & in. R. P. grati
 am redierint: ueniam & impunitatem dandam puto. Quas
 ob res ita censeo: Eorum qui cum. M. Antonio sunt: qui ab ar
 mis discesserint & aut ad Pansam aut ad Hirciū Cōss. aut ad
 Deciū Brutum Imperatorem. Con. designatum. Aut ad. C.

PHILIPPICA NONA



Fraudi sit: poenae. Quae: quocumque die: quando eis liberit.
 Seruius Sulpitius qui primū in oratio .aut certe optimū post. M. Tullium locum tenuit cum ali-
 qui. Qu. Mutium Sa uolam de re amici sui consulisset & de iure semel sibi atque iterum interrogati:
 ille respondisset: neque tamen precepisset: dixissetque Muti: Turpe est Patrio & cas oratio ius in quo
 uersare ignorare: uelut contumelia commotus iuri civili opera dedit. euasitque omnis humani & diuini
 iuris peritissimus. Ciceroni extitit admodum familiaris: quod & ei ad Ciceronem & Ciceronis

Caesarem pro. P. R. ante idus martias adierit eis fraudi ne sit quod
 cum. M. Antonio fuerint. Si quis eorum qui cum. M. Antonio
 sunt: fecerit: Quo honore: praemio ue quis dignus esse uideatur:
 uti. C. Pansa: Hircius consul alter: ambo ue si eis uideatur
 de eius honore: praemio ue prius quoque die ad senatum referat.
 Si quis post haec ad Antonium profectus fuerit praeter. L. Vari-
 um Senatam extimaturum eum contra. R. P. fecisse.

Finis Philippicae octauae



M. T. C. in. M. Antonium Philippica Nona.
 Ellem dii immortales fecisset. P. C. ut uiuo potius
 Ser. Sulpitio gratias ageremus: quam mortuo honores
 quaereremus. Nec uero dubito quin si ille uir
 renuociare legationem potuisset & reditus eius uobis gratus fue-
 rit. & R. P. Salutaris futurus. Non quod. L. Philippo & L. Pi-
 soni aut studium aut cura defuerit in tanto officio tantoque mune-
 re: Sed cum Seruius Sulpitius aetate illis aeniret: & sapientia omni-
 bus: subito ereptus totam legationem orbam: & debilitatam re-
 liqui. Quod si cuiquam iustus honos habitus est in morte legato: in
 nullo iustior quam in Seruio Sulpitio reperietur. Caeteri qui legatione
 mortem obierunt. ad incertum uitae periculum sine ullo mor-
 tis metu profecti sunt. Ser. Sulpitius cum aliqua perueniendi ad
 M. Antonium spe profectus est: nulla reuertendi. Qui cum ita af-
 fectus esset: ut si ad grauem ualitudinem laboris accessisset. sibi ipsi
 diffideret: non recusauit quominus uel in extremo spiritu si quam
 opem. R. P. ferre posset. experiretur: itaque non illum uis hyemis
 non niues: non longitudo itineris: non asperitas uiarum: non morbus
 in grauescens redardauit: Cumque iam ad congressum colloquiumque eius
 peruenisset: ad quem erat missus: in ipsa cura & meditatiōe obeun-
 di sui muneris excessit e uita: Ut igitur alia sic hoc Pansa praecclare
 quod nos ad ornatum. Ser. Sulpitium cohortatus es: & ipse multa dixi-
 sti copiose de illius laude: quibus a te dictis nihil praeter sententiam
 dicerem nisi. P. Seruilio respondendum putarem: qui hunc hono-
 rem statuam nemini tribuendum censuit: nisi qui ferro esset in
 legatione interfectus. Ego autem. P. C. sic interpretator sensisse
 Maiores nostros ut cum mortis celsuerit: non genitum esse quod redum. Etenim
 cui legatio ipsa mortis causa fuisset eius monumentum extare uolue-

ad eum indicat epistolae. & si aliquid
 quod iteruenit officio. Sed tunc
 praecipue: cum. L. Murenam ab eo re-
 um factum defendit Cicero: Le-
 gat cum. L. Philippo: & L. Pisonem
 ne ad. M. Antonium Mutinam &
 D. Brutum consulē designatum
 obsiderent. cum aduersa teneret ua-
 litudine: profectus est: sed pene im-
 pulsus non tamen inuitus: ut reipu-
 si posset: profectus: puenit quidem
 ad Antonium aenquam tamen mandata ex-
 pōeret senatus discessit e uita:
 Actum est in senatu de eo honoran-
 do: cumque statuam ei ponendam cense-
 ret Cicero plures & in primis.
 P. Seruilius non statuam: sed se-
 pulchrum honorandum ducebatur: legem
 quod illis duraxat quod interfecti in le-
 gatione fuisset: statuam poni uelle
 assereretur: Contradixit Cicero:
 & aequae ponendam omnibus qui in
 legatione mortui essent maio-
 res lege probat sensisse. Exordi-
 tur per desiderium hominis defun-
 cti & per adeptum commodum: sed
 breuissime narrat & quod aptis-
 sime subiicit deinde diuisionem
 quam plures & pulcherrimae se-
 quuntur probationes & refutationes
 et additis per exempla exorna-
 tionibus. Genus causae est per
 deliberatiuum & hoc principale
 Suadet enim ponendam statuam
 Sulpitio. per demonstratiuum
 sed incidens cum laudatur sulpi-
 tius: Status uero legitimum ex-
 scripto & sententia: nam aliter legem
 aduersarii: aliter interpretatur
 Cicero. Sapientia: erat enim
 inris consultissimus. Ereptus
 imatura morte. Orbam
 ueluti orbam. Ad incertam
 ea metuentes quae metuere om-
 nes possunt. Nulla reuertendi:
 graui ualitudine oppressus
 & ui morbi. Ita affectus est
 ita sese haberet. Sibi ipsi dif-
 fideret: spem de uita sua non ha-
 beret. Obeundi sui muneris
 exequendi. Qui hunc ho-
 norem statuam: diuisio est.

Eorum: maiorum. Lartes Tolumnius: fidenae stadiis: xl. ab urbe distabant: ciuitas olim magna & po-
 pulo frequens Romanorum etiam colonia. Haec ad Lartern Tolumnium Velentium regem defecere: qua-
 tuor missi sunt a senatu legati quos Cicero inferius nominat: qui noui consilii causam quaererent: eos fide

nates Folūniū iussu occidere. Tribunis militum consulari prāte. Qu. Cincinato Cincinnati filio. M. Aemilio. L. Iulio: statue legatis prostris positae sunt. Ipse Tolūnius postea cum Cor. Cossio cōgressus caesus est: eius opima spolia Iouiferetrio relata: auctor Lilius lib. iiii. ab urbe con. CN. Octavius. C. Rufus uir q̄storius. CN. & C. procreauit a quibus duplex octauiorū familia defluxit: CN. & deinceps ab eo reliq̄ oēs functi sūt honoribus summis at. C. eiusq̄ posterī in equestri ordine usq̄ ad Cæsaris Augusti patrē cōstitere. Et. CN. qdē Octauii legēdū est. aliter cum historia n̄ cōsonaret. Sed id admiror quod ap̄ Pli. scriptum inuenio li. xxxiiii. na. hi.

his uerbis. Non p̄teribo. CN. Octauium ob unū uerbū quo regē Antiochū daturū se r̄nsū dicēte uirga quā tenebat forte circūscripsit: & prius q̄ egrederetur circulo illo r̄nsū dare coegit In q̄ legatōe interfecto senatus statuā p̄oi iussit q̄ oculatissimo loco in rostris. nā circūscriptū uirga a. C. Pōpilio Antiochū in superiore Philippica dicit Ci. Sed p̄fecto hic Octaui⁹ nepotem Antiochi missus ad explorandos regum Asiae aīos circūscripsit: p̄piliū exēplū secutus q̄ autē Antiochū circūscripsit. Nouitati. noui .n. erāt quorum maiores magrātū nō gesserāt: Nepotē Antiochū eodē noīe appellatū quo auus

Laodiceae. i media ciuitas fuit Laodicea noīe a Macedonibus condita. altera in minori Phrygia & urbiū phrygiarum maxia. de qua hic loquitur Ci. Lyco fluuiū p̄xia est q̄ ex Cadmo p̄fluit monte urbi ipsi imminente auctor Strabo. Gymnasiū uero loc⁹ ē: ubi uariis ludis exerceri iuuentus solebat γυμνασιον enim exerceo est & γυμνασιον exercitatio. num corporis p̄ceptor: pueros & adolescentes instruens.

A quodam leptine. Antiochi iussu. Sola restaret: nam familia pene interierat Cicero nis tpe Huic: CN. Octauiō

Iraq̄ est argumentum a minori a maius: Si inquit crepto cōmuni casu: non autem reip: causa monumentis publice ob singularem uirtutem honorādū putarē: multo magis nunc p̄suadere: & censere debeo cū in legatione perierit: mortem uero ellegationē attulisse & seruari adhuc in uita nisi p̄fectus esset potuisse colligit pluribus.

Dis: similē sui: a sua pristina consuetudine uobis parēdi discessurum.

runt: ut in bellis periculosis obirent homines legationis munus auidatius. Non igitur exempla maiorū quærenda: sed consilium ē eorū a quo ipsa exempla nata sunt. Explicādū Lartes Tolumnius Rex Veientum quatuor legatos. P. R. Fidenis interemīt quorum statuæ in rostris steterunt usq̄ ad nostrā memoriā: iustus honos: iis. n. maiores nostri q̄ ob. R. P. mortem oblerāt: p̄ breuī uita diuturnā memoriā reliquerunt. Gn. n. Octauii clarī & magni uiri q̄ prius i eā familiam quæ postea uiris fortissimis floruit: attulit consulatum statuam uidemus i rostris: nemo enī nouitati inuidebat: nemo uirtutem non honorabat: At ea fuit legatio Octauii i qua periculi suspitio nō subesset. Nam cum esset missus a Senatu ad animos Regum scilicet perspicandos liberorumq̄ populorū: maximeq̄ ut nepotē Antiochi Regis q̄ cum maioribus nostris bellum gesserat: classes habere: elephātos alere prohiberet. Laodictæ in gymnasio a quodā Leptine est interfect⁹. Reddita ē ei tum a maiorib⁹ statua pro uita quæ multos per annos progeniem eius honestaret. nunc ad tātæ familiæ memoriā sola restaret. Atq̄ & huic & Tullio Clodio & L. Roscio & Sp. Antio & C. Fulcinio q̄ a Veientium Rege caesi sunt Nō sāguinis q̄ p̄fusus ē in morte sed ipsa mors ob. R. P. habita honori fuit. Itaque. P. C. si. Ser. Sulpitio casus mortem attulisset: dolerem equidem tanto. R. P. uulnere mortem uero eius monumentis & luctu. pu. esse honorādā putarem: Nunc autem quis dubitat: quin ei uitam abstulerit ipsa legatio: secum enim ille mortem extulit: quam si nobiscum remansisset sua cura: optimi filii fidelissimæque cōiugis diligentia uitare potuisset. At ille cum uideret si uestre auctoritati non paruisset: dissimilem se futurum sui: si paruisset munus sibi illud: pro. R. P. susceptum uitæ finem allaturum: maluit in maximo. R. P. discrimine mori: quam minus quam potuisset uideri. R. P. profuisse: multis illis in urbibus qua iter faciebat reficiendi se & curandi potestas fuit: aderat & hospitiū inuitatio liberalis: pro dignitate summi uiri: & eorum hortatio qui una erant missi ad requiescendum: ut uitæ suæ consulendum. At ille properans festinansq̄ mādātā n̄ra conficere cupiens i hac cōstantia morbo aduersate p̄seuerauit. Cuius cum aduentu maxie p̄turbatus eēt Antonius: qd̄ ea quæ sibi iussu n̄ro denunciarent: auctoritate & sententia. Ser. Sulpitii cōstituta: declarauit: q̄ odisset Senatū: cū auctorē Senat⁹ extinctū late atq̄ insolenter tulit. Nō igitur magis

PHILIPPICA DECIMA

Octauum Leptines. Nec Veientium Res eos quos modo nominavi: quam Ser. Sulpitium occidit Antōius. Is. n. pfecto mortem attulit: q̄ cā mortis fuit. Quo circa ad posteritatis & memoriā p̄tere arbit̄ or extare quod fuerit de hoc bello iudicium Senatus Erit. n. statua ipsa testis bellum tam graue fuisse ut legati interitus honoris mēoriā consecutus sit. Quod si excusationē Ser. Sulpitii. P. C. legationis obeundæ recordari uolueritis: nulla dubitatio relinquet̄ quin honorē mortuo. Cui i iuriā uiuo fecim⁹: faciam⁹. Vos. n. P. C. graue dictū ē: sed dicēdū tñ: uos i quā. Ser. Sulpitiū uita priuastis. Quē cū uideretis se magis morbo q̄ orōne excusantē: nō uos qdē crudelcs fuistis? Quid. n. mius in hūc ordinē cōuenit? Sed cū speraretis nihil eē quod nō illius auctoritate & sapiētia effici posset: uehementius excusationi obstitistis: atq; eū q̄ semp uestrū cōsensū grauissimū iudicauisset: de sentētia deiicistis. Ut uero Pansa cōsulis accessit cohortatio grauior q̄ aures. Ser. Sulpitiū ferr̄ didicissent tum filiū meq; seduxit: atq; ita locutus ē: ut auctoritatē uestrā uitæ se diceret anteferre. Cuius nos uirtutē admirati nō ausi sumus aduersari eius uolūtati: mouebat̄ singulari pietate filius: nō multū p̄urbationi eius meus dolor concedebat. sed uterq; nostrū cedere cogeatur magnitudini animi orōisq; grauitati: cū qdē ille maxia laude & gratulatione oīum uestrū pollicitus ē se quod uelletis: eē facturū: neq; eius sniæ piculum uitaturū: cuius ip̄e auctor fuisset. quē exeq̄ mādata uestra p̄peratē mane postridie profecuti sum⁹: q̄ qdē discedens me cū ita locutus est: ut eius oratio omen fati uideret̄. Reddite igitur P. C. ei uitā: cui adeministis. Vita. n. mortuorū i memoria uiuorū ē posita: p̄ficite ut is quem uos ad mortē in scū misistis: immortalitē habeat a uobis. Cui si statuā i rostris decreto uestro staueritis: nulla ei⁹ legatōis posteritatem i obscurabit obliuio. nā reliqua. Ser. Sulpitii uita erit multis p̄clarisq; monumētis ad omnē memoriā cōmēdatā: semp illius grauitatē. cōstātiā: fidē p̄stātiā. in. R. P. tuenda curam atque prudentiam omnium mortalium fama celebrabit. Nec uero silebitur admirabilis quædam & in credibilis & pene diuina eius i legibus iterp̄tandis: æquita explicandis scientia. omnes q̄ ex omni ætate hac i Ciuitate itelligentiam iuris habuerunt: si unum i locum conferantur: cum Ser. Sulpitio non sunt comparādi. Neq; enim ille magis Iuris consultus quam iustitiæ fuit. Itaq; quæ proficiscebantur a legibus & a iure ciuili semper ad facilitatem æquitatemq; referebat. Neque constituere litium actōnes malebat: quam controuerlia tollere. Ergo hoc statuæ monumento non eget: habet alia maiora. Hæc enī statua honestæ mortis testis erit: illa memoria uitæ gloriosæ: ut hoc magis monumentum gratiæ senatus: quam clari uiri futurum sit. Multum etiam ua

Is. n. pfecto: optimā hāc uia uocat Fab. cū finitiōem p̄cedit p̄bati o: ut hic Serulū Sulpitiū ab antonio occitū colligit Cicero & in clausula demū ita finit. Is. n. profecto mortem attulit qui causa mortis fuit: ergo Antonius occidit.

De hoc bello. Antoniano.

Excusatiōem: nam morbū excusabat: Seduxit: seorsum duxit: alias seducere decipere ē

Nos: ego & filii. Eius: filii.

Eius sententiæ: ut legati mitterentur. Qua misere: quod ipse interpretatur quia ad æquitatem semper declinabat: cum sit plerumq; summum ius: summa iniuria. Gratiæ: gratitudinis.

L. Syllæ. tres statuæ. L. Syllæ dictatoris fuerit iuxta: sed minores inquit Plinius lib. xxxiii. Id: sepulturæ honorē. Sanctitas. In ipso solo est: ostendit longe plus esse sepulchrum quam statuam publice tribuere. quoniam am statua pereunte: deicit locus ubi posita statua erat cuiusque esse: at uero pereunte sepulchro locus ipse remanet religiosus: & reuocari in profanum usum non potest: nam ædis sacræ et diruto edificio: locus sacer manet: & illato semel mortuo in locum quæpiam: religiosus fit locus quod iureconsulti dicunt digestis titulo de rege diuisione & quietate. Ita censeo: suam ut consuevit subiecit sententiam. Lemontus Rufus, a tribu Lemoniis qui a pago Lemonto appellata est: ad portam Capenam uia latina Nam Rufus a colore dictus est Ser. p. nomen est: Sulpitii nomen.

luisse ad patris honorē pietas filii uidebitur: qui quāquam afflictus luctu non adest: tamen sic animati esse debetis ut ille si adesset. Est enim ita affectus ut nemo unquam unici filii mortem magis doluerit: quam ille meret patris: equidē & ad famam. Ser. Sulpitii filii arbitror attinere: ut uideatur honorē debitum patri præstitisse: quam nullum monumentum clarius. Ser. Sulpitius relinquere poterit: quam effigie morum suorum: uirtutis: constantiæ: pietatis: ingenii: filium. Cuius luctus aut honor uestro: aut nullo solatio leuari potest. Mihi autem recordanti Ser. Sulpitii multos in nostra familiaritate sermones: gratior illi uidetur si quis est sensus in morte ænea statua futura: & ea pedestris magis: quam inaurata equestris: quam lili. L. Syllæ prius statua est. Magnific enim Seruius Sulpitius maiorum continentiam diligebat: huius sæculi insolentiam uituperabat. Vt igitur si ipsum consulam quid uelit: sic pedestrem ex ære statuam tantum ex eius auctoritate & uoluntate decerno: quæ quidem magnum ciuium dolorem & desiderium honore monumenti minuet & leniet atque hanc meam sententiam. P. C. P. Seruilius sententia probari necesse est. quod sepulchrum publice decernendum Seruio Sulpitio censuit: statuam non censuit. Nam si mors legati sine caede atque ferro nullum honorē desiderat: cur decernit honorem sepulturæ quam maximam haberi potest mortuo? Sin id tribuit Ser. Sulpitio quod non est datum. Cn. Octauio: cur quod illi datum est: huic dandum esse non censeat? Maiores quidem nostri statuas multis decreuerunt: Sepulchra paucis. Sed statuæ intereunt tempestate uel uetustate Sepulchrorum autem sanctitas in ipso solo est: quod nulla uel deleri neque moneri potest. Atque ut cætera extinguuntur sic sepulchra fiunt sanctiora uetustate. Augeat igitur isto et honore is uis: cui nullus honore tribui non debet potest grati sumus in eius morte decoranda: cui nullam aliam gratiam referre iam possumus. Notet etiam Antonii nefarium bellum gerentis scelerata audacia. His enim honoribus habitis. Seruio Sulpitio repudiatae reiectæque legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna. Quas ob res ita censeo: Cum Ser. Sulpitii Quinti filius Lemoniis Rufus difficillimo. R. P. tempore graui piculoque morbo affectus auctoritate Senatus: salutemque. R. P. uitæ suæ præposuerit: contraque uis: grauitatemque morbi contenderit ut ad castra Antoni: quo Senatus cum miserat pueniret. Isque cum iam prope castra uenisset: uel morbi oppressus uitam amiserit in maximo. R. P. muerit: eiusque mors consentanea uitæ fuerit sanctissime honestissimeque actæ: in qua sæpe magno usui. R. P. Ser. Sulpitii & priuati & in Magistratibus fuerit: cum talis uir ob Rem publicam in legatione morte obierit. Senatui placeat. Ser. Sulpitio statuam pedestrem æneam in rostris ex huius ordinis sententia statui: circumque eam statuam locum gladiatoribus: ludisque: liberisque posterisque eius quaque uersus pedes quinque habere: que hic ob. R. P. mortem obierit: eamque causam

PHILIPPICA DECIMA

Et in Basī: In lapide qui subest statuæ & eam sustinet Quæstoribus urbanis: erant enim & castrenses & puinciales. Redemptori: Is est redemptor qui publica & priuata edificia redimit & conducit faciēda unde redemptura: quo uocabulo Liuius utitur: qui itē conducunt conuehendas sarcinas: & onera quæuis tū publice tum priuate suis & mulis & reda redemptores uocantur. Horatius. Festinat calid⁹ mulis: gerulique redemptor. Salustius & perpēnā forte cognoscit multo redēptoris: Designet: unde sepulchrorum designatores dicuntur. Hor. in epistolis: Dum ficus prima calorq; Designatorē decoret littoribus: et si aliter: sed minus uere enarrat Acron.

in basi inscribi: utiq; C. Pansa. A. Hirco Cōsules alter abo ue si eis uidebit quæstorib⁹ urbis i perēt: ut eā Basim: statuāq; faciendā & i rostris statuēdā locēt: quātiq; locarūt tātā pecuniā redēptori soluēdā attribuēdāq; currēt. Cūq; antea lenatus auctoritatē in uirorū fortiū funerib⁹ ornāmētisq; oñderit: placere eū q̄ amplissime suppremo suo die efferrī: & cū Ser. Sulpiti. Q. F. Lemonius Ruffus ita de. R. P. merit⁹ sit: ut his ornāmētis decorari debeat. Senatū cēlere atq; e. R. P. æs mare Ediles curules edictū de funerib⁹ hēant. Ser. Sulpiti. Q. u. F. Lemonii Rufi funeri mittere utiq; locū sepulchro in Cāpo Esquino. C. Pansa Cōsul seu quo in loco uidet⁹ pedes triginta quaq; uersus d' signet: quo Ser. Sulpiti⁹ i ferat⁹: Quod sepulchrū ipsius liberorū posteriorūq; eius sit: uti quod optio iure sepulchrū publice datum ē.

Finis Philippicæ decimæ.

M. T. C. in. M. Antoniū Philippica decima.

Aximas tibi Pansa grās oēs & hñe & agere debem⁹ q̄ cū hodierno die Senatū te nō habitur⁹ arbitramur. ut. M. Bruti p̄stātissimi ciuis lras accipisti ne min⁹ mā qdē morā interposuisti: qn q̄ pri-

mū maxio gaudio & gratulatōe frueremur: cū factū gratū oī b⁹ dēt eē: tū uero orō: q̄ recitatis lris uisus es. Declarasti. n. uer⁹ eē id qd' ego sp̄ lēsi: Neminē alteri⁹: q̄ sue eōfideret uirtuti iuidere. Itaq; mihi qui plurimis officiis iū cū Bruto & maxia familiaritate cōiūct⁹: min⁹ multa d' illo dicēda sūt: q̄s. n. ptes ipe mihi sūpserā: eas p̄occupauit orō tua. sed mihi. P. C. necessitate attulit paulo plura dicēdi snia ei⁹ q̄ rogat⁹ ē añ me a quo ita sæpe dissētio: ut iā uerear: ne qd' mie fieri dēt: miueŕ amicitia nram uideat⁹ ppetua dissētio. q̄. ē. n. ista tua orō Calene: q̄ mēs

prehenderet profectus: aduersam contradixit ualitudinem: cum fame laboraret: Apollōi are non solum cibaria præbuere sed i tra moenia sua recepe. C. uero Antoni⁹ & milites q̄ circa Apollontā erāt: & apollo nates ipsos Bruto obsecuturos uidēs: Brutotū prexit: sed tres i itiere cohortes amisit: q̄ a Bruto cæsæ sūt. Loca dein circa billidē ualde p̄occupata supare cōat⁹ a. M. Cicerōe filio cōmissio plio utq; ē. cui se ipsū. C. cū exercitu dedit. Māsit aut i hōre ap̄ Brutū. dignitatē suā insignia retinuit dōec exercitū corrupēs: neq; rephēsus desistēs: nauē i posit⁹: custodie tradit⁹ ē. Appian⁹ tñ i terfectū scribit: igēs iā erat Bruti actas: igēs exercit⁹. Traicere i asiā destinauerat: dolobellā opp̄sur⁹: lras ad scātū dederat: eas Pansa. sul coactis scatori b⁹ recitauerat: & Brutū laudauerat: q̄ ant. fauebāt: & i primis Calen⁹. adimēdā Bruto actatē: abducēdaq; ab eo copias cēlebāt. piculosū afferēs libertati: tātū potētiae Brutū hñe: & reb⁹ cōib⁹ officere posse. Cū p̄fertū ueterani oēs ei eent i festi: Ci. p̄ officitū cōsulis exordit⁹: q̄ simulatq; bruti lras accepit scātū coegerat: & lris recitatis brutū laudauerat: i Calenū dicit & ei⁹ sniam osutās: oēs d' bruto suspitōes diluit. De his q̄ bruto cū copiis se aditū xerāt: uerba facte: suā postrēo p̄fert sniam. Tota at oratio i contēdione posita ē & refutatione. Qual partes: quod officium. Eius. Qu. F. F. Caleni. quem primum omnium quia socer erat sententiam rogabat Pansa. Quæ mens: consilium. Virgili. quæ facere id possis nostram nunc



Arcus Brut⁹ ex Italia discedēs in Græciā nauigauit: & ide. Athenas p̄fēct⁹ ē: ubi The

omnesto Academico & Cratippo pipatico sic operā dabat ut nihil aliud ageŕ uideret Tā tisper tñ bellicā rē non negligebat: Herostratū. n. i Macedoniam misit: q̄ Pōpel reliqas quas dā q̄ illic erat colligeret. Nobiles adolefcētes q̄ athenis studiorum gratia morabāt: sibi ad iunxit: ex qbus Ciceronis filiū p̄cipue admirabatur ac diligebat: quod & generosus esset: & tyrānos uehemēter odisset.

Manifeste deinde sese apparās ad bellū ab Antistio prætorē ex Asia redeunte sibi amicissimo obuiam factus apud Caristum naues aliquot: & æris quinquaginta millia accepit: quot quot milites i pharsalia ex pōpelis copiis uagabant. ad eū cōfluxere Aulo Cinæ eqtes per Domitium abstulit. quos i Asiā ad Dolobellam ducebat.

Arma quæ ad. C. antoniū Demetriade cōuehebantur a Cæsare dictatoŕ ad Partichū præmissa bellū: interceptit. Reges & principes finitimos sibi conciliauit. C. Antonium. M. fratrem ad copias accipiendas q̄s Gabinius Epidāni & Apolloniæ hēbat uenientem ut com-

accipe mentem. Alter: mar- cum. Amplissimæ fortunæ diuitiæ: Summus honoris gradus: quia consularis. Eum filium. De tribus Antonis. M. Caio Lutio. Descripto: ex sen- tentia quam scriptam attuleras.

Inopia uerbi: quod aliud tibi uerbum non succurreret ut acci- dit multis. Tuam facultatem nam ca iudicando facultate es ut deesse tibi uerba non possint.

Litteras Bruti: hoc censerat Calenus senatus consulto de- clarandum litteras Bruti bene scriptas uideri: cæterum ab eo di- mittendas copias hoc eleuat & irridet Cicero. Librarium: quæ scriptorem & cancellarium uul- gus uocat. Vsum: experientiam. Quo. S. con. decretum bene scriptas litteras: quasi di- cat nullo. Hæc tibi consuetu- dinē: si hanc consuetudinē bo- nis iudicandi oibus non haberes nemo tibi inuideret: quasi di- cat hac una causa te oderunt omnes quod tu bonos odisti. Detrectare aut est contra recte tractantes facere Collige te: respisce. Gene- ro tuo: Pæsæ. Amplissimi ho- noris: consularis dignitatis.

Eos qui diadema: inuidio- se hoc duno dicit. M. Antonio.

qui nunquam post Kl. Ian. idē censueris quod is qui iniam prius ro- gat. Cur nunquam tam frequens Senatus fuit quod unus aliquis tuam sen- tentiam secutus sit? Cur semper tui dissimiles defendis? Cur cum te & uita & fortuna tua ad ocium & ad dignitatem iuiter: ea probas: ea decernis: ea sentis: quæ sunt inimica & ocio communi & digni- tati tuæ: Nam ut superiora omittam: hoc certe: quod mihi in ma- ximam admirationem mouet: non tacebo. Quod enim tibi cum Bru- tis bellum? cur eos quos omnes uenerari debemus: solus oppugnas Alterum circumsederi non moleste fers: alterum tua sententia spo- lias his copiis: quas ipse suo labore & periculo ad R. P. non ad suum presidium pro se nullo adiuuante confecit. Quis est iste tuus sensus? quæ cogitatio? Brutos ut non probes. Antonios probes? quos omnes carissimos habent: tu oderis? quos accerbissime omnes oderunt: tu constantissime diligas? Amplissimæ tibi for- tunæ sunt: summus honoris gradus: filio ut & audio. & spero natum ad laudem: cui cum R. P. causa faueo: tum & tua. Quæro igitur cum Bruti ne similem malis an Antonii? ac permitto ut de tribus Antonii eligas quem uelis. D. Brutus melius est iques. Cur igitur non his faues? Eos laudas: quorum similem filium tuum esse uis: simul. n. R. P. consulis & proponis ille exempla ad imitandum. Hoc uero. Q; Fusi copiosi sine offensione nostræ amicitiae si- cut te cum: a te dissentiens Senator quæro: Ita. n. dixisti et quædam descriptio. Nam te inopia uerbi lapsus putarem: nisi tuam in- dicendo facultatem nossem: litteras Bruti recte & ordine scriptas uideri: quod quod est aliud: quam librarium Bruti laudare non Bru- tum. Vsum in R. P. Calene magnum iam habere & debes & po- tes: quando ita decerni uidisti: aut quo. S. C. huius generis: sunt enim innumerabilia: bene scriptas litteras decretum a Senatu: quod uerbum tibi non excidit: ut sæpe fit: fortuito: scriptum medi- tatum: cogitatum: attulisti: hæc tibi consuetudinem plerisque in re- bus bonos obrectandi si quis detraxerit quod tibi uelit obrectare. non reliquet. Quæ obrem collige te: placamque animam aliquam & mitiga. Audi uiros bonos. quibus uteris multum: loquere cum sapientissi- mo homine genero tuo sapienter quod tu ipse tecum. tum denique amplissimi honoris nomen obtinebis. An uero hoc pro nihilo putas. in quo eodem pro amicitia tua iure dolore soleo. efferris hæc foras. & ad R. P. R. aures peruenire. ei quod primus iniam dixerit. neminem assensum quod & hodie futurum arbitror. Legiones abducis a Bruto. quæ nempe illas quæ ille ab Antonii scelere auertit: & ad R. P. sua au- ctoritate traduxit. Rursus igitur uis illum nudatum atque solum ad R. P. relegatum uideri? Vos autem. P. C. si M. Brutum deserueritis: & prodideritis quem tandem Ciuem habebitis? quem ornetis? cui fauebitis nisi forte eos qui diadema posuerunt conseruandos: eos qui nomen Regis sustulerunt deserendos putatis. Ac de hac quod dem diuina atque immortalis laude Bruti silebo: quæ gratissima

PHILIPPICA DECIMA

memoria omnium civium inclusa: non dum auctoritate publica testata est: tanta ne patientia diu boni: tanta moderatioem: tanta in iniuria tranquillitate & modestia: qui cum Praetor urbanus esset urbe caruit: ius non dixit. Cum oem ius. P. R. recuperasset. Cumque concursu quotidiano bonorum omnium qui admirabilis ad eum fieri solebat: praesidioque Italiae circumseptus posset esse: absens iudicio bonorum & sensus esset maluit: quae praesens manu: quae ne apollinares quaedam ludos pro sui. P. q. R. dignitate apparatus: praesens fecit: nequam viam patefaceret sceleratorum hominum audaciae quae quae unquam aut ludi aut dies laetiores fuerunt: quae cum in singulis versibus. P. R. maximo clamore & plausu Brutum memoriam persequeretur: Corpus aberat liberatoris: libertatis memoria aderat: in qua Brutum imago cerni uidebatur: At hunc his ipsis ludorum diebus uidebatur in insula clarissimi adolescentis Luculli pro pingui sui nihil nisi de pace & concordia civium cogitantem: eundem uidi postea Veliae cedente Italia: nequa oriretur belli civilis causa propter se. O spectaculum illud non modo hominibus sed undis ipsis & littoribus luctuosum: cedere e patria seruatoris eius: manere in patria proditoris. Cassius lapsis paucis post diebus consequeretur: ut me puderet. P. C. in eam urbem redire: ex qua illi abirent: Sed quo consilio redierim: initio audistis post estis experti. Expectatum igitur tempus a Bruto est: nam quoad uos omnia pati uidit: uisus est ipse incredibili patientia: postea quae uos ad libertatem sensit erectos: praesidia uestrae libertati parauit. At cui pestis: quantaque restitit: Si enim. C. Antonius quod animo intenderat perficere potuisset: potuisset autem: nisi eius sceleris uirtus. M. Brutum obstitisset Macedoniae Illyricum Graeciam: perdidissemus: eest uel receptaculum Pullo Antonio uel agger oppugnandae Italiae Graecia: quae quaedam nunc M. Brutum ipso auctoritate copiis non instructa solum: sed etiam ornata: tetendit dexteram Italiae. suumque ei praesidium pollicetur. Quod qui ab illo abducit: exercitum pulcherrimum & praesidium firmissimum adimit. R. P. Equidem cupio haec quamprimum Antonium audire: ut intelligat non. D. Brutum quem uallo circumseminat: sed se ipsum obsideri. Tria tenet oppida toto in urbe terrarum: Habet inimicissimam Galliam: eos est quibus confidebat: alienissimos Transpadanos Italia omnis infesta est: exterarum nationes a praeter ora Graeciae usque ad aegyptum optimorum & fortissimorum civium ipsius & praesidiis tenerent: Erat enim spes una in Antonio quae duorum fratrum aetatibus medius interiectus uirtutibus cum utroque certabat: quae tantum extruderetur a Senatu in Macedonia. & non contra prohiberetur perficisci: ita cucurrit. Quae tepestas diu in mortales quae flamma: quae uastitas: quae pestis graeciae fuisset: nisi incredibilis uis ac diuina uirtus Caesaris furentis hominis conatum atque audaciam comprassisset. Quae celeritas illa Brutum: quae cura: quae uirtus: & si ne illa quaedam Antonium celeritas continenda est: quem nisi in uia caducae hereditates retardasset: uolasse cum non interfecisse diceres: alios ad negotium publicum ire cum cupimus: uis so-

Urbe caret: de his in prima philippica satis multa. Luculli adolescentis quae fuit. L. Luculli praestantis illius imperatoris & locupletissimi filius. Insulae proprie dictae sunt quae non distinguuntur a circum parietibus cum uicinis: circum circumque publico aut privato iungunt ad similitudinem earum terrarum quae fluminibus aut mari iminent. sic uocatae quae in Salo id est mari sunt. Vidi uelae & hoc in praetera Philippica.

Proditoris: Antonium: Initio: in prima philippica: C. Antonius: M. Antonii frater: in Illyrium & Macedoniae missus & ad militem colligendum & praesidia sollicitandas. Tetendit dextram: porrigit auxilium: quod ipse interpretatur Ornata: apparatus ad dimicandum. Quod praesidium. Ab illo: M. Bruto.

Tria tenet oppida: aut paucissima dicit: ut uulgus solet: aut Brundisium: Tybur. Suessam intelligit. In Antonio: Caio.

Medius interiectus. nam Caius erat medius: maior natu Marcus: Minor Lucius. Et non prohiberetur: nam prohiberetur in Macedonia eum senatus perficisci. Caesaris: Octauii. Quae nisi in uia caducae hereditates retinissent: Caducae hereditates dicebantur: cum nemo erat qui iure eas adire posset: & uel ad aerarium uel ad fiscum deuoluebantur: aut a potentioribus occupabantur. Et quoniam a certo haerede cadebant: caducae uocabantur. Tribus autem modis relicta ultimis uoluntatibus deficiebant & pro non scriptis habebantur: uel cum iis relinquebantur: quae in uita tunc non erant: ignaro tamen testatore: uel cum is qui haeres institutus fuisset aut legatarius uiuo testatore dedebatur: aut conditio sub qua relicta aut legatum aliquid fuerat: deficiebat. Lege autem Papia de caducis Relictum aut legatum deficiente condicione uiuo uel mortuo testatore: ad aerarium perueniebat. Legi autem eam dedere ciuilia bella: quibus plurima fiebant caduca: & peruntibus uiuis testatoribus illis quibus relicta: legatum uel fuerat: & impletae conditioes non ualentibus. Emendata postea lex est ut non ad aerarium & fiscum: sed ad

IN. M. ANTONIVM

proximiores deuoluerētur quæ deficerent. Et Iuuenalis ait: Iura parētis habes: pp me scriberis heres: Legatū oē capis: necnō & dulce caducū: Abolita postremo penitus ē. ut scribit li. Codicis vi. ri. de caducis tollendis. Cū Apollonia: Dyrrachii & Apolloniæ copiae erāt quibus Gabinus præerat: Illyricū cū ipso Vatinius obtinebat: sed Caius ī Macedoniā proficiscebatur. Quid ergo ei cū copiis Gabinii aut Vatiniū erat. q. d. nihil. Macedoniæ ciuitas ē Apollonia libera olī & optimis instituta legibus: quam Corinthii & Coryceni ædificauerunt sup Aoum fluiū sita: quæ Eantē Ecateus uocat. distans ab eo stadiis. x. A sinu uero Rhizonico. xl. Dyrrachium Macedoniæ & ipsa libera ciuitas: q̄ Coryceni cōdidere: sic uocata a Cherione flo in quo sita: ē añ Epidamnus dicta. auctor Strabo. Appianus a Dyrracho Epidamni filio tradit appellatā: libro secūdo de bellis. ciuilibus: Hortensio q̄ præerat Macedoniæ. Certissimo mō: finit̄ idubitat̄. Illius: Hortensii certus erat exercitus. nec ad eū Gabinii & Vatiniū pertinebāt copiae. Ac ne cū Bruto quidē: dicet quispiam: nam occurrit q̄stioni: ne cū Bruto quidē: aliquid erat Gabinii. Vatiniū. & Hortensii copiis & tñ eas Brutus accepit. Oēs legiones: rñdet si respu. ipsa ad iudicaret hoc eēt attribueret & assignaret has copias q̄ suæ sūt Bruto. assignaret nō Anto. nā Antoni⁹ ad pñitiē Brutus ad defētionem uteretur. Ipsi milites: q̄ se Bruto adiūxerāt. Scribit: Brutus. Captus ē: id qd̄ accidit diuinat Cicero: nam reuera captus fuit. Aut certe hō uerecundus: ironice: Legat⁹ Antonii. C. Antonii. Equitatus q̄ ī Syriā ducebat. ii. q̄ngenti fuere quos Au. Cinnæ abstulit qui eos ī Syriā ad Dolobellā ducebat. Alterū: q̄ngentos eques prædictos. Cn. Domitius: is Domitii illius filius fuit: quē pharsalica pugna Antonius occidit: de hoc Brutus ī epistola ad Ciceronē d̄ Domitio & Apuleio qd̄ attinet me scribere. A legato; Syriaco: A. Cinna. P. Vatinius q̄ de cimo āno & c. cū gallias Cæsar teneret: & Lucā prouinciæ suæ urbē Hybernātū uenisset Pompeius & Crassus ad eum p̄fecti sunt. Facta est inter eos conciliatio & concordia: sic ut oīs respu. eorū arbitrio administraret. Conuenerūt autē ut Cæsari in aliud q̄nquēntū Galliae progarentur: Crassus & Pompeius in sequētē ānum consulatum peterēt Rediere cādidati in cāpū descēdere. Cato: L. Domitium sororū suū ad petitionē cōpulit: ut cū utrois crearet: eius libidini repugnaret. Sed armis acta res ē & multi occisi: Cato uulneratus: demūq; Pompeius & Crassus renunciati consules: Cato cū Domitium opposuisse parum profuisset: & animaduerneret in itam trium principum cōcordiā primū & maximū ciuile malū eē: p̄surā ipse statuit: petere: Cæsar uero & Pompeius præturā ī Catone consulatui parē fore uidentes: senatū multis ignorantibus habuere: decreueruntq; ut qui prætores crearent: cōfesti magistratū inirent: neq; consuetum tēpus expectarēt. & ne fraudi esset: si q̄s eum magistratū p̄ ābitum obtineret: ac simul aicos ad petitionem ipsi īpulere. pecuniā q̄ suffragaturos corrūpent subministrantes. Cūq; nihilominus Catois uirtus superaret: & prima tribus quæ prærogatiuā habebat: eum renunciaasset: tonitrua Pompeius mentitus est. Vetabāt autē auspicia agi cū populo loue to-

lemus extrudere: hunc retinētes exclusimus. At qd̄ ei cū Apollonia: qd̄ cū Dyrrachio: qd̄ cum Illyrico: quid cū P. Vatiniū īperatoris exercitu: Succedebat: ut ipse dicebat: Hortensio: certū sine Macedoniæ: certa cōditio: certissimo mō erat. etiā illius exercitus: cū Illyrico uero cū Vatiniū legiōibus qd̄ erat Antonio: ac ne cū Bruto quidē: id enī fortasse quispiā īprebus dixerit oēs legiones: oēs copiae quæ ubiq; sunt. P. R. sunt: neq; n. legiones q̄ Antoniū reliquerūt: Antoniū potius: q̄. R. P. fuisse dicuntur: oēs. n. exercit⁹ & impīi ius amittit is q̄ eo ipso & exercitu. R. P. oppugnat: Quod si ipsa. R. P. iudicaret: aut si oē ius decretis ei⁹ statueret: Antonio ne an Bruto legiōes. P. R. adiudicaret: alter aduolaret subito ad direptionē pestēq; sociorū: & quacūq; iret oīa uastaret: diriperet: & auferret exercitu. P. R. cōtra ipsū. P. R. uerteret: alter uero eā sibi legē statueret. ut quocunq; uenisset: Lux uenisse quædā & spes salutis uideret: deniq; alter ad uertedā. R. P. præsidia quærebat: alter ad cōseruandam. Nec uero hoc nos magis uidebam⁹ q̄ ipsi milites: a quib⁹ tāta ī iudicādo prudētia nō erat postulanda. cū. vii. cohortib⁹ Apollinā isse scribit Antoniū: qui iā aut capt⁹ ē: qd̄ diu dēt: aut certe hō uerecūdu ī Macedoniā nō accedit: ne cōtra Senatū fecisse uideat. Delect⁹ habitus ī Macedonia ē sūmo Hortensii studio & industria. Cuius aīum egregiū dignūq; & ipso & maioribus ei⁹ ex Bruti lris p̄spicere potuistis. Legio q̄. L. Piso ducebat legatus Antoniū Ciceroni se filio meo tradidit. Equitat⁹ qui ī Syriam ducebatur: bipartito: alter cum a quo ducebatur reliquit ī Thessalia: seseq; ad brutum contulit. alterum ī Macedonia. Cn. Domitius a dolescens summa uirtute & constantia. ab legato Syriaco abduxit. P. autem Vatinius qui decimo anno iure laudatus a nobis: & hoc tempore merito laudandus est: aperuit Dyrrachii portas Bruto: & exercitum tradi-

PHILIPPICA DECIMA

dicit. Tenet igitur. P. R. Macedoniam: tenet Illyricum. tue Græciæ: nostræ sunt legiones: nostra leuis armatura: nostri equitatus: maximeque nostræ est Brutus: semperque noster: cum sua excellentissimæ uirtute. R. P. natum: tum fato quodam paterni maternique generis & nominis. Ab hoc igitur quisquam bellum timet: qui antequam nos id coacti suscepimus: in pace iacere: quam in bello uigere maluit: quamquam ille quidem nunquam iacuit. nec hoc cadere uerbum in tantâ uirtutis præstantiam potest. Erat enim in desiderio ciuitatis: in ore in sermone omnium tantum autem aberat a bello ut cum cupiditate libertatis Italia arderet. defuerit ciuium studiis potius quam eos in armorum discrimen adduceret. Itaque illi ipsi si qui sunt. qui tarditatem Bruti reprehendant. tamen eiusdem moderationem patientiamque mirentur. Sed iam uideo: quid loquantur: neque enim id occulte faciunt: timere se dicunt quomodo ferant Veterani exercitum Brutum habere. quasi uero quicquam inter sit inter. A. Hirçii. C. Pansa. D. Brutum. C. Cæsaris. Et hunc exercitum. M. Brutum. Nam si quatuor exercitus ii de quibus dixi: propterea laudantur quod pro. P. R. libertate arma ceperunt. quid est cur. M. Brutum exercitus non in eadem causa reponatur? At enim Veteranis suspectum est nomen. M. Brutum magis quam. D. Egdem non arbitror. & si est enim Brutorum commune factum & laudis societas æquis. D. tamen Bruto irati sunt omnes ii: qui id factum dolebant quo minus ab illo rem illam dicebant fieri decuisse. Quid ergo nunc agunt tot exercitus nisi ut obsidione Brutus liberetur. qui autem hos exercitus ducunt: ii credo qui. Cæsaris res actas euertere. qui causam ueteranorum prodi nolunt. Si ipse uiueret Cæsar acrius credo acta sua defenderet. quam uir fortissimus defendit Hirçius. aut amittitur causa potest inueniri. quam filius? At eorum alter non dum ex longinquitate grauissimi morbi recreatus quicquid habuit uirium id in eorum libertatem contulit. quorum uotis iudicauit se a morte reuocatum. Alter uirtutis robore firmior: quam ætatis cum istis ipsis ueteranis ad. D. Brutum liberandum profectus est igitur fortissimi iidemque Cæsaris actorum prouisi pro. D. Brutum salute bellum gerunt: quos ueterani sequuntur. De libertate enim. P. R. non de suis commodis armis decernendum uident: quid est igitur cur iis et. D. Brutum omnibus copiis conseruatum uelint. M. Brutum si suspectus exercitus? An uero si quid esset quod a. M. Bruto timendum uideretur? Pansa id non uideret? Aut si uideret non laboraret quis aut sapientior ad coniecturam rerum futurarum: aut ad propulsandum metum diligentior? Atqui huius animum erga. M. Brutum studiumque uidistis: præcepit oratione sua quid decernere nos de Bruto: quid sentire oporteret: tantumque abfuit ut periculosum. R. P. M. Brutum putaret exercitum: ut in eo firmissimum. R. P. presidium & grauissimum poneret. Scilicet

nam. Pulsis inde e campo optimaribus: magnis largitionibus factum est ut Vatinius pro Cæsarne prætor renunciaretur: qui anno sequenti ambitus reus factus est: & a Cicerone defensus ac laudatus: quod quamobrem fecerit ipse docet Cicero in epistola ad Lætulum: quam est lib. primo familiarium. Hunc Vatiniū oderat prius Cicero: quoniam Tri. pl. Clodio fauerat: extatque oratio contra Vatiniū testem qua eum proscindit & lacerat.

Decimo anno: totidem exierat ex quo Vatiniū Cicero defendit & laudauit Paterni: Brutorum. Materni: Seruillorum. Quo minus: nam Decimus præcipue a Cæsare diligebatur: plurimique fiebat & secundus ab eo institutus hæres fuerat. Acrius credo acta sua defenderet: quasi dicat minime. Quem filius? Octavius. Alter: Brutus.

Quorum uotis populi: ut est dictum in prima philippica. Alter: Octavius.

Scilicet: cum derisu hoc

& stomacho. Comitibus centuriatis: Comitibus centuriatis quod sint prius est dictum: Constāt. n. ex censu & ætate: fieri uero intra pomerium nefas erat. Sed prospicere reipublicam. quia simulat se timere & prospicere ne quod respublicam trimenti capiat. Illorum: simulatio quod non timent. Sic ignauia ut credat. eos timere quod re uera non timet. sed timere se simulat. ipsi si quod timet: uehementius timet.

Malum: interiectio est. Fastidium: supbiam a fastu. Non sunt credo innumerabiles: quod d. sunt innumerabiles ut non sint timendi ueterani. Ingenuo dolore: non seruili: sed quod ingenuos decet. Porrigit stare. quod d. minime potest. Quos ueteranos Fatalē casum: quo uictus est Pompeius & Cæsar rerum potitus. Hunc uestitū: saga: Non. n. in spiritu uita ē: hoc ē in uiuendo & spiritum ducendo: sed in actionibus & rebus gestis ac uirtute. Sed ea nulla ē omnino seruienti: nam quod seruit uerius mortuus ē quam uiuit.

Quod si &c. etiā si immortalis euaderemus presens periculum effugientes: tamen tanto magis fugere immortalitatem deberemus: quanto seruitus futura esset diuturnior ipsa immortalitate. Quæ naturæ quod debeat omnino. n. morituri sumus.

hæc Panfa aut non uidet. Hebeti enim ingenio est: aut negligit quæ enim Cæsar egit ea rata esse non curat: de quibus confirmatis & lanciendis legem comitiis Centuriatis ex auctoritate nostra laturus est. Desinat igitur, aut si qui non timet: simulare se timere: sed prospicere Reipublicam. aut si qui omnia uerentur: nimium esse timidi: ne illorum simulatio horum sit ignauia. Quæ malum est ista ratio: semper optimis causis ueteranorum nomen opponere: quorum etiā si amplecterer uirtutes: ut facio: tamen si essent arrogantes: non possem fere fastidium. At nos conantes seruitutis uincula rumpere impediet: si quis ueteranos id nolle dixerit: non. n. sunt credo innumerabiles quod pro communi libertate arma capiant: Nemo est propter ueteranos milites uir quod ad seruitutem propullandam ingenuo dolore excitetur: Potest igitur stare: R. P. freta ueteranis sine magno subsidio iuuentutis: quos quidem libertatis adiutores complecti debetis: seruitutis auctores sequi non debetis. Postremo enim erumpat aliquando uera & me digna uox: si ueteranorum nutu mentes huius ordinis gubernantur: omniaque ad eorum uoluntatem dicta factaque nostra referunt: optanda mors est: quæ ciuibus R. semper fuit seruitute potior. Omnis est misera seruitus: sed fuerit quædam necessaria: & quod nam principium putatis libertatis capescenda: an cum illum necessarium & fatalem penam Casum non tulerimus: hunc feremus uoluntarium tota Italia desiderio libertatis exarsit: seruire diutius non potest. Ciuitas. Seruus. P. R. hunc uestitum atque arma dedimus: quod ab eo flagitatum sumus: Magna nos quod de spe & prope explorata libertatis causam suscepimus. Sed ut concedam incertos exitus esse belli: Martemque communem: tamen pro libertate uitæ piculo decernendum est. Non enim in spiritu uita est: sed ea nulla est omnino seruienti. Omnes enim nationes seruitutem ferre possunt: nostra ciuitas non potest. Nec ullam aliam ob causam nisi quod ille laborem doloremque fugiunt: quibus ut careant: omnia perpeti possunt: nos ita a maioribus instituti atque imbuti sumus: ut omnia consilia atque facta ad uirtutem atque dignitatem referamus. Ita præclara est recuperatio libertatis: ut ne mors quidem sit in re petenda libertate fugienda: Quod si immortalitas contra consequeretur presentis piculi fuga: tamen ea magis fugienda esse uideret: quo diuturnior esset seruitus. Cum uero dies & noctes omnia nos undique fata circumstant: non est uestri: nominisque Romani dubitare eum spiritum quem naturæ quis debeat: patriæ reddere. Concurritur undique ad commune incendium restinguendum: ueteranisque primi Cæsaris auctoritatem secuti: conatum Antonii repulerunt. Post eiusdem furorem Martia legio fregit: quarta afflixit: sic a suis legionibus condénat irrupit in Galliam: quam sibi armis animisque infestam inimicamque cognouit. Hunc. A. Hircii. C. Cæsaris exercitus insecuti sunt.

PHILIPPICA DECIMA

Post Pansa delectus urbem totamq; Italiam erexit. Vnus est omnium hostis: quāq; habet secum. L fratrem carissimum. R. P. ciuem; Cuius desiderium Ciuitas ferre diuitius nō potest. Quid illa tertius belua quid imanus? qui ob eam causam natus uidetur: ne omnium mortalium turpissimus esset Antonius? Est una trebellius: qui iam cum tabulis nouis redit in gratiam. T. Plācus ceteri pares qui id pugnant: id agunt: ut contra. R. P. restituti esse uideant: sollicitat hoies imperitos. Saxas & Capphones ipsi rustici atq; agrestes: q; hāc. R. P. nec uiderunt unq; nec uidere cōstitutā uolunt: q; nō Cæsaris: sed Antonii acta defendunt: quos auertit agri Cāpani infinita possessio. Cuius eos non pūderet miror cū uideāt se mimos & mimas habere uicinos. Ad has pestes opprimēdas quid est cur moleste feram? qd. M. Bruti accessit exercitus: imoderati credo hominū & turbulentū uide ne nīmiū pene patiētis & si in illius uiri consiliis atq; factis nec nīmiū: nec parū unquam fuit. Omnis uolūtas. M. Bruti. P. C. omnis cogitatio: tota mens auctoritatē Senatus libertatē. P. R. intuet. Hāc hēt pposita. Hāc tueri uult tentauit qd patientia p̄ficere posset: nihil cū p̄ficeret: contra uī expetiēdum putauit. Cui qdē. P. C. uos idem tribuere hoc tempore debetis: quod ad. xiii. Kl. Ian. D. Bruto & C. Cæsari me auctore tribuistis: quorū priuatum de. R. P. consiliū & factū auctoritate uestra ē comprobatum atq; laudatum. quod idem in. M. Bruto facere debetis a quo insperatum & repētū. R. P. praesidium legionū: eq̄tatus auxilioꝝ magnæ & firmæ copiae comparatae sunt: adiungendusq; ē. Q. Hortēlius: q; cum Macedoniam obtineat: adiutorē se Bruto ad comparādum exercitum fidelissimū & cōstantissimū praebuit. Nam de Apuleio seperatim censeo referendū cui testis est p̄ lras Brutus: eum principem fuisse ad conatum exercitus comparandi. Quae cū ita sint. quod. C. Pansa Cons. uerba fecit de litteris: quae a. Q. Cepione Bruto Procons. allatae & huic ordini recitatae sunt: de ea re ita censeo: Cum. Q. Cepionis bruti procons. opera: consilio: industria: & uirtute difficillimo. R. P. tempore prouinciā Macedoniam: Illyricum: Cunctā Græciā: & legiones: exercitus: eq̄tatus i cons. Senatus. P. q; R. potestate sunt id. Q. Cepionem Brutum Procons. bene & e. R. P. & sua maiorūq; suorum dignitate cōsuetudineq; R. P. bene gerēdæ fecisse eamq; re senatui. P. q; R. gratā esse & fore: utq; Q. Cepio Brutus. Procons. prouinciā Macedoniā. Illyricum: totāq; Græciā tueat defendat custodiat icolumiēq; seruet: eiq; exercitui: quē ipse cōstituit: comparauit: praesit: pecuniaq; ad rem militarem: si qua opus sit quae publica sit: & exigī possit utat: exigat: pecuniasq; a quibus uidetur ad rem militare mutuas sumat: frumentū imperet: operāq; det ut cum suis copiis q̄ proxime Italiam sit.

Charissimum respu. ciuem ironice. Tabulis nouis: quae ne fierent intercessit Antonio nūc uero ut faciat auctor est.

Ipsi rustici: homines rustici erāt saxa & capho: Auertit abduxit a republi. & ad Antonium traduxit. Cuius agri:

Mimos & mimas: quib; & ipsis ager campanus fuerat diuisus. De Apuleto: de quo Brutus ad Ciceronem scribit i epistola. A. Qu. Caepione: M. Brutus proprio & uero nomine dictus est. Qu. Caepio Brutus: & tamen. M. brutis appellatus: Senatus consultis uerū exprimebatur nomen.



Um Brutus & Cassius Antonium & amicos Cæsaris occisi formidantes urbe excessissent aucta ilico antonii potestas ē: itaq; ad prouincias occupandas: & exercitus quosq; eēt sibi uēdicādos: aīum adiecit. Cūq; in primis Syriā cuper iā Cassio decrerā: & suspectū se aīaduēteret: foreq; colligeret ut maiorē de se suspitionem excitaret: si illā peteret, Dolobellam iuuenē & ambitiosum: quem clam sibi adiungebat senatus: quoniam Antōto assidue prius fuisset aduersatus. ad Syriā petendam & paratū in Parthos exercitū impulit. Cūq; im-

petrari res per senatum nō posset lege lata ad populū: magnif tamen contentionib; Syria & Parthicū bellum Dolobellæ decreta prouincia ē. Erat tunc Asiæ pfectus .C. Trebonius unus ex Cæsaris percussorib; q Antoniū extra curiā detinuerat: dum Cæsar cōfoderet: Is ciuitates muro sepiebat: pecuniis cōgerebat: exercitū pabat bruto Cassioq; ut id faceret in primis adhortātib;: uenientē ad se Dolobellam pergamo & smyrna non admisit: & quoniā cōsul erat: extra muros cōmeatum parari iussit Cūq; urbes ille suaderet: neq; tamen p ficeret q; ut ephesi reciperet Trebonius mādauit: Illuc uero tendentē ex interuallo quodam subseq iussit: ii recedentē Dolobellam nocte supueniente intuentes: nec ulterius suspicati quicq;: paucis relictis qui persequerētur adhuc: Smyrnā se recepere. Sed conuersus Dolobella & eos q relictī fuerant adeptus. occidit oēs: smyrnam cōtēdit: in custodi tā offendit: admotis muro scalis occupat Treboni; i lecto d phē; sic occidit ut ipse narrat Cl. & si Ap

pianus refert: Treboniū supplicasse militibus ut ad Dolobellā duceretur: sponteq; secuturum se dixisse: Ducem uero turmæ intuentem: eīa sequere post tu respōdisse: caput interim nobis præben. nam ut hoc afferamus nobis mandatum: & hoc dicto caput. abscondisse: Dolobellam arte luca pro tribunali ubi iudicas sedere solebat Trebonius: pont iussisse: exercitū q; ex Cæsaris fuisset percussoribus: & caput: & reliquum corpus ludibrio extitisse. Allato Romam de Trebonio Dolobella hostis iudicatus est: de quo psequendo cum in Senatu relatum fuisset: & alii priuato cuius optimo & innocentissimo Imperium deferendum: alii alterum consulem mittendum censerent: neutram sententiam probat Cice. dicens præter maiorum morem faciendum: si priuato imperium deferatur: & inutile atque inhonestum tum ipsis consulibus: tum reipubl. si alter consulum mittatur. Negotium Bruto & Cassio qui in uicinis erant locis dandum suadet. Nam Brutus in Macedonia uersabatur & Græcia: Cassius eo consilio ex Italia profectus fuerat: ut Dolobellam Syria prohiberet. Exorditur autem Cic. per commodum quod ex ipso nasci uidetur incommo quo effecta erat reipubl. miserabili Treboni morte ut animaduertentes tam atrox Dolobellæ facinus ab Antonio qui longe crudelior est & scelerator diligentius uigilantiūq; caueant & hoc in hac Philippica Ciceronis fuit consilium: per hanc ex Dolobellæ scelere occasionem magis magisque in Antonium Senatores accendere in quem inuehitur: eius scelestissimos commemorans & audacissimos comites: ac nihil non aufuros dicens nisi q; primum opprimantur. Vel mœrore potius: nam dolor est quiddam generalis: mœror particularis: utrunq; sic diffinit Cicero. Dolor est ægritudo crucians: mœror ægritudo flebilis. Crudeli: quoniam absconditum caput. Miserabili: qui etiam post mortem ludibrio fuit militibus. Immanitas qualis ferarum omnem egressa humanitatem.

Alter: Dolobella Trebonium occidit: & Syriam prouinciam occupauit De altero: Antonio patefecit enim quid cogitaret prouinciam Galliam occupare: ut inde armatus urbem & imperium inuaderet. Ultra mortē: sicuti i Trebōto Dolobella. Ecce tibi supabūdat tibi: ut sæpe ap Virg. & sermo ē tratis

Cumq; litteris. Qu. Cepionis Bruti. Procons. intellectum sit. Qu. Hortensii Procons. opera & uirtute uehementer. R. P. ad iutam: omniaq; eius consilia cum consiliis. Qu. Cepionis Bruti Procons. coniuncta fuisse: eamq; rem magno ului. R. P. fuisse. Qu. Hortensium Procons. recte & ordine exq; R. P. fecisse: Senatuq; placere. Qu. Hortensium Procons. cum. Qu. Cepione Procons. & legatis suis Macedonia prouinciā obtinere quo ad ex. C. S. successum sit.



M. T. C. i. M. Antonium Philippica Undecima. Agno in dolore sum. P. C. uel mœrore potius: quem ex crudeli & miserabili morte. C. Trebonii optimi Ciuis: moderatissimique homines accepimus. Inest tamen aliquid: quod. R. P. profuturum putem. Perspeximus enim quanta in iis qui contra patriam scelerata arma cœpunt inesset immanitas. Nam duo hac capita nata sunt post homines natos teterrima: & spiritissima: Dolobella: & Antonius: quorū alter effecit: quod optabat de altero patefactū est: quid cogitaret. L. Cinna crudelis. C. Marius in iracundia perseuerans. L. Sylla uehemens: neq; ulius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem ē: quæ tamen pœna in ciues nimis crudelis putabatur. Ecce tibi geminum in scelere par: inusitatum, inauditum, ferū, barbarū.

PHILIPPICA XI

Itaque quorum summum quondam inter ipse odium bellumque meministis eisdem postea singulari inter se consensu & amore deuinxit in purissimae naturae & turpissime uitae similitudo. Ergo id quod fecit Dolabella in quo potuit: multis idem minatur. Antonius: ille cum procul abesset: a Consulibusque nostris: nec dum Senatū cum P. R. conspirasse sensisset: fretus Antonii copiis ea scelera suscepit: quae iam Romae suscepta arbitratur a socio furoris. Quid ergo hunc aliud moliri: quid optare censetis: aut quam omnino causam esse belli: oēsque libere de R. P. sentimus: qui dignas nobis sententias diximus. qui P. R. liberum esse uolumus: statuit ille quidem non inimicos: sed hostes maiora in nos quam in hostem supplicia meditatur: mortem naturae poenam putat esse: iracundiae tormentum atque cruciatum. Qualis igitur hostis habendus est: a quo uictore si cruciatus absit: mors in beneficii partem numeretur? Quamobrem P. C. quamquam hortatore non egetis: ipsi enim uestra sponte exaristis ad libertatis recuperandae cupiditatem: tamen eo maiore studio libertatem defendite: quo maiora proposita uictis supplicia seruitutis uideretis. In Galliam inuasit Antonius: in Asiam Dolabella: in alienam uterque provinciam. Alteri se Brutus obiecit: impetumque furentis atque omnia diuexare & diripere cupientis uitae suae periculo colligauit: a progressu arceuit: a reditu refrenauit: obsideri se passus: ex utraque parte constrinxit Antonium. Alter in Asiam irrupit cursum: ut in Syriam patebat uia certa: neque longa. Quid opus fuit cum legione praemisso Marso nescio quo octauio scelerato latrone atque egente. qui popularetur agros: uexaret urbes non ad spem constituendae rei familiaris: quam tenere eum posse negant qui norunt: mihi enim hic Senator ignotus est: sed ad praesentem partem mendicitatis suae: consecutus est Dolabella nulla suspitione belli. Quis enim id putaret? Secutae colloquutiones familiarissimae cum Trebonio: complexusque summae beniuolentiae: falsi indices extiterunt in amore simulato: dexteram quae fidei testes esse solebant: perfidia sunt & scelere uiolata. Qui nocturnus introitus in Smyrnā: quasi in hostium urbem: quae est fidelissimorum antiquissimorumque sociorum. Oppressus Trebonius si ut ab eo qui apte hostis esset: incautus. si ut ab eo qui ciuis & tamen spem haberet: miser. Ex quo nimirum documentum nos cape fortuna uoluit. quod esset uictis extimescendum. Consulare hominem consulari impio provinciam Asiā obtinentem Samario exuli tradidit: interficere statim captum noluit: ne nimis credo in uictoriis liberalis uideretur: cum uerborum contumeliis optimum uirum incestore lacerasset: tamen uerberibus ac tormentis quaestioem habuit pecuniae publicae: idque pro biduum: post autem ceruicibus caput abscidit: idque fixum gestari iussit in pilo: Reliquum corpus tractum atque laceratum abiecit in mare. Cum hoste hoc belladum est: cuius deterrima crudelitate hominis barbaria superata est. Quid loquar de caede ci-

congrues. Quorum: Dolobellae & Antonii: de quorum inimicitias satis multa dicta sunt prius.

In quo potuit: in Trebonio.

Consul. Pansa & Hirtio. Afortio fu. Antio. Mortem: si enim occidat: existimat naturam poena affici quae dissoluit animam a corpore: si etiam torqueat & cruciet: iracundiae satisfieri. Ex utraque parte: reditu & progressu. Marso octauio: hic legatus cum Dolobella est profectus. Qui popularetur agros: asiaticos. Quam rem familiarē. Teneri: tueri & seruare. his enim erat moribus: eaque prodigalitate ut tueri praeteriret.

Hic scator: hoc cum stomacho ait. Ad praesentem partem: quae praesentem pasceret & dicitur cum in dies uiueret: & praesentis tantum diei haberet rationem. Nulla suspitione belli: cum nihil bellicum metueret in populi pro quorum agros iter habebat. Secutae colloquutiones: nam & si intra urbes non recipiebat: cum eo tamen colloquebatur: & comitatus extra urbem praesentem. Fidei: cui Numa Pompilius dextram consecrauit: ut ait Liuius: quam etiam Plinius in fide inquit appeti. Nocturnis: scalis admotis muro:

Smyrnā: post clizomenas in Ionia Smyrna est a qua sinus Smyrnoeum Lydi euerter. Antigonus prius: deinde Lysimachus suscitauit: pars in monte sita est: pars maxima in campo iacet: Melas anis praeterfluit. De Homeri origine cum aliis quibusdam certat Smyrnae: auctor Strabo: quod hoc in loco obsidione a Dolobella Trebonium captum dicit: & dirutas complures urbis praesentis. Qui apte hostis esset: sed hostis apte non erat: nam si hostis fuisset: incautus esset habendus Trebonius quod sic se opprimis fuisset: Qui ciuis est tamen spem haberet. non hostis esset praesentis sicut postea iudicatus est. Miser: nam occidit a ciue miser est. Quid esset uictis extimescendum: cum haec fuisset: neque uictis neque ab hostibus sed a ciuibus. Consulare: trebonium. Samario: ad Trebonio caput aputandum missus est. Interficere statim: aliter tamen Appianus.

Incesto: turpi: impuro. Quae stouent huius: quae sunt pro tormento ubi esset pecunia publica ex uectigalibus & tributis.

IN. M. ANTONIVM

Hoc iugum: hanc feruitutē quam nobis ueluti iugum uolunt imponere. Eculeum tormenti genus .est equuleus ab equo diminutiuum dicitur & equulus & equula. f. g. Modice moderate. Cruciamenta morborum: ut clauus: podagra: Torminum. Miserior qui suscipit in se scelus: qui peccat concipit enim qua poena ob commissum peccatum dignus sit: & torquetur assidue. Hinc Iuuenalis ait Cur tamē hos tu Euasisse putes quos diri conscientia facti Mens habet aitonitos: & furdo uerbere cædit Occultum quatiēte animo tortore flagellum: Poena autē uehemēs & multo seuior illis Quas & cædicius grauis inuenit & Rhadamantus: Noctē: dieq; suum gestare in pectore testem. Subire: pati: Regulus: de quo notissima historia. est autem locus comparationis a minori ad maius: si crudes in hoste iudicati sunt poeni: quāto crudelior in ciue Dolobella est habendus: Alterius: Trebonii. Alteri Dolobellæ.

uium. R. de direptione fanorū: q̄s est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat: & nunc tota Asia uagat: uolitat ut Rex: nos alio bello detineri putat: quasi uero nō unū idēq; bellū sit contra hoc iugū ipiorū nefariū. Imaginē Antonii crudelitatis in dolobella cernitis: ex hoc illa effecta est: ab hoc illa Dolobellæ scelere: um præcepta sunt tradita Hunc leniorem q̄ in Asia Dolobella fuit in Italia: si liceat: fore putatis Antonium Mihi quidem & ille puenisse uideat quoad progredi potuerit ferri hoīs amentia. Neq; Antonius ullius supplicii adhibēdi: si potestatem habeat: ullam partem est relicturus. Ponite igitur ante oculos. P. C. miseram quidem illā & flebilem speciem: sed ad incitandos aīos uestros necessariā: nocturnū impetū in urbē Asiæ clarissimā: irruptionē armatorū in Trebonii domū: cū ille miser prius latronū gladios uideret: q̄ quærens quæ res esset: audisset furentis introitum: Dolobellæ uocem impuram: atq; os illud infame: uincula: uerbera: eculeum: carnificem: tortorēq; Samarium: quæ tulisse illū fortiter & patienter ferunt. Magna laus meoq; iudicio omnium maxima. Est enim sapientis quicquid homini accidere possit: id præmeditari ferēdū modice si aduenit esse: maioris est omnino consilii prouidere: nequid tale accidat. Sed animi non minoris: fortiter ferre: si euenerit. At Dolobella quidem tam fuit imemor humanitatis: quāq; eius nūq; particeps fuerit: ut suam insatiabilem crudelitatem exercuerit. non solum in uiuo: sed etiam in mortuo. At in eius corpore lacrando atq; uexando cū animū satiare non posset: oculos pauit suos. O multo miserior Dolobella q̄ ille quē tu miserimū esse uoluisti. Dolores Trebonius pertulit magnos: multi ex morbi grauitate maiores: quos tñ nō miseros: sed laboriosos solemus dicere. Lōgus fuit dolor bidui: at cō pluribus hominib; aīorū sæpe multorū: nec grauiora uere sūt carnificū tormēta: q̄ interdum cruciamēta morborū: alia sūt alia unq;: o perditissimi homines & amētissimi multo miseriora: nā quo maior uis est animi: q̄ corporis: hoc sūt grauiora ea quæ concipiunt aīo: q̄ illa quæ corpore: miserior igitur qui suscipit in se scelus: q̄ is qui alterius facinus subire cogit. Cruciatu est a Dolobella Trebonius. Et quē a Carthaginensibus Regulus: in q̄re cum crudelissimi Pœni iudicati sint in hoste: quid in ciue de Dolobella iudicandū est: an uero hoc cōferendū est: an dubitādū uter miserior is ne cuius mortē: S. P. q; R. ulciscit: an is qui puncti Senat; Sentētia hostis ē iudicat; Nā cæteris quidem uitæ partib; quis est: qui possit sine Trebonii maxima cōtumelia conferre uitam Trebonii cū Dolobella: Alterius consilium: ingenium: humanitatem innocentiam: magnitudinem animi in patria liberanda: q̄s ignorat: Alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit. Deinde ea libidinum turpitudine: ut in hoc sit sp̄ ipse lætat; q̄ ea faceret: q̄ sibi obici

PHILIPPICA XI

Re certe uoluit: qui ad prædas & rapinas, Antoniū sequi maluerat. Quid bestia: is est. L. Bestia qui i præturæ petitione repulsâ passus est: & ambitus dânat: & si Cicero eum defendit. Ipse i epistola ad Quintū fratrem. Ad. iiii. idus februarias dixi pro Bestia de ambitu ap prætorē CN. Domitiū in foro medio maxio cōuentu. icidique eū locū indicēdo: Cū Sextus multis i tēplo Castoris uulneribus acceptis psidio Bestiæ seruat: eēt. Dânationē: quia nō p̄tor renūciat: sed abibit paulo post dânat: frustra defendēte Cicerone.

Alter Cæsar Vopiscus: & hic cū Antonio erat hō ædilitis: & tū cōsulatū petebat cū lex eēt ut fieri cōsul non posset q̄ p̄tor nō fuisset erat p̄te rea adolecēs ut p̄ ætatē adipsi n̄ gratū negret. Hō summo ingenio: ironice oia meminit huius Vopisci Ci. i epistolis ad Atticū sæpe. Vopiscū uocabāt ueteres unum e geminis q̄ recētū utero nasceret: altero iterempto abortu: ut tradit Plinius. Sexta palma: si accusaret iterū difficile eēt defendere: & uictoriā defendēdo cōsequi cū ad Antonium trāsierit: & gladiator factus sit. Sed hec iudicū culpa n̄ mea est: quo min⁹ absolueret: nā defendi qdē ego: ut alias. sed iudices dânauerūt & extruserūt: oia tñ ironice. Quid tñ nihil aliud nūc agere uideēt: Antonio hæres: & oia contra patriā facēs. Illos iudices: q̄ dannauerūt sententiis suis. Quorū res iudicatas irritas fecim⁹: defendēdo Vopiscū: & irritū iudiciū faciēdo: illū absoluedo & restituēdo. Neq̄ hoc i hoc uno e hoc e n̄ in uno solo irritas fecim⁹ res iudicatas. In eisdē castris: Antonii. Cæsar: Iulius. Nescio q̄ p̄ cōtēptū sic ait. Exultia Celtiberia: q̄ ps est hispaniæ: p̄ quā Tagas & Anas fluia decurrūt. Castorū metator: q̄ loc⁹ p̄bat & purgabat metadis: hoc e ponēdis castris. Nūc urbis: metator hoc e diuisor. metari. n. diuidē e & partiri. Horati⁹. Nulla decēpedis metata priuatis porticus. Aqua: urbe. Alien⁹: quia ex Celtiberia. Suo capiti dñetur saluis nobis: q. d. minime decet etiam sibi ipsi dominari saxā & suo capiti liberumq̄ esse: dum salui & t̄columes nos sumus. His: saxæ & caphoni. Dotem: ingentes diuitias a Cæsare ueluti dotē quandam præbitas. Nitriculas: ueluti nitriculas hoc est fructus prædiorum quibus nutrentur. Lumina: ironice. Lege: agraria quā p̄ uultit Antoni⁹.

ne ab inimico quidem possent uerecundo. Et hic dii immortales aliqui fuit meus amicus: occulta enim erant uitia non inquireti: neq; nūc fortasse alienus ab eo essem: nisi ille uobis. nisi me nibus patriæ & humanitati inuentus esset inimicus: a quo admoniti diligentius & uigilantius caueramus Antoniū: etenim Dolobella nō ita multos secum habuit notos ac insignes latrones. At uidetis quot & quā multos habeat Antonius. Primum. L. fratrem: quā facem dii immortales: quod facinus: quod scelus: quē gurgitē: quam uoraginē: quod eum nō sorbere animo. quid non haurire cogitatione: cuius sanguinem non bibere censetis: in cuius possessiones atq; fortunas non impudentissimos oculos spe & mente defigere. Quid censonium: qui se uerbo Prætorē eē Urbanum cupere dicebat: re certe noluit. quid Bestia: qui se cōsulatum in Bruti locū petere profiteretur: Atq; hoc quod delectabile omen auertat Iuppiter quod absurdum autē q̄ prætor fieri nō potuerit: petere eum cōsulatum: Nisi forte damnationem p̄ Prætura putat. Alter Cæs. Vopiscus ille homo summo ingenio: summa potentia qui ex ædilitate cōsulatum petit: soluat legibus: quanq̄ leges eum non tenēt: credo dignitate. At hic me defendente quinquies absolutus est. sexta palma urbana esset in gladiatore difficilis. sed hæc iudicū culpa non mea est. Ego defendi fidē optima: illi debuerunt clarissimum & præstantissimum Senatorem in ciuitate retinere qui tamen nunc nihil aliud agere uidetur: nisi ut intelligamus illos iudices quorum res iudicatas irritas fecimus: bene: & c. R. P. iudicasse: neq; hoc in hoc uno est. Sunt alii in eisdem castris honeste condēnati: turpiter restituti. Quod horum cōsiliū qui omnibus bonis hostes sunt nisi crudelissimum putatis fore: Accedit Saxa: nescio quis quem nobis Cæsar ex ultia celtiberia. Tr. Pl. dedit. Castorum antea metator nunc superat urbis: a qua cū sit alienus suo capiti saluis nobis dñetur. Cum hoc ueteranus Capho quo ne minem ueterani peius oderūt. His q̄ si præter dotē quā in ciuilibus malis acceperant: agrum Campanum est largitus Antonius: ut haberent aliquorum nitriculas prædiorum. Quibus utinam contenti essent ferremus & si tolerabile non erat. Sed quid uis patiendum fuit: ut hoc deterrimum bellum non haberemus? Quid illa castrorum. M. Antonii lumina non ne ante oculos proponitis? primum duos Collegas Antonio: rum & Dolobellæ Nuculam & Lentonem Italiæ diuifores lege ea quam Senatus per uim latam iudicauit: quorum alter

Alter Cæsar Vopiscus: & hic cū Antonio erat hō ædilitis: & tū cōsulatū petebat cū lex eēt ut fieri cōsul non posset q̄ p̄tor nō fuisset erat p̄te rea adolecēs ut p̄ ætatē adipsi n̄ gratū negret. Hō summo ingenio: ironice oia meminit huius Vopisci Ci. i epistolis ad Atticū sæpe. Vopiscū uocabāt ueteres unum e geminis q̄ recētū utero nasceret: altero iterempto abortu: ut tradit Plinius. Sexta palma: si accusaret iterū difficile eēt defendere: & uictoriā defendēdo cōsequi cū ad Antonium trāsierit: & gladiator factus sit. Sed hec iudicū culpa n̄ mea est: quo min⁹ absolueret: nā defendi qdē ego: ut alias. sed iudices dânauerūt & extruserūt: oia tñ ironice. Quid tñ nihil aliud nūc agere uideēt: Antonio hæres: & oia contra patriā facēs. Illos iudices: q̄ dannauerūt sententiis suis.

Quorū res iudicatas irritas fecim⁹: defendēdo Vopiscū: & irritū iudiciū faciēdo: illū absoluedo & restituēdo. Neq; hoc i hoc uno e hoc e n̄ in uno solo irritas fecim⁹ res iudicatas.

In eisdē castris: Antonii.

Cæsar: Iulius. Nescio q̄ p̄ cōtēptū sic ait. Exultia Celtiberia: q̄ ps est hispaniæ: p̄ quā Tagas & Anas fluia decurrūt. Castorū metator: q̄ loc⁹ p̄bat & purgabat metadis: hoc e ponēdis castris. Nūc urbis: metator hoc e diuisor. metari. n. diuidē e & partiri. Horati⁹. Nulla decēpedis metata priuatis porticus. Aqua: urbe.

Alien⁹: quia ex Celtiberia.

Suo capiti dñetur saluis nobis: q. d. minime decet etiam sibi ipsi dominari saxā & suo capiti liberumq̄ esse: dum salui & t̄columes nos sumus.

His: saxæ & caphoni.

Dotem: ingentes diuitias a Cæsare ueluti dotē quandam præbitas. Nitriculas: ueluti nitriculas hoc est fructus prædiorum quibus nutrentur.

Lumina: ironice. Lege: agraria quā p̄ uultit Antoni⁹.

IN. M. ANTONIVM

Comentatus: effinxit comœdiam Proscripta uenalla proposita: sicut p̄scribi dicitur domus: cum uenalis sit. Tanta procuratorum negligentia: qui ob̄sistere nequib̄t quo minus proscriberentur. In fudit uenenum non dedit: copiam significat p̄biti uenent: qui periret citius: nam maiorem quãritatem infundimus minorem damus. Sed non possum: ideo eum effundunt q̄ recepturos superãt. Ouidius Quærere ut absumat: absumpta requirere certant: Atq; ipse uitis sunt alimenta uices. Videre Pu. Decii: iocatur cum amaritudine Cicero: Pu. Decius & ipse moribus corruptissimis sectabatur Antonium: is cum multis deberet: & soluendo non esset. ut caueret creditorib⁹: se ipsum uenalem fecit & qualis deuouit. Sed qui enim in auctiõe seipm uendentem emeret: nullus reptus ē. Cautionem quia suo capite cauere & satisfacere uolebat. Clarissimi uiri: ironice. Maiorum suorum: qui uariis temporib⁹ bellisq; diuersis se deuouerunt hoc est mori ultro pro salute exercitus: & reipublicæ uoluerunt. In ea auctiõne: cum se ipsum sub hasta uenderet. Iuuenalis de pditissimis loquens sui temporis hominibus ingt. Quis facile est ædem condūcere flumina: portus: Siccãdã eluuiem: portandum ad busta cadauer. Et p̄bere caput domina uenale sub hasta. Exire ære alieno: liberari debitis: que conflauerat. Cum uenderet aliena: promittebat enim aliena uẽditorum bona & hoc pacto se ipm redempturum. Quid dicam qua multæ uidentur furiaẽ debitorum sic enim conscientia stimula- bat ut tot uexet furiaẽ quot ei⁹ sunt debita. Vindicem: ultorem: & prohibitorum: nam aduersatus & est Antonio cum legem de nouis tabulis ferre uellet: ut dictum est prius philippica. vi. postea ad id impulit & ueluti noua tabula ipse fuit. nã sine nouis tabulis saluus esse ñ poterat. De Planco de hoc ut de Trebellio prius dictum. Aq̄la polleritia: castellum arbitror fuit ubi nunc ingens ciuitas Aquila & Polleritiã a Polo conditore uel possessore cõgnominatam. Lumen & dec⁹ irõice. In græco uerbo: ΛΥΣ ΤΟΛΙΚΥΣ Nisi forte iure: quod fieri non potest: ut iure fratrem occiderit. Copiam multitudinẽ & exercitum. Cum Dolobella. plurimos occidit Dolobellam: & tamen tantam latronum manũ non habet. Cum causa: de qua agitur: ut sit opinio: nō animoz dissensio. In eã se iturũ: eã cõprobaturum. Confides audax: improbus: temerarius. Impotens: arrogans: supbus. Addictus uiolentiæ destinatus morti: qualẽ obeũt gladiatores. Quã ob rẽ: cũ hostis p̄riã occiso Trebonio iudicatus eẽt Dolobella restabat ut bello esset persequendus: relatũ in senatu de eo eẽt cui talis puincia demãdaret: alii priuatum extra ordinẽ deligendum: alii alterum ex consulibus mittendum censuerant: neutrã sniam pbat Cicero. Alterã: de extraordinario Impto: Periculosum: sequitur enim. nã extraordinariũ semp imperium po-

cõmentatus est mimos: Alter egit Tragœdiam. Quid dicam de Apulo Domitio: Cuius bona modo proscripta uidimus: tanta procuratorum negligentia At hic nuper sororis filio infundit uenenum: non dedit. Sed non possunt nō prodige uiuere: quia nostra bona sperant cum effundunt sua. Videte etiam. P. Decii cautionem clarissimi uiri: qui maiorum suorũ exempla persequens: pro alieno se ære deuouit: emptor tamẽ in ea auctiõne iuentus eẽ nemo. Ohominẽ rediculũ qui se exire ære alieno putaret posse: cũ uenderet aliena. Nã quid dicã de Trebellio: qd dicam q̄ multæ uidentur furiaẽ debitorz: uindicẽ enim tabularũ nouarũ: nouam tabulã uidimus. Quid de Plãco qui p̄stantissimos ciues aq̄la Polleritiã expulit: & qdem crure fracto: qd uti nã añ illi accidisset: ne huc redire potuisset. Lumen & decus exercitus illius pene p̄terii: Caniniũ cimbrũ Lysidici filiũ: Lysidicum ipsum: in Græco uerbu qui omnia iura dissoluit. nisi forte iure germanũ cimber occidit. Cũ hanc & huius generis copiam tantã habeat Antoni⁹: qd scelus omittet: cũ Dolobella tantis se obstrixerit parricidiis: nequaq; pari latronum manu & copia: Quapropter ut iuit⁹ sæpe disseli. Q. Fusio ita sũ ei⁹ sniã libẽter assesus: ex quo iudicare debetis me nō cũ hõie solet: sed cũ causa dissidere. Itaq; ñ assetiõ solũ: sed & grãs ago. Q. Fusio. Dixit. n. seuerã grauẽ. R. P. dignã sniam: iudicauit hostẽ Dolobellã: bõa ei⁹ censuit publice possidẽda. Quo cum addi nihil posset: qd. n. atroci⁹ potuit: qd seueri⁹ decernerẽ: Dixit tñ siqs eoz q̄ post se rogati eẽnt grauiorẽ sniam dixisset: i eã se iturũ: q̄ seueritatem quis põt non laudare: Nunc quoniam iudicat⁹ est hostis Dolobella: bello est persequendus: nequã enim quiescet habet legionem: habet fugitiuos: habet sceleratam impiorum manum. Est ipse cõfidẽs: ipotẽs gladiatorio generi mortis addit⁹. Quã ob rẽ: quoniã cũ Dolobella hesternõ die hoste decreto bellũ gerendũ eẽ: Impator eẽ deligendus: duæ dictæ sũt sniã: q̄ rũ neutrã pbo. Alterã q̄ sp: nisi cũ e neccẽ: piculosã arbitror.

Copiam multitudinẽ & exercitum. Cum Dolobella. plurimos occidit Dolobellam: & tamen tantam latronum manũ non habet.

Cum causa: de qua agitur: ut sit opinio: nō animoz dissensio. In eã se iturũ: eã cõprobaturum.

Confides audax: improbus: temerarius. Impotens: arrogans: supbus. Addictus uiolentiæ destinatus morti: qualẽ obeũt gladiatores. Quã ob rẽ: cũ hostis p̄riã occiso Trebonio iudicatus eẽt Dolobella restabat ut bello esset persequendus: relatũ in senatu de eo eẽt cui talis puincia demãdaret: alii priuatum extra ordinẽ deligendum: alii alterum ex consulibus mittendum censuerant: neutrã sniam pbat Cicero.

Alterã: de extraordinario Impto: Periculosum: sequitur enim. nã extraordinariũ semp imperium po-

PHILIPPICA XI

populare atq; uentosum: ut non idoneus deligatur: sed quem populi libido noluerit. Populus aut leuis: ac uero similis minus recte indicare de hominib; nouit & dignis p̄fert plerūq; indignos. Alterā de cōsulib; mittendis. Alienū: a consulū abhorrens dignitate & tēporē grauitate: ut mox dicturus est. Populare: populi iudicio delatū: & populo serutens. Ventosum: leue. Bello Anthiochi: qd̄ primum bellū n̄a cedonicū statim secutū est. Anthiochus autē rex Syriæ Thoanæ ætolia: principe: & Annibale p̄no: q̄ uictus & exul ad eū fugerat: adhortatib; sub p̄textu Lysimachia: repetēdæ: q̄ i littore Thracio sui maioref

Alterā q̄a alienā his t̄pib; existio. Nā extraordinariū sp̄ Imperiū popularē atq; uetosū ē minime uestræ grauitatis: minie hui; ordinis. Bello Antiochi magno & graui cū. L. Scipiōi Publiū fia tri obuēisset Asia parūq; i eo putaret eē animi: par; roboris: Senatusq; ad collegā ei; C. Læliū hui; sapiētis patrē negotiū deferret: surrexit. P. African; frater maior. L. Scipiōis & illā ignominia familiæ deprecā; ē: dixitq; & i fratre suo sūmā uirtutē cē: sūmumq; cōsiliū. neq; se ei legatū i d̄tatis hūisq; reb; gestis de futuris: qd̄ cū ab eo eēt: dictū nihil ē de Scipiōis puītia cōmutatū: nec plus extraordinariū impiū ad idē bellū quæsitū: q̄ duob; antea maximis punicis bellis quæ a Cōss. aut a dictatorib; gesta & cōsumata sūt: aut q̄ Pyrrhi: q̄ philippi: q̄ p̄ Achaico bello: q̄ Pūico tertio: ad qd̄. P. R. ita ipse sibi delegit idoneū ducē. P. Scipionē ut cū t̄n bellū gerret cōsulē uellet. Cū Aristōico bellū gerēdū fuit. L. Valerio. P. Licinio Crasso cōss. rogat; popul; quē id bellū gerret placeret Crassus Cōs. Pontifex maximus Flacco collegæ Flamini Martiali mulctā dixit: si a sacris discessisset: quam mulctam Po. Ro. remisit. pontifici tamē flaminem parere iussit. Sed ne tum quidem .Po. Ro. ad priuatū detulit bellum: q̄q; erat Africanus: qui anno antea: de numanti nis triumphauerat: qui cum lōge omnes belli gloria & uirtute

posuerāt: romanis bellū iulir. Mouens ex Asia ilico insulas: græciæ littora occupauit. Sed in Euboea elanguit. unde aduentu tātū nūciato Acilii Glabrionis fugit: nec multo post in Syriā se recepit: nauali p̄lio cui Annibalem p̄fecerat: duce Aemylio regillo superatus ad Mæonessum adiuuātibus rhodiis cū puīcias cōsules sortirent & Syria bellūq; cōtra Antiochū. L. Cor. Scipioni obuenisset: senatusq; quoniā ille i strimo corpe: & morib; minus p̄batis erat: ad. C. Læliū senatus tūc principē iclinaret: ei; prouintiā illā decreturus uideret: Pu. Scipio African; superior. L. frater: ut hāc fratris deprecaretur ignominiam & laudauit: & se illi legatū itur; ultro est pollicitus: quod gratis a senatu animis ē exceptū. L. uero Cor. asiatici cognomen reportauit. nā fratris usus cōsiliis apud Syphilū mōtē Antiochū supauit: tūc cū illo cōgressus. cū plura hostium arcus hebetari eēt. Ipse Antiochus ultra taurum reli-gatus est: & postea a sodalibus quos ebrius in conuiuio pul-

saerat occisus. Hui; sapientis: de quo superius dictū. Depraecatus: depulit Duob; primo & secundo & primo qd̄ imperatores fuere: CN. Duilius: Atrilius Calatinus: Atrilius Regulus: Cæcilius Metellus. C. Lucatius. Secundo uero: C. Flaminius. Qu. Fabius maximus: Paulus & Varro. Qu. Fuluius: Appius Claudius. T. Sēpronius. Clau. Marcellus: P. Scipio: Pu: filii. M. Liuius. Claudius Nero: oēs cōsules.

Dictatorib;: ut ab Atrilio Calatino: qui primo punico bello extra Italiā exercitū primus dictator duxit.

Pyrrhi: q̄ rex Lepyrorag m̄no genere ab Achille: p̄no ab Hercule oriūdu: accerit; a tarētinis ante primū bellū punicū i Italiā traiecit: & uaria fortuna cū romanis cōstixit uictō ap. Heracleū Valerio Leuitō: territis elephator; inusitata facie militib;: ipse postea a Curio d̄rato italia pulsus ē. Duxere exercitū cōsules bello pyrrhi Valeri; Leui; C. Fabri; M. Curi; d̄rat;. Quā philippi: tria bella macedōica gesserē romani: & primū qd̄ cōtra philippū: cāæ belli a fœdere capē quo rex d̄nantē i italia Annibalē sibi sociauerat: auctæ t̄n sunt iplorātib; aduersus regis iuriā auxiliū atheniētib;: Leui;no cōsule Attalo rege p̄gameor; & rhodiis adiuuātib;: bis uict;: bis exut; castris: bis fugat; ē. Mox flaminio rege opp̄ssus ad tumulos quos C̄lnocephalas uocāt: pace t̄n i petrata & regno. Quā p̄ achatcho bello: qd̄ post tertū punicū bellū & dirutā Carthaginē gestū ē: cōtra corinthios & critolaū q̄ libertatē a romanis data cōtra ipos usus ē. Legatos. n. rōanos dubiū an & manu: certe orōne uiolauit. Metellus macedonic; cōsul exercitū Critolai & ipm Critolaū cecidit. L. Muni; uictoriā aliēo labore q̄sitā i tercepit. Missus. n. metello successor cū littorib; & paucis eqtib; i Metelli castra ppauit. Dineū alter; ducē sub ipis isthmi faucib; supauit: defrāq; ab i colis ciuitatē diripuit: de Acheis triūphauit: signa ærea marmoteaq; & tabulas pictas in triumpho tulit: Achaicul; cognōiat; ē. Quā punico tertio: quo deleta ē Carthago: fuere ipatores eo bello. L. marti; M. māli;: a qb; obsideri oppugnariq; accepta ē Carthago. P. Scipio Aemylian; cū ædilitatē peteret: cōsula populo d̄t; ē. & qm̄ p̄ annos cōsulē fieri m̄ime licebat: legib; solut; ē: ei; Africa puīcia extra sortē data. Cum aristōico: post deletam Numanciam cum aristouico regis Eumenis filio bellum gestum est cum ille Asiā quæ testamento regis Attali libera esse debebat occupasset: cōsules erant. L. Valerius

Flaccus: & P. Licinius Crassus: idemq; ponti. max. senatus populum rogauit: quem id bellum gerere placeret: populus Flaccum respondit: cum uero L. Valerius Flamē Martialis esset & sacerdoti ratione Crasso pont. moximo subessent: uertus ab eo est iudicta multa hoc est pecuniaria poena a sacris discedere: quam poenam etsi statim populus illi remisit: noluit tamen pontifici petere: ipse Crassus missus est & quod nunquam anima acciderat pont. maxi. extra italiam profectus: prelio autem uictus & intereptus est. Sed marcus perpēna uictum Aristonicum in deditioem accepit. Duas tantum tribus tulit: duarū tribuum ha-

buit suffragio: & duas p se adduxit tribus dūtaxat. Locus autē superior ubi est. L. Valerio Pu. Scipione consulibus: manifeste corruptus est. nā: P. Licinio Crasso legendū est: Tribuni ple. turbulenti: qui turbulenti tū solent esse: & oīa impedire. Sabini rogatione pinaticū bellū: Manlii Mithridaticū Pōpeio est mandatū: Nā sertorianum: cū multos in Hispania duces superasset Sertorius: nō contentus senatus. P. metello Pio Numiduci filio uiro claro ac bellicoso: sed se ne admodū: & uertus ne ī Italiam ille traduceret bellū: Pōpeium illi addidit: cōsulibus. Qu. Catulo & L. Philippo p. fifici recusantibus: Cūq; iter patres admiraretur quispiam: rogaretq; philippū idoneū ne existimaret Pōpeiu q pconsul in Hispaniā mitteret: nō pro consulē rñdit: sed pro consulibus mittēdū. Plutarchus etiā auctor. Quae igit hęc comitia: L. cæsar hęc dixerat sniam ut. P. Seruilio Isaurico priuato Dolobellæ psequendi puicia decerneret: q snia induci dicit Ci. ambitionē in curiā piculosam: ut uel uir pstantissimus ferat repulsam. si suffragia ī eū non concurrant: aut ceteri tali honore uideantē indigni: cū tū sint pari dignitate: senatores l. & cōsulares. Assensero: si assensero: hoc est si assensus fuerit qspiā dabit ambitioni aditus in curiā: ut sperent se hoies ambiendo quīs dignitatē posse consequi. Negauero: si negauero. Suffragio: uoce mea ac uelut suffragio. Tanq; comitiis: aut curiatis aut cēturiatis. Qd si comitia & c. ironica ē cōcessio. Petam: quis dignitatē. Ambiamus: ptesantes & largiātes.

Tabula noua detur nobis in qua suffragia nostra designemus aut describamus. Ut data est populo: nā L. Cassi longinus. L. F. tr. pl. C. Mario. C. Flacco cōsulibus legē tulit ut populus p tabellā suffragiū ferret q lege ut ait Ci. In orōne p Cornelio: de maiestate suffragiorū uis potestasq; conualuit. Cur comitiis cæsar: nā hoc est comitia quasi habere & p suffragia deligere: qd neq; utile ē in senatu: neq; oīno decet. Præstantissimū uir. P. Seruilius. Si tibi nō sit assensū: cū de eo retuleris. Præterit: cū de uno tm referat: & de reliqs fileat. At. n. obiectio de. C. Octauiō. Ille: rñsio: A quo: Octauiō. Aut exercitū adimendus: quē ipse sua spē coegerat. Eripuissetis: qm hēbat reuera. Cū patissio: tecū q ad dicēdū es pmtissimū. Hōi

superasset duas tantum tribus tulit. Itaq; P. R. consuli potius crasso q priuato africano bellū gerēdum dedit. de. C. N. Pōpeii imperiis summi uiri atq; oīum principis Tr. pl. turbulenti tulerunt. Nā sertorianum bellū a senatu priuato datū est: qā cōff. recusabant: cū. L. Philippus Procōsulibus se eum mittere dixit: non procōsule. Quae igit hęc comitia aut quā ambitionē cōstantissimus & grauissimus ciuis. L. Cæsar in Senatū introduxit: clarissimo uiro atq; innocentissimo decreuit imperiū: Priuato tū in quo maximū nobis onus imposuit: Assensero: Ambitionē induxero in curiā: negauero: suffragio meo tanq; comitiis homini honore amicissimo denegauero: Quod si comitia placet ī Senatu habere: petamus: ambiamus: tabula modo noua det nobis: sicut populo data est. Cur Comitiis Cæsar: ita ut aut præstantissimus uir: si tibi nō sit assensum: repulsam tulisse uideatur: aut unusq; nostrū præteritus: si: cū pari dignitate simus eodē honore digni nō putemur. At. n. nā id exaudio: Cæsarī adolescentulo iperū extraordinariū mea snia dedi. Ille. n. mihi p̄sidiū extraordinariū dederat. Cū dico mihi: Senatū dico. Po. q. Ro. a quo. R. P. præsidiū ne cogitatū qdē tantū haberet: ut sine eo salua eē non posset: huic extraordinariū imperium nō darem: aut exercitus adimendus: aut imperiū dandum fuit. Quae est. n. rō: aut q pōt fieri ut sine imperio teneat exercitus: nō igitur q ereptum nō est: ē id estimandū eē datū. Eripuissetis. C. Cæsarī. P. C. imperiū: nisi dedissetis. Milites ueterani q illius auctoritatem: imperium nomen: secuti p. R. P. armacceperant: uolebant sibi ab illo imperari. Legio Martia: & quarta ita se cōtulerat ad auctoritatem Senatus. p. q. R. dignitatem: ut eum deposceret Imperatorem & ducem. Imperium Cæsarī belli necessitas: falces Senatus dedit: ocioso uero nihil agentis: priuato: obsecro te. L. Cæsar: cum patissimo hoie mihi res est: qn imperium Senatus dedit: sed de hoc quidem haften: ne refragari homini amicissimo ac de me optime merito uidear. & si quis pōt refragari nō mō nō potenti: uerū etiā

recusant. Illa uero. P. C. aliena cōsulū dignitate: aliena tēporē
 grauitate sn̄a ē: ut cons. Dolobellæ psequendi cā Asiā & Syriā
 fortiant. Dicā cur inutile. R. P. sed prius q̄ turpe cōsulib⁹ sit ui
 dere. Cū cōs. designatus obsideat: ī eoq; liberando salus sit po
 sita. R. P. cūq; a. R. P. pestiferi ciues: parricideq; delciuerint:
 Cūq; id bellū geram⁹: quo bello de dignitate: libertate: de uita
 decernam⁹: & si ī ptātē qs Antonii uenerit: pposita sint rormē
 ta atq; cruciatus: cūq; eaz; rerum oīum decertatio Cōs. optimis
 & fortissimis cōmissa & cōmendata sit: Asiæ & Syriæ mentio
 fiet: ut aut suspicioni crimen: aut inuidiæ materiā dedisse uidea
 mur. At uero ita decernunt: ut liberato Bruto: id. n. restabat: ut
 relicto oīno deserto prodito. Ego uero mentionē prouinciarū
 factā dico alienissimo tpe: quīs. n. intentus animus tuus sit. C.
 Pansa. sicut est: ad fortissimū uirū & oīum clarissimū liberan
 dū: tñ rerum natura coegit te necessario referre animū aliqñ ad
 Dolobellam psequendum: & partem aliquā in Asiā & Sy
 riā deriuare curæ & cogitationis tuæ. Si autē fieri posset: uel
 plures tē amicos habere uellē: quos oēs ad mutinā intenderes:
 quod quoniam fieri non pōt: istoc animo quem habes: præstā
 tissimū atq; optimū: nihil uolumus nisi de Bruto cogitare. Fa
 cis tu id quidem: & eo maxime incumbis: duas tamen res ma
 gnas præsertim: non modo agere uno tpe: sed ne cogitādo qui
 dem explicare quisq; pōt. Incitare & inflāmare tuum istud præ
 stantissimum studiū: non ad aliam ullā ex parte curā trāsser
 re debemus. Adde istuc sermones hominū. Adde suspensiones:
 Adde inuidiam: Imitare me quem tu semper laudasti: qui istru
 ctam ornatamq; a Senatu prouinciam deposui. Ut incendium
 patriæ omīssa omni cogitatione restinguerem. Nemo erit: præ
 ter unum me: qui cum profecto: si quid intetesse tua putasses:
 pro summa familiaritate nostra cōmunicauisses: q̄ credat te in
 uito puinciā tibi eē decretā. Hanc quæso pro tua singulari sa
 pientia reprime famā: atq; effice ne id qd nō curas: cupere uide
 are. Quod qdē uehemētius eo tibi laborandū ē: q̄ in eādē ca
 dere suspicionē. Collega uir clarissimus nō pōt. nihil horū scit:
 nihil suspicat: bellū gerit: in acie stat: de sanguine & de spū de
 certat: an puinciā sibi decretā audiret q̄ potuerit tps ei rei datū
 suspicari: uereor ne exercit⁹ quoq; nr̄i q̄ nō delectus necessitate
 sed uoluntariis studiis se ad. R. P. cōtulerūt: tardent animis: si
 q̄q; aliud nobis: nisi de instātī bello cogitatū putabūt. Quod
 si puinciæ Col. expetende uident: sicut sæpe multis clarissimis
 uiris expetita: Reddite prins nobis Brutū lumē & decus Ciui
 tatis: q̄ ita cōseruandus ē: ut id signū: quod cælo delapsum ue
 stæ custodiis cōtinet: quo saluo salui sum⁹ futuri. Hunc uel in
 cælū: si fieri poterit: nr̄is humeris tollem⁹: puicias certe dignis
 simas uobis deligem⁹. Nūc qd agit agamus. Agitur aut liberi

amicissimo: P. Seruilio. Illa
 uero. secundæ respondet sentē
 tiæ. Quis aut Decius: aut
 uis alius qui ab eo oppugnat.

Ut aut suspicioni crimen ut
 oriatu suspicio ne prodere ue
 limus Decimum brutum: mis
 sis in Asiā & Syriā consu
 libus. Inuidiæ: æmnlātōis
 materiā consulibus præbea
 mus ex prouinciis: id quod so
 let accidere in fortiēdo. Ita
 decernunt: sic de prouinciis de
 liberant quasi liberatus brutus
 sit. Rerum natura: conditio
 & qualitas rerum. Deriuare
 deducere & diuertere. Ser
 mones hominū: qui de te sunt
 futuri: cupiditate prouinciæ
 Decimum brutum deseruisse.

Inuidiam: ex prouidentia.

Prouinciam: Ciliciam. po
 terat enim Cicero eam obrine
 re diutius. Nihil autem magis
 timuit q̄ ne annuus tempus p
 uluciæ prorogaretur. Ea enim
 lege acceperat: ut post annum
 statim succederetur. Repri
 me famam: cupiditatis. Col
 lega: Pansa. Ei rei: decernen
 dæ prouinciæ. Delectus ne
 cessitate quod accidit: cum da
 re nomina iuuentus a consuli
 bus cogitur. Ne id signum:
 palladium Mineræ simula
 chrum: quod Illo regnante de
 cælo cecidit: Romam transla
 tum est postea: & in Vestæ tē
 plo reconditum. Responsum
 enim ab Appollinæ fuerat cū
 cecidit: Achereā seruare deā:
 seruabitis urbem: Impium se
 cum transferet illa loci. Plura
 de hoc palladio Ouidius lib.
 vi. festorum: & Seruus in se
 cundum librum ænæidos:

IN. M. ANTONIVM

Quando ueniet consul: si consul mittat: quā in Asiam perueniet? Ne uestigium quidem: quā oīa Dolobella delebat. At mittent: obiectio: dicit quispiam mittent aliquē cōsules legatū aut quāstorē de suo numero. Valde mihi pbare pōt: ac si dicat minime illū pbabo: q. P. Seruiliū nō pbauit: quē mittendū cēsebat. L. Cæsar. Quod ergo ipse nemini putas dandū: ad illū loquitur q. secundæ sniæ auctor fuerat: esse. l. mittendū. Legitimū: iustū: & q. magistratus nō priuatus exiit. Quis igit̃ ē? facit sibi ipsi interrogatōnē. & q. inquit is est q. hæc habeat quæ tu habendi ab illo censēs: q. mittat. M. Brutus: aut Cassius: aut uterq. Decernerem ego inq. libenter consules aut ipsorū alterū decernerē si fieri posset. Neq. n. Brutus reuocāndus ē aut ei adimendus exercitus quē nos in Græcia ex utilitate resp. colligauimus & obstrinximus ut discedere illinc non debeat: quo magis italie auxilio possit eē q. Aliæ. Vergere: inclinare & respicere. Nō ut ex ipsa acie subsidiū habere mus: nō ut Bruti exercit. traiceret in Italiā & præsentī auxilio eēt: sed ut illic cōsisteret ubi est: sciretq. hñe se paratū transmarinū subsidiū: qd. succedere si forte succuberet: significat ergo magis dandū quā adimendū Bruto auxiliū. Præterea: alia rō cur remoueri ex Græcia Brutus nō possit: nec ab eo exercitus abduci. C. Antonius. M. Antonii frater. Bellidē post Apolloniā Macedoniæ bellia est: siue bellis: ei uicina est Amantia. Plinius Nymphēū locū in appollonia tarū finibus incolere dicit amātes & belliones. Idē in ora maritima dicit esse oppidū oricū a Colchis cōditū ubi iitiū Epiri abeē a Salicino Italiæ pmōtorio. lxxxv. m. p. Orcū uocat Strabo: & deprauat. credo locus ē. Epirus aut regio ē Macedoniæ septima. Eriā de Brūdulio: ut redeat Caius & occupet. Quāq. miror: miror inquit sustinerē. C. Antonium se tā diu a Bruto obsideri: & nō ulero illi se dederē: ac uicula & manicas accipe ut cōsueuit. Qd. si cōfecerit Brutus: si cōphenderit Caius: & i uicula cōtecerit. Per se sua spē: ut alias ipse Brutus & Cassius fecere. Ipe sibi senatus fuit: uterq. fuit sibi p. senatu: qm̄ ea egit spē q. senatus i passerat agēda: nō expectata senatus auctoritate. Temporib. oportunitatib. Quē morib. maiorē institutis. Nec. n. diu ante inq. iudicātū Brutus & Cassius legē scilicet & optimū morē eē: saluti priæ & libertati studere. Itaq. cū de dolobella hoste psequendo nihil diceret: interesse ego putarē sumorū uiroꝝ quales sunt Brutus & Cassius sua auctoritate sine decreto aliquo publico illū pseq. Quorū alterius: Bruti. Alterius: Cassii. Studia: uolūrates. Allenā decretā. M. Anto-

ne uiuamus: an mortē obeamus? quæ certe seruituti antepōnēda ē. Quid si & affert tarditatē ista snia ad dolobellā psequendū qn̄. n. ueniet Cōsul: an id expectam. quo ne uestigiū qdē Asiæ Ciuitatū. atq. urbiū relinquat. At mittet aliquē d. suo numero: ualde mihi pbare pōt: q. paulo ante clarissimo uiro priuato. Imperiū extra ordinē nō dedi. At hoīem dignū mittent: nū. P. Seruilio digniorē. At qdē Ciuitas nō habet: quod ergo ipse nemini putat dandū ne a Senatu tu qdē id ego unius iudicio delatū cōprobē. Expedito nobis hoīe & parato. P. C. opus ē: & eo q. iperiu legitimū hēat: q. præterea auctoritatē: nomē: exercitū: p. spectū aīum i. R. P. liberāda. Quis igit̃ is ē? aut. M. Brutus: aut C. Cassius: aut uterq. Decernerē plane sicut multa Cōsulē alterū ambos ueni Brutū colligassemus i Græcias & eius auxiliū ad Italiā uergere q. ad asiā maluissem. nō ut ex ea acie auxiliū hñemus: sed ut ipsa acies subsidiū hñet & transmarinū. Præterea P. C. M. Brutū retinet etiā nūc. C. Antonius: q. tenet Apolloniā magnā urbē & grauē tenet opinor Bellidē: tenet Amantiā: istat Epiro: urget Oricū: habet aliquot cohortes: habet eq. atū: hinc si Brutus erit traductus ad aliud bellū græciā certe amiserimus. Est autē et de brūdulio atq. illa ora Italiæ puidēdū: q. q. miror tā diu morari Antonium: solet. n. accipere ipse manicas: nec diuitiū obspionis metū sustinere: quod si cōfecerit Brutus: & intellexerit plus se Rei P. p. uturū: si dolobellā persequat. q. si i græcia maneat: aget ipse p. se: ut adhuc quoq. fecit: neq. in tot incēdiis cū cōfesti succurrendū est: expectabit Senatū. Nā & Brutus & Cassius multis iā in reb. ipse sibi Senatus fuit. Necessē est. n. i tanta cōcusatione p. turbationū rez. temporib. poti. parere: q. morib. Nec. n. nunc primū aut Brutus aut Cassius Salutem libertatēq. patriæ legē sanctissimā & morē optimū iudicauit. Itaq. si ad nos nihil referret de Dolobella persequendo tñ ego pro decreto putarē: cū essent tales uirtute: auctoritate: nobilitate summi uiri: quorū alterius iā notus nobis ē exercit. alterius auditus: Nō igitur Brutus expectauit decreta nra: cum studia noscet: Neq. enim est in prouinciam suam cretam profectus. In Macedoniam a lienam aduolauit: omnia sua putauit: quæ uos uestra esse uelletis. Legiones conscripsit nouas: excepit ue-

PHILIPPICA XI

nlo. Equitatū: de quo prius dixit. Oblitū: p̄sum ab obliuo. Ouf. Oblitus a dñæ cæde libellus erit. Sua inia: equitatū auferendo. Qua lege: obiectio est cui responder: Iouis: qui oīa sanxit iusta & honesta q̄ propriæ fierent salute: & sapit hoc Ciceronis dictū illud Hectoris ad Polydamātem fratrem: cum augurē suaderet de rebus gerendis consulendū: libro. xii. Iliados ΕΙΣ ΟΙΩΝΙΟΣ ΑΡΙΣ ΤΟΣ ΑΜΥΝΕΘΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΟΣ Est enim lex: libro de legibus quoq; sic diffinit. Lex est ratio summa insita in natura: quæ iubet ea quæ faciēda sunt: prohibetq; contraria: nec multo post ratione & legē cum diis homines coniunctos

terēs: equitatum ad se adduxit Dolobellæ: atq; eum nondū paricidio oblitum: hostem sua sententiā iudicauit. Nam ni ita eēt quo iure equitatum a Cōsule abduceret? Quid. C. Cassius pari magnitudine animi & consilii præditus: nō ne eo ex Italia cōsilio profectus est: ut prohiberet Syria Dolobellam: qua lege? quo iure: eo qd̄ Iuppiter ipse sanxit: ut oīa quæ. R. P. salutaria essent: legitima & iusta haberentur. Est enim lex nihil aliud: nisi recta & numine a deorū tracta ratio imperans honesta: prohibens contraria. Huic igitur legi paruit Cassius: Cum est in Syriam profectus: alienam prouinciā: si homines legib; scriptis uterentur. His uero oppressis: suam lege naturæ. Sed ut ex uestra quoq; auctoritate firmetur: censeo. Cum. P. Dolobella quicq; eius crudelissimi & teterrimi facinoris ministri socii adiutores fuerunt hostes. P. R. a Senatu iudicati sint. Cūq; Senatus P. Dolobellam bello persequendum censuerit: ut is qui omnia deorū hominumq; iura nouo inaudito & inexpiabili scelere polluerit: nefarioq; patriæ se patricidio obstrixerit: pœnas diis hominibusq; meritas debitasq; persoluat: Senatu placere. C. Cassium Procons. prouinciā Syriam obtinere: utq; qui eam optimo iure prouinciā obtinuerit eum a. Q. Martio Crispo Procons. L. Scauro. Procons. A. Proleono Legato exercitus accipere: eosq; ei tradere. Cūq; his copiis: & si quas præterea paruerit bello. P. Dolobellam terra: mariq; persequi. Eius belli gerendicā quibus ei uideatur naues nautas pecunias: cæteraq; quæ ad bellū gerendum ptineant: ut imperādi in Syria: Asia: Bithynia Ponto ius potestatemq; habeat: utq; quacūq; in prouinciā ei belli gerendicā aduenerit: ibi maius imperiū: C. Cassii. Procons. sit: q̄ eius erit: qui eam prouinciā obtinebit. cum. C. Cassius. Procons. in eam prouinciā uenerit: Regem Deiotarū patrem: & Regem Deiotarum filium: si ut multis bellis sæpenumero imperiū. P. R. iuuerint: Itē. C. Cassium Proconsulem copiis suis operibusq; iuuisent: Senatu. P. q; R. gratum esse facturos. Itē si cæteri Reges: Tetrarchæ Dynasteq; fecissent Senatu. P. q; R. eorum officii nō immemorem futurum: utq; C. Panfa. A. Hircius. consules: Alter ambo uel si eis uideret. R. P. recuperata de prouinciis Consularibus Prætoris ad hūc ordinē primo quoq; tpe ferant. Interea prouinciæ ab iis quib; obtinentur obtineant: quoad cuiq; ex. S. C. successum sit. Hoc. S. C. ardentē inflāmabitis: & armatum armabitis Cassiū. Nec. n. animū eius potestis ignorare: nec copias. Animus ip̄e quē uide

esse sic colligit: Homo solus ex tot animum generibus atq; naturis particeps ē rationis & cogitationis cum cætera sint exp̄tia. Quid est autem non dicā in homine: sed in omni cælo atq; terra rōne diuin? quæ cū adoleuit & perfecta est: nominatur rite sapientia. Est igitur q̄ nihil est ratioe melius: eaq; & in homine & in deo: prima homini cum deo rationis societas: inter quos aut ratio inter eosdē recta ratio & cōmunis est: quæ cum sit lex: lege quoq; conciliati cū diis homines putandi iunus. Alienum: Dolobellæ. His uero legibus scriptis. Oppressis: ab Antonio & Dolobella. Suā ipsius Cassii. Lege naturæ. quam diffinit. Sed ut ex suam: nūc dicit sententiā Cicero postq; aliorum impugnavit. Senatu placere: supple censeo. Eū Cassiū. Qu. Martio is & L. Scaurus proconsules fuerant in Syria cum Dolobellæ decreta est. Persequi: censeo placere senatu. Asia: non eam dicit q̄ in tertia orbis p̄ terminos habet: amnes ab ægyptio mari Nilū: a Meoti lacu Tanaim: sed eā quam ab oriente Lycia includit: & phrigia: ab occidente Aegea littora: a meridie mare ægyptiū: paphlagonia a septentrione: Bythina quæ oli Pebrycia & Mygdonia dicta est: deindea Bythino rege sic uocata. ē autem in exordio pōrti: ad partem solis orientis aduersa Thraciæ: opulenta ac diues urbium: a fonte Sangaril fluminis primos fines habet.

Ponto: ponticis gentib; ad pontum Euxinum habitantibus. Tetrarchiæ: quæ partem obtinent: de quibus prius est dictum. Dynastæ: potētes & optiates unde Δυνασται Teτα potentatus. Utq; Panfa: censeo senatu placere.

Halicarnus: hic legatus Dolobellæ erat profectus. C. Bassi hulus in epistolis crebra sit mentio. Ipsi us æqualis ætati. ac si diceret: ab incunabulis amicum fuisse. P. Bibulus: is præerat Syriæ ut in epistolis ad Cælium: quæ sunt libro secundo familiarium: quo tempore Cicero præerat Ciliciæ. C. thermus bythinæ. Quid faciendum: id autem fuit faciendum: quod fecit: ut rempub. sequeretur & arma Pompeii.

Inde recta sententia: & profecto uoluntas & causa omnibus in rebus non euctus spectandus iureq; ait apud Ouidium phyllis. Careat successibus opto: Quisquis ab euentu facta notanda putat. Tyrii: ma-

xima & antiquissima phœnicum ciuitas fuit Tyrus ab omni olim continenti diuisa postea ab Alexandro molibus ut aggere coniuncta: calamitates quas passa est ab Alexandro capta: omnes eicit: & se ipsam nauigando instaurauit: qua una re phœnices omnib⁹ semper præstitere. Syria & phœnicia: uicinæ regiones. C. Cassium: nam præfuit Syriæ: de quo Cicero in epistolis ad Cælium: Cassius quod mihi magnæ uoluptati fuit: ab Antiochia hostem relecerat: Bibulus prouinciam accæperat. Memoriae testimonio: ut recordatione poti⁹ q̄ uoce testes simus

Censorinum: de quo prius dictum. Sectorē: uenditorum bonorum alienorum sub hâsta: Latrocinio: latronum coetu: ut seruitium est seruorū multitudo & famulitium.

Naufragia: uel quia ipsi tanquam facta naufragio ad Antonium se receperant: uel quia causa sunt ut multi periclitent^r & naufragium faciant. Vide inquit: occurrit cuiuspiam sic dicenti Si Cassius persequendo Dolobellæ præficitur: ueterani offendentur: qui cum q̄ Iulium percussit oderunt. probat non ita fore: quoniam tria genera sunt ueteranorū: Vnū eorum qui Octauium sequuntur: & Decimum Brutum liberare obsidione student. Alter eorum qui neutre parti sese adiungunt. Tertium impiorum qui sunt cum Antonio qui boni sunt non possunt inquit offendi: nam si saluum uolunt eē Decimū: cur est credibile Cassium odisse. Contra illos malos sumpta sunt arma: medi illi non sunt timēdi. ergo ne ueterani offendant uerēdū uō ē.

tis: copiarū quas uidistis: fortes & cōstantes uiri: qui ne uiuo quidē Trebonio Dolobellæ latrocinium penetrare sinissent: Halicarnus familiaris & necessarius meus post interitū Trebonii profectus: ne dici quidē se legatum Dolobellæ uolet. Estq; Cæcilius Bassi priuati illius qdē: sed fortis & præclari uiri robustus & uictor exercitus. Deiotari Regis & patris & filii & magnus & nostro more institutus exercitus: summa in filio spes: summa ingenii indoles: summaq; uirtus. Quid dicā de præ: cuius beniuolentia in. P. R. est ipsius æqualis ætatis: q̄ non solum fortis Imperatorum nostrorū fuit in bellis: sed etiam dux copiarū suarū. Quæ de illo uiro Sylla: quæ murena: quæ Seruilius: quæ Lucullus q̄ honorate q̄ honorifice q̄ grauius sæpe in Senatu prædicauerūt Quid de C. N. Pōpeio loquar: q̄ unum deiotarū in toto orbe terrarum ex animo amicum uereq; beniuolum unum fidelem. P. R. iudicauit: Fuimus naper ego & M. Bibulus in propinqs finitimiq; prouinciis: ab eodem Rege adiuti sumus & equitatu & pedestribus copiis secutum est hoc acerbissimum & calamitosissimum ciuile bellum: in quo quid faciendū deiotaro. Quid oīno rectius fuerit: dicere nō est necesse: præsertim cū cōtra ac Deiotarus sensit: Victoria belli iudicauerit: quo in bello si fuit error: cōis ei fuit cū Senatu. In recta sententia ne uicta qdē cā uituperanda ē. Ad has copias accedēt alii Reges: et delect⁹ accedent. Neq; uero classes deerūt tāti Tyrii Cassiū faciūt: tāti ei⁹ in Syria nomē atq; Phœnicia ē: Paratū hēt nup. C. Cassiū. P. C. R. P. cōtra Dolobellā: nec paratū solū: sed peritum atq; fortē: magnas ille res gessit ante Bibuli summi uiri aduentum: Cū parthorū nobilissimos Duces magnas copias fudit: Syriāq; immani parthorū impetu liberauit: maximā eius & singularem laudē prætermitto: cui⁹. n. prædicatio nō dū oīb⁹ grata ē: hanc memoriæ potius q̄ uocis testimonio cōseruemus. Ai aduertit. P. C. exornari etiā nimium: a me Brutū nimium Cassium ornari: Cassio uero sententia mea dñatū & principatū dari. Quos ego orno: ne peccos: q̄ ipsi sunt ornamenta. R. P. Quid. D. Brutū: nō ne oībus sententiis tempornauit: nū igit^r repræhēditis: An Antonios potius ornare nō mō suarū familiarū: sed. P. R. nominis pbra atq; dedecora: An Censorinū ornē in bello hostē: in pace sectorē: an cætera ex eodē latrocinio naufragia colligā: Ego uero istos ocii: concordia: legū: iudiciorū: libertatis inimicos tantū abest ut ornē: ut effici nō possit quin eos tā oderim: q̄. R. P. diligo. Vide inqt ne ueteranos offendas: hoc. n. uel maxime exaudio.

PHILIPPICA XII

Qui quiescunt: neque Octaviū neque Antoniū secuti. Cæsaris: Iulii. Qui quō. Eruant illis: uetera
 ni p̄missis p̄solutis. Veleritā. Spero credo. Aeq̄ssimū: dari quæ sp̄pondimus.
 Egati qui ab initio postq̄ obsideri Decimus Brutus cepit: missi sunt: redierant re infecta:
 & Antonius urgere obsidionem destiterat nunq̄. Amici tñ & fautores eius. L. Piso & Qu.
 Fufius Calenus in primis rursus honestæ pacis sp̄em faciebant: & in eam sententiam etiā
 consulem Hircium adduxerant: ut pacem uelle Antonium crederent oēs: idq̄ ut crederent



Ego autem ueteranos tueri debeo: sed hos quibus sanitas est: cer-
 te timere nō debeo. Eos uero ueteranos qui pro. R. P. arma cœde-
 runt: securi quoque sunt. C. Cæsarem auctoritate beneficiorum p̄riorum
 hodieque. R. P. defendunt cum magno periculo non tueri solū:
 sed etiam augere cōmodis debeo. Qui autē quiescunt ut. vii. &
 viii. legio in magna gloria & laude ponēdos puto. Comites ue-
 ro Antoniū qui postq̄ beneficia Cæsaris comederunt: Cōsulem
 designatū obsederunt: Huic urbi ferro ignique minitant: Saxæ
 se & Caphoni tradiderunt ad facinus prædæque natis. Num quis
 est qui tuēdos putet? Ergo aut boni sunt: quos etiam ornare: aut
 geti: quos conseruare debemus: aut impiū quoque contra furorē
 quorum & bellū iusta arma suscepimus. quorū agit ueteranorū
 aīos ne offendamus: ueremur: eorum ne qui Brutū obsidione cupi-
 unt liberare? Quibus cū Bruti salus cara sit: qui possunt Cassii no-
 men odisse? An eorū qui utrisque armis uacant: nō uereor ne acer-
 bus Ciuis quisque istorum sit: qui ocio delectantur. Tertio uero generi
 nō militū ueteranorum: sed infortunissimorum hostiū cupio qui acer-
 bissimū dolorē inurere: quanquam. P. C. quousque dicemus sententi-
 as ueteranorum arbitratur: quod eorum tantū fastidiū ē: quæ tāta ar-
 rogantia: ut ad arbitriū eorū Impatorē & deligamus? Ego autē
 dicendū ē. n. P. C. quod sentio: nō tā ueteranos intuēdos nobis
 arbitror: quam quod tyrones milites flos Italiæ: quod noue legiones ad li-
 berandū priam paratissimæ quod cūcta Italia de uestra grauitate
 sentiat: nihil. n. semp̄ floret: ætas succedet ætati: diu legiōes Cæ-
 saris uiguerunt: nunc uigent Pāsæ uigent Hircii: uigent Cæsa-
 ris filii: uigent Plāci: uincunt numero: uincunt ætatibus: nimi-
 rū etiā auctoritate uincunt. Id. n. bellū gerūt: quod gentibus ab
 oībus probat. Itaque iis præmia p̄missa sunt: illis p̄soluta: fruantur illis
 uel p̄soluantur his: quæ sp̄pondimus. Id. n. deos imortales spero
 æq̄ssimū iudicare: quæ cū ita sint: eā quā dixi sententiam uobis
 P. C. censeo comprobendam.

M. T. C. in. M. Antonium Philippica Duodecima.



Et si minime decere uidetur. P. C. falli: decepi: er-
 rare eum cui uos maximis sæpe de rebus assentia-
 mini: consolor me tamen: quoniam uobiscum pa-
 triter & una cum sapientissimo Cons. erraui: nam
 cum duo Consulares sp̄em honestæ pacis nobis attulissent: qui
 erant familiares. M. Antoniū: qui domestici: nosse aliquod eius

multis etiam impellebatur at-
 gumctis & signis ex quo actū
 in senatu fuerat delegatis iteq̄
 mittendis: delecti. P. Seruilius
 & M. Cicero. Cōpertum idē
 est falsa fuisse: quæ de Antōio
 ab amissis promissa fuerant:
 nec ad pacem ullam nisi qua
 dignitatem suam retinent: se-
 natus minuat: descendere uel-
 le. Ergo Cicero deceptos dicit
 & proditos: ac causam Anto-
 nii ab his qui huiusmodi de pa-
 ce dissipauerint sermones actā
 publicam esse neglectā. Hor-
 tatur consilium cōmutent. nec
 legatos mittant idque si fiat & i
 utile & turpe reip. fore: pluri-
 bus probat rationibus. Multa
 in Calenum dicit: armis perse-
 quendum suadet Antoniū & i
 incepto permanendum: nec
 deesse uim & facultatem ad il-
 lum actutum opprimendum:
 quod imminet periculum: si
 pax concedatur ostendit: & ne
 concedi quidem honeste pos-
 se. In se uero deligendo maxi-
 me erratum probat: eamque le-
 gationem & periculosam sibi
 futuram & reip. minus utilem
 & tamen totū periculum ma-
 gis ex reip. cōmodo: quam ex suo
 metiri uelle. i deliberatio ge-
 nere posita est hæc philippica
 ut cæteræ. Exorditur p̄ locum
 consolationis a sollicitate in er-
 rore. Nam cum alios & eosdē
 sapientes in eadē re uidemus
 errare in qua erratum a nobis
 est: Leuius errore nostro dolo-
 mus. Errauerat quodē Cl. q̄ An-
 tonii amicis pacis sp̄em afferē-
 tibus crediderat. Sed i eodem
 errore reliqui senatores & ipse
 cōsul fuerat: ex quo erroris sui
 dedecus modestius ferebat.

Falli: aperte. Decipi: oc-
 culte & per fraudem. Errare
 per se & sua opinione labi.

Duo consulares: Piso & Ca-
 lenus. Aliquod uulnus: ali-
 quid quod eum ueluti uulnus cru-
 ciaret: & tamen lateret.

IN. M. ANTONIVM

Apud alterum: Pisonē. Vxor: fulvia. Alter Calenus. Litteras mittere: qđ superius est dictum.

Deditiois: Antonii sic enim spondebant eius amici fore ut se dederet. De imponendis: hoc enim futurum uobis persuadebatis ut leges & conditiones Antonio imponeretis: non re uera acciperetis ab eo: quoniam dare nō accipere uolebat. Quorum in uultu habitant oculi mei: a quorum uultu oculos nunq̄ remoueo. Quod si ita non est: si hæc uera non erant: cur a Pisonē & Caleno mentio facta est tam importune: neq̄ enim sine causa credibile erat fieri & si negabat uterq̄ rem ulla nouam ab Antonio allatam: & se quicquid facerent: sponre sua dicebant facere existimabant enim non esse integrum a legatis mittendis abstinere post q̄ delecti semel fuerāt & id agebāt ut e senatu mouerent duos acerrimos Antonii inimicos Ciceronē & Seruiliū: ac periculo obiterent.

Pacificatoria: pacis ut dicebant causa decreta. Nouo consilio: mittendi legatos.

Si in re nihil ē noui: si nihil ab Antonio nouum allatum ē & permanet in sententia i qua fuerat prius. Præstrixerat: clauserat & obcæcauerat. Vicarij: quō loco alterius ponuntur ut illis uicem gerāt: & pro illo sint uel in magistratu: uel i quauis alia re. Capti: decepti.

Ne si a Mutina quidem uerba hæc Fusi fuerant qui in hæc sententiam locutus erat: nō eē audientiam Antonium etiam si a Mutina recederet: nisi in senatus potestate futurum se polliceret. Verum durum uidebit: sine impunæ abire Antonium: si a Mutina recederet: & se in senatus diceret potestate futurum: & tamen fracti sumus nos & cessim⁹ Antonio. Sed dic mihi Calene: recedit ne ipse a Mutina. Valde uobis & c. ironice ac si dicat minime committendum est: ut uos legatos mittendo & cedendo Antonio: perdati auctoritatē neq̄ enim sine uestro dedecore facere potestis: & illi⁹ dignitatis quæ nulla est: rationē habeatis. Per se: suo non fortunæ ultio. Si iacens: sese ante nos prosternens & supplicans. Nobiscum ageret si postularet ne suam amitteret dignitatem. Quāq̄: uoluit dicere quāq̄ omnino non audirem. Statim: nunc & nihil ē differendum. Concedenda libertas: ut nōs ipsos illi tradamus & nostram libertatem: ac seruiamus. At non est integrum rursus occurrit obiectioni caleni.

Quid autem responsio. ritumē: prouerbiū: sapientis esse cum licet mutare propositum. Restitui: reuocari in integrum.

uulnus: quod nobis ignotum esset: uidebantur. Apud alterum uxor: liberi. alter quotidiē litteras mittere: accipere: aperte fauere Antonio. Hi subito hortari ad pacem: quod iam diu non fecissent: non sine causa uidebantur. Accessit Consil. hortator. At quis Consil. si prudentiam quærimus: qui minime falli posset si uirtutem: qui nullam pacem probaret: nisi Antonio cedente atq̄ uicto: si magnitudinem animi: qui præferret mortem seruituti. Vos autem. P. C. non tam immemores uestrorum grauissimorum decretorum uidebamini: q̄ ipse allatæ deditiois: quam amici pacem appellarent. C. Caleni de imponendis: nō de accipiendis legibus cogitare. Auxerat autem meam quidem spem credo item uestram: q̄ domum Antonii afflictam mortificia audiebam: lamentari uxorem: hinc etiam fautores Antonii quorum in uultu habitant oculi mei: tristiores uidebam qđ si non ita est: cur a Pisonē a Caleno potissimum: cur hoc tempore: cur tam improuiso: cur tam repente pacis est facta mentio: Negat Pisonē se scire: negat audire quicquam: negat Calen⁹ rem ulla nouam allatam esse: atq̄ id nunc negant: postea q̄ nos pacificatoria legatione implicatos putant. Quid ergo opus est nouo consilio: si in re nihil omnino noui ē? Decepti inquam sumus. P. C. Antonii est acta causa ab amicis eius: non publica quod uidebam equidem: sed quasi per caliginem præstrinxerat aciem animi Bruti salus. Quod si in bello dari uicarij soleant: libenter me ut. D. Brutus emitteretur: pro illo includi paterer: atq̄ ac uoce. Q. Fusi capti sumus: ne si a Mutina quidē recesserit: audiemus Antonium: nisi in Senatus quidem potestate futurum se dixerit: uerum durum uidebat: itaq̄ fracti sumus. Cessimus: recedit igitur a Mutina: nescio, paret Senatui? Credo inq̄t Calenus: sed ita ut teneat dignitatem. Valde Hercules uobis laborandū est. P. C. ut uestram dignitatem amittatis: quæ maxima est: Antonii quæ neq̄ est ulla: neq̄ esse potest: retineatis: ut eam per uos recuperet: quam per se perdidit. Si iacens id nobiscū ageret audirem fortasse. quāq̄: sed hoc malo dicere audirem: statim resistendum ē: aut cōcedenda una cum dignitate libertas. At non est integrum: constituta legatio est. Quid aut integrū nō ē sapiētis: qđ restitui potest? Cuiusuis est hominis errare: nullius nisi insipientis perseuerare in errore.

PHILIPPICA XII

Posteriores enim cogitationes . ut aiunt sapientiores solent esse. Discussa est illa caligo: quae paulo ante dixi: diluxit. patet: uideamus omnia neque per nos solum. sed admonemur a nostris. attendistis paulo ante praestantissimi uiri: quae esset oratio. maestam inquit domum offendit: coniugem: liberos: admirabantur boni uiri: accusabant amici: quae spe pacis legationem suscepissem. Nec mirum. P. Seruili: tuis enim uerissimis grauissimisque sententiis omni est non dico dignitate: sed etiam spe salutis spoliatus Antonius. Ad eum ite te legatum quis non miraretur? de me experior: Cuius idem consilium: quod tuum sentio quam reprehendatur: nos reprehendimur soli. Quid uir fortissimus Pansa sine causa paulo ante: tamen accurate locutus est tadium: Quid egit: nisi uti falsam praedictionem a se suspicionem depelleret: unde autem est ista suspitio: ex pacis patrocinio repentino quod subito suscepit eodem captus errore quo uos. Quod si erratum. P. C. spe falsa atque fallaci: redeamus in uiam. Optimus est portus poenitentiae mutatio consilii. Quid enim pro deos immortales potest. R. P. prodesse nostra legatio: prodesse dico: quid si etiam obfutura est. obfutura: quid si etiam nocuit. An uos accerrimam illam & fortissimam. P. R. libertatis recuperandae cupiditatem: non immunita ac debilitatam putatis legatione pacis audita? Quid municipia censetis: quid colonias: quid cunctam Italiam futuram eodem studio quo contra commune incendium exarserat? An non putamus fore ut eos poeniteat professos esse & praesertulisse odium in Antonium qui pecunias polliciti sunt: qui arma: qui se totos & animis & corporibus in salutem. R. P. contulerunt: Quemadmodum uestrum consilium hoc Capua probabit. quae temporibus his Roma alter est. Illa impios ciues iudicauit: eiecit: exclusit: illi inquam Urbis fortissimae conati est manibus est ereptus Antonius: quid legionum nostrarum neruos non ne his consiliis incidimus? Quis est enim qui ad bellum inflammato animo futurus sit spe pacis oblata: ipsa illa Martia caelestis & diuina legio: hoc nuncio languescet & molietur atque illud pulcherrimum nomen Martium amittet: excident gladii: fluent arma de manibus. Senatum enim secuta non arbitrabit se grauiori odio debere esse in Antonio: quam Senatui: pudet huiusmodi legiois: pudet: Quartae: quae pari uirtute nostram auctoritate praebas non ut Consul. & nupluum: sed hostem & oppugnatorem patriae reliquit Antonio: pudet optimi exercitus: quae coniunctus est ex duobus: quae iam lustratus: quae profectus ad Mutinam est: quae si pacis. i. timoris nostri nomen audiuerit: ut non referat pedem: insistet certe. Quis. n. reuocante & receptui canente Senatu propter dimicare? quid autem hoc iniustius quam nos insciat: b. i. i. s. q. bellum gerunt de pace discernere: nec solum inscientibus: sed et iuuis An uos. A. Hircium praclarissimum consulem. C. Caes. de ore beneficio natum ad haec tempora: quorum epistolae spe uictoriae declarant

Posteriores cogitationes: sed In prouerbio est posterioris cogitationis & sapientiae plenas domos esse. Illa calligo: qua occaecati errauimus. Anris a Pu. Seruilio: quod sequentia mox indicant. Inquit: Pu. Seruilius? Nec mirum: haec quae dixisti contigisse Seruili Proditionis: ne nos uiderent & rempu. prodere quae tam repente murata sententia de pace loquerent Professos esse: aperte ostendisse. Ex duobus: exercitibus Hircii consulis & Octauii. Lustratus: pro more. Romano: constitutus enim campo Martio lustrabatur: expiaturque: id quod Seruius Tullius rex instituit. Ut quis. Insistet: consistet: non dimicabit.

IN, M, ANTONIVM

Patauini: Venetiæ ciuitas
Patauium: cunctas olim eius re-
gionis urbes excelluit. Strabo
nis ætate: censi in ea sunt quin-
genti equestris ordinis uiri.

Idem ait præscus: annis ceterum
etiam uiginti militum milia mi-
sisse constat. Communicata re-
pu. dōati enim ciuitate fuerāt
Patauini: & reliqui eiusdē re-
gionis insigniores populi.

Eius: reipu. Concisus lacera-
tus supius Philippica quinta
decretis uestris eum concidi-
stis. Delata: concessa & tradi-
ta: nisi forte corruptus locus ē
& relata legendum: nā philip-
pica quinta inquit: Senatus ē
consulta pecunia accepta falsa
referebat. Peculatus: furti pu-
blici. Venierunt: uendita sunt

Hæ tabulæ: immitatū & pri-
uilegiorum: Vestitus scedita-
te: in sagis militari ueste: toga
deposita:

tes in manu teneo: pacem uelle censetis? Vincere illi expetūt:
pacisq; dulcissimū & pulcherrimū nomen: nō pactōe: sed ui-
ctoria cōcupierūt. Quid Galliam? quo tandē animo hāc rem
auditurā putatis? illa. n. huius belli ppulsandi: administrandi
sustinēdi. pricipatum tenet. Gallia. D. Brutū nutum ipsum: ne
dicā imperium secuta: armis: uiris: pecunia: belli principia fir-
mauit: eadē crudelitati. M. Antonii suū totum corpus obiecit
exhauritur: uastat. uritur omnis: æquo animo belli patitur in-
iuriam: dū mō repellat periculum seruitutis. Et ut omittam re-
liquas partes Gallia: nam sunt omnes pares: Patauini alios ex-
cluserūt: alios eiecerūt missos ab Antonio. pecunia: militib; &
quod maxime deerat armis nostros duces adiuuerunt: fecerūt
idem reliqui: qui quōdam in eadem causa erant & ppter mul-
torum ānorum iniurias alienati a Senatu putabantur: quos mi-
nime mirum est cōmunicata cum his .R. P. fideles esse: qui eti-
am expertes eius fidē suam semper præstiterunt. His igitur o-
mnibus uictoriā sperantibus pacis nomen afferemus: idest de-
sperationem uictoriae? Quid si non potest quidem ulla eē pax
quæ enim est conditio pacis: in qua ei cum quo pacem facias:
nihil concedi potest? Multis rebus a nobis ē inuitatus ad pacē
Antonius: bellum tamen maluit: Missi legati repugnante me
sed tamen missi: delata mādata: non paruūt: denunciatum est
ne Brutum obsideret: a Mutina discederet: oppugnauit etiam
uehementius: & ad eum legatos de pace mitemus: qui pacis
nuncios repudiāuit: uerecundiorē ne coram putamus in po-
stulando fore: quā fuerit tum cum misit mandata ad Senatum
atq; cū ea petebat: quæ uidebātur improba omnino: sed tamē
aliquo modo posse concedi: non dū erat uestris tā grauissimis
tāq; multis iudiciis: ignominiiq; concisus. Nunc ea petit: quæ
dare nullo modo possumus: nisi prius uolumus nos bello ui-
ctos confiteri. S. C. falso delata ab eo iudicauimus. Nū ea uera
possumus iudicare: leges statuimus per uim & contra auspi-
cia latas: hisq; nec populum: nec plebem teneri: Num eas resti-
tui posse censetis? Sestertiū septies milies auertisse Antōiū pe-
cunia: publicæ iudicauistis: Nū fraude poterit carere peculat;
imunitates ab eo: ciuitates: sacerdotia: regna: uēierūt. Nū figē-
tur rursus hæ tabulæ: quas uos decretis uestris refixistis? Quid
si ea. quæ decreuimus: obruere uolum;. nū ēt memoriā reg; de-
lere possum;. quādo eius obliuiscet ulla posteritas: cui; scelerē
ī hac uestitus sceditate fuerim;. ut Ceturionū legiōis Martiæ
Brundusii profusus sāguis eluatur. Nū elui predicatio crudeli-
tatis poterit? Vt mediā ptereā. quæ uetustas tollet opum circa
Mutinā tetra monumenta: sceleris indicia: latrociniq; uesti-
gia. Huic igitur iportuno atq; impuro parricidiæ. qd habem;
p deos imortales qd remittam;. ad Gallia ultimā & exercitiū:

PHILIPPICA XII

quid est aliud q̄ nō pacem facere: sed differre bellum; sed cōcedere etiam uictoriā. At ille non uicerit: si quacūq; conditiōe in hanc urbē cum suis armis uenerit. Nunc omnia tenemus: auctoritate ualemus: plurimum absunt tot perditī ciues nefarium secuti ducem: tamē eorū ora sermones q̄ in Vrbe ex eo numero relictī sunt: ferre non possum⁹: Quid cēsetis cū tot uno tempore irruperint: nos arma posuerimus: illi nō deposuerint nō ne uos uestris consiliis uictos in perpetuum fore: Ponite ante oculos. M. Antonium Consularē sperantē Consulātū. Lucium adiungite: supplete ceteros: neq; nostri ordinis solū honores & imperia meditantēs: nolite ne Tyrones quidem numisios & Mustelas socios ue contēnere: Cum his facta pax: n̄ erit pax: sed pactio seruitutis. L. Pisonis amplissimi uiri præclara uox: a te non solum in hoc ordine Panfa. sed etiā in contione iure laudata est: excessurum se ex Italia dixit: deos pēates & sedes patrias relicturū: si quod dii omen auerterent. R. p. opp̄sisset Antoni⁹. Quæro igitur a te p̄iso: nō ne oppressam. R. p. putes: si tot: tā impij: tam audaces: tam facinorosi: recepti sint: quos nō dū tātis parricidiis cōtāinatos uix ferebam⁹: hos nūc omni scelere coopertos tolerabiles cēses Ciuitati fore: Aut isto tuo mihi crede cōsilio erit utendum: ut cedamus: habeam⁹ uitam inopem & uagam p̄sequamur: aut ceruices latronibus dā dæ atq; in patria cadendum est. Vbi sunt. C. panfa illæ cohortatiōes pulcherrimæ tuæ: q̄bus a te excitatus Senatus inflāmat⁹. P. R. nō solū audiuit: sed etiam didicit: nihil esse homini Romano fœdius seruitute. Idcirco ne saga sumpsimus: arma cœpimus: iuuentutem omnem ex tota Italia exciui⁹: ut d̄ exercitu florentissimo & maximo legati ad pacem mitterentur: si accipiendā: cur nō rogamur: si postulādā: qui timemus: i hac ego legatiōe sim: aut ad id cōsiliū ad miscear: i quo ne si pacē ad accipiendā corrogamur: dissensero qdē a ceteris: sciscitur⁹. P. R. sit ita: fiet: ut si qd remissū aut cōcessū sit: meo sp̄p̄iculo peccet Antonius: cū ei peccādī ptās a me cōcessa uideat. Quod si habenda cū Antōij latrociniō pacis ratio fuit: mea tamen persona ad istam pacem cōciliandam minime fuit deligēda. Ego nunquam legatos mittendos cenlui. Ego ante legatorum reditum ausus sum dicere: pacē ipsam si afferent: quoniā sub noīe pacis bellū lateret: repudiādā. Ego princeps sagorum: ego semper illum hostem appellauī: cum alij aduersarium: semper hoc bellum: cum alij tumultum: nec hæc in Senatu solum: eadem ad populum semper egi: nec solum in ipsum sed in eius socios facinorum ministros & præsentēs & eos qui una sunt in totam deniq; M. Antonij domum sum sēper inuectus: Itaque ut alacres & læti spe pacis oblata inter se impij Ciues quasi uicissent: gratulabantur: Sic me iniquum eiurabant:

Neq; nostri ordinis: senatorii sed externos. Socios: eorū Tyrois: Numisii: Mustelæ.

In quo ne si pacem sensus est & ordo neq; in hac legatiōe esse me conuenit neq; ad cōsiliū deliberationemq; de tali negotio accersiri: in quo si nō ad pacem accipiendam ab Antonio corrogamur: & ego a ceteris non dissensero: ita fiet hoc est id accidet ut populus romanus mihi imputaturus sit si qd peccauerit Antonius cū aliqd e remissum cōdonatumq; de erroribus & peccatis fuerit: aut uobis libere concessum. dicit enī mea culpa fieri q̄ consenserim & nō ut institueram perpetuo repugnauerim. Princeps sagorū: auctor saga sumendi.

Eiurabunt: ualde iurabūt.

Confixum: quasi uulneratum. De Antonio non laboratis: non caratis quo animo laturus me sit. Perissio urbinati: ex urbino Vmbriae ciuitate nunc insigni. Ex naufragio: loquitur per translationē ab his periclitantur in mari: & nauis fracta enatant: Luculenti ampli. Municipii mei: mei arpinatis. Aqlae: apud Aqlā Polertiam. Vel Aqlae: primipili hoc est uexillo centurionis: & militibus q̄ sub ea aqla erāt Vel aqla propriū nomen est: primipilus autem centurionē significat. Duos praetores: erāt: enim cum Antonio praetores duo: & infra inquit Philippica tridecima: duo praetores sine causa dimississe aliquid habituros. horum alter Caius fuit: alter Censorinus. Non Tr. pl. saxam decidit. Duos designatos. T. Hostiliū & Visentium: de his omnibus superius multa dixit: & plura dicit in sequentibus. Non potero frangere si non licebit frangere & depellere: occultabo tamē. Ut optanda mors esset: quicquid enim eos reputat animo cruciatus: quibus & uiuū & mortuū affecit Trebellium Dolobella: is mori mauult qua ea experiri: quae uictori collibuerint: si in eius ueniendū sit potestatem.

de me quærebantur. Diffidebāt etiā seruilio: meminente ius sententiis confixū Antoniū. L. Cæsare fortē quidem illum & cōstantē Senatōrē auunculum tamen: Calenū procuratorē: Pisonem familiarē: te ipsum pansa uehementissimū & fortissimum Cons. factum iam putant leniorem: nō quo ita sit aut eē possit sed mentio facta ante pacis suspitionē multis attulit immutatae uoluntatis. Inter has personas me iteriectū amici Antoniū moleste ferunt: quibus gerendus mos est: quoniā liberales esse cœpimus: proficiscantur legati optimis omnibus: sed ii proficiscantur: in quibus non offendatur Antonius. Quod si de Antonio non laboratis: mihi certe. P. Consulere debetis. Parcite oculis saltem meis: & aliquā ueniam iusto dolori date. Quo enim aspectu uiderere potero: mitto hostem patriæ: ex quo mihi odium in illum cōmune uobiscum ē: Quomodo aspiciam mihi unī crudelissimū hostem: ut declarāt de me eius accerbissimæ contiones: adeo ne me ferreum putatis: ut cum eo cōgredi aut illū aspiciere possim: qui nuper cum in contione donaret eos q̄ ei de parricidis audacissimi uidebant: mea bona donare se dixit Perissio Urbinati qui ex naufragio luculenti patrimoniū ad hæc Antoniāna saxa proiectus ē: An. L. Antonium aspiciere potero: cuius ego crudelitatem effugere nō potuissem: nisi me mœnibus & portis & studio municipii mei defēdissem. Atq; idē hic Myrmillo Asiaticus: latro Italiae: Collega Lentonis & nuculae cum aqlae primipili nummos aureos daret: de meis bonis se dare dixit. Si enim de suis dixisset: nec aqlam quidem crediturā putauit. Non ferēt iquā oculi Saxam: Capponem. nō duos Pr. nō Tr. Pl. nō duos designatos Tribunos, non Bestiam, non Trebellium, non Plancum, nō possum animo æquo uidere tot tam importunos tam sceleratos hostes. nec id fit fastidio meo, sed charitate. R. P. Sed uincā animum mihiq; imperabo dolorem iustissimum non potero frangere, occultabo. Quid uitæ censetis ne. P. C. habendam mihi aliquā esse ratioem: quæ mihi quidē minime cara est. Præsertim cum Dolobella fecerit, ut optanda mors esset, modo sine cruciatu atq; tormentis: uobis tñ & populo uilis esse spiritus meus nō debet. Is enī sū: nisi forte me fallo, qui uigiliis, curis, sententiis, periculis etiā quæ pluriuā adii propter acerbissimum omnium in me odium ipiorum perfeceri, ut non ostarent. R. P. ne quid arrogantius uidear dicere. Quod cum ita sit: nihil ne mihi de periculo meo cogitandum putatis: hic cum in Vrbe essem ac domi: tamen multa sæpe temptata sunt: ubi non solum amicorum fidelitas: sed etiā uniuersæ Ciuitatis oculi, custodiunt. Quid censetis cum iter ingressus ero: longum præsertim: nullas ne insidias pertimescendas: tres uia sunt ad Mutinam: quo festinat animus: ut quamprimum illud pignus libertatis,

PHILIPPICA XII

P. R. D. Brütum aspiciere possim. Cuius in complexu libenter extremū uitaē spiritū adiderim: cū oēs actiones horum mēsum: oēs sententiā meā puenerint ad eū exercitū: q̄ mihi fuit proposit⁹: Tres ergo ut dixi uiaē: a supero mari Flaminia: ab infero Aurelia: media Cassia. Nūc quæso attendite. Num aberret a cōiectura suspicio periculī mei. Hætruriā discriminat cassia. Scimus ne igitur Pansa quibus nunc in locis sit Lentonis Celsennii Septenuiralis auctoritas: uobiscum nec aīo certe est nec corpore: si aut aut domi est aut nō longe a domo: certe in Hætruria est: idest in uia. Quis igitur mihi præstat Lentonē uno capite esse cōtentum: Dic mihi præterea Pansa Ventidius ubi sit: cui fui semper amicus: anteq̄ ille .R. P. bonisq; oibus tam apte ē factus inimicus: Possū Cassiam uitare: tenere flaminiam: Quid si Anconā: ut dicitur: Ventidius uenerit: Potero ne Ariminē tuto accedere: Restat Aurelia. Hic quidē etiā p̄sidia habeo: possessiones enim sunt. P. Clodii. tota familia occurret: hospitio inuitabit propter familiaritatē notissimam. Hiscē ergo me uis cōmittā: q̄ Terminalibus nuper in suburbium ut eodem die reuerterer: ire nō sum ausus. Domesticis me parietibus uix tuor sine amicorū custodiis. Itaq; in Vrbe maneo: si sic licebit: manebo. Hæc mea sedes est: hæc uigilia: hæc custodia: hoc præsidium stantium. Teneāt alii castra: regna: res bellicas: oderint hostem. Nos ut dicimus semperq; fecimus: Urbē & res orbanas uobiscū pariter tuebimur. Neq; uero recusoso mun⁹ hoc: quāq; .P. R. uideo pro me recusare. Nemo minus timidus: nemo cautior: res declarat. Vigessimus ānus est cū omnes scelerati me unum petunt. Itaq; me ipsum ne dicam mihi. R. P. cōseruauit sibi. Timide hoc dicā: scio enī quiduis hominī accidere posse. Verūtamen semel circumfessus lectis ualentissimorū hominū uiribus cecidi sciens: ut honestissime surgere possem. Possū ne igit̄ satis uideri cautus: satis prudus: si me huic itineri: tam infesto tāq; periculoso cōmiserō: gloriam in morte debent ii: qui in .R. P. uersantur: non culpæ reprehensionem & stultitiæ uitupationē relinquere. Quis bonus nō luget mortē Trebonii: Quis non dolet iteritū talis & ciuis & uiri: At sunt q̄ dicant: dure illi quidē: sed tamen dicunt minus dolendum: q̄ ab homine impuro nefarioq; non cauerit. Etenī qui multorū custodē se profiteat̄: eū sapiētes sui primū capitū aiunt custodē eē oportere. Cū septus sis legib⁹ & iudicioꝝ metu: nō sunt ois timēda: neq; ad oēs insidias præsidia quærenda. Quis enim audeat luci: quis in militari uia: quis bene comitātū: q̄ illustrē aggredi: Hæc neq; hoc tēpore: neq; in me ualent: nō modo enim pœnam non extimescit: qui mihi uim attulerit: sed et gloriā spabit a latronū gregib⁹ & p̄mia. hæc ego in Vrbe p̄uideo: facilis ē circūspectus unde exeā: quo p̄grediar

Adeum exitum: quē mihi p̄posuerā: ut pro re publica perirem: A supero mari: adriatico. Ab infero: Tirreno. Media cassia: quæ uñ eos ducit: & Narniā: ac Perusiam.

Discriminat: diuidit fere per medium. Lentonis Celsennii septenuiralis: hic unus erat ex Antonii scedissimo comitatu hetruscus: cuius etiam prius meminit. Pansa: uocatiuus est. Ventidius: & hic Antonianus erat cognomento Bassus: fuit autem Picēs loco humili. mater eius a Pompeio Strabone magni Pōpeiū patre sortali bello quo Asculanos subegit: capta est: de p̄this primus omnium triumphauit: publico funere elatus est. Plura de eo: A. Gellius lib. xliii.

Hic quidē etiam præsidia habeo: ironice & in contrarium uertēda omnia. Terminalibus: die festo termini: cui possessores agrorū uicini sacrificabant. xi. calendas Martias Ouidius fastorū lib. ii. Termine siue lapis siue es defixus in agris Stipes ab antiq; tu quoq; numē habes. Præsidium stantium. firmum & permanens ut statua castra in quibus diutissime consistit exercitus. Semel cecidi sciens: quādo in exilium abiit & tempori maluit cedere: q̄ ferro: cū posset depugnā: urbē media nocte egressus. Lectis uiribus: operag; clodianarum. Cum septus sis obiectio est: cui responder.

Militari uia uias: pulicas iqt Vulpianus storias dicimus. uel consulares: uel militares: qua publice iret: & cōmeareēt Ticināles uero q̄ in uicis sūt. at in uias ducūt. Viæ priuatæ q̄ in agris qbus iposita est seruitus & ad alterius agrum ducūt.

IN. M. ANTONIVM

Num idem: quod nunc facio. Tramitibus: uis angustioribus: Sed effugi: esto hæc oia euentura sint
 CN. Pompeius suere eodē tempore Pompeii illustres tres: is quis Pompeius Strabo cognominatus ē
 CN. Pompeii magni pater. Qu. Pompeius. L. q. eum Sylla consul fuit & orator illo tempore haud contē-
 nendus: scripta quædam reliquit: quod Cicero tradit in claris oratoribus: & CN. Pōpeius sexti filius sub
 quo adolescētulus militauit Cicero. Is picētes prælio sudit: & obsecdit: propter quā uictoriā Romæ præ-
 textæ: Aliaq; magistratuū insignia sumpra fuere: cōsul Marso: acie uict. au. Tor Liuius lib. lxxliii. ab urb.
 condi. Bina: Romana &

Marsoꝝ. Sylla cum Cæpio
 ne: cum rogatiōe Sulpitii: Mithridatica puincia adempta Syl-
 læ: Mario esset adiecta. Sylla
 hostiliter cā. Qu. Pōpeio cō-
 sule urbē īgressus Martium &
 socios urbe expulit: ad mithri-
 daticū bellū profectus ē. Octa-
 uius interim Cinnam pellit: is
 cōiugit ad partes: redit Marius
 plures ceduntur Syllanorꝝ: & no-
 bilitatis cædes: sit exul & ho-
 stis Sylla: sed tandem uictor re-
 uertitur ex Asia: undiq; ei oc-
 currit ab Imperatoribus xv. ut
 ipse dicebat inimicissimis qua-
 dringentas. & L. cohortes ha-
 bentibus. Inter hos. C. Nor-
 banus & L. Scio erant cōsules
 sed. C. Norbanus uictus ilico
 est & intra capuā clausus: alter
 consulē: L. Scipionem Sylla ī-
 quāto eēt periculo undiq; ho-
 stibus circum clausus animo re-
 putans: ad pacē ē hortatus ad
 quā cū īclīnaret ille habita sūt
 plura colloq̃a. Tantisp̃ autē a
 Syllanis cū cōmeare militi in
 utriusq; ipatoris castra libere li-
 ceret: & colog: Scipionis argē-
 to corruptus ē exercitus & psu-
 asus ut relicto duce suo ad Syl-
 læ trāsiret: factūq; ē ut solus pe-
 ne relinquere Scipio. Cūq; in-
 terimi posset dimissus: est au-
 ctōres Liuius lib. lxxxv & Plu-
 tar. in Sylla: Inter Cales &
 Theanū: Cales de quo fabulo-
 sa quædā tradit Silius: & The-
 anū cognōto Sidicinū' oscæ-
 gētis ī cāpania īsignia fuer; op-
 pida. Alter: Sylla cū quo oīs
 erat nobilitas: nā optimatū p-
 tes fouebat. Alter: scipio.

Socios belli: cōmilitōes & po-
 pulares. De auctoritate sena-
 tus: per Mariū: Sulpitium: Nor-

banū: Carbonē: ac alios cōplures diminuta: & pene abolita: id. cōquæstus ē Sylla. De suffragiis: de sub-
 lato iure suffragiorū: oia. n. pro libidine agebant paucorꝝ: Iure ciuitatis: q̃ amplius ius suū & decus nō obti-
 neret. Legis cōditōe: de foederibꝝ qbꝝ se obligarēt. Nō tenuit fidē. sollicitato clā muneribus p̃ emissos, a
 Sylla Scipionis exercitu: & traducto. Aui: ē enim a cæde tpatū: & scipio dimissus: cū interfici posset.

Aequē: ita esse ut scipio fuit procula ui & periculo. Et si hic non possumus: Romæ ubi tuti ab Anto-
 nio non sumus. Me. quem ille odit uehementissime. Vna snia: ut omnia ad senatum relinenda dicta

Ut bellis confectis: mos fuit Romanis quotiens aut populos subegerant: aut regionem aliquam in for-

quid ad dextram? qd ad sinistra sit. Nū idem in Appennini tra-
 mitibus potero facere: in quibus etiā si nō erunt insidiæ: quæ fa-
 cillime esse poterunt: animus tñ erit sollicitus: ut nihil possit de
 officiis legationis attendere: sed effugi insidias: perrupi Appen-
 ninū: Nepe in Antonii cōgressum colloquiūq; ueniendū est: q
 nā locus capiet: si extra castra: cæteri uiderint: ego mortē actu-
 tum futurā puto. Noui hominis furorem: noui effrenatā uio-
 lentiā. cuius accerbitas morū imanitalq; naturæ ne uino qdē p
 mixta temperari solet: hic ira demētiaq; inflāmatus: adhibito
 fratre Lucio teterrima belia nūq̃ profecto a me sacrilegal ma-
 nus atq; impias abstinebit Memini colloquia: & cū acerrimis
 hostibus & cū grauissime dissentientibus ciuibus. CN. Pōpeiꝝ
 Sexti filius Cons. me præsentē: cū essem Tyro ī eius exercitū
 cū. P. Vectio Scatone duce Marsoꝝ inter bina castra collo-
 catus ē: Quod qdem memini. Sex Pōpeium fratrem Consulis ad
 colloquiū Roma uenire doctū uirum atq; sapientem: quē Sca-
 to cū salutasset: quem te āppellem iqt: At ille uoluntate hospī-
 tem: necessitate hostē. Erat in illo colloq̃o æquitas: nullus tior:
 nulla suberat suspitio: mediocre etiam odiū. Nō. n. ut eriperēt
 nobis focii Ciuitatē: sed ut in eā reciperent: petebāt. Sylla cū
 Sipione inter cales & Teanū: cū alter nobilitatis florē: alter bel-
 li socios adhibuisset: de auctoritate Senatus: de suffragiis po-
 puli & de iure ciuitatis: legis inter se cōditōes contulerūt: nō te-
 nuit oīno colloquiū illud fidē: a ui tñ piculoq; abfuit. Possumꝝ
 ne igitur ī Antonii latrociniō æque eē: et si hic nō possumꝝ: aut
 si cæteri possunt: me posse diffido: q; si nō extra castra cōgredi
 emur: quæ ad colloquiū castra sument: in nostra ille nunq̃
 ueniet: multo minus nos in illius. Reliquum ē: ut et accipian-
 tur et remittantur postulata per litteras. Ergo erimus ī castris
 mea ad oia postulata una snia: quam cum hic uobis audienti-
 bus dixero: isse et redisse me putatote. Legationē cōfecero. oia
 ad Sēatū mea snia reiciā quæcūq; postulauit Antoiꝝ. Neq; n.
 licet aliter: neq; pmissū ē nobis ab hoc ordie: ut bellis cōfectis

PHILIPPICA XIII

nam redegerant prouinciæ. ut decem aut plures mitterent legatos qui populorum illorum aut prouinciæ statum ordinarēt. populata publice priuatique audirēt: & quæ concedenda eēt iudicarent: ea concederēt: rata ea habiturum senatus se recipiebat: nunc sibi & collegis hoc non licere: aut permissum esse dicit Cicerō. sed ut audiant dūtaxat Antonii postulata: & ad senatum reiciant. Quæ cum agam in concilio: cū Antonii postulata ad Antonium reiciam. Distineri: differri. Hoc meum consilium. omnia ad senatum reiciendi:

Certe scio. & c. occurri. oblectioni: Sed quo nam modo: etsi non timeamus eos quoniam ne ipsi quidem timeri uolunt. Ad suam uim: uolentes

decem legatis permitti solet more maiorum. Neque ulla omnia a Senatu mandata accepimus: quæ cum agam in consilio non nullis in epugnantibus ut arbitror: non ne metuendum est. nec impita militum multitudo per me pacem distineri putet: Facite hoc meum consilium legiones nouas non improbare: nam Martiam & Quartam nihil cogitetis: præter dignitatem & decus comprobaturas esse Certe scio quod Veteranos non ueteremur: nam timeri se ne ipsi quidem uolunt. sed quo nam modo accipient seueritatem meam multa Multa. n. falsa de me audierunt: multa ad eos improbi detulerunt: quorum comoda: ut uos optimi testes estis: semper sententia auctoritate oratione firmaui. sed credunt improbis: credunt turbulentis: credunt suis: Sunt autem fortes illi quidem: sed propter memoriam rerum quas gesserunt pro. P. R. libertate: & dignitate. R. P. nimis feroces: & ad suam uim omnia nostra consilia reuocantes: horum ego cogitationes non uereor: impetum pertimesco. Hæc quoque pericula tanta si effugero: satis ne tutum reditum putatis fore: Cum. n. & uestra auctoritate & meo me more defendero. & meam fidem. R. P. constantiamque præstitero: tum erunt mihi non uis solum qui me oderunt. Sed illi etiam qui inuident: extimescendi. Custodiatur igitur mea uita. R. P. eaque quoad uel dignitas uel natura patietur patriæ reseruetur: mors: autem necessitatem habeat aut si oppetenda mors est: oppetatur cum gloria Hæc cum ita sint & si hæc legationem. R. P. ut leuissime dicam: non desiderat tamen si tuto licebit ire: proficiscar omnino. P. C. totum huiusce rei consilium non periculo meo: sed utilitate. R. P. metiar: de qua mihi: quoniam liberum est spatium: multum etiam atque et considerandum puto. Idque potissimum faciendum: quod maxime interesse. R. P. iudicauero.

M. T. C. i. M. Antonium Philippica. XIII.

In principio huius belli. P. C. quod cum impiis ciuibus: sceleratisque suscepimus: Timui ne conditio insidiosa pacis libertatis recuperanda studia restigueret. Dulce enim nomen est pacis: res uero ipsa cum iucunda tum: salutaris. Nam nec priuatos locos. nec publicas leges nec libertatis iura cara habere potest. que discordia. que caedes Ciuium. que bellum Ciuile delectat eumque ex numero hominum eiciendum: ex finibus humanæ naturæ exterminandum puto. Itaque siue Sylla

ut per eorum potentia omnia decernamus & ut ipsis liberet. Hæc quoque: esto tutus futurus sit accessus: non erit reditus tutus.

Vel dignitas: qua amissa haud magnope in uita superesse optasset Cicero.



Arce Antonii amici & fautores id egerat in senatu: ut iterum de pace acturi ad Antonium

legati mitterentur Sed quoniam comenticia quaedam dixisse: & insidiosè extrahere ipsam rem uoluisse: Senatumque in apparatu bellico tardiorè reddere: compositi sunt: obtineri res non potuit. Cicerone in primis dissuadente & non modo inhonestum: sed inutile: uel potius periculosum fore: si rursus legati mittantur proclamante. & quoniam M. Lepidus ad pacem hortatur & Antonium cum suis reconciliandum restituendumque patriæ sua debat: eius. Cicerō. fragit auctoritatem & sententiam impugnat: Sextum Pompeium. C. N. filium magni senatus consulto laudandum censeat: quoniam suam reipublice operam polliceatur: & Mutinam proficisci paratissimum ostendat Antonium lacerat: eius quaedam reicitat litteras: ad se ab Hircio consule missas & nefarios quosdam qui sectabantur: enumerat: multa diluit in se ab Antonio dicta: ceterum in genere deliberatiuo oratio. Suadet. n. M. Lepido non esse assentiendum de Antonio restituendo. exhorditur autem per timorem simulatae pacis In quo fuit Cicero: pacem ipsam laudat Sed illud intuendum dicit: possit ne cum omnibus pax esse & sit ne aliquod bellum: quod expiandum purgandumque gratia gerat: in quo bello ipsa pax nisi expiandum id fuerit cuius geritur gratia: seruitus sit. Insidiosa: fraude in

lecta & a agitata ab Antonii fautoribus: sub prætextu. n. pacis dolus latebat ut tantisper senatus donec de pace ageretur omnia pararet remissius: Antonius uero urgeret obsidionem. Sylla. L. Sylla dictator

MARIUS. C. Marius arpinas septies consul collegā expulit Cinnam de reuocandis ferre uolētē exulib⁹ & postea ipse Mariano & Cinano furore perit: capite a Censorino abscisso. Iterū: secūda clade postq̄ ex Asia uictor rediit: Alter Marius: iunior q. xxvii. ānorum consulatum inuasit: & p̄i saultia similis armatus obsedit curtā: & inimicos trucidauit. Sed præneste a Lucretio offella obsessus: Portio Telesino iugulandū se præbuit quod Appianus tradit pluribus. Carbo: qui cinnanas & marianas partes secutus est: uictus aut cum in Lybiā atq; inde in Sciciliā: & mox in Corsicū fugeret: compræhensus & ad Pompeium tractus: ante eius pedes percussio

rem sensit: caput ad Syllā missum est. De proximo: bello ciuili Pompeiano: Victorem Iulium. Videndum: cōsiderandū: quoniā cū oībus pax eē nō pōt & bellum aliquod expiabile gerit: quod necessariū ē: & quasi expiandi grā. tollendi q; illos cum quibus pacē agere nō possumus. In quo pacto pacis: si de pace agamus & paciscamur: ut p̄nti bello antōiano cum quo pax oīno haberi non potest Lex seruitutis: iugum sibi seruitutis imponere.

Cum Scipione: de quo in p̄cedenti philippica dictū. Cīna. L. Cor. Cīna consul cum p̄nitiosas leges ferret & de nouis ciuibus qui minus possiderent: per oēs tribus distribuendis: & de exulibus Mario .s. & cōplices reuocādis: a Collega Octauiō cū sex tribunis urbe pulsus est: abrogatūq; ei imperium. sed corruptum Appii Claudii exercitum in potestatem redegit: bellum urbi intulit: uocatis sd pileum seruis: ad uersarios uicit. Octauium iter fecit: iterū & tertio se consulem fecit: lapidibus tadē ob crudelitātē ad exercitu obrut⁹ ē. Proximo: ciuili Pōpeiano. De sūma grauitate. uidebat enim turpe sibi & respu. minime honestū eē: q̄cūq; Cæsari cōcederē postulabat at ille galliā & illyrium cum duabus legionibus. Pompeius contra uolebat illū ut par erat: priuatum redire: & senatui parere. Hinc seueritas erat Pompeii: inde Cæsaris imperandi cupiditas Antonis: Marco: Lucio: Caio. hos oēs q sequūtur & cōmemorauit Ci. & cōmemoraturus infra est.

Eutrapelum: hic proprium est: alias comem facetunq; significat. Eutrapelia at urbanitas est comitas: festiui-
ras. Alaudæ: milites legionis alaudæ. Seminariū m̄ex quibus iudices electi sunt: est autem seminariū semmen ipsum. Cæsaris: Iulii. Urbi ipsi: quæ ab ipsi delebitur. Latera regentes alios. Satellites. Refixistis: incidebantur enim in æs: & affigebantur parieti. Ouidius Nec uerba minantia fixo Aere ligaban.

siue Marius. siue uterq;. siue Octauius. siue Cinna. siue iterum Sylla: siue alter Mari⁹ & Carbo: siue qs alius ciuile bellū optauit: eum detestabile Ciuē. R. P. natū iudico. nā quid ego de proximo dicā cuius acta defendimus: cū auctore ipsum iure cæsū fateamur? Nihil igitur hoc ciue hoc homine tertius: si aut ciuif aut hō habēdus est: q Ciuile bellū cōcupiscit. Sed hoc primū uidēdū est. P. C. cū oībus ne pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile i quo pactio pacis lex sit seruitutis. Pacē cū Scipione Sylla faciebat: nō erat desperandū si cōuenisset fore aliquē tolerabile statū Ciuitatis. Cīna si cōcordiā cū Octauiō cōfirmare uoluisset: hominū i. R. P. sanitas remanere potuisset. Proximo bello si aliquid de sūma grauitate Pōpeius: multū: & cupiditate Cæsar dimisisset & pacē stabile & aliquā. R. P. nobis habere licuisset. Hoc uero qd est: cū Antonis pax eē: cum cēlorino: Vētidio: Trebellio: Bestia: Nucula: Munatio: Lētione: Saxa: Exēpli cā paucos noīaui genus infinitū: imanitatēq; ipsi cernitis reliquorum: addite illa naufragia Cæsaris amicorū Barbas: Cassios: Barbatios: Polliones. Addite Antonii collutores & sodales Eutrapelū Melā. Celiū. Pōtiū. Crassicū. Tyronē. Mustelā. Petusiū. Comitatum relinquo: duces noīo: huc accedunt Alaudæ: cæteri q; ueterani: seminariū iudicū tertiarū decuriarū: qui suis rebus exhaustis beneficijis Cæsaris deuoratis: fortunas nostras cōcupierunt. O fidam dexterā Antonii q̄ ille plurimos ciues trucidauit. O Ratū ligiosūq; fœdus quod cum Antonio fecerimus: hoc si Antonius uiolare cōabitur. Lucii eum sanctitatis a scelere reuocabit. Illis locus si in hac urbe fuerit: Urbi ipsi locus non erit. Ora uobis eorum pōite. P. C. ante oculos & maxime Antoniorū incessū: aspectum uultum spiritum: latera regentes alios. sequētes alios: alios prægredientes amicos: quam uim anhelitus: quas contumelias fore cēsetis minasq; uerborum: nisi forte eos pax ipsa leniet: maximeq; cum in hunc ordinem uenerint salutabunt benigne: comiter appellabunt unūquēq; uestrum. Non recordamini per deos immortales quas in eos sententias dixeritis: acta Antonii rescidistis: leges refixistis: per uim: & cōtra auspicia latas decreuistis totius Italiæ delectum excitastis: Collegam & lotium scelerū

PHILIPPICA XIII

omnium hostem iudicauistis: cum hoc quæ pax esse potest? Si esset externus hostis: tñ id ipsū uix talibus factis posset aliquo modo. Sed si maria: montes: regionum magnitudines interessent: odisses eum quem non uideres. Hi in oculis hærebūt & cum licebit in faucibus: quibus enim septis tam immanes beluas continebimus? At incert⁹ exitus belli ē: est omnino fortium uirorum. quales uos esse debetis: uirtute præstare tātū: ut possint fortunæ culpā non extimescere. Sed quoniā ab hoc ordine non fortitudo solum: uerum etiam sapientia postulat? quāq̄ uix uidentur hæc posse seiungi: seiungam⁹ tamen fortitudo dimicare iubet. Iustum odium incendit: ad cōfligēdū impellit: uocat ad periculum: qd sapientia: cautiōribus utitur cōsiliis impofterum prouidet: est omni ratione protectior. Quid igitur censet? parēdum est enim atq; id optimum iudicandum quod sit sapiētissime constitutum: si hoc præcipit: nequid uita estimē antiquius: ne decernā capitis periculo: fugiam oē discrimen quærā ex ea etiam ne fuerit: cum id fecero: seruiēdū: si anuerit. Nego istam sapientiam: quā sit erudita: non audiā: sin responderit: Tu uero ita uitam corpusq; seruato: ita fortunas: ita rem familiarē: ut hæc posteriora libertate ducas: atq; his uti uelis: si liberare Rem publicam possis. ne p̄ his libertatē: sed p̄ libertate hæc proiciās: tanquā pignora iniuriæ. tum sapientia uocem audire uidear. eiq; ut deo paream. Itaq; si receptis illis possumus esse liberi: uincamus odium. paceq; potiamur. Sin ocium incolumibus iis: si liber uiuis iis incolumibusq; nullus esse potest. Letemur decertādi oblatam eē fortunam. Aut enim illis interfectis fruemur uictrice. P. R. aut oppressa: quod omen auertat Iuppiter: si nō spiritu: at uirtutis laude uiuemus. At. n. nos. M. Lepidus iterum Pontifex Maximus optie proximo ciuili bello de. R. P. meritis ad pacem adhortatur: Nullius apd me. P. C. auctoritas maior ē. q̄. M. Lepidi: uel propter ipsius uirtutē uel propter familiæ dignitatem. Accedunt eodem multa priuata: magna eius in me merita: ac mea quædam officia in ipsū maximum uero eius beneficium numero: q; hoc anio in. R. P. ē: quæ mihi uita mea semper fuit carior. Nam cum magnum Pompeium Clarissimum adolescētē p̄stātissimi uiri filium auctoritate adduxit ad pacē Rem pub. sine armis maxio ciuilis belli periculo liberauit: Tum me eius beneficio plusquā p̄ uirili parte obligatū puto. Itaq; ei & honores decreui: quos potui amplissimos in quibus uos mihi estis assensu: nec unq̄ de illo & sperare optie & loq; destiti: magnis & multis pignoribus M. Lepidum Res pu. obligatum tenet: summa nobilitas ē: ois honor: ei⁹ amplissimū sacerdotium. Plurima Urbis ornamenta: ipsius fratris: maiorumq; monumenta: probatissima uxor: optatissimi liberi: res familiaris cum ampla: tum casta a cruor

Virgilius: Flixit leges precio atq; refixit. Collegam: Dolobellam. Id ipsum: pax scilicet esse. Eum: quicumq; esset qui talia fecisset: At incertus & c: obiectio cui occurrit dicens efficiendum uirtute esse ut temeritatem fortunæ: & culpam nō extimescant: hoc est id agendū ut fortuna obesse non possit.

Vix uidentur hæc posse se iungi: non. n. fortitudo quæ pars honesti est sine sapientia pot esse: neq; uirtus ulla ex quatuor pot a sapientia abesse: Quāuis sit erudita: quanuis erudite respondeat. Sin rñderit: sic ut rñdere eū decet. Posteriora libertate: ut his libertatē anteponas. Pignora iniuriæ: obnoxia & subiecta iniuriæ.

Illis: antonio & comitibus.

Si non spiritu. s. uiuem⁹:

Itaq; secūdo. Proximo ciuili bello: Pōpeiano & inclinans ad pacē & abhorrens a crudelitate. Ad pacē. cū Antonio. Familiam: lepidorū quæ erat honestissima. Nā cū magna hæc & prius sūt dicta. Plus q̄ p̄ uel. ac si dicat plusquā possit: & facultas polliceri q̄at. Summa nobilitas: familiæ. Ois honor: p̄ oēs honores cucurrerat. Eius amplissimum sacerdotium: pontificatus maxim⁹

Urbis ornamenta: quæ urbs contulit: ut ipsius & L. lepidi fratris monumenta eēt. Casta a cruore ciuili: ac si dicat in corrupta & ex ciuili sanguine non conflata.

Opinione: ut opinetur aliquid conducere re ipsa. quod reuera inutile & inhonestum: putat pacem profuturam cum Antonio: quæ sine dano & dedecore fieri non potest. Nuper: Cæsare trucidato: cum & armis agendum non esse censuit: & Sex. Pompeium reuocandum. Statuam. quam Cicero suadet ponendam. Quod nec L. Munio: nemini horum est posita statua.

Qualis Pompeius: Sextum restitutum. In altero: Pöpeio.

In illis: Antonius. Fortuna ipsi: quæ uoluit Cæsarem uincere. Eruta: a Cæsare sub hasta uendita. Hanc mihi dissipationem depono ut tam iniquo animo feramus. Albanum firmanum: in Albano & firmano prædia & uillas. Anseres: propter Anserem poetam M. Antonii hoc dictum: quod laudes eius describebat: cui in Falerno agrum Antonius donauerat. At is non reddet: Demetrium: intelligit: qui Pompeii seruus fuit: sic ab eo dilectus imo dice: ut maiores pene domino diuitias possederit: de cuius insolentia nonnulla Plutar. Pompeio trucidato muneribus Cæsare placuit: & iter eius libertos numerari obtinuit. Quasi thesaurum draco: dicunt a poetis thesauris incubare dracões ut malis hesperidum & aureo uelleri. est. n. aial oculatissimum & uigilantissimum. Illud septies milies: de quo supra. Eum: Sextum. Quod a patre acceptum: a Pöpeio Cicero in augur collegium, est cooptatus: ut aliis in locis gloriatur. & nunc se filio Pöpeii quod pater eius præstiterat redditurum dicit. Cooptari autem proprie dicunt: quod sacerdotum numero & collegio inseruntur Antonium: qui ad Pöpeii locum a Cæsare est cooptatus.

ciuili nemo ab eo ciuis uiolatus: multi beneficio & misericordia liberati. Talis igitur uir & ciuis opinione labi potest: uoluntate a R. P. dissidere nullo pacto potest. Pacem uult. M. Lepidus: præclare: si talem potest efficere qualem nuper effecit: quæ pace: cum Cn. Pöpeii filium. R. P. aspiceret: suoque sinu complexuque recipet neque solum illum: sed cum illo se ipsam sibi restitutam putauit. Hæc causa fuit cur decerneretis statuam in rostris cum inscriptione præclara: Cur absentem triumphum: quamquam. n. magnas res bellicas gesserat: & triumpho dignas: non erat tamen ei tribuendum: quod nec L. Mumio nec Emyliano Scipioni: ne superior Africano. nec Mario: nec Pompeio: qui maiora bella gesserunt. Sed quod silentio bellum ciuile confecerat: primum ut licuit honores in eum maximos contulistis: existimas ne igitur. M. Lepide qualem pompeium. R. P. hirtura sit ciuem: tales futuros Antonios: in altero pudor: grauitas: moderatio: integritas: in illis & cum hos compello prætereo illius ex grege latrocinii neminem: libidines: scelera ad omne facilius imanis audacia. Deinde obsecro uos. P. C. quod hoc uestrum non uidet: quod fortuna ipsa quæ deum caeca uidet: saluis. n. actis Cæsaris quæ concordiam causam defendimus: Pöpeio sua domus patebit: eamque non minoris quam emit Antonius: redimet. Redimet inquam. C. Pöpeii domum filius. Orem acerbam: sed hæc satis diu multumque defleta sunt: decreuistis tantam pecuniam Pompeio: quantum ex bonis patris in prædæ dissipationem inimicus uictor redegit. Sed hæc mihi dissipationem pro paterna necessitudine & coniunctione depono: redimet hortos: ædes: urbana quaedam quæ possidet Antonius. Nam argentum: ueste: supellectile uniuersam amittet æquo animo. quæ ille beluo. illa discipauit Albanum. Firmanum Dolobella recupabit. etiam ab Antonio Tusculanum. Hicque nunc Mutinam oppugnam. D. Brutum obsidet De Falerno Anseres depellantur. Sunt alii plures fortasse. sed mea memoria dilabuntur. Ego est eos dico. quod hostium numero non sunt: Pöpeianas possessiones quanti emerit filio reddituros. Satis inconsiderati fuit ne dicam audacis rem uel ullam ex illis attingere: retinere uero quod poterit clarissimo domino restituto: An is non reddet quod domini patrimonium circumplexus: quasi thesaurum draco. Pöpeii seruus libertus Cæsaris. agri Lucani possessiones occupauit atque illud septies milies quod adolescenti. P. C. spondidistis. Ita describite. uideatur a uobis. Cn. pöpeii filius in patrimonio suo collocatus. Hæc Senatus: Reliqua. p. R. in ea familia: qua uidit amplissimam prosequetur. In primis paternum auguratus locum: in quo ego eum. ut quod a patre accepi: filio reddam: mea nominatione cooptabo: utrum igitur augurum Iouis Optimi Maximi cuius interpretes internumque constituti sumus: utrum. p. R. libentius sanciet Pompeium: an Antonium? Mihi quidem numine deorum immortalium uidetur hoc fortu-

na uoluisse: ut actis Cæsaris firmis: ac ratis. Cn. Pompeii filius posset & dignitatem & fortunas patrias recuperare: ac ne illud quidem silentio. P. C. prætermittendum puto. quod clarissimi uiri legati. L. Paulus. Q. Thermus. C. Fannius: quorum habetis cognitam uoluntatem i. R. P. eamque perpetuam atque constantem. nunciant se pompeii conueniendi causa diuertisse Massilia: eumque cognouisse paratissimo animo: ut cum suis copiis iret ad Mutinam: an uereretur ne ueteranorum animos offenderet? Est uero eius patris filius: qui sapienter faciebat non minus multa: quam fortiter. Itaque intelligitis: & animum ei preesto fuisse: nec consilium defuisse. Atque etiam hoc. M. Lepido prouidendum est: neque arrogantius: quam mores eius ferunt facere uideatur. Si enim nos exercitu terret: non meminit illum exercitum Senatus. P. q. R. atque uniuersæ. R. P. esse: non suum. At uti potest pro suo. Quid tum? omnia ne uiris bonis quæ facere possunt: facienda sunt? etiam si turpia: si perniciosa erunt? si facere omnino non licebit? Quid autem turpius: aut foedius: aut quod minus deceat: quam contra Senatum: contra ciues: contra patriam exercitum ducere? Quid uero magis uitupandum: quam id facere quod non liceat? Licet autem nemini contra patriam ducere exercitum. Si quidem licere id dicimus: quod legibus: quod morum institutisque conceditur. Neque enim quisque potest: id ei licet. nec si non obstat: propterea etiam permittitur. Tibi enim exercitum Lepide tamquam maioribus tuis patria pro se dedit. Hoc tu arcebis hostem: fines Impii propagabis: Senatus. P. q. R. parebis. Si quam ad aliam rem te forte traduxerit: hæc si cogitasses. M. Lepide. M. Lepidi Pontificis maximi fueris pronepos: Sin hominibus tantum licere iudicas: quantum possunt. uide ne alienis exemplis hisque recentibus uti: quam antiquis & domesticis malle uideare. Quod si auctoritatem interponis: sine armis: magis quidem laudo. Sed uide ne hoc ipsum non sit necesse. Quamquam. non est tanta in te auctoritas: quanta debet in homine nobilissimo: tamen Senatus ipse non se continet. Nec uero fuit unquam grauior: constantior: fortior. Incensi omnes rapimur ad libertatem recuperanda. Non potest ullius auctoritate tantus Senatus. P. q. R. ardor extingui: odimus: irati pugnamus: extorqueri de manibus arma non possunt: receptui signum aut reuocationem a bello audire non possumus: speramus optima: pati uel difficillima malimus quam seruire. Cæsar confecit uictum exercitum: duo fortissimi Consules assunt cum copiis. L. Placii Conf. designati. Varia & magna auxilia non desunt: de. D. Bruti salute certatur. Unus furiosus gladiator cum deterrimorum latronum manu contra patriam: contra deos penates: contra aras & focos: contra quatuor Consules gerit bellum: huic cedamus? huius condiciones audiamus? cum hoc pacem fieri posse credamus? At periculum est: ne opprimamur: non metuo: ne is qui suis amplissimis fortunis nisi no-

Legati: quod ad Sex. Pompeium cum senatus mandatus missi fuerant. Omnia ne uiris bonis: non quicquid licet: idem & libere debet. Si non obstat: lectico enim non obstat: quod resisti sæpe improbe agentibus non potest. M. Lepidi: is est. M. Lepidus qui temporibus fuit tertii punici belli & senatus princeps sextis censoribus lectus est. Moriturus iam præcepit filiis lecto se strato sine litibus. sine purpura efferrere: in reliquum suum ne plus quam æris de nos consumerent imaginum specie: non sumptibus nobilitari maxime uirorum fuerat solere: meminit huius Valerius maxime titulo de fide publica: & Alexandria cum Ptolomeus filio suo populum romanum tutorem reliquisset: bis consul: & pontificem maximum dicit fuisse amplissimique uiri sanctitatem reipublice usibus & sacris operatum externe procuratori uacare uoluisse. Huius filius proter nonnullas urbes Carthagini circumpositas expugnauit: Procösul aduersus uacceos pugnans cladem similem ei: quam Mancinus ad Numantiam passus est: & huius. M. hic Lepidus. ad quem loquitur Cicero nepos fuit. Alienis: abhorrentibus a moribus eius pristinis: Recentibus: Iulii. Si auctoritatem interponis: si repugnare uis: absque armis repugnato. Non se continet: honoris sui non obliuiscatur.

L. Placo: qui tenebat ulteriorem Galliam. Quattuor consules: quorum duo in magistratu erant Pansa & Hircius: duo designati. D. Brutus: & L. Placus. At periculum est ne op. & si uisus est Cicero ad presentem Lepidum

loqui aberat tamē ille: & ī Gallia erat. in Hispaniā profecturus: nunc pacē luadentiū rñdet oblectōibus: qui futurū dicebāt ut opprimerentur: si Lepidus quoq; arma īferret patriæ quod erat dubitandū. Is Lepidus. Qui fortunati sunt: foelices & ampli in repu. Sa- nior: prudentior. Illum: Antonium. Ob hoc unum factū q̄ imposuit diadema cæiari.

Eius pueritia. Antonii. Libidines eorū Iulii cui sese substrauerat. Eum: Iulium: quē tyrānum diadema imponens uoluit eē. Archipirata: latronum: & piratarum qui p̄donei in mari sunt princeps. Domini: domorū: Sententia consularia: quam Antonius consul per scriptam attulerat cōtra Octauiū. ut circumscribere: & hostis haberetur. Nō uilis: q̄ sunt amplæ: & frequentantur.

Tramitibus: qui sunt ī deuiis Citius lecta: per scriptā. n. at tulerat. Cæsare: Octauiū. Sequi: pone ire: & insequi. Egredi: conuerti Romā uersus.

Progredi: in Galliā ulteriōrē

bis saluis frui non possit: prodat salutem suā: bonos ciues primum natura efficit adiuuat deinde fortuna. Omnibus. enī bonis expedit: saluā eē Rem publicam. Sed ī iis qui fortunati sūt magis id apparet. Quis fortunatior Lepido ut ante dixi: quis eodem sanior: uidit eius mœsticiam: atq; lachrymas. P. R. Lupercalibus uidit q̄ abiectus esset: q̄ cōfectus: cum Cæsari diadema imponens Antonius seruum se illius: q̄ Collegam eē malebat. Qui si reliqs flagitiis & sceleribus abstinere potuisset: tamen unū ab hoc factū dignum illū omni pœna putarem. nā si ipse seruire poterat: nobis domiuū cur imponebat? Et si eius puericia ptulerat libidines eorū: q̄ erant in eum Tyrāni: etiā ne ī nostros liberos dominum & Tyrānum cōparabat? Itaq; illo īterfecto: qualem eū in nos esse uoluit: talis ipse ī cæteros extitit. In qua. n. barbaria q̄sq; tā teter: tam crudelis Tyrānus: q̄ ī hac Vrbe armis barbarorū stipatus Antonius? Cæsare domināte ueniebamus ī Senatū: si nō libere: attamē tuto: hoc archipirata: Quid. n. dicam Tyrāno: hæc subsellia ab Ithyreis occubabant. Prorupit subito Brūdusium: ut īde agmine quadrato ad Urbē accederet: lautissimū oppidum: nūc municipiū honestissimorum quondam colonorum Sueffiā fortissimorum militū sāguine impleuit. Brūdusii ī sinu nō modo auarissimæ: sed etiam crudelissimæ uxoris delectos Martiæ legionis Cæturiones trucidauit: Inde se quo furore: quo ardore ad Urbem idest ad cædem optimi cuiusq; rapiebat: quo tempore dii ipsi immortales præsidium improuisum: nec opinantibus nobis obtulerūt. Cæsaris enī incredibilis ac diuina uirtus latronis impetū cru- deles ac furibundos retardauit: quem tamen ille demens ledere se putabat edictis: ignorās quæcūq; fallo diceret ī sanctissimū adolescentē ea uere recideret ī memoriā pueritiæ suæ: īgressus urbē ē: quo comitatu uel potius agmine cū dextra sinistra gemente. P. R. minaret dominis: notaret domos: diuisurum se Urbē palā suis polliceret: rediit ad milites. ibi pestifera illa Tyburii cōtio: Inde ad Urbē cursus: Sēatū Capitoliū: pata de circūscribēdo adolescentē snia Cōsularis. Cū repēte: nā Martiam legionem Albæ concedisse sciebat: affertur ei de Quarta nunciū: quo percussus abiecit consiliū referendū ad Senatū de Cæsare. Egressus est nō uis sed tranitibus paludatus: eodēq; die ipso innumerabilia. S. C. fecit. Quæ q̄dem oīa citius lecta q̄ scripta sunt. Ex eo non iter sed cursus & fuga in Galliam. Cæsarem sequi arbitrabatur: cum legione Martia: cum Quarta: cū ueteranis: quorū ille nomen præ metu ferre non poterat: eiq; in Galliā penetranti. D. se Brutus obiecit: qui se tutius belli fluctibus circumiri: q̄ illum auī egredi: aut progredi maluit. Mutināq; illi exultanti tanq̄ frenos furoris iniicit: quam cum operibus mūitionibusq; sepsisset: nec eum florentissimæ Coloniae

PHILIPPICA XIII

dignitas: neq; Conf. designati maiestas a parricidio deterreret: Tum me: testor & uos & P. R. & oēs deos qui huic Urbis praesident: inuito & repugnante Legati missi tres Consulares ad la tronē. M. Antonium gladiatorum ducem. Quis tam barbarus unquam tam immanis: tam ferus. Non audiuit: non respondit: neque eos solum praesente: sed multo magis nos a quibus illi erant missi: spreuit: & pro nihilo putauit. Postea quod scelus quod facinus parricida non addidit: circum sedit colonos uestros: exercitum P. R. Imperatorem Conf. designatum: agros diuexat Ciuium optimorum hostis deterrimus: omnibus bonis cruces ac tormenta minitatur. Cum hoc. M. Lepide pax esse quae potest: cuius ne supplicio quidem ullo satiari uideatur posse. Po. Ro. Quod si quis adhuc dubitare potuit: quoniam nulla sollicitudo huic ordini. P. q. Ro. cum illa importunissima belua possit esse: desinat perfecto dubitare: His cognitissimis litteris: quas mihi missas ab Hircio Consule modo accepi. Eas dum recito: dumque de singulis sententiis breuiter disputo. P. C. ut adhuc fecistis: me attente audiat. Antonius Hircio & Caesari: neque se Imperatorem: neque Hircium Consulem: nec P. R. praeter Caesarem: satis quidem haec scite: deponere alienum nomen ipse maluit quam illis suum reddere. Cognita morte. C. Trebonii non plus gauisus sum: quam dolui. Videte quod se gauisum: quod se doluisse dicat: facilius de pace deliberabitis: dedisse poenas sceleratum cinerum atque ossibus clarissimi uiri & apparuisse nomen deorum intra finem anni uertentis: aut iam soluto supplicio parricide: aut impendente latandum est. O sparthace quem n. te potius appellent: Cuius propter nefaria scelera tolerabilis fuisse uideatur Catilina. Latandum esse ausus es scribere: Trebonium dedisse poenas: sceleratum trebonium: quo scelere nisi quod te Idibus Mar. a debita tibi peste seduxit: age hoc latari uideamus quod moleste feras: hostem iudicatum hoc tpe Dolobellam: eo quod sicarium occiderit & uideri cariorum. P. R. filium scurrarum: quod C. Caesarem patris parentem ingemiscendum est. Quid ingemiscis: hostem Dolobellam iudicatum? Quid te non intelligis delectu tota Italia habito Cons. missis Caesare ornata sagis denique sumptis hostem iudicatum? Quid est autem scelerate quod gemas hostem Dolobellam iudicatum a Senatu: quem tu ordinem omnino esse nullum putas. Sed eam tibi cam belli gerendi proponis: ut Seuatum funditus deleas. Reliqui boni & locupletes omnes summum ordinem subsequantur. At scurrarum filium appellat: quasi uero ignotus nobis fuerit splendidus Quirites Trebonii pater. Is autem humilitatem despiciere audet cuiusquam: qui ex eadem sustulerit liberos. Acerbissimum uero est te. A. Hirci ornatum esse beneficiis Caesaris & tale ab eo relictum. quale ipse miraris. Eadem negare non possum a Caesare Hircium ornatum: Sed illa ornamenta in uirtute & industria posita lucent. Tu uero qui te ab eodem Caesare ornatum negare non potes: quid esses: si tibi ille non tam multa tribuisset: & quo te tua uirtus prouexisset?

De singulis sententiis: ipsarum litterarum. Antonius Hircio & Caesari: initium Antonii litterarum in quod disputat. Alienum nomen: neque n. se consulem aut imperatorem dixit: sed tantum Octauium: sciebat enim tale nomen sibi non conuenire. Seduxit: cum extra curiam detinuit: rem agentibus & Caesarem occidentibus coniuratis. Scurram: sic uocat quoniam Trebonius pater urbanissimus extitit. Ex eadem: humilitate: ex filia. M. Fundi Bambiliotis libertini hominis & in locupletissimi. Acerbissimum Antonius.

IN. M. ANTONIVM

Mimarum: ut Volumine. Et te o puer: Antonius ad Octaviū. Qui oīa eius nomīni debes Antonius. Eius: Iulii. Hic: Octavius: Id agere. s. te decet Octavi. Et ut uenustiora hæc Antonius.

Acutior: irator nobis Annibale. Ut q̄ potentissimus: Antonius. Hoc agis Octavi & Brutus & Cassius sint qua potentissimi. Putes Censorinū: Censorinus & Ventidius flagitiosi fuere: & in Antonii partibus. Cū inquit Brutū & Cassiū nominas: Censoriū & Ventidiū noiare te existimas. Nimirum Antonius: sic aspicitis nunc castra uestra inquit ut priora aspexistis Pompeii castra: quæ senatum uocatis. Duo prores: Censorinus & C. Antonius. Sine cā: nam cū acta Cæsarī statueremus firma eē beneficia quæ ille cōcessit mutari nolumus. Prætorii: qui præturam gessere. Innocēs ironice & Antonii enumerat comitatum. Aediliti: ædilitate functi. Latex & uocis meæ bestia. s. fraudator: pro hoc de ambitu a Sextio accusato dixit Cicero: Ipse i epistola ad Quirū fratrem: Dixi p Bestia de ambitu a prætorē. C. N. domitiū in foro medio maximo cōuentu: inciditq; in eū locū dicendo cū Sextius multis in tēplo Castoris uulneribus acceptis subsidio Bestiæ seruatus esset. Latere quæ firma oportet esse dicentibus: nā ea attollit & deprimat respiratō. Cato libro de senectute. Cū ego qnq; & .xl. annos natus legē uocōniā uoce magna: & bonis lateribus fuississem. Fidei patronus fraudator Trebellius: ironice fidei patronus. superius. vi. philippica. Inquit fides Hoc puto Trebellium sumpsisse cognomen fraudator uero qm̄ creditores fraudauerat. Diruptus: Herniosū fuisse credimus. Rupti. n. uocāt q̄b̄ i scortū cadūt itestina. Martialis. Qui sanet ruptos dic mihi Galle q̄s ē.

Dirut: cōuulso & dissipato primonio. Colum: c. pnceps.

Delitiarū cā: oblectatōis grā Septemuirales: diuidūdis agrif cū. L. Antonio p̄fci. T. Hostilius discedēs ab urbe relicto i patore suo: cū p̄deē eū n̄ ualuisset nomē suū portæ urbis i scripsit & se uere priæ hostē fore p̄fessus ē. Isauri: ap̄ Isaurū Lycœniæ oppidū. unde nomē regionis: quā. P. Seruilius subegit: adeptus i de isaurici cognomē.

Balneator: is ē q̄ balneis p̄fest: & p̄cium ab aduētibus pro balneatura exigit. Martialis.

Quos diuidebat balneator elixus. Redit: redire uult: & ut redeat conatur.

& quo genus: in lustris: popinis: alea: uino tempus ætatis omne cōsumplisses: ut faciebas cum ingremiis mimarum mentē mentūq; deponeres. Et te o puer: puerum appellat quē nō mō uirū: Sed etiā fortissimū uirū sentit: & sentiet. Est istud quidem nomen ætatis: Sed ab eo minime usurpandum est: qui suā amētiam huic præbet ad gloriā. Qui oīa eius nomīni debes: debet uero soluitq; præclare. Si enim ille patriæ pater est: ut tu appellas: Ego quid sentiam: uidero. Cur non hic parēs uerior: a quo certe uitam habemus e tuis facinorosis manib; ereptam? Id agere ut iure dānatus sit Dolabella: Turpem uero actionē qua defenditur amplissimi auctoritas ordinis contra crudelissimi gladiatoris amentiam. Et ut uenefica hæc liberetur obsidione: Veneficā audes appellare eū uirum q̄ tuis ueneficiis remedia inuenit: quem ita obsides noue Annibal aut si quis acutior imperator fuerit: ut te ipse obsideas: neq; istinc si cupias: possis explicare. Recesseris: undiq; oēs insequentē manseris: hærebis. Nimirum recte ueneficam appellas: a quo tibi præsentem pestem uides cōparatā: & q̄ potentissimus sit Cassius atq; Brutus: putes Censoriū dicere: aut Ventidiū: aut etiā ipsos Antonios. Cur autem nolim potentes esse non modo nobilissimos uiros: sed secum etiā in. R. P. defensione cōiunctos: nimirum eodem modo hæc aspicitis: ut priora. Quæ tādē castra Pompeii Senatū appellatis: An uero tua castra potius Senatū appellaremus: in quibus tu es uidelicet Cōsularis: cuius totus Cōsulatus ex omni monumentorum memoria reuulsus: duo Prætores sine causa diffisi se aliquid habituros. Nos enim Cæs. beneficia defendimus: Prætorii Philadelphus. Annius: & innocens Gallius. Edilitii Coricus: laterum & uocis meæ Bestia: & fidei patronus: fraudato Trebellius: & homo diruptus diruptusq;. Q. Cælius: columnenq; amicorum Antonii Cotula: Varius. Quos Antonius delitiarum causa lorīs in conuiuio cædi iubebat a suis publice. Septemuirales Lento Nuculatum delitiarū atq; amores. P. R. L. Antonius tribunitii primum duo designati. T. Hostilius qui suo iure in porta nomen i scripsit: qui cum prodere Imperatorem suum non potuisset: reliquit alter est designatus Viscius nescio quis fortis ut aiunt latro: quem tamen temperantem fuisse ferunt Isauri balneatorem. Secuntur alii tribunitii. C. Plancus imprimis: qui si Senatū dilexisset nunq̄ Curiam incendiisset: quo scelere damnatus in eā Urbē redit armis: a qua excesserat legibus: sed hoc ei cōe cū plurimis

PHILIPPICA XIII

Disimillimis: ac si dicat & alii plures hoc idem agunt: ut redire armis uelint in patriam: nō adeo scelerati: ut. C. Plancus est. Fracta sunt: Aquila enim Centurio fregerat: & tñ uiuebat. Decius: de quo superius dictum philippica. xi. ironice autē ait ab illis ut oppinor. Decius. Ut munere Cæsaris: multa. n. huic largitus erat Antonius: idq; ex Iulii cōmentariis facere dicebat. Ut: tanq̃. Saxam: ex Celtiberia.

Alter: Saxa Socerenus cognomine: Exitus: is Græcus erat Philadelphi: q̃ & ipse sceleratissimus fuit & Anthonio charissimus frater. Mutauit calceos: aut transmarinū & externū innuit fuisse: q̃ calceis erat

disimillimis. Illud tñ uerū quod in hoc Planco puerbū loco dici solet: perire eū nō posse: nisi ei crura fracta essent: fracta sūt & uiuit hoc tñ ut alia multa: Aqlæ fert' acceptū: ē etiā ibi deci⁹ ab illis ut opinor maiorib⁹ Deciis. Itaq; ut munere Cæsaris Deciorū qdē multo iteruallo q̃ hūc præclaræ uiræ memoria renouata ē. Saxā uero Decidiū præterire q̃ possum hoīem deductū ex ultimis gētib⁹ ut Tr. Pl. uiderem⁹: quē ciuē nunq̃ uideramus. Est qdē alter Socerenas: oēs tñ tātā hnt similitudinē iter se: ut in eorū p̃nomibus errē. nec uero Exciti⁹ Philadelphi frater Quæsto. p̃termittēdus ē: ne si de clarissimo adulescēte siluero: inuidisse uidear Antonio. Est et Asini⁹ qdā Sēator uolūtari⁹ lect⁹ ipse a se aptā curiā uidit post Cæsaris mortē: mutauit calceos: pater conscriptus repēte factus est. Non noui Sex. Albedium: sed tamen neminem tam maleficiū offendī: qui illum negaret dignū Antonii Senatu. Arbitror me aliquos p̃terisse. De his tñ q̃ occurrebāt: tacere nō potui. Hoc igit' fret⁹ senatu Pōpeianū Senatū despiciat: i quo decē fuim⁹ Cōsulares: q̃ si oēs uiuerēt bellū oīo hoc nō fuisset: auctoritati cessisset audacia. Sed quantū præsidii fuerit in cæteris: hinc intelligi pōt: q̃ ego un⁹ relictus e multis contudi & fregi adiuuantibus uobis exultantis prædonis audaciā. Quod si fortuna nobis modo non eripuisset Ser. Sulpitium: eiusq; collegam. M. Marcellum: quos ciues quos nros: si duos Cons. amicissimos patriæ simul ex Italia eiectos. Si. L. Afraniū summum Ducē: si. P. Lentulum ciuem eū in cæteris rebus: tum in salute mea singularem: Si Bibulū cuiusest in. R. P. merito semper laudata constantia: si. L. Domitium præstantissimū ciuem: si Appium Claudium parī nobilitate & uoluntate præditum: Si. P. Scipionem clarissimū uirum: maiorūq; suorum simillimum. R. P. tenere potuisset certe his consularibus non esset Pompeianus despiciendus Senatus. Vtrum igitur æquius Vtrū melius. R. P. fuerit. CN. Pompeium: an sectorem. CN. Pompeii uiuere Antonium? Quid uero Prætorios quorum princeps. M. Cato: idemq; omnium gentiū uirtute princeps? Quid reliquos præclarissimos uiros cōmemorē? nostis oēs magis uereor ne lōgū me i enūerādo: q̃ ne ingrātū i prætereūdo putetis. Qui Edilitii? Qui tribunitii? Qui Quæstorii? Qui multi tales Sēatorū & dignitas

a Cæsare ē: ac postea i pharsalica pugna ab Antonio occisus. Appiū claudiū: patruelis is frater appii Clodii fuit: Ciceroni i festissimi: socer Sexti Pōpeii: q̃ CN. pōpeii magni fili⁹ erat: ad quē sūt multe eplæ. Sēatorē: CN. pōpeii: Antonium q̃ bona pōpeii redemit a Cæsare: quæ postea uēderet. M. Cato: q̃ se occidit.

prius gypsatis: nā creta argēta taria pedes uenalitiorū trās mare ad uectoz illinere maiores cōsueuerūt: quod Pl. tradidit. Hic Tibullus ait. Vera loquor regnū ipse tenet: quē sæpe coegit Barbara gypsatos ferre catasta pedes: Et Iuuenalis de Crispino inqt. Nup in hanc urbē pedib⁹ qui uenerat albis. Aut re uera illud est: Deposuisse calceos Asiniū: q̃b⁹ utebat prius: & quos ignobiliores gestabāt neq; n. oēs eodē utebat calciatu: patritii nanq; & nobiliores nigros ferebant calceos luna i scripta: uelut ab Euandro & arcadibus deriuati q̃ palatium tenuerunt & se ante lunā natos crediderunt auctor Plutarch⁹ in qōnibus. Horratius. Nā ut quisq; insanus nigris medium impedit crus pellibus: & latum diuisit pectore clauū. Martialis. Lunaria nosq; pellis: & nūquā Toga. Et patriciorū qdē calcei Mullei uocabantur: qui pri⁹ regum albanorū fuere: qd ait Pōpetus Fe. M. Marcellum: qui a Magio Cilone clēte suo Athenis percussus est pugione secundum aurē cum tamen ei pepercisset Cæsare: a cicerone illa pulcherrima oratione exoratus: cuius instiū est: Diuturni silēni patres conscripti. De hoc Marcello plura in epistolis li. liii. Eius: Sulpitium collegā in cōsulatu. Duo consules: quo tpe fugit ex urbe Pōpetus: & in Epiz̃ tralecit: consules erāt. C. Marcellus: q̃ M. Marcello: & Sernio Sulpitio successerant eos significat Cicero: & C. quidem. M. Marcelli patruelis frater fuit. Bibulum. M. Bibulum: de quo plura Cicero in epistolis & Tranquillus in Iulio uirum patriæ studiosissimum & constantissimum. L. Domitiū qui corfini captus & dimissus

In illa castra: In quæ tot illustres senatores uenere. Victum Ciceronem ducem persequitur: sic dicebat Antonius: Ciceronem se non senatum persequi: & ducem intelligebat puto aduersæ sibi factionis. Nihil laboro: nam cum uniuersa repu. uictus fuit. Fratri tuo: C. Antonio: de quo prius dictum. Africam commisit Varo bis capto: Antonius: Cicero subiicit: sic loquitur cum Hircio cōsule & Octauio: ut cum C. fratre litigare solet. Plures uero Vari fuere: sed duo pompeianas & senatus partes secuti: Attilius Varus qui Pompeii in Libya ductor exercitus: qui occiso Pompeio & partibus in Africa superatis: Pompeii liberos secutus. in ipso oceanus hostio cum Didio classis Octauii duce conflixit: & is de quo loquitur nunc Cicero: qui fuit uir consularis a triuuiris postea proscriptus: & a liberto proditus sese in montes priuipuit: & in palude latuit Minturnesi: dephesusque a minturnensibus cum eum se latronem a principio asseneraret: & ad supplicium traheret: falsus tamen qui eum: & a Tormæ ductore agnitus occisus est auctor Appianus. Is pompeianis bellis bis a Cæsari anis captus fuerat & dimissus.

In Syria Cassium misistis: Antonius. Erat autem Syria puincia Dolobellæ decreta: Cassio autem mandauerat ex Ciceronis sententia Senatus ut Dolobellam hostem iudicatum post occisum Trebonium persequeret: & ex Syria pelleret.

Extra: pter. Munitiones: quas Mutinam oppugnaturus extruxerat. Pro in hac causa: Antonius Casca primus fuit: qui Cæsaris pectus pugione percussit

In hac causa: tam foeda: sic dicebat Antonius. Quid ergo id uellet Antonius ut eos qui profuerunt: a re publica remoueremus? Nam profuit Casca: profuerunt Maryllus & Cæsenius. C. Maryllus & Cæsenius Tribuni plebis cum Antonius lupercalibus capiti Cæsaris diadema semel atque iterum imponere: uoluisset: rejectumque ab eo statuæ eius inposuisset: illi co abstulerunt: laudatique propterea a populo uehementer sunt. Sed haud multo post a

Cæsare magistratu priuati. plura de his Appianus commentariis bellorum ciuilium secundo. Idem hoc quod passi sumus sub Iulio. Vectigalia Iuliana lupercis ademisti: Antonius conquerit uectigalia a Iulio lupercorum collegio decreta: adempta esse. Decreuerat autem Iulius lupercis redditus ex quibusdam publicis uectigalibus. est autem uectigal quod ex publico & priuato capite locato. Veteranorum colonia deducta lege: & hoc obiciebat Antonius: quod negat Cicero. Lege Iulia. Comitibus centuriatis: ac si dicat tuas substulimus prope rā latas hanc a Iulio rite: & comitibus centuriatis comprobauimus. Hæc autem comitibus: quæ centuriata uocabantur: uis omnis penes potentiores erat: cum ex promiscuo suffragiorum genere curiata constarent: ut ex Liuio Dionysio & A. Gelio colligit. Perditi: improbissimis moribus. In eum locum: in exilium. Massiliensibus & c. & hoc obiciebat Antonius iura: quæ adempta a Iulio uictis: senatus eo trucidato reddidit: quod & superior est dictum. Eam ciuitatem: Massiliam. Neminem Pompeianum: Hircius in partibus fuit Cæsaris: quo uictore & rerum potito: Tri. pl. legem tulit: ut nullus Pompeianus gerere aliquem magistratum posset.

Tenere: scilicet fas est. Cuius legis. Latorem: Hircium. De quibus: contra quos. Ut quauis sit lex quoniam rite lata. Apuleiana pecunia: Antonius. C. Apuleius in Macedonia magistratus erat quo tempore Brutus illuc accessit: Cæsare occiso quibuscumque rebus potuit Brutum iuuare: & pecunias sup-

& multitudo fuit: ut magna excusatione opus uis sit: quæ illa in castra non uenerunt. Nunc reliqua attendite. Victum Ciceronem ducem persequitur. Epistolam Antonii audistis: eo libentius Ducem audio: quæ certe illa dicit inuitus. Nam de uicto. Nihil laboro fatum enim meum est sine Re publica nec uinci posse: nec uincere. Macedonia munitis exercitibus & quod fratri tuo: qui a uobis nihil degenerat extorsimus: Africam commisit Varo bis capto: hic cum C. fratre putat se litigare. In Syria Cassium misistis. Non igitur sentis huic causæ orbem tertæ parere: te extra munitiones tuas uestigium ubi in primas: non habere. Pro in hac causa Casca tribunatum gerere passi estis: Quid ergo ut Maryllum: ut Cæsarem etiam a. R. P. remoueremus eum pro quæ ut neque idem hoc posthac: neque multa huiusmodi accidere possent: consecuti sumus: uectigalia Iuliana Lupercis ademisti: Lupcorum mentionem facere audet: neque illi diei memoriam phorrescit: quo aulus est obrutus uino: unguentis oblitus: nudus: gementem. P. R. ad seruitutem cohortari. Veteranorum Colonias deductas lege. S. C. sustulistis: Nos sustulimus: an contra legem comitibus centuriatis latam sanximus: uide ne tu Veteranos tamen eos qui erant perditum: perdidit: in eumque locum deduxeris: ex quo iam ipsi sentiunt se nunquam exituros. Massiliensibus iura bello adempta reddituros uos pollicemini. Nihil disputo de iure belli: magis facilis disputatio est: quam necessaria: illud tamen aduertite. P. C. quæ sit huic Reipublicæ natum hostis Antonius: tantopere eam ciuitatem oderit: quam scit huic Reipublicæ semper fuisse amicissimam. Neminem Pompeianum qui uiuat: tenere lege Hircia dignitates quæ quæ iam legis Hirciæ mentionem facit: Cuius non minus arbitrator latorem ipsum: quam eos de quibus lata est penitere: omnino quod mea sententia legem illam appellare fas non est: & ut sit lex: non debemus illam Hircii legem putare. Apuleiana

PHILIPPICA XIII

pedtrauit publicas quas collegerat quaestor. De hoc Brutus in epistola ad Ciceronē. De Domitio & Apuleio qd attinet ne scribere: cū ipsi p se cōmendatissimi sint. Apuleiū uero tua auctoritate ustinere debes. Sed Apuleius in sua epistola celebrabit. Tuū fratrem. C. Antoniū: ut supra dictū. Securi percussos: a Bruto in Macedonia. Ciuitate donatos: a Cæsare Iulio: & ei⁹ hospites: & Antoni sunt uerba. Theopōpū: Smyrna pulsū & itē Antoni⁹. De Theopōpo: Cicero rñdet cū derisu. Ser. Galbā hunc insimulabat Antonius cædis Cæsaris: & unū ex percussoribus fuisse dicebat. Eodē pugione: quo Cæsare percussit.

pecunia Brutum subornastis. Quid si omnibus suis copiis excellentem uirum. R. P. armasset: quem tandem bonum pœniteret. nec enim sine pecunia exercitum alere: nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset. Securi percussos Petum & Menedemum Ciuitate donatos & hospites Cæsaris laudastis. Non laudamus: quod ne audiuimus quidem: ualde enim nobis in tanta perturbatione. R. P. de duobus nequissimis græculis cogitandum fuit. Theopōpū nudū expulsū a Trebonio cōfugere Alexandriā neglexistis. Magnū crimen Senatus: de Theopōpo summo hoīe negleximus: q ubi terrarū sit: qd agat uiuat deniq;: an mortuus sit: qs aut scit: aut curat. Ser. Galbā eodē pugione subcinctū in castris uidet s. Nihil tibi de Galbarñdeo fortissimo & cōstantissimo cine: corā aderit: præsens tibi ipse & ille quē insimulas pugio rñdebit Milites aut meos: aut ueteranos cōtraxistis: tanq̄ ad exitū eorū q Cæsare occiderant: & eodē nec opinates ad quaestoris sui: aut Imp. aut commilitonū suorū picula impulistis. s. uerba dedimus: decepimus. Ignorabat legio Martia. Quarta: ne scribant ueterani qd ageretur: Nū illi Senatus auctoritatē: an libertatē. P. R. sequebant. Cæsaris ulcisci mortē uolebāt: quā oēs fatalem fuisse arbitrabatur te uidelicet saluū: beatū. florentē esse cupiebāt. O miser cū retū hoc ipso q non sentis q̄ miser sis: Sed maximū crimen audite. Deniq; qd non aut probauistis: aut fecistis. Quid faciat si reuiuiscat. Quid: credo afferet aliquod scelerati hominis exemplū: Cn. Pōpeiū imitaturi sumus: aut filiū eius si domi possit poterit: mihi crede: nā paucis dieb⁹ & in domos & i hortos paternos imigrabit. Postremo negatis pacē posse fieri: nisi aut re misero Brutū: aut frumento iuero. Alii istuc negāt. Ego uero ne si ista quidē feceris: unq̄ tecū pacē huic ciuitati futurā puto. Quid hoc: placet ne ueteranis istis: quibus adhuc oīa integra sunt: nihil uidi tā integrū: q̄ ut oppugnare Impatorem incipiāt: quē tanto studio cōsensuq̄ offenderint. Quoniā uos assentationibus & uenenatis muneribus uenistis: deprauati aut corrupti sunt: quibus persuasum sit foedicissimum hostem iustissimo bello persequi. At militibus inclusis opem fertis: nihil moror eos saluos esse & re quo iubet: si tamen patiuntur perire eū: q meruit: q̄ benigne. deniq; uel liberalitate Antoni milites Impatorē reliqrūt: & se ad hostē metu pterriti cōtulerūt p quos si nō stetisset: nō Dolobella pri⁹ ipatori suo q̄ Antoni⁹ et Collegæ parētasset. Cōcordiæ factā eē mētionē scribitis in Senatu

Milites aut & c. & hęc Antoni us. Quaestoris sui: generaliter dicit ad id impulisti ut aut quaestore tuum q me sequo lebat aut me occiderent. Scilicet uerba dedimus: respōdet Cicero: sic loq̄ Antoni⁹: quasi deperimus nos legiones.

Fatalem: fati decretā: qm uolnerunt fata tyrānum perire. Cum re effectu & uere.

Sed maximū: Cicero audite inqt p̄es cōscripti maximū crimē uerborū Antoni: q inqt qd nō probauistis factū ab aliis: aut nō fecistis. Quid faciat si reuiuiscat: scilicet Cæsar.

Quid: Cicero respōdet.

Cn. Pōpeiū: Antoni⁹ imitari ait nos oportebit Cn. Pōpeiū ut senatui seruiam⁹: sicut ille seruiuit: aut filiū ei⁹ Sextū siquid Romæ poterit. Postremo Antonius. Ego uero: Cicero. Quid hec: Antoni us: hoc quod facitis placet ne ueteranis militibus q nobis eū sunt: ac si dicat minime: & possunt ad me trāsire. Nihil ut di tā integrū: Cicero. Nihil tā liberū illis est q̄ te oppugnare Antoni: Te. n. semel deserētes offenderūt. Quoniā uos Antonius: Venatis: in quibus re uera uenenum later.

Venistis: uenditi estis. Venio enim passiuæ est significationis: ut uenit uilissima rerū Hic aqua. Deprauati aut Cicero. q. d. minime: neq. n. corrūpere opus fuit: ut te pessimum omnium psequerent. At militibus: Antoni⁹. Moror: differā.

Eū: Brutū. Quā benigne: Ci. & ironice. Per quos si nō stetisset: q nisi fuisset: hoc ē nisi ātoniū d̄fuisse: n̄ pri⁹ dolobella occidisset Treboniū: q̄ Antoni⁹. D. brutū. Impatori suo Iulio. Parētasset: sacrificasset: & ueluti uictimā immolasset. Est. n. parētate mortuis sacrificare: unde parētalia sacra mortuorū: de. qb⁹ Quidi⁹ in fastis.

IN. M. ANTONIVM

Etiā collegæ: in consulatu.

Concordiæ: antonius.

Parum Cicero. Eademq; inhi-
beret supplicia uobis: ironice: quia si illos perdi uellet: etiam uos perdendos curaret.

Conseruandos: ironice.

Nullum uestigium: cū acta eius omnia rescinderimus.

Cauebat: cautum esse uolebat in conditionibus. Aeq; sumus ironice. Decempedator: agrorum diuisor. Decemped a pūca est decem pedum qua architecti & agrimēsores utuntur. Nucula: scilicet collega. Quamobrem uos potius animaduertite: Antonius.

Elegantius: pulchrius. Cōcurrere: conuenire & consentire. Iugulata uicta penitus.

Stet iugulara: Cicero. Cōtingat: ut iugulemini. Partes tuæ dicuntur furiosæ. Illam rem: mortem cælaris. Quibus utri nostrum: Antonius. Vtri nostrū uel ego cum meis uel uos cum uestris. Quibus inimicis: nam cohæret cū ludibriosis inimicis.

Quod spectaculum: ut ca-
deremus: & Antonius loquit.

Vnius corporis: unius uolū-
tatis me & uos. Quasi ea: q̄si ipse prior pulcherrime dicat: & non responsurum me sibi p̄suadeat. Iniustū: trāslatio ab equo cui nota sit cauterio ut cognoscat ex quo sit armento:

Et legatos esse Consulares q̄nq; difficile est credere eos qui me præcipitem egerint: æquissimas condiciones ferentem: & tamē ex his aliquid remittere cogitantem: putare aliqd moderate aut humane esse facturos: uix etiā uerisimile est: qui iudicauerint Dolobellam hostem ob rectissimum facinus: eisdē nobis parere posse idem sentientibus: parum ne uideatur omnium facinorum sibi cū Dolobella societate inita confiteri: nonne cernitis ex uno fonte oīa scelera manare: ipse deniq; fatet: hoc qdē satis acute: nō posse eos qui hostem Dolobellam iudicauerint ob rectissimū facinus: ita enim uidet Antonio sibi parere idē sentienti: qd huic facias: q̄ hæc lris memoriæq; mādarit: ita sibi conuenisse cum Dolobella: ut ille Treboniū: & si posset etiam Brutū Cassiū discruciatos necaret. Eadēq; inhiberet supplicia nobis: cōseruandus ciuis cū tā pio iustoq; fœdere. Is etiā queritur cōditiones suas repudiatas: æquas quidē & uerecundas: ut haberet Galliā ultimā aptissimā ad bellū renouandū instruendumq; prouinciā: ut Alaudæ in tertia decuria iudicaret: id est ut perfngium scelerū essent cū turpissimis. R. P. sordidus ut acta sua rata essent: cuius nullū remanet Consulatus uestigium. Cauebat etiam. L. Antonio qui fuerat æquissimus agrī priuati & publici decempedator Nucula & Lentone Collega. Quāobrem uos potius animaduertite utrum sit elegantius: & partibus utilis Trebonii mortem persequi: an Cælaris: & utrum sit equius concurrere nos quo facilius reuiuiscat Pōpeianorū cā totiēs iugulata: an consentire ludibriosis inimicis. Si esset iugulata: nunq̄ exurgeret: quod tibi: tuisq; contingat: utrū inq; elegantius: atq; hoc bello de elegantia quarit: & partibus quid utilis partes furiosæ dicuntur. In foro: in curia: bellum contra priam nefarium suscepisti: oppugnas Mutinam: circumsedes Cōs. designatum: bellum contra te duo Cōss. gerunt: cūq; his. P. R. Cæsar cuncta contra te Italia armataa ē. istas tu partes potiusq; P. R. defensionem uocas: Potius ne Trebonii mortem: q̄ Cælaris persequimur. Trebonii satis persecuti sumus: hoste iudicato Dolobella: Cælaris mors facillime defenditur obliuione & silentio. Sed uidete quid moliat: cum mortem Cælaris ulciscendam putat: mortē proponit nō iis solū q̄ illā rē gesserūt: Sed iis etiā siq; nō moleste tulerunt. Quibus utri nostrum ceciderint: lucro futurum est. Quod spectaculum adhuc ipsa fortuna uitauit: ne uideret unius corporis duas acies lanista Cicerone dimicantes: qui usq; eo fœlix ē: ut eisdē ornamentis deciperit uos: q̄b; deceptū Cæsarē gloriatus ē: pergīt in mea maledicta. q̄si uero ea pulcherrime priora præcesserint quē ego iniustū uerissimis maledictorū notis tradā hominū memoriæ sempiternæ. Ego Lanista: & enim nō insipiens: deteriores. n. iugulare cupio: meliores uincere. Vtri ceciderint scribit lucro nobis fu-

turū: præclarū lucrum: quo lucro te uictore: Quod dii omen auertant beata mors corꝝ futura sit: q̄ e uita exceſſerint ſine tormentis. A me deceptos ait eiſdē ornāmētis Hirciū: & Cæſarē. Quod quæſo adhuc a me ē tribntū Hircio ornāmētū: nā Cæſari plurima & maiora debent: deceptū autē patrē a me Cæſ. dicere audeſ: tu tu inquā illū occidiſti Lupcalibꝝ: cuius hō īgratiſſime flaminia cur reliq̄ſti: Sed iam uidete magni & clari uiri admirabilē grauitatē: atq; cōſtantiā. Mihi qdē cōſtat nec meā qdē contumeliā: nec meorum ferre: ne deſerere ptes quas Pōpeius odiuit: nec ueteranos ſedibus ſuis moueri patiar: nec ſingulos ad cruciatū trahi nec fallerē fidē quā dedi Dolobellæ. Omitto alia: fidē Dolobellæ ſanctiſſimi uiri deſerere homo pius nō potest: quā fidem: an optimi cuiuſq; ſedes: urbis: & Italiæ partiones: ſnias dandarū: diripiendarumq; prouiciarꝝ. Nā quid erat aliud quod iter Antonium & Dolobellam impuriſſimos parricidas fœdre ac fide ſanciret: Ne Lepidi ſocietatem uiolare piſſimi hominis. Tibi cum Lepido ſocietas: aut cum ullo non dicam bono ciue: aut ſicut ille eſt: ſed homine ſano. Id agis ut Lepidum aut impiū aut inſanum exiſtimari uelis Nihil agis: quanq̄ affirmare de aliquo difficile eſt: De Lepido p̄ſertim: quam ego metuam nunquam bene ſpabo dum licebit. Reuocare te a furore Lepidus uoluit: non adiutor eſſe deſentia. Tu porro ne pios quidē. ſed piſſimos quæriſ: & quod uerbū omnino nullū in lingua latina eſt id propter tum diuinā pietatem nouum inducis. Nec Placū prodeſſe participem conſilioꝝ. Plancum participem: Cuius memorabilis ac diuina uirtus lucē affert. R. P. niſi forte ſubſidio tibi uenire arbitrariſ cū fortiſſimis legionibus: magno equitatu: peditatuq; Gallorum: quiq; niſi ante aduentū eius. R. P. pœnas dederis ille huiꝝ belli feret principatū: q̄q. n. prima præſidia utiliora. R. p. ſint: tñ extrema ſunt gratiora. Sed iā ſe colligit: & ad extremū icipit philoſophari. Si me rectis ſenſibꝝ euntē dii īmortales: ut ſpero: ad iuuerit: uiuā libēter. Si autē aliud me fatū manet: præcipio gaudia ſupplicioꝝ ueſtroꝝ. Nam ſi uicti pōpeiani tam inſolentes: uictores quales futuri ſint: uos potius experiemini: præcipias licet gaudia: nō. n. tibi cum pompeianis ſed cum uniuerſa. R. po. bellum eſt: omnes te dii: hoies ſummi: mediū: inſimi: ciues: peregrini: uiri: mulieres: liberi: ſerui oderunt. Sēſimus hoc nuper falſo nuntio: uero propediem ſentiemus: quæ ſi tecum ip̄e recolis: æquiore animo & maiore cōſolatione moriere. Deniq; ſumma iudicii mei ſpectat huc ut meoꝝ iniurias ferre poſſim ſi aut obliuiſci uelint ipſi feciſſe aut ulciſci parati ſunt una nobiſcum Cæſaris mortē: hac Antonii ſententia cognita dubitatuſ ne. A. Hirciū. C. Pansam Conſſ. putatiſ quin ad Antonium tranſeant: Brutum obſideant: Mutinam expugnare cupiant:

Patrem Iulium. Cuius homo ingratiſſimæ flamina reliquiſti: diuini honores mortuo Iulio Antonii lege decreti ſunt ut puluinar hēret: ſimulachrum flaminē & Antonius quidem flamen optatus: ſed neq; inauguratus eſt unquā & honorem Cæſari datum lege ſua deſertuſ paſſus eſt: ut philippica ſecunda dictum eſt. Ex quo ingratiū nūc uocat Cicero. Flaminium uero eſt dignitas & miniſterium flaminis. Valerius maximus. Flaminio abire iuſſi ſunt.

Mihi quidem: Antonius.

Conſtat: certum conſtitutuſq; eſt. Sanctiſſimi uiri: ironice.

An optimi cuiuſq; ſic cōſpici rauerat ut optimi cuiuſq; ſedes & bona urbem & Italiam diuiderent. Ne Lepidi ſocietate iniret: Antonius: & a ſuperioribus pendet Antonii uerbis: nec patiar: & ſic loquitur quaſi totum haberet Lepidum ut ī Cæſaris Iulii cauſa haberat. Id agis: ut inſanus aut impius credatur lepidus: ſi tecum habeat ſocietate. Nec plancum prodeſſe: antonius. ſcilicet patiar. Prima p̄ſidia: prima auxilia. Se colligit. retipit & ſapere incipit. Si me rectis ſenſibus: Antonius. Præcipio gaudia: præcipio & occupo me ipſum occidens & gaudia: inimicorum. Præcipio as licet: Cicero: Falſo nuntio quo allatum fuerat periſſe.

Hac Antonii ſententia: totus hic locus ironice legēdum eſt neq; enim tale qcq̄ fecerant ii ad quos ſic Antonius ſcripſerat: ſed propius ad eiuſ acceſſerāt in unitiones oppugnaturi.

IN. M. ANTONIVM

Recollitis: repetitis & cogitatis. Deniq; Antonius.

Quo: propter qd. Nulla specie: nullo respectu. Abductus auocatus a contubernio.

Parrum: ut iactat Antonius.

Earum duces: non Antonius & Ventidius: sed Cæsar adolescens & Pansa & Hircius duces eent. sed extinctæ omnino sūt.

Duo cornua: aciei Cæsarís dextrum & sinistrum: quæ & caput dicuntur ac pes: in quas partes acies a frõte per totam sui altitudinem secatur. Alteris uobis. Alteris Antoniis.

Clausulam: conclusionem: nam clausula est breuis conclusio. Cicero in epistola ad Curionem. Vtar illa clausula qua soleo: & sunt Antonii uerba:

Veniamus aliquando ad clausulam. Bene me mouit: Cicero. nam suadeo non esse mittendos legatos & pscisci ego nolo. Bellum bella res: ironice.

Veniant: eant. Cæsar: Octavius. Patris: Iulii. Cum uenerit: Antonius. Quin tu: Cicero. Si hæc uideret: quæ ipse profiteretur Antonius. Eiectos: ex Italia. Bruti: Decimus

De mandatis & litteris: ad senatum. V. C. Seruilio: utro clarissimo ut de his referrat: sic eni ille cõsuerat: Cum hoc. S. C. de. M. Lepido faciendo.

Quid de Pansa & Hircio loquar? Cæsar singulari pietate adulescens: poterit ne se tenere: quin. D. Bruti sanguine pœnas patrias persequatur? Itaq; fecerunt uti his litteris lectis ad munitiones propius accederent. Quo maior adolescens Cæsar maiore deorum immortalium beneficio. R. P. natus est: qui nulla specie paterni nominis: nec pietate unquam abductus est: Intelligit maximam pietatem conseruatione patriæ cõtineri: q; si partium certamen esset: quarum omnino nomen extinctum est: Antonius ne potius & Ventidius partes Cæsarís defenderent: q; Cæsar adolescens summa pietate & memoria parentis sui? Deinde Pansa & Hircius q; q; cornua duo tenuerunt: Cæsarís: tunc ille uere ptes uocabant. Hæ uero q; lunt ptes: cum alteris Senat⁹ auctoritas. P. R. libertas. R. P. salus pposita sit: alteris cædes bonor⁹: Urbis: Italiæq; partitio. Veniamus aliquando ad clausulam. Legatos uenire non credo: bene me mouit: bellum qd ueniat: proposito præsertim exemplo Dolobellæ: sanctiores erunt credo maioreq; iure Legati: q; duo Couff. cõtra quos arma fert q; Cæsar cuius patris Flamen est quam Conff. designatus: quæ oppugnat: quam mutina: quam obsidet: quam patria: cui igni ferroq; minuitur. cum uenerint quæ postulant: cognoscam. Quin tu abis in malam pestem: malumq; cruciatum: ad te qui ueniat nisi Ventidii similis: oriens incendium: qui restringerent: summos uiros misimus. Repudiasti: nunc in tantam flammam tamq; in ueteratam mittamus: cum locum tibi relictum non modo ad pacem: sed ne ad deditiõnem quidẽ feceris. Hæc ego epistolam. P. C. non quo illum dignum putarem: recitauit: sed ut confessionibus ipsius omnia patefacta eius parricidia uideretis. Cum hoc pacem. M. Lepidus uir ornatissimus omnibus & fortunæ & uirtutis bonis: si hæc uideret: Deniq; aut uellet: aut fieri posse arbitraretur: prius undas flammæq; ut ait poeta nescio quis: prius deniq; omnia quam aut cum Antonius Respublica Antonii redeant. in gratiam. Monstra quædam sunt ista. & portenta & prodigia. R. P. moueri sedibus huic. Urbimelius est: atq; in alias: si fieri possit: terras demigrare: unde Antoniorum nec facta nec nomen audiat: q; illos Cæsarís uirtute eiectos Bruti retentos intra hæc moenia uidere. Optatissimum est, uincere. Secundum est nullum casum pro dignitate & libertate patriæ non ferendum putare: quod reliquum est: non est tertium: sed postremum omnium maximam turpitudinem suscipere uitæ cupiditate. Quæ cum ita sint de mandatis litterisq; M. Lepidi. V. C. Seruilio assentior: & hoc amplius. Censco: magnum Pompeium. C. N. F. pro patris maiorumq; suorum animo studioq; in. R. P. suaq; pristina uirtute: industria: uoluntate: fecisse: q; suam eorumq; quos secum haberet: operam

PHILIPPICA XIII



V diuerat legatos Antonius ut est dictum prius. mandatâ senatus spernerat: de quo & Ciceronis in primis acerbe nimis conquestus fuerat: obsidere & oppugnare Mutinam non destiterat: Nec discessurum Inde propalam dixerat: nisi concessam sibi a populo romano prouinciam pulso Decimo obtineret: percussoribus & bonis omnibus. Sed Ciceroni ante omnes minatus mortem erat fame laborabat. Decimo uer appetebat: quare Hircius & Octavius propius Mutinâ castra posuere: post plurima sed leuia & equæstria & pedestria

Senatui. P. q. R. pollicitus esset. Eamq; rem. S. P. q. R. gratâ acceptamq; esse: eiq; honorî dignitatîq; eam rem fore. Hoc uel coniungi cum hoc. S. C. licet: uel se iungi potest: separatumq; perscribi: ut proprio. S. C. Pompeius collaudatus eẽ uideatur.

Finis Philippicæ. XIII.

M. T. C. in. M. Antonium Philippica. XIII.



Ultis ex litteris quæ recitatae sunt. P. C. sceleratissimorum hostium exercitum casum fulumq; cognoui: sicut id quod etiam omnes maxime optamus: ex ea uictoria quæ parata est: consecutum arbitramur. D. Brutum egressum iam Mutina esse si cognouissem: propter cuius periculum ad saga issemus: propter eiusdem salutem redeundum ad pristinum uestitum sine ulla dubitatione censerem. Ante uero quæ ea res quam audivissime Civitas expectat allata sit: læticiæ risus satis est maxime præclarissimæq; pugnae: reditum ad uestitum consecutæ uictoriae reseruatae: consecutio autem huins belli est. D. Bruti. salus. Quæ autem est ista sententia: ut in hodiernum diem uestitus mutetur? Deinde cras sagati prodeamus? Nos uero cum semel ad eum quæ cupimus optamusq; uestitum redierimus: id agamus ut eum in perpetuum retineamus. Nam hoc quidem cum turpe est: tum ne diis quidem immortalibus gratum ab eorumdem aris ad quas togati adierimus ad saga sumenda: discedere. atq; animaduerto. P. C. quosdam huic fauere sententiæ. quorum ea mens: idq; consilium est: ut cum uideant illum gloriosissimum. D. Bruto futurum diem: quo die propter eius salutem redierimus ad uestitum hunc tantum ei fructum eripere cupiant: ne memoriæ: posteritatiq; prodatur: propter unius Ciuis periculum. P. R. ad saga iuisse: propter eius salutem redisse ad togas: tollite hanc: nullam tam prauæ sententiæ causam reperietis. Vos uero. P. C. conseruare auctoritatem uestram: manete in sententiâ: tenete uestra memoria quod sæpe ostendistis. Huius totius belli in unius uiri fortissimi & maximi uita positum esse discrimen ad. D. Brutum liberandum Legati missi principes Ciuitatis qui illi hosti ac patricidæ denunciarẽt: ut a mutina discedere: eiusdem. D. Bruti conseruandi gratia Cons. sortiti: ad bellum profectus. A. Hircius cuius imbecillitatem ualitudinis animi uirtus: & spes uictoriae confirmauit: Cæsar cum exercitu comparat primis pedestibus. R. P. liberasset: neq; postea sceleris oriretur: profectus

cerramina pugnarum tandem est: totis utriusq; exercitus uiribus: uictus est & fugatus Antonius: Romæ nunciata res est: sed tumultuariæ. Multi censebant deponenda saga: & ad pristinum uestitum redeundum Dissuadet Cicero. Et quoniam totiens cum Antonio concursus est: totq; utriq; caedes ædite: non eẽ ulterius differendum dicit: quoniam hostis ille iudicetur: cum præsertim supplicationes decernantur: quæ non nisi uictoria de hostibus habita decerni solent. scelera commemorat. L. Antonii: & in Parmenies crudelitatem. De quibusdam dissipatis rumoribus & timore plurimum ac suo multa dicit: quædam de se prædicat. Laudat Octauium: de honore illi distribuendo refert qui pro patria ceciderunt: suam in fine dicit sententiam: & quinquaginta dierum cense decernendas supplicationes: ac constituta a senatu militibus summa persoluenda. Est in deliberatione genere oratio: statim dissuadet saga mutanda esse togis: id quod plures faciendum censebant. Arbitramur: non etiam compertum habemus. D. Brutum obsidione liberatum. Læticiæ risus satis est: ut rideamus & hilares simus. ordo autem est: Risus læticiæ satis eẽ: uictoriae pugnae clarissime: reditum ad uestitum consecutæ uictoriae reseruatae Deinde cras sagati prodeamus: si acceperimus adhuc obsideri Decimum. Huic fauere sententiæ: ut ad pristinum uestitum redeamus. Unius ciuis: Bruti. Tollite hanc: quæ Bruto inuidetur. Sortiti: ut alter Romæ uiueret: alter in Galliam proficisceretur. Cæsar Octavius. Primis uestibus quæ a. M. Antonio paræ erant: & imitabant: cum Brundisio rediret: nisi Octauio obstisset.

IN. M. ANTONIVM

Dolorem domesticū: de patris cæde. A quo: Panfa. Inibi: in eo ipso loco: Spe: quā nunc concipi-
 mus euasisse Brutū. Vim fortunæ: quæ adhuc posset Bruto obesse obfesso. Significatio: ostendebant
 enim se Ciceroni assentiri. Et a Propr. sic legendū est pro prætorē. s. Octauio. Tertio Cæsaris prælio:
 quo Octauus cōflicxit: si hostes fuere Antoniani: quorū sanguis a militib⁹ nostris ē effusus: pietas ī patriā
 militū nostrorū summa fuit: eorūde uero nefariū scelus uocandū si ciuitū sanguinē effudere. Sed hostes fue-
 re: nō ciues: qm̄ oēs hostes scelere antecessit. Nisi mucrones & c. qd̄ ridiculū esse dicit. Supplicationes:

oñdit uehementer errare q̄ de
 cernendas censeant supplicati-
 ones: & gratulandum diis im-
 mortalibus: ac ciues nō hostes
 dicant cæsos quasi probaturi
 dii sint: decretas pro ciuitū cæ-
 dibus supplicationes. Gra-
 ræ ac si dicat minime. De im-
 probis inquit & audacib⁹ uer-
 ba sunt aduersariorū de impro-
 bis & audacibus ciuib⁹ uictis
 decernuntur supplicationes.

Clarissimus uir: Qu. Fusi⁹
 aut Piso. Quæ sunt & c. Sed
 hæc maledicta in urbanis lit-
 b⁹ usurpant: nec iniuste. nā q̄
 accusant ī foro & ī ciuilib⁹ cau-
 sis īprobi dici solēt: & audaces.

Euelli inter & c. deprauat⁹ lo-
 cus ē & euellūt terminos legen-
 dū. Ironice aut̄ inqt̄ sic īprobi
 & audaces & Antoni⁹. & q̄ eū
 sectant̄ uocādi sunt: ut ī lib⁹
 ciuilib⁹ appellant̄: qui sceleris
 q̄p̄tā cōmittunt: cuius cū ac-
 cusant̄: īprobi dicunt̄: & auda-
 ces: ut qui terminos euellūt: te-
 stamēta falsa p̄ ueris subiiciūt.
 aut eiiciūt uicinos ex suis præ-
 diis: quod fieri frequenter so-
 let a potētorib⁹: aut adolēscē-
 tulos pupillosq̄ circumueniūt
 hæc inqt̄ faciūt Antonius & q̄
 eum sectātur: ut īprobi &
 audaces appellandi sint: quasi
 dicat minime hæc: sed contra
 patriam bellum gerunt: & no-
 bis exitium machinātur & mi-
 nantur. Quattuor cōs. Hir-
 tio: Panfæ. Decimo: Plāco.

Suis cladibus: quas ipsi sibi
 machinant. Facinus: Trebo-
 ni cæde. Ab hoc tēplo: capi-
 tollo. Parmēsiū: ī Gallia ci-
 salpina: īsignis ciuitas Parma
 ē a fluuio q̄ eam præterlabitur
 sic dicta. Præludium: q̄ qua-
 si præludit fratris crudelitati.
 est. n. pludere prætentare atq̄
 experiri rē: tractū a citharedis
 q̄ ante legitimū sonū recēsent
 & prætentant chordas: Papi-
 nius. Magnusq̄ tibi proludit
 Achilles. Quos oportet il-
 los quos deos odisse oportet.

est ad eundem Brutū liberandū uicitq̄ dolorē aliquem dome-
 sticum patriæ charitate. Qui. C. Panfa egit aliud delectibus
 habendis. pecuniis cōparandis. S. C. faciendis grauissimis in
 Antoniū: nobis cohortandis. P. R. ad cām libertatis uocando:
 nisi ut. D. Brutum liberaret. A quo. P. R. frequens ita salutem
 D. Brutī una uocē depoposcit: ut eam non solum commodis
 suis: sed etiam necessitati uictus anteferet. Quod sperare nos
 quidem debemus. P. C. aut inibi eē aut iam esse confectum. Et
 spei fructum rei conuenit & euentū reseruari: ue aut deorum
 immortalium beneficiū festinatione præripuisse: aut uim for-
 tunæ stulticia contempsisse uideamur. Sed quoniam significa-
 tio uestra satis declarat quid de hac re sentiatis: ad litteras ueni-
 am: quæ sunt a consule & a Prop. R. missæ: si pauca ante quæ
 ad ipsas lras ptineant dixerō: Imbuti sanguine gladii. P. C. legi-
 onū exercituūq̄ nr̄orū: uel madefacti potius duorū Cōs. tertio
 Cæsaris plio si hostiū fuit ille sanguis sumamilitū pietas: nefa-
 riū scelus si Ciuiū. Quousq̄ igit̄ is q̄ oēs hostes scelere supera-
 uit: noīe hostis carebit. Nisi mucrones ēt nr̄orū militū tremere
 uultis: & dubitare utrū ī Ciue: an ī hoste figant̄ Supplicatio-
 nē decernitis: hostē nō appellatis: gratæ nr̄is diis ī mortalibus
 gratulationes erūt: gratæ uictimæ cū interfecta sit Ciuiū mul-
 titudo: de improbis inquit & audacibus: nam sic eos appellat
 clarissimus uir. Quæ sunt urbanarum maledicta litium non
 iniusta: euelli: īternecti nota: testamenta credo subiiciunt: aut
 eiiciunt uicinos: aut adolēscēntulos circunscribunt. His enim
 uiciis affectos & talibus malos & audaces appellare consuetu-
 do solet bellum inexpiabile infert. iiii. Cons. unus omnium la-
 tronum terrimus: gerit idem bellum cum Senatu. P. q̄. R. om-
 nibus: quāq̄ ruit ipse suis cladibus. pestem: uastitatem: crucia-
 tum: tormenta denuntiat. Dolobellæ ferrum & imane facinus
 qd̄ nulla Barbaries posset ignoscere: id deorum consilio factū
 esse testatur. quæq̄ esset factururus in hac Vrbe: nisi cum hinc
 ipse Iuppiter ab hoc templo mœnibus repulisset: declarauit in
 Parmensium calamitate: quos optimos uiros honestissimosq̄
 homines maxima cum auctoritate huius ordinis. Po. q̄. Ro.
 dignitate coniunctos crudelissimis pœnis interfecit. Præludi-
 um illud & portentum. L. Antonius: īsigne odium omnium
 hominū uel si etiā dii oderint quos oportet: omniū deorū. Refu-
 git animus. P. C. ea quæ formidat dicere: Quæ. L. Antonius in
 Parmēsiū liberis de cōiugibus effecerit. Quas. n. turpitudines

Antonii libenter cum dedecore subierunt: easdem per uim lætanter aliis se intulisse. sed uis calamitosa e qua illis intulerunt: libido flagitiosa qua Antoniorum oblita est uita. Est igitur quisquam qui hostes appellare non audeat: quorum scelere crudelitatem constat Carthaginensium uictam esse. Quia enim in urbem tam immanis Annibal capta: quam in parma subrepta Antonius: nisi forte huius Coloniae & caeterarum in quas eodem est animo: non est hostis putandus: Si uero coloniarum & municipiorum sine ulla dubitatione hostis est: quid tandem huius caeteris urbis quam ille ad expiandas egestates latrocinii sui concupiuit: quam iam peritus metator & callidus decempeda sua saxa diuiserat. Recordamini pro deos immortales. P. C. quod hoc bido timuerimus: a domesticis hostibus id est qui intra moenia hostes sunt: rumoribus improbissimis dissipatis: quis liberos: quis coniugem aspiciere poterat sine fletu: quis domum: quis testam: quis larer familiarem: Iam aut foedissimam mortem omnes: aut miserabilem fugam cogitabant. Haec a quibus timebant: eos hostes appellare dubitamus: grauius si quis attulerit nomen libenter assentiar. Hoc uulgari contentus uix sum: leuiore non utar. Itaque cum supplicationes iustissimas ex his litteris quae recitatae sunt: discernere debeamus. Seruiliusque decreuerit: augebo omnino numerum dierum: Praesertim cum non uni sed tribus ducibus sint discernenda. Sed hoc primum ut faciam imperator appellare eos quorum uirtute & consilii felicitate maximis piculis seruitutis atque iterum liberati sumus. Etenim cui nuntiis his annis supplicatio decreta est: ut non Imperator appellaretur: aut minimis rebus gestis aut plerumque nullis. Quamobrem aut supplicatio ab eo quam audivit discernenda non fuit: aut usitatus honos puulgatusque tribuendus iis quibus est noui & singulares debentur. At si quis Hispanorum aut Galloꝝ aut Thracum mille: aut. II. occidisset: non eum hac consuetudine quae increbuit imperatorem appellaret Senatibus: tot legationibus caelis tanta multitudie hostium interfecta: dico in qua hostium: quis hoc isti hostes domestici nolit: clarissimis ducibus supplicationis honorem tribuemus. Imperatorum nomen adimemus. Quamto. n. honore: laetitia: gratulatione in hoc templo ingredi debent illi ipsi huius Urbis liberatores: cum hesternum die prope eos res gestas me ouante & prope triumphante. P. R. in Capitolium domo tulerit: Is demum est mea quod est sententia iustus triumphus ac uerus: Cum bene de. R. P. meritis testimonium a consensu ciuitatis datur. nam siue in communi gaudio. P. R. uni gratulabantur: magnam iudicium: siue gratias agebant: eo maius: siue utrumque nihil magnificentius excogitari potest. Tu igitur de te dixerit quicquam: & quod est iuuat: sed iniuriam dolore animo me pro consuetudinem gloriosum. Nonne satis est ab hominibus uirtutis ignatis gratiam bene merentibus non referri: etiam in eos qui omnes suas curas in. R. P. salute defigunt. Scitis. n. per hos dies creberrimum fuisse sermonem: me per Idus quatuordecim dies hodie est. cum fascibus descensus: aliquem ne Imperatorem

Antonii. M. & Lutius foedissima & corruptissima pueritia. Aliis: ut parmensium pueris & puellis quos stuprauerat.

Oblita: foedata & congnata ab obliquo. Huius Coloniae Parmae. Callidus: ironice.

Recordamini: nuntiatum fuerat & si falso: quod mox dicetur: uictoriam assecutum Antonium: & infesto agmine ad urbem uenire. magnus timor & ingens in urbe fuerat trepidatio. Dissipatis: diuulgatis

Larem familiarem: cuiusque priuatae domus deum praesidem. Grauius: quam hostis.

Tribus ducibus: P. A. S. Octauio: Decimo. Ab eo: Seruilio. Appellaret senatus: quasi dicat appellaret. Adimemus minime. Quanto: audita P. A. S. & Octauii uictoria gratulabundus populus domum cucurrit Ciceronis: & in Capitolium quasi uictorem & ouantem comitatus est. Tu igitur de te. s. haec ais gloriabundus: ac si diceret: turpe est. Et quidem inuitus. s. dico inquit Cicero. Inuitae dolor: quae nam fuerit mox declarat. Nonne satis est: sufficere non referri mihi ab ignatis uirtutis gratiam: est enim haec iniuria eaque non parua: sed addita est multo maxima quae finxerunt aliqui me, consularibus insignibus arreptis ad accipiendum imperium descensurum: hoc diluit Cicero. Aliquem ne imperatorem habitari erimus: sic dicebant quos fones dissipabant.

Crimē in inuidia quæret quæret ne Cicero hoc crimē & scelus cū inuidia & odio omnium ut Imperator descēdat. Credo hoc: nunc Cicero. Consultum: quæsitum & rogatum num facturus se esset imperatorem Catilina. In eum Ciceronem. Quatenus: qua ratione & quousq;. Hostia ingressus. Inuidia mea: ut odiū in me concirent. Fōs: origo.

Apuleius: de quo supra dictum. Male ageretur: male mihi esset. Ieiuno: uacuo & iccirco detrahendū cupido & mordendū causa: ut ii faciunt qui ieiuni sunt. Crassus ille orator: de quo apud Ciceronem de oratore. Illi principes: Cato: Bibulus: Pompeius. Male sentire: de repu. Moderari: ut multi Antonium timentes faciebant. Principatus: ut primus sit. Tu: quicūq; es: qui splendori meo inuides.

habiturū crimus crimen inuidia quæret? Credo hoc in gladiatore: aut latrone: aut Catilinā eē cōsultū: nō in eū quod ne quid tale in R. P. fieri possit: effecerit? an ut ego qui Catiliuā hęc molietē sustuleri: uerterim: afflixerim: ipse extiterim repēte Catilina? quibus auspiciis istos falces Augur acciperē? quatenus haberē? cui tarderem quicquid opinor: nec fuisse tā sceleratū qui hoc fingeret: tā furiosum qui crederet. Vnigūt ista suspicio: uel potius iste sermo? cū ut scitis hoc triduo uel quātriduo tristis a Mutina fama manere: inflari lætitia atque insolētia ipsi Ciues unū se in locū ad illā Curiam uiribus potius suis quod R. P. infelicē cōgregabāt. Ibi cū cōsiliū iniret de causa de nostra: partireturque iter se quod capitolium: quod hostia: quod Urbis portas occuparet, ad me cōcursū futurū Ciuitatis putabāt. Quod ut inuidia mea fieret: & cū uitæ eēt periculo: famā istā falsiū discipauerunt: falces ipsi ad me delaturi fuerūt. Quod cū eēt quicquid mea uoluntate factū: tū impetū cōductorū hominum quasi in Tyrānū parabat: ex quo cades eēt uestre omnium cōsecuta. Quæ res patefecit P. C. sed suo tpe ut totius huius sceleris fons aperiret. Itaque Apuleius Tr. pl. meorum omnium cōsiliorum periculorumque iam inde a cōsultu meo testis cōsci? & adiutor dolorē ferre nō potuit. Doloris mei cōtionē habuit maximā. P. R. unū atque idē sentiente. In quā cōtione cū me per summa cōiunctione & familiaritate liberare suspiratione falsiū uellet: unā nocte cuncta cōtio declarauit: nihil eē a me unquam de R. P. nisi optime cogitatū. Post hanc habitā cōtionē duabus tribusue horis optatissimi nuntii & litteræ uenerūt ut idē dies nō modo me iniquissima inuidia liberaret: sed etiam celeberrima. P. R. gratulationē auxerit. Hęc iterposui. P. C. nō tā ut pro me dixerim: male. n. mecum ageret: si parum uobis essem sine defensione purgatus: quod ut quosdam nimis ieiuno animo & angusto monerē: id quod ego semper fecissem: uti excellentiū Ciuiū uirtutē imitatione dignā nō inuidia putarent: magnus ē in R. P. campus: ut sapiēter dicere solebat Crassus. Multis apertus cursus ad laudem. Utinā quidem illi principes uiuerent: qui me post meum consulatū: Cū iis ipse cederem: principem non in uiti uidebant. Hoc uero tempore in tantā inopia constantium & fortium consulariū: Quo me dolore affici creditis cum alios male sentire: alios nihil omnino curare uideam? alios parum constanter in suscepta causa permanere? sententiamque suam non propter utilitatem. R. P. sed cōspecto timore moderari? Quod si quis de contentione principatus laborat: quæ nulla esse debet stultissime facit: si uitiis cum uirtute contendit. Ut enim cursu cursus: Sic in uiris fortibus uirtus uirtute superatur. Tu si ego de Ro. Po. optime sentiam: ut me uincas: ipse pessime senties? aut si ad me bonorum concursus fieri uidebis: ad te improbos inuitabis? Nollem primum. R. P. causa: deinde etiam dignitatis tuæ: sed si principatus ageretur: quem nunquam

expetiui: qd tãdem mihi eēt optati⁹? Ego. n. malis sententiis uī
 ci nō possum: bōis forsitan possim. & libenter hærere nūc hæc
 P. R. uidere: aī aduertere: iudicare: qdam moleste ferunt: pote
 rat ne fieri ut nō p̄inde homines quoq;: ut qsq; mereretur iudi
 carent? Vt. nde uniuerso Senatu. P. R. uerissime iudicat nul
 lis. R. P. tēporibus hunc ordinē firmiorē. aut fortiorē fuisse: sic
 de uno quoq; n̄m & maxime q hoc loco sn̄ias dicim⁹: sciscitā
 tur oēs: auēt audire qd' qsq; senserit. Ita de uno quoq; ut quēq;
 meritum arbitrant; existimāt: Memoria tenēt. me ante diem.
 xiiii. Kl. Iañ. p̄icipē reuocāda libertatis fuisse: me ex Kal. Iañ.
 ad hanc horā uigilasse. R. P. meā domum: meascq; aures dies et
 noctes oīum p̄ceptis mōit̄isq; patuisse: meis litteris: meis nū
 tiis: meisq; cohortationib⁹ oēs q ubiq; essent: ad patriæ p̄sidi
 um excitatos meis sententiis a Kal. Iañ. nunq; legatos ad Anto
 niū: semp illū hostē: semp hoc bellū ut ego qui oī tpe ueræ pa
 cis auctor fuissem: huic esse nomini pestiferæ pacis inimic⁹. iū
 dē Vētidīū cū aliis Tr. pl. uoluisse V nūc eē sēper hostē. In has
 sn̄ias meas si Conss. designati discessionē facere uoluissent: oī
 bus istis lat: onibus auctoritate ipsa Senatus iam pridē de māi
 bus arma cecidissent. Sed qd' tū nō licuit. P. C. id hoc tēpore n̄
 solum licet: uerum & necesse ē: eos q re sunt hostes: uerbis no
 tari: sentētiis nostris hostes iudicari. Antea cū hostem aut bel
 lū noīassem semel & sæpius: Inīam meā de numero sentētiarū
 sustulerūt: qd' i hac cā iā fieri n̄ pōt. Ex l̄ris. n. C. Pāsæ. A. Hir
 tii Cōsulū. C. Cæsaris Propr. de honore diis imortalibus ha
 bendo: sentētiās diximus: supplicatōem mō q decreuit: idem
 imprudēs hostes iudicauit. Nūq; n. i ciuili bello supplicatio d'
 creta ē: decreta dico: ne uictoris quidē l̄ris postulata est. Ciuile
 bellum Cōs. Sylla gessit: legionibus i Urbem adductis: quos
 uoluit expulit: quos potuit: occidit: supplicatōis mentio nulla.
 Graue bellū Octauii īsecutū est. Supplicatio nulla uictoriæ.
 Cinnæ uictoriam imperator ultus est Sylla: nulla supplicatio
 decreta a Senatu. Ad te ipsum. P. Seruiliū misit ullas Collega
 l̄ras de illa calamitosa pugna pharsaliæ: nū te de supplicatione
 uoluit referre: p̄fecto noluit. At misit postea de Alexādrīa: de
 Pharnace. Pharsaliæ uero pugne triumphū qdē egit. Eos. n.
 Ciuēs pugna illa sustulerat: qb⁹ nō mō uictorib⁹: sed et uiuis
 & icolumis & florēs Ciuitas eē posset. Q d' idē cōtigerat supio
 rib⁹ bellis ciuilib⁹: nā mihi Cōsuli supplicatio nullis armis sū
 ptis non ob cædem hostium: sed obconseruationem Ciuium
 nouo & inaudito genere decreta est. Quamobrem aut suppli
 cano ob conseruationem. R. P. pulcherrime postulantibus no
 stris Imperatoribus publice deneganda est: quod præter Ga
 binium contigit nemini: aut supplicatio est decernenda: ho
 stes iudico: cum uictores appello Imperatores.

Quod mihi esset oprati⁹. q̄
 tecum de principatu cōtender
 Fusiū certe aut Pisonē signifi
 cat. Hæc: n. e talem esse.

Poterat nunc fieri: minime fi
 eri poterat. Ad Antonū mit
 ti uoluisse. Idem: scilicet me
 moria tenent: me unum uolu
 isse: semper Vētidīū cū aliis
 trib. ple. q ad Antonium se cō
 tulerunt: hostem eē. Conss.
 designati: Pāsa & Hircius.

Discessionem: senatus cōsul
 tum p discessionem: cum oēs
 assentirentur Ciceroni. Su
 stulerunt: q ciues hostes ap
 pellarem. Imprudens: incau
 tus & minus aduertēs. Octa
 uii: qui Cinnā expulit. Colle
 ga: scripsit ne ad te amicum &
 collegam Iulius ut de supplica
 tione ei decernēda referēs i se
 natu. De Alexādrīa: de ui
 ctoria Alexādrina & Pharna
 ce magni Mithridatis filio de
 uicto: quē intra quītū q̄ affue
 rat diem: quatuor quibus i cō
 spectū uenerat profligauit ho
 ris: quā uictoriæ celeritatē ad
 Amantium familiarē trib⁹ scri
 psit uerbis. uē: uidit: uici. Ne
 triūphū qdē egit: triumphare
 p uictoria ciuili belli romāis
 legibus nō licebat: Et Lucan⁹
 ait: bella geri placuit nullos ha
 bitura triūphos. Suptoribus
 Syllæ Marit: Octauii Cinne

Præter Gabinium: is ē Ga
 binus qui cōsul cū Pisonē Ci
 ceroni fuit īfestissimus: quo tē
 pore i exilium trusus ē: Syriā p
 cōsul tenuit: ob res cōtra par
 thos gestas supplicationes po
 stulauit: negatæ sunt: Cicerōe
 in primis id agēte ne decerne
 rentur. Hostes: q uicti sunt.

Amplissimi: consulatus. Alterū: imperator: quo nomine nō appellabat̄ q̄sp̄tam: nisi cū hostibus confixisset: & iustam uictoriā adeptus esset: & ab exercitu qdē hoc nomine honorari solebant. Reipu. uitā reseruauit: se morti subduxit: ut diutius reipu. uiueret: sagitta percussus est: duobus uulneribus acceptis: q̄bus q̄stea perlit.

Alterū fecit: ut uictoria satisfaceret. Alterius: ut morte satisfacere. Illa: Quartam significat: & est sensus & Quarta legio & Martia ac septima ex ueteranis militibus cōstans quæ beneficia Iulii seruauerū: charū sibi esse senatus. P. q̄. R. nomen docuerunt: cū sic fortiter & strenue pro senatu & .P. R. pugnauerunt. Hoc prælio: mutinensi: Cæsaris beneficia seruassent rata esse uoluissent: quæ Cæsar Iulius tradiderat & constituerat. Aquilam. signiferi manu raptam. cū cūcta retur ille. Huic Ioui: capitolio Dux latronum: Antonius.

Imperium: fasces & exercitum: ac proprætoris nomen.

Trium: Pansæ: Hircii: Cæsaris. Restat: ut præmia promissa reddamus uictorib: nā mortuis iā psoluenda s̄t p̄mia.

Quo modo enim potius Pāsam appellem: eisi habet honoris nomen amplissimi: quo Hircium: Est. n. ille qdē Conf. sed alterū nomē beneficii ē. P. R. alterū uirtutis atq̄ uictoriæ. quid Cæsare deor̄ beneficio. R. P. procreatum: dubitē ne appellare Imp: qui p̄mus Antonii immane & fœdā crudelitātē nō solū a iugulis nostris: sed etiā a mēbris & uisceribus auertit. Vnius autem diei quot & quantæ uirtutes dii imortales fuerun: Princeps enī oīum Pāsa prælii faciēdi & cū Antonio cōfligēdi fuit: dignus Impator legiōe Martia: digna legio Imperatore: cuius si accerrimū impetū cohibere Pāsa potuisset: uno prælio cōfecta res eēt. Sed cū libertatis auida legio effrenatius in aciē hostium irrupisset: ipseq̄ i primis Pāsa pugnaret: duobus piculis uulnerib⁹ accepti sublat⁹ e p̄lio Reip. uitā reseruauit. Ego uero hunc nō solum ipatorē sed & clarissimū impatorē iudico q̄ cū aut morte: aut uictoria se satisfactur⁹ Reip. spopōdisset alter⁹ fecit. Alterius dii immortales omē auertāt. Quid dicam de Hircio: q̄ re audita e castris duas legiones eduxit incredibili studio atq̄ uirtute: Quare iā illa quæ relicto Antonio se olī cum Martia legiōe cōiūxit: & septia: quæ cōstituta ex ueteranis: docuit hoc p̄lio militib⁹ his q̄ Cæsaris beneficia seruassent Senatus. P. q̄. R. car̄ nomen esse. In his uiginti cohortibus nullo eq̄tatu Hircius ipse aqlam quartæ legiōis cum inferret: quæ nullius pulchriorē sp̄ciem Impatoris accepim⁹: cum tribus Antonii legiōibus eq̄tatuq̄ cōflixit: hostesq̄ nefarios huic Ioui maximo cæterisq̄ deor̄ immortalium tēplis Urbis rectis libertati. P. R. nostræ uitæ sāguiniq̄ iminētes p̄strauit: fudit: occidit ut cū admodum paucis nocte tectus metu p̄territus princeps latronum: duxq̄ fugerit. O solem ipsum beatissimum q̄ ante q̄ se abderet stratis cadaueribus parricidæ: cum paucis fugientem uidit Antonium. An uero quiq̄ dubitabit appellare Cæsare ipatorē: Aetas eius certe ab hac sententia neminem deterrebit q̄n qdē uirtute supauit ætatē. Ac mihi semp̄ eo maiora beneficia Cæsaris uisa sunt: quominus erāt ab ætate illa postulatū: cui cum ipium dabamus: eodem tēpe & sp̄e eius nominis deferebamus: quod cum ē consecutus auctoritatem nostri decreti rebus gestis suis cōprobauit. Hic ergo adulescēs maximi animi: ut uerissime scribit Hircius: castra multarū legionū paucis cohortib⁹ tutat⁹ ē: secundumq̄ p̄lium fecit. Ita trium ipatorum. P. R. uirtute consilio foelicitate uno die locis plurib⁹. R. P. est conseruata. Decerno igit̄ eorū trium nominum. L. dieꝝ supplicatōnes: quas ut honorificētissimis ueris ipse conseq̄ potero. complectar ipsa sentētia. Est autem fidei pietatisq̄ nr̄æ declarar̄ fortissimis militib⁹ q̄ memores simus: q̄q̄ grati. Quam obrem p̄missa nr̄a atq̄ ea quæ legiōibus bello confecto tributuros nos spopōdim⁹: hodierno .S. C. renouāda cēseo. Equū

PHILIPPICA XIII

ē. n. militū taliū p̄serti honorē cōiūgi. Atq; utinā. P. C. Ciuib⁹
oib⁹ soluerē nobis p̄mia līceret: q̄q̄ ea q̄ nos p̄misim⁹ studiose
cumulata reddem⁹. Sed id qdē restat. ut spo uictorib⁹ qb⁹ Se
nat⁹ fides p̄stat: quē qa difficillimo. R. P. tpe secuti sūt: eos nū
q̄ oportebit cōlīlii sui p̄cēnitere. sed facile ē bñ ager: cū his ēt a
quibus tacentibus flagitari uīdemur. Illud admirabilius & ma
ius: maximeq; propriū Senatus sapientis ē: gratiarum uirtutē
memoria p̄sequi: qui p̄ p̄ria uitam p̄suderūt: quorū de hono
re utinam mibi plu: a i mentē uenirent: duo certe non preteri
bo quæ maxime occurrūt: quorū alterū p̄tinet ad uiroꝝ fortis
simoꝝ gloriā Sempiternam. Alterū ad leniēdum mœrorem &
luctū p̄ximoꝝ. Placet igitur. P. C. legiois Martiæ militibus: et
eis q̄ una pugnantes occiderunt: monumentū fieri q̄ amplissī
mum. Magna atq; icredilia sunt i Rem. p. huius merita legio
nis. Hæc se prima latrociniō abrupit Antonii. Hæc tenuit Al
bam: hæc se ad Cæsare cōtulit. Hæc imitata quarta legio parē
uirtutis gloriā cōsecuta ē. Quarta uictrix desiderat neminem:
ex Martia nōnulli in ipsa uictoria cōciderūt. O fortunata mors
quæ naturæ debita p̄ patria est potissimū reddita. Hos uero
p̄riæ natos iudico: quorū etiā nomen a Marte est: ut idem deus
Vrbem hęc gētibus: uos huic V: bi genuisse uideatur. In fu
ga: scæda mors: i uictoria gloriosa. Etenim mars ipse ex acie for
tissimum quēq; p̄ignerari solet. Illi igitur impiū quos cecidistis
etiam ad inferos p̄cenas partidii iuent. Vos uero qui extre
mum spiritum in uictoria effudistis: p̄iorum estis sedem &
locum cōsecuti. breuis autem uobis uita data ē: at memoria be
ne reditæ uitæ sempiterna: quæ si non esset longior q̄ hæc uita
qs esset tā amēs qui maximis laboribus & periculis ad summā
laudem gloriāq; cōtenderet: Actum igit p̄clar uobiscū for
tissimi dum uixistis. Nunc uero sanctissimi milites: q̄ uestra
uirtus nec obliuione eorum q̄ sunt: nec reticentiā posteriorū in
sepulta esse poterit. Cum uobis imortale monumentum suis
pene manibus Senatus. P. q; R. extruxerit multi sæpe exerci
tus Punicis Gallicis italicis bellis clari & māgni fuerūt. nec ta
men ullis tale genus honoris tributum est: atq; utinam maio
ra possemus: quandoquidem a uobis maxima accepim⁹. Vos
ab Vrbe furentem Antonium auertistis. Vos rediē molientē
repulistis. Erit igit extructa moles ope magnifico: icilæq; litte
ræ diuinæ uirtutis testes sempiternæ: nunq; q; de uobis eorū aut
q̄ uidebūt uim mōumētū aut audiēt: gratissim⁹ sermo cōtice
llet. Ita p̄ mortali cōditōe uitæ imortalitatē estis cōsecuti. Sed
quoniā. P. C. gloriæ mun⁹ optis & fortiss. ciuib⁹ mōumētū ho
nor p̄soluit: Cōsulemur eorū p̄xios: qb⁹ optia ē hæc qdē cōsola
tio. Parentibus q̄ tanta. R. P. p̄æsidia genuerunt. Liberis q̄
hēbūt domestica exempla uirtutis. Coniugibus q̄ his uiris

A qbus tacentib⁹: tritū ē puer
biū: Satis flagitare q̄ bene ser
uit & tacer. Memoria p̄seq:
ut memorē gratūq; se ostēdat.

Monumentū Polyadrium
hoc ē tumultum multoꝝ rui
tuti extructū. Quæ uero de
bita: oīno enī lege naturæ mo
riēdū fait. Ex acie p̄ignerari:
uelututi p̄gnus accipere & ad
se se rapere: ac pro p̄ignoꝝ quo
dam fortitudinis tenere. Pio
rū: in cāpis elisiis ubi habitant
animæ beatorū de qbus plur a
Virgilius lib. vi. Redditæ:
quia accipimus a deo hęc uitā
cū reposcat reddituri: unde &
defungi uita dicuntur hoc ē ui
tæ officio nobis a deo attribu
to. Hęc: quā in terris & i cor
porib⁹ uiuim⁹: & una cū mor
te extingueretur.

IN. M. ANTONIVM

Quod ipsum: inhumatum & desertum esse. Ara uirtutis: ueluti ara quædam uirtutis quâ omnes inuuentes uenerentur: Ita censeo: ordo est ita censeo ob eas res senatum existimare: & iudicare & reliqua: cū. C. Pansa consul: Imperator: initium &c. Occisione occiderit nullo superstite: frequēs apud Liuium Sermo: occisio potest esse unius aut paucorū: occido generalis est: Desyderauerit: amiserit: perdita desyderamus unde desyderati dicuntur mortui. Prætor urbanus: qui ab sentibus consulibus maximus in urbe erat magistratus: Ad omnia puluina: ad omnia deorū templa & simulachra.

Re effectū.

FINIS.

carebūt: quos laudare quæ lugere præstabit. Fratribus quæ in se: ut corporū: sic uirtutū similitudinem eē confident. Atque utinā his oībus abstergere fletū sententiis nostris cōsultisquæ possemus: uel aliqua talis his adhiberi publice posset orō: quæ deponerent moerorem atque luctum: gauderentque potius cum multa & uaria impenderēt hōinibus genera mortis: id genus quod est pulcherrimum obtigisse: eosque nec inhumatos esse: nec desertos. Quod tamen ipsum pro patria nō miserandum putatur: nec dispersis bustis humili sepultura creatos: Sed cōtectos publicis operibus atque muneribus: eaque extructōe quæ sit ad memoriā æternitatis ara uirtutis. Quamobrem id quidē maximū solatium erit propinquorū eodem mōmēto declarari & uirtutem suorū & ætatem & Senatus fidem & crudelissimi memoriā bellī: in quo nisi tanta militum uirtus extitisset: parricidio. M. Antonii nomē. P. R. occidisset. Atque etiam censeo. P. C. quæ præmia militibus promissimus nos. R. P. recuperata tributuros ea uiuis uictoribusque cumulate: cum tempus uenerit persoluenda. Qui autē ex his quibus illa promissa sunt: pro patria occiderūt: eorum parentibus liberis coniugibus fratribus tribuenda censeo. Sed ut aliquādo snia cōplectar: ita censeo. Cum. C. Pansa Cōs. Imp. initium cum hostibus cōfligendi fecerit: quo prælio legio Martia admirabili incredilique uirtute libertatem. P. R. defenderrit: Quod idem legiōes tyronū fecerint. Ipseque. C. Pansa Cōs. Imp. cum inter media hostium tela uersaretur: uulnera acceperit: Cūque. A. Hircius Cōs. Imp. prælio audito & cognito fortissimo præstantissimoque animo exercitum castris eduxerit: impetūque in. M. Antonium exercitumque eius fecerit eiusque copias occisione occiderit: suo exercitu ita incolumi ut ne unum quidē militem desiderauerit. Cūque. C. Cæsar Imp. cōsilio diligētiaque sua castra foeliciter defēderit: copiasque hostium quæ ad castra accesserant profligarit: occiderit: ob eas res Senatum existimare & iudicare eorum trium Imperatorū uirtute ipso cōsilio grauitate cōstantia magnitudine animi foelicitate. P. R. foedissima crudelissimaque seruitute liberatum. Cumque. R. E. P. Urbē: templa deorū immortalium bona fortunisque oīum liberosque cōseruarint dimicatōe & periculo uitæ suæ: ut ob eas res bene fortiter foeliciterque gestas. C. Pansa. A. Hircius cōs. Imp. alter amboue: aut si aberit. M. Cornutus Pr. Vr. supplicationes per dies. L. ad omnia puluina cōstituat. Cūque uirtus legionum digna clarissimis ipatoribus extiterit: Senatū quæ sit antea pollicitus legionibus: exercitibusque nostris ea sūmo studio. R. E. P. recuperata re solutus. Cūque legio Martia princeps cū hostibus conflixerit: atque ita cum maior numero hostiū cōtēderit: Cū plurimos cederent: cœperit nonnullos: cūque sine ulla necessitate pro patria uitam profuderit: Cumque simili uirtute reliquarum

PHILIPPICA XIII

legionum milites pro salute & libertate. P. R. mortem optulerint: Senatui placere ut. C. Pansa. A. Hircius Cons. imp. alter ambo uel si iis uideatur: iis qui sanguinem pro uita libertate fortunisque. P. R. pro Urbe templisque deorum immortalium profuderint: monumentum quod amplissimum locandum faciendumque. Urbem ad eam rem pecuniam dare: contribuere: soluere iubeant: ut extet ad memoriam posteritatis sempiternam: ad scelus crudelissimorum hostium: militumque diuinam uirtutem. Utque quae praemia Senatus militibus ante constituit: ea soluantur: eorum qui hoc bello pro patria occiderunt: parentibus liberis coniugibus fratribus. Eaque fratribus tribuantur: quae militibus ipsis tribui oportet: si illi uicissent: qui morte uicerunt.

MARCI. T. C. Philippicae Fracisci Maturatii enarrationes in Philippicas. FINIS.
 Impressarum Venetiis per Ioannem de Tridino maxima cum diligentia. M. cccc. lxxxiiii. die. xxii. Martii.

Registrum huius operis.

a	sub quo	busque descrip.	l
Prima alba	laudat hanc	h	recusanti
Quantum	e	cupientem: &	nio. Equitatum
patres	res praeclare	Refellendi	Qui quiescunt
b	se dicit	multa de	m
dictis: quia	heu quod	i	nam redegeram
lius &	f	Quae pax	omnium
An eo quod	bus aut	gientem uel	na uoluisse
c	neque cuique	curscriptione	n
Lucullis	nominis	k	turum perclax
Sunt item	g	memoria	Audiuerat
quo refertur	Ioue tonante	dit. Teneat	Antonii libenter
d	ait Romanos	Post Pansae	
quod in Caes.			



The first part of the book is devoted to a general
 introduction of the subject, and to a description of
 the various methods which have been employed
 for the purpose of determining the true
 nature of the matter in question.

The second part of the book is devoted to a
 description of the various methods which have
 been employed for the purpose of determining
 the true nature of the matter in question.

Description of the various methods

Method	Description	Advantages	Disadvantages
1. Direct observation	Observing the phenomenon directly	Simple and direct	May be dangerous or difficult
2. Indirect observation	Observing the effects of the phenomenon	Safe and easy	May be indirect and uncertain
3. Experimentation	Creating a controlled environment	Controlled and repeatable	May be expensive and time-consuming
4. Mathematical modeling	Using mathematical equations	Accurate and precise	May be complex and difficult to solve
5. Simulation	Using computer models	Safe and easy	May be expensive and time-consuming
6. Historical analysis	Studying past events	Provides context	May be biased and incomplete
7. Case studies	Studying individual cases	Provides detailed information	May be biased and incomplete
8. Surveys	Collecting data from a large group	Easy and quick	May be biased and incomplete
9. Interviews	Collecting data from individuals	Provides detailed information	May be biased and incomplete
10. Focus groups	Collecting data from a small group	Provides detailed information	May be biased and incomplete



